

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

پیرمیشین ۱۳۰۰ هجری قمری

فی فیه

الفقه المکرم

وہ کی پانی : نووی فارس جامہ خان

ہینا چرنہ وہ وہ پشیمانہ ایلہ کردوہ

محمود احمد محمد

بہارک دودوہ

عاشور، احمد عیسی.

الفقه المیسر. کردی.

فیهی ئاسان: (فقه المیسر) / نووسەر احمد عیسی عاشور؛ وه‌رگیرانی نوری
فارس همه‌خان؛ مصحح محمود احمد محمد. -- تهران: نشر احسان، ۲۰۰۷.

ISBN: 964-356-565-3 (دوره)

ج ۲

ISBN: 964-356-563-7 (ج. ۱)

ISBN: 964-356-564-5 (ج. ۲)

فیهی.

کردی.

۱. فقه شافعی. الف. فارس، نوری، مترجم. ب. محمد، محمود احمد،

Muhammad, Mahmud Ahmad مصحح.

۲۹۷/۳۳۳

BP ۱۷۷/ع ۲ ۷۰۴۷

م ۸۵-۳۵۴۰۴

کتابخانه ملی ایران

فیهی ئاسان (به‌رگی دووهم)

➤ نووسەر:	احمد عیسی عاشور
➤ وه‌رگیرانی:	نوری فارس همه‌خان
➤ بلاکۆکار:	نەشری ئیحسان - تاران
➤ چاپی:	یه‌که‌م - ۲۰۰۷
➤ چاپخانه:	مه‌ه‌ارت - تاران
➤ تیراژ:	۳۰۰۰ دانه
➤ ژماره‌ی سپاردنی:	(۸۳۱) ی سالی (۲۰۰۶) ی وه‌زاره‌تی رۆشنیبری پێدراوه

➤ فروشگاه شماره ۱: تهران - خیابان انقلاب - روبروی دانشگاه - مجتمع فروزنده - شماره ۴۰۶ - تلفن: ۶۶۹۵۴۰۴

➤ فروشگاه شماره ۲: تهران - خیابان ناصر خسرو - کوچه حاج نایب - شماره ۳۳ - تلفن: ۳۳۹۰۲۷۵۰

صندوق پستی: تهران ۳۸۵ - ۱۱۴۹۵

ژماره‌ی نیونه ته وایه‌تی (ج ۲): ۵-۵۶۴-۳۵۶-۹۶۴
ژماره‌ی نیونه ته وایه‌تی ده‌وره: ۳-۵۶۵-۳۵۶-۹۶۴

ISBN: 964-356-564-5
ISBN: 964-356-565-3

نشر احسان

۲۴۳) باسی دابه شکردنی که له پوور له نیوانی که له پوور به رانییدا (فه رائیض):

(بې: ته جرید/ ۵ ز: ۸۸).

وشه‌ی (فه رائیض) له زمانا له وشه‌ی (فه رض) ی عهرمبی
ومرگراوه، که به واتا دانان و دیاریکردن و بریاردانه، خوای گه‌وره
دمفه رموی: {فَنصَفُ مَا قَرَضْتُمُ - سورة البقرة - ۲۳۷/۲} واته:
همرکاتی ژنتان ته لاقداد، وه مارمیتان بۆ دیاری کردبوون، وه له پيش
گواستنه وهدا ته لاقتاندا، نه وه نیوه‌ی نه وه مارمیه‌یان ده‌که‌وئ که
دیاریتان کردووه بۆیان). له شهرعیشا (فرض) بریتیه له وه به‌شه
پشکه‌ی که شهرع دایناوه بۆ خاوه‌ن پشک، له سهرده‌می نه‌زانیدا، عهرمب
که له پووریان ههر به پیاوی گه‌وره دهدا، به‌شی ژن و منالیان نه‌دهدا،
به‌هوی هاوپه‌یمانی‌شه‌وه که له پووریان له یه‌کتر ده‌گرت، له سهرمتای
هاتنی ئیسلامی‌شه‌وه هه‌روابوو، هه‌تا خوا به ناردنی نایه‌ته‌کانی
دابه‌شکردنی که له پوور نه وه یاسایه‌ی هه‌لوه‌شانده‌وه. کاتی نایه‌ته‌کانی
سوورمتی نیساء له بازه‌ی دابه‌شکردنی که له پووره‌وه هاتن خۆشه‌ویست
(درووده‌خواه له‌سهربه): فه‌رمووی: له راستیدا خودای بالاد‌ه‌ست و شکۆمه‌ند،
هه‌موو خاوه‌ن مافی، مافی خۆیی پێداوه، له‌به‌ر نه‌وه هۆشیار بن که
ومسیت بۆ که له پوور گر دانامه‌زری!. (ئه‌حمه‌دو نه‌بو داوودو
ته‌رمی‌دیو: ئیبنو مه‌جاو داره قوطني و نه‌سانی گپراویانه‌ته‌وه)
زه‌یله‌ی دمفه‌رموی: ئه‌م فه‌رمووده‌یه ده‌هاورپی پێغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه

لهسره: گیراویانه تهوه). زمیله می دمه رموی: نه م فرموددییه
دمه رموی: هاوړپی پیغه مبه ر (مرویده خوا لهسره: گیراویانه تهوه).

له زانستی که له پوړ دابه شکردندا نه م چوارکه سه له یارانی
حه زرت ناودار بوون: عه لی و نیبنو عه بباس و نیبنو مه سعوودو زمید
(خوښنوودی خودایان لیب) نیمامی شافعی (ره زه خوا لهسره: لیب)
ریبازگه ی زمیدی هه تباردو کردی به سهرچاوه ی مه زه بی خو، له
بابه ت که له پوړه وه، چونکه هه زرت (مرویده خوا لهسره: فره موویه تی:
باشترین فره ایض زانتان زمیدی کوری ثایته). له بهر نه وه یش که نه م
ریبازگه ی زمیده زور نریکه له قیاسه وه، سهرمپای نه مانه هو ی
په سه ندرکونی ریبازگه ی زمید له لایه ن شافعییه وه ده گه ریته وه بو
نه وه که سهرنجی به لگه گانی زمیدی داوه، به لگه گانی زورریک و پیک
بوون، له بهر نه وه کاری پیکردوون، نه ک له سهر شیوه ی لاسکایی
کردنه وه ی رووت و کوپرانه، به لگوو له سهر بناغه ی سهرنج راکیشان و
په سه ندرکون.

نیرینه که له پوړ بهرگان:

نه و نیرینانه ی که که له پوړ ده گرن نه م ده که سه ن: کور، کوری
کور، هه رچه نده یش بهر وه خوا ربړوا، باوک، باوکی باوک هه رچه ند
بهر وه ژوورتریش بړوا، برا، کوری برا، هه رچه نده یش خاوبیته وه،
مامه، کوری مامه، هه رچه نده یش دوور که وتبیته وه، میردو و ژن،
خاوه نی پيشووی به نده ی نازادکراوی خو. نه م ده که سه به یه گگرتن
که له پوړ و مرده گرن. نه گه ر نه مانه واریکه وت له مه سه له یه کا هه موو

كۆبۈنە، ئەو تەنیا ئەم سى كەسەيان كەلەپوور وەردەگرن: باوك و كوپو مىرد، لەم مەسەلەيەدا دەبى مردووەكە كەنىزىكى ئازادكراو بى، ئەوسا دەگونجى كە ەردەميان كۆبىنەو.

ئەو كەسانەيش كە بەيەكگرتن كەلەپوور وەردەگرن لە ژيانان:

حەوت كەسن: كچ، كچى كوپ، دايك، نەنك، خوشك، ژن، خاوەنى بەندەى ئازادكراو كە خاوەنەكە ژن بى. ئەگەر وارىكەوت ئەم حەوت كەسە لە مەسەلەيەكا كۆبۈنەو، تەنیا ئەم پىنج كەسەيان كەلەپوور دەگرن: ژن و كچ و كچى كوپو دايك و خوشكى باوكى و دايكى. ديارە لەم مەسەلەيشدا دەبى مردووەكە بەندەيەكى خاوەن ژنى ئازادكراوبى، دما ناگونجى لە ەيچ مەسەلەيەكى تردا كە ئەم حەوت جۆرە مەيىنەيە كۆبىنەو.

ئەگەر وا رىكەوت ئەو كەسانەى كە بگونجى لەم دوو تاقمەيە يەك بگرن، لە مەسەلەيەكا كۆ بوونەو، ئەو تەنیا ئەمانەيان كەلەپوور دەگرن: باوك و دايك و كوپو كچ و يەكلى لە ژن و مىرد.

سەربەلگەى كەلەپوور گرتنى يەكەيەكەى ئەم دوو تاقمەيە دەقى ئەو ئايەتەنەيە كە لە دواو دەن لەگەل يەكگرتندا، بەلگەى ئەوەيش كە كەسى تر بىجگە لەمانە كەلەپوور ناگرى پابەندبوونە بەم سەربەلگەيەو.

بزانن ەركام لە نىرىنەكان ئەگەر بە تەنیا ەم خۆى بوو، وەمىراتبەرى ترى لە گەلا نەبوو، ئەو گشت كەلەپوورەكە دەبا بۆ خۆى،

تهنیا میڙدو برای دایکی نه بی، ئم دوو کهسه نه گهر به تهنها هر
خویان بوون هموو کهله پوورکه نابهن. به لام هرکام له ژنان نه گهر به
تهنها هر خوی بوو، میراگری تری له مهسه له کهدا له گه لدا نه بوو، گشت
کهله پوورکه ناگری بۆ خوی، مه گهر نازادکهر مردوو که که ژن بی.

به شیرین: چه جب:

به شیرین دوو جوړه:

(۱) به شیرینی ناتهو او، که مشهوره به چه جی نوقسان، که
بریتیه له کهم گردنه وهی به شه پشکی میراتبهر، به لام به تهوای بی
بهشی ناگا، وهك نه وه به هوئی مندا له وه بهشی میږد له نیو وه دیته
خوارو وه ده بی به چواریهك، ومبهشی ژن له چواریه که وه ده بی به
ههشت یهك، وه بهشی دایك له سییه که وه ده بی به شهش یهك.

(۲) بیبه شکردنی تهو او، یا به شیرینی تهو او، که پیی دهگوتری:
چه جی حیرمان، که بریتیه له بیبه شکردنی میراتبهر له به شه پشکی
خوی به تهوای.

له پاش ئمه کهله پوور گرگان دوو بهشن، بهشیکیان ناو مندی
نیه له نیوان تهو او و مردوو که داو به هوئی کهسی تره وه ناگه نه وه پیی
به لگوو یه کسر خویان په یو هنډیان به مردوو که وه هیه، نه مانه ش
بریتین له ژن و میږدو باوک و دایك و مندا، نه مانه به هیچ جوړی
به هوئی ئم جوړه بیبه شکردنه وه بیبه شناکړین و همیشه به شه پشکی
دیاریکراوی خویان ده بن، نه گهر عه صه به ش بوون نه وه حیسابی
نه و میان بۆ دهگری، بۆیه نه مانه بیبهشی تهو او ناکړین چونکه به یهك

گه به نهر نيه له نيوانى نهوان و مردوو دهكه دا. به شيكى ترى
كه له پوور گرمان به هوئى گه به نهر يكه وه دهكه نه وه به مردوو دهكه، كه
بريتين له هه موو كه له پوور به رهكانى تر.

چهن كه سى ههن به هيچ جوړئ كه له پوور ناگرن :

كه بریتين له م جهوت كه سه: به ندهو به ندهى پاشمه رگه، كه
پي دهگوترئ مودم بهر، كه نهو به ندهيه به خاوه نه كه ي پي بلئ له
پاش مردنى من تو نازادى، هه روا كه نيزمكى داىكى منال، كه پي
دهگوترئ (ام الولد) هه روا به ندهى كاغز پيدراو (موكاتهب) كه سيكىش
كه كه سى بكوژئ ميراتى لي ناگرئ، هه روا كاڤرى پاشگهز (مرتد) يش
كه له پوور له كهس و مرناگرئ و كه سيش كه له پوور لهو و مرناگرئ، هه روا
جياوازي نايينى ميراتبهرو مردوو كه يه كيكه له نه هيله (موانع) دهكانى
كه له پوور گرتن، وهك موسولمانه تى و بي پروايى. واته: به ندهو كه نيزهك و
پاشمه رگه و كاغز پيدراو و كه نيزى داىكى منال له خاوه نه كه ي،
نه مانه كه رگى كويله بيان تيا دايه كه له پوور و مرناگرن له مردوو دهكان،
هه روا بكوژو پاشگهزو زه نديق كه مروى بي نايينه، په پرهوانى دوو
نايى جيا جيايش له يه كترى كه له پوور و مرناگرن. كويله و نه وهى رگى
كويله ي تياماوه بويه كه له پوور و مرناگرن چونكه خويان مالىان نيه،
كه واته: هه رچى و مرناگرن بو ناغاگه يان دهبى، ناغاگه يش هيچى
مردوو كه نيه و بيگانه يه، له بهر نه وه ناگونجى كه له پوورى لي بگرئ.
به لام به ندهى بهش بهش، كه پي دهگوترئ (مبعض) راجيايى هه يه له
بارميه وه، فهرمايشتى دروستو ساغ نه وميه كه وهك به ندهى ته واو

کهلهپوور ناگرئ، چونکه نهگهر میرات بگرئ ههندی له مالهکه دهبی بههی نهو کهسهی که خاوهنی بهشه نازادنهکراوهکهیهتی، نهویش بیانیه له مردووهکه. بهلام ههر مائیکی به بهشه نازادکهی پهیدا کردبی، دهبی به کهلهپوور بۆ کهسوکاری، وهک نهوه نیوهی نازاد بووبی، لهو ماوهیهدا رۆژئ بۆ خۆی و رۆژئ بۆ ناغاگهی ئیشی کردبی. بکوژیش بۆیه له کوزراوی دهستی خۆی کهلهپوور وهرناگرئ چونکه پیغهمبهر (مرووده خواه لهسهر به) دهفهرموی: بکوژ (قاتل) له کوزراوی دهستی خۆی کهلهپوور ناگرئ. ههروا دهفهرموی: بکوژ کهلهپووری بۆ دانانری، له گیرانهوهیهکی نهسانیدا دهفهرموی: له کهلهپوور هیچ بهربکوژ ناکهوی. ئیبنو عبدولبهه به فهرموودهیهیهکی ساغی داناوه، زیاد لهوه نهقل دهکا که یهک رایئ (اتفاق) لهسهر نهه برپاره ههیه، که بکوژ کهلهپوور ناگرئ. پاشگهزیش نهکهلهپوور لهکس دهگرئ و نهکهسیش کهلهپووری ئی دهگرئ، کهلهپوورهکهی دهبی به مفتهمال (فیء) بۆ موسوئلیمانان، نهبو بورده فهرمووی (رهزاه خواه لایه) پیغهمبهری خوا (مرووده خواه لهسهر به) ناردمی بۆ سهراکابرایئ، باومژنی خۆیی مارمکردبۆوه، فهرمانی پیکردم که بچم له گهردنی بدهم و مالهکهیشی به تالانی بهرم، کابراکه پاشگهزبووهوه بوو. چونکه نهوهی به ههلال دانابوو، کهبه دهقی قورنان حهرام کراوه. پهپرهوانی دوو ئایینیش بۆیه کهلهپوور له یهکتر ناگرن چونکه پیغهمبهر (مرووده خواه لهسهر به) دهفهرموی: نه موسوئلیمان کهلهپوور له ناموسوئلیمان وهردهگرئ و نه ناموسوئلیمان کهلهپوور له موسوئلیمان وهردهگرئ. (شهیخان). فهرمایشتی دروست نهوهیه که جوولهکهو گاور کهلهپوور له یهکتر وهردهگرن، به مهرجئ که ههردوو لایان خاوهن

پھیمان بن، یا کافری حەربیین، بەلام ئەگەر یەکیکیان خاومن پھیمان بوو، ئەوێتریان جەنگی بوو، کەلەپوور لە یەکتەر و مرناگرن، چونکە پەيوەندی لە نیوانیاندا پچراوە.

حوکمی کەسێ بێ سەرو شوێن بێ:

ئەگەر نەمان دەزانی کەسێ ماوە یا مردووە، وەك ئەو ديار نەماو بێ سەرو شوێن بوو، یا حالی نەدەزانرا، یا کەوتە ناو جەنگستان (دار الحرب) وە، یا لە پاپۆرێکا بوو، پاپۆرە کە شکاو هەوالی نەما، ئەم جۆرە کەسە کەلەپوورە کە دابەش ناکرێ، هەتا بەلگە راست دەبیتهووە لە سەرمردنی، جا ئەگەر پاش ماوێی قازی بپاریدا کە ئیتر لەو زیاتر ناژی ئەوسا کەلەپوورە کە لە نیوان کەلەپوور بەرەکانیدا دابەش دەکرێ.

نزیکنترین باوان:

باوان بە عەرەبی پێی دەگوترێ: عەصەبە، وشە عەصەبە لە تەعصیب دارێژراوە کە بەواتا پشتگیریە. لە عورفی شەرعاً بەو کەسانە دەگوترێ کە بەشە پشکی دیاریکراویان نیە، بەلام لەو کەسانە کە بە یەگرتن کەلەپوور دەگرن، باوان ئەگەر بەتەنھا هەر خۆی بوو هەموو کەلەپوورە کە دەگرێ، وەك کەسێ بمرێ تەنیا کوێ کەلەپوورگری هەبێ و بەس، ئەگەر خاومن پشکی دیاریکراوی لەگەڵ دابوو، چی لەو مایەووە بۆ ئەمە، وەك ژنی مرد، مێردێک و کوێکی هەبوو، چواریەکی کەلەپوورە کە بۆ مێردە کەیهتی، ماوە کە ی تری هەموو بۆ کوێ کەیهتی.

نزیڪترین باوانیش ڪوپره، به پيئي نه م فہرمايشتهی ذاتی مہزن:
 {يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ - سورة النساء - ١١/٤} تھومتا لہم
 نايہ تہدا بہ منداڻ دہست پيڪراوہ، چونکہ عہرہب لہ منداڻہوہ دہست
 پيڏمکھن، سہرمرای تھمہيش تھومتا لہم نايہ تہی تردا بہہوی مناڻہوہ
 باوک لہ باواني دہکھوئی و دہبي بہ خاوہن پشکی دیاریکراو، وہک
 دہفہرموی: {وَلَا بَوِيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ
 وَلَدٌ - سورة النساء - ١١/٤} جا لہ شویني باوک بہہوی ڪوپرہوہ لہ
 باواني بکھوئی باوانہگانی تر باشر لي دہکھون، کھواتہ ڪوپر نزیڪترین
 باوانہ، لہ پاش ڪوپر ڪوپر ڪوپر، ہمر چہند بہرہو خواریش برپوا، ريک وہک
 ڪوپر وایہ لہ ہمموو برپارہگانی تريشدا،

سييہم: باوکہ (١).

(١) ليئردا بڙ پاساوی تھوہ کھ باوک لہ ريزی باوانہ سييہمہ لہ تھصلہ ڪم لہ
 تھصلي تھصلہ کھيشدا ناوا نووسراوہ: (ثم الاب لانه بعصبه وله الولاية عليه بنفسه
 ومن عدا الاب يدلي به فقدم لقربه. نازانم باوک چؤن چؤنی ڪوپر يا ڪوپر ڪوپر خؤی
 دہکا بہ باوان (واتہ: بہ عہصہبہ) تھوی ناشکرایہ باوک و باپیرہ تھگہر ڪوپر يا ڪوپر
 ڪوپر يان لہگہلدا تھبوو دہبن بہ عہصہبہ. رھنگ بن مہبست لہم قسديہ تھوہبن: کھ
 باوک هؤی بوونی منداڻہ بہ عہصہبہ، چونکہ بہہوی دايڪمہ کھس نابن بہ عہصہبہ،
 بہم بؤنہيئوہ.

موغنی موحتاج دہفہرموی (ومعنى العصبه لغة قرابة الرجل لابیہ).

- وەرگيتر -

چوارهم: باپیریه، واته: باوکی باوک، هەر چه‌ند به‌رمو ژووریش
 برپوا به‌ریز، به مهرجئ براو خوشکی مردوو‌ه‌که‌ی له‌گه‌لدا نه‌بئ.
 پینجه‌م: برای باوکی و دایکی.
 شه‌شه‌م: برای باوکی.
 چه‌وته‌م: کوپی برای باوکی و دایکی.
 هه‌شته‌م: کوپی برای باوکی، هه‌تا به‌رمو خواریش برپوا به‌ریز.
 نۆیه‌م: مامی باوک و دایکی.
 ده‌یه‌م: مامی باوکی.
 یازده‌یه‌م: کوپی مامی باوک و دایکی.
 دوازده‌یه‌م: کوپی مامی باوکی.
 سیازده‌یه‌م: مامی باوک و دایکی باوکی مردوو‌ه‌که.
 چوارده‌یه‌م: مامی باوکی باوک.
 پازده‌یه‌م: کوپی مامی باوکی و دایکی باوک.
 شانزده‌یه‌م: کوپی مامی باوکی باوک.

حه‌شه‌یه‌م: مامی باپیری مردوو‌ه‌که به‌و جو‌ره‌ی که باسکرا، یانی
 مامی باوک و دایکی باپیره‌ی بئ، یا مامی باوکی باپیره‌ی بئ، نیت
 هه‌روا هه‌تا هەر شوپئئ برپکا. جا نه‌گه‌ر باوانی به‌چه نه‌بوو، واته:
 عه‌سه‌به‌ی نه‌سب نه‌بوو، ئه‌وجار که له‌پوور ده‌درئ به‌و که‌سه که
 مردوو‌ه‌که‌ی نازاد کردوو، نه‌گه‌ر مردوو‌ه‌که نازاد کراو بوو، له‌کاتی وادا
 ئه‌و که‌سه‌ی مردوو‌ه‌که‌ی نازاد کردوو، پیاو بئ یا ژن، ئه‌و ده‌بئ به

باوانی مردووهکه، نهگهر نازادکه رهمکهی نه مابوو که له پوورهمکهی دهری به باوانی نازادکه رهمکه، جارئ پیاوئ پیاویکی هیئا بؤ خزمهتی حمزرت (مردووه خوا له سهر بن): عهرزی کر: نهی پیغمبهری خوا! من خؤم نه م پیاوهم به مائی خؤم کرپوهو نازادم کردووه، که له پوورهمکهی بوکییه؟ فهرمووی (مردووه خوا له سهر بن): نهگهر له پاش خؤی باوانی هه بوو که له پوورهمکهی بؤ باوانیهتی، نهگهر باوانی نه بوو بؤ ههقداری نازادکه ره. له فهرموودهیهکی ترا دهفهرموئ: سهرداری هی نهو که سهیه که بهندهکه نازاد دهکا. واته: کؤیلهی نازادکراو، نهگهر خزمی که له پوورگری له باوانی نه بوو، نازاد که رهمکهی دهبی به ههقداری و که له پوورهمکهی دهگری، جا نهگهر مردووهکه که له پوورگری نه بوو سامانهکهی دهری به گهنجینهی موسوئلمان، که مه شهووره به بهیتولمال، که به واتا: گهنجینهی سامان و داراییه. به لام به مهرجئ که به پیی شهرعی پیروژ برئ به پوه، دهنه نهگهر گهنجینهی سامانی موسوئلمانان ریکو پیک نه بوو نهوه دهری به خالوان، چونکه به کوئ دهنگو به پیی یه کگرتن که له پوور له حالوواد یا دهری به وان یا دهری به گهنجینهی موسوئلمانان، جا ههرکاتی یه کیکیان دهستی نه دهدا، دهبی به حهتی بدرئ بهوی تریان.

رافعی دهفهرموئ: گهورمزاناکانی چینی دووهمی مهزههبی شافیعی که ناودارن به موته نه خخیرین، نه م فهرمایشتهیان رهوا دیوه، که له کاتی وادا که له پوور بدرئ به خالوان. نهوهوی دهفهرموئ: له ناو فهرمایشتهکاندا نه مه دروستترینیانه. نه م زاتانهیش به دروستی داده نیو فهتوایان پیداوه: نیبنو سوراقه و صاحبی حاوی و قازی

حوسهین و موته وه للی و کهسانی تریش. نیبنو سوراقه^(۱) دمفرموی: نهمه فمرمایشتی تیڭرای مامؤستاگانمانه و نه مړؤ له ولاتا فهتوا له سهر نهمه یه.

کاتی که له پوور ددری به خالوان (واته: به زه ویلنه حرام) که کهس له خاومن به شهکان له مهسه له کهدا نه بی، مه گهر ژن و میړد، چونکه نه گهر کهسی له خاومن به شهکان هه بی چی مایه وه له خاومن به شه دیاریکراوهکان به پردد دهگپر دریته وه بو نه وان.

مهسه له یی:

نه گهر چند کهسی خزمی یه کتری بوون و به کؤمه ل مردن و نه دزانرا که کامیان پیش کامیان له مردووه، وهک نه وه هه موو پیکه وه له پاپوړیکا نو قم بوون، یا له فرؤ که یه کا به ربوونه ته وه، یا دیواری یا خانوویی روو خا به سهریانا، یا له جهنگیکا کوژران، نه مانه وا دادهنرین که گشتیان پیکه وه مردوون، له بهر نه وه له ناوخیانا که له پوور له یه کتری و مرناگرن، به لکوو که له پووری هه ریه کی له وان ددری به که له پوور گره زیندووه کانی خوی.

^(۱) نیبنو سوراقه له زانا گه وره کانی موته قه دیمینه، له پیش چوارسمدی کؤچیدا ژباوه. تماشای موغنی محتاج بهرگی سینیم لایره (۷) بکه.

خالوان کئو کین؟:

خالوان له زماندا به بهرهی خال دهگوترئ، که بریتین له خرم و که سوکاری دایک، به لام له عورفی شهرعا: به هه موو خرمی دهگوترئ که خاومن به شه پشکی دیاریکراو نه بیو، به پئی عورفی شهرعیش له باوانی به مه عنا عه صه به نه بی. نه مانهیش به کورتی نه یازده به شهن که زور به یان له خالوانن:

- (۱) نهو باپیرو نه نکانه که میراتبهری هه میشه یی نین.
- (۲) منالی کچی مردوو هکه، چ کورپن و چ کچ بن.
- (۳) کچی برا، خوی برای باوکی و دایکی بی، یا خود برای باوکی بی، یا برای دایکی بی.
- (۴) کوری برای دایکی.
- (۵) منالی خوشک چ کورپن چ کچ.
- (۶) مامی دایکی.
- (۷) کچی مام هر مامهیه ک بی.
- (۸) خوشکی باوک.
- (۹) خوشکی دایک.
- (۱۰) برای دایک.
- (۱۱) نهو که سانهی که به هو یه کئ له به سانهی سه ره وه دهگه نه وه به مردوو هکه.

۲۴۴) چۆنیتیی دابه شکردنی که له پوور به سهه خالواندا:

دوو ریگه ههیه بۆ دابه شکردنی که له پوور به سهه ریاندا :-

ریگهی یه کهم: بپی دهئین، ریگهی له شوین دانان، بریتیییه له وه
ئهو خالوانانهی که له مهسه له کهدا هه ن له جیگهی ئهو باوان و خاوهن
پشکه مردوو ده نرین که دهیانگهی هه ن به مردوو که، وه ریک پشک یا
بهشی ئهو که سه گهی نه ره دهری به وانیش. به فرموو له گه ن کردنه وهی
چه نده نمونه یه کا:

(۱) نه گهر مردووی نه م خالوانانهی له دوا به جیما:

ا- کچی کج.

ب- کوری خوشکی هه ق (اخت شقیقه).

ج- کچی برای باوکی.

د- کچی مام.

ریک سهیری ئهو که سانه ده کهین که نه مانه ده گهی هه ن به
مردوو که، که واته وه ک بلی مهسه له که نه م چوار که سهی تیایه: کج و
خوشکی هه ق و برای باوکی و مامه، له م مهسه له یه دا برای باوکی و مامه
بی بهش ده بن به خوشکه باوک و دایکییه که چونکه له گه ن کچی
مردوو که دا کو بۆ ته وه، وه نه صلی مهسه له که له دووه، که واته نیوه که
پشکی کچه دهری به کچی کچه که، نه ونیوه که ی تریش که پشکی
خوشکی هه قه دهری به کوره که ی.

۲) نه گهر مردوو هکه نه مانه هی هه بوو که له خالوانن:

ا- کچی کچ.

ب- کچی کچی کوږ.

ج- کچی مامی هه ق که له پووره که ناوا دابهش دهکړئ: وا دادهنرئ
که مه سه له که کچک و کچکی کوږو مامیکی هه قی تیادایه، پشکی کچ
نیوهیه دهنرئ به کچه کهی، پشکی کچی کوږ شه شیه که دهنرئ به
کچه کهی، چی مایه وه بو مامه یه که سییه که دهنرئ به کچه کهی.

۳) نه گهر مردوو هکه کچی کچی کوږو کچی برای هه ق
(شه قیق) ی هه بوو، مه سه له که ناوا دهکړته وه:

کچی کوږ، نیوهی ده که وئ دهنرئ به کچه کهی، برای هه قیش
باوانه چی مایه وه بو نه وه، که له م مه سه له یه دا نیوهیه دهنرئ به
کچه کهی.

بناغه ی نه م بوچوونه نه م دوو مه سه له یه: جاری مردووی به س
خوشکیکی باوک و خوشکیکی دایکی ده بی، پیغه مبه ر (مروبه خواه له سه ربه) ناوا
که له پووره کهی به ش ده کا له نیوانیاندا: دوو سییه کی ددها به خوشکی
باوکی و سییه کیشی ددها به خوشکی دایکی، جاریکیش نیبنو مه سه وود
که له پووره کهی کرد به دوو به شه وه له نیوانی کچی کچ و کچی خوشکدا،
هر وه کچون مردووی ته نیا کچک و خوشکیکی هه بی، هه ریه که یان
نیوهی ماله کهی ده که وئ ناوا.

فهرموده که ی پیغه مبهەر (مردووہ خواہ لہسہرب) ئہوہ دهگہ یہنئ کہ لہکاتی دابہ شکردنی کہ لہ پووردا بہ سہر خالوانا تہ ماشای خودی خو یان ناکرئ، بہ لکوو حسیی ئہو کہ سہیان بؤ دہکرئ کہ دہیانگہ یہنئ بہ مردووہ کہ، کہ یا خاوہن بہ شن یا باوانن. دیارہ خوشکی باوک بہ هوئ باوکہ و مو خوشکی دایک بہ هوئ دایکہ وہ دهگہ نہوہ بہ مردووہ کہ، لہکاتی وادا کہ لہ پوورہ کہ ہی باوک و ایکہ، سییہک: بہ بہش ہی دایکہ و چی مایہ وہ ہی باوکہ. رہوا دیتنہ کہی ئیبنو مہ سعوودیش ئہم تہفسیرہ بؤ مہ سہلہ کہ دوو پات دہکاتہ وہ. ئیمام نہ حمہ دو دواپینان (متأخرین) لہ ملیکیہ و شافیعیہ کان ئہ گہر گہنجینہی سامانی موسوئمانان ریکوپیک نہ بوو، لہسہر ئہم شیوہی یہ کہ مہ کہ لہ پوورہ کہ دابہش دہکن بہ سہر خالواندا، کہ بہ عہرہ بی ناودارن بہ زہویلئہر حام.

رینگہی دووہم: پیئ دہگوترئ رینگہی خزمترین، ئہم دہستہ یہ، کئ خزمتر بی بہ مردووہ کہ ئہوہ و ہپیش دہحہن - بہ پیئ ریزری باوان، لہ باوانا کورئ کور دہخریتہ پیش باوکی باوکہ وہ، جا بہم شیوہ یہ لہ خالوانیشدا منائی کچ پیش باوکی دایک دہخرئ!.

٢٤٥) بہشہ دیاریکراوہ کان (الفروض المقدرة):

پشکہ دیاریکراوہ کان (کہ لہ فورئانی پیروژدا روون کراونہ تہوہ) شہش پشکن: نیوہ، چوار یہک، ہہشت یہک، دوو سییہک، سییہک، شہشیہک. خاوہنی ئہم پشکانہ چہند تاقمہ یہکن، نیوہ بہشہ پشکی ئہم پینج تاقمہ یہ:

یه گهه: تاقه کچ، واته: نهوهی خوشک و برای خوی له گه لدا نه بی. یهزدانی مهزن دمه رموی: {وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ - سورة النساء - ۱۱/۴} واته: نه گهر تاقه کچی هه بوو نیوهی که له پووره کهی ده که وئ.

دووه: تاقه کچی کور، نه خوشک و برای خوی و نه مندالی مردووه کهی له گه لدا نه بی، نه مهیش به یه گرتن وایه.

سییه: تاقه خوشکی هه که برای له گه لدا نه بی، به پیی نایه تی: {وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ - سورة النساء - ۱۷۶/۴}.

چواره: تاقه خوشکی باوکی، که نه بارو نه خوشکی هه ق و نه کورو کچی مردووه کهی له گه لدا نه بی چونکه نه مهیش به پیی رووکار (ظاهر) ی نایه ته که به رده که وئ.

پینجه: میرد، که ژنه کهی منال و منالی منالی خاوهن که له پووری نه بی. خوی گه وره دمه رموی: {وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ - سورة النساء - ۱۲/۴} واته: نیوهی که له پووری ژنه کانتان بو نیوهیه، نه گهر مندالیان له پاش به جی نه مابوو. دیاره که به پیی دهقی نایه ته که نهوهی که هه ق منالی خوی (ولد الصلب) بی به رده که وئ، منالی کوریش (نه گهر نهوه به سلینین که بهر ناوی منال ده که وئ نهوه نهویش) به ردهقی نایه ته که ده که وئ، نه نایه ته هیش نیشانهی نه بوچوونهیه که دمه رموی: (یا بنی آدم)

ئەومتا خودا لە پاش چەندین پشت بە بەرهی ئادەم دەفەرموئ: ئەی کۆرەکانی ئادەم! ھەروا ئەم ھەرموودەییەش نیشانەی ئەوێە کە وشە (ودەد - منال) لە قورئانا منالی منال دەگریتەو، پیغەمبەر (ەرۆدە خواوە لەسەربە) دەفەرموئ: (انا ابن عبدالمطلب: من کۆری عەبدولوطە لیبم) چونکە ئاشکرایە کە پیغەمبەر (ەرۆدە خواوە لەسەربە) منالی منالی عەبدولوطە لیبە، ئەگەر ئەو نەسەلین، ئەو بە یەگرتن، واتە: بە إجماع، منالی کۆر لە پایە کۆردایە، لە کەلەپوورو باوانیدا.

چواریە کیش بەشە پشکی دوو تاقمە:

یەگەم: میردی کە ژنەکە ی منال یا منالەزای میراتبەری ھەبێ.

دووھ: ژنی، یا زیاتر لە ژنی، تا چوار ژن، کە میردەکیان منال یا منالی منالی ھەبێ، بەپێی ئەم ئایەتە: { فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ } ھەشتیە کیش بەشە پشکی یەك ژن یا زیاتر لە یەك ژن کە میردەکیان منال یا منالەزای کەلەپوور بەری ھەبێ. وەك لە قورئانا دەفەرموئ: { فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ - سورة النساء - ١٢/٤ } یەگرتنیش لە سەری دامەزراوە. دوو سییە کیش (واتە: دوو بەش لە سی بەشی مال) بەشە پشکی چوار تاقمە:

یەگەم: دوو کچ، یا زیاتر لە دوو، بەو مەرجه کە برايان لەگەل

نەبێ.

دووه: دوو كچى كور يا زياتر، بهو مهرجه نه لهگهل براى خويانو نه لهگهل چينىكى لاي سهروى خويانا نهبن، له منالو له منالى منالى مرووهكه.

سييه: دوو خوشكى باوكى و دايكى يا زياتر له دوو خوشك، بهو مهرجه نه لهگهل براى خويانا وه نه لهگهل منالى مردووهكه دا نهبن.

چواره: دوو خوشكى باوكى يا زياتر، بهو مهرجه نه لهگهل براى خويانا، وه نه لهگهل خوشكى باوكى و دايكى، يا براى باوكى و دايكيدا، وه نه لهگهل منالى مردووهكه دا نهبن. دوو كچ يا زياتر بهيى نهم نايهته دوستيهكيان دهكهوى: { فَإِنْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ } . نهگهر بگوترى: نهم نايهته بهلگهيه لهسهر نهوه كه بهشه پشكى زياتر له دوو كچ دوو سييهكه، نهدى چوډ دمبى به بهلگه لهسهر نهوه ديش كه بهشه پشكى دوو كچيش ههر دووسييهكه؟ له وه لا ما دهليين: نهم نايهته بههوى مهسهلهيهكى تايهته وه هاتووه، كه ناوايه: ژنهكهى سهعدى كورى رهبيع، نهو دوو كچهى كه له سهعد بوون، هيئانى بو لاي پيغه مېهر (مرووده خوا لهسهر بى) عهرزى كرد: نهى پيغه مېهرى خوا! نهم دوو كچه م كچى سهعدى كورى رهبيع، باوكيان له غهزاي نوحوددا لهگهل توډا بوو، كه شهيدكرا، ئيستايش مامهكهيان ههرچى مالىيان ههيه بردوويهتى بو خوى وه هيچى بو ئه مان نه هيشتوتوه، بهيى مالىش كهس نايان خوازى. ههرمووى (مرووده خوا لهسهر بى): خدا بو خوى بو نهم بابته برپاردهدا، پاش نهوه نايهتى دابه شكردى كه له پوور هاته خواره وه كه دهههرموى: { يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ } نهوجا

حه زمرت (مروودہ خواہ لہ سہ ربعا) ناردی به شوین مامہ که یاناو فہرمووی: دوو سیئہ کی مالہ که بده به ہہردوو کچہ کهی سہعد، وه ہہشتیہ کی بده به دایکیان، وه چیمایہ وه له وان نہوہ ہی توئہ. (نہبو داوودو تیرمیزی گیراویانہ تہوہ، تیرمیزی به فہرموودہ کی دروستی داناوہ). نہوہ تا مہوریدی فہرموودہ که به لگہ یہ لہ سہر نہوہ که بهشی دوو کچیش ہہر دوو سیئہ کہ. ہہندی ناوا به لگہ سازی دہکن بؤ نہم مہ سہ لہ یہ: دہ فہرموون: کہ وشہی (فوق) لہ (فوق اثنتین) یدا زائیدہ یہ، بؤ مہ بہستی رہوانبیزیہ، دہق وەك وشہی نہو (فوق) ہ وایہ کہ زائیدہ یہ و لہم نایہ تہی تردا کہ دہ فہرموی: { فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ } ہہندی تر دہلین: مہ بہست لہ وشہی (فوق اثنتین) لہم نایہ تہدا نہم یہ: نہ گہر دوو کچ یا زیاتر لہ دوو کچ بوون! واتہ: روالہ تی نایہ تہ کہ مہ بہست نیہ کہ بہ روالہ ت نہوہ دہ گہ یہ نی دوو سیئہ کہ بهشی زیاتر لہ دوو کچہ. ہہندی زانای تر نہمہ دہکن بہ به لگہ: بہ یوہندی خوشک بہ مردو و دہ کوہ بی ہیزترہ لہ بہ یوہندی کچ، دہی لہ شوینی دوو سیئہ کہ بهشی دوو خوشک بی، دہبی باشر بی بہ بهشی دوو کچ! دوو کچی کوریش لہ بہر نہمہ دوو سیئہ کیان دہ کوہی چونکہ یاسایہ کی رہسایہ کہ ہہرکاتی دوو کچی کور خویان بہ تہنہا بوون ریك وەك دوو کچ وان. دوو خوشک و زیاتریش کہ دوو سیئہ کیان دہ کوہی بہ پی نہم نایہ تہ یہ: { فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلَثَانِ مِمَّا تَرَكَ }. جابیر (رہزادہ خواہ لیبی) فہرمووی: نہ خوئش بووم، هوئشم نہ بوو، حہوت خوشکم ہہ بوو، پیغہ مہر (مروودہ خواہ لہ سہ ربعا) ہات بؤ سہردانم، گوتم: نہی پیغہ مہری خوا! چی لہ مالہ کہم بکہم، میراتو کہ لہ پوورہ کہم بؤ کیئہ؟ چونکہ من تہنیا

چهن خوشکێکم ههن، که کهلهپوورم لیبگرن و کهسی ترم نیه، نه باوک و نه دایک و نه منال، جا پیغه مبهه (مردوووه خواه له سه ربه) دهرچوو له لای من و له پاشا گه پرایه وه و فه رمووی: سه بارهت به بابهتی خوشکه کانت خودا قورئانی ناردۆته خواره وه، وه باسه که ی روون کردۆته وه، وه دوو سییه کی بۆیان داناوه! جابیر دهیغه رموو: ئایهتی که لاله هوی هاتنه که ی من بووم، دهی نهوا به پیی ئهم فه رموو دهیه دهرکهوت مه بهست له ئایه ته که نه مه یه: پشکی دوو خوشک یا زیاتر له دوو خوشک دوو سییه که.

سییه کیش به شه پشکی دوو تاقه یه :

یه کهم: دایکی مردوو وه که، بهو مه رجه که مردوو وه که منالی نه بی و کورمه زایشی نه بی، وه ژماره یه کیش له براو خوشکی نه بی.

دوو وه: ژماره یه که له براو خوشکی دایکی، که له دوو کهس که متر نه بن، نیرو میان تیادا هاو به شن به یه کسان.

هه ندی جاریش سییه که دهری به باپیره که له گه ل براو خوشکی مردوو وه که کو بیی ته وه. به شه پشکی دایک که له دوو کاته دا ناوایه له ئایه ته وهرگیراوه: { فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلَأُمُّهُ الثَّلَاثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلَأُمُّهُ السُّدُسُ - سورة النساء - ۱۱/۴ } . وه که له پی شه وه باسکرا کورمه زایش وه که کو وایه. نه وه یش که ده لێن: ژماره ی براو خوشکه کان له دوو کهس که متر نه بن، گهرچی ژماره که یان له ئایه ته که دا به دارپژگه (صیغه) ی کو یه، کو (جه مع) یش

لە سى كەسەۋە دەست پىدەكا، نەك لە دوۋەۋە، ئەمە لەبەر ئەمەيە:
چونكە جارو بار بۇ دوۋىش كۆ بەكار دەھىنرى؟.

ئىبنو عەبباس بە عوسمانى فەرموو: تۆ چۆن بەشى دايك بە
دوو براى مردوۋەكە لە سى يەكەۋە دەبەى بۇ شەش يەك، كەى دوۋبرا
لە عەرەبىدا پىي دەگوترى (اخوة)؟ عوسمان (مەزەلە مەۋەيان بە)
فەرموۋى: ھەرشتى لە پىش جىنىشىنى مىندا، لە سەردەمى پىغەمبەرو
ئەبو بەكردا سەرى گرتىۋ بەناۋ ولاتو شارانا پەخش بوۋىتەۋە، مىن
ئاتانم دەستكارى بكەم ۋەلى بوەشىنمەۋە، مەبەستى ئىمامى عوسمان
لەم ۋەلامە ئەۋەيە: كە پىش ئەۋەى كە ئىبنو عەبباس ئەم رەخنەيە
بگرى موسولمانان بە كۆمەلى بەۋ شىۋەيە بەشيان بۇ دايك داناۋە، ئەى
فەرائىز خوا! بزانه لە دوو وىنەدا دايك سىيەكى ئەۋە دەبا، كە پىشكى
مىرد، يا ژنى لى دەرەكرى.

شىۋەى يەكەم: مىردىك ۋ باوك ۋ دايكى. نىۋەى ھى مىردەكەيە،
سىيەكى باقى (كە شەش يەكى سەرجەمى كەلەپۋورەكەيە) بۇ دايكەۋ
ھەچىش لە دايكەكە مايەۋە كە دوو سىيەكى باقىيە بۇ باوكە.

شىۋەى دوۋەم: ژن ۋ باوك ۋ دايكى مردوۋ بكەۋنە يەك.
چۈاريەكى سەرجەمى كەلەپۋورەكە بۇ ژنەكەيە، سىيەكى مەندە
(باقى) يەكەى بۇ دايكەكەيە، مەندەكەيشى بۇ باوكەكەيە. كەۋاتە:
پرسىار (ئەسئەلى) يەكەم لە شەشە، چونكە پىشكى مىردەكە نىۋەيەۋ
پىشكى دايكەكەيش سىيەكى نىۋەيەۋ لى دەرھىنراۋ (مەخرەج) ى
سىيەكى نىۋە شەشەۋ بەشى مىردەكەى لەناۋدايە، جا لەۋ شەشە مىردى

مردووهکه سئ بهش دهباو دایکهکه‌ی به‌شیک، چونکه سییه‌کی نیوکه که ماوه‌ته‌وه یه‌که، وه باوکه‌که‌پیش دوو بهش دهبأ. پرسپاری دووهمیش له دوازدهیه، چونکه به‌شی ژنه‌که چواریه‌که‌و به‌شی دایکه‌که سییه‌کی چواریه‌که باقی یه‌کانه. لی دهره‌ینراوی سییه‌کی چواریه‌که‌گان دوازدهیه‌و چوار له‌ناو دوازده‌دایه. سئ بهش له دوازده، که چواریه‌کی سامانه‌که‌یه بو ژنه‌که‌یه‌و، سئ به‌شی که‌سییه‌کی نو به‌شه باقییه‌که‌یه بو دایکه‌که‌یه‌و، شه‌ش به‌شیش بو باوکه‌که‌یه.

به‌لام نیبنو سوره‌یح رای وایه: که لهم دوو کاته‌پشدا دایک سییه‌کی ته‌واوی سهرجه‌می ماله‌که‌ی بو هه‌یه، به‌لگه‌یشی نه‌وه‌یه که رواله‌تی ناشکرای نایه‌ته‌که نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی. نه‌وه‌پیش که گوتمان به‌شی دوو برای دایکی، یا دوو خوشکی دایکی، یا زیاتر له هه‌ردوولا، سییه‌که به‌پیی نه‌م نایه‌ته‌یه: { فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ - سورة النساء - ۱۲/۴ } چونکه نه‌م نایه‌ته له باره‌ی که‌له‌پووری منالی دایکییه‌وه هاتووه. شه‌شیه‌کیش به‌شه پشکی جه‌وت تاقمه:

یه‌که‌م: دایکی مردووه‌که، به‌و مهرجه مردووه‌که کوپ یا کوپ‌زای ببی، یاخود ژماره‌یه‌کی له براو خوشک ببی له دوو که‌متر نه‌بن. به‌لگه‌ی نه‌مه نه‌م فه‌رمایشته‌ی زاتی مه‌زنه: { وَلَا بَوَيْهَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ - سورة النساء - ۱۱/۴ } له‌گه‌ل نه‌م فه‌رمایشته‌یدا: (فان كان له اخوة فلامه السدس) له پېشه‌وه باسی

ئەوھمان كىرد كە كۆرۈمزا ۋەك كۆرۈۋايە، باسى ئەوھىشمان كىرد كە جارى
بار دارىزگە كۆ بۇ دوۋىش بەكار دى.

دوۋەم: نەنكى مردوۋەگە، بەمەرچى دايكى نەمابى، ئىتر خۋاى
دايكى دايكى مروۋەگە بى، يا دايكى باۋكى مردوۋەگە بى جىاۋازى نىە،
ھەرچەند بەرەو زوۋرىش بىرۋا، چونكە قوبەيىسە كۆرى ئۆنەيب
دەفەرمۇ: نەنكى ھات بۇ خىزمەتى ئەبو بەكر، داۋاى بەشە پىشى
خۋىي لى كىرد لە ھى مردوۋىەك، فەرمۇۋى: لە قورئانا كە نامەى
خودايە، بە دەق ھىچ بۇ نەنك دىارى نەكراۋە، ۋە لە سۈننەتى
پەمبەرىشدا لە بارەى ئەم پىرسىارەى تۆۋە خۇم ئاگام لە ھىچ ۋەلامى
نىە، جا تۆ بىرۋەروە ھەتا پىرسىار لە ھاورپىيان دەكەم، جا كە پىرسىارى
كىرد، موغىرەى كۆرى شوغبە فەرمۇۋى خۇم بە دىارەۋە بووم كە
خەزىمەت (مروۋە خۋاە لەسەرىن) شەش يەكىدا بە نەنك. ئەبو بەكر پىيى
فەرمۇ: كەسى تر لەگەل تۆدا ھەيە كە ئاگاي لەم مەسەلەيە بى؟
موخەممەدى كۆرى مەسلەمەيش ھەلسا فەرمۇۋى: منىش بە دىارەۋە
بووم. جا ئەبو بەكر شەش يەكەكەى داپپى. پاش ماۋەيى نەنكەكەى
ترىش ھات بۇ لاي خەزىمەتى عومەر (رەزە خۋاە لىبىن) داۋاى بەشى خۋى
لىكىرد، فەرمۇۋى: لە قورئانا كە نامەى خۋايە، بە دەق ھىچ بۇ نەنك
دىارى نەكراۋە، ئەو حۈكەمەيش كە لە سەردەمى ئەبو بەكردا دراۋە بۇ
نەنكەكەى تر بوو، بۇ تۆ نەبوو، منىش لە خۇمەۋە ناتوانم پىشى لە
پىشكەكانى كەلەپوور پىر بىكەم، ۋەكى ترىش خۋى ھەر ئەو شەشىەكەيە،
جا ئەگەر نىۋەدى نەنك ھەردوولاتان يەكتان گىرت: ئەوا شەشىەكەكە
نىۋەمىتتەن ھەر كامىكىشتان ھەر تەنھا خۋى بوو ئەۋە ھى خۋىيەتى.

زەيدىش (رەزەخە خەلىپە) فەرەمۇي: بېغەمبەر (مەسەبە خەلىپە) شەشىەكى دەدا بە نەنك، مەرەجى دايكى نەمابى، جا ھەر كاتى دوو نەنك كە لە بەشەك پايدە بوون كۆبۈنەو نەو نەو بەپىي نەسەرەكەى قوبەيە شەشىەكەكە ناو كۆيەنە. بەلام نەگەر نەنكىيان لەوى تریان لە مردووەكەو نەزىكتەبوو، نەو سەرنەج دەدەين نەگەر نەو نەنكە نەزىكتە لە لايەنى دايكەو بوو، وەك دايكى دايك، لەگەل دايكى دايكى دايك، لەگەل دايكى باوكى باوكى بەك بگرن، نەو نەزىكە كە دوورەكان، بى بەشى تەواو دەكات، خەلىپە لە لايەنى دايكەو بىن، يا لە لايەنى باوكەو بىن، دايكى خەلىپە بۆيە بى بەش دەكات چۈنكە بەھۇي خەلىپەو دەگاتەو بە مردووەكە، دايكى باوكى باوكى بەش بەش بەش دەكا چۈنكە دوور تەرە، ياسايەكى رەسەو بەشەكە پەلەى نەزىك پەلەى دوور لەكار دەخات. وەلى نەگەر نەو نەنكە نەزىكتە لە لايەنى باوكەو بوو، وەك دايكى باوكى دايكى باوكى دايك، نەو نەزىكە كە دوورەكە بېشەش ناكە، بەلگەو ھەردو لايەن دەين بەھەو بەش لە شەش بەكە، چۈنكە نەنكى لە لايەنى دايكەو بىن بە باوكى بېشەش ناكە، دەى كەواتە بە نەنكى كە بەھۇي باوكەو بەگاتەو بە مردووەكە باشتر بېشەش ناكە.

سەلىھەم: شەشىەك بەشەش پەشكى كچى كۆرە كاتى لەگەل كچى ھەقى مردووەكە دابى، يا لەگەل كچى كۆرەكى لە خەلىپە نەزىكتە دابى و برايشى لەگەل نەبى. چۈنكە ھەزەلى كۆرى شەھەزەبەل (رەزەخە خەلىپە) دەفەرەمۇي: پەرسىيەر كرا لە نەبە مەسەبە: مردووەكە ھەيە، كچىك و كچى كۆرەك و خەشەكى ھەيە، كەلەپوورەكەيان چۆن لى بەش دەكەرى؟ فەرەمۇي: نەو بۇ كچەكەيەتى و نەو بۇ خەشەكەيەتى، وە كچى

کورەکەي هیچی ناکەوئ، وەبشچۆ بۆلای ئیبنو مەسعوود لەویش بېرسە، دەبینی ئەویش ھەر وەك من دەلئ، جا پرسیارکرا لە ئیبنو مەسعوود، وە قسەکەي ئەبو موساشیان بۆ گێرپایەو، ئەویش فەرمووی: ئەگەر وابئ دەبئ من رێگەم ھەلەکردبئ و سەرم ئی شیوابئ، بەلام من لەم مەسەلەدا وەك پێغەمبەر خۆی (ەروەدە خواوە لەسەربە) بپاریار دەدەم و حووکم دەکەم: بۆ کچەکە نیوە ھەییە، بۆ کچی کورەکەیش شەش یەك ھەییە، کە بە ھەردوولا دەکەنە دوو سییەك، وە ھەرچیش لەوان مایەو وە بۆ خوشکەکەییە. جا چووینەو وە بۆ لای ئەبو موسا و قسەکەي ئیبنو مەسعوودمان بۆ گێرپایەو، فەرمووی: ئیو کە ئەم زانا گەورەیتان لە ناوایە لەمن مەپرسن (بوخاری و ئەبو داوود تیرمیزی و نەسائی). کچی کور ئەگەر لەیەك پتر بوون شەشیەك وەك یەك ناوکۆیی یانە بە یەكسانی، ئەگەر کچی ھەقی مردوو وەکەیش لە یەك زیاتر بوون ئەو تەواوی دوو سییەکە کە دەبەن بۆ خۆیان و ھیچ بۆ کچی کور نامینیتەو.

چوارەم: بۆ خوشکی باوکییە، یەكئ بئ یا زیاتر، بەو مەرجە لەگەڵ خوشکیکی باوکی و دایکی دابئ و برایشی لەگەڵدا نەبئ. چونکە ھەموو خوشکی لەیەك پلەدان، کە پلەي خوشکایەتیە بەلام خوشکی ھەق بەھۆی زیاتری تەرمفی خزمایەتیەو لە پێشترە، بۆیە خوشکی باوکی لەگەڵ خوشکی ھەقدا حسیبی کچی کورئ بۆ دەکرئ لەگەڵ کچی ھەقی مرووەکەدا (بنت الصلب للمیت). جا خوشکە باوکییەکان یەك بن یا پتر ئەو شەشیەکە ناوکۆییانە، رێك وەك چەند کچیکی کور کە لەگەڵ کچیکی ھەقدا کۆببنەو شەشیەك ناوکۆییانە ئەمانەیش ئاوا.

پينجهه: بۆ باوکه، بهو مهرجه مردووکه منال يا کورمزاى ههبي چونکه خواى گهوره دهفهرموئ: {وَلَا بَوَيِّه لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ - سورة النساء - ۱۱/۴}.

شهشه: بۆ باپيرهيه، بهو مهرجه باوکی مردووکه نهمايی، وه مردووکه منال يا کورمزاى ببي، ئهمهيش بهپي يهگگرتن.

حهوتهه: بۆ تهنها برأى دايکی يا تهنها خوشکی دايکیيه. چونکه خواى مهزن دهفهرموئ: {وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ - سورة النساء - ۱۲/۴} ئهم نايهته بويه دهبي به بهلگه بۆ ئهم برپاره، چونکه بۆ روونکردنهوهی بهشی برأى دايکی و خوشکی دايکی هاتوه، به بهلگهی خویندنهوهی سهعدی کورپی ئهبو وهقاص و ئيبنو مهسعوود (رهزاه خوايان لیبه) که له قيرائهتی ئهوانا ئاوايه: {وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ مِّن بَعْدِ أُمِّ} . چونکه زانايانی شهرع دهفهرموون: (قيرائهتی شاذه له پایهی فهرمووهدایه) کهواته: برپاری پی دهچهسپی، واته: حوکمی پی ثابت دهبی.

٢٤٦) بيبه شبوونی نهکهکان بههوی دايکی مردووکهوه:

ئهی کهسێ دهتهوئ شارمزاى زانستی کهلهپوور زانیبی! بزانه که ههموو نهکئ، خواى له تهرهفی دايکه وهبی، وهک دايکی دايک، يا له تهرهفی باوکه وهبی وهک دايکی باوک، ههر چهند بهرهو ژورتريش برپوا،

به دایکی مردوو هکه بئ بهشی تهواو دهبی. هوی ئەم بیبه شبوونهش
ئهوویه ئەم شەش یهکه که دهری بهمان له بنه رەتدا هی دایکه، کهواته
هەرکاتی دایک خوی مابوو دهری به خوی و هیچ بۆ ئەمان
نامینیتهوه، ریک وهک چۆن ئەگەر باوک مابوو باپیر بئ بهش دهبی ئاوا.

لاباسی:

پرسیاری: مردووی دایکی دایک و دایکی باوک و باوکی ههبی.
دهلین: نهنگی تهرمی دایک کهس بیبهشی ناکا دایک خوی نهبی، بهلام
نهنگی تهرمی باوک به باوکیش و به دایکیش بیبهش دهبی، کهواته ئەم
پرسیاردا دایکی باوک که نهنگی تهرمی باوکه بیبهش دهبی به
باوکهکه، بهلام دایکی دایک، که نهنگی تهرمی دایکه، شەشیهکی بۆ
ههیه به تهواوی، مهندهی ماله کهیش بۆ باوکهکهیه به باوهنیتی بۆی
ماوتهوه.

٢٤٧) بیبه شبوونی تهواوی براو خوشکی دایکی به هوی ئەم چەند کهسهوه:

براو خوشکی دایکی بیبهشی تهواو دهن به باوک و باپیره به
مندالی مردوو هکه، خوی نیڕینه بن یا میینه، به کورمزایش براو
خوشکی دایکی دیسان بیبهش دهن، هەر چەند بهرهو خواریش
بووبیتهوه. چونکه خوی گهوره کهلهپووری خوشک و برای دایکی لهناو
بهشی کهلاله دا دناوه. کهلاله واته: مردوویهکی کهلهپوور بهخش که
نهوهچهو نه بنهجهی نه مابی.

۲۴۸) بیبه شبوونی تهواوی براو خوشکی باوکی:

براو خوشکی باوکی به تهواوی بیبهش دهن به باوک و به کورو
به کوری کورو به برای باوکی و دایکی، چونکه خوشه ویست (دروود خواه
له سرب) دمه رموی: هه موو خاوه ن بهشی، به شه پشکی دیاری کراوی خوی
پیبدن، به پی دهقی نایه ته گانی قورئان، ئینجا هه رچی مایه وه له
خاوه ن به شه کان، نه وه بو خزمه ترین کهسه، به مه رچی که نیرینه بی
(ش/ د/ ت) دهی بیگومان که باوک و کورو کوری کور نزیکترن له برا،
برای باوکی و دایکی پیش ده خرئ له برای باوکی چونکه له تهره فی
دایکیشه وه ده گاته وه به مردوو ده که، پیغه مبه ریش (دروود خواه له سرب)
دمه رموی: برای باوکی و دایکی که له پوور له یه کتری ده گرن، نه گهر
برای باوکیان له گهل بوو، نه وه که له پوور ناگری.

۲۴۹) بیبه شبوونی تهواوی برای باوکی و دایکی و خوشکی دایکی و باوکی:

نه مانیش بیبهش دهن بهم سی کهسه: به کورو به کوری کورو
به باوک، چونکه نه سی تا قمه له خوشک و برا نزیکترن به مردوو ده که،
که واته بهر بریاره گشتیه که ی فه رمایشته که ی پیغه مبه ر (دروود خواه له سرب)
ده که ون که دمه رموی: (.. بو خزمترین کهسه ..) ➡.

۲۵۰) چوار کهس ههن خوشکی خویان دهکهن بهباوان (واته: بهعهصه به).

کورپو کورپو کورپو برای هه قو برای باوکی، خوشکی هاوپایه ی خویان دهکهن به باوان، بهم چوارکهسه نه بی، خوشک به کهسی تر نابی به باوان، جا له کاتی کۆبوونه و دی نه مانده له گهل خوشکیانا، که له پووره که ناوا دابهش دهکری: له بۆ کور دوو هه نده ی بهشی کچی ههیه. کور که خوشکی خوی دهکا به باوان به پیی نه م نایه ته پیرۆزه یه: {يُوصِيكُمُ اللّٰهُ فِيْ اَوْلَادِكُمْ لِلَّذِكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ} کورپو کورپش (وهك چه ند جار دووپاتمان کرده وه) بهرمنالی مرؤف ده که وئ، نه گهر به ربکه وئ نه وا باشه و نه ویش به پیی نه م نایه ته خوشکی خوی دهکا به عه صه به، دهنه به قیاس له سه ر کور چه سپاوه که خوشکی خوی دهکا به باوان. برایش که خوشکی خوی دهکا به باوان به پیی نه م نایه ته ی تره: {وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذِكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ} بۆیه یش ته نیا نه م چوارکهسه خوشکی خویان دهکهن به باوان و کهسانی تر بیجگه له مانه خوشکی خویان بۆ ناکری به باوان چونکه خوشک له غهیری نه م چوارکاته دا بی که له پووره، چونکه له دسته ی خالوانه! بۆ نموونه: مامه که برای باوکه خوشکی خوی بۆ ناکری به باوان، چونکه خوشکی باوکی مردووه که یشه، خوشکی باوکیش له خالوانه!.

۲۵۱) ئەم چوار تاقمەیش خۇيان كەلەپوور دەگرن، بەلام خوشكەكانيان كەلەپوور ناگرن:

مامەو كورۋى مامەو كورۋى براو باوانى ئازدكەر، مامەو كورۋى
مامەو كورۋى برا بۆيە كەلەپوور دەگرن چونكە خۇيان لە باوانن، بەلام
خوشكەكانيان لە خالوانن، باوانى ئازادكەرىش بەپېئى ئەم فەرمايشتەي
پېغەمبەر (مروودە خوا لەسەربەن) كەلەپوور دەگرن: سەردارىيى واتە: ولاءى
بەندەي ئازادكراو دەق تانو پۆيە وەك تانو پۆى رشتەي ھاوپىشتى،
نەدەفرۆشئى و نە دەبەخشئى بە كەسكى تر. (ئىبنو خوزەيمەو ئىبنو
حەببان و حاكەم گىراپوانەتەو) حاكەم دەفەرموئى: رشتەكەي ساغە،
بەلام بەيھەقى دەفەرموئى: (زەدەدارە) ديارە كە ھاوپىشتى رەچەلەك
بىرئىتتە لە بەرەي باوان. جا ھەركاتى مافى سەردارىيى بۆ كەسى
دامەزرا، وە خۆى مرد ئەو مافە دەچى بۆ باوانەكانى. كۆگر (ضابطى)
ئەو كەسەي كە بەھۆى سەردارىيەو كەلەپوور دەگرئى: ھەموو
نېرىنەيى كە ببى بە باوانى ئازدكەر. جا لەسەر ئەم بىياتە ھەركاتى
بەندە ئازادكراو كە لەپاش ئازادكەرە كەي مرد، وە لە ھاوپىشتى خۆى
باوانى نەبوو، ئەو كەلەپوورەكەي (يا ئەو كەي لە بەشەپشاك
دەمىنئەتەو) دەدرئى بەنېرىنەيى باوانى ئازادكەرەكەي، بۆ نمونە: كۆنە
بەندەيى مرد، خاوەنە ئازادكەرەكەي نەمايوو، بەلام ئازادكەرەكەي
كورپك و كچىك و باوك و دايك و بايەك و خوشىكى بوو، كەلەپوورەكەي بۆ
نېچرىنەكەيانە، بەشى مېنەكانى لى نادرى.

۲۵۲) کهله پووری باپیره له گهڼ براو خوشکدا:

هه رکاتی باپیره ی تهره مفی باوک له گهڼ براو خوشکی باوکی و دایکید، یا له گهڼ براو خوشکی باوکیدا کهوتنه یهک، نهوه نه گهر خاومن پشکیان له گهڼدا نه بوو، کام بهشی زوړتره له سییه کی هه موو کهله پوورمه که، یا له برابهشی له گهڼیاند، باپیره نهوه دهب، نهوه میش بوزانین که برابهک به دوو خوشک دمزمیړی، هه رکاتی باپیره به برابهشی کهله پووری گرت وهک یهک برا وایه، نه گهر سییه کی برد پاشماوه که ی کهله پوورمه که له نیوان خوشکهکاندا دابهش دمگری. جاری وا هه یه برابهشی و سییهک وهکوو یهکن، وهکوو نهوه ژمارمیان دوو هاتی باپیرمبی، وهک باپیره له گهڼ دوو برادا، یا باپیره له گهڼ برابهک و دوو خوشکا، یا باپیره له گهڼ چوار خوشکا، له م وینانه دا سییهک و برابهشی بۆ باپیره وهک یهکن، بهلام جاری وا هه یه سییهک باشتره بۆی، دهستوری کۆگر بۆ نه مه ناوایه: نه گهر براو خوشکهکان ژمارمیان که متر بوو له دوو هاتی باپیره که، نهوه برابهشی هازانجی زوړتره، نه گهر ژمارمیان دوو هاتی باپیرمبوو نهوه سییهک و برابهشی وهکوو یهکن، نه گهر ژمارمیان له دوو هاتی باپیره پتر بوو، نهوه سییهک هازانجی زوړتره. جوړی یه که می نه م کۆگره نه م پینج شیوه یه ی هه یه:

(۱) باپیره له گهڼ یهک خزشکدا، لیږمدا پرسیارمه که له سییه، دوو بهش بۆ باپیره کهو بهشی بۆ خوشکه که.

(۲) باپیره دوو خوشک، پرسیارمه که له چواره، دوو بۆ باپیره کهو دوو بۆ خوشکهکان.

(۳) باپیرهو برا یهك، مهسهلهكه له دووه، يهكی بۆ باپیرهو يهكی بۆ براكه.

(۴) باپیره لهگهڵ براو خوشكێكدا، پرسیاره كه له پینچه: دوو بۆ باپیرهكهو دوو بۆ براكهو يهك بۆ خوشكهكه.

(۵) باپیرهو سێ خوشك. پرسیارهكه له پینچه دوو بۆ باپیره، سێ بۆ سێ خوشكهكان.

جۆری دووهم: له پێشهوه باسکرا.

جۆری سییهمیش: شیوهی زۆرهو صورتهکانی لهبهر زۆری نازمیری، وهك ئهوه كه باپیره کۆببیتهوه لهگهڵ سێ برادا. لیڕهدا مهسهلهكه له سییه، چونكه سییهك باشتरे بۆ باپیره، يهكێك بۆ باپیرهو دوو بۆ سێ براكه، كه بهشناکری به سهرياندا، جا سێ دهمهين له سێ دهبی به نۆ، سێ بۆ باپیرهو شەش بۆ سێ براكه، يهکی دوو بهش.

ههتا ئیستا قهسهمان لهوهبوو كه خاوهن پشکیان لهگهڵدا نهبی، بهلام نهگهر خاوهن پشکیان لهگهڵدابوو ئهوه تهماشای دهکەین و به پێی ئهم دهستوورە دواوه بریار دهدهین، جاری بابزانین ئهوه خاوهن پشکانه کۆ و کۆن كه دهگونجی لهگهڵ باپیرهو براو خوشکا کۆبینهوه: بریتین لهکچو کچی کوڕو دایکو نهنگو میردو ژن، كه شەش تاقمن^(۱).

(۱) بهراستی لیڕهدا ئهصهلهكه زۆر كورتهمهكراده، بۆیه كهمنی درێژه به باسكه دهدهین تا خۆینهری نازیز به باشی لینی حالی بیی. من بۆ ئهوهی بۆ خۆم له عیبارهتی ئهصهلهكه حالی بېم دهبی زۆر به وردی مواتلای ئهم سهرچاوانی تری بۆ بكم: (كفاية

جا گاتى باپىرمو خوشك و براو خاومن بەشەپشكى ديارى كراو لە
پرسىارىكا كۆيۈنەو، نەو سەرنج دەدەين: نەگەر خاومن پشكەكان
هەموو كەلەپوورەكەيان دەبرد بۇ خۇيان و هيچ بۇ باپىرە نەدەمايەو، يا
بەس شەشيەك دەمايەو لىيان، يا كەمتر لە شەشيەك دەمايەو لىيان
نەو لەم سىڭ حالەتەدا خوشك و براكان بىڭ بەشى تەواو دەبن و شەشيەك
دلەسەر نەم سىڭ شىۋەى دواو دەدرى بە باپىرە.

۱- حالتى يەكەم: باپىرمو براو خوشك و دوو كچو دايك و مىرد.
نەم پرسىارە لە دوازەمىيە، بەھۇى عەولەو زىادى دەكەين بۇ سىازدە بۇ
تەواو كەردنى بەشى دايكەكە، وە بۇ پازدەيش بۇ پەيدا كەردنى شەشيەكى
باپىرەكە. وە لەم ژمارمىيەدا هەشتى بۇ دوو كچەكەو سىڭ بۇ مىردەكەو
دووى بۇ دايكەكەو دووى بۇ باپىرەكەيەو براو خوشكەكە بىڭ بەشن
بەھۇى نەو دەو كە خاومن پشكەكان هەموو كە لەپوورەكەيان داگرتو وەو
هيچ بۇ ئەوان نەماو تەو بە استغراق.

۲- حالتى دوووم: باپىرمو دوو كچو دايك و براپەكە. لىرەدا
كچەكان دوو سىيەك دەبن و دايكەكە شەشيەك دەبا، مەسەلەكە لە
شەشە: چوارى بۇ كچەكان و يەك بۇ دايكەكەو يەك بۇ باپىرەكە،

الاخيار ومغنى المحتاج و شىرىعتى نىسلام و فتح المعين و سرچاوەكانى حەدىشىش.
كەواتە زۆر ئىستەمە كە نەم لارەندى تىنى و رووكاۋن بە باشى لىتى حالتى بىن. خوايارىن
نەم وەرگەرپاۋە باشتىن شىرح و راۋەدەبى بۇ نەم كىتەبە پىرۋزە.

- وەرگىتېر -

براکه‌یش بی‌بەش دەبێ، چونکە خاوەن بەشەکان هەموو بەشەکانیان داگرتوو.

حالی سێیه‌م: باپیره‌و بڕایه‌ك و دوو كچ و مێردی. دوو كچه‌كه دوو سێیه‌ك و مێرده‌كه چواریه‌ك دهما. جا له‌بەر ئه‌وه كه‌سێ و چوار موته‌بایین، سێ زه‌رب ده‌كه‌ین له چواردەبێ به‌ دوازدە، هه‌شتی بۆ كچه‌كان و سێ بۆ مێرده‌كه یه‌كێكی ده‌مێنێته‌وه شه‌شیه‌كی دوازدە ته‌واو ناكا، ژماره‌ی مه‌سه‌له‌كه ده‌گه‌یه‌نینه سیازده دوو بەشەكه دده‌ین به باپیره‌كه‌و، براكه بی‌بەش دەبێ به‌هۆی داگرتنی هەموو كه‌له‌پووره‌كه‌وه له‌ لایه‌نی خاوەن پشكه‌كانه‌وه.

هه‌تا ئیستا قه‌سه‌مان له‌وه بوو كه له خاوەن پشكه‌كان شه‌شیه‌ك، یا كه‌متر له شه‌شیه‌ك بمێنێته‌وه، یا هیچ نه‌مێنێته‌وه لێیان، به‌لام نه‌گه‌ر زیاتر له شه‌شیه‌کیانی لێمایه‌وه، ئه‌وه ئه‌م سێ حاله‌ته گامیان قازانج‌تر بوو بۆ باپیره ئه‌وه‌یان بۆ هه‌یه:

(١) حالی یه‌كه‌م: بڕابه‌شی له‌گه‌ڵ بڕاو خوشكه‌كاندا.

(٢) حالی دووهم: سێیه‌كی پاشماوه‌ی پشكه‌كان.

(٣) حالی سێیه‌م: شه‌شیه‌كی سه‌رجه‌می ماله‌كه.

جا ده‌ستووری ئه‌وه‌یش كه بزانین كام له‌م سێ حاله قازانجی پتره بۆ باپیره ئه‌مه‌یه: ده‌ئین: نه‌گه‌ر پشكه دیاریكراوه‌كه نیوه بوو، یا له نیوه كه‌متر بوو، وه‌ك چوار یه‌ك، یا سێیه‌ك، یا شه‌شیه‌ك، ئه‌وه نه‌گه‌ر ژماره‌ی بڕاو خوشكه‌كان كه‌متر بوو له دوو ئه‌وه‌نده‌ی باپیره،

ئەو ە برا بەشى ھازانجى زۆرتەرە. وە ئەگەر لە دوو ئەومندەى باپەرە
 زياتر بوو، ئەو سىيەكى پاشماوۋى بەشە پشكەكان ھازانجى پترە، وە
 ئەگەر رىك دوو ھاتى باپەرە بوو ئەو برا بەشى و سىيەكى پاشماوۋە
 ھەردوولا وەكوو يەكن. وە ئەگەر پشكەكان دوو سىيەك بوو ئەو تەنھا
 لەم شىۋمىيەدا برا بەش ھازانجى پترە بۆ باپەرە كە يەك خوشكى
 لەگەلدابى، دىنا ھەر شەش يەكى سەر جەمى كە لەپوورەكە ھازانجى پترە
 بۆى. وە ئەگەر بەشە پشكى خاۋمەن بەش لە نىۋانى نىۋەو
 دوو سىيەكدا بوو، وەك نىۋە ھەشت يەك، ئەو لەم سى شىۋمەدا كە
 ژمارەى براۋ خوشكەكان ئەومندەى باپەرەن يا كەمترەن برا بەشى
 ھازانجىرە، سى شىۋەكان ئەمانەن: باپەرەو براپى، باپەرەو دوو خوشك، وە
 ئەگەر ژمارەى براۋ خوشكەكان لە باپەرە زياتر بوون، وەك باپەرەو دوو
 برا، باپەرەو سى خوشك ئەو شەش يەك ھازانجىرە.

بزانن:

خوشكى مردوو لەگەل باپەرەدا بەشە پشكى بۆ دانانرى، دىنا
 دەبى لە باپەرە زياتر بەرى، لە راستىدا ئەم باپەرەو خوشك برايانە،
 وەكو كۆمەلەى براۋ خوشك وانە كە كەوتبەنە يەك، وە ئەو نىۋەى مائە، يا
 ئەو دوو سىيەكە كە لە ھەندى شۆينا پىيان دەدرى لەسەر شىۋەى خاۋمەن
 پشكى و پشك وەرگرتەن نەبوو. تەنھا مەسەلە يەك ھەيە لەو شۆينەدا
 پشك بۆ خوشك لەگەل باپەرەدا دادەنرى، كە ناۋدارە بە ئەگەرىيە كە
 بىرتىيە لە باپەرەو مىردو دايك و خوشكى ھەق يا خوشكى باۋكى.
 جالەم مەسەلە يەدا مىرد نىۋەو دايك سىيەك و باپەرە شەش يەك و

خوشك نيوه دهبا. كهواته نهصلی مهسنهلهكه له شهشه، وه بهعهول
(واته: پتر كردن) پتر دهكرئ بۆ نو جا لهم ژمارميه شیی بۆ مێردكهيهو
دووی بۆ دايكهكهيهو يهكێكى بۆ باپيرهكهيهو سێى بۆ خوشكهكهيه،
واته: $\frac{9}{2}$ مێرد $\frac{9}{1}$ بۆ باپيره $\frac{9}{2}$ بۆ خوشك $\frac{9}{2}$ بۆ ايك $= \frac{9}{3} + \frac{9}{1}$
 $+ \frac{9}{2} = \frac{9}{2} + \frac{9}{2} = \frac{9}{1}$ ئهمجا لهبهر ئهوه كه باپيره لهگهڵ ئهوه خوشكهدا
وهك براو خوشك وايه، دهبن به دهستوورى گۆبوونهوهى چهند باوانى،
ئهو يهك بهشهى باپيرهكه لهگهڵ سێ بهشهكهى خوشكهكهدا دابهش
بكرئ به سهريانا، واته: دهبن لهم چواربهشه باپيره دوو ئهوهندهى
خوشكهكه ببا، چونكه بهپێى ياساو دهستوورى باوان نێرينه دوو
ئهوهندهى مێيينه دهبا، جا لهبهر ئهوه كه چوار ناشكێيهوه بهسهر
سێدا، سێ زمرې دهكهين له نو، دهبن به بيستو وهوت. نوێ بۆ
مێردكهو شهشى بۆ دايكهكهو دوازدهى دهميئيتهوه بۆ باوانهكان كه
باپيرهو خوشكهكه، ههشتى بۆ باپيرهو چواری بۆ خوشكهكه.

لێرهدا دهليين: بۆيه لهم مهسهلهى نهكدرييهدا پشك بۆ خوشك
دادهنرى، چونكه ئهگەر پشكى بۆ دانهنرى كهسێكى خاوهن پشك بهبن
بهلگه بپهش دهكرئ، چونكه لهم مهسهلهيهدا كهسێ نيه كه خوشك له
بهشى خۆى بى بهش بكا، ئهگەر باپيرهيش بيكا به باوان ئهوه پشكى
خۆى كه شهشيهكه كهههكا، چونكه مهسنهلهكه ئاوا دهكریتهوه:
مێردكه نيوه دهبا، دايك سێيهكه دهبا، باپيرهو خوشكهكهيش دامان نان
به باوان، مهخرهجى نيو دووه، مهخرهجى سێيهكيش سێيه، جا لهبهر
ئهوه كه دوو و سێ موتهبايينن دوو زمرې دهكهين لهسێ، دهبن به
شهش، سێى بۆ مێردكهو دووی بۆ دايكهكهو يهكێك دهميئيتهوه،

دایهش ناکرئ بهسەر سێدا، که ژمارهی باوانه‌گانه، چونکه باپیره به دوو داده‌نرئ، زهریی ژمارهی سه‌ری باوانه‌گان ده‌گه‌ین له شه‌ش ده‌بی به هه‌ژده، نووی بۆ می‌رد، شه‌شی بۆ دایک، سێی ده‌مینیت‌ه‌وه که رێک شه‌شیه‌کی هه‌ژدهیه، به‌لام به‌ته‌واوی به‌ر باپیرناکه‌وئ، چونکه دووی بۆ ئه‌وه‌و یه‌کی بۆ خوشکی مردووه‌که‌یه، که‌واته: خوشکه‌که‌ خاوه‌ن به‌ش بی بۆ هه‌ردوو لا قازانج‌تره‌!

به‌لام ئه‌گه‌ر له‌م پرسیاره‌دا له‌ جیاتیی خوشکه‌که‌ برایه‌ک بوایه، ئه‌وه‌ به‌ه‌وئ داگرتن (استغراق) ی که‌له‌پووره‌که‌وه‌ له‌ لایه‌ن خاوه‌ن پشکه‌گانه‌وه‌ بی‌به‌ش ده‌بوو، وه‌ هیچی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت، چونکه‌ برا له‌ باوانه‌ له‌ قورئانا، له‌ خاوه‌نی پشکی دیاری نیه، له‌و باوان نه‌پشه‌وه‌ که‌ به‌ئیس‌تیغراق بی‌به‌ش ده‌بن، به‌لام خوشکی مردوو ئه‌گه‌ر یه‌ک بوو، وه‌نه‌یش ده‌کرا به‌ باوان، پشکی دیاریکراوی خۆی به‌پێی نایه‌ت نیوه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ شیاو‌نیه‌ به‌ه‌وئ استغراق واته: گرتنه‌وه‌ی که‌له‌پووره‌وه‌ بی‌به‌ش بک‌رئ!

وه‌ ئه‌گه‌ر له‌م پرسیاره‌دا له‌ جیاتیی خوشکه‌که‌ دوو خوشک بوونایه، پرسیاره‌که‌ عه‌ول (پ‌ترکردن) ی تێ نه‌ده‌که‌وت مه‌سه‌له‌که‌ له‌ شه‌ش ده‌بوو، سێ بۆ می‌رد، یه‌ک بۆ دایک، چونکه‌ پشکی دایک له‌م کاته‌دا شه‌شیه‌که‌، چونکه‌ ژماره‌یه‌ک له‌ خوشک هه‌ن له‌ مه‌سه‌له‌که‌دا، پاشماوه‌که‌یش که‌ دووه‌ بۆ باپیره‌و دوو خوشکه‌که‌یه، به‌پێی دوو بۆ نێرینه‌و یه‌ک بۆ مێینه‌یه. جا ژماره‌ی سه‌ری باوانه‌گان که‌ چواره‌ ده‌ده‌ین له‌ شه‌ش ده‌بی به‌ بیست و چوار، دوا‌زده‌ی بۆ می‌رده‌که‌و، چواری

بۇ دايكەكە، ھەشت دەمىنئەتەو، چواری بۇ باپىرەكەيەو دووی بۇ ھەر يەك لە دوو خوشكەكە. لیڤەدا باپىرە لە بەشى خۆی دانەپەرپو، كە شەشیەكە، بەلگوو بە تەواوی وەری گرتووە. (لەم شوینەدا عیبادهتی ئەصلەكە ئەم ھەلەيەى تیايە كە دەفەرموئ: (ولو كان بدل الاخت اخا سقط لحجه بالجد. لە كفايەكەو مغنى دابەس ئەوئەنەيە: ولو كان بدل الاخت اخ سقط). لە راستیدا برا بە باپىرەحەجب نابئ، ئەگەر لە باتى خوشك برا بئ بەئىستغراق حەجب دەبئ ئەك بە باپىر - وەرگير).

٢٥٣) باسى راسپىرى (وەسيت):

(بر: تەجريد/ ٣ - ٢٦٨ ز: ٥٩).

راسپىرى لە شەرعا برىتییە لەو كەسئ مافیكى خۆی بدا بە كسیكى تر لە پاش مردنى خۆی. راسپىرى سوننەتییكى دامەزراوە، وایش دەبئ پئویست دەبئ، لە سەرەتای ئىسلامەو پئویست بوو لەسەر موسوئمان كە ھەموو سامانەكەى بە وەسيت بدا بە خزمەكانى، بەپئى ئەم نایەتە پىرۆزە: {كَتَبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرَ الْوَصِيَّةِ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ - سورة البقرة - ١٨٠/٢} بەلام لە دوايیدا ئەم جوړە راسپىرىيە ھەلۆشايەو، بەھۆى ھاتنى نایەتەكانى كەلەپوور دابەشکردنەو، ئىستایش سوننەتییكى گەورەيە بەم دوو مەرچە:

یه کهم: له سییه کی مال پتر نه بی.

دووه م: بو که له پوور گر نه بی. خوشه ویست (درووه خواوه له سه ربه)
دفعه رموی: هر موسولمانی شتیکی هه بی که بیهوی راسپیږی له
بارمه وه بکا، هه ق وایه دوو شهوی به سه ردا تی نه په ری، هه تا
راسپیږینه که ی به نوو سراوه یی له ژوور سه ری داده نی. (شه یخان).
نه وه وی دفعه رموی: شافیعی دفعه رموی: مه به ست له م فه رمووده یه
نه مه یه: جهخت کردنه، نه ک دوشه وو سی شهو، دوور بینیش نه وه یه:
سوننه ته زور به زووی وه سیټ بکا، به لگوو وا سوننه ته که له کاتی له ش
ساغیدا وه سیټه که ی بنووسی. به یه کگرتنی سه رجه می موسولمانان
راسپیږی سوننه ته.

بنیات (رکن) هکانی راسپیږی:

راسپیږی نه م چوار بنیاته ی هه یه به بی نه مانه دانامه زری: -

یه کهم: داریژگه ی گریدان، واته: نهو گوته یه که راسپیږیه که ی
پی ده کری.

دووه م: کراو به راسپیږی (موصی به) مهرجه که ی نه وه یه
نافه رمانی نه بی چونکه راسپیږی خوی بو نه وه یه بی به مایه ی چاکه و
بو به سه ر گرته وه ی خیری که که له کاتی خویدا نه کراوه، دیاره که بی
فه رمانی خوا پیچه وانه ی نه وه یه، وه که له فه رمووده دا دفعه رموی:
له کاتی سه ره مه رگا خودا خیری کی گه وه ی پیکردوون که ریگه ی پی
داون سییه کی ماله کانتان بکه ن به خیر بو خوتان، هه تا بی به زیاده

چاکه و بچیته سهر چاکه‌کانی پیشووتان، هه‌تا بیکا به‌سه‌رباری کرده‌وه
باشه‌کانتان. (ئیبنو ماجه/ به‌زار/ به‌یه‌قی/ داره قوطنی). فه‌رمووده‌که
به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه: بۆیه ریگه‌ی راسپیری دراوه که سییه‌کی سامان بکری
به‌خیر هه‌تا ببی به‌ زیاده‌خیری چاکه، ده‌ی راسپیری‌کردن به‌ کردنی
گونه‌ه‌وه‌په‌ری تاوانه‌و خواو پیغه‌مبه‌ری خوا ریگه‌ی شتی وایان نه‌داوه،
نه له قورئانداو نه له سوننه‌تدا.

ده‌ی هه‌رجی سوودو به‌هره ئی وهرگرتنی ناره‌وابی، راسپیری له
باره‌یه‌وه دانامه‌زری چونکه شتی حه‌رام به‌پیی شهرع بی به‌هره‌و بی
سووده، ئه‌مه‌یش وه‌ک سه‌گی نه‌ینگرو مه‌ی و باده‌و به‌رازو تللیاک، چونکه
ئهم جووره شتانه حه‌رامن و حه‌رامه سوود ئی وهرگرتنیان، ته‌نانه‌ت
ئه‌گه‌ر له ده‌ستی که‌سی‌کیشدا بن به‌وه نابن به‌هی ئه‌وا به‌لام مه‌رج نیه
که راسپیری پیکراو زات بی، به‌لگوو دروسته به‌هره‌ی شت بکری به
راسپیری، وه‌ک به‌هره‌ی خانوو و شتی وا بکری به‌ راسپیری. هه‌روا
دروسته راسپیری کاتیی بی یا ئیجگاری بی، هه‌تا دروسته به‌شتی دیاری
نه‌کراویش، وه‌ک ئه‌وه بلی: مه‌ری له مه‌ره‌کانم خیری، هه‌روه‌ها به
شتیکیش که له‌زیر رکیفدا نه‌بی و نه‌توانی بیدات به‌ ده‌سته‌وه، وه‌ک
مه‌ل به‌حه‌واوه، هه‌روه‌ها به‌شتی نه‌بووش وه‌ک ئه‌وه راسپیری بکا
که‌سکی ئهم هوشتره مینگه‌یه خیری، چونکه ئهم بابه‌تی راسپیرییه
له‌وانی تر فراوانتره.

بنياتي دووهم:

راسپېرىكەر، مەرجهكەي ئەۋەپە گەردان (تەصەپروفي) لە مالى خۆيدا دروست بى، كەۋاتە راسپېرى شىت و كەللەيى و شىتۆكە و بەرسامدار دانامەزى، ھەروا راسپېرى مندايىش دانامەزى، چونكە گەردانى مندايىش دانامەزى، ۋەلى بۇ نەقام راجيائى ھەيە، فەرمائىشتى راست ئەۋەپە كە راسپېرى نەقام (سفيە) دادەمەزى.

بنياتي سىيەم:

راسپېرى بۇ كراۋ (موصى لە) ئەۋەپەش كە راسپېرىيەكەي بۇ كراۋە ئەگەر لايەننى بى مەرچى ئەۋەپە گوناھ نەبى، جا ئەگەر رايىسپارد كە جىگەيى بۇ ھەندى شتى ناپەۋا دروست بكى، ئەۋە راسپېرىيەكەي پوۋچەلە، ئەگەر گوتى ئەمە راسپېرى بى بۇ خەباتى رىگەي خوا، دەدرى بەۋ غەزاكەرانەي كە زەكاتيان دەدرىتى!

راسپېرى بە سىيەكى مال:

دروستە كە سىيەكى مال بكى بە راسپېرى، بەلام لەپاش دانەۋەي قەرز، چونكە بەراي كورى مەروور (خۆشئوۋىدى خوداى لىيى) راسپېرىكرد بۇ پىغەمبەر (دروۋە خوا لەسەربە) كە سىيەكى مالەكەي بۇ بكا بەخىر، پىغەمبەر (دروۋە خوا لەسەربە) لىي قەبوۋلكردو لەپاشا گىراپەۋە بۇ كەلەپوۋر بەرەكانى.

ههروه‌ها به‌پېي ئه‌م فهرمووده‌په‌يش: سه‌عد فهرمووی: عه‌رزی
 چه‌زرمه‌م کرد: ئه‌ی باشه‌ دوو به‌شی ماله‌که‌م بکه‌م به‌خېر له‌پاش خو‌م
 دروسته؟ فهرمووی! نه‌ء، عه‌رزیم کرد: ئه‌ی نیوه‌ی؟ فهرمووی: نه‌ء،
 عه‌رزیم کرد: ئه‌ی سی‌په‌کی؟ فهرمووی: سی‌په‌کی ده‌بی، به‌لام سی‌په‌کیش
 هه‌ر زو‌ره، له‌ سی‌په‌کیش که‌م‌تر بی باش‌تره، چونکه‌ تو له‌پاش مردنت
 میراتبه‌ره‌کانت به‌ ده‌وله‌مه‌ندی به‌جی به‌ئیت گه‌لی له‌وه‌ باش‌تره‌ که‌ به‌
 هه‌ژاری به‌جیان به‌ئلی، که‌ له‌پاش تو سوال بکه‌ن و له‌پ له‌مو له‌و پان
 بکه‌نه‌وه‌ (شه‌یخان و که‌سانی تریش گیراویانه‌ته‌وه‌).

شیاو نیه‌ که‌ مرو‌ف راسپیری به‌ پتر له‌ سی‌په‌کی مالی خو‌ی بکا،
 وه‌ ئه‌گه‌ر به‌ زیاتر له‌ سی‌په‌ک راسپیری کرد ئه‌وه‌ دوو راهه‌یه‌، هه‌ندی
 ده‌ئین: دانا‌مه‌زری، چونکه‌ پېغه‌مبه‌ر (مروود خواه‌ له‌سه‌رب) رېگه‌ی زیاتری بو
 سه‌عدنه‌داوه‌، رېگه‌ پېنه‌دانیش ئه‌وه‌ ده‌خو‌زای که‌ شته‌که‌ دامه‌زراوه‌.
 به‌لام قه‌سه‌ی راست ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر که‌له‌پو‌وربه‌ره‌گان رازی بو‌ون
 راسپیری‌یه‌که‌ جېبه‌جی ده‌کری، ده‌نا راسپیری‌یه‌که‌ به‌ زیاتر له‌ سی‌په‌ک
 بو‌وچه‌، بو‌یه‌ ده‌ئین: زیاتریش بی دروسته‌ به‌ مه‌رجی رازی‌بو‌ونی ئه‌وا
 چونکه‌ ئه‌م راسپیری‌یه‌ له‌ کاتی‌کدا رووی داوه‌ که‌ ئه‌و شته‌ ملکی خو‌ی
 بو‌وه‌. جا ئه‌م راسپیری‌یه‌ له‌ کاتی‌کدا رووی داوه‌ که‌ ئه‌و شته‌ ملکی خو‌ی
 بو‌وه‌. جا ئه‌م هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌و رېگه‌پېدانه‌ ده‌بی له‌پاش مردن بی
 چونکه‌ هه‌تا راسپیری‌که‌ر خو‌ی مابی ئه‌و ماله‌ هی خو‌په‌تی، مافی که‌سی
 تری پېوه‌ نیه‌. ئه‌گه‌ر گریمان که‌له‌پو‌وربه‌ری نه‌بوو ئه‌وه‌ راسپیری‌یه‌که‌ی
 به‌ زیاتر له‌ سی‌په‌ک بو‌وچه‌له‌، چونکه‌ جارێ پیاوێکی ئه‌نصاری، هه‌موو
 ماله‌که‌ی ته‌نیا شه‌ش به‌نده‌ بوو، له‌سه‌ره‌ مه‌رگا هه‌رشه‌شیانی نازادکرد،

پیغهمبهریش (دروود خواه لهسه ربښه) بانگی کردن و کردنی بهسئ بهش و تیرو پشکی له نیوناکردن و نهو دوانه یانی نازادکرد که دموه که یان بؤ دمرچوو، وه چواریانی شی به کویله یی هیلا یه وه. هاوړپییانی مهرزه بهی شافعی دهفهرموون: نه م پیاوه میراتبهری نه بووه، دنا پیغهمبهر دامه زرا نیاتر له سییه کی دمه بهست به رازی بوونی نه وانه وه.

راسپیړی بؤ میرا پهر دروسته یانا؟

زاناگان له مباره یه وه رایان جیا جیا یه، گوتراوه: به هیج کولؤجئ دانامه زری، چونکه دهفهرموئ (دروود خواه لهسه ربښه): (راسپیړی بؤ که له پوور بهر دروست نییه) نه م فهرمووده یه فهرمووده یه کی جوانی ساغه، له سهر فهرمایشتی نیما می تیر میزی (ته ماشای سنن الترمزی - مع تحفة الاحوزی - ۳۰۹/۹ بکه) به لام فهرمایشتی هره دروست نه وه یه که داده مه زری به مهرجئ که له پوور بهر هکان ریگه ی بدن، چونکه دهفهرموئ (دروود خواه لهسه ربښه): راسپیړی بؤ میراتبهر دانامه زری مه گمر که له پوور بهر هکان نارم زوو بکه. (داره قوطنی) کاتی به که له پوور بهر داده نری که له کاتی مردندا که له پوور بهر بووبی، نه گمر راسپیړی بؤ ژنی کرد، نه و جا ماره ی کرد، نه وه راسپیړیه بؤ میراتبهر.

راسپیړی بؤ نه م شتانه په سنده: بؤ دانه وهی قهرزو بؤ گیرانه وهی شتی به ناهه قی براو بؤ خاوه نی و، بؤ جی به جی کردنی راسپیړیه کان و بؤ کارو باری منالان. نه وهی دهفهرموئ: راسپیړی له م چهند حاله دا فهرزه: بؤ گیرانه وهی مافی به ناروا براو، بؤ دانه وهی نه و قهرزانه ی که له حازردا نه توانی بیداته وه.

(سەرۋەسىت) :

مەرجى سەرۋەسىت ئەم پىنج شتەيە :

يەككەم: موسولمان بى، دروست نىە موسولمان پەيماندار (واتە: نىممى) بكا بە سەرۋەسىتى خۇى، چونكە راسپاردەيى (ويسايەت) سپاردەو ھەقدارىيە، واتە: ويسايەت ئەمانەت و ولايەتە، كافرىش شىاويى بۇ ئەم دوو پاىەيە نىە، دانانى بى ئەمىندارو ھەقدارى موسولمان.

دوۋەم: بالقى و رەسىدە بوونە، دروست نىە كە منداڭ بىرى بە سەرۋەسىت، چونكە منداڭ شىاوى ھەقدارىيى نىە، چونكە ئەو خۇى لەژىر سەرپەرشتى ھەقداردايە، كەواتە چۇن چۇنى دەبى بە سەرپەرشت و سەرۋەسىتى كەسىكى تر، شىتىش رىك وەك منال وايە، لە ھەمان كاتدا شىت دەستەلاتى گەردانى نىە بۇ خودى خۇى، دەى بۇ كەسىكى تر چۇن ئەو دەستەلاتەى دەبى.

سىيىيەم: ئازادىيە. چونكە كۆيلە بە كەلكى ئەو ە ناپەت كە تەسەپروپ (گەردان) لە مالى كورى خۇيدا بكا، دەى ئىتر چۇن دەبى كە بىرى بە سەرۋەسىت بەسەر كەسىكى ترەو، ئەمە سەرەپراى ئەو ە كە لەبەر خزمەتى ئاغاكەى دەستى ناپەرژى بۇ شتى وا.

چۈارەم: دەستپاكى و سپاردە پەرۋەريە، كەواتە: دروست نىە كە بەدكار بىرى بە سەرۋەسىت، چونكە بەدكار شىاوى نىە بۇ ھەقدارى و چاودىرى، كە مەبەستى ھەرەمەزن لىى دەستپاكى و ئەمىندارىيە، ديارە كە بەدكار ناوى خۇى بە خۇيەو، نانەمىنە.

يېنىچەم: دەبى سەرۋەسىت دوزمىنى ئەو منالە نەبى كە كاروبارى ئەوى بى دەسپىررى. دروستە ژن بىرى بە سەرۋەسىت، بەلكو ژن لەم كاردا لە كەسانى تر باشترە، دروستە كۆپرىش بىرى بە سەرۋەسىت لەسەر قىسەى فەرمايشتى ھەرە دروست. ئەگەر كەسى ۋەسىتى كرد كە خىرەكەى بدرى بە ھۆشيارترىن كەس لە ناۋشاردا، دەدرى بەو كەسەيان كە لە ھەموويان زياتر دنيا نەۋىستە، زاتە: زاھىدە، ئەمەيش بەبىنى دەقى قىسەى شافىعى خۆى (رەزە ۋەا لىنە).

٢٥٤) راسپىرى پىۋىست (الوصية الواجبة):

لە ياساى ژمارە (٧١) سالى (١٩٤٦)، ماددەى (٧٦) دەلى: ئەگەر مردوۋىن لە پىش خۇيدا، يا لەگەل خۇيدا، مندالى بىرى، با مردنى بىر - كوكم - ىش بى، ۋە ۋەجەى ئەو مندالە مردوۋەمابى، ۋە مردوۋەكە بەقەد ئەو بەشە پىشكە، كە مندالەكەى ئەگەر زىندوۋبوايە لە كەلەپوور دەگىرت لى، ئەگەر مردوۋەكە بەقەد ئەو پىشكە راسپىرى نەكردبوو بۇ ۋەجەكەى، ئەو بۇ ۋەجەى ئەو منالە مردوۋە، لە كەلەپوورى بىچەكەيدا، راسپىرى بەقەد بەشەپىشكى كاتى ژيانى پىۋىست دەبى، مەرجى ئەم راسپىرىيە لە بەشەپىشك زياتر نەبى، ۋە لە سىيەكىش تىنەپەرئى، بە مەرجى ئەۋەيش كە ئەو ۋەجەيە لە مردوۋى حازرى كەلەپوور بەرنەبى، ھەروا نابى مردوۋى حازرى بۇ ئەو ۋەجەيە لە لايەكى ترموۋ بە خۇرايى ھەقى ئەۋەى بۇ كىرەپىتەۋە. تەنانەت ئەگەر لە رىگەيەكى ترموۋ شتىكى بە پىاۋەتى دابوۋ بەو ۋەجەيە بەلام

نەدەگەيشتە ئەم ئەندازمىيە كە بەپىئى ئەم ماددىيە بۆى دانراو، ئەو
لەسەر ئەموو راسپىرىيە پىويستەكەى بۆ تەواو دەكرى؟.

وہ ئەم راسپىرىيە بۆ ئەم كەسانەيە: بۆچىنى يەكەمى منالى
كچ، وہ بۆ ھەموو چىنىكى منالى كور بە مەرجى لە پشەو بەگاتەو بە
مردووگە، نەك لە سكەو، ھەرچەند بەرمو خوارىش بړوا.

لەگەل رەچاوكردنى ئەمەدا: گشت بنەچەيى وەچەى خۆى، نەك
وەچەى كەسىكى تر، بى بەش دەكات، وەپشكى ھەموو بنەچەيى بەسەر
وەچەكەى خۆيدا، ھەر چەند بەرمو خوارىش بووبنەتەو، دابەش
دەكرى بەسەرياندا لەسەر شىوئى كەلەپوور، وەوا دادەنرى كە ئەو
بنەچەيە، يا ئەو بنەچانە، كە ئەو دەگەيەننەو بە مردووى حازرى لە
پاش مردووگە مردوون، وہ وايش دادەنرى كە بەريز ئەو بنەچانە ھەر
كەسەيان لە پىش چىنى دواى خۆيدا مردوو. مادە (۷۱) تەواو.

دەستوورى دابەشكردنى كەلەپورىش ئاوايە: لە پىشدا ئەندازەى
راسپىرى واھ راسپىرى پىويست بى يا راسپىرى ئاسايى بى، لە كۆى
كەلەپوورەكە جيا دەكرىتەو وە دابەشكردى بەسەر خاوەنەكانيدا،
ئەو جا باقى مەندەى سامان بەسەر كەلەپوورەكندا دابەش دەكرى.

چەند سەرنجى:

لەم ياسايەدا ئەم چەند سەرنجە رەچاو دەكرى: لە ھەندى
شىوئەدا وەچەى ئەو منداڵەى كە لەپىش باوكى يا دايكى خۆيدا مردوو
زياتر لەو منالە مردوو دەكرى، كە ئەم دەگەيەننى بە مردووى حازرى،

يا زياتر له منائى ھەقى مردووى حازرى دەگرئ. ھەق وابوو لە ھالى وادا راسپېرى بە ھىچ شېۋەيى لە پىشكى منداڤە مردوۋەگە زياتر نەبى چونكە ئەو ھۆى ئەۋەيە كە ئەم ۋەچە زىندوۋەى لەم مردووى حازرىيە كەلەپوور بگرئ. ۋە مەبەستى تىكپراى ئەم ياسايەيش ھەر ئەۋەيەو بەس، بەلام تەعبىرەكە كورت ھەلەينەو بوو بەھۆى ئەم كېشەيە، ئادەى بفرموون لەگەل شىكردنەۋەى ئەم چەند نموونەيەدا:

(ا) بۆ نموونە ئەگەر پياۋئ، كورپكى لەپېش خۇيدا مردبوو، كورەكەى كچىكى لە پاش بەجئ مابوو، لەپاشدا خۇشى مرد، ژنىك و دوو كچى ھەبوو، ئەندازەى راسپېرى پېۋىست بۆ كچى كورە مردوۋەكەى، سىيەكى سەرجهمى مائەكەيە، گرېمان ئەم پياۋە (۳۶) دىنارى لەپاش بەجى دەمىنى، دوازدەى بۆ كورەزاكەيەتى، سىى بۆ ژنەكەيەتى، بىست و يەكى بۆ دوو كچەكەيەتى، شازدەى بەپىشك و پېنجى بەرەتكردنەۋە، بەھەر ھال پىشكى كچى كورپى كابراى مردو، لە پىشكى كچى ھەقى خۆى زياترە، شتى وايش بەراستى جىگەى سەرسامىيە).

(ب) گرېمان پياۋئ كورپك و كچىكى لەپېش خۇيەۋە دەمرن، كورپى كچى ئەم كچە مردوۋەى ئىستا ماۋە، دايكى ئەم كورپەيش مردوۋە، گرېمان ناۋەگانىيان ئاۋايە: نەرىمان كورپى جەيران كچى رەيخان كچى ۋەسمان. ھەروا كچى كورپى ئەم كورپە مردوۋەيش ئىستا ماۋە، باۋكى ئەم كچەيش مردوۋە، گرېمان ناۋەگانىيان ئاۋايە: خانزاد كچى ئازاد كورپى فەرھاد كورپى ۋەسمان ۋەسمان كە دەمرئ كورپى كچىكى لەپاش بەجئ دەمىنى، لەگەل نەرىمان ۋە خانزاددا. ديارە كە راسپېرى پېۋىست لەكاتى

وادا نهريمان ناگريتهوه، چونکه کورې کچی کچه، چونکه وهچهی کچ بهس چينی يهکهميان بهردهکهن، کهواته راسپړييهکه ههمووی بؤ خانزاده، که وهچهی کورې کورپو له پشتهوه دهگاتهوه بهوسمان، نهندازهی نهم راسپړييهش سييهکی سهرجهمی مالکهکيه، چونکه راسپړی نابې له بهشهکهلهپوور زياترې، وه له ههموو کاتيکيشدا نابې له سييهکی مال زياترې، گريمان ووسمان (۴۵) ديناری لهپاش بهجیماوه، گريمان فهرهادی کورې ماوه، لهم بارمدا کهلهپوورهکی ناوا دابهش دهکړی، ژمارهی سهری کهلهپووربهريگان نهصلی مهسنهلهکيه، که دوو کورپو يهک کچن، کهواته مهسهلهکه له پینجه، چلو پینج تهقسیم پینج دهکاته نو، کچهکه نو ديناری دهکهوئ، هر کورپهی ههژده ديناری دهکهوئ، دمرکهوت که پشکی بنهچه مردووهکی خانزاد له سييهکی مال که پازدميه پتره، کهواته دهبي راسپړی پتويست بؤ خانزاد له سييهک کهمتر زياتر نهبي، جا نهو کاته مالکه ناوا دابهش دهکړی $45\% = 3 - 10$ راسپړی پتويست بؤ خانزاد، مايهوه (۲۰) دينار، دابهشی دهکهن بهسهر کورپو کچهکی ووسماندا بيستی بؤ کورپهکهو دهی بؤ کچهکی، دیسان پشکی کچی کورې کورپو مردووهکه، که خانزاده له پشکی کچی ههقی مردووهکه خوی زياتره، چونکه کچی کورې کورپهکی سييهکی ههموو مالکهکی بردووه که پازدميه، بهلام کچهکی خوی سييهکی دوو سييهکی ههموو مالکهکی بردووه که دميه.

ج) گريمان پياوئ کورپکی دهری، کورپهکی کچيک و کورپکی دهبي، کورپ کورپهکيش دهری، بهلام کچيکی لهپاش بهجی دمینی. واته وهچهی کورپ مردووهکی کچيک و کچی کورپکه. له پاشا نهم پياوه

دهمري، ژنيك و كورپك و كچيكي دهبي. لهه كاته دا راسپيري پيوست سييهكه، نهو سييهكه دابهش دهگري بهسهرهكهه چيني دوا كوره مردووهكه دا كه بريتين له خوشك و برايهك، خوشكهكه سييهكي سييهكهكه دهگري، براكه ي دوو سييهكي دهگري، چونكه نهه برايه خوي مردووه بهشهكه ي ريك دهرئ به كچهكه ي.

گريمان نهه پياوه (۱۸۰) ديناري لهپاش بهجيماوه، (۶۰) ديناري راسپيري به (۲۰) ديناري بو كچي كورهكه يهتي، (۴۰) ديناري شي بو كچي كوري كورهكه يهتي! نهه ميهش ديسان جيگه سهرسورمانه لهه ياسايه دا. نههه جهه نههونه ي بوو عهتنيكه ي نهه ياسايه دهجه سپني^(۱).

(۱) دانمر (دعمتمه فواه ليهي) ليته دا سي چاره سمر بو حله كردني كيته كاني نهه ياسايه داده ني، نهه ياسايه وه كوو ياسا جيايه له شمع، لهبر نهوه نيته مولزهه نين پتي، چاره سمر كيته كاني شي بكهين كهس به قسه مان ناكا، كهواته: با لههه زياتر كات به فپرو نههدين. له نمونه (أ) دا، دانمر دهفرموي: نههگر سهرجه مي كه له پوره كه (۱۸۰) پشك بي (۶۰) پشكي بو كچي كوره مردووه كه يه، به همدوو كچي مردووه كه خوشي (۸۰) پشك دهبن، كه دوو سييهكي باقي مهنده ي (۱۸۰) پشكه كه يه. نههه سهوه، ناوا حمل دهگري ۱۸۰ % ۳ = ۶۰ پشك، سييهك بو كچي كوره مردووه كه، مايوه سدوبيستي، هشتيه كي بو ژنه كه يه، كه ده كاته پازده، سمدو پينجي شي بو دوو كچه كه يه، هشتاي به پشك و بيست و پينجي شي به گهرا نهوه، واته به (رد)

— وه رگير —

۲۵۵) باسی ژنهینان (النکاح):

(بر: ته جریدی بوخاری/ ۵ ز: ۷۰).

ژنهینان له عورفی شهرعدا بریتیه له گریدانیکی ناوداری زانراو، که دهبی بههوی دروستبوونی دروستبوون له گهل ژندا، وشه ی (نکاح) که عهره بییه، بهم مه به ستانه هاتوو، به خودی گریدانه که دهگوتری، که بریتیه له ژن ماره برین، خوی گه وره دهفرموی: {فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ - سورة النساء - هروا دهفرموی: {وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ - سورة النور - ۲۴/۳۲} وشه ی (نکاح) لهم دوو نایه ته دا به واتا ماره برینه، هروا لهم فرموده میش به هه مان واتیه که دهفرموی: (انحوا الولود الودود) (واته: ژنی سکوزاکه ری بزۆکی میرد په رومر بهینن) جاروبار مه به ست له (نکاح) دروستبوونه له گهل ژندا وهک لهم نایه ته دا دهفرموی: {فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۳۰}.

بریار (حوکم) ی ژنهینان:

سه ر به لگه ی رهوایی ژنهینان نامه ی خوداو ریگه ی ره به رو یه کگرتنی نه ته وه ی ئیسلامه. خوا له قورئاندا دهفرموی: {وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ} پیغه مبه ریش (درومه خوا له لسه رین) دهفرموی: (تناکحوا تکثروا فانی اباهی بکم الامم: واته: ژن بهینن زور دمبن، چونکه من له ناو گه لانا شانازیتان پیوه ده کم).

بزنان مهردوم له بارهی ژنهینانهوه دوو جوړن: ههیه ههزی لیډمگا، ههیه ههزی لیناگا، جا نهوی که ههزی لی دهگاو پیویستی پیی ههیه، یا تفاقو نامادهمی ههیه بو ژنهینان یا نییهتی، جا نهگهر نامادهمی ههبوو نهوه سوننهته که ژن بهینئ، چونکه خوشهویست (مرویه هوا لهسره) دمفهرموی: نهی دهستهی لاوان! نهی گهلی حوانان! هر کهسه تهوانایی سهرجیئی و ژنداریی ههیه با ژن بهینئ، چونکه نهوه چاوی تیردهگاو داوینئ له تاوان دمپاریزی، نهو کهسهیشی که له کیشیدا نیه ژن بهینئ با به روژووبی، چونکه روژوو دمیخهسیئی و نارمزووی تهواو کهم دمکاتهوه ههتا خودا دمووری لی دمکاتهوه.

نهوهتا فهرموودهکه فهرمان دمگا بهو کهسانه که توانای ژنهینانیان ههیهو نارمزوویان لهسهریهتی که ژن بهینن، نهو جوړه فهرمانه، بهپیی بوچوونی زاناکان، نهوه دهگهیهنی که کارکه سوننهته نهک پیویست، نهوه کاتی وایه که پیاو لهناو ولاتی جهنگستان (دار الحرب) دانهبی، دنا ژنهینان سوننهت نیه بو، چونکه مهترسی نهوهی ههیه که مندالکهی بیی به بیپروا، یا بکری به کویله، جا له کاتی وادا وادهنری که توانای نهکی ژنهینانی نیه، لهبهر نهوه له سهریهتی بو مراندنی نارمزووی دمروونی بهروژوو بیټ. بهلام نهو کهسهی که نارمزووی ههیه بهلام توانای نهکی ژنهینانی نیه، وهک مارمیو شتی تری و، نهوه چاتر وایه بو نهو جوړه کهسه، که ژن نههینئ، بهلگوو وهک فهرموودهکه دمفهرموی: نارمزووی دمروونی به روژوو دابهرینئ. وهلی نهگهر به روژووی نارمزووی دانهدمرا نهوا با ژن بهینئ، نومیده که خوی گهوره به بهخششی خوی دمووری لی بکاتهوهو بی نیازی بکا.

بهلام ههركاتى مهترسى نهوى ههبوو كه لهبهريى ژنى تووشى شهروال پيسى دهبي، نهوه پيوسته لهسهري كه ژن بهيى، چونكه خوږاستن له نادروستى كاريكى پيوسته، خواى مهزن لهم بارميهوه دمفهرموى: { وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهُ يُسْرًا - سورة الطلاق - ٤/٦٥ } واته: ههركهسى پاريز له نافهرمانى خودا بكاو ترسى خوداى ههبي، خودايش بهرهحهتهى خوى كاري بو ناسان دهكاو دمووى خيى لى دهكاتوه).

نهو كهسهيشى كه حمز له ژنهينان ناكاو پيوستى پيى نيه، نهمه نه دوو حالتهى بو ههيه:

يهكهه: نهگهر نامادهيى و تفاقى ژنهينانى نهبوو نهوه ناباشه بوى كه ژن بهيى، چونكه دهبي بجيته ژير نهركى كه پيوستى پيى نيه!.

دووهم: نهويه كه تواناى ژنهينانى ههيه، بهلام پيوستى پيى نيه، وه هويهكى وايش نيه كه ريگهى سهرجيى لى بگرى، نهوه بو نهه جوړه كهسه ژنهينان باشه، ناباش نيه، بهلئ نهوهنده ههيه لهكاتى وادا خوى تهرخان بكا بو خوا پهترستى نهوى باشتره، بهلام نهگهر به خواپهترستيهوه خهريك نهبوو، نهوه ژنهينان باشتره بوى، چونكه نهوهكا دهسبهتالى و بى ئيشى تووشى كاري ناشايستهى بكهن.

۲۵۶) سوننه ته کانی ژنهینان:

سوننه ته ژنیکی به دین بهینئ، پیغه مبهه (دروود خواد له سهرېږه) دمه رموی: نهی ژن خوازی هوشمندا نافرته تاپینداری به دین له کیس خوت مده، تا له ژنهینانا دمه شکیڼ نه بی. سوننه ته کچیش بی، چونکه دمه رموی (دروود خواد له سهرېږه): نهی جابیر! بیا کچیکت دهینا، پیکه وه دمه سبازیتان دمکړدا. سوننه ته ژنیکی بڼه چه پاک بی، چونکه دمه رموی (دروود خواد له سهرېږه): په برگرن له سهوزه گیای ناو بوگه!

یاران (دراه خوايان لېږه) عه رزیان کرد: قوربان مهبه ست له سهوزه گیای ناو بوگه چیه؟ فهرمووی (دروود خواد له سهرېږه): ژنی جوانی ناخانه دانه. هه روا سوننه ته تهماشای دمووچاوو دمه ته کانی له پېش خوازبینیدا بکا، هر چند به بی ریگه پیدانیش بی.

۲۵۷) کوکړدنه وهی چوار ژن بهیه کوهه دروسته:

دروست نیه بو پیاوی نازد پتر له چوار ژن له خوی ماره بکا، چونکه نیبنو عومهر (دراه خوايان لېږه) دمه رموی: غهیلانی کوری سهله مهی سهقه فی له سهرده می نه زانیدا ده ژنی هیناوو، که خوی نیسلام بوو نه وانیش هر دمه ان له گه لیا نیسلام بوون، پیغه مبهه (دروود خواد له سهرېږه) فهرمانی پیکرد که چوار ژنیان هه لېږیږی و نهوانی تریان بهرلا بکا. بهلام کوپله دروست ینه بوی که زیاتر له دوو ژن بهینئ،

چونکه ددهرموی (دروود خواه لهسهره): نابی کۆيله لهیهك كاتا زیاتر له دوو ژنی هه‌ب. (عه‌بدولحه‌ق گێراویه‌ته‌وه. كه‌سانی تریش راگوێز ده‌كه‌ن كه یه‌كگرتنی هاوړپیان ییغه‌مبه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م بریاره هه‌یه).

٢٥٨) بریاری ماره‌کردنی كه‌نیزه‌ك بۆ ئازاد:

دروست نییه بۆ ئازاد كه‌ نێزه‌کی كه‌سی‌کی تر ماره‌ بكا له‌خو‌ی مه‌گه‌ر به‌چه‌ند مه‌رجی:-

یه‌كه‌م: توانای ماره‌یی ژنی ئازادی نه‌بێت.

دووه‌م: مه‌ترسی ئه‌وه‌ی هه‌بێت كه‌ له‌به‌ر بی ژنی تووشی شه‌روالپێسی بی.

سێیه‌م: توانای هی‌نای ژنی‌کی موسو‌لمانی ئازادی نه‌بی، هه‌روا توانای خاوه‌ننامه (کی‌یابی)یه‌یشی نه‌بی، له‌سه‌ر رای فه‌رمایشتی دروست جا نه‌گه‌ر ژنی ئازاد هه‌ر ده‌ست نه‌ده‌كه‌وت، یا ده‌ست ده‌كه‌وت به‌لام پێش‌گیرئ هه‌بوو له‌ هی‌نای، وه‌ك ئه‌وه تات بوو، یا گول بوو، یا نه‌یده‌توانی ئه‌ركی هی‌نان و گواسته‌نه‌وه‌ی ئا‌ه‌رتی ئازاد بگ‌ک‌یش، ئه‌وه بۆ هه‌یه كه‌نیزه‌ك به‌ی‌نی. به‌لگه‌ی ئه‌مه‌یش ده‌قی ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌و‌ای گه‌وره‌یه: {وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْكِحَ الْمُخَصَّنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ فِتْيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ - سورة النساء - ٢٥/٤} هه‌تا ئه‌و‌ی كه‌ ددهرموی: {ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّمَن يَخْشَى الْعَنَتَ}. ئه‌وه‌تا خ‌و‌دای گه‌وره‌ با‌سی هه‌ر سی مه‌رجه‌كه‌ی

کردووہ چونکہ (الطول) مارہیہ، مہبہست لہ (المحصنات) ژنی نژادہ کہ گہنیزہک نہبی، مہبہست لہ (خشى العنت) نہوہ کہ مہترسی شہروال پیسی ہہبی، لہبہر نہمہیہ کہ جابیر {ہزاه خواہ لیبہ} دمفہرموی: ہہر گہسن توانای مارہیی ژنیکی نژادی لہ شارہگہی خویدا ہہبی، دروست نیہ کہ ژنی گہنیز بہینئ بہلام نہگہر گہسن توانای مارہیی ژنی نژادی ہہبوو، بہلام ژنی نژادہ لہ شوینہگہی خوئی نہبوو، لہ شوینیکی تر ہہبوو، وہک شاریکی تر، وہ نہستم بوو کہ لہوویوہ بیهینئ، نہوہ دروستہ بوی گہنیزہک مارہ بکا. گہنیزہک واتہ: نہمہتہ.

چوارہم: نہوہیہ ژنی نژادی وای نہبی کہ بتوانی لہگہلیا دروست ببی، بہلام نہگہر ہہیبوو، بہلام نہیدہتوانی دروست ببی لہگہلیدا، لہبہر نہوہ کہ ژنہکہ بچووک بوو، یا پیربوو، یا دیارنہبوو، یا شیت بوو، یا گول بوو، یا بہلہک بوو، یا ہہرشتیکی تری لہم بابہتہ نہوہ لہ سہر رای فہرمایشتی دروست دروستہ گہنیزہک بہینئ.

پینجہم: دہبی گہنیزہک کہ موسولمانبئ نہوہا مارہی لہ موسولمان دی، خوای گہورہ دمفہرموی: {فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ فِتْيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ}.

ہوی پیشگیری لہ ہینانی گہنیزہک:

ہوکہی پیشگیریہ لہ کویلہیی منال، چونکہ منال لہ کویلہیی و نژادیدا دہچیتہوہ سہر دایک. خودای داناو زانا کہ خوئی یاسادانہری نیسلامہ چاوی برپوہتہ نہہیشتنی کویلایہتی. ہہتا نہگہر گہنیزہکی

موسولمان ھى بېرۋايەك بوو دروست نىيە موسولمان بېھىنى، ھەتتا بېرۋا نەبىي بە خاۋەنى منالى موسولمان، گوتراۋىشە: دروستە مارەبكرى، چونكە مادەم دايكەكە موسولمانە منالەكەشى لە ناپىندا دەچىتەۋە سەر ئەۋو بە موسولمان دادەنرى. بزانە كە منالى كەنيزەكى شووگردوۋ دەبىي بە ملكى خاۋەنەكەى، خواھ مىردەكەى ئازاد بى، يا بەندەبى.

۲۵۹) تەماشاكردنى ژنو پياو بۆيەكتى:

تەماشاكردنى پياو بۇژن ھەۋت جۇرە:

جۇرى يەكەم: ئەۋەيە كە كارى بەۋ تەماشاكردنە نەبى، ئەۋە لەكاتى وادا تەماركردنى پياو بۇ شەرمگاي ژنى بيانى بەبى مەرچ ناپرەۋايە، مەبەست لە پياو نىرىنەى رەسىدە. مەبەست لە ژنىش ئافرەتى رەسىدەيە. گەرچى لە ھەندى كاتدا دەموچاۋو ھەردوۋ ھەست لە شەرمگانين، بەلام ئەگەر مەترسى ئازاۋەى ھەبوۋ تەماشاكردنى ئەۋ شويئانەيشى نادروستە، ۋەلى ئەگەر مەترسى نەبوۋ ئەۋە راجيايى ھەيە: فەرمايشتى راستو دروست ئەۋەيە كە ھەرامە، چونكە بە يەكەدەنگىي واتەى موسولمانان ژنان رېگەيان پى نادرى كە بەسەرى رووتو بە مۇدەبىي لەمال دەرچن، لەبەر ئەۋەيش تەماشاكردن سەرەتاي وروۋزانى ئازاۋەيەۋ بزويئەرى ئارەزوۋە، لەبەر ئەۋە بۇ شەرع ۋا جوانە كە ئەۋ دەرگايە دابخاۋ جەۋو بۇ بەر بەرەللايى شل نەگا، ھەر ۋەك نادروستە پياۋو ژنى بيانى دوو بە دوو لە جىگەيەكى چۇلدا كۆبىنەۋە. تىكرى

واتای گشتی ئەم نایەتە بەلگەی ئەم بریارە: {قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ - سُورَةُ النُّور - ٢٤/٣٠} مێرد منال (موراهیق) یش وەك باڵق وایە، چونكە ناگای لە شەرمگای ژن هەیە و بەرەبەرە کاری پێی دەبێ، لەبەر ئەوە پێویستە لەسەر ژن شەرمگای لە ناستی بپۆشی، هەروا لە ناستی شیتیش. بەلام کێروگون لە بندا خشت گراو راجیایی لە بارەیهوه هەیە، زۆرینە دەفەرموون: تەماشاکردنی بۆ ژنی بیانی وەك تەماشاکردنی پیاو وایە بۆ ژنی خۆیی، فەرماشتی دووهم: دەفەرموی: وەك پیاوی کەل وایە لەگەڵ ژنی بیانییدا. بەلام پیاوی بەس چووکی لە بنداخشتکراوی، یا هێلکە گونەکانی دەرھێنرابن، یا شلەپەتەبێ، یا پیریکی ئیختیار بێ، حوکمی ئەمانە وەك حوکمی کەلەپیاو وایە، لە سەر فەرماشتی زوربەیی زاناکان. پیاویکیش کە بەندەیی ژنی بێت رای راستەر ئەوەیە کە وەك پیاوی خۆیی وایە، چونکە حەزەرەتی عانیشە (هەژاە خواە لیبە) دەکوانی بەندەیی خۆی بەرنوێژێی بۆ دەکرد. ئەوەویش لە (نکت المەذب) دا دەفەرموی: بەندەیی ژن لە ناستی خاوەنەکەیی کە خانمەپەتی وەك پیاوی بیگنە وایە، ئیبنو رەفەهە لە (المطلب) دا ئەم فەرماشتەیی ئەوەی بە راست دەزانێ. کەسانی کە دەفەرموون تەماشاکردنی دروستە، بە مەرج دەگرن کە ئەو بەندەییە متمانەبێ. ئەوە کە دەلێین: وەك خۆیی وایە، جۆرە چاویلێخشانیکی تیادایە، چونکە ئەگەر لە یەکتر بکەون مسۆگەر کە دەسنوێژی هەردوولایان دەشکێ، دەیی کەیی خۆیی لە خۆیی دەسنوێژی دەشکێ؟

ئەمەى كە باسماڭ كۆر مەبەست تەماشاكۆردى پىاۋە بۇ ژنى ئازاد، بەلام ئەگەر ژنەكە كەنيزەك بوو، واتە: ئەمەتەبوو، ئەو ئەم درېژە پېدانەى تىاھەيە: ئەگەر كەنيزەكەكە شىۋاۋ (شۈھاء) بوو ئەو بەس تەماشاي نىۋانى ناوكى و ئەژنۆى دروست نىە، تەماشاكۆردى شوپنەكانى ترى ناباشە، بەلام ئەگەر جوان بوو، قسەى راست ئەومىە كە ددان بنرى بەمەدا: كە وەك ژنى ئازاد، تەماشاكۆردى نادروستە، چونكە ئەوئەى كە دەبى بەھۆى نادروستى تەماشاكۆردى جوانىيە، چونكە جوانى دەبى بەھۆى ئازاۋەو گىرۆ دەبوون. ئەگەر ژنى ئازاد پىرژن بوو، غەزالى دەفەرمۆى: پىرژنىش وەك گەورەكچ واىە، چونكە ئارمزوو زەوت ناكۆى. بەلام رەويانى دەفەرمۆى: ئەگەر گەيشتە رادەيەكى وا كە دووربوو لەو كەس گىرەتارى بىى، ئەو دروستە كە تەماشاي روخسارو ھەردو دەستى ھەتا ھەردو مووچى بىرى. چونكە خۋاى گەورە دەفەرمۆى: {وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا - سورة النور - ٦٠/٢٤}. تەماشاكۆردى ژنىش بۇ پىاۋى بىانى راجىايى تىايە، لەسەر ئەم شىۋەيە:

يەكەم: بەلای رافىيەيەو بۇى ھەيە تەماشاي ھەموو لەشى بكا، نىۋانى ناوك و ئەژنۆى لى دەرچى.

دووم: ژن بۇى ھەيە تەماشاي ئەو شوپنەنە لە لەشى پىاۋ بكا كە پىاۋ بۇى ھەيە تەماشايان لە لەشى ئافرىمت بكا. ئەوموئەى دەفەرمۆى: لەلای كۆمەلئ ئەم فەرمائىشتە راسترە، چونكە خۋاى گەورە دەفەرمۆى: {وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ - سورة النور -

۳۱/۲۴ { واتە: ئەى پېغەمبەر! بە ژنە بېرۋادارەكانىش بىفەرموو: با تەماشای نارەواى پياوى بيانى نەكەن! } وه هەروەها پېغەمبەرى سەرورم (مەروومە خواى لەسەربە): دەفەرموى: خۆ ئەوا ئەو كۆپرە، خۆ ئىو كۆپرە نين، گوايه ئىومەيش ئەو نابىنن!^(۱)

جۆرى دووم: تەماشاكردنى پياو بۆ ژنى خۆى و بۆ كەنيزەكى خۆى كە مېرددار نەبى، دروستە تەماشای هەموو شوپىنىكيان بكا، ئەوئەندە هەيه راستر ئەوديه كە تەماشاكردنى شەرمگايان ناباشە، واتە: مەكرووھە، هەروەها ناباشە بۆ مەرۆف كە تەماشای شەرمگای خۆى بكا بەبى بەهانەى رەوا. جا ئەگەر كەنيزەكەكەى شووى كردبوو، يا كاغەز پىندراو (مكاتبە) بوو، يا هاوبەش بوو لە نىوانى ئەو و كەسىكى تردا، يا مەجووسىيە بوو، يا بىتەرست بوو، يا لە ئىسلام وەرگەراوبوو، ئەو تەماشاكردنى نىوانى ئەژنۆو ناوكى نارەوايە. تەماشاكردن ژنىش بۆ مېردى خۆى وەك تەماشاكردنى مېرد وایە بۆ ژنە خۆى. هەروەها تەماشاكردنى كە نيزەكەيش بۆ خاوەنەكەى وەك تەماشاكردن خاوەنەكەى وایە بۆ ئەو.

^(۱) تەماشای رياض الصالحين بەرگى چوارەم لا پەرە (۱۱۹۹) بىفەرموو چاپى يەكەم يا ژمارە: ۱۹۲۶/۵ - ۹۱ بەرگى ۲/ ل - ۷۴ چاپى دووم.

جوړی سییه م: تهماشاکردنی ژنی خوږی (مه حرهم) و گهنیزمکی که شووی کردبې. دروسته تهماشای ههموو لهشیان بکا، نیوانی ناوک و نهژنویان نه بې، چونکه نه م نه نندازمیه شهرمگایه، نایه تی: {وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ - سورة النور - ۳۱/۲۴} بهلگهی دروستبوونی نه م تهماشاکردنه یه، وهکی تریش خوږه تی (مه حرهمی) حالیکه نادروستی خواستن و شووپیکردن پیویست دهکا، کهواته وهکوو دوو پیاو وان، نابینی که پیاو و ژنی خوږی دهنویژیان له یه کتر ناشکی. لهسهر فهرمایشتی دروست به هوږی خزمایه تییه وه خوږی بن، یا به هوږی ژن و ژنخوازییه وه، یا به هوږی شیرخواردنه وه ههموو بو تهماشاکردن وهک یه کن. له قیلیکا: پیاو همر مافی نه وهنده ی هه یه: چه نده ی ژنی خوږی لهکاتی کارو فرمانا دهرده کهوږ، تهماشای نهوږی بکاو بهس.

روانینی پیاو بو ههموو شوپنیکي لهشی پیاو دروسته نیوانی نه ژنوو ناوکی نه بې، راجیایی له مه دا نیه. به لام به بې راجیایی تهماشاکردنی کوږی خه تی نه دابې به حه زلی کردنه وه نارموایه، بگره روانین بو کوږی که مووی لی نه هاتې له هی ژن نارمواتره، ههروهک به بې راجیایی تهماشاکردنی خوږی به شه هوه ته وه حهرامه، به لام نه گهر به بې نارموزوی دموون بوو حهرام نیه.

تهماشاکردنی ژن بو ژن وهک تهماشاکردنی پیاو بو پیاو وایه، به مهرجی ههردوو ژنه کان موسولمان بن، به لام تهماشای ژنه بیږوا بو ژنه موسولمان وهک تهماشای پیاوی بیانی وایه، لهسهر فهرمایشتی دروست، چونکه ذاتی پاک دمفهرموږ: (او نسائهن) ده ی که ی ژنه کافر

به‌رژنه موسوئلمان ده‌که‌وئ؟ به‌لکوو عیززی کوری عه‌بدوسه‌لام ده‌فرموی: ژنی به‌دکاریش حو‌کمی ژنه کافری نیممی هه‌یه، که‌واته پی‌ویسته له‌سهر کاربه‌دهسته‌گان که ری‌گه نه‌دهن ژنه بی‌پروای په‌یماندارو ژنه موسوئلمانی به‌دکار له‌گه‌ل ژنه موسوئلمانی داوین پاکدا پی‌که‌وه بچن بو‌گه‌رماو، جا نه‌گه‌ر له‌بهر که‌مه‌ترخه‌می کاربه‌دهستان نه‌م هه‌دمغه‌کردنه نه‌سته‌م بوو، با ژنه موسوئلمانی نازاد خو‌ی خو‌ی له‌شتی وا بپاریزی و مه‌ودا نه‌دا که ژنه موسوئلمانی فاسقه‌و ژنه کافر ته‌ماشای نار‌ه‌وای بکه‌ن. بزنان هه‌رچی له‌کاتی جیا‌نه‌بوونه‌وه‌دا ته‌ماشاکردنی نادرست بی، له‌کاتی جیا‌بوونه‌وه‌یشدا دیسان ته‌ماشاکردنی نادرسته، وه‌ک چووکی نی‌رینه‌و باسکی ژنی نازادو مووی سه‌ری و پارچه نی‌وکی پی‌و مووی به‌ری پیا‌و ژن و نه‌و پارچانه‌ی تریان که داپوشینیان پی‌ویسته، له‌بهر نه‌وه پی‌ویسته ژن و پیا‌و کاتی مووی به‌ریان ده‌تاشن مووه‌که بشارنه‌وه، هه‌روا ژن کاتی سه‌رشانه ده‌کا ده‌بی نه‌و مووه‌ی به‌دهم شانه‌که‌وه دیته‌وه بی‌شاریته‌وه، نه‌بادا بیانی چاوی پی‌ی بکه‌وئ. هه‌ر شوینیکی مرو‌ف که ته‌ماشاکردنی بو‌پیا‌و یا بو‌ژن نار‌ه‌وابی، ده‌س لی‌دانیشی نار‌ه‌وایه، بگره پتریش چونکه ده‌س لی‌دان له‌ته‌ماشاکردن خوش‌تره، بو‌یه دروست نیه بو‌پیا‌و به‌بی په‌رده ده‌ست بدا له‌رانی پیا‌و، هه‌تا نه‌گه‌ر رووتیش نه‌بی، به‌لام مه‌ترسی نازا‌وه‌ی هه‌بی، جاری وا هه‌یه ده‌ست‌لی‌دانی شوینی دروست نیه به‌لام ته‌ماشاکردنی دروسته، هه‌ندی شوینی خو‌یی ته‌ماشاکردنی دروسته به‌لام ده‌س لی‌دانی دروست نیه، وه‌ک سک و پشت و پی‌و شوینی تریش، ته‌نانه‌ت ژنه‌که دایکیشی بی یا کچیشی بی ده‌س لی‌دانی نه‌و شوینانه‌ی ژنی خو‌یی دروست نیه،

ههروا چهرامه ماچکردنی دهمووچاوی ژنی خوځی، قهفقال دمفهرموئ: چهرامه بۆ پیاو لهگه‌ل پیاویکی تردا لهیهك نویندا پیکه‌وه پال بکه‌ون، ههروا بۆ ژنینش لهگه‌ل ژنیکی تردا چهرامه له یهك نویندا بکه‌ون. به‌لام نه‌وه‌وی دمفهرموئ: ئه‌مه کاتێ وایه که ههردوولا ژنیان نه‌هینابی، واته، ره‌به‌ن بن. خوشک و برای منالیش که ته‌مه‌نیان بوو به دهمال ئیتر پیاویسته نوینی خه‌وتنیان بۆ جیا‌بکریته‌وه، چونکه پیغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ریه‌) دهمفهرموئ: منالتان که ته‌مه‌نیان بوو به چه‌وت سال فه‌رمانیان پیکه‌ن به‌ نوێژ، که بوون به دهمال و به پیکوتن نوێژیان نه‌ده‌کرد له‌سه‌ر نوێژ نه‌کردن لیان بدن، له‌م ته‌مه‌نه‌دا نوینی نوستنیان بۆ جیا‌بکه‌نه‌وه له یه‌کتری.

جۆری چواره‌م: ته‌ماشاکردن به‌ نیازی ماره‌کردن، که ته‌ماشاکرنی وا کارێکی پیاویسته، چونکه پیاویستی جۆری زۆره جۆریکیان ئه‌م ته‌ماشاکردنه‌یه.

جا هه‌رکاتێ پیاوێ خواستی که ژنی بخوازی سوننه‌ته که ته‌ماشای بکا، چونکه موغیره (ره‌زا‌خواه له‌یه‌) دهمفهرموئ: داخوازی ژنی‌کم کرد بۆ خۆم، پیغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ریه‌) فه‌رمووی پیم: ته‌ماشای بکه هه‌تا ببێ به‌ هه‌وینی ئه‌فین و مایه‌ ته‌بایی له‌ نیوانی هه‌ردوولا تاندا، وه‌ ببێ به‌ مایه‌ پایه‌داریی خوشه‌ویستی و هاوسه‌ریتی هه‌تا سه‌ر له‌ نیوانتانان. (نه‌سائی و ئیبنو ماجه‌ گیراویانه‌ته‌وه، تیرمیذی به‌ جوانی دادهنی، ئیبنو حیبب‌ان به‌ دروستی دادهنی!) وه‌ دهمفهرموئ: به‌پیی مه‌رجی هه‌ردوو پیره، واته: به‌پیی شه‌رتی شه‌یخه‌ینه. به‌لکوو دروسته

چەند جار ئ تەماشاکردنەکەى دووبارە بکاتەو، هەتا بە باشى کارەگەى بۆ روون ببیتەو. ئەگەر خۆى ئەمەى بۆ نەدەلوا با ژنى بنیرى بە وردى سەرنجى بداو ئەوجا بیگیریتەو بۆ ئەو کە چۆنەو چۆن نیه، چونکە پیغەمبەر (ەروەدە خواە لەسەربە) ئوممو سولەیمى نارد بۆ تەماشاکردنى ژنى وە پێى فەرموو: سەرنجى شادەمارەکانى سەرھنگەپازنەى بىدەو بۆن بکە بە لۆچەکانى لاملیەو.

بۆ ژنیش هەمان شت لە هەمان کاتدا بۆ هەمان مەبەست دروستە، چونکە ئەوەى لە ژەندا سەرنجى پیاو رادەکیشى، لە پیاویشدا سەرنجى ژن رادەکیشى. وەك ئیمامى عومەر وا دەفەرموى (ەزەوا خواە لێبە). ئەوێندە هەیه دەبێ بەس تەماشای روخسارى و هەردوو دەستى تا مووچەکانى بکاو بەس، فەرقي بەرى دەستى و پششى دەستى نیه. ئەم تەماشاکردنە بە نیازى هاوسەرى رەوايە، تەنانەت ئەگەر مەترسى ئازەویشیان هەبێ. کاتى ئەم تەماشاکردنە لە پاش قرم خۆشکرنە لە مارەکردنى، بەلام لە پێش خوازبێنیدا، نەبادا لە پاش خوازبێنى تەماشاکردن ببێ بەھۆى وازلێھێنانى، کە ئەو ئازادى دەدا، جا ئەگەر تەماشای کردو بە دلى نەبوو با بى دەنگ بى و نەلێ: نامەوى، چونکە ئەو ئازارى دەدا.

جۆرى پینچەم: تەماشاکرنە بۆ دەرمانکردن، جا لەکاتى وادا هەر شوینى پێویستى بە دەمانکردن بى تەماشاکردنى دروستە، وەك خویى لى گرتن، یا کەلەشاخ لیگرتن، یا هەر جۆرە تیمارکردنێکى تر. چونکە ئوممو سەلەمە (ەزەوا خواە ەووە لێبە) داواى لە پیغەمبەر کرد کە رێگەى

بدا که که له شاخ له خوی بگری، پیغه مېهر (دروېده خوا له سه ربڼه) ريگه ی
نهووی داو فهرمانی به نه بو طه یبه کرد که که له شاخی ښ بگری
(موسليم).

به لام پيوېسته له کاتی تیماگردنه که دا خوی - مه حره م ښک يا
میږدی ژنه که به دیاره وېښ، نه بادا پیکه وه بوونی دوو به دوو (خه لوه)
رووبدا، که شتی وا له گهل پیاوی بیانیدا نارې وایه. بهو مهرجه که نهو
ددرمانکردنه به ژن نه کړی، يا لهو شوینده ژن نه بې که بیک، هه روا
نه گهر تیمار کړاو پیاو بوو دمې پیاو دس نه که وې نهوسا دروسته ژن
تیماری بکا. چاک وایه هه تا موسو ثمان هه بې هاوېه یمان کاری وا نه انجام
نه دا.

جوړی شه شه م: ته ماشاگردنه که له بهر ناچاری تر، وهک
شایه تیدان و سه وداو مامه له کردن، جا له کاتی وادا به تایبته ی
ته ماشاگردنی روخساری ژن دروسته و بهس، چونکه ناچاری نهو
ده خوازی، نهو ناچار یه یش به وېنده چار ده کړی که ته ماشای
دمووچاوی بکا به تهنه او بهس.

جوړی جه و ته م: ته ماشاگردنی که نیزه که له کاتی کړېندا، دروسته
ته ماشای نهو شوینانه ی بکړی که له کاتی نه م دیودیو گردندا پيوېستی به
دیتن هه یه، وهک روخسارو هه ر چوار پهل، دروست نیه سه یرکردنی
شهرمگای، مه گهر قزی چونکه مه به سته گانی کړېن په یو هندی به قزه وه
هه یه.

۲۶۰) گریدانی ماره‌برین (عقد النکاح):

به‌بئ هه‌قداریکی نی‌رینه‌و دوو شایه‌تی دادپه‌روهر گریدانی ماره‌برین دانامه‌زرئ، ئه‌وه‌تا سه‌بارت به هه‌قدار خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: { فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكَحْنَ أَرْوَاجَهُنَّ - سوره - ۲/۲۳۲ } هۆی هاتنی ئه‌م نایه‌ته ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه: مه‌عقیلی کوری یه‌سار خوشکیکی هه‌بوو، می‌رده‌که‌ی ته‌لاقی دابوو، خوشکه‌که‌ی ده‌یویست شوو بکاته‌وه به می‌رده‌که‌ی، به‌لام مه‌عقیل سوپندی خوارد که لیی ماره‌نا‌برپه‌ته‌وه. ئه‌م فه‌رمووده‌یه له بوخاری شه‌ری‌فدا هه‌یه. ده‌ی ئه‌گه‌ر ژن خودسه‌ر خۆی مافی ئه‌وه‌ی هه‌بئ که خۆی ماره‌برپئ له که‌سی به‌بئ فه‌رمانی هه‌قداری، ئیتر خودای گه‌وره بۆ نه‌یی ده‌کرد له عه‌ضلیان. عه‌ضل ئه‌وه‌یه: که هه‌قداری ژن رپگه‌ی نه‌دا شوو بکا به هاوکوفی خۆی. پێغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌): سه‌بارت به پێویستبوونی هه‌قدار و دوو شایه‌ت بۆ ماره‌برین ده‌فه‌رموئ: به‌بئ هه‌قداری ژن و دوو شایه‌تی راست و دروستی دادپه‌روهر ژن ماره‌ی نایه‌ت، هه‌ر ماره‌برپنی ئاوا نه‌بئ ئه‌وه به‌تاله. (ئیب‌نو حیب‌بان له سه‌حیحه‌که‌یدا گیراویه‌ته‌وه) و فه‌رموویه‌تی: سه‌بارت به باسکردنی پێویستبوونی دوو شایه‌ت له ماره‌برپندا جگه له‌م فه‌رمووده‌یه، فه‌رمووده‌ی تری وا نیه که بگاته‌ پایه‌ی فه‌رمووده‌ی ساغی دروست. ئه‌بو هوریره‌ش ده‌فه‌رموئ: پێغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌): ده‌فه‌رموئ: ژن مافی ژن ماره‌برپنی نیه، ته‌نانه‌ت ناتوانی که خۆشی ماره‌برپئ له که‌سی. جاران ئیمه له ناوخۆماندا ده‌مانگوت: هه‌ر ژنی به‌بئ ره‌زا‌بوونی هه‌قداری

خۆى ماره بېرى ئ لھ كەسى داوېنېس خۆيەتى! (داره قوطنى گېراوېتەو، رشتەكەى بەپېى مەر جى صەحىحە) عائىشەيش (رەزەا خواھ لېئە) دھفەرموئ: پېغەمبەر (دروودە خواھ لەسەربە) دھفەرموئ: ھەر ژنى بەبى را لەسەر بوونى ھەقدارەكانى شووبكا شووگەى پووچ و بەتالە. ھەزرمەت (دروودە خواھ لەسەربە) سى جار لەسەر يەك بۆ تەئكىد فەرمووى: شووگەى بەتالە، شووگەى بەتالە، شووگەى يەتالە (نەبو داوود و ئىبنو ماجە و تىرمىذى گېراوېانەتەو) تىرمىذى دھفەرموئ: فەرموودەيەكى جوانە. ئىنو حىببان و ھاكىمىش گېراوېانەتەو، ھاكىم دھفەرموئ: بەپېى مەر جى ھەردوو پىر ئەم فەرموودەيە دادەنرى بە دروست (صحیح). ئىمامى شافىعى (رەزەا خواھ لېئە) دھفەرموئ: ئەگەر لەناو كاروانىكا ژنى ھەبوو، ھەقدارى نەبوو، پياوېكى كرد بە ھەقدارى خۆى كە مارهى بېرى ئ لھ كەسى دروستە، چونكە شتى وا جوړېكە لھ ناوبزىوانى (تەحكيم) ناو بزىوانىش روئى فەرمانرەوا دەبىنى.

مەر جەكانى ھەقدار:

مەر جى ھەقدار ئەو دىيە: موسولمان و رەسىدەو ھۇشيارو ئازادو نىرىنەو عادل بى، مەبەست لھ عادل ئەو دىيە كە فاسق نەبى. ئىسلام بۆيە مەر جە چونكە خىواى گەورە دھفەرموئ: {وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ - سورة التوبة - ۷۱/۹} واتە: موسولمانان لەناو خۆيانا، بە پياوو ژنيانەو دۆستى يەكترىن، پىشتو پەاى يەكترىن، كەسو ھەقدارى يەكترىن. كەواتە پياوى بېرەوا نابى بە ھەقدارى ژنى موسولمان و لەسەرى ناكاتەو چونكە ئايىنيان جيايە لھ

یهک، ههروا دروست نیه بۆ پیاوی موسولمان که ببی به ههقداری ژنه بیپروا. چونکه خوای گهوره دمه رموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ} - سورة المائدة - ۵۱/۵ {واته: نهی موسولمانینه! جووله که و گاور مهگرن به دوستی خۆتان. نهوان که میللهتی کوفرن پشته یهکتری دهگرن و دوستو ههقداری یهکترن). نهوهتا خودای پاک و پیروزو گهوره لهم نایهتهدا رستهی دوستایهتی و ههقداری له نیوان موسولمانان و بیپروایان برپوه، نه نایهته بهلگهی نهومیه که پیاوی بیپروا دهبی به ههقداری ژنه بیپروا.

رهسیده بوون و هۆشی ساغیش بۆیه مهرجن، چونکه منال و شیت دروست نین بن به ههقداری کهسی لهکاتی وادا ههقداری دهگوێزیتهوه بۆ ههقداری پاش نهو منداله یا ههقداری پاش نهوشیته، وه ههتا ههقدار دهست بکهوی، چ نزیك، چ دوور ههقداری نارپا بۆ قازی.

بزانن که تیکچوونی بیرو هۆش له بهر پیری، یا له بهر شیتی، یا بههۆی پیشهاتهوه، پیشگیری له ههقداری دهکاو له ههقداری نزیکهوه دهگوێزیتهوه بۆ ههقداری دووری پاش خۆی، حیجر له سهردانانیش له بهر نهقامی پیشگیری له ههقداری (ویلايهت) دهکا، چونکه نهقام که له عورفی شهرعا پیی دهگوتری سفیه نهقلی به خێرو شهرپی خۆی ناشکی، کهواته چۆن نهقلی به بهرزه وهندی کهسیکی تر دهشکی، به پیی دهقی فهرمایشتی شافیعی {رهزاه نوواه لیبی} که نهصحابی مهزه بهیش

په پرموييان ليی کردووه تیکچوونی بیر به هوئی نه خوئی و ئیش و نازاری زورموه نه ویش هه قدرایی راگويز دهکا بو هه قدرای دوورتر.

نازادییش بویه به مهرج گيراوه له هه قدرادا چونکه کۆيله دهست نادا بو خاوه نییتی و بوون به هه قدر، ته نانمت خاوه نی خوئی نیه، ئیتر چون که سیکی تر بدا به شوو.

نیڤینه ییش بویه مهرجه چونکه ژن نابی به هه قدرای خوئی و ناتوانی سهر به خو به بی رمزای هه قدره که ی خوئی بدا به شوو، دهی بو که سیکی تر چون دهگونجی که بی به هه قدرای و بیدا به شوو، نیرو مییش واته: خونا - هه روا دهست نادا بو هه قدرای و ناتوانی ژن بدا به شوو. عه داله تیش بویه مهرجه چونکه حه زرمهت (درووه خودا هه ووه له سهر به) ده فهرموئ: به بی هه قدرایکی خاوه ن روشد مارمهرپن دانامه زری. دهی به دکار که ی به خاوه ن روشد داده نری، له بهر نه وهیش که به دکاری، واته: فاسقی، شایهت له شایهتی دهخا، دهی هه قدرایش له هه قدرای دهخا، ته نیا ناغای که نیزه که له م برپاره چهرت ده کری، نه و ده توانی، نه گهر به دکاریش بی، که نیزه کی خوئی مارمهرپی له که سیکی تر، چونکه له سهر رای فهرمایشتی راستر ناغا به سیفهتی ناغایی و خاوه نییتی که نیزه کی خوئی ده دا به شوو، نه که به سیفهتی هه قدرایی.

رافیهی (ره زاه خودا لیه) ده فهرموئ: زۆرینه ی چینی دووه می زانایانی مه زه بهی شافیعی ره وایان داوه که فاسق (واته: به دکار) ده بی به هه قدر له مارمهرپنداو دروسته ژن بدا به شوو، به تایبهت خوراسانیه کان رایان وایه، ره وایانیش نه م رایه ی به په سه ند داناو.

نهوموی دمهفرموی: له باره‌ی هه‌قداری به‌دکارموه له غه‌زالی
پرسیارکراوه، فهرموویه‌تی: نه‌گهر هه‌قداری له به‌دکار قه‌دمغه بکه‌ین
ده‌بی نه‌قل ببی بو حوکمرانی که شتی وا ده‌کا پیی به‌دکار ده‌بی.
که‌پولال ده‌توانی هه‌م ژن به‌ینی و هه‌م ژن بدا به‌ شوو، به‌ مهرجی
خه‌تی هه‌بی، یا نامازه‌یه‌کی تیگه‌یه‌نهری هه‌بی. بزانی نه‌و مهرجانه‌ی
که بوونیان پیویسته له هه‌قداردا، هه‌بوونی هه‌مان مهرج له
شایه‌ته‌کانیشدا مهرجه. له‌بهر نه‌وه ماره‌کردن دانامه‌زری مه‌گهر به
ناماده‌بوونی دوو شایه‌تی موسولمانی موکه‌لله‌فی، واته: ئه‌رک له سه‌ری
نازادی: نی‌رینه‌ی دادپه‌روهری بیسه‌ری بینای زرنگ، که زمانی هه‌ردوو
لا ژن ماره‌گه‌رو ژن ماره‌پر بزانی، به‌لگه‌ی نه‌م برپاره‌یش نه‌م
فهرمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ره (درویده‌خواه له‌سه‌ربن) که دمهفرموی: به‌بی
هه‌قداریکی خاومن روشدو دوو شایه‌تی راست و دروست ماره‌پرینی ژن
دانامه‌زری.

واته: مکلف. هو‌ی نه‌مه‌یش دووربینیه‌ی بو نامووس، هه‌تا
ماره‌کردن تووشی حاشا لی‌کردن نه‌بی، وه رسته‌ی بنه‌چه له تی‌کچوون
رزگاری ببی. ناماده‌بوونی نه‌م چوار که‌سه له‌کاتی ماره‌پریندا پیویسته
بو دامه‌زراندنی: هه‌قدارو می‌ردو دوو شایه‌تی راست و دروست، وه‌ی
هه‌قدارو می‌رد بو‌یان هه‌یه که وه‌کیل بگرن.

نزیکت‌رین هه‌قدار:

نزیکت‌رین هه‌قدار باوکه، چونکه گشت هه‌قداره‌کانی تر به‌هو‌ی
نه‌وه‌وه ده‌گه‌نه‌وه به ژنه‌که، له‌پاش باوک له پی‌شترین هه‌قدار باپه‌ری

باوکییه، هه رچه ند به ره و ژووریش ببیته وه، چونکه باپیره هه م
 هه قدره وه هه م باوانه، له بهر نه وه پش دهری له سه ره که سی که هه
 باوانی رووت بی، نه مچار برای باوکی و دایکی: نه مچار برای باوکی و،
 نه مچار کوری برای باوکی و دایکی، نه مچار کوری برای باوکی، هه ر چه ند
 دووریش بکه ونه وه، چونکه هه موویان به هوئی باوکه وه ده که نه وه به
 ژنه که، نه مچار مامی باوکی و دایکی، نه مچار مامی باوکی، نه مچار کوری
 مامی باوکی و دایکی، نه مچار کوری مامی باوکی، با ژوریش
 دوور بکه ونه وه، هه روه ها نه م مافه ده که به مامی باوکی ژنه که و کوری
 نه وو مامی باپیره ی و کوری نه ویش. نه مچار گشت باوانه گانی تریش.
 بزنان که ریزی هه قدرانی ژن به شوودان ده ق وه ک ریزی میراتبه ران
 وایه، ته نیا له باپیردا نه بی، چونکه له ژن ماره بریندا باپیره پش برا
 دهری، کوریش به کورپیتی هه قی ژن به شوودانی نیه، به لام نه گهر
 ناموزای دایکی بی، یا نازادکهری بی، یا قازی بی، به و سیفه ته، نه ک به
 سیفه تی کورپیتی، ده توانی دایکی خوی ماره برپری له که سی. جا نه گهر
 ژنی هه قدری بنه چه ی نه بوو سه رومره نازاد که ره که ی نه و مافه ی بو
 هه یه، نه مچار باوانی نازادکهر، ئیتر هه روه ها ده ق له سه رشیوه ی ریزی
 میراتبه رکان، چونکه پیغه مبه ر {دروود خواه له سه ربه} ده فهرموی: سه رداری
 تان و پویه ده ق وه ک تان و پوی بنه چه. نه گهر نازادکهر ژن بوو،
 فهرمایشتی راستر نه ویه که کی ژنه نازادکهره که ده دا به شوو هه ر
 نه ویش ژنه نازادکراوه که ده دا به شوو، به لام له سه ره رمزای خوی.

نه مچار حوکه مداری نه و شوینه ی که ژنه که ی لییه، چونکه
 پیغه مبه ر {دروود خواه له سه ربه} ده فهرموی: فهرمانره وا هه قدری نه و که سه یه

که ههقداری بایه خداری تری نیه. (شافیعی و نه بو داوودو ئیبنو حیبب و کهسانی تریش گیراویانه ته وه. بهشیکه له فهرمووده کهی عانیسه).

جا ئهم ریزه له سهر ئهم شیوهیه بو ئهو ههقدارانهی که مافی ژن مارهبړینیان ههیه مهرجه بو دامه زرانندی مارهبړین.

کهواته ههتا نزیک وهستابی دوور مافی ئه وهی نیه که ژن به شوو بدا، چونکه ئهم مافهی به هوئی باوانه تییه وه بو ماوته وه، دهق وهک که له پوور وایه، تا نزیک هه بی دوور بی به شه.

٢٦١) باسی خوازبینیی ژن:

سوننه ته: بو ژنخواز، یا بو جیداری، خوازبینی بکا له ژنه که خوی، یا له ههقداره کهی، به مهرجی ئهو ژنه بی میردبی و له عیده دا نه بی، خوای ئهو خوازبینیه به قسهی راسته و خوو بی پیچ و په نا بی، یا به مهعنا بی. وه به ههچ جوړی دروست نیه خوازبینیکردنی ژنی که له ژیر رکیزی میرددابی، یا له عیده دی رجعیدابی، چونکه ژن له عیده دی رجعیدا هه ر به ژن حلیبه، به لام ژنی که له عیده دی میرد مردندا بی، یا له عیده دی ته لاقی بائینه دابی، یا له عیده دی هه ئوه شانه وهی مارهبړین دابی، دروسته به مهعنا وه خوازبینیی ئی بکری، به لام به راشکاو دروست نیه، به پیی ئهم نایه ته: {وَلَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ فِیْمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ - سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ -

۲/۲۳۵}. له بهر نه وهیښ که فاطیمه ی کچی قهیس میړده که ی به نیجگاری ته لاقی دېدا، پیغه مېهر (مروړه خوا له سه وېږي) پيی دغه رموی: کاتی عیدمت ته واو بوو، که کاتی نه ویه شوو کردنټ جه لال دېی، ناگادارم بکېره وه.

جیاوازی نیوانی خوازبېنی ناشکراو خوازبېنی به مه عنا نه ویه: نه گمر به ناشکرا نارمزووی خوازبېنی نه و ژنه بکا دوور نیه، که له بهر زور بو هینانی نارمزووی د مروون، یا له بهر هر هوپه کی تر، به درو بلې عیدده که ته واو بوو، به لام نه گمر خوازبېنی که به مه عناوه بی شتی وا روو نادا.

خوازبېنی بی پیچو په نا به قسه یی ده لېن که سوور نه وه بگه یه نی که نه و که سه نارمزووی له خوازبېنی نه و ژنه هیه، وه که نه وه که پيی بلې: نارمزوو هیه که مارمت بکېم بو خوځ، یا وه که نه وه پيی بلې: هرکاتی عیدده که ته واو بوو من مارمت ده که م. خوازبېنی به مه عنایش (ته عریض) قسه یه که نه وه یښ هه ل بگری و واتای تریش بگه یه نی، وه که نه وه پيی بلې: کی هاورپی وه که توی دمست ده که وئ. یاخود بلې: تو داخوازیکه رت زوره. یاخود بلې: هرکاتی که عیدمت ته واو بوو پیم بلې. یا وینه ی نه م گوتانه.

نهمه هه مووی بو نه وکاسانه یه که خویان خاوه نی عیدده که نین، به لام خاوه ن عیدده یی که مافی نه و ی هه بی له و عیدده یه دا ماری بکا، نه وه بو ی هیه که به راشکاوی داخوازی بکا.

۲۶۲) ھۆيەكانى ھەقدارى (أسباب الولاية):

بزانن به ھىزترىن ھۆي ھەقدارى (ويلايەت) باوكايەتییە، ئەمما باپىرايەتییە، چونكە ئەم دوو كەسە ئەوپەرى دىلسۆزىيان ھەيە بۆ جگەرگۆشەكانىيان، جا لەبەر ئەو ئەم دوو كەسە مافى ئەوھيان ھەيە كە كچ، گەورەبى يا بچووك، مارەبىرن لە ھاوكفى خۆي، لەسەر مارەيى وینەي خۆي، لەبەر بەرژەوھەندى كە خۆيان رەچاوى بكەن، ئەم بەزۆر بەشووكانە بەستراوہ بە كچىنييەوہ، نەوہك بە گچكەيەوہ، وەك ئەبو حەنىفە دەفەرەمۆي.

جا ئەگەر كچى شىت و منال بوو باوك و باپىرە دەتوانن بەبى را وەرگرتن، مارەي بىرن، چونكە شىتى كە چووہ پال مندالى ھەقدرايى پتەو تر دەبى، بەرژەوھەندىش ئەوہ دەخوازى كە بدري بەشوو، بۆ ساخبوونەوہي بەرژەوھەند ئەوھە بەسە كە كچەكە مارەيى و ژىوار (نەفەقە)ى دەست دەكەوئ، رىي تى دەچى كە چاكىش بىيتەوہ، تەننەت ئەگەر بەشىتى رەسىدە ببى، بە گەورەيىش باوك و باپىرە بەبى فەرمانى خۆي بۆيان ھەيە كە بىدەن بەشوو، ھەروا دروستە بۆ فەرمانرەوايش، ئەگەر باوك و باپىرى نەبوو، بىدات بەشوو، بەمەرچى نىشانەي پىداويشتى ديارى بدا، وەك ئەو گومانى ئارەزووكردى لىبكرى، يا پزىشك بلئ: بەھۆي شووكرەنەوہ ھىواي چاك بوونەوہي لىدەكرى.

وا سوننەتە كە باوك و باپىرە داواي فەرمان (ئىذن) لە كچى گەورەي رەسىدە بكەن، ھەتا دەرەزىبىن لە راجىايى كەسانى كە دەلئ:

بیویسته ئیندن له کچی رهسیده وهرگیری، له بهر نهه فهرموودهیهی پیغه مبه ریش (درووده خواه له سه ربه): بیومژن (بو ماره برینی خوی) خوی زیاتر مافی نهوهی ههیه له ههقداره کهی، کچیش پرسى پی دهکری، جا نه گهر قسهی نه کردو نارمزایی دهر نه بری نهوه مانای وایه که رازییه (موسلیم).

به لام بیومژنی هوشار (ناقل)ی رهسیده به بی فهرمانی خوی ماره ناگری، فهرمانه کهیشی ده بی به قسه بی، چونکه پیغه مبه (درووده خواه له سه ربه) ده فهرموی: بیومژن ده بی قسهی لی وهرگیری بو ماره برینی که رازییه و رخنه ی نیه. به پی یه کگرتنیش قسه لی وهرگرتن ده بی له پاش رهسیده بوون بی. بیومژن که سیکه کچینی به هو یه کی لهه حاله تانه وه نه ماب: به هو ی به ده ست گرتنی رهواوه، یا به هو ی چوونه لای شوبه وه، یا به هو ی داوین پیسییه وه، به لام نه گهر به هو ی نهه شتانه ی دواوه کچیتی نه مابوو نهوه له سه ره فهرمایشتی دروست وهه کچ وایه: به هو ی کهوتنه وه، یا به هو ی په نجه وه، یا به هو ی خورزمی بینو یزییه وه، یا به هو ی فهیره ییه وه، که گهر که هه تا قه دره ده بی شووناکا، نه گهر به زور به ده ست گیرابوو، یا له خه ودا، یا به شیتی نهوه راستر وایه که وهه بیومژن وایه، له (قیل)یکا ده لی: نهه حاله تانه ییش ههروهه کچ وایه، گریمان نه گهر ژنی له بنه رمتدا به سروشت کچینی نه بوو ههر به کچ داده نری.

۲۶۲) باسی نه و ژنانه ی که ماره یان نایه ت:

نه و ژنانه ی که ماره کردنیان نادرسته سی جورن، چونکه سی
هو هیه بو حهرامبوونی ئیجگاری، که بریتین له خزمایه تی و
شیرخواردن و ژن و ژن خوازی (مضاهره).

هو یه که م:

که خزمایه تییه، به هو ی خزمایه تییه وه هوت تاقم ماره یان
نایه ت، به پیی نه م نایه ته که دمفرموی: { حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ
- سورة النساء - ۲۳/۴ } واته: به فهرمانی خوا له سه ر ئیوه ی
موسولمان، ماره کردنی نه م ژنانه حهرامکراوه: دایکتان و کچتان و
خوشکتان و خوشکی باوکتان و خوشکی دایکتان و کچی براتان و کچی
خوشکتان). به لام ناموزاو پوورزاو خالوزاو میمکرا، دووربن یا نزیك،
ماره یان دیت له ناموزاو خالوزاو پوورزای خو یان.

هو ی دووه م:

بریتیه له مه مک خواردن، به م هو یه وه دوو که س ماره یان
نایه ت، دایکی شیر ی و خوشکی شیر ی. به پیی نه م نایه ته پیروزیه:
{ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ }.

جا بزانه هر نافرته ی له بنه چه دا به هو ی خزمایه تییه وه حهرام
بی، به شیرخواردنیش حهرامه. چونکه خوشه ویست (درویه خوا له سه ربه)

دمفرموی: ههرچی به خزمایه تی و زاوژی حهرام ببی بههوی
مه مکخواردنیشه وه حهرام دهبی. (شه یخان) له گیرانه وهیه گا: ههرچی
بههوی سکوزاو که سایه تییه وه قه دهغه بی بههوی شیرخواردنیشه وه
قه دهغه دهبی.

به ئی هه ندی که س هه ن له بنه چه دا قه دهغه ن نه ک له شیردا.

یه که م: ژنی که شیری دابی به برات یا به خوشکت، نه وه له
شیرپیداندا قه دهغه نیه لی، چونکه بیگانه یه لی، به لام له بنه چه دا
حهرامه لی، چونکه یا دایکته یا باوه ژنته.

دوووم: دایکی شیریی کورمه زات یا کچه زات. نه مه له شیرپیداندا
حه لاله، که چی له بنه چه دا حهرامه، چونکه یا کچی خۆته یا بوو کته،
واته: ژنی کورته.

سییه م: نه کی منالت، یا دایکی ژنی که شیری دابی به منالی تو،
نه مه ییش له شیرپیداندا دروسته و له بنه چه دا نادرسته، چونکه یا دایکته
یا خه سووته یا دایکی شیریی ژنته!

چواره م: کچی ژنی که مه مکی دابی به منالی تو. نه مه ییش له
شیرپیداندا حه لاله و له بنه چه دا حهرامه، چونکه یا کچی خۆته یا
هه نه زاته، واته: کچی ژنته^(۱).

^(۱) لیره دا هه لایه کی چاپ، که بووه بههوی وه همیکی گهره له دهقه عهره بییه که دا
هیه ده تی: (وهی فی النسب حرام لانها أم بنتك) راسته کی نارایه: (.. لانها إماما

پینجهم: نهنگی منالت، چونکه یا دایکی خوټه، یا دایکی ژنټه.

بیدارین:

چوارژن ههن جه لائن پیټ که چی به دیمهن له جهرام ده چن.

یه گهم: خوشکی بنه چهیی برای بنه چهیت، واته: خوشکی نه سه بیی برای نه سه بیت، که خوشکی به نه چهیی خوټ نه بی، وهک ئهم نمونه یه: شیرین شوو دهکا به هیمن هیفی له هیمن ده بی، له پاشا هیمن دهمرئ شوو دهکا به رؤسته م له رؤسته م نه ریمانی ده بی، رؤسته م له ژنیکی تری کورپکی هه یه ناوی زؤرابه، برای باوکی نه ریمانه، دهی خوشکه که ی نه ریمان که ناوی هیفییه به زؤراب دهش که برای باوکی یی نه ریمانه.

دووهم: خوشکی شیریی برای بنه چهیت.

سییه م: خوشکی بنه چهیی برای شیریت. بؤ نمونه: برایه کی دایکی شیریت هه یه، که ئه ویش خوشکیکی بنه چهیی هه یه، له باوکه وه یا له دایکه وه، یا له باوک و دایکه وه. تۆ دهنوانی ئهو خوشکه ی مارمبکه ی.

بنتک..). له زنجیره (۲۵۸) دا، له (نزیکترین هه قدار) دا ئهم هه لئیه ی تریش هه یه، ده لئ: (والا فی الابن فانه لا یزوج بالبنوة وان قدم فی النکاح انه لا مشارکه..). راسته کی ناوایه: (وان قدم فی الارث، لانه لا مشارکه.. الخ.

- وه رگتیر -

چوارهم: خوشکی شیریی برای شیریت. بو وینه: کورئ شیرى
دایکی توئ خواردووو شیرى ژنیکی تریشى دیسان خواردووو، وه نهو
ژنه شیردوره کچیکی ههیه که خوشکی شیریی براشیرییه کهی توئه، دهی
تو دهتوانی نهو کچه ماره بکهی^(۱).

---

^(۱) لهم شوتیندا له (الفقه المیسر) هکدار له ئەصله کهیدا ئەمه نوسراوه: (.. وقد
نظمها بعضهم فقال):

أربع في الرضاع هن حلال

واذا ما ناسبتهن حرام:

جدة ابن، واخته، ثم أم

لاخيه، وحافد، والسلام

نهم دوو شیعره ههق وابوو له پیتش نهم (بیداری) ییدا بوایه. چونکه نهم دوو
شیعره قسه لهو چوار جزره ژنه دهکمن که لهپیتش نهم بیدارییموه باسان لی کرا، نەک
لهم چوار ژنه که لهپاش نهم بیدارییموه باسیان لینه کړی، نهم تیهه لکیتش کردنه ش
مرزو به هه لهدل دهبا، سهر له خوتنهر دهشیوتنئ. بهنده بههزی مغنی محتاج و
شهریعتی نیسلاموه توانیم راستی بکه موه. وەرگێر. نهمه ش بهشیعر
وهرگهراوه که یانه:

هینی بنه چەت نهم چوار ژنانه

حه رامن، هی شیر به پیچه وانه:

نهکی منالتو، خوشکی، پاش نهووت:

دایکی براو خوشک، دایه نی نهووت!

هۆي سېيهم:

برېتتیه له ژنو ژنخوازی، به هۆي نه میسه وه به ئیجگاری ههتا ههتایه چوار تاقم حهرام دهبن:

یه کهم: دایکی ماره برپاوی پیاو، ههر به زاتی ماره برپینی ژنی له پیاوی، دایکی بنه چهیی و دایکی شیري نهو ژنه لهو پیاوه بو هه میسه حهرام دهبن، به پپی نایهتی: (وامهات نسانکم).

دووهم: کچی ژن که له میردیکی تری نهو ژنه بییت که پپی دهگوتری هه نهزا، ههر چه ند به رهو خواریش برپوا، وهك کچو کچهزای هه نهزا، بهو مهرجه که چووبیته لای دایکه که، نهگینا به ته نیا ماره برپینه که کچی ماره برپاوه که ی حهرام نابن. به پپی فه رمایشتی زاتی مهزن: {وَرَبَائِبُكُمُ اللَّائِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نَّسَائِكُمُ اللَّائِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ}.

کچی شیریی ماره برپاوی به دهستگیراویش ریك وهك کچی بنه چهوايه، مارهی نایهت له میردی دایه نه که ی. رسته ی (فی حجورکم)

ئیبنو رفعه نهم چوار جوزه ژنه ی تریشی پتر کردووه: ژنی که شیري دابی به مامت، یا به خالت، یا به پوورت، یا به میمکت (له مغنیداو شه ریعتی ئیسلامدا ناماژه بۆ نهم مه بیهسته ده فرموی: جیا کردنوه ی نهم شیوه کارانه له راستیدا شتیکی دیمه نکاریمو به روالهت جیا کردنوه یه. چونکه نه مانه نهو هزیانه یان تیادا نیه که دهبن به هۆي حهرامیرون ههتا جیا بکرتتموه).

لهم نایه ته دا به یانی حالی غالبه دنا بۆ نه وه نیه نه گهر نه وه هه نه زایه
له لای باوه پیاره که ی نه بی ماری لئی دی.

سپییه م: ماره برپای باوک و باپیره به ره و ژوور تریش، خوای
باپیره باوکی بن، یا خود باپیره دایکی بن، یا باوک و باپیره
بنه چه بن، یا باوک و باپیره شیر بن! به پیی نایه تی: { وَلَا تَنْكِحُوا مَا
نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ - سورة النساء - ۲۲/۴ }.

چواره م: ماره برپای کوپو کوپه زاو به ره و خوار تریش، خوای
کوپو کوپه زای نه سه ب بن یا هی شیر بن. به پیی نه م نایه ته پیره زه:
{ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ } نه م نایه ته سه باره ت به
کوپو پشته، زنی کوپو شیریش به پیی یاسای: هه رچی به هوی
خزمایه تی و زاوژی و سکوزاو هه رام بن به هوی شیر خوار دنی شه وه
قه دهغه ده بی. به پیی رسته ی (من اصلا بکم) له نایه ته که دا، کوپو
جه علی بهر نه م قه دهغه کردنه ناکه و ی، وه ژنه که ی ماره ی دی له به ناو
باوکه که ی!.

ماره برپای کوپو کوپه زای به ته نه ماره برپنه که له باوک و
باپیره یان قه دهغه ده بی.

هه رام بوون له کاتی کوکردنه وه دا:

قه دهغه یه له سه ر پیاوی که دوو خوشک به یه که وه کو بکاته وه له
نیکاخی خۆیدا، خوای خوشکی بنچینه یی بن، یا هی شیر بن، قورنان
دهمه رموی: { وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ } له

سوننه تیشدا دمه رموی: له عنمت لهو که سه بی که ناوی خوئی له منال دانی دوو خوشکدا کۆده کاته وه. ههروهها قه دمغه یه کۆکردنه وهی ژن و پووری، جا خوشکی باوکی بی یا خوشکی دایکی بی. چونکه پیغه مبهه (درووده خوا و له سه ربه) دمه رموی: ژن به سهه پوو رو میمکی خوئی ماره ناکرئ، ههروهها پوو رو میمکی به سهه برازاو خوارزای خوئی ماره ناکرئ (شه یخان). ههروهها حه رامه کۆکردنه وهی ژن له گه ل کچی براید، یا له گه ل کچی برازاید، یا له گه ل کچی خوشکید، یا له گه ل کچی خوشکه زاید، بۆ ئه مه یش براو خوشکی بنچینه یی و براو خوشکی شیري چون یه کن.

مه به ست له قه دمغه کردنی ئه م جو ره کۆکردنه وه یه پی شگیر یه له روودانی برینی رسته ی خزمایه تی. کۆگر بۆ ئه و ژنانه ی که دروست نین له گه ل یه کتردا کۆبکر ئه وه ئه وه ته: هه ر دوو ژنی که خزمایه تی یه کی وه یان له نیواندا بی، به بنه چه یا به شیر، که ئه گه ر فه رز بکه ین یه کیکیان پیاو بی و ئه وی تریان ژنبی، ماره یان له یه کتر نه یه مت ئه و جو ره دوو ژنه کۆ کردنه وه شیان له ژنی تی یه ک که س دا دروست نیه. بزائن هه موو دوو ژنی که حه رام بی له نیکاحدا له گه ل یه کتردا کۆبکر ئه وه، حه رامه به هوی که نیزه گی شه وه ئاغا که یان بر واته لای هه ردوولایان. واته: به نموونه ئه گه ر دوو خوشک، یا خوشکه زاو پوو ری که نیزه کی پیاوی بوون، دروسته بر واته لای یه کیکیان و به س.

۲۶۴) باسی ئەو نەنگانەى كە دەبن بەھۆى هەلۆەشانەوہى مارەبرین:

نەگەر پیاوہكە یا ژنەكە نەنگىكى لەم نەنگانەى دواوہ دۆزییەوہ
بەوێتریانەوہ ئەوہ مافى هەلۆەشانەوہى مارەكردنەكەى هەيە. ژن بەم
پینج نەنگە دەدریتە دواوہ: بە شىتى و بە گولى و بە بەلەكى و بەتاتى و
بەھۆى ئەوہىشەوہ كە پارچە ئىسكى بەرى شەرمى گرتبى.

پیاویش بەھۆى ئەم پینج نەنگەوہ دەدریتە دواوہ: بەھۆى
شىتى و گولى و بەلەكى و خېبوونى چووك و شلەپەتكەيى.

چونكە ژنەینان بۆ رۆژو دوو رۆژ نیەو مەبەستى سەرەكى لىى
رابواردنى راوايە، دەى ئەم نەنگانەيش هەيانە رىگەى دروستبوون
دەگرى، وەك چووك بپراوى و شلەپەتكەيى لە پیاودا، وەك تاتى و ئىسكى
بەرى شەرمگا لە ئاھرەتدا، هەيشیانە دل تىك هەل دەشۆيىنى و ناھيلى
لەزەمت و خوشى تەواو لە ھاوسەر وەربگيرى، وەك شىتى و گولى و
بەلەكى.

جا لەبەر ئەوہ مافى پەشيمان بوونەوہ لە مارەبرین لەكاتى وادا
دامەزراوہ، هەتا نەبى بەھۆى زيانى هەميشەيى. لە ئىسلاميشدا: نەزيان
نە وەلامى زيان بەزيان، ياسايەكى دامەزراوہ.

سەر بەلگەى ئەم كارەيش ئەم فەرموودەيەيە كە دەفەرموى:
كەعبى كورى زەيد (رەزەاە خواە لىبە) دەفەرموى: پىغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە)
لە بەنى غيفار ژنىكى هيىنا، كە چووہ ناو پەردەوہ بۆى و جلەكانى داناو

له سمر نوینه که دانیشته، سهیری کرد قهبرغهی تووشی به له کی بووه، جا پیغه مبه ر (دروود خواه له سهر به) له نوینه که دهکشیته وه و دمفرموی: جله کانت بدمروه به خوتاو برپوره و بۆ مالی باوانت، له بهر ئهم عه یبه من تۆم ناوی، به که سوکاری ژنه که شی فهرموو: ئهم نه نگه تان هه شاردابوو، له منتان شاردبو وه. (به یه هقی له — السنن الکبری — داو حاکم له مستدرکا گپراویانه ته وه) جاوا به پیی ئهم رووداوه هه لوه شان وه به هو ی به له کییه وه دامه زراوه، نه نگه کانی ترش بهم پیودانه پیوراو، چونکه له ریزی نهون، بگره هه یانه خراپتریشه، وه ک گولی که زۆر خراپتره له به له کی.

عومهر (دوام خواه لینه) دمفرموی: ههر پیای ژنی بهی نی، ژنه که شیت بی، یا گول بی، یا به له ک بی، نه گهر بجپته لای و به دهستی بگری ئیتر ژنه که ماره یی تهواوی ده کهو ی، به لām میرده که نه وه به هه قدری ژنه که ده بزیری^(۱).

---

^(۱) مالیک و شافعی (دوام خواه لینه) گپراویانه ته وه. له بلوغ المراما ده فرموی: سه عیدی کور ی مه نصورو مالیک و نیبو ئه ی شیه به گپراویانه ته وه، پیوانی رشته کی هه موریان بر واپتیکراو. له نه صله کهو له نه صلی نه صله کهدا ئهم نه سهره موقوفه له سمر نیبو عومهر. به لām له تاج الاصول و بلوغ المرامدا موقوفه له سمر نیمامی عومهر. له مغنی المحتاجیشدا ده فرموی: ئهم س عه یبه به صه حی له عومره وه شافعی ر یوایه تی کرد وه. بزیه بهنده نووسیم: عومهر، وه نه م نووسی: نیبو عومهر، به زه نیم نیبو عومهر له (کفایه الاخیار) کهدا هه لای چاپه له فیه هول موسه یه کهیشدا نه قل و روو نووسی بی ته حقه. ههر چۆن بی خوا پاداشی باشی

سهرمړای نهم به لگانه یش به لگه ی تریش بو هه لومشانه وه هه یه،
چونکه ژنه ینان گریدانیکه به رابهر به وه جهل، پو و چپوونه وه قه بوول
دهکا، که واته دروسته به هو ی نهنگی کاریگه رمه پو وچ بکریته وه، ریک
وهک کپین و فروشتن. له شیتیدا جیاوازی نیه له نیوانی شیتی
همیشه یی و شیتی پچرپچر دا، یا له نیوانی شیتی بی چاره و
شیتییه که چاره و تیمار بکری. به کورتی نهنگه کان هوتن: سیانیا
هاوبه شن، هم له میرددا هم له ژندا روو دمدن، بریتین له شیتی و
گولی و به له کی، دوانیشیان تایبه تن به میرده وه، که بریتین له کی برپین و
شله په تکه یی. دوانیشیان تایبه تن به ژنه وه، که بریتین له تاتی به هو ی
پارچه گوشته وه، یا له تاتی به هو ی پارچه نیسکه وه که بهری شهرمی
نافرمت بگری و ری پی په یوه ندی ژنومیږی بگری.

۲۶۵) سوننه ته ناوېردنی مارهی (تسمیه المهر):

مارهی له عهره پیدا پی دهگوتری: صیداق یا مهر، که
بریتییه له سامانی پویست ده بی له سهر میرد، که بیدات به ژن به هو ی
ماره گردنیه وه، یا به هو ی دروستبوون له گه لیدا به هو ی چوونه لای هه له
(وطء الشبهه) وه. مارهی له عهره پیدا گه ل ناوی تری هه یه، وهک:

هممو لایک بداتمه، نهوی که گومانم تیدا نیه: نموان زور له من مه لاتربوون، وه
نیازیشیان رهزای خوا بووه، بهنده مه بستم راستکردنمو ی دهقه کانه، دهنا نه مه بستم
زانایی خوممو نه مه بستیشم خانه خواسته تانمو ره خنمی ناهقه نموان.

— وەرگړې —

نخله و فهریضه و نه جرو سیداق، که نه م چوار ناوهی له قورنانی پیروژدا ههن، له سوننه تیشدا نه م ناوانه ی تری ههیه: مهر و علیقه و عقر.

سهر به لگه ی مارهی نامه ی خواو ریگه ی ره به ره، خوا ی مه زن دمفه رموی: {وَأَتُوا النِّسَاءَ صِدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً - سورة النساء - ۴/۴} وشه ی نیجله له م ئایه ته دا به واتا خه لات و به خشش و به خشینه، بویه و ناو نراوه چونکه رابواردنی ژن له گه ل پیاودا به رابه ر به رابواردنی پیاوه که یه له گه لیدا، که واته مارهی وه ک خورایی و به به لاش بی وایه، پیغه مبه ریش (مرویه خواو له سه ربه) به پیاویکی فه رموو که داوای ژنیکی کرد: ئایا هیج ت ههیه که بیکه ی به مارهی؟ گوتی: نه به خوا نه ی پیغه مبه ری خوا... تا نه وی که پیغه مبه ر (مرویه خواو له سه ربه) پیی فه رموو: شتی که بهیدا بکه، با نه نگوستیله یه کی ئاسنیش بی. جا له نه نجامدا هه زره ت (مرویه خواو له سه ربه) پیی فه رموو: دمپرؤ نه و له سه ر نه وه که فیری نه و قورنانه ی بکه ی که خوت ئیستا له به رته، نه م ژنه م ماره کرد له تو. ده ی که نه مه ت زانی بزانه که سوننه ت وایه له کاتی مارم برپندا ناوی مارهی برپئ، هه تا په پر موی پیغه مبه ر (مرویه خواو له سه ربه) بکرئ و سوننه تی نه و بکرئ به سه رمه شق، چونکه پیغه مبه ر (مرویه خواو له سه ربه) به بی ناو بردنی مارهی هیج مارم برپنیکی گری نه داوه، له راستیدا ناو بردن و دیار یکردنی مارهی له کاتی گریداندا ده بی به هو ی بنه برکردنی کی شه و به ره.

به لام مارهی بنیات (روکن) ئی نه له بنیاته گانی دامه زرانندی مارم کردن، به لگه ی نه م قسه یه ییش نه م ئایه ته پیروزمیه: {لَا جُنَاحَ

عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً
 - سورة البقرة - ۲/۲۳۶ { ئەوەتا بەبێ ئەم نایەتە ژن تەلاقدان لە
 پێش بەدەست گرتنداو ژن مەمبەری بەبێ ناوبردنی ماریی بە گونا
 دانانری، ئەوەیش بەلگەیە لەسەر ئەوە کە گرێدان بەبێ دیاریکردنی
 ماریی دروستەو دادەمەزری، ئەمەیش وەک ئەوە ژنیکی قامیدە
 رمسیدە، بێوەژن بێ یا کچ، بە هەقداری خۆی بلی: بەبێ مارییە
 بەشوون هەقدارەکەشی وا بکا، ئەوە ماری دێ، جا خوا هەقدارە
 لەکاتی مەمبەری ئەوەدا ناوی ماریی نەهێنی، یا بە دەق بلی: ئەوا
 بەبێ ماریی ئەو ژنە ماری کرد لەتۆ.

بەهۆی یەکی لەم سێ شتەو ماریی ناسایی (مەر المثل: ماریی
 وێنە خۆی) پێویست دەبێ بۆ ژن لەسەر مێردی:

یەکەم: کاتی قازی ماریی دابنێ بۆ ژن لەم دوو حالەتەدا:

یەکەم: مێرد نەیهوێ ماریی دیاری بکا بۆ ژنەکە.

دووهم: ژن و مێرد کێشەیان بێ لەسەر ئەندازە ناوبراو.

دووهم: ژن و مێرد خۆیان بپاری ماریی ناسایی بدن.

سێیەم: کاتی مێردەکە لە پێش ئەوەدا قازی ماریی دابنێ بۆ
 ژنەکە، ئەو بپرواته لای، یا لەپێش ئەوەدا کە خۆیان بپاری ماریی
 ناوبراو بدن ئەو بە دەستی بگری، لەم سێ شیوەیەدا ماریی عادی
 لەسەر مێردەکە بۆ ژنەکە دادەمەزری. لە ماریی ناساییدا بایەخ بە
 روژی ماری بپینە، ئەگەر لە پێش دانانی مارییدا، یا لەپێش

بەدەستگرتندا یەكئ لە ژن و میرد مرد ئەوێ ماریی عادەتی پێویست دەبێ. ئەبو داوودو تیرمیزی و نەسائی (بە رشتەییەکی ساغ) دەگێرنەوێ: پرسیارکرا لە ئیبنو مەسعوود (رەزادەخواوە گەورە و لایەن) ئەگەر پیاوی ژنی ماری بکاو ماریی بۆ دیاری نەکاو بە دەستی نەگرتا تا خۆی دەمرێ ماریی ئەم ژنە چییەو چی نیە؟ فەرمووی: مانەندی ماریی کە سوکاری خۆی ماریی بۆ دادەنرێ، وەك دایکی، یا خوشکی، یا پووری، بەبێ گەم و زۆر، وە بەشە کە لە پووریش دەگرت، وە عێدەدی (وفات)یشی لەسەرە.

مەعقیلی کوری سینانی ئەشجەعی ش هەلسا فەرمووی: پێغەمبەریش (دروودە خواوە لەسەرێ) لە شانی بەروەعە کچی واشیقدا دەق وەك ئەم بریارە تۆ بریاری دا، ئیبنو مەسعوودیش ئەم قسەیی گەل پێ خۆشبوو (تەماشای تاجول ئوصول، بەرگی سێ، لاپەرە (۸۳) بە کوردی، بکە - وەرگێڕ).

بزانی کە مانەندی ماریی بەو ئەندازە دەگوترێ کە دەگرت بە ماریی ژنانی هاوشانی خۆی، جاکئ لە کە سوکاری لە ژنە کەوێ نزیکتربی ماریی ئەو رەچاو دەگرت وەك خوشکی، یا دایکی، یا پووری، تەنانەت ئەگەر پیاوی ژنیکی تەلاقدا، لەپیش بەدەستگرتن و ناوبردنی مارییدا، ئەو پێویستە مۆتەعی بداتی، کە بریتییە لە مائی کە پیاوێ کە دەیدا بە ژنە کە لەپاش جیابوونەوێ لە یەگرت. بەپێی مەفهوومی نایەتی {وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ - سورة البقرة - ۲/۲۳۷} ئەوێتا بەپێی دەقی ئەم نایەتە نیوێ ماریی دەدرێ بەو ژنە کە ماریی بۆ دیاریکرا،

بەلام لەپېش بەدەست گرتندا تەلاق درابى، دەى ئەگەر مارەيى بۇ ديارى
نەكرا، وە لەپېش بەدەست گرتندا تەلاقدرە ئەو ھەقى مۆتەھى ھەيە
بەپى ئايەتى {وَمَنْعُوهُمْ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ
- سورة البقرة - ۲/۲۳۶}.

خوا ھەزکا لە دواوہ باسیکی مۆتە دەکەين.

مارەيى ئەندازەى بۇ ديارى نەکراوہ:

لەبەر ئەو ھەرچى دروست بى بى بە بەھاو نرخ بۇ زاتى، يا
بۇ کەلکى، دروستە بيشکرى بە مارەيى، بەپى ھەرموودەکەى
صەحیحەين کە ھەزەت (دروودە خواە لەسەر بە) بە پياوہکەى ھەرموو: شتى
پەيدا بکە با ئەنگوستیلەيەکی ئاسنیش بى. کە لە دوايەکەيدا پى
ھەرموو: ئەوا لەسەر ئەو کە فېرى ئەو قورئانەى بکەى کە خۆت ئىستا
لەبەرتە ئەم ژنەم مارەکرد لەتۆ. ئەم ھەرموودەيە بەلگەى ئەم دوو
شتەيە:

يەکەم: ئەو پەرى کەمى لە مارەيى دا رەجاوبکرى.

دووہم: دروستە کەلک بکرى بە مارەيى. بەپى ئەم
ھەرموودەيەيش: عامىرى کوپى رەبىعە ھەرمووى: ئافرەتیکى بەنى
ھەرازەيى لەسەر جووتى سۆل شووى گردبوو، پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەر بە)
ھەرمووى: لە جياتى خۆتو مالت بە جووتى سۆل رازى بووى؟ گوتى:
بەللى. پىغەمبەريش (دروودە خواە لەسەر بە) مارەپىنەکەى دامەزراند (ئىبنو
ماجەو تىرمىزى گىپراويانەتەوہ. تىرمىزى دەفەرموى: ھەرموودەيەکى

جوانه، ههروا به پئی ئەم فەرموودمیه یتریش: پیڤه مبهەر {مرووده خواه له سه ربه} فەرمووی: مارهی حیبه جی بکهن. یاران فەرموویان: چی دهبی به مارهی؟ فەرمووی: ههرجی ههردوولا پئی رازی بوون دروسته بکری به مارهی.

ئهمه کاتی وایه که ژنه که فامیده بی، وه ناغا کانیزه کی خۆی ماره بپری له که سی، به لام نه گهر ههقدار ژنیکی حیجر له سه ر دانراوی له که سی ماره بپری، نه وه بۆی نیه که له سه ر که متر له مارهی مانه ندی خۆی مارهی بپری. به هه ر حال سوننه ته که مارهی له ده دره م که متر نه بی، هه تا له راجیایی نه بو حه نیفه ده رباز ببین، چونکه له لای نه و پیوسته مارهی له ده دره م که متر نه بی، هه روا سوننه ته له نه ندازه ی مارهی هاوسه ره کانی پیڤه مبه ریش زیاتر نه بی، که بریتی بووه له پینج سه د دره م. به لام مارهی ئوممو حه بیبه ی هاوسه ری پیڤه مبه ر {مرووده خوا له سه ر پیڤه مبه رو ره زاه خوما له هاوسه ره کانه} که چوار سه د دیناری زیپری نه و کاته بووه، نه وه پیڤه مبه ر خۆی نه یکردووه، به لگوو نه وه نه جاشی به پیاوه تی کردوویه تی {ره زاه خوا له لیبه} وه له مائی خۆی داویتی، بۆ ریزو قه دری حه زمه ت نه وه ی کردووه، که واته ئەم برپاره به م حاله ته هه ل ناوه شیته وه.

که ی نیوه ی مارهی له گۆل ده که وی؟

بزانن که ژن دهبی به خاوه نی مارهی خۆی ته نیا به گرێدانیکی دروست، یا به ناو بردنی مارهی، به مه رچێ ناو بردنه که له سه ر شیوه یه کی ره وایی. ده نا مانه ندی مارهی ده که وی.

مارهیی ژن له سهر میږد داده مزرئ به هوئی یه کئی له م دوو
ریيازگه یه وه:

یه که م: به هوئی چوونه لاوه، ههر چهند چوونه لاکهیش نادروست
بی، وهک نه وه میږد له کاتی بی نو یژیدا، یا له ناو نیحرامدا بپرواته لای
ژن، به لگهی نه م حالته هیش نه م نایه ته پیروژه یه: { وَكَيْفَ تَأْخُذُوهُ
وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ - سورة النساء - ۲۱/۴ } واته:
چوون ذات دمکه نو له خوودا ناترسنو نه وه ماره ییه ومرده گرن له و ژنه
داماوانه، نه مه له کاتی کا که نیوهی ژن و میږدو حه لال و هاوسهر دهری
تی که ل بوون. دهی نه مه به لگهی نه وه یه که به ده سترگرتنی ژن له لایه
میږد وه ده بی به هوئی دامه زران دنی ماره یی.

دوو هه: ماره یی داده مزرئ به هوئی مردنی یه کیکیانه وه، ههر
چهند هیشتا به ده ستیشی نه گرتی چونکه به مردنی لایه ک ماره برین
دیته کو تایی، که واته ری ک وهک حالته بی به کریدان وایه ده بی گری له سهر
دراو به ته وای بدرئ به خاوه نی. به لام نه گهر نه چوونه لا رووی دا، وه
نه مردن رووی دا، وه به بی هو یه ک له ژنه که وه، با له میږد که وه، جیا
بوونه وه رووی دا، وهک نه وه له خو یه وه ته لاقیدا، یا ته لاقدانی سپارد به
ژنه که خو ی و ژنه که هیش وای کرد، یا ته لاقدانی ته علیق کرد به شتی که وه،
وهک چوونه ناو خانویه ک، یا خولعی له گه لدا کرد، له هه موو نه م
حالانه دا ماره یی ده گری به دوو که رته وه، نیوهی ده گه ری ته وه
بو میږد که و نیوهی ده می نی ته وه بو ژنه که، به پیی نایه تی:
{ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً
فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ }.

۲۶۶) باسی ههقی موتعه:

موتعه: ناوه بۆ مائی که میرد دهیدا بهژنی خوئی له پاش جیابوونهوه لیی. جیا بوونهوه دوو جۆره:

جۆری یهکهه: جیابوونهوه بههوی مردنهوه، نهه به یهکگرتنی رای زاناکا، نابئ بههوی پهیداوونی مافی موتعه.

جۆری دووه: جیا بوونهوهی کاتی ژیانی ههردوولا، جیا جیا بوونهوهی وا نهگهر لهپیش بهدهستگرتن دابوو وه ناوی مارههیش نهبرابوو نهوه حهقی موتعه ههیه بۆ ژنهکه، بهلام نهگهر لهپاش بهدهست گرتن تهلاقی دابوو نهوه مانهندی مارهیی خوئی دهکهوی، له مافی موتعهدا موسولمان و پهیماندارو پیاوی نازادو پیاوی کۆیلهو ژنی نازادو کهنیزهک چون یهکن، وا سونهته که موتعه له سیی درهمی زیو کهمتر نهبی، پیاوو ژن لهناو خویناندا لهسهر ههرچی پیک بین نهندازهی پیویستی پی جیبهجی دهبی، بهلام نهگهر بوو به کیشهو بهریان نهوه قازی بهپی کۆشش واجتهادی خوئی، وه بهپی دهولهههندی و ههزاریی کابرای میردی ژنهکه نهو مافهی بۆ دیاری دهکا، دروسته که مائی موتعه له نیوهی مارههیش زیاتربی، چونکه نایهتهکهی موتعه بهرههایی باسی موتعه دهکا، که دمفهرموی: {وَمَنْعُوهُمْ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ - سورة البقرة - ۲۳۶/۲}.

۲۶۷) بریاری ژن به ژن:

ژن به ژن پووجه له، چونکه له حه‌دیشکی بوخاری و موسلیمدا دمه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سهرې) جلّه و گیری ده‌کرد له ژن به ژن، ژن به ژنیش نه‌وه‌تانی که دوو پیاو به کچی خوځیان ژن به ژن بکه‌ن به‌بی ماره‌یی. به‌پیی ئەم فەرمووده‌یه‌و چەند فەرمووده‌یه‌کی تر ژن به ژن نه‌وه‌تانی که پیاوئ به پیاوئ تر بلئ: هه‌قدارمه‌کی خوتم ئی ماره بکه‌ منیش هه‌قدارمه‌کی خوتم ئی ماره ده‌که‌م، به مهرجی نه‌وه که به ده‌ستگرتنی هه‌رکامیکیان ببئ به ماره‌یی نه‌که‌ن تریان، نه‌ویش هه‌بوولئ نه‌وه‌بکا. به‌لام نه‌گه‌ر به ده‌ستگرتن نه‌که‌ن به ماره‌یی، وه‌ک نه‌وه هه‌ردوولا له‌کاتی ماره‌برپندا باسی ماره‌یی نه‌که‌ن ولئی بی ده‌نگ بن، نه‌وه ماره‌برپینی هه‌ردوولا داده‌مه‌زری، چونکه له‌سه‌ر ئەم شیوه‌یه ته‌نیا نه‌وه‌ی تیاپه که بۆ دامه‌زراندنی گرێدانی ماره‌برپینی یه‌که‌م مهرجه گرێدانی ماره‌برپینی دووه‌میش سه‌ره‌بگری، شتی وایش ماره‌برپن پووجه‌ل ناکاته‌وه، وه له‌م کاته‌دا نه‌و دووژنه‌ی که به‌بی ماره‌یی ژن به ژنیا‌ن پیکراوه، هه‌ر که‌سه‌یان مانه‌ندی ماره‌یی خوئی بۆ هه‌یه.

۲۶۸) نانی شایی:

نانی شایی به‌عه‌رمبی پپی ده‌گوترئ وه‌لیمه، له (ولم) دروست بووه، که به‌واتا کو‌بوونه‌وه‌یه، چونکه ژن و می‌رد له‌م کاته‌دا کو‌ده‌بنه‌وه.

ئیمامی شافعی (ره‌زاه‌خوداه‌که‌وره‌له‌یبه) دمه‌رموئ: (ولیمه به‌و دمه‌وته ده‌گوترئ که به بۆنه‌یه‌کی خوشه‌وه ساز ده‌درئ، وه‌ک شایی ژنه‌پنان و مندا‌ل سونه‌تکردن و شتی تری له‌م بابه‌تانه).

وهلیمه له عهره بیدا به پئی شوین و بۆنه ناوه که ی دمگوتری، له
 کودیشا ههروایه، دموعه تی ژنهینان پئی دمگوتری: وهلیمه، واته: نانی
 شایی، دموعه تی سوننه تکرده پئی دمگوتری: اعذار واته: ناههنگ،
 دموعه تی منداڵ بوون پئی دمگوتری: عهقیقه، واته: جهوته، دموعه تی
 رزگار بوونی ئافه رمت له گاتی منداڵبووندا پئی دمگوتری: خورس، واته:
 مه ولوودی، دموعه تی هاتنه وه له سه فهر پئی دمگوتری: نهقیعه، واته:
 قاوه ئوون، دموعه تی خانوو دروستکردن پئی دمگوتری: وهگیره، واته:
 بهر ده پرکانه، نان دروستکردن به بۆنه ی ناخۆشه وه پئی دمگوتری:
 وهضیمه، نانی شین، نانی پرسه. نان دروستکردن به بۆنه یه کی
 تایبته پئی دمگوتری: مه ئدوبه، واته: دموعه، یا بانگهیشتن ته ماشای
 (مختصر المزنی بهامش الأم - ۳۹/۴) له گهل القاموس مادده ی (ولم)
 بفهرموو).

حوکه که ی:

نانی شایی سوننه ته، له قیلیکا ده لئ: پئویسته. چونکه
 پێغه مبه ر (درویده خواه له سهر بئ) به عه بدوره حمانی کوری عه و فی فهرموو:
 نانی شایی دروست بکه، هه ر ه یج نه بئ مه ر ئ بکه به نانی شایی.
 (شه یخان گێراویانه ته وه). له به ر ئه وه یش که پێغه مبه ر (درویده خواه له سهر بئ)
 نه له مائه وه نه له سه فهر دا نانی شایی ته ر ک نه کردوه.

به لام فهرمووده ی رۆشن تر ئه وه یه که سوننه ته، چونکه جه زر مه ت
 (درویده خواه له سهر بئ) ده فهر موئ: مافی که له ساماندا هه یه بۆ خه لکی تر هه ر
 زمکاته وه به س. له به ر ئه وه یش چونکه هه ر تایبته نیه به ئاتاجه گانه وه،

دەولەمەندیش لای دەخوات، کەواتە دەق وەك قوربانی وایەو سوننەتەو
پێویست نیە، بە قیاس لەسەر هەموو جوۆرە قاوەلتی و دەعوەتیکی
تریش. فەرموودەی (نانی شایی دروست بکە..) دەبرین بەسەر ئەوودا
کە زۆر سوننەتیکی گەورەپەو لە هەمووان دروست کردنیکی تری لەم
بابەتە سوننەتەرە.

لای کەمی نان دروستکردن بۆ شایی مەپێکە چونکە پێغەمبەر
(مروودە خوا لەسەر بێ) کە زەینەبی کچی جەحشی گواستەووە مەپێکی کرد بە
نانی شایی، ئەوەندە هەیه هەرشتی بەم بۆنەپەووە سوودو قازانجی هەبی
بریتی نانی شایی دەکەوی، چونکە پێغەمبەر (مروودە خوا لەسەر بێ) کە
صەفییە گواستەووە قاوتو خورمای بۆ کرد بە نانی شایی.

گوتمان دروست کردنی نانی شایی سوننەتیکی گەورەپە بەلام
ئەگەر کەسێ بانگ کرا بۆ سەر شایی بۆ نانخواردن پێویستە بپروا،
لەسەر فەرمايشتی سەنگین، چونکە چەن فەرموودەپەکی دروست و ساغ
لەم بابەتەووە هەیه، وەك ئەووە دەفەرموی: ئەگەر خوێك کران بۆ سەر
نانی شایی بچن بۆی. لە فەرموودەپەکی تردا حەزەرەت (مروودە خوا لەسەر بێ)
دەفەرموی: خراپترین نان نانی شایی و شیرینی و شتی وایە، چونکە
دەولەمەندان بانگ دەگرن بۆی و هەزاران بانگ ناگیرن، ئەو کەسەشی
خوێك بکری و نەچ ئەووە لە خوداو لە پێغەمبەری خوا یاخی دەبی!
(موسلیم گیراویەتەووە) بەلام بانگکردن بۆ سەر غەیری نانی شایی،
بەهەر بۆنەپەکەووە بی سوننەتە، هەر وەر وێشتنیش بۆی سوننەتە.

۲۶۹) مهرجی پیویستبوون یا سوننه تبوونی چوون بۆ سەر ده عوهت:

۱) بانگه‌یشتنه که ده‌بی له‌سەر ئەم شیومیه گشتی بی، بۆ گشت هۆزه‌که‌بی، یا بۆ گشت دهر و دراوسی بی، یا بۆ گشت هاو‌پیشه‌کان بی، به ده‌وله‌مه‌ندو هه‌زاریانه‌وه، نابی به تایبەت بۆ هه‌ندی کهس بی و بۆ هه‌ندی کهسی تر نه‌بی، یا هەر بۆ ده‌وله‌مه‌ندان بی و هه‌زاران لیی بی‌به‌ش بن، خۆشه‌ویست (درووه‌ خوا له‌سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموی: به‌دترین نان نانی شای و شیرینییه، ئەوه‌ی که خۆی ده‌یه‌وی بجێ بۆی رێگهی ناده‌ن، ئەوه‌ی ده‌عیی نایا خولگی ده‌که‌ن بۆ سهری، ئەو کهسه‌یشی خولگی بکری و نه‌جێ ئەوه له‌ خوداو له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خودا یاخی ده‌بی! (موسلیم) له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تردا خۆشه‌ویست (درووه‌ خوا له‌سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموی: به‌دترین نان نانی شای و شیرینییه، تیروته‌سه‌ل بانگ ده‌کری بۆی و له‌ برسی قه‌ده‌غه ده‌کری (طه‌به‌رانی).

۲) ئەوه‌ته به‌ تایبەت خۆی پێی بلێ، یا که‌سی بنێری به‌ شوینیدا. به‌لام ئەگەر دهرگای مالی خسته‌ سه‌رپشت و گوتی: کێ ده‌یه‌وی بابی، به‌وه چوون بۆ سه‌رنانی شای پیویست نابێ.

۳) ئەوه‌یه که له‌و کۆرو دانیه‌شته‌دا که‌سیکی وا نه‌بی که ئەم پێی نار‌حه‌مت بی، وه‌کوو مه‌ردومی خو‌پ‌ری و هیج و پووچ، خۆشی خانه‌ دان و خاو‌من رێزی.

٤) ئەو مەھەلە لەو ئێرەدا نەهێشتە نەهێشتە وەك بادمۆشی و
 رەشەلەك و دەرەخ و زوڕناو هەڵپەركێ و سەمای ناپەروا، لەكاتی وادا
 چوون نە پێویستەو نە سوننەت، مەگەر بەهۆی رویشتنی ئەمەو و ئەو
 وەزە نەهێشتە لایەن، ئەو لەسەر یەتێ كە ئامادەى بێ هەتا ئەو
 بارە خراپە نەهێشتە. ئەمە قەسەمان لەو مەھەلە كە لە پێشا بە نەهێشتەكەى
 زانیی، بەلام ئەگەر هەتا كاتى ئامادە بوون پێى نەهێشتە ئەو نەهێشتە
 لەو بێ شەرعییە ئێ دەكا، جا ئەگەر وازیان نەهێشتە دەبێ لەوێ دەر بچێ،
 نابێ لەگەڵیان دابنیشێ، چونكە دانیشتنی و نادروستە، بەپێى
 فەرماشتى زاتى مەزن: { فَلَا تَقْعُدُوا بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
 - سورة الأنعام - ٦/٦٨ }.

٥) ئەو مەھەلە كە دەرەختى شایى ژن گواستەو ئەو لە روژی یەكەم
 دابى و دەرەختەكانى تر یا روژی یەكەم یا روژی دووھەم بێ، لە روژی
 دووھەما چوون پێویست نەهێشتە بۆ سەرناى شایى، بەلكوو لە روژی
 سێھەما چوون ناباشە.

٦) دەبێ بانگكەر موسوڵمان بێ، دەرەختەكەر بانگكەر ناموسوڵمان
 بوو ئەو دەرەخت نەهێشتە كە بچێ، چونكە شتى و دۆستایەتى و
 خۆشەویستى بێبەر و دەرەختەكەر. كە خودا نەهێشتە ئێ دەكاو دەرەختەكەر:
 { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
 - سورة الممتحنة - ١/٦٠ } تا كۆتایى نایەت. هەندێ لە زاناكان
 دەرەختەكەر: دۆستایەتى و خۆشەویستى موسوڵمانى بەدكارێش بەر
 بپاری ئەم نایەتە دەرەختەكەر، كەواتە هەنشینى بەدكاران بۆ دەرەختەكەر و

شتی وا نادرسته، بۆیه جارئ سوفیانی نهوری تهوافی بهیتی دهکرد، لهو
 حهلهدا وا ریکهوت هاروونه رهشید هات بۆ تهوافی بهیت، سوفیان
 تهوافهکهی بری و رویشتو ئهم نایهتهی خویندموه: {لَا تَجِدُ قَوْمًا
 يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ}
 تاکۆتایی نایهت. ئیبنو نهبی وهرادیش وایکرد، ئهم زاتانه لهم
 بۆچوونهیاندا پهیرموی تیکرایی فهرمایشتهکه که دهکهن (تیکرایی
 فهرمایشت - عموم اللفظ).

گریمان چهن کهسی خولکی بکهن، دهچی بۆ سهر دموعتی ههره
 پیشینهکهیان، خۆ نهگهر ههموویان پیکهوه خولکیانکرد، دهچی بۆ سهر
 دموعتی خزمترینیان، نهوجا هی نهومیان که مالهکهی زۆر نزیکتره.

٢٧٠) نۆرهکاری (قهسم) له نیوانی هاوسهراندا:

پێویسته لهسهر ژن و میرد دوو هاوسهری تهبا بن و پیکهوه به
 خوشی به شیومهکی رهوا زیان بگوزمرینن و ههر کهسهیان مافی سهری
 بهرابهر بههاو سهری جیبهجی بکا، زوئم و زۆرو ناههقی و چاووراو له
 یهکتر نهکهن و لهگهڵ یهکتردا رووخۆش و گونجاو سازاوبن. زاتی پاک
 دهفهرموی: {وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ - سورة البقرة -
 ٢٢٨/٢} واته: پیاوو ژن بهپێی شهیعت ههق و مافیان چون یهک
 لهسهر یهکتری ههیه، تهنیا نهومنده ههیه که پیاوان یهک پلهیان ههیه

بەسەر ژنانەوہ). لە نایەتییکی تردا دمفەرموئ: {وَعَاشِرُوهُنَّ - سورة النساء - ۱۹/۴} واتە: لەگەڵ ھاوسەرەکانتاندا بە جوانی ژیان پێکەوہ ببنەسەر بەپێی یاسای چاکە خوازی). شافعی دمفەرموئ: شیرازمو سەر روشتەى ھەموو چاکەیی ئەوہیہ: کە واز لە ئازاری خەڵک بەینى، ئەگەر مافی کەسیکیشت لەسەربوو، بەسەر راستی بیدەیتە دەستی، ناچاری ئەوہى نەگەى کە ئەو بە شوین تۆدا بگەرى ھەتا ھەقەگەى بدمیتەوہ! (چاکە واتە: مەعروف - وەرگێڕ).

کاتی پیاوی چەند ژنیکی ھەبوو، دەبی لە نیوانیاندا ھەقانیی بی، ستم لە کەسیان نەکا، بەشمو بەسەرە لەلایان بی، دەبی بەھوی دەووتیرو پشکەوہ نۆرە ئەویان بۆ دیاری بکا، یا لەسەر رمزای ژنەکانی تری لە ژنیکەوہ دەست بە نۆرەکاری لە نیوانیاندا بکا. چونکە فەرمان کراوہ بە داد لە نیوانیاندا، شتی وایش بەشیکی لە دادپەرورەى لەم بارەییەوہ. بۆ ئەمە کاتو شوین رەچاو دەکرین، لە لایەنى جێگەوہ دروست نیە کە ژنەکانی لەیەك مالد کۆبکاتەوہ، ئەگەر بۆ تەنیا شەویکیش بوو، مەگەر لەسەر رەزامەندیی خۆیان چونکە سەر دەکیشت بۆ ناکۆکی زۆر، ئەوہیش دەبی بەھوی لە فەرمان دەچوونیان و دەبی بە ماکی ئازاوہى ناو خیزان، چونکە ئەوان بە سروشت نامۆیى لە یەکترى دەکەن، ئەوہیش دوورە لە موعاشەرە بە مەعرووف، کە خودا لە قورئاندا فەرمانی پێ دەکا. وەکی تریش ھەرژنی لەوان مافی مالى سەربەخۆی خۆی ھەییە، ھەروەک چۆن لە جل و بەرگا دمتوانی ھاوبەشى کەسى تر نەکا لە خانوویشدا ھەروا.

له لایه‌نی وه‌ختیشه‌وه سهرمکی (ئه‌صل) له دابه‌شکردنی کاتدا به‌سهر ژناندا شه‌وه، چونکه شه‌وکاتی هه‌سانه‌وه‌یه‌و خوا دایناوه بۆ هه‌وانه‌وه، به‌لام رۆژ بۆ هه‌ول و تیکۆشان و گه‌رانه به شوین کارو فرمانا، گهرچی ئه‌مه زوربه‌ی کات وایه‌و مهرج نیه که هه‌موو کهس له شه‌وا وچان بگرئ و به رۆژ ره‌نج بدا، جا له‌بهر ئه‌مه نه‌گهر کهس به شه‌و نیشی ده‌کردو به رۆژ بی نیشبوو، وه‌ک نیشکچی شه‌و، ئه‌م جوړه که‌یانه ده‌بی رۆژ دابه‌ش بکه‌ن به‌سهر ژنه‌کانیاندا، له‌م حاله‌دا شه‌وه‌ده‌بی به پاشکۆی رۆژ. بۆ ری‌بواریش کاتی لادانو وچان گرتن ده‌گرئ به‌سهرچاوه‌ی نۆره‌کاری، له‌که‌م که‌مو له زۆر زۆر، هه‌رامه‌ پیاو له سهری ئه‌صلی ژنیکا برواته لای ژنیکی تری، مه‌گهر له‌بهر ناچاری، به‌ئی نه‌گهر له رۆژا بۆ نیش چوو بۆ مالی یه‌کیکیان ئه‌وه دروسته‌و هه‌زای ئه‌وه‌ی له‌سهر نیه، وه‌ک ئه‌وه به‌چی شتی له‌وئ دابنی، یا شتی وهر بگرئ، یا نه‌فه‌قه ته‌سلیم بکا، یا بۆ کاری تری له‌م جوړه. به‌لام نه‌گهر له‌بهر ناچاریه‌ک چوو، وه‌ک نه‌خۆشی سه‌خت، یا مه‌ترسیدار، ئه‌وه ده‌بی زۆر نه‌مینیته‌وه، ده‌نا نه‌گهر زۆر مایه‌وه ده‌بی بۆ ژنه‌ خاوه‌ن سهرمه‌که نۆره‌که‌ی هه‌زا بکاته‌وه به‌قه‌د ئه‌و ماوه‌یه. له هه‌دی‌شدا ده‌فه‌رموئ: ئه‌بو هوره‌یره فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (هرویه، خواه له‌سهر به‌) ده‌فه‌رموئ: که‌س دوو ژنی هه‌بی به‌لام یه‌کیکیانی پتر بوئ ولایه‌نی ئه‌و زیاتر بگرئ ئه‌وه له رۆژی قیامه‌تا که دیت لایه‌کی لاره‌سه‌نگه. (ئه‌بو داوودو ترمی‌زی و که‌سانی تریش گیراویانه‌ته‌وه. ئیبنو هه‌ببان به فه‌رمووده‌یه‌کی ساخی دروستی داناوه) حاکمیش ده‌فه‌رموئ: به‌پیی

مەرجى ھەر دوو پىرە، كە دايان ناوہ بۆ ھەرموودەى دروست (ھەر دوو پىر واتە: شەيخەين: بوخارى و موسليم).

پىاو ئەگەر بەپىي شەرع ئەوئەندەى لەبەر چاوە، لەنگەرى ھاوسانى لە نىوانياندا رابگرى ئىتر گلەيى ئەوہى لى ناکرى كە بەدل ھەندىكىانى زياتر خۆش بوئ، تەنانەت ھاوسانى لە دروست بوونىشدا مەرج نىە، ھەروا لە ھەموو لەزەت وەرگەنىكى تردا، بەلام لەم لايەنەيشەو ھەر يەكسانى لە نىوانياندا سوننەتە، لە راستىدا ھەزى دل بە دەست مەروۇ خۆى نىە، عائىشە (رەزە خواە لىبە) دەفەرموئ: پىغەمبەر (مەروودە خواە لەسەربە) نۆرەكارى و لەنگەرى دادگەرىي لە نىوان ژنەكانىدا رادەگرت، وەك يەك نازى دەگرتن و وەك يەك جل و بەرگى بۆ دەگردن و وەك يەك بەشەو لەلايان دەمايەو، نىنجا دەيفەرموو: خودايە! ئەمە نۆرەكارىي مەو من ھەر ئەم دابەشکردنەم لە دەست دى، ئىتر لەسەر ئەوہى كە بە دەستى تۆيەو دەستەلاتى منى تىادا نىە، كە ھەزو مەيلى دلە، لەسەر ئەوہ سەر كۆنەو سەرزەنشتم مەكە. (ئەبو داوود و تىرمىذى و نەسائى بە رشتەيەكى باش - سەند صالح - گىراپاوانەتەو، ئىبنو ھەببان بەساخى داناو، ھاكىمىش دەفەرموئ: بەپىي مەرجى موسليمە).

بزانن كە دابەشکردنى وەخت بە ھاوسانى پىويستە ژنى نەخۆش و تاتو بىنويژو زەيستان بگريتەو، ھەروا ژنى ئىحرامدارو ژنى كە مېردەكەى ئىلاى لەگەل داگردبى و ژنى ظىھارى لەگەلدا كرابى و ژنى مەناكارو ژنى شىت، ئەگەر شىتەكە جىگەى مەترسى نەبوو، چونكە

مه به ست هاو دمنگی و دمه ته قییه. به لام ژنی که له فرمانی میړد مکه ی
د مرچووبی و یاخی (ناشزه) بی لئی مافی شهو چوونه لای نیه، همروا
ژیوارو نه فقهه شی ناکه وی.

۲۷۱) دهوکردنی کاتی ریښواری:

کاتی میړد ویستی ژنیکی خوی له سهفهردا ببا له گهل خوی
دمبی تیروپشک له نیوان ژنه کانیدا بکا، چاپشک به ناوی هر
کامیکیان هوه دمرچوو نه و هیان دهبات له گهل خوی. سر به لگه ی نه م
برپاره نه م همرووده ی عائیشه یه (خوشنوودیی خودای لیبی) که
د هفرم: دهستووری پیغه مبه ر (درویده خواه له سه ربه) وابوو کاتی دهیویست
بچی بۆ سهفه ر، تیروپشکی دهکرد له نیوان ژنه کانیدا پشک به ناوی هر
ژنیکییه هوه دمرچوایه نه و هیانی دمه ر د له گهل خوی بۆ نه و سهفه ره.
(شه یخان).

جا نه گه ر به هو ی دهوکردنه وه ژنیکیانی له گهل خوی برد بۆ
سهفه ر ماوه ی هه ردوو سهری ریگه که و، ماوه ی مانه وه بۆ جیبه جی
کردنی کارو فرمانی سهفه ر که له شارو شوینه کان، نه و ماوه یانه که
گه راپیه وه بۆ ولاتی خوی هه زاناکاته وه بۆ ژنه کانی تری، مه گه ر
نه و ماوه یه که گه یشتو ته جیگه ی مه به ست و پتر له ماوه ی ریښواران تیادا
ماوه ته وه، چونکه خوشه ویست (درویده خواه له سه ربه) عائیشه ی برد بۆ
سهفه ری که گه راپیه وه هه زای ماوه ی سهفه ر که ی نه کرده وه بۆ ژنه کانی
تری، له بهر نه و هیش که ریښوار له سهفه ردا نه رکی زور دهکیشی، ده ی

ئەگەر ئەو ماۋىيە بۇ ژىنەكانى تىرى بىگىرپىتەۋەو ھەقىيان بۇ بىكاتەۋە
ئەۋە لەدوو سەرۋە ژىنە نىشتەجىپكان قازانچ دەگەن.

مەرجى ئەگىرپانەۋە:

بىزانى كە ماۋى سەفەر بەچەن مەرجى قەزانىكىتەۋە:

يەككەم: ئەۋىيە مېرد دەۋىكا لە نىۋانىياندا، دىنا ئەگەر دەۋى
نەكرد دەپى ئەو ماۋىيە قەزا بىكاتەۋە بۇ ژىنە لە مال جىماۋەكانى.

دوۋەم: ئەۋىيە نىيازى گۋاستنەۋەى ئىجگارىي نەپى لە شارىكەۋە
بۇ شارىكى تر، چونكە ئەگەر بە يەكجارى بىروا بۇ جىگايەك نادروستە
ھەندى لە ژىنەكانى لەگەل خۇى بباۋ ھەندىكىيان بەجى بەيلى، ئەگەر وا
بىكا دەپى ھەقى ئەۋە بۇ ژىنە جىماۋەكان بىكاتەۋە.

سىيەم: نابى لە سەفەرەكەدا نىيازى نىشتەجىپى بەيلى.

ژى تازە:

كاتى پىاۋى ژىنىكى نوپى ھىنا نۆرەكارىي لەۋەپىشى نىۋان ژىنە
كۆنەكانى دەپچىپىنىۋ بەپىي ئەم فەرموۋدىيە رەفتار دەكا كە ئەبو
قىلابە لە ئەنەسەۋە دىگىرپىتەۋەو دەفەرمۇي: ئەنەس {رەزە خۋاە لىبە}
فەرموۋى: سۈننەت وايە ئەگەر پىاۋ كچى ھىنا بەسەر بىۋەژن ھەۋت
شەۋ لەلەى ژىنە تازەكەى بى، ئىنجا بەسەرە ۋەك يەك شەۋيان بۇ دابىنى،
بەلام ئەگەر بىۋەژنى ھىنا بەسەر كچ سى شەۋ لەلەى ژىنە تازەكەى بى،
ئىنجا بە نۆرە ۋەك يەك شەۋيان بۇ دابىنى. ئەبو قىلابە فەرموۋى:

نهگمر بمهوئ له باتی نهوهی بلیم: نههس فهرمووی: سوننهت وایه..
تاد، دهلیم: نههس فهرمووی: پیغه مبهه (مرویه خواه لهسربه) فهرمووی:
نهگمر کچی هیئا بهسهر.. تاد (شهیخان) واته: نهگمر کچیکی تازهی هیئا
مافی ههیه جهوت شهو لای بمینیتتهوه، وه نهگمر بیوهژنیکی هیئا مافی
نهوی ههیه سی شهو لهلای بمینیتتهوه مه بهست لهه چهن شهو مانهوهیه
لای ژنی تازه بو نهوهیه که ههر دوو هاوسهر شهرمیان له یهکتر بشکی،
پیویسته نهه جهوت شهوو سی شهوه بهسهریه که وه بنو پچر پچر
نهبن، چونکه نهگمر شهوهکان پچر پچر بن سهرمیان له یهکتر ناشکی.
سوننهتهکه بیوهژن خاتر خو بکا له بهینی سی شهودا بهبی
قهزاکردنهوه یا جهوت شهو لهگهل قهزاکردنهوه دا بو ژنهکانی تری،
چونکه پیغه مبهه (مرویه خواه لهسربه) کاتی ئوممو سه له مهی گواستهوه له
نیوانی نهه دوو ژماریه دا خاتر خو ی کرد. به لام نهگمر پیاوکه له
خویهوه، نهک لهسهر خواستی ژنه تازه که ی جهوت شهو لهلای بیوهژن
مایهوه، نهوه ههر چوار شهوه زیاده که قهزاده کاته وه بو ژنهکانی تری.

٢٧٢) ژنی له میرد یاخی: ناشزه = نافه رمان:

نافه رمانی ژن نهوهیه له فهرمانی میرد دهرچی، جا خواه به
گوتار له فهرمانی دهرچی، یا به کردار، هی گوتار وهک نهوه ژنه که
له وه پیش زمانی شیرین بووه لهگهل میرده که ی، به لام نیستا که گۆراوه
وانه ماوه، هی کرداریش وهک نهوه له وه پیش رووی خوش بووه نیستا
مۆن و نامۆبووه، یا وهک نهوه میرده که ی داوای سهرجیی لیبکاو، نهو
مل نه دات، جا ههر کاتی شتی وا رووی دا میرد به قسه ی باش

ناموژگاری ژن دهکا، فهرمانی پی دهکا به له خودا ترسان، وه ههرېشه ی سهرمنجامی خراپی نهو کاره ی لی دهکا، به پیی نه م نایه ته: {وَاللّٰتِي تَخَافُوْنَ نُشُوْرَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ - سورة النساء - ۳۴/۴} واته: نهو ژنانه ی که مه ترسی نهو دیان لی دهکهن که بیگوپیو نافهرمانیتان بکهن به شیوهیه کی دانایانه ناموژگاریان بکهن). له م هوناغهدا نابی جیی لی جیا بکاته وه، یا لیی بدا، چونکه هه ل دهگری که به ناموژگاری له هه له ی خوی په شیمان ببیته وهو عوزر خوایی بکاو داوای لیبوردن و چاو پوخی بکا، به لام نه گهر به ناموژگاری جاری نه کرا، وه کاره که سهری دهکشا بو کیشه و به رهو سهراسی نهو نهوسا جیی لی جیا دهکاته وه به لام قسه ی لی دابری، هه تا نه گهر قسه ی لی دابری نابی له سی روژ پتر قسه ی لی دابری، له م بارمیه وه خوشه ویست (مروود خواه له سهرېنه) ده فهرموی: نادرسته بو موسولمان له سی روژ پتر قسه له برای نایینی خوی دابری. به لی نه گهر قسه لی دابراو پیاویکی به درهفتاریوو (وهک نهو به دکاریوو، یا بیدعه تکاریوو، یا شتیکی له م بابه ته بوو) نهو درسته له سی روژ پتر قسه لی دابری، هه روا نه گهر قسه لی دابرینه که خیری شهرعی قسه دابر، یا قسه لی دابراوی تیادا بی، چونکه پیغه مبه ر (مروود خواه له سهرېنه) زیاتر له سی روژ دهنگی له که عبی کوری مالیک و دو هاوریکه ی دابری، وه فهرمایشتی کرد به هاورییانی خوی که قسه یان له گه ل نه کهن و دهنگیان لی دابرن.

به لام نه گهر نا فهرمانی چهند جار دووباره بووه، و مژنه که له که لی شهیتان نه هاته خواری نهو بو ی هه یه که دهنگی لی دابری، هه روا بو ی هه یه که لیی بدا، به بی راجیایی زانایان له م بارمیه وه، به س

ئەومىندە ھەيە ئەم جۆرە لىدانە مەبەست لىي تەمىكردن و نامۆزگارييه، مەبەست كوتەككاري و ئىيش پىگەيانىدىنى زۆر نيه، نابى لىدانىكى خۇيناوى بى، يا زيان بەخش بى، نابى لە روخسارى بدا، بەلكوو بە ئاسپايى بۇ تەمى و تەسكىن لە جىگەيەكى بى مەترسى دەداو بەس. ئەومىندە ھەيە زامان درىژى دانانى بىنا فەرمانى، وەك زۆر لە ژنان لە رووى نازەو شەرميان لە مىردىيان شكاوو لە رووى مىردىياندا دەمەدەمى دەكەن و دەچنەو بە گزەمىياندا، بەلام بەم دەم درىژى و دەمەومىريه ژن گوناھ باردەبى، وە شايستەى ئەو دەبى كە بەپىيى حال تەمى بىكرى چونكە شتى وا ئازارى دلى مىرد دەدا.

٢٧٢) باسى خولع، واتە: ژن دامالين:

خولع واتە: دارىن يا دامالين، يا لەبەر داكەندن، دەگوترى: (خلع الثياب). واتە: جلەكەى لەبەر خوى داكەند) لە شەرىى شەرىفیشدا برىتتیه لە جىابوونەوى ژن لە مىرد بەرابەر بە وەجەئىكى مەبەست كە بگەرپتەو بۇ مىردەكە. بە يەكگرتنى دەنگى زانايانى شەرى ژن خولەكردن دروستە، گەرچى خولع لە خۇيدا ناباشە، باسى ژن خولع كردن لە قورئانى پىرۆزو سوننەتى نازداردا ھاتوو، يەزدانى پاك لە بابەت ژن خولەكردنەو دەفەرموى: { فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ - سورة البقرة - ٢٢٩/٢ } واتە: ئەو لە بارودۆخىكى وادا لە پىشەوە باسكرا، ژن و مىرد گوناھيان ناگا، لەسەر ئەو كە ژنەكە لە تۆلەى بەرەلاكردنىدا برى مال بدا بە مىردەكەى.

ئىبنو عەبباسىش (رەزە خۇدە لىيەن) دەفەر موۋى: ژنەكەى ئابىتى كورۋى قەيس ھاتە لای پىغەمبەر (مروودە خۇدە لەمبەرىن) گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! گلەيىم لە رەشتو بەدىنىي ئابىت نىە، بەلام دەترسم ئەگەر بە شىۋەيەكى رەوا دەستم لە دەستى نەبىتەوہ خوۋم كافر بكم. پىغەمبەرىش (مروودە خۇدە لەمبەرىن) فەر موۋى: ئەو باخەى كە لەباتى مارەيى دوايتى پىت دەيدەيتەوہ پىي؟ گوتى: بەئى، فەر موۋى بە ئابىت: باخەكەى ئى وەر بگرەو تا قەيەك تەلاقى يە (بوخارى).

ئەو مائەى كە ژنى لەسەر خولع دەكرى دروستە يەكى لەم شتانە بى: ژن خولع بكرى لەسەر ماريەكەى، لەسەر ھەمووى، يا لەسەر ھەنديكى، يا لەسەر ھەرمائىكى تر، ئيتەر لە ئەندازەى ماريى كەمترى يا پترى، جىاوازش نىە لە نىوانى زاتو قەرزو قازانجدا. كۆگرى ئەمەيش ئەو دىە: ھەرچى دروست بى ببى بە ماريى دروستيشە ببى بە وەجەل لەكاتى ژن خولع كردندا، بەپى تىكرپايى (عموم)ى ھەرمائىشى يەزدانى پاك: {فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ} چونكە خولعيش وەك مارەبرىن گرئدانىكە لەسەر شەرمگا (فەرچ)ى ئافرمت.

مہرجہ کانی وہ جہ ٹی خولع :

مهرجی و دجهل نهو ديه زانراو بى و مال بى، له گهل مهرجه گانى
ترى و دجهلدا، وهك تواناي به دهسته وه دان و مولكى ساغى خاومنه گهى
بى و.. تاد، چونكه زن خولعردن رييدانى ئالشتى قازانج به قازانجه،
له بهر نهو دهق له فروشتن و مارمى دهكا.

نهمه مهرجی خولعی دامه زراوه، به لام له خولعی دانه مه زراودا
 مهرج نیه تۆله (وجهل - عوض) ده که زانراوبی، تهنانهت نه گهر میرد
 له گهل ژنه کهیدا له سهرستی نه زانراویش خولع بکا، یا له سهر مهرجیکی
 پووجهل خولعی له گهل بکا، وهك نه وه ژنه که دووگیان بی میرده کهی
 له سهر نه وه خولعی له گهلدا بکا، هه تا عیددهی سکه کهی ته واو ده بی له و
 ماوه یه دا نه فقهی نه که وئ، یا وهك نه وه له سهر هه زار خولعی له گهلدا
 بکا بۆ ماوه یه کی نادیار، یا له سهر وینه ی تری نهم مهرجه پووجه لانه،
 نهمه له م حاله تانه دا ته لاقی ژنه که ده که وئ و له میرده کهی باین
 ده بی و ژنه که له باتی نه و وجهله پووجهله مانه ندی مارمی ده که وئ.

نه نجامی خولع:

نه نجامه کهی نه وه یه ژنه که ده بی به خاوه نی خوی و له ژنی تی
 میرده کهی رزگاری ده بی، به بی رهامه نی خوی میرده کهی ناتوانی
 بیباته وه ژیر رکیزی خوی و سهر له نوئ ماره ی بکاته وه له خوی،
 چونکه ژنه که نه و ماله ی که داویتی به میرده کهی له پیناوی
 رزگارکردنی خویدا داویتی.

بریاره کهی:

ژن خولعکردن له کاتی بینوژی و له کاتی پاکیدا دروسته،
 چونکه خودای گه وره به رهای و موطله قی و به بی به ندو مهرج
 ده فهرموی: {فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ} له بهر نه وه میش
 پیغه مبه ر (درووه خواد له سه ربه) به بی به ندو مهرج ریگهی دا به ثابت

ژنه که ی خولع بکا، نه و مېوو له حاله که ی نه کۆلۍ یه وه، بېنویژیش بو
 ئافرمت کاریکی ئاسایه، کارئ نیه که به دهگمهن رئ بکه وئ، ههتا
 بگوترئ: بۆیه پېغه مېهر له کاره که ی نه کۆلۍ یه وه وه. شافیعی (رهزاه خواه
 لیب) دهغه رموئ: نه کۆلۍ نه وه له مهسئه لهکانی بارودوخ، که چهند باری
 ههلبگرئ، نیشانه ی نه و دیه که نه و همرایشته بو گشتیه. نه و هتا له م
 مهسه له یه دا پېغه مېهر (دروود خواه له سه رب) له بارودوخه که نه کۆلۍ یه وه وه،
 که ئایا نه و ژنه بېنویژه یانا؟ به لام نه و ی که ژن ته لاقدان له
 بېنویژیدا هه دهغه یه نه و نابئ به به هانه ی نه و که خولع کردنیش له
 بېنویژیدا هه دهغه یه، چونکه هه دهغه کردنی ته لاق له م کاته دا بو
 پاراستنی مافی ژنه، ههتا ماوه ی عیدده که ی دریژه نه کیشئ و به هوی
 نه و وه زیاندار نه بئ، به لام نه گهر ژن خوی خولع سازبدا مه عنای وایه
 که رازییه به دریژه کیشان، له گهل ره چاو کردنی نه و هیش که به خشین
 مال له لایه نی ژنه که وه نه و دهگه یه نی که ژنه که زور تامه زرؤی
 رزگار بوونه له ریکیفی میرده که ی، له بهر نه و به ههر به هایه ک بووه
 هوتار بوون مسوگهر بکا، گهر چی به دریژه وه بوونی عیدده که یشی بووه.

ژنی خولع له گهل دا کراو ته لاق نالکی پیه وه:

ته لاق نالکی به ژنیکه وه خولعی له گهل دا کرابئ، چونکه به هوی
 خولعه که وه له ژنی کابرا دهرده چی و لئی جیا ده بیته وه ده بی به باین،
 ده ی ژنی باین به بیگانه داده نرئ له بهر نه و ته لاقی پیوه نالکی، ژنی
 خولع له گهل کراو نه گهر باینه نیه بۆچی له پاش خولع ته ماشا کردنی
 نادرسته و نادرسته یه که میرده که ی دوو به دوو له گهل کۆبیته وه.

(۲۷۴) باسی ژن ته للاقدان:

وشه‌ی (طه لاق) له زمان‌ی عه‌ره به‌کاندا واته: گردنه‌وه‌ی کوټو پی‌وهند، عه‌رمب ده‌لئ: (ناقة طالق) واته: نه‌و خوش‌تره می‌یه به‌ره‌لایه، پی‌وهند نه‌کراوه، له هه‌رلا ئارم‌زوو بکا بو خوی ده‌له‌ومړی، وشه‌ی (ته لاق) له شهره‌ی پی‌روژدا: ناوه بو گردنه‌وه‌ی پابه‌ندی نیکاح و ژن و می‌ردی.

وشه‌ی (طه لاق) له سه‌رده‌می نه‌زانی پیش ئیسلامی‌شدا هه‌رباو بووه، شهره‌ته‌ی ئیسلامی‌ش په‌سه‌ندی کردووه و هیشتوو په‌ته‌وه، ته لاق ره‌وایه‌و دروسته به‌پیی ده‌قی قورئان و ده‌قی سوننه‌ت و په‌گگرتنی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام. قورئان ده‌فه‌رموی: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ - سورة الطلاق - ۱/۶۵} واته: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! کاتی ژن ته لاق دهم، له عید ده‌یاندا ته لاقیان بدن. پی‌غه‌مبه‌ریش (درووه خواوه له‌سه‌ربند) ده‌فه‌رموی: دزی‌وترین جه‌لال له لای خودای گه‌وره ژن ته لاق دانه (نه‌بو داوودو حاکم به رسته‌یه‌کی ساخ گیراویانه‌ته‌وه). (رسته‌ی ساخ واته: سند صحیح - وەرگیر).

برپاری ته لاق:

ته لاق له شهره‌ی دروسته، به‌لام ناباشه، مه‌گه‌ر له حالی ناچاریدا، نه‌وه قه‌یدی نیه، خو‌شه‌ویست (درووه خواوه له‌سه‌ربند) ده‌فه‌رموی: هه‌ر ژنی به‌بێ به‌هانه‌یه‌کی ره‌وا، داوای ته لاق له می‌رده‌کی بکا بونی به‌هه‌شت نا‌کا. (نه‌م فه‌رمووده‌یه له شه‌وبانه‌وه نه‌م زاتانه

گیراویانه ته وه: نه حمه دو نه بو داوودو ئیبنو ماجه و تیرمیزی، تیرمیزی به جوانی داناوه). (فهرمووده ی جوان: حدیث حسن - و مرگین).

بنیات (رهکن) هکانی ته لاق:

بنیاتهکانی ته لاق یه کیکیان گفت (لهفظ)ه، به بی گفت و قسه ی ته لاق به نیازی رووتی ناو دل دانا مه زری، یه کی تریان نه وهیه که لهکاتی ته لاق دانه که دا خو ی گو یی له قسه ی خو ی بی، به لام نه گهر له ژیر لیوه وه به بی دهنک زمانی به ته لاق بزواند نه وه دوو فهرمایشت ههیه، له سهر فهرمایشتی ته لاقه که ده که و ی، چونکه شتی وا له نووسین که نیازی له گه لدا بی به هیز تره، ده ی به نووسینی که نیازی له گه ل دابی ته لاق ده که و ی، که واته له م حاله یشدا ده که و ی. له سهر فهرمایشتی تر به مه ته لاقی ناکه و ی، چونکه نه وه گفت و قسه نیه.

ئیمامی نه وه و ی (ره راه خواه لیبی) ده فهرموی: فهرمووده ی دیاریتر فهرمایشتی دوو ده مه، چونکه شتی وا له ریزی نیازی رووتی ناو دلدا یه و بهس، بنیات یکی تریان نه وهیه که ته لاق به گوته یه کی روشنی بی پیچ و په نا بی، یا به گوته یه کی به پیچ و په نابی، که ناسراوه به کینایه، گوته ی روشن (له فزی صهریح) نه وهیه بو که و تنی ته لاق پیویستی به نیاز نیه، چونکه له بنه رتدا نه وه گوته یه بو نه وه مه بهسته دانراوه که ته لاق دانه، له بهر نه وه واتایه کی تر هه لئاگری، به لام گوته ی ناروشن، که کینایه ی بی ده گوتری، بو که و تنی ته لاق پیویستی به نیازی ناودل ههیه، چونکه له زاتی خویدا بو مه بهستی ته لاق دان دانراوه، له بهر نه وه هه ل دگری که مه بهست لی ته لاق نه بی، به لگوو شتی تر بی.

گوتهی روشن سی وشهی بو دانراوه، له عمره بیدا ئه مانه: ته لاق، واته:
 بهره لابیون، فیراق، واته، له یهك جیابوونوه، سهراح، واته:
 دهسبهردار بوون، یا بهره لابیون، بهلگهی ئه وهی كه ته لاق گوتهی روشنه
 دهقی قورنانه، كه له چهند نایه تیكا دووباره بوته وه، وه بهم واتا ناوداره
 ناسراوه، كه بریتیه له كرده وهی گریی ژن و میردی و حه لال و
 هاوسه ری، بهم واتایه له سه رده می نه زانی و له سه رده می نیسلامدا
 چه سپاوه، وه كهس له مه دا ره خنه ی نیه. خودای گه و ره دهفه رموی:
 (الطلاق مرتان) وه هه روه ها دهفه رموی: {وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ
 بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ - سورة البقرة - ۲/۲۲۸} وه دهفه رموی:
 {وَأِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ - سورة البقرة -
 ۲/۲۲۵}. بهلگهی ئه وه یش كه (فیراق) و (سهراح) یش گوتهی روشن
 (واته: له فظی سه ریحن له ته لاقدا) ئه وه یه: كه ئه م دوو گوته یه یش له
 زارای شه ریعه تدا بهم واتایه هاتوون، له چهند جیگه یه كیش له
 قورناندا به واتای ته لاق هاتوون، وهك ئه م نایه ته: {وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَّاحًا
 جَمِيلًا - سورة الأحزاب - ۴۹/۳۳} وهك ئه م نایه ته ی تریش:
 {فَتَعَالَيْنِ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ - سورة الأحزاب - ۳۳/۲۸} وهك
 ئه م نایه ته ی تریش: {أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ - سورة الطلاق -
 ۴/۱۳۰}.

جاری پرسیار له پیغه مبه ر (دروود خواه له سه ربو) كرا: ته لاقی سییه م
 كامه یه؟ فه رموی: ئه وه یه كه له م نایه ته دا باس كراوه كه دهفه رموی:
 (او تسریح باحسان) (داره قوطني گپراویه ته وه، ئیبنو هه تان به

فهرموودهیهکی ساخی داناوه) نهووتا لهم حدیثه‌دا پیڅه‌مبهر (مرووده‌خواه
له‌سهره‌با: وشه‌ی (ترج‌ی به‌مه‌عنا (طلاق) لیک داووته‌وه.

بزانن:

که وشه‌ی (طلاق) و نه‌و وشانه‌ی که له (طلاق) دروست بوون له
ریزو حوکمی وشه‌ی (طلاق) دان، له باره‌ی نه‌ووه‌وه که نه‌مانیش گوته‌ی
روشن و گفتی بئ پیچ و په‌نان. جا نه‌گهر می‌رد گوته‌ی: تۆ ته‌لاق دراوی،
یان گوته‌ی: تۆ ته‌لاق که‌وتوو، یا گوته‌ی: نه‌ی ته‌لاق دراوا! یا گوته‌ی: نه‌ی
ته‌لاکه‌وتوو! ته‌لاقی ده‌که‌وئ، با نیازی ته‌لاقیشی نه‌بئ. هه‌روه‌ها نه‌گهر
می‌رد به‌ ژنی خو‌ی گوت: (انت مفارقة: تۆ جیابوووه‌ی) یا گوته‌ی:
(فارقتك: من له‌تۆ جیابوووه‌ی) یا گوته‌ی: (انت مسرحة: تۆ به‌ره‌لا‌ی) یا
گوته‌ی: (سرحتك: من تۆم به‌ره‌لا‌کرد) به‌م وشانه‌یش به‌ عه‌رمه‌بی
یه‌کانیان به‌بئ نیازی ته‌لاقی ده‌که‌وئ (عه‌للامه‌ عه‌بدولکه‌ریم المدرس
— خودا پایه‌دارتری بفهرموئ و {ره‌مه‌ته‌خواه‌ایبئ} ده‌فهرموئ: ته‌رجه‌مه‌ی
کوردی (فراق) و (سراح) به‌ صهریح دانانرین، چونکه‌ وه‌ك ته‌رجه‌مه‌ی
ته‌لاق مه‌شهوورو بلاونین — وەرگیر) به‌لام نه‌گهر گوته‌ی: انت طالق من
وثاق: تۆ له‌ به‌ت به‌ربووی: تۆ له‌ کۆتو زنجیر به‌ربووی) یا گوته‌ی: -
سرحتك الى بغداد: نه‌وا تۆم به‌ره‌لا‌کرد که بجیت بۆ به‌غدا) یا گوته‌ی:
(فارقتك في المنزل: نه‌وا له‌ جیگه‌دا لی‌ت جیابوووه‌ی) لهم کاتانه‌دا
ته‌لاقی ناکه‌وئ، چونکه‌ نه‌م رستانه‌ له‌سهر نه‌م شیوه‌یه‌ دانانرین به‌بئ
پیچ (صهریح) به‌لام دادم‌نرین به‌ کینایه‌، له‌گه‌ل نیازدا نه‌وسا ته‌لاقیان
بئ ده‌که‌وئ.

همرکاتې جگه لهو سې وشه صهریحه وشه یه کی تر بؤ مه عنای ته لاق مه شهوور بوو، ودهک نهوه باوه له ناو خه لکا ده لئین: (انت علی حرام: تو له من حهرامی) رافعی ده فهرموئ: شتی وا ده لکې به به شی وشه صهریحه وه، به بی نیازی ش ته لاقې پې ده که وئ، چونکه به هوی به کار هی نانه وه بووه به باوو تیگه یشتنی پی ده گری. به لام موه وه للی ده فهرموئ: رای شه نگین نه وه یه: که نه م جوړه گوته یه له به شی صهریخ نیه، چونکه صهریخ نه وه یه که له قورئان و مرگیرابې، یا که وتبېته سهر زاری هه لگرانی شه ریعت، دهی نه م جوړه رسته و انین، نه له قورئانا شتی وا هه یه، نه له ناو زانایانی شه ریعت دا شتی وا بیسراوه. نه وه ویش ده فهرموئ: ههره سه نگین نه وه رایه یه که نه م جوړه رسته تازانه که بوون به باو کینایه، ته لاقیان پې ناکه وئ، مه گهر له گهل نیازدا، ئیتر مه شهوور بوون و نا مه شهوور بوونیان هیچ له مه به ست ناگوړئ!.

کینایه: به پیچ و په نا: گوته ی نارو ش:

کینایه ی ته لاق نه وه یه که به روا له ت (واته: به ظاهر) واتای ته لاق، یا واتای شتی تر هه لگرئ، به یه کگرتنی رای زاناکان له گهل هه بوونی نیازی ته لاقدا، ته لاقې پې ده که وئ. ده گېر نه وه که پیاوئ به ژنه که ی خوی ده لئ: (حبلک علی غاربک: جلّه وت به دهستی خوته) عومهریش (ره زه خوا لېبه) به و پیاوه ده فهرموئ: سویندت ددهم به خودای نه م رسته یه مه به ست چي بوو له گوتنی نه م رسته یه؟ نایا مه به ست پې ته لاق بوو یا مه به ست شتی تربوو؟ پیاوه که ی ش گوته:

ئا، مەبەستت پېئى تەلاق بوو. عومەرىش فەرمووی: كەواتە مەبەستت جى بووبى پېئى ئەو مەبەستە دېتەجى!).

عائىشە {رەزە خەۋەلىيە} فەرمووی: كاتى بىنتول جەۋنىان بە بووكى گواستەۋە بۇ پېغەمبەر {مەرۇدە خەۋەلىيە} ۋە پېغەمبەر {مەرۇدە خەۋەلىيە} چوۋ بەلایەۋە، بىنتول جەۋن گوتى: {اعوذ بالله منك: پەنا دەگرم بە خودا لە تۆ} پېغەمبەرىش {مەرۇدە خەۋەلىيە} پېئى دەفەرمۇئى: بەراستى پەنات بىردە بەر خودايەكى گەۋرە، بچۆرەۋە بۇ سەر كەسوكارت. {بوخارى گېراۋىيەتەۋە} (*). دەى ئەم فەرموۋدەيەى بوخارى بەلگەى ئەۋدەيە كە ئەم گوتەيە گوتەى بە پېچو پەنايە ئەگەر نيازى پېئى تەلاق نەبى تەلاقى پى ناكەۋى، چونكە كەعبى كورى مالىك لە پېش گىرابوونى تەۋبەكەيدا، كاتى حەزرىت {مەرۇدە خەۋەلىيە} ھەۋالى بۇى نارد كە لە ژنەكەى كەنار بگىرى، ھەمان وشەى بەكارھېناۋ بە ژنەكەى گوت: {الحقى بأهلك: بچۆرەۋە بۇ لای كەسوكارت} بەلام لەبەر ئەۋەى كە كەعب مەبەستى لەم قەسەيە تەلاق نەبوو، كاتى تەۋبەكەى گىراكرا، پېغەمبەرى {مەرۇدە خەۋەلىيە} لەيەكى جىانەكردنەۋە. ھەروا دەلىين: بۇيەيش دەلىين: گوتەى بە پېچو پەنا پېۋىستى بە نيازو نىيەتە، چونكە لە ئەشەرەكەدا سۆيىندانى تەلاقدەرەكە لە لايەنى عومەرەۋە، ئەگەر وانەبى، مەعنای نابى.

(*) بۇ گەيشتنى تەۋار، لە داستانى گواستەۋەى بىنتولجەمن بۇ پېغەمبەر {مەرۇدە خەۋەلىيە} پروانە بەرگى پېنجەم لە موختەصرى صحىحى بوخارى — بە كوردى — لاپەرە / ۵۹ ھەتا ۶۱ = فەرموۋەى ژمارە / ۱۷۸۸.

(گفته کانی به پیچو په نا؛ الفاظ الکناية):

گفته کانی به پیچو په نا گهل ژورن، نه م چهن قله یان باس
 دهکهن: ودهکو، وشه ی (خلیه) ی عهره بی، یا (بریه) یا (بته) یا (بتله)
 یا (بائن) یا وشه ی (انت حرة) یا (اعتدی) یا (استبرئی رحمک) یا
 (الحقی بأهلك) یا (اخرجی) یا (اذهبی) یا (سافری) یا (تقنعی) یا
 (تستری) یا (بینی) یا (ابعدی) یا خود وینه ی نه م وشانه، هه رکاتی میرد
 له گهل زنی خویدا یه کی له م وشانه به مه بهستی ته لاقدان ی به کار بهینی
 ته لاقی دهکوهی، به لام به کار هینانیان به بی نیازی ته لاق، ته لاقی پی
 ناکه وی.

نهمه ش به ریز ته رجه مه و ودرگه راوی نه م وشانه یه: . انت
 خلیه: تو به تالی، واته: بی میردی). (انت بریه: توفرت به سهر میردوه
 نیه). (انت بته: تو جیا و مبووی) واته: په یومندی نیوانمان پچراوه (انت
 بتله: تو بیومزن که ووتووی. یا بووی به بیومزن) (انت بائن: تو له من
 جیاوه بوویته وه). (انت حرة: تو سهر به ستیت) واته: له ژیر رکیفی
 میرددا نه ماوی (اعتدی: بکه وهره عیدده ی بی میردییه وه) واته: چونکه
 من نوم ته لاق داوه، زنیش که ته لاق درا دهکوهیته عیدده وه. (استبرئی
 رحمک: منالذانت پاک بکه ره وه له ناوی میردده که ت). (الحقی بأهلك:
 بروره وه بو مالی باوانت) واته: چونکه من ته لاقم داوی. هه روا نه م
 وشانه ی تریش: (اخرجی: له م ماله دمرچو). (اذهبی: برچو). (سافری:
 برچو بو سافهر. (تقنعی: په چه بگره وه). (تستری: خو ت داپوشه). (بینی:
 جیاوه به) (ابعدی: دوورمه دهکوه).

ههروا ئهم رستانه‌ی تریش: (حهقم نیه به سه‌رتوه) یا حهقت
 نیه به سه‌رمه‌وه) یا (ونبه له‌بهر چاوم) یا (من که‌لگی تۆم بپوه نیه) یا
 تۆبه که‌لگی من نایه‌یت) یا (مه‌سره‌فت له‌سه‌ر من نیه) یا (هاورپیتی تۆ
 بۆ من حه‌رامه) یا (تۆ بۆ هاوسه‌ری من ده‌ست ناده‌ی) یا (برۆ
 به‌ره‌للآبه) (تکایه ته‌ماشای به‌رگی سییه‌می شه‌ریعه‌تی ئیسلام لاپه‌ره
 (۳۳۴) بکه. هه‌روا به سه‌رنجه‌وه ته‌ماشای په‌راویزی لاپه‌ره (۱۵۲) له
 به‌رگی سییه‌می تاج الاصول به کوردی بکه). له راستیدا جیهان
 گوپراوه، که‌سانێ له ناوماندا په‌یدا بوون، له کوردستاندا بوون به
 بلویرو بڵندگۆی کفری جیهانی، به‌ناو رۆشنبین، وه‌کی تر کرێ
 گرتە‌ی سه‌لیبییه‌ت و سه‌هیوونییه‌تن، رادیۆ و ته‌له‌فیزیۆن و
 گوڤار رۆژنامه‌یان بۆ ئاماده‌کراوه، کاری سه‌ره‌کی یان جنیودانه
 به ئیسلام و موسوڵمانان، به ناوی ئازادی و مافی کریکار و مافی
 ئافره‌ته‌وه ده‌سدریژی له هه‌موو مافیکی مرو‌فی ئابروو مهند
 ده‌که‌ن، به ئاشکرا جنیو به خوا، گالته به قورئان، هیرش له‌سه‌ر
 ئیسلام، جنیو به مه‌لا و مزگه‌وت و شیخ و مشایه‌خ ده‌ده‌ن، له
 هه‌مووی سه‌یرتر ئه‌وه‌یه ئهم لایه‌نه ئیلحادییانه له‌گه‌ڵ لایه‌نه
 ئیسلامیه‌کاندا زۆر به‌ینیان خوشه، سویند به سه‌ری یه‌کتری
 ده‌خۆن! بگره‌ گه‌ئێ جار هاوپه‌یمانان!! خودایه! فریای گه‌لی کورد
 که‌وه، له‌م پاشا که‌ردانی و به‌ره‌للاییه‌ رزگاری بکه (به‌روانه:
 به‌رگی پینجه‌می ته‌جریدی بوخاری به کوردی لاپه‌ره/ ۳۶۳
 هه‌تا ۳۶۶ - ژماره/ ۲۱۰۳ و رافه‌که‌ی).

جا لەبەر ئەوہ پۈيۈستە ژن مارەبېرېن و ژن تەلّاق دان بە باشى
رېك بخرى و ياسايەكى رېك و پېكى بەپېى دىقەكانى قورئان و سوننەت
بۇ دابمەزرى - وەرگېر.

(۲۷۵) تەلّاقى بېدعى و تەلّاقى سوننى:

لە كۆن و نۇدا زاناكان ئەم دوو زاراوہ بۇ تەلّاق بەكار دىھېنن:
تەلّاقى سوننى و تەلّاقى بېدعى، تەلّاقى سوننى واتە: تەلّاقى دروست،
تەلّاقى بېدعى واتە: تەلّاقى نادروست، مەبەست لە نا دروست ئەوہىيە
كە تەلّاقدان لەوكاتەدا حەرامەو نارەوايە، دىنا تەلّاقكە دادمەزرى و
دەكەوى.

لە زاراوى شەرعدا تەلّاقى سوننى ئەوہىيە: مېرد ژنى بە
دەسگىراوى خۇى لە پاكىدا تەلّاق بدا، بە مەرچى ژنەكە دووگيان نەبى،
يا مىندال (صغىرە) نەبى، يا بېنۇيژى نائومىد (ئايىسە) نەبى.

تەلّاقى بېدعى ئەوہىيە: كە مېرد ژنى بە دەسگىراوى خۇى لە
يەككى لەم كاتانەدا تەلّاق بدا: لەكاتى بېنۇيژىدا، يا لە زمىستانىدا، يا لە
پاكىيەكدا كە چوويىتە لاي لەو پاكىيەدا، بەلام ھېشتا دىرنەكەوتبى
كەسكى ھەيە يانا. تەلّاق جۇرېكى تىرىشى ھەيە كە ئەوہىيە: نەسوونى
بى و نە بېدعى بى، وەك تەلّاقى مارەبېراوى بەدەست نەگىراو و تەلّاقى
ژنى سىكېرو لە ژنى بېنۇيژى نائومىدو ژنى مىندالى رەسىدە نەبوو. ئەم
جۇرانەى تەلّاق لەم حەدىئە وەرگىراوہ: ئىبىنو عومەر (رەزائە خاۋالە خۇە و بابە)
دەفەرەموى: بەسەرېنىنى حەزرىت خۇى (مرومە خاۋالە سەرىبە) ژنىكەم بېنۇيژ

بوو ته لاقم دا، عومەر (رهزاه خواه لایب) بو ئه مه له چه زهت (دروود خواه له سه رب) ده پرسی، چه زهت (دروود خواه له سه رب) ده فهرموئ: پئی بلی با ژنه که ی بگپرتته وه بو ژیر نیکاحی خوی، نه و جا له لای خوی بهیلتته وه ههتا له بینوئیزی پاک ده بیته وه جاریکی تر ده که ویتته وه بینوئیزی و دیسان پاک ده بیته وه ئیت له وه دوا نه گهر ئارمزوو ده کا رای بگری لای خوی و ژنی خویهتی، نه گهر ئارمزووش ده کا بهر له وهی که بجیتته لای ته لاهی بدات، نه مه نه و عید دمییه که خوی گه وره له قورئاندا فهرمانی کردوو که ژنی تیادا ته لاق بدری، که ده فهرموئ: (فطلقوهن لعدتهن). (شه یخان گپراویانه ته وه) له سه ر نه م ته فسیره نه م لامی چه رفی جه ره که وا له م ئایه ته دا به واتا (فی)یه، شتی وایش له عهرمیدا نموونه ی زوره، وهك {وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ - سورة الأنبياء - ۴۷/۲۱} هه ندی ده فهرموون: لامی لعدتهن بو ته وقیتته، نه و کاته ته فسیره که ی ئاوییه: له و کاته دا که له دوا یه وه یه کسه ر ژن ده که ویتته عید ده وه. نه م فهرمووده یه رای نه وان پووچ ده کاته وه که ده ئین: ته لاقی بیدعی ناکه وئ. چونکه نه گهر وابووایه، پیغه مبه ر (دروود خواه له سه رب) به عومهری نه ده فهرموو: به عه بدوللای کورپ بلی: با ژنه که ی بگپرتته وه بو ژیر نیکاحی خوی. چونکه واتای نه م فهرمایشته وایه که ته لاقه بیدعی یه که ی ئیبنو عومهر که و تووه و ژنه که ی له ژیر نیکاحی نه ودا نه ماوه ههتا نه یگپرتته وه ژیر رکیزی خوی نابیته وه به ژنی.

ته لاقی بیدعی ش که نه وه یه: له بینوئزیدا به ئارمزوو ته لاقی بدا عید ده ی ژنه که ی ش به (اقراء) بی، واته: به بینوئیزی و پاکی بی، به و

مەرجه ژنهکه خۆی قوبوولئی خولعی نهکرد بئ له پیاوهکه، یا ئهوهیه:
له پاکیدا تهلاقی بدا، بهو مهرجه که لهو پاکیهدا چووبیته لای، یا له
حهیزی پاش ئهو پاکیهدا چووبیته لای، ومژنهکهیش له سکوزا
نهکهوتبئ و سکیشی دهرنهکهوتبئ. بهندو حکمهتی نهمهیش ئهوهیه:
که تهلاق له بئینوژیدا دهبئ بههۆی دریزبوونهوی عیددهی ژنهکه،
چونکه ماوهی ئهو بئینوژییه بهعیدده دانانرئ، دهی شتی وایش
زیاندانه له ژن به ناههق، تهلاقی کاتی پاکیش که لهو پاکیهدا
چووبیته لای بۆیه دادهنرئ به بیدعی چونکه ههڵ دهگرئ که ببئ
بهمایه پهشیمانی، لهپاش دهرکهوتنی سک، چونکه ههبوونی منال له
نیوانی ژن و میرددا زۆربهی کات رئ له تهلاق دهگرئ.

٢٧٦) ژماره‌ی ته‌لاقی پیاوی ئازاد و پیاوی به‌نده (کوێله):

پیاوی ئازاد له‌سه‌ر ژنی خۆی، ژنه‌که‌ی ئازاد بئ، یان که‌نیزه‌ک
بئ، خاوه‌نی سئ ته‌لاقه. به‌پیی ئهم فهرموده‌یه‌ی که ئیمامی ئه‌نه‌س
{ره‌زاه‌خواه‌ لیب‌ه‌} ده‌ی‌گی‌ر‌پ‌ته‌وه: پیاوئ ها‌ته‌ خزمه‌تی هه‌زره‌ت {درووده‌خواه
له‌سه‌ربه‌} عه‌رز‌ی کرد: قوربان! من گویم له‌ قورئانه که فهرمایشتی
خودایه‌ ده‌فه‌رموئ: {الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ - سورة البقرة - ٢٢٩/٢}
واته: ژن ته‌لاق دان دوو جاره. ده‌ی که‌وايه‌ ته‌لاق‌ی سییه‌م کامه‌یه‌؟
فه‌رمووئ {درووده‌خواه‌ له‌سه‌ربه‌} (ته‌لاق‌ی سییه‌م ئه‌وه‌یه که له‌دوا ئه‌مه‌وه
ده‌فه‌رموئ: {امساك بمعروف او تسريح باحسان} {ئیب‌نو‌قطان: به
فه‌رموده‌یه‌کی ساخی داناوه‌و کردووشیه‌تی به‌ به‌ل‌گه‌ی ئهم باسه‌،

عائیشه و ئیبنو عه ببا سیش (ره زاه خوا یار لیبو) به هه مان مه عنا ته فسیری
 ئه م نایه ته ده کهن، که واته نایه ته که به ته وای نه مه و اتا که یه تی):
 (الطلاق مرتان فامساك بمعروف أو تسرح بإحسان: زن ته لاق دان
 دوو جاره، ئیتر له پاش نه و دوو جاره میرد ده بی یا به جوانی نه و ژنه
 رابگری، یا ئه گهر بۆ جاری سییه م ته لاقی دایه وه ئیتر فیری به سه ری ه وه
 نامینی و مافی نه وه ی نامینی که له ما وه ی عید ده دا بیه ینی ته وه). بۆ
 ژیر رکیزی ژنی تی خوی هه ندی زانا ده فه رموون: ته لاقی سییه م نه وه یه
 که له م نایه ته دا باس کرا وه، که ده فه رموی: {فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ
 مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۳۰} واته:
 ئه گهر له پاش نه و دوو ته لاقه ی که له نایه تی (الطلاق مرتان) دا باس
 کرا، میرد ده که بۆ جاری سییه م ژنه که ی ته لاق دا، خوا به خورایی بی یا
 له سه ر مال بی، نه وه ئیتر نه و ژنه جه لال نابیت ه وه بۆ نه و پیا وه هه تا
 شوو ده کا به میردیکی ترو له ویش ته لاقی ده که وئ).

پیاوی به نده یش خا وه نی دوو ته لاقه. به بیی فه رمایشته که ی
 (درووه خواه له سه ربو) به نده ی زه رخریده دوو ته لاقی هیه. ئیمامی شافعی
 (ره زاه خواه لیبو) ده گیری ته وه: کۆیله یه کی کاغه ز پیدراو، که هی ئوممو
 سه له مه بوو، ژنیکی ئازادی هه بوو، دوو جار ته لاقیدابوو، ویستی
 بیگیری ته وه بۆ ژیر رکیزی خوی، بۆ نه مه له عوسمانی پرسی، زه یدی
 کورپ ثابتیش له وئ بوو به جووت به توو پرهی پیا یان فه رموو: نه و ژنه
 له تۆ جه رام بووه، له مه دا جیا وازی له نیوانی کۆیله ی کورپ کۆیله و
 کۆیله ی باوک ئازادو کۆیله ی پاشه مه رگه (واته: موده به ر) و کۆیله ی
 کاغه ز پیدراو و کۆیله ی به ش به ش (واته: موبعه ض) دا نیه.

ههركاتيکيش ميڤرد (نازاد بي يا کويله) ژماره ي ته لاقى خو ي ته و او کرد، ئيتړ نه و ژنه ي لي حهرام ده بي و ههتا ميږديکي تر نه کا حه لال نابيته وه بو ي، به مهر جي نه وه يش ميږدي تازه به ده ستي بگري و لي ي حيا بيته وه و عيده دي به سهر بجي، به پي فهرمايشتي زاتي مه زن: {فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ}.

٢٧٧) باسي چهرتکردن (استثناء) له ته لاقا:

چهرتکردن نه وه يه برپاري بو کو مه لي بده ي به لام ههندي له گرته وه ي نه و برپاره دهر بکه ي. چهرتکردن يا حيا کردنه وه له شهرعا دروسته و ياسايه کي ناسراوه، له ده قي نايه تي قورئان و فهرمووده دا هه يه. چهرتکردن دوو جوړه.

يه که ميان: ژماره هه ل ده گري و ده کوو نه وه ميږد بل ي: سي به سي ته لاق ت بکه وي، يه که ته لاق يا دوو ته لاق نه بي، دوو ميان نه وه يه که نه صلي ته لاقه که ببه ستي به حه زو مه يلي خوداوه، يا به حه زو نارم زو وي که سي که وه.

له جوړي يه که ما نه مانه مهرجن:

يه که م: لکابي بهرسته که وه له کاتي قسه کردنه که دا به جوړي که له عورفدا به يه که قسه بژميږين.

دووهم: نهوهمیه چهرتکردن ههموو چهرتلیکراوهکه نهگریتهوه،
واته: نهومندهی ژمارهی نهو نهبی، کهواته نهگهر گوتی: سی تهلاقت
کهوتبی سی تهلاق نهبی، نهوه سوودی نیهو ههر سی تهلاقهکهی
دهکهوی.

سیهم: نهوهمیه: کابرا نیازی نهو لی چهرتکردنهی بی، بو
نمونه له پیش تهواوکردنی رستهی تهلاقهکهدا نهو نیازهی هبی، با له
سهرهتاشیهوه نهیبوو. وهك نهوه به ژنهکهی خوی بلی: سی بهسی
تهلاقت کهوتبی، یهك تهلاق یا دوو تهلاق نهبی، وه به پهیوهستی
رستهکه بلی، نیازی له گهلابی، نهوه ژماره چهرتکراوهکه ناکهوی.

بهستنی تهلاق به هزی خواوه، وهك نهوه بلی: تهلاقت کهوتبی
نهگهر خوا هزکا.. نهوه تهماشادهکهین: نهگهر رستهی خوا هزکا)
بهبی مهبهست هات بهسهر زماندی دا، وهك باوه قسهگهر لهم کاتانهدا
بهبی نیاز، نهه رستهیه دی به دهمیدا، یا مهبهستی پیرۆزی و پیتو فهر
وهرگرتن بوو له یادو ذیکری خوی گهوره، یا مهبهستی له گوتنی نهه
رستهیه نهوه بوو که له حهقیقهتدا ههموو کارئ به خواستی خوا
خویهتی، یا بههیج جوړئ مهبهستی نهوه نهبوو که کهوتنی تهلاقهکه
بهستئ بهمهیل و خواستی راستهقینهی خوداوه، نهوه لهم کاتانهدا
گوتنی وشه (ان شاء الله: نهگهر خوا خواستی لهسهربی) کاریگهری
نیهو بی سوودمو تهلاقهکه دهکهوی. بهلام نهگهر مهبهستی له گوتنی
نهوهبوو که کهوتنی تهلاقهکه بهستئ به خواستی راستهقینهی خواوه،
نهوه تهلاقی ناکهوی، چونکه بوون و نهبوونی مهیل و خواست و هزی

خودا لای نېمه دیار نیه، وه مادام (معلق علیه) نه زانراوې (معلق) نایه ته جی. بویه ده لیین: بنه رمت (نه سلّه) مانه وهی ژن و میردیه، هه روا نه گهر ته لاق ببه ستی به خواستی زهیده وه، وه پیش نه وهی بوون و نه بوونی خواستی زهید بزانی، زهید بمری، نهو ته لاقه ناکه وهی، چونکه ته لاقه که به ستراره به بوون یا به نه بوونی خواستی زهیده وه نه وهیش نه زانراوه له حه دیتدا هه یه ده فمرموی: هه ر که سی که سی له کویله یی نازاد بکا، یا ژن ته لاق بدا، وه هه ندیکی لی چهرت بکا، چهرت کردنه که ی داده مه زری.

له کاتی لی حیا کردنه وه لی چهرت کردنا حیاوازی نیه له نیوانی نه م جوړه گوتنانه دا، وه که نه وه بللی: (انت لق ان شاء الله: ته لاقت که وتبی نه گهر خوا حه زکا) یا (ان شاء الله فانت طالق: نه گهر خوا حه زکا ته لاقت که وتبی) یا (متی شاء الله: هه رکاتی خوا مهیل بکا) یا (اذا شاء الله: کاتی خوا خواستی له سه ربی).

٢٧٨) باسی ته علیقی ته لاق:

ته علیق بریتییه له به ستنی واتای رسته یه که به واتای رسته یه کی تره وه به جوړی که هه تا (معلق علیه) نه یه ته جی (معلق) نه یه ته جی. که واته ته علیق واته: پیوه هه ل سپاردن، یا پیوه به ستن، یا به ستنه وه به شتی که وه. له پاش نه مه بزانی: ته لاق وه که به ته نجیز داده مه زری، به ته علیقیش داده مه زری ته نجیز واته: ده سه جی، یا جیبه جی. به لگی نه مه پیش نه م فمر مایشته یه تی (درووه خواه له سه ربی): موسولمانان پابه ندی

مهرجی رهوای خوځانن! ههروا قیاسیش به لگهی دامه زرانندی تهعلیقی ته لاقه، چونکه دهق ههیه له سهر نهوه که نازادکردنی کۆیله نه گهر ببه سترئ و تهعلیق بکری به دوای مردنیش هوه دادمه زری، دهی ته لاق و بهنده نازادکردن له زۆر بریاردا له یه کتره وه نزیکن. مه به ست له به ستنه وهی ته لاق به شتی که وه، نه وهیه که ژن گه لی جار له هه ندی مه به ستا له دژی میرد دوه وستئ، میرد که پی ناخۆشه که به ئاره زووی خو ی ژنه که ی ته لاق بدا، چونکه ته لاق له زاتی خویدا دزیوترین هه لاله له لای خودا، له بهر نهوه دهیه وئ که ژنه که خو ی بکا به سهرپشک، له نیوانی نه وهدا که یا واز له بی دلی میرد که ی بهینی، یا بیگوینی و لاساری خو ی ببی به هو ی ته لاق که وتنی، جا له م هه ل و مهرجه دا ته لاقه که ی ده به ستئ به شتی که وه و ژنه که ی تی ده گه ینی که خۆت سهرپشکیت له ته لاقدان ی خۆت به کردنی نه وشته یا به نه کردنی.

دهی کاتی نه مه مان زانی بابزانین که له پاش تهعلیق په شیمان بوونه وه مه حاله، وه ههر کاتی تهعلیقی ته لاق کرا به شتی که وه هه تا نه وشته نهیه ته جئ ته لاقه که ناکه وئ، خوای پهیدا بوونی نه و شته دیاری بی، وهک: کاتی خۆر هه لاهات ته لاق ت که وتبی. یا خود بوون و نه بوونی وهک یهک بی، وهک: نه گهر بجیته ناو نه و خانووه وه ته لاق ت که وتبی. نه م قسه یه یهش به هه مان واتایه: (علی الطلاق لا افعل کذا او افعله: ته لاقم بکه ویته سهر نه و کاره ناکه م) یا (ته لاقم بکه ویته سهر نه و کاره ده که م). جا ههر کاتی مهرجه که جیبه جئ بوو به مهرجگیرا وه که یهش دهیته جئ، که ته لاقه که یه، له پی ش نه وهدا که

مهرجهکه بېتهجی چوونهلای ژنی تالووق کراو دروسته، چونکه هیشتا تهلاقهکه نهکەوتووہ.

نەومندە هەیه نەگەر تالووقکەر گومانى بۆ بەیدا بوو که مهرجهکه هاتۆتهدى يانا، يا شتەکه حېبەجى بووه يانا، ئەوہ تهلاقهکه ناکەوئ، چونکه بنەرمت (ئەصل) نەبوونى ئەومیه.

بەرموون ئەمە چەند نموونهیهکه بۆ تهعلیقى تهلاق هەتا بکړین بەسەر مەشق بۆ ئەم بابەتە:

١) میږدئ بە ژنەکهى بلئ: تهلاقت کهوتبئ ئەگەر ئارمزوودهکەى، لەم نموونهیهدا دەسبەجیى لە کۆږى گوڤتوگۆکهدا پێویستە، لەبەر ئەوہ مهرجه ژنەکه دەس بەجى بلئ: (ئارمزووم هەیه) دەنا ئەگەر درەنگ ئارمزووى دەرپرئ و بەینى کهوت تهلاقى ناکەوئ، چونکه ئەم جۆره تالووق کردنه مەبەست لئى داواى بەیانى ئارمزووه لە نیستادا کهواته پێویسته وهلامهکەى دەس بەجیئ.

لەبەر ئەوہ ئەم جۆره پرس و وهلامه وهك ئىجاب و قوبولئ عوقود مامەلەیان لەگەڵدا دەکړئ، کهواته دواخستن هەلناکړئ!

يا دەليين: چونکه ئەم جۆره تالووق کردنه پێسپاردنه، واتە: تهلاق دانە دەستى ژنە (تفويض) که بریتىيه لە کردنى تهلاق بە مالى ژن، دەى کهواته مهرجه ژنەکه دەسبەجى ئارمزووى خۆى دەرپرئ، هەر وهك مهرجهکه لە پێسپاردن (تعويض) تهلاقا ژنەکه گورج خۆى تهلاق بدا، دەنا تهلاقى ناکەوئ! بەلام ئەگەر پێى گوت: هەرکاتئ خوت

ئارمزووت ھەبوو تەلاقت كەوتىبى، ئەو ھەركاتى ژنەكە ئارمزوو بكا تەلاقى دەكەوئى، با كۆرى كوفتو گۆكەيش بەجى بهيلى، چونكە ئەم جۆرە تەعليقە بەستەنەوہىيە بە شتىكى واوہ دەسبەجىيى ناخوازى وەك پىيى بلى: لەھەر كاتىكا خۆت ئارمزوو دەكەى لە تەلاق تەلاقت كەوتىبى.

(۲) مىردى بە ژنەكەى بلى: ئەگەر بچىت بۇ ئەو مائە يا قسە لەگەل نەرىمان بكەى تەلاقت كەوتىبى، ئەو بە كردنى ھەريەكى لەم دووشتە تەلاقى دەكەوئى. بەو كە بچىتە ناو مائەكەوہ يا قسە لەگەل نەرىمان بكا، بەلام بە كردنى ھەركام لەم دوو شتە لە پىشدا تەلاقتىكى دەكەوئى و سوينەكەى تەواو دەبى و بايەخى نامىنى، بۇيە ئەگەر لەوہدوا دو ھەمىشيان بكا بەوہ تەلاقى تىرى ناكەوئى. وەلى ئەگەر بلى: ئەگەر بچىت بۇ ئەو مائەو قسە لەگەل نەرىمان بكەى تەلاقت كەوتىبى، ئەوہ گەرەكە ھەر دووشتەكە بكا ئەوسا تەلاقى دەكەوئى. چونكە واوى عەطف لەم جۆرە جىگەيەدا بۇ كۆكردنەوہى مەعطووفو عەلەيەو مەعطووفە لەيەك بىرپاردا.

(۳) پىيى بلى: ئەگەر ئەو مېشتە مېوژە بخوى تەلاقت كەوتىبى ژنەكەيش مېوژەكە بخوات يەك دەنكى نەبى، تەلاقى ناكەوئى، چونكە تەلاق پىوہ بەسراوہكە نەھاتۆتەدى، كە برىتتييە لە خواردنى گشت مېوژەكە. بەم پىودانەرەفتار لەگەل ھاو ويىنەكانى ئەم نمونەيە دەكرى، وەك ئەوہ بلى: ئەگەر ئەم ھەنارە بخوى.. ژنەكەيش ھەنارەكە بخوا يەك دەنكى نەبى تەلاقەكە ناكەوئى.

۴) نه گهر بهردئ کهوته ماله کهوهو میرد گوتی به ژنه کهی:
 نه گهر پیم نه لئی کی ئه م بهردهی تیگرت ته لاقّت کهوتبی. ژنه کهیش
 گوتی: دروستکراویکی خوا تیگرت، ته لاقی ناکهوی، به لام نه گهر ژنه که
 گوتی: مروفی فریداو ته لاقی ده کهوی، چونکه هه ل ده گری با هه لی
 دابی! یا ممیموونی، یا شتی وا، له م باردها هوی سویند کهوتنه که ههیه،
 نه وهی که ناهیلئ ته لاقه که بکهوی گومانی تیا پهیدا بووه، چونکه وهک
 گوتمان هه ل ده گری فریدم مروف بی یا هه وایی، بنه رتیش نه بوونی
 نه هیله (نه هیل واته: مانع - و مرگپ).

۵) پیی گوت: (نه گهر فیسار ببینی ته لاقّت کهوتبی) به
 زیندوویی یا به مردوویی یا به خه وتوویی چاوی پیی بکهوی ته لاقی
 ده کهوی، بو ئه مهیش نه وهنده به سه که چاوی به هه ندئ له له شی
 بکهوی.

۶) پیی بلئ: (نه گهر شتی له من بدزی ته لاقّت کهوتبی) نه گهر
 کیسه یه کی بداتی، هه نئ شتی ئی دهر بینی و بیبا بو خوی ته لاقی
 ناکهوی، چونکه نه وه گزییه نه ک دزی. له قیلیکا دمه رموئ: نه گهر
 ته لاقخوره که نه خوینده وار بی ته لاقه که ده کهوی، چونکه نه خوینده وار
 جیاوازی ناکا له نیوانی گزی و دزی دا.

۷) پیی بلئ: (نه گهر قسه ت له گه ل بکه م ته لاقّت کهرتبی) له
 پاشا هه مان قسه دووباره بکاته وه، یا پیی بلئ: نه وه باش بزانه، له م دوو
 شیوه یه دا ته لاقی ده کهوی، چونکه له هه ردوو شیوه که دا (معلق علیه)
 ها تو ته جی و قسه ی له گه لدا کردو وه. نه گهر پیی بلئ: نه گهر من له پیشدا

قسم له گهل كړدى، يا سلاوم ن كړدى ته لاقت كهوتبى، وه څنه كه له پيشدا قسمى له گهل نهو كړد، يا سلاوى ليكرد ته لاقى ناكه وى، سوينده كه پيش به قسمه كړدى څنه كه له پيشدا يا به سلاو كړدى ده كړي ته وهو بابه خى ناميڼى.

(۸) پياوئ به پياوئ بلئ: نه گهر قاوه لتي له لای من نه كهى ته لاقى څنه كه م كهوتبى. له وه دو هه ركاتي قاوه لتي له لایكا ته لاقى ناكه وى، سوينده كه پيش به وه نده ده كړي ته وهو كاري گهرى ناميڼى. به لام نه گهر مه به ستى نه وه بوو كه نانى نهو نيوه پړويهى له گهل بخوات وه نه پخوارد ته لاقى ده كه وى.

(۹) به څنه كهى بلئ: نه گهر نه م مريشكانه نه فروشى ته لاقت كهوتبى. مريشكيان مرد ته لاقى ده كه وى، چونكه تازه ناتوانى هه موو مريشكه كان بفروشى، به لام نه گهر مريشكيان سهر بېرئ و سهر بړاوه كه له گهل زيندو وه كانا بفروشى ته لاقى ناكه وى.

(۱۰) پيى بلئ: (نه گهر سبه ينى به روژوو نه بى ته لاقت بكه وى) واريكه وت بو سبه ينى كه وته بينويزييه وه راجيائى هه يه له كهوتنى نه م ته لاقه دا، هه ندى ده لئى: ده كه وى، هه ندى ده لئى وه كه ته لاقى زور ليكروا واپه ناكه وى.

(۱۱) پيى بلئ: (نه گهر تووړه م كړدى ته لاقت كهوتبى) جا له كور په كهى بدا ته لاقى ده كه وى، باليدانه كه پيش بو ته مي كړدن بى، چونكه ليدانه كه سهر ده كيښى بو تووړه بوونى څنه كه.

(۱۲) پئی بلی: (نهگەر روژی له مالى منا برسیت بوو ته لاقت كهوتب) به بهرسیتی کاتی به روژوووون ته لاقى ناکهوى.

(۱۳) نهگەر پئی بلی: (نهگەر تو له مانگ جوانتر نهی) یا رووت له مانگ جوانتر نهی ته لاقت كهوتب) بهوه ته لاقى ناکهوى، بهپئی نهم نایهته: {لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ - سورة التين - ۴/} بهپئی نهم نایهته مروڤ له جوانترین شیوهدا دروستکراوه.

(۱۴) نهگەر پئی بلی: (نهگەر كهوتیه بینویژی خۆتو ههویكهت ته لاقتان كهوتب) ژنهكیش به درو بلی: بینویژم، ته لاقى خوی دهكهوى به لام ته لاقى ههویكهى ناکهوى، لهسهه فهرمایشتی دروست، چونكه گومان لیکراوه.

(۲۷۹) ته لاقدان له پیش مارهکردندا:

مههرجی كهوتنى ته لاق نهوهیه ته لاقدمر میردی حازری ته لاقدراوبی، كهواته ته لاقى كهسى كه میردی ژنى نهبی دانامهزری، نیت ته لاقدانهكه بهتهنجیزی وهك نهوه پیاوی به ژنیکی بیانی بلی: (ته لاقت كهوتب) یا بهشیوهی تهعلیق بی وهك نهوه به ژنیکی بیانی بلی: ههركاتی من تو مارهکرد ته لاقت كهوتب. بهلگهی نهمهیش نهم فهرموودهی پیغه مبههه (هرووده خواه لهسهه): (ته لاقى كهسى دهكهوى كه خاوهنی ژنهكه بی). (چهند كهسى گیراویانهتهوه) حاکم دهفهرموی: رشتهكهی ساخه، تیرمیش دهفهرموی: فهرموودهیهکی جوانهوه

جوانترین فەرمووده‌ی شه که به‌م بوونه‌یه‌وه گێڕاوه‌ته‌وه، له نیامی بوخاریشم پرسی: که دروستترین شت سه‌بارت به ته‌لاق‌دانی پیش ماره‌کردن چیه! فەرمووی: نه‌و فەرمووده‌یه‌وه که عه‌مری کوری شوعه‌یب له باوکیه‌وه له باپیری‌ه‌وه ده‌گێڕێته‌وه. واته: نه‌م فەرمووده‌یه‌وه که ئیستا رابورد که ده‌فه‌رموی: ته‌لاقی که‌سی ده‌که‌وی که له‌کاتی ته‌لاق‌دانی ژنه ته‌لاق دراوه که له‌ژێر رکیزی نه‌ودا بی.

٢٨٠) نه‌م چوار که‌سه ته‌لاقیان ناکه‌وی:

ته‌لاقی منال و شیت و خه‌وتوو و زۆر لیکراو ناکه‌وی، نه‌مه‌یش به‌پێی نه‌م فەرموودانه:

١) نه‌م سی که‌سه قه‌له‌می ته‌کلێفیان له‌سه‌ر نه‌: خه‌وتوو هه‌تا خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه، منداڵ هه‌تا ره‌سیده ده‌بی، شیت هه‌تا هۆشیار ده‌بیته‌وه. (نه‌بو داوودو تیرمیزی گێڕاویانه‌ته‌وه. تیرمیزی ده‌فه‌رموی: جوانه).

٢) چه‌زرت (درووده‌خواه له‌سه‌ر بی): ده‌فه‌رموی: نه‌ژن ته‌لاق‌دان به زۆر سه‌ر ده‌گرت و نه به‌نده نازا‌کردن. (نه‌بو داوودو ئیبنو ماجه‌و حاکم گێڕاویانه‌ته‌وه، حاکم ده‌فه‌رموی: به‌پێی مه‌رجی نیامی موسلیمه).

٣) ده‌فه‌رموی (درووده‌خواه له‌سه‌ر بی): نه‌م سی شته‌ حسیب نا‌کرتن له‌سه‌ر گه‌لی نیسلام: کاری هه‌له، له‌بیر چوون، هه‌رجیش به زۆر پێیان بکری. (ئیبنو ماجه‌ گێڕاویانه‌ته‌وه، ئیبنو حیبب‌ان و حاکم به

فەرموودهیهکی ساخ - هه دیسیکی سه حیح - یان داناوه، حاکم
ده فەرموو: به پیی مهرجی ههردوو پیره).

بزانن:

که مهرجی زۆر لیکردن ئه وهیه که زۆر کهر توانای ئه وهی هه بی
که هه ره شه کهی خو ی بینیتهدی. توانا کهیشی به یه کئ له م شیوانهیه: یا
ده سه لاتداره به پیی شهرع، وه ک که سی ته لاق بخوات قهرزی فیسار
ناده مه وه، فەرمانداری شهرع به زۆر قهرزه کهی پی بداته وه، یا ته لاق
خوارد که ده بی ژنه کهی نو یژ ی نیومرۆ بکا، به لام ژنه کهی له سهره تای
نیومرۆ وه که وه ته بی نو یژییه وه، له م دوو باره دا ته لاق نا که و ی. یا خود
به هوی زۆری زۆرداره وه توانای هه بی، یا خود زۆر کهر به هوی شالای
خویه وه به توانی زۆره کهی جیبه جی بکا. مهرجی زۆر لیکراو ئه وهیه: بی
ده سه لاتو ناته وانابی، نه توانی رابکا، یا به رگری له خو ی بکا، یا خودی
رزگار بکا، یا هانا بو که سیکی تر به ری که په نای بدا، له هه مانا کتا
باومری وابی ئه گهر ته لاق ژنه کهی نه دا زۆرداره که هه ره شه کهی
جیبه جی ده کاو ئه و ئیشه ی به سه را دی نی، وه ده بی زۆر لیکراو به ه یج
جوړ نارمزووی له ته لاق دانای ژنه کهی نه بی و ه یج به لگه یه ک نه بی
له سه ر شتی وا، ئه گهر نیشه نه ی شتی وا هه بوو که کا برای ته لاق در
خو شی شتیکی به ده ست بووه بو ره نارمزووییه کی بووه، وه ک ئه وه که
زۆری لی بکه ن به سی ته لاق ته لاقی بدا که چی ئه و به یه ک ته لاق ته لاق
بدا، یا زۆری لی بکه ن به گف (له فظ) ی بی پیج (سه ریج) ته لاقی بدا
ئه و به مه عنا (واته: به کینایه) ته لاقی بدا، ئه وه له م کاتانه دا ته لاق

دهكهوئ. ئهگهر دزوجهرده گرتیان و گوتیان: بهرت نادمین ههتا تهلاقمان بۆ دهخۆی که باسی ئهم کهین و بهینه ناکه‌ی، ئه‌ویش ته‌لاق‌ی خوارد، ئهگهر خه‌به‌ریان لی بداو باسه‌که ئاشکرا بکا ته‌لاق‌ی ناکه‌وئ، چونکه به زۆری ئه‌وان ته‌لاق‌ی خواردوو.

زۆر لیکردن:

بهم شتانه دیتهدی: به هه‌ره‌شه‌ی کوشتن، به هه‌ره‌شه‌ی ئه‌ندام برپین، به لی‌دانی زۆر، به چه‌پسکردنی زۆر، به بردنی مال، به له‌ناوبردنی، وه‌ک له پێشه‌وه باسکرا خه‌وتوو ته‌لاق‌ی ناکه‌وئ، هه‌روا که‌سی بوورابیته‌وه له‌سه‌ر هۆشی خۆی چوو‌بئ، هه‌روا که‌سی له بیرى نه‌مابئ، جا ئه‌گهر که‌سی یه‌کئ له دوو ژنه‌کانی خۆی ته‌لاق‌دا، دوا‌یی له بیرى نه‌ما که کامیانی ته‌لاق‌داوه، ئه‌وه دروست نیه که له‌گه‌ل که‌سیان رابو‌یرئ هه‌تا بیرى ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه، جا ئه‌گهر ژنیکیان گوتی: من ته‌لاق‌دراوه‌که‌م، وه پیاوه‌که‌یش گوتی: له بیرم نه‌ماوه، یا گوتی: نازانم، ئه‌وه داوا له پیاوه‌که‌ ده‌کرئ که سو‌یند بخوا له‌سه‌ر ئه‌وه که له بیرى نه‌ماوه، یا له‌سه‌ر ئه‌وه که نازانئ ئه‌وه یا ئه‌و نیه، ئه‌گهر سو‌یندی نه‌خوارد، سو‌یند ده‌درئ به ژنه‌که، ئه‌گهر ژنه‌که سو‌یندی خوارد، حوکم به سو‌یندی ژنه‌که ده‌کرئ و ته‌لاق‌ه‌که ده‌که‌وئ. ئه‌گهر به‌ناو نه‌برای ته‌لاق‌دا، وه‌ک ئه‌وه می‌رد به چه‌ن ژنیکی خۆی بلئ: ته‌لاق‌ی یه‌کیان که‌وتبئ، وه له دله‌وه مه‌به‌ستی یه‌کیکیان نه‌بئ به تاییه‌تی، ئه‌وه ته‌لاق‌ی یه‌کیکی ناو نه‌برایان ده‌که‌وئ، له‌وه دوا می‌رد به ئارم‌زووی خۆی ناوه‌که‌ی دیاری ده‌کا.

بزانن:

که سهرخوښ ته لاقی ده که وئ، به مهرجی که خوئی دهستی له سهر خوښیه که یدا هه بوو بی، چونکه سهرخوښ بهر پرسیاره له کردارو گوشتاری خوئی، هه روا که سیکیش دهرمانی بخوا یا بخواته وه سهرخوښی بکا، یا بیهوښی بکا ته لاقی ده که وئ، به مهرجی کاری به به کارهینانی نهو دهرمانه نه بوو بی، چونکه نهو دوو که سه دهستیان هه به لهم ناهه قییه دا که له خوئیانی ده که ن. گوتراویشه: ته لاقی ناکه وئ، گوايه نه میش وهك شیت وایه، چونکه هه ردوکیان بی هوښن، مهرجی بهر پرسیاریش (ته کلیف) هوښی ساخه که لهم دوو کاته دا هه بوونی نیه.

(۲۸۱) ته لاق دوو جوړی هه به: رجعی و بائن:

یه که م: ته لاقی رجعی - وشه ی رجعی له (ره جعت) ی عه رمبی وهرگیراوه، که به مه عنا گیرانه وهی شته بو سهر حالی پیشووی خوئی. له شهر عدا بریتیه له هیانه وهی ژنی ته لاق دراو بو ژیر رشته ی ژنو میړدی به بی گریډانی تازه، له پاش ته لاق دانی غهیره بائین له ماوهی عیدده دا. سهر به لکه که ی نامه ی خوداو ریځه ی ره بهرو یه کگرتنی نه ته وهی ئیسلامه.

خوای گه وره دمه رموی: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ - سورة الطلاق - ۱/۶۵} هه روا میړده کانیان لهو ماوهی عیده ده دا مافی ته وواویان هه به بو هیانه وهی نهو ژنه ته لاق دراوانه بو ژیر رکیزی خوئیان).

خۆشه‌ویستیش (دروودی خواه له‌سه‌ربێ) دمه‌رموئ: ئه‌ی عومه‌ر به‌ کورمه‌کت بلی: که ژنه‌که‌ی بگێرپێته‌وه‌ بۆ ژێر رکیفی ژنو می‌ردی خۆی. نیمامی عومه‌ریش (ره‌زا خواه‌ لیبێ) دمه‌رموئ: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خواه‌ له‌سه‌ربێ) حه‌فصه‌ی ته‌لاقدا له‌پاشا گێرپایه‌وه‌ بۆلای خۆی. (ئهبو داوودو نه‌سائی و ئیبنو ماجه‌ گێراویانه‌ته‌وه‌. حاکم دمه‌رموئ: فه‌رمووده‌یه‌کی دروسته‌، به‌پێی مه‌رجی هه‌ردوو پیره‌).

ده‌ی هه‌ر کاتێ می‌ردی ئازاد یه‌ك جار، یا دوو جار، ژنی خۆی ته‌لاقدا، یاخود به‌نده‌: یه‌ك جار ژنی خۆی ته‌لاقدا، ئه‌م ته‌لاقدا نه‌یشیان له‌پاش به‌ده‌ست گرتن بوو، وه‌ له‌سه‌ر وه‌جه‌لێش نه‌بوو، واته‌: به‌ خۆزایی بوو، به‌ خولع نه‌بوو، ئه‌وه‌ می‌رده‌ ته‌لاقده‌رکه‌ بۆی هه‌یه‌ که ژنه‌که‌ی بگێرپێته‌وه‌ ژێر رکیفی خۆی، به‌لام به‌مه‌رجێ ئه‌و گێرانه‌وه‌یه‌ له‌ پێش به‌سه‌ر چوونی عیده‌ی ژنه‌که‌دا بی. بۆ دامه‌زراندنی گێرانه‌وه‌یش له‌سه‌ر فه‌رمایشتی دروست، شایه‌ت گرتن مه‌رج نیه‌، به‌لام به‌بێ گومان که سوننه‌ته‌، هه‌ر چه‌ند شافیعی رای وایه‌: که ئه‌وه‌ پێویسته‌، چونکه‌ رووکاری ئه‌م نایه‌ته‌ نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که شایه‌ت گرتن به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ پێویست بی: {وَأَشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ} - سورة الطلاق - ۲/۶۵ { له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که گێرانه‌وه‌یش وه‌ك ماره‌کردن وایه‌، ده‌ی ماره‌کردن خودا فه‌رمانی کردووه‌ به‌شایه‌تگرتن بۆی، بزانی که‌می‌رد بۆی هه‌یه‌ ژنی ته‌لاقداوی خۆی به‌ته‌لاقی رجعی، به‌یانیته‌وه‌ بۆ ژێر رکیفی خۆی به‌بێ فه‌رمان و ره‌زا بوونی ژنه‌که‌، به‌لام به‌مه‌رجێ له‌ماوه‌ی عیده‌دا بی.

۲۸۲) داریژگهی ژن گيړانه‌وه (صيغة الرجعة):

داریژگهی ژنگيړانه‌وه، بئ پيچ و به پيچي هه‌یه بئ پيچ و هک
 نه‌وه پيی بئ: (نه‌وا تۆم هيڼايه‌وه ژيړ رکيفي خۆم) يا (نه‌وا تۆم
 هيښته‌وه له‌لای خۆم) يا (نه‌وا تۆم برده‌وه بۆ لای خۆم) يا (نه‌وا ژنه‌که‌م
 گيړايه‌وه بۆ ژيړ نيکاحی خۆم) يا (وا ژنه‌که‌م برده‌وه بۆ لای خۆم)
 له‌و شويڼانه‌دا که پيوست به گوتنی وشه‌ی (بۆ لای خۆم) بئ، ده‌بئ نه‌م
 وشه‌یه‌ی بۆ زياد بکا. داریژگهی به پيچيش و هک نه‌وه پيی بئ:
 _دووباره تۆم کرده‌وه به‌ه‌لای خۆم) يا (ه‌ه‌لایم کرديته‌وه له‌ خۆم)
 يا (وا مارم کرديته‌وه له‌ خۆم).

گيړانه‌وه‌ی ژن بۆ ژيړ رکيفي ميړد به چوونه‌لايش داده‌مه‌زري،
 هه‌روا به‌ ماچ و ده‌سبارزيش نه‌گهر به‌ نارم‌زوووه‌وه بئ، به‌ مه‌رجي
 مه‌به‌ستی له‌وه گيړانه‌وه بئ.

بۆ دامه‌زراندی گيړانه‌وه نه‌م چهنه‌ کاره مه‌رجن:

يه‌که‌م: ده‌بئ عیدده‌ی ژنه‌که ته‌واو نه‌بووبئ، چونکه نه‌گهر
 عیدده‌که‌ی به‌ سه‌رچوو گيړانه‌وه‌يش له‌ ده‌ست ده‌چئ، چونکه له‌ دوا
 عیدده‌ يه‌که‌سر حيا‌بوونه‌وه (واته: به‌ينوونه) رووده‌دا.

دووهم: ده‌بئ ژنه‌که ده‌ست بدا بۆ نه‌وه که ه‌ه‌لایم بيته‌وه بۆ
 ميړده‌که‌ی، گريمان ژنه‌که يا پياوه‌که له‌ ښايين هه‌لکه‌پانه‌وه، گيړانه‌وه
 له‌کاتی وادا دانامه‌زري، بزنان که ژنی رجعی ته‌لای تری پيوه ده‌لکی له‌
 ماوه‌ی عیدده‌یدا، هه‌روا خولوع و ښالو‌ظيهاری له‌گه‌ل ده‌کري.

ژنی رجعی چەند تە لاقی دەمینئ:

ئەگەر میڤرد مارە برینی کۆنە ژنی خۆی تازە کردووە، لە پێش ئەوەدا کە شوو بکاتەو بە میڤردیکی تر، یا لەپاش ئەوە، وە لەپێش ئەوەدا کە میڤردی دوو بە دەستی بگرئ، یا لەپاش بە دەست گرتن، لە گشت ئەم شیوانەدا ژنە کە دەبیتهو بە ژنی میڤردی پیشووی، وە چەند تە لاقی لە شووی یە کەمی بە میڤردی یە کەمی مابوو ئیستا خاوەنی ئەوە نەدە تە لاقە و بەس، چونکە شوو کردنی دوو بە ژمارە تە لاقە کە و توو وەکانی بۆ زیندوونا کاتەو، بە پێی ئەم داستانە: دەگیرنەو: لە عومەر پرسیار کرا: ئەگەر کەسێ دوو جار ژنێ تە لاق بدا، ژنە کە عێد دەی بە سەر بجئ و شوو بکا بە میڤردیکی تر، وە لەوێش جیا ببیتهو، ئەو جا میڤردی یە کەمی مارە بکاتەو، ئەم ژنە لە کاتی وادا چەند تە لاقی ماو؟ عومەر فەرمووی: چەند تە لاقی مابوو لە شووی یە کەمی ئیستایش هەر ئەوە نەدە ماو!

ئەم رایە دەگیرنەو لە عەلی و زەیدو موعازو عەبدووللای کورپی عومەرەو، عوبەیدە سەلمانی و سەعیدی کورپی موسەییەبو حەسەنی بەصریش (رهزاه خواه لیبنا) هەمان رایان هەیه.

٢٨٣) تە لاقی بائن:

تە لاقی بائن دوو بەشە: بەینوونە ی صوغراو بەینوونە ی کوبرا. بە کوردی واتە: جیا بوونەو ی تەواو جیا بوونەو ی ناتەواو، یا خود جیا بوونەو ی راستە قینەو بۆرە جیا بوونەو، یا جیا بوونەو ی بچووک و جیا بوونەو ی گەورە.

ژنی بانن به جیابوونه‌وی نا ته‌واو نه‌و ژنه‌یه که له‌پیش به ده‌ست گرتندا ته‌لاق درابن، یا له‌پاش به‌ده‌ست گرتن خولعی له‌گه‌ل کرابن. مه‌رجه‌که ته‌لاقی سئ به سئ له‌لایهن می‌ردی ئازاده‌وه نه‌درابن، یا دوو ته‌لاق نه‌درابن له لایهن می‌ردی کوپله‌وه، چونکه یه‌ک ده‌نگی و یه‌ک گرتن هه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه. ژنی جیاوه‌بوو به بو‌ره جیابوونه‌وه‌یه، حوکه‌که‌ی نه‌مه‌یه: به‌هوی ماره‌برینی تازمه‌وه له‌سه‌ر ماره‌یی تازه، به‌فه‌رمان و رم‌زابوونی ژنه‌که خوی یا هه‌قداره‌که‌ی دیسان ده‌بیته‌وه به ژنی می‌رده‌که‌ی.

ژنی بانن به جیابوونه‌وی ته‌واو نه‌و ژنه‌یه که له‌لایهن می‌ردی ئازاده‌وه سئ ته‌لاقه درابن، یا له لایه‌نی می‌ردی کوپله‌وه دوو ته‌لاق درابن، خوی نه‌و ته‌لاق‌دانه له پیش به‌ده‌ست گرتندا بن، یا له پاشی بن، وه خوی نه‌و ته‌لاق‌دانه له‌یه‌ک ماره‌بریندا بن، یا له پتردا، وه خوی نه‌و ته‌لاق دانه به‌یه‌ک جار نه‌نجام درابن، یا به چه‌ند جارن. برپاری نه‌م ژنه جیاوه بووه نه‌مه‌یه: حه‌لال نابیتته‌وه بو می‌رده‌که‌ی هه‌تا له دوا ته‌واو بوونی عیدده‌که‌ی شوونه‌کا به می‌ردیکی تر، وه می‌رده‌که‌ی دووه‌می به شه‌رم‌گای (به‌فه‌رج) بجپته‌لای و به ده‌ستی بگری و دوا‌یی به ئارمه‌زووی خوی ته‌لاقی بداو که عیدده‌که‌ی ته‌واو بوو نه‌وسا به رم‌زای خوی شووبکاته‌وه به می‌ردی یه‌که‌می. چونکه زاتی پاک ده‌فه‌رموی: (الطلاق مرتان) هه‌تا ده‌گاته {فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ} مه‌به‌ست له (نکاح) له‌م ئایه‌ته‌دا به ده‌ست گرتن و چوونه‌لایه، به‌پیی نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی حه‌زره‌تی عانیشه ده‌گی‌رپته‌وه: ژنه‌که‌ی زفاعه‌ی قوره‌ظی هاته لای پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌وبه‌) گوتی:

ئەى پېغەمبەرى خودا! رىفاعە بە ئىجگارى تەلاقى داوم و لە پاش ئەو شووم کردوو، بە ئەورپەحمانى كورى زەبىرى قورەزى بەلام چووكى ئەورەحمان وەك پەتك وایەو دروستبوونى پى ناكړئ. عەبدورپەحمانىش گوتى: ئەى پېغەمبەرى خوا! ئەم ژنە درۆدەكا، بەلام ئەمەبىانووه دەيهوئ بگەرپتەوه بو لای مێرده پيشووەكەى ئەگينا من وەك چۆن كەول خۆشه دەكړئ ئاوا دەى هەژنم. جا پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەرېه) زمردهخەنەيئ گرتى و فەرمووى: ئايا دتەهوى بگەرپتەوه بو لای رىفاعەى مێردى پيشووت؟ شتى وا نابى هەتا تۆو عەبدورپەحمان خۆشى جووتبوون لە يەكترى دەچيژن و وەك ژن و مێرد لەگەل يەك دروست دەبن. وەكى تريش ئەگەر ئيمە چوونە لا، لە شووکردنى دووهدا كە بە مەرجى رهواى خۆى دەبى بەهوى حەلال بوونەوى ژنەكە بو مێردى يەكەمى، ئەگەر ئيمە ئەم چوونەلايە بە مەرج نەگريئ مەعناى وایە مەبەست لە ژن هينان و شووکردنى حەلالبوونە بو يەكترى و بەس، وە مەبەس لە زەمت لەيەك وەرگرتن نيە، ئەمە لە كاتيكە كە شتەكە بە پيچەوانەوهيه چونكە مەبەست لە ژن هينان رابواردنە نەك حەلال بوونى رووت.

ئەگەر مێردى:

بە ژنى بەدەست گىراوى خۆى گوت: تەلاقە كەوتبى، تەلاقە كەوتبى، تەلاقە كەوتبى، سى جار ئەوه ورد دەبينەوه: ئەگەر لە نيوانى ئەم سى جارەدا ئىستىكى وای كرد كە زياتر بوو لە ئىستى پشووئ هەناسەدان ئەوه: هەرسى تەلاقەى دكەوئ، با مەبەستى دووپات

کردنه و هیش بئ، چونکه دوو پات کردنه وه پیچه وانه ی رووکاری نهم رستانه یه، به لام نه وه ندده هه یه نه گهر خو ی گوتی: مه به ستم له جاری دووهم و سییه م دوو پات کردنه وه بوو، نه وه هه واهله ی نایینی خو ی ده گری واته: له بهینی خو ی و خویا ته لاقی ناکه و ی نه گهر راست بکا (تکایه ته ماشای موغنی موحتاج (ب/ ۳ ل/ ۲۹۶ - ۳۱۲) بهرموو: بو راست کردنه و ی نهم شوینه یه - و مرگړ).

به لام نه گهر نیستی نه کردو مه به سستی دوو پات کردنه وه بوو نه و قسه یه ی و مرده گری، له بهر نه وه یه ک ته لاقی ده که و ی، به لام نه گهر مه به سستی تییه لچوونه وه (استئناف) بوو نه وه سی ته لاقه ی ده که و ی، هه روه ها نه گهر به روهایی بیانلی، له سه ر فه رمایشتی روشنتر، به پی رووکاری قسه که، چونکه هه ر رسته یی له م سی رسته یه سه ر به خو بن له م شوینه دا، نه و نه گهره به هیژ تره هه تا نه گهری دوو پات کردنه وه.

۲۸۴) سی ته لاقه به یه ک گفت (له فظ):

نه گهر که سی به ژنه که ی خو ی بلی: سی به سی ته لاقه که و تبی، هه ر سی ته لاقه ی ده که و ی، نه گهر گوتی: ته لاقه که و تبی، وه نیازی دوو ته لاق یا سی ته لاق بوو به قه د ژماره ی نیاز ده که ی ده که و ی، به پی فه رموو ده که ی روکانه، که پیغه مبه ر (دروود خواه له سه رب) سویندی داو پی فه رموو: مه به ستم له نیجگاری چی بوو؟ نه ویش ده لی: مه به ستم یه ک ته لاق بوو، فه رموو ی: بلی به خودا، گوتم به خودا. فه رموو ی: ده مه به ستم چی بوو بی هه ر نه وه حه له.

دهی نه گهر سئ ته لاقه به به یه کجار به یه ک ته لاق دابنری ئیتر سوودی ئه م سویندانه چییه؟! نه مهیش که سئ ته لاقه به یه ک گفت سئ ته لاقی پئ ده که وی ری بازی جه ماوهری زناکانه له چینی شوینکه و توان و زۆرینه ی چینی هاوړی یانی پیغه مبهرو پیغه واکانی هر چوار مه زه به که. به لگه شیان بو ئه مه نه مه یه:

یه که م: نایه تی: { فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ } وه نایه تی { وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ } وه نایه تی: { لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ } . نه وئا نه م نایه تانه به مهر جیان نه گرتوو که پیاو ده بی به یه کجار یا به دوو جار یا به سئ جار ژنی خو ی ته لاق بدا، هر ودها ظاهر و رووکاری نه م نایه ته ییش: (الطلاق مرتان) به لگه ی نه وده که دروسته پیاو ژنی خو ی به جار ی یا به دوو جار یا به سئ جار ته لاق بدا، وه ژماره ی هه موو ته لاقه کان له یه ک جاردا کو بکاته وه، یا دابه شیان بکا به سهر جه ند جار ی کاو به ینیان بخت، هه روه ک نیشه نه وده یشه که ته لاق له م حالانه دا له هه موویانا ده که وی.

دووهم: نه م قسه یه ی ئیبنو عومره، که له چیرۆکی ته لاقدان ی ژنه که یدا به پیغه مبهر (دروود خوا له سه رب) ده فرموی: ئه ی پیغه مبهری خوا! پیم بهر موو نه گهر سئ ته لاقه ی بده م ئایا دروسته بو م که بیگیرمه وه بو لای خو م؟ فرموی: نه.. له حالی وادا فری تو ی به سه ره وه نامینی، وه شتی وایش گونا هه.

سپیه: عوبادهی کوری صامیت فهرمووی: باپیرم ژنیکی هزار به هزار ته لاقدا، جا من چووم بو خزمهت حه زرمهت (درووده خواه له سه ربه) نه مه م بو باسکرد، پیغه مبه ری (درووده خواه له سه ربه) پیی فهرمووم: نه ی عوباده؟ باپیرم! ته قوای خودای به جی نه هیناوه له م کارهیدا، چونکه نهو بهس سی ته لاهی هه یه، نو سه دو نه وودو حه وته که ی تری دسدریزی و تاوانه له نه ستویدا (عه بدورم زاق له - مصنف ی خویدا گیراویه ته وه) له گیرانه ویه کا: باپیرم به پیی نایه تی {وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا} رهمتاری نه کردووه هه تا خودا له م مه سه له یه دا دهروویه کی بو بره خسینی، فری به سه ر ژنه که یه وه نه ماوه هه رسی ته لاهی که وتووه، به لام له سه ر نهو شیویه که په سه نده له شه ریه تی خودا ته لاهی نه خواردووه، نهو نو سه دو نه وودو حه وته ی تر تاوانه له نه ستویدا.

چوارم: شافیهی له (الام) دا ده فهرمووی: نادرست نیه بو میرد که دوو ته لاقه ی ژنی خو ی بدا یا سی ته لاقه ی بدا، چونکه خوا ژن ته لاقدانی به رهوا داناوه، شتیکیش که نهو رهوای بکا له که سی خو ی قه دهغه نابی، وه ده فهرمووی: عوویمیری عه جلانی له خزمهت پیغه مبه ردا ژنه که ی خو ی سی به سی ته لاقدا، پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه) نه وه ی پی نه فهرموو بوو، وه له پیش نه وه یشدا که هه والی پی بدا که هه ر به شه رنه فرین (لعان) ه که ته لاقه که ی ده که وی. ده ی نه گه ر نه وه قه دهغه بوایه، پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه) چو ن لی ی بیده نگ ده بوو، دیاره که نه ی لی ده کردو نه ویش و خه لکه که ی که له خزمه تیدا بوون ناگاداری ده کردنه وه له وه. فاطیمه ی کچی قه یسیش ده لی: که میرده که ی

به نیجگاری (واته: سى بهسى) ته لاقى داوه، دهى نهمان بیستوو که پیغه مبهەر (مرووده خواه له سه ربنا) نهیى لیگرد بى لهوه، روکانیش ژنه کهى خوۍ به نیجگاری (ئه لبه تته) ته لاقدا، له بهر نهوهى نهم وشهیه هه ل دهگرئ ده بهست لى یه ک ته لاق بى یا سى ته لاق بى پیغه مبهەر (مرووده خواه له سه ربنا) لى پرسى مه بهستت چیبوو، وه له سهر نهوه که نیازی چیبوو له وه شهیه سویندى داوه، وه نه گه یوه ته وه به نیمه که پیغه مبهەر (مرووده خواه له سه ربنا) ریگه ی نه وهى نه دابى که کهس به نیجگاری (واته: به سى ته لاق) ژنى خوۍ ته لاق نه دا، عه بدوره حمانى کورى عه وفیش به یه کجار له یه ک کوردا به یه ک گفت ژنه کهى خوۍ ته لاقدا وه (فه رمایشته کهى شافیعی) (ره زاه خواه گه ووه لینه) هاته کوتایى.

شتى ههیه له دیندا پیى دهگوترئ (إقامة الحجة) به پیى بۆچوونى بهنده نهم بارودوخه ی نیستامان - إقامة الحجة ی دین و دنیا یه. به لام سیاسه تمه داره مهسته کانی کورد وا بوغرا بوون، مه گهر له رهویکی نویدا رووی رهشیان به باشى بۆ میللت دهر بکه وئ جاوا له م گۆشه یه وه نهمه دهنووسم. نه وهى که لیردها نووسیومه له چاپی یه که ما کرتاوه نه نووسراوه.

۲۸۵) رای جه ماوه ری شه عزانه کان:

بزانن:

که جه ماوه ری شه عزانه کان رایان وایه که سى ته لاق به یه کجار له یه ک گوته دا کۆ ده کریت ته وه، وه ک نه وه میرد به ژنى خوۍ بلئ: (هه رسى ته لاقته که وتبى) به لگه یشیان نهم چهند شتهیه:

(۱) بهیههقی له سونهنیداو ته بهرانی و کهسانی تریش دهگیرنه وه: نیراهیمی کوری عه بدول نه علا له سوو دهیدی کوری غه فله وه دهفرموی: (عائیشهی کچی ففضل ژنی حهسه نی کوری عه لی بوو، که نیمامی عه لی شهید بوو، حهسه ن له شوینی باوکی بوو به جینشین. جا بهم بونهیه وه عائیشه پرؤزبایی پایهی تازهی له حهسه ن کرد. حهسه ن پئی فهرموو: کهی کاتی پرؤزباییه نه وه شاده کامی و پیخو شبوون بهم بونهی کوشتنی باوکه وه که فهرمانرپه وای موسوئمانان بوو، دهرده بری؟! کهواته ههرسی ته لاقت کهوتبی، وه ههزار دیناری بهم موعه پيدا.. له پاشا حهسه ن فهرمووی: له بهر نه وه نه بی که له باپیرهم بیستووه، یا فهرمووی: له باوکه بیستووه که باپیرهم حه زرمتی پیغه مبه ر (درووه خواه له سربه): فهرمووی: (اذا طلق الرجل امراته ثلاثا عند الاقراء او طلقها ثلاثا مبهمه لم تحل له حتی تنکح زوجا غیره لراجعته). رشته کهی دروسته.

(۲) نیمامی عومهریش (دراه خواه لینه): نامه ی نووسی بو نه بو مووسای نه شعهری (دراه خواه لینه): که ههر که سی به ژنی خو ی بلئ: سی ته لاقت کهوتبی، نه وه وه ههرسی ته لاقی ده که وی (نه بو نه عیم).

(۳) له صه حیجی بوخاریدا دهفرموی: عوویمیری عه جلانی شه رنه فرینی له گهل ژنه کهی کرد، له کوړه که دا که شه رنه فرینه که ته و او بوو، عوویمیر فهرمووی: نه ی پیغه مبه ری خودا! نه گهر رایبگرمه وه له لای خو م دیاره که بوختیانم پیا کردووه، نیتر له دوا شه رنه فرینه که، بهر له وه که پیغه مبه ر (درووه خواه له سربه): پئی بلئ و

فهرمانی پېښکا نه و له خوږه وه ژنه کې خوی سې به سې ته لاقدا..
 پېغهمبر (دروېدې خوا ګه وړه له سربې) له سهر نه وه رخنه ی ئ نه گرت. ده ی
 نه مه به لګه ی نه و دپه که سې ته لاقه به سهر په که وه، به یه ک له فظ
 ده که وئ. ئېنو چه زم ده فهرموئ: نه گهر سې ته لاق به سهر په که وه
 نه که و تايه پېغهمبر (دروېدې خوا له سربې) لئې بئ دنگ نه دېوو، وه
 رخنه ی له عوومیمیر ده گرت، بوخاریش (ره زه خوا لئې) هه روا له م
 مه سه له په حالي بووه، بویه نه م فهرموودپه ی له صه حیه که یدا
 گېراوه ته وه له (باسی که سانی که سې ته لاقه به سهر په که وه ره و
 دېنین).

۴) ئېنو هه مامیش له (فه تحولقه دیر) دا ده فهرموئ: ژماره ی
 شه رعزانه ګه وړه کان که پایه ی موخته هیدو کوششکاریان هه بووه، له
 هاوړپیانې پېغهمبر (دروېدې خوا له خوه و ره زه خوا له ماوړپیانې) ناګاته زیاتر له
 بیست که س، وه ک هه چوار یاری پېغهمبر و هه چوار عه بدوللاکه و
 زمیدی کوړی سابیت و موعازی کوړی جه به ل و نه نه س و نه بو هوریره
 (ره زه خوا یان لئې) وه چهند که سیکی تری که م، ئیر نه وانی تریان له کاتی
 پئویستا پرس و رایان به مانه ده کردو داوای فه توایان ئ ده گردن، ده ی
 ئیمه رای زوربه ی نه م زاتانه مان راگوږز کردووه که به فهرمایشتی
 روشنی بئ پئچ و په نا بریاری نه و دپان داوه: که سې ته لاقه
 به سهر په که وه به په که جار ده که وئ، وه که سیش لاری له م برپاره ی نه و ان
 نه بووه، که واته وه ک خوا ی ګه وړه ده فهرموئ: {فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا
 الضَّلَالُ - سورة یونس - ۳۱/۱۰} واته: دیاره که ریګه ی حق

یه‌گهو روون و ناشکرایه هه‌رچی نه‌ورپیه نه‌گری سهر لیشیواوو
گومرپیه).

جا له‌سهر ئه‌م بناغه‌یه‌یه که ئیمه ده‌لین: ئه‌گهر هاتوو
فه‌رمان‌په‌وایی فه‌رمان بکا به‌وه که (سێ ته‌لاقه‌که به‌یه‌ک جار له‌ ده‌م
ده‌ربجی دادنه‌ری به‌یه‌ک ته‌لاق) ئه‌گهر ده‌سه‌لاتداری بپریاری وا بدا
ئیمه جیبه‌جیی ناکه‌ین، چونکه شتی وا قه‌بوولی اجتهاد ناکا، به‌لکوو
کاری وا دووبه‌ره‌گی نانه‌وه‌یه، پیی ناگوتری راجیایی زانیانی شهرع! که
دادنه‌ری به‌ مایه‌ی ره‌حمه‌ت و هو‌ی ناسانکاری.

گیرانه‌وه‌یه‌کیش له‌ ئه‌نه‌سه‌وه هه‌به که ئه‌نه‌س ده‌فه‌رموی: ئه‌م
جو‌ره ته‌لاقه‌ دادنه‌ری به‌سێ ته‌لاق، طه‌حاوی و که‌سانی تریش رسته‌ی
ئهم گیرانه‌وه‌یان روونکردو‌ته‌وه. فه‌رمایشتی ئیبنو هه‌مام ته‌واو.

رووکاربین (ئه‌ه‌لی ظاهر) ه‌کانیش له‌گه‌ل کۆمه‌لێکی تر دا ده‌لین:
ته‌لاقی سێ به‌سێ ته‌لاق‌ده‌ر به‌یه‌ک‌جار به‌ ده‌میایی دادنه‌ری به‌یه‌ک
ته‌لاق، گفت (له‌فظ) رۆل نابینێ له‌ دابه‌شکردنی جاره‌کانی ته‌لاق‌دا،
به‌لگه‌شیان رووکاری ئه‌م نایه‌ته‌یه: (الطلاق مرتان) هه‌تا (حتی تنکح
زوجا غیره) ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی بوخاری و موسلیمیش ده‌که‌ن به‌
به‌لگه‌یه‌کی تر: ئیبنو عه‌بباس (ره‌زا نوایان لایه‌ه) ده‌فه‌رموی: جاران به‌
سه‌رینیی پیغه‌مبه‌ر خو‌ی و له‌ سه‌رده‌می جینشینی ئه‌بو به‌رگر دا
ته‌لاقی سێ ته‌لاقه‌یه‌ک ته‌لاق بوو، تا دوو سالی‌ش له‌ سه‌رده‌می
جینشینی عومه‌ر رو‌یشت ئه‌م حاله‌ هه‌روا مابوو، له‌پاشا عومه‌ری
کوری خه‌ط‌طاب فه‌رمووی: ئه‌م خه‌لکه له‌ پێشدا له‌م کاره‌دا به‌ شینه‌یی

بوون و پشوودریژ بوون، بهلام ئیستا سهریان تیگردوو، زور لیی به بهلن، کهوابوو با حوکم بکهین به کهوتنی سی تهلاقه، جا لهپاش راویژکردن لهگهل پارانیدا بو ئهم مهسهلهیه حوکمی کرد به کهوتنی تهلاق سی بهسی). ههروا ئهم فهرموودمیهیش دهکهن به بهلگه: ئیبنو نیسحاق له عیکریمهوه له ئیبنو عههباسهوه دهگیرپتهوه: روکانه لهیهک کۆری دانیشن دا، ژنهکهی خوی سی تهلاقه دهدا، له پاشا زور پهشیمان دهپیتهوهو بو ژنهکهی پهروش دهبی، جا پیغهمبهه لیی دهپرسی: (چونت تهلاق داوه؟) دهفهرموی: بهیهک جار لهیهک کۆری دانیشنندا، سی بهسی تهلاقم داوه. پیغهمبهه (مرووده خوا لهسهری) دهفهرموی: ئهمه بهیهک تهلاق دادهنری. جا ئهگهر ئارمزوو دهکهی ژنهکمت بهینههوه.

لایهنگیرانی جهماومری زانایان رهددی ئهمانه بهم شیومه دهدهنهوه: له زمانا گوتنی سی، سی شتی پی ئیسیپات دهبی: شت بهخش و پیلینهرو تهلاقدرو بهنده نازادکهر وهک به ئارمزووی خویان چهنده ئارمزوو بکهن ژماره لهسهر خویان دهچهسپینن، وه له سهریان دهبی بهمال، شت بهخش بهیهک گفت دهلی: ئهوا ئهو سی شتهیهم بهخشی بهتۆ، دیاره که بهخشینهکه لهههر سی شتهکهدا دادهمهزری، ههروا فرۆشیارو پیلینهرو نازادکهریش که دهلین: ئهو سی شته، یا ئهو چوراشته، یا ئهو پینج شتهم فرۆشت به تۆ، یا نازادم کرد، یا شتیکی ئاوا دهلین، ئیتر ئهو ژمارهیان لهسهر دهبی بهمال، وه پیویست به دووباره کردنهوه ناکا، ههروا ئهم شیعرمیش دهکهن به بهلگه، شاعیری لهگهل دوو هاوپی خۆیدا شههه شیعر دهکا، بو سهروای پیتی ئی

عمرىبى دادەمىنى، لەبەر ئەو ئەوا ژنەكەى خۆى تەلاق دەداو دەلى: (وام عمر طالق ثلاثا..) ھەروا شاعىرىكى ترى ەمرىب دەلى:

وانت طلاق والطلاق عزيمة ثلاث ومن يغرق أعق وأظلم

واتە:

وا تۆم تەلاقدا، سى بەسى تەواو زۆلم لەخۆم کرد، بووم بە گىلە پياو

سەرەراى ئەمانەش سى تەلاقە بە يەكجارو بە يەك گەفت و لەيەك كۆردا كاریكى ناسراو بوو لەناو ھاورپیانى پىغەمبەر و چىنى دووھى موسولمانان و لەناو شەرەزانەكان و لەناو گەلى ەمرىبدا، وەك لە پىشەوہ درىژەى ھەندى لەمانە رابورد، ئەوھتا لە ھاورپیان ەومەر و ئەبو موسا ناگايان لە تەلاقى سى بەسى ھەيە، ئىبراھىمى نەخەعش كە لە تابىعینە ناگای لە سى تەلاقە ھەيە و ھوكمى پى دەكا، شەعبى لەبارەى زانایى نەخەعییەو دەفەرموى: لە سەردەمى ئىبراھىمدا كەس لەو زاناتر نەبوو.

كەواتە داواى ئەوانە كە دەلىن: ژمارە لە ئىنشادا بى بايەخە، ئەم داوايە بى بەلگەيە، نە لە نامەى خودادا، نە لەرىگەى رەھبەردا، نە لەيەكگرتندا، نە لەقياسدا، نە لە زماندا بەلگەى نىە، دەى ئەمە نىشانەى ئەومىيە وەك ئىبنوتىن دەفەرموى: كۆکردنەوہى سى تەلاقە لەيەك جاردا جىگەى يەك راىى ھەموو ئەو زانايانەيە كە بايەخ بە فەرمایشتيان دەكرى.

له وه لامي حه ديسه كه ی ئیبنو عه بباسی شدا كهوا له
 سه حیه هیندا ده لئین: له فه قی و شاگرد هکانی ئیبنو عه بباس بهس
 طاووس نهم حه دیشه ی لیوه گیراوه ته وه، به لام زور به ی فه قی
 ناوداره کانی به پیچه وان ه وه نه وه له ئیبنو عه بباس ده گیر نه وه که
 ده فه رموی: (کۆکردنه وه ی سی ته لاقه له یه ک گفتا دروسته، وه ئیبنو
 عه بباس خوی کاری به وه کرد وه) هه ندی له م قوتا بیانه ی سه عیدی
 کوری جوبه یرو موجهیدو عه طاو عومه ری کوری دینارو کۆمه لئ تره،
 نه مانه هه موو ده لئین: سی ته لاقه پیکه وه کۆده کړی ته وه، فه رموو ده که ی
 ئیبنو نیسحاقیش وه مه مو هه له بوونه، چونکه کهسانی باوهر پیکراوی
 ته واو له سه ر نهم شیوه یه ده گیر نه وه: روکانه ی کوری عه بدویه زید
 (ره زاه خوا له یه د) فه رموی: چووم بو خزمه تی حه زرمت (درووه خوا له سه ربه د)
 عه رزیم کرد: نه ی پیغه مبه ری خودا! ژنه که مم به ئیجگاری ته لاق داوه.
 فه رموی: مه به ست له ئیجگاری (ئه لبه ته ته) چی بوو! گوتم
 مه به ست یه ک ته لاق بوو. فه رموی: بلئ به خودا، گوتم: به خودا.
 فه رموی: ده ی مه به ست چی بوو بی هه ر نه وه حه له، نه وه تا له م
 گیرانه وه دا ده فه رموی: روکانه ژنه که ی به ئیجگاری ته لاق داوه،
 نافه رموی: ژنه که ی سی به سی ته لاق دا، نهم دوو قسه یه یش جیاوازیان
 زۆر زۆره، چونکه نهم گیرانه وه ی دوو مه نابئ به به لگه له سه ر
 بوچوونی رووکار بینه کان!.

۲۸۶) حوکمی نیلا (سویندکاری) و ژن له خو چهرامکردن:

نیلاء له زماندا واته سویند خواردن، له شهرعی شهریفدا بریتیه له سویند خواردنی میړدیکۍ وا که دروست بی ژن ته لاق بدا وه له سهر نه وه سویند بخوا که هرگیز نه چیته لای ژنه کهۍ، یا زیاتر له چوار مانگ نه چیته لای. له سهردهمی نه زانیدا (واته: له جاهیلیه تدا) نیلا داده نرا به ته لاق، به لام یاسادانه ری نیسلام که خودای گهوره یه برپارمه کی گوړی. سهر به لگه ی سویند کاری هم نایه ته پیروزمیه: {لَّذِیْنَ یُؤْلَوْنَ مِنْ نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِیمٌ - سورة البقرة - ۲/۲۲۶} واته: نه وانه کی سویند ده خون که له گهل ژنه کانیاندا دروست نه بن، هه قیان هه یه هه تا چوارمانگ چاوه پروانی بکه ن جا نه گهر بیا وه سویند خوړمه کان گهرانه وه بو سهر یاسای ژن و میړدی و له و ماوه یه دا چوونه لای ژنه کانیان نه وه خودای گهوره لیخو شبو و میهره بانه، وه نه گهر ته لاقیاندا نه و خودا هه موو شتی دهبیستی و ناگای له خسه ی مارو میرووه.

نیلا (یا سویندکاری) کاتی داده مه زری که میړد سویند به زاتی خودا، یا به نیشانه یی له نیشانه کانی خودا بخوات. نیمامی شافعی (ره) خواد لیبی له هه رمایشتی نوییدا برپاری وایه: که مهرج نیه هم سوینده هر به زاتی خودا و به سیفه ته کانی بی، به لگوو به سویندی تریش داده مه زری، چونکه نه یاته که به ره های بای هم سویند خواردنه ده کا. که واته نه گهر بلۍ: نه گهر هاته لات نه زری له سهرم روژی به

رؤژووبم، یا نوښترئ بکه، یا حه جی مائی خوا بکه، یا بهندهیهک
 نازادبکه، یا شتی ئاوا بلئ، ئه وه ئه م جوړه نه زرانه یش داده نرئ به
 نیلاو سویندکاری.

برپاری سویندکاری:

هر کاتئ سویندکاری به پئی مهرجه گانی خوئی دامه زرا ئه وه له
 سه ره تایه وه چوار مانگ مؤلته بؤ سویندخوړ (ولی) داده نرئ به پئی
 رووکاری نایه ته که، له بهر ئه وه یش که ئه م ماوه یه که شهرع دایناوه
 به پئی سروشتی پیاوو ژنه، که پتر له و ماوه یه ناتوانن صه بر له سهر
 یه کتری بگرن، جا له پاش ماوه ی چوار مانگه که ژنه که ی ده توانئ شکاتی
 ئی بکا، به مهرجئ میړده که ی نادیار نه بئ و له سه فهر نه بئ و له مال بئ.
 جا نه گهر ژنه که داوای سهرجیئی ئی کرد، وه نه هیئئ نه بوو له چوونه لا،
 وه پیاوه که چووه لای ئه وه مافی ژنه که ی به جئ هیئاوه، لای که می
 دروستبوونیش ئه وه یه که گوښکه ی سهری چووک ون ببئ له ناو شهرمی
 ژندا، بؤ ئه مه جیاوازی نیه له نیوانی بیوژن و کچدا، به لام بؤ کچ
 مهرجه که لیئ ببئ به زاواو رووسووری بیژنیئ و کچیتی نه میئئ،
 چونکه زوربه ی کات (التقاء الختانی) به وه دپته جئ له کچدا.

وه کی تریش نه گهر سویندکه ی به خوداو به یه کی له
 نیشانه گانی بوو ئه وه ده بئ که فاره تی سویندیش بدا، جا نه گهر له پاش
 داخوازی ژنه که، میړد ژنه که ی ناشت نه کرده وه، ئه وه داوای ته لاهدانی
 ئی ده کرئ، به پئی ئه م گیرانه وه یه: سه هلی کوری صالح له باوکیه وه
 دمفه رموئ: (له دوازدکه سم پرسی له هاوړپیانی پیغه مبه ر (مروبه) خواو

لهسهره: پیاوئ نیلا لهگهل ژنی خوئی بکا بریارهکهی چییه؟ ههموویان
 فهرموویان: (ههتا چوار مانگ هیچی لهسهر نیه، لهپاش چوار مانگ
 قازی فهرمانی پی دهدا یا به یاسای ناسایی ژنهکهی ناشت بکاتهوهو
 بجیته لای، یا تهلاقی بدا، نهگهر قوبووئی یهکی لهمانهیی کرد ئهوه
 باشه، دهن قازی بهحهپسو شتی وا زووری بو دینن که تهلاقی بدا، یا
 ژنهکهی ناشت بکاتهوهو. نهگهر ههر نهیکرد ئهوسا قازی لهسهر
 داواکردنی ژنهکه یهک تهلاقی رجعی ژنهکه دهدا.

۲۸۷) باسی ظیهار:

(ظیهار) له زماندا له (ظهر) دروست بووه، که جیگهی
 سواربوونه، چونکه ژن سوارگا (مهركووب)ی میرده، ههندي دهلین:
 بهواتا بهرزهوهبوونه، وهك لهم نایهتهدا (ظههر) بهواتا (علو)ه، که
 بهواتا بهرزهوهبوونه، خوا دهفهرموی: {فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ -
 سورة الكهف - ۹۷/۱۸} جا ئهمه وهك ئهوه وایه که ظیهارکه
 بهژنی خوئی بلی: چی سوازی توبم و چی سوازی دایکم بم.

له سهردهمی نهزانیدا ظیهارکردن به تهلاق دادهنرا بهلام
 شهرعی پیروژ بریارهکهی گوپی و کردی به مایهیی حهرام بوونی ژنو
 کهفهرمتی لهسهر پیویست کردوه، ظیهارکردن له شهرعدا بریتیه لهوه
 که میرد ژنی خوئی بجوینن به ژنیکی خوئی (محرم)ی خوئی له
 حهرامیدا. سهر بهلگه لهم بارهیهوه، بهر لهوهی ببی به یهك دهنگی و به
 یهکگرتن، ئهه نایهتهیه: {وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ

لِمَا قَالُوا { تَا كُوتَايِي نَايَهت. ظِيهَار حَهْرَامَه بَه يَهكْگَرْتَن، بَه پِيِي نَهَم نَايَهتَه: } وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا {.

شِيْوَهِي ظِيهَار:

ئِهْوَهِيَه كَه مِيْرَد بَه ژْنِي خُوِي بَلِي: (تَو بُو مِن وَهك پَشْتِي دَايَكَم وَاي) نَهَم شَتَانَهيش دَهق وَهك پَشْت وَاَن: سَك و شَهْرَم و سِيْنَك و دَهسْت و قَاچ و مَو و لَهش و زَات، چَوْنَكَه شَوْبَهَانْدَنَه بَه نَهْنَدَامِيَكِي ژْنِي خُوِيِيَهْوَه، كَه وَاتَه لَه پَشْت دَهچِي، نَهَم جَوْرَه گَوْتَنَانَهِي تَرِيش بَه هَهْمَان وَاتَان: تَو لَهگَهْل مَنْدَا، يَا لَهلاي مَن، يَا لَهكَن مَن، يَا لَه نَاسْتِي مَن، وَهك پَشْتِي دَايَكَم وَاي، يَا تَو وَهك پَشْتِي دَايَكَم وَاي وَشَهِي (بُو مَن) نَهْلِي، بَه لَام نَهگَهَر گَوْتِي: (تَو بُو مَن وَهك دَايَكَم وَاي) يَا (وِيْنَهِي دَايَكَم وَاي) نَهْوَه نَهگَهَر مَهْبَهسْتِي ظِيهَارْبِي نَهْوَه ظِيهَارَه، دَهْنَا نَهگَهَر مَهْبَهسْتِي لَه قَهْدَر و رِيْزْدَا بِي نَهْوَه ظِيهَار نِيَه. نَهگَهَر بَه رَهْمَايِيش گَوْتِي بَه پِيِي بَنَهْرَهْت دَاَنَانَرِي بَه فِيهَار، چَوْنَكَه بَنَهْرَهْت نَهْبُوْنَه. بَه لَام نَهگَهَر چَوَانْدِي بَه ژْنِيَكِي خُوِيِي بَنَهچَهْوَه، وَهك كِچ و خَوْشَك و پَوُور و كِچِي بَرَاو، كِچِي خَوْشَك، نَهْوَه رَاچِيَايِي وَا تِيَادَا، بَه پِيِي مَهْزَهْب مَهْزَهْب دَاَدَهْنَرِي بَه ظِيهَار بَه لَام قِيلِي دَهْفَهْرَمُوِي: نَهگَهَر نِيَاْزِي ظِيهَارْبِي ظِيهَارَه، وَه نَهگَهَر نِيَاْزِي تَه لَاق بِي تَه لَاقَه، چَوْنَكَه نَهَم قَسَهِيَه هَهْرَدُوْولا هَهْل دَهگَرِي، وَهك ظِيهَار لِيْچُوُونِي تِيَادَايَه، وَهك تَه لَاقِيَش حَهْرَام بُوُونِي تِيَادَايَه.

نه نجامی ظیهار:

یه کهم: حهرامه چوونه لا هه تا کهفارت دهدا.

دووهم: کهفارت پیویست دهبی به په شیمان بوونه وه، که پیشی دهگوتری: عه ود، واته: گه پانه وه. ظیهار کهر نه گهر دهمبه جی ژنه کهی ته لا قدا یا به ههر شیومیی دهستی له دهستی بووه نه وه دانانری به گه پراوه (عاند) و کهفارتهی ناکه ویتته سهر، دهنه کهفارتهی ده که ویتته سهر، چونکه لیچوواندنی ژن به دایکه وه نه وه ده خوازی که جاریکی تر به چاوی ژنیته ته ماشای نه کا، دهی ههر کاتی وه ک ژن رایگرتته وه واتای وایه که له قسهی خوی په شیمان بووته وه.

کهفارتهی ظیهار:

کهفارتهی ظیهار به ریز به یه کی له م سئ شته جیبه جی دهبی، به م رهنکه نه گهر یه که میان دهسگیر نه بوو بجیتته سهر دووه میان و نه گهر دووه میشیان دهسگیر نه بوو نه و جا بجیتته سهر سییه میان،

یه کهم: نازا کردنی به ندهیه کی موسولمانی وا که نهنگی وای پیوه نه بی که زیان به کارو کاسپی بگه یه نی، وه کوو کویری و گویدی و گوجی. جا نه گهر نه وهی دهسگیر نه بوو نه وه پیویسته دوو مانگ له سهر یه ک به رۆژووبی، جا نه گهر نه م دووه مهیشی دهسگیر نه بوو نه وه دهجیتته سهر سییه م که بریتتیه له وه: خوراک بدا به شهست کهسی نه دارا، وه ههریه کی (مودد) ښک دانه ویلنه یان بداتی که بو سهر فتره بشی، نه مهیش دمقی قورنانه، خوای گه وره دمه فرموی: {وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ

مِنْ نُسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا { ههتا } { فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا - سورة المجادلة - ۵۸/۳-۴ } . سه له مهی کوړی صه خر (ره زاه خواه لایب) فه رمووی: پیاوئ بووم زوړم هه له ژن بوو، جا که ره مه زان هات نه بادا له ره مه زانا بچه لای ژنه کهم، هاتم ظیهارم له گهل ده کرد، ههتا ره مه زان دپروا ا شهوئ ژنه کهم خه ریک بوو خزمه تی ده کردم لهو کاته دا له پر چاوم به شوی نیکی که وتو نیتړ خوّم بو رانه گیراو ههل پهریمه سهر کوئی و چوومه لای، جا بو سبه نیئ قسم بو خزمه کانم کردو گوتم: ودرن له گهلما ده چین بو خزمه تی پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) گوتیان: نه به خودا نایه یین، جا خوّم چووم بو خزمه تی و عه رزیم کرد، فه رمووی: نه مه یشت کرد ئه ی سه له مه! گوتم: نه ی پیغه مبه ری خودا! به ئی نه مه یشم کرد، نه مه یشم کرد، به لام نه مه تام راوه ستاوم له بهر باری خودای گه وروه شکو مهن دا، خودای گه وروه فه رمانی به چیه به وه حوکم بده، من ملم که چه بو نه وه، فه رمووی: به نده یی نازاد بکه، منیش دهستم مائی به لاملماو گوتم: بهو که سه که توی کردووه به پیغه مبه ری راست و دروست جگه له خوّم که به نده ی خودام به نده ی تر گومان نابهم. فه رمووی: ده دوو مانگ له سه ریه که به روژووبه. گوتم: ئاخر من به هوئ روژووه وه تووشی نه م کیشو به ریه بووم! فه رمووی: ده شه ست مهن خورما دهر خواردی شه ست هه ژار بده. گوتم: بهو که سه که توی کردووه به پیغه مبه ری راست و دروست خوّم و ژنه کهم به یی شیو سه رمان ناو ده وه، وه نه وه ی پی بگو ترئ خوړاک نه مان بوو. فه رمووی: ده برؤ بو لای سه رکاری سه ر زمکاتی به نی زوره یق، زه کاته که ی لی

ۋەربىگرە، شەست مەن خورماي لى بىدە بە شەست ھەژارو باقى
مەندەكەيشى بۇ خۆتو خىزانت بىخۆن بۇ خۆتان. جا منىش گەپرامەۋە
بۇ لاي خزمانم پىم گوتن: ئىۋە سەرى دىياتان لە من ھىنايەۋە يەك
راتان خراب بوو، بەلام پىغەمبەر (مىۋە نەۋە لەسەربە) دل فراوان و بە
ھەسەلەيەۋە راي فرەخاسە، ۋە ھەرموۋشى كە زەكاتەكەتان بۇ من بى.
(ئەھمەدو ئەبو داۋودو تىرمىزى و ھاكىم ئىبنى خوزىمە
گىراۋايانەتەۋە. ھاكىم بە ساخى دانائە، تىرمىزى بە جوانى دانائە).

۲۸۸) شەرەنەفرىن (لىعان):

لىعان لە زمانا لە (لەعن) دروست بوۋە، كە بەۋاتتا
دوورخستەنەۋەيە، بۆيە وانائونراۋە چونكە شەرەنەفرىن كەرەكان دوو
كەسن، مەسۇگەر يەككىيان درۆ دەكەن، درۆزنىش مەلەۋونە، واتە
نەفرىن لىكراۋە، لەبەر ئەۋەيش چونكە ھەردوۋ نەفرىنكەر ھەتا
ھەتايە لە يەك ھەرام دەبن، لەبەر ئەۋە لە يەكتىش دوور دەكەۋنەۋە.

شەرەنەفرىن لە شەرعدا بىرئىتايە لە چەند قەسەيەكى دىارى،
كراۋە بە مەھانەى رەۋا بۇ پىۋاى ناچار كە تۆمەتى داۋىنپىسى بىداتە
پال ئەۋ كەسەى كە ئابروۋى لەكەردار كىردوۋە.

سەر بەلگەكەى ئەم ھەرمائىشتەى خوداى گەۋرەيە: {وَالَّذِينَ
يَزْمُونَ اَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ اِلَّا اَنْفُسُهُمْ - سورة النور -
۶/۲۴}. ھۆى ھاتنى ئەم ئايەتە ئەم روۋداۋەيە ھىلالى كورى ئومەيە

هاته خزمهتی حەزرەت (ەرۆدە خواە لەسەرە) شەریکی کۆری سەمەحای نا بە قەنگی ژەنگەیی خۆیەوهو گوتی: بەسەر ژەنگەمەوه گرتووومە، حەزرەت (ەرۆدە خواە لەسەرە) فەرمووی: شتی وا بە قەسەیی رووت، بەبێ بەلگە سەر ناگرێ، یا بەلگەو شایەت راست دەکەیتەوه یا داری حەددی بوختان لە پەشتت دەدری؟ گوتی: ئەو پێغەمبەری خودا! ئەمە چۆن حالیکە، کاتێ پیاوی بەسەر پەشتی ژنی خۆمانەوه بگرین، بپۆین بە شوین بەلگەو شایەتدا بگەرپین! حەزرەت (ەرۆدە خواە لەسەرە) فەرمووی: هەر ئەوهیە یاخود بەلگە پەیدا دەکەیی یا خۆت نامادەکە بۆ داری حەددی بوختان بۆ ژنی مەرد.

هیلالی ش گوتی: بەو خودایە کە ئەم ئایینە راست و دروستەیی بە تۆدا ناردوووە بۆ ئێمە، قەسەکەم راستە، کەوابوو لێم روونە کە خودا سرووش (وەحی) بۆ تۆ دەنێرێ و پەشتی من رزگار دەکا لە داری حەدد، چونکە خودا لەگەڵ هەقە. ئێتر حەزرەتی جوبرائیل ئەم ئایەتانەیی بۆ حەزرەت هێنا.

بریارەکانی شەرەنەفرین:

هەركاتێ می‌رد بوختانی داوین پێسی بداتە پال ژنی خۆی شایانی داری حەدد دەبێ چونکە پێغەمبەر (ەرۆدە خواە لەسەرە) دەفەرموێ: یا بەلگەو شایەت راست دەکەیتەوه یا داری حەددی بوختان لە پەشتت دەدری. بەلام بە یەکی لەم دوو شتە لە داری حەدد رزاگاری دەبێ. یا بە بەلگەو شایەت، یا بە شەرەنەفرین، وەك لە دەقی فەرموودەکەدا رابوو، جا هەر کاتێ می‌رد سوور زانی کە ژەنگەیی داوین پێسە، یا

ژنەكە خۇى پىى لىنا، يا قاوبلاو بۆۈە كە كابرەك دەستى لەگەل
ژنەكەيدا تىكەل كىردوۈە، يا لەكاتى گومان لىكراودا پىاۈى ھاموشۈى
دەكا، يا پىاۈىكى لەسەر شىۈەيەكى ناشايستە لە ژىر پىخەفى ژنەكەيدا
بىنى، ئەۈە لەم شىۈانەدا مىرد بۆى ھەيە كە تۆمەتى داۈىن پىسى لە
ژنى خۇى بىدا. ئەگەر مىندالىشىان ھەبوۈ، مىردەكە سوور دەيزانى كە
ئەۈ مىندالە لەۈنىە، ئەۈە لە سەرى پىۈىستە كە بەھۈى
شەرنەفرىنەكەۈە ھاشا لەۈ مىندالەش بكا، ھەتا لەھى ئەۈ دەرچىۈ
بەزۆل دەرچى. كاتى بۆى ھەيە كە ھاشا لەۈ مىندالە بكاۈ بلى: ھەق
دەزانم كە ئەم مىندالە لە مىن نىە: كە ھەرگىز بە دەستى نەگرتى، يا بە
دەستى گرتى بەلام مىندالەكە بە كەمىر لەشەش مانگ لەدايك بوۈى، يا
بە زىاتىر لە جۈار سال لەدايك بوۈى!.

شىۈەى شەرنەفرىن ئاۈايە :

كاتى كار گەشت بە شەرنەفرىن، ئەنجام دانەكەى ئاۈايە: مىرد
دەلى: شايەتى دەدەم بە خوداۈ خودا دەكەم بە شايەت كە لەم تۆمەتى
داۈىنپىسىيەدا كە دەيدەم لە فىسارە كەسى ژنەم، راست دەكەمۈ بوختانى
بۆ ناكەم، ۈە ئەم مىندالە، يا ئەم كۆرپەلەى ناۈ سكى ئەم ژنە لە
داۈىنپىسىيەۈ لە مىن نىە. دەبى ئەم شەرنەفرىنە بە ھەرمانى
فەرماندارى ۈلات بى، يا بە ھەرمانى جىدارى بى، چونكە شەرنەفرىن
دادەنرى بە سوۈىند، دەى گشت سوۈىندى دەبى بە ھەرمانى قازى بى كە
جىدارى فەرماندارە. ۈا باشە كە لەسەر مىنبەرىش بى ۈە لەناۈ كۆمەلى
موسولماندا بى، چونكە ئەۈە دەبى بەھۈى گىرنگى كارەكە، ئەۈەش

باشتر مەردوم چاوترسىن دەكا. ئەگەر ژنەكەى لەوئ ئامادە نەبوو بەناوى خۆى ناوى دېنى، لە ھەمان كاتدا ناوى بنەچەشى دېنى ھەتا لە كەسىكى تر جيا بېيتەو، بەلام ئەگەر ژنەكە لە كۆرەكەدا ئامادە بوو ئەوھندە بەسە كە ئامازەى بۇ بكا. جا مېرد چوار جار لەسەر يەك لەھەل و مەرچىكى ئاوادا ئەم سوپىندەى پېشەو دەخوات و لەجارى پېنچەمدا دەلى:

شاھەتى دەدەم بەخودا كە من راست دەلېم لەوھدا كە دەلېم بە ژنەكەم، كە وەپالانى حېزىتتېيە، لەعنەت و نەفرىنى خودام لە سەربى ئەگەر درؤ بكەم لەم شاھەتتېيەدا. چونكە دەقى قورئان لەسەر ئەم جارى پېنچەمە بەم شېوھە ھەيە. جا كاتى مېرد گەشتە سەر ئەم جارى پېنچەمە كە بۇ بېاو نەفرىن و لەعنەتى وا تىادا، ھەروا ژن كە گەشتە سەر ئەم جارە كە بۇ ژن غەزەبى خوداى تىادايە، سوننەتە بۇ قازى كەپىى بلى: ئەم جارى پېنچەمە سزای ھەردوو جىھان مسۆگەر دەكاو ماھەى رىسواىى دىن و دىنايە، لەبەر ئەو لەخودا بترسەو ئەگەر دەزانى راست ناكەى وازبېنەو پى لە راستى بنى، چونكە بەراستى من مەترسى ئەوھم ھەيە ئەگەر راست نەكەى لەعنەت و نەفرەتى خودا بۇ خوت مسۆگەر بكەى. ئەم ئامۇزگارېيە بۇ ئەوھە كە پەشىمان بېنەو، سوننەتە ئەم ئايەتەيان بۇ بخوینى: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} - سورة آل عمران - ۷۷/۳. ھەروا گەرەكە كە ئەم فەرموودەيەى پېغەمبەرىشيان بەسەردا بخوینىتەو: ھەر ژنى بە درؤ مندالى بلكىنى بە ھۆزىكەو، كە

لهوان نه‌بڼ، نه‌وه به‌شی له‌خودا بر‌اوه، وه خودا نی‌باته به‌هه‌شت، وه همر باوگن حاشا له منائی خوئی بکا، که به به‌رچاویه‌وه بی‌و بچئ، نه‌وه خودا له روژی قیامه‌تدا خوئی پی‌پیشان نادا، وه له به‌رچاوی پی‌شینان و پاشینان ته‌ریقی ده‌کاته‌وه. له گیرانه‌وه‌یه‌کا: له‌به‌ر چاوی گشت دروستکراوانی خودا ریسوای ده‌کا. (نه‌بو داوودو نه‌سائی و نی‌بنو ماجه گیراویانه‌ته‌وه. نی‌بنو حیب‌بان به‌ دروستی دانا‌وه. دروست: ساخ: صه‌حیح).

نه‌نجامی نه‌م شایه‌تییه‌ی می‌رد نه‌م پی‌نج شته‌یه :

یه‌که‌م: هه‌ددی بوختیانی له کوژ ده‌که‌وئ، به‌پئی نه‌م نایه‌ته: (فشهادة اُحدهم) واته: هه‌دده‌که له کوژ ده‌کاته‌وه. چونکه به‌پئی ری‌زمانی عه‌ره‌بی وشه‌ی (فشهادة) مو‌بته‌دایه، خه‌به‌ره‌که‌ی مه‌حذووفه، ته‌قدیره‌که‌ی ناوایه: (فشهادة اُحدهم.. تدرا عنه الحد). به‌لام وشه‌ی (أربع شهادات) له نایه‌ته‌که‌دا خه‌به‌ر نیه بو نه‌م مو‌بته‌دایه، نه‌و خه‌به‌ره بو مو‌بته‌دایه‌کی تری مه‌حذووف، که (هی)‌دیه، ته‌قدیره‌که‌ی ناوایه: (هی أربع شهادات).

دووهم: هه‌ددی داوینپیسی له‌سه‌ر ژنه‌که مسوگهر دهبی نه‌گهر شه‌ره‌نه‌فرین نه‌کا، وه‌ک خوای گه‌وره دم‌فرموئ: {وَيَذْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ - سورة النور - ۸/۲۴}.

سییه: جوودابوونهوه له نیوانیاندا مسوگهر دهی. به لگه ی
 نه مهیش نه وهیه: ژن و میړدی له سه رده می چه رده تدا شه رنه فرینان
 کرد، پیغه مېهر (دروود خواه له سه ربه) له یه کی جیا کردنه وهو مناله که ی لکان به
 دایکه که وه! (بوخاری و موسلیم له ثیبنو عومره وهو گیراویانه ته وه)
 (ته ماشای تاجول نوصول ب/ ۳ ل/ ۱۶۹ بفرموو - و مرگیر).

چوارهم: منداله که دهی به ی ژنه که وه له مندالی پیاوکه
 دمرده چی و بنه چهو نه سه ب نامینی له نیوانیاندا.

پینجه م: به نیجگاری بو هه میسه هه تا هه تایه نه و ژن و میړده
 له یه کتری حرام دهن. به پیی فرموده ی خوشه ویست (دروود خواه له سه ربه)
 که دمفرموی: هر ژن و میړدی شه رنه فرین نه انجام بدن نیت نابنه وه
 به ژن و میړدی یه کتری به پیی نه م فرموده یه ی تریش، پیاویکی
 عه جلانی شه رنه فرینی له گهل ژنه که ی خوی کرد، پیغه مېهر (دروود خواه
 له سه ربه) پیی فرموو: نیت نه م ژنه له ژنی تو دمرچوو، فرت پیوه ی نه ما.
 چونکه نه گهر نه م جیا بوونه وهیه به نیجگاری نه بوایه پیغه مېهر
 ماوه که ی به یان دمرکرد، که هه تاکه یه، هر وهك له ژنی سی به سی ته لاق
 دراودا ماوه که به یان گراوه به م نایه ته: (حتی تنکح زوجا غیره).

شیوه ی شه رنه فرین کردنی ژنه که :

ژنه که ییش دهی: شایه تی دده م به خودا که نه م میړده ی منه
 درودم کاو من داوینپاکم و بوختیانم بو دکا. وه چوار جار نه مه دووباره
 دهکاته وه، نه و جا قازی ناموژگاری دهکا له سه ر شیوه ی پیشه وه که

باسکرا، نهوجا له جارى پينجهمدا ژنهکه دهلئ: خهشمو توورپى و غهزمبو قارى خودا لهسهر من بئ ژهگهر نهه مېردهى من راست بکا. نهنجامى نههمهيش نهوهيه: ههدى داوینپيسى لهکول ژنهکهيش دمکهوئ. بهپى نايهتى: {وَيَدْرَا عَنْهَا الْعَذَابُ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ}. نهگهر مېردهکه لهوئ بوو ژنهکه نامازى بو دمکا، نهگهر لهوئ نهبوو به جوړئ ناوى دهينئ که پى بناسريتهوه!

(۲۸۹) عیدده (العدة):

عیدده له زماندا له (عهدهد) ومړگيراو، که به واتای ژمارهيه، چونکه زوربهى کات عیدده ژمارهى تيادايه. له شهرعى شهرىفا بریتييه له خورگرتنى ژن بهبئ مېرد لهبهر يهکئ لهه هوپانه: ههتا بزائرى که مندالدانى چولوهو خلیيه له مندال، يا لهبهر (تعبد) و خواپهرستى، يا لهبهر دمربړنى تازيبارى بههوئ مردنى مېردهوه. بهوشه (ژن) پياو دمدهچئ، چونکه پياو له دوو حالتهدا نهبئ عیدده لهسهر نيه:

حالهتى يهکهه: مېردئ ژنهکهى به تهلاقى رجعى تهلاق بدا، وه بيهوئ ژنيكى خوئى نهو ژنه ماره بکا که دروست نهبئ همردوکیان به يهکهوه ژنى بن، وهك خوشكى، يا پوورى، نهوه دهبئ نهو مېرده چاومروانى بکا ههتا عیدده ژنهکهى تهواو دهبئ.

دووم: مېردى چوار ژنى ھەبى، يەككىيان بە تەلاقى رجعى تەلاق بىدا، ئەومىش دروست نىە ژنىكى نر مارە بكا ھەتا عىددەى ژنە تەلاقىدراوہ رجعيەكەى بەسەردەجى. بە وشەى (ھەتا بزائرى كە منالدىنى چۆلە) ژنى منداڭ نا باققو نا ئومىدو ژنى بە دمست نەگىراوى مېرد مردوو و ژنى كورى مندل و ژنى پياوى چووك براو دمردەجى، چونكە عىددەى ئەمانە بۇ پاكبوونەوہى منالدىان نىە، بەلكوو بۇ پەرستش و خواپەرستىيە.

عیددە چوار جۈرە:

جۈرى يەكەم: بەرابوردنى سى پاكىي وایە كە لە پىش و پاشیانەوہ خوینى بىنویژى ببى. ئەمەش بۇ ژنىكە كە خاومن بىنویژىبى و نازادى، چونكە خوا دەفەرموى: {وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ - سورة البقرة - ۲/۲۲۸} بەلام نەگەر ژنەكە كە نيزەكى خاومن بىنویژى بوو عىددەكەى دوو پاكىيە، بەپىي فەرمايشتەكەى عومەر (رەزە خاوا لىبە) كە دەفەرموى: عىددەى كەنیزەك دووپاكىيە، لەبەر ئەومىش كە كەنیزەك لە ھەندى شتدا نيوہى ژنى نازادى بۇ ھەيە، كە لىرەدا دەكاتە پاكى و نيوى، بەلام نيو پاكىيەكە دەكرى بە يەك پاكى تەواو، چونكە پاكى زەحمەتە بەش بەش بكرى، دەق وەك تەلاق، چونكە ژمارەى تەلاقى كەنیزەك نيوہى ژمارەى ژنى نازادە، كە دەكاتە تەلاق و نيوى، بەلام لەبەر ئەومى كە تەلاق لەت لەت ناكرى نيو تەلاقەكە دەكرى بە تەلاقيكى تەواو. مەبەست لە پاكى

قورئە، كە وشەيەكى قورئانییە، كە بریتییە لە پاکی یەك لە نیوانی دوو بێنویژیدا.

جا ئەگەر لەكاتی پاكیدا ژنی تەلاق درا، هەر چەند یەك دقیقە لەو پاكیە مابن، عیددەگەى تەواو دەبێ بە دەستکردن بە بێنویژی سییەم، واتە ماوەى ئەو پاكیە دادەنرێ بە پاكیەكى تەواو. بەلام ئەگەر لەكاتی بێنویژیدا تەلاق درا، عیددەگەى تەواو دەبێ بە دەستکردنی بە بێنویژی چوارەم. كەسێ پاکی تەواویان تی دەكەوێ. ئەگەر ژنەكە دەستووریكى رێكوییكى بۆ بێنویژی نەبوو، وە گوتی عیددەم بە سێ پاکی تەواو بوو، وە قسەكەى ریی تی دەچوو ئەو بەاومرێ پێ دەكری، خو ئەگەر گومانی خراپی پێ برا گەرمكە كۆلینەوێ لەگەڵ بكری و سویند بدری ئەوسا باومرێ پێ دەكری، بەلام ئەگەر دەستووریكى رێكوییكى هەبوو بەبێ سویند بەپێی ناسایی باومرێ پێ دەكری.

جۆری دووهم: ژنی مندال و ژنی ناویمید (صەغیرەو ئاییسە) ئەم جۆرە ژنانەیش ئەگەر نازاد بوون عیددەگەیان سێ مانگی تەواو، چونكە خوای گەورە دەفەرموی: {وَاللّٰی یُسِّنْ مِنَ الْمَحِيضِ مِّنْ نَّسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللّٰی لَمْ یَحِضْنَ - سورة الطلاق - ٤/٦٥} واتە: ئەو ژنانەتان كەبێ هیوا دەبن لە حەیزو بێنویژی لەبەر پیری ئەگەر نازانن عیددەیان چەندەئەو بەزانن كە عیددەیان سێ مانگە، هەروەها ئەو ژنانەیش كە لەبەر مندالی هیشتا نەكەوتوونەتە سەر بێنویژی.

ئەم جۆرە ژنانە ئەگەر ئازاد نەبوون عىددەيان مانگو نىۋىكە.
تەمەنى ئانومىد بوون بۇ ژن لە بىنۋىژى، قىلى دەفەرمۇي: پەنجا
سالە، قىلىكىش دەفەرمۇي: شەست سالە، بەلام ھەرە مەشھور ئەوھىە
كە شەستو دوو سالە.

وھكى تىرىش بۇ ئانومىد بوونى ژن ئانومىد بوونى ژنانى خەلكى
ولاتەكەى رەچاۋ دىكرى، گوتىيار (قىل)ئ دەلى: ئانومىد بوونى
كەسوكارى دايكۋ باۋكى رەچاۋ دىكرى، ئەگەر ژنى خويىنى وشكى كىردە
خوۋى ئازادىي يا ئازاد نەبى، ئەو دەبى خۋى بگرى تا دىكەۋىتەۋە سەر
بىنۋىژى، ئەۋكاتە بە چەند پاكىيەك عىددەى تەۋاۋ دەبى، دىنا بە
مانگ عىددە دىكرى، نەفەقەى لەم ماۋىدا بەردەۋام دەبى، بە خۇراكۋ
جىلو بەرگىەۋە ھەتا دىكەۋىتەۋە بىنۋىژى، يا دىكاتە تەمەنى
ئانومىدىۋ بى ھىۋايى لەسەر راي باۋەرپىكرۋ.

جۆرى سىيىھەم: ژنى مىرد مردو، ئەگەر ئازاد بى عىددەكەى
چۋار مانگو دەرۋزە بە شەۋەكانىيەۋە. چۈنكە يەزدانى پاك دەفەرمۇي:
{وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ
أَشْهُرٍ وَعَشْرًا - سورة البقرة - ۲/۲۳۴} واتە: ئەۋ پىاۋە موسولمانانە
كە دىمىرنۋ ژنەكانىيان لەپاش خۇيان بەجى دەھىلن، دەبى ئەۋ ژنانە تا
ماۋى چۋار مانگو دەشەۋ چاۋەرۋانى بىكەنۋ لەۋ ماۋىيەدا
شۋونەكەنەۋە. بەلام ئەگەر ژنى مىرد مردوۋ كەينزەك بوو ئەۋە
عىددەكەى نىۋەى عەيددەى ژنى ئازادە، كە دىكاتە دوو مانگو پىنج
رۇۋا.

جۆرى چوارهم: ژنى دوو گيان (واته: سكهپ) خواى نازاد بى يا كه نيزهك بى، عييدهكهى به دانانى سكهكهيهتى، چونكه زاتى مهزن دمفهرموى: {وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ} - سورة الطلاق - ٦٥/٤ { واته: وه نهو ژنانهيش كهسكيان ههيه نهوه ماوهى عييدهكهيان تا دانانى سكهكهيانه).

جا خواى سكهكه زيندوووبى يا مردوووبى، وه خواى پارچهيى گوشتى تهواوى رهسابى، يا پارچهيى گوشتى ناتهواوى نارهسابى، بهلام نوظفهو عهلهقه دانانرين بهسك نوظفه واته: تنۆكه ئاوى باوك. عهلهقه: خوينپاره. وه خواى ميژد مردوووبى يا ميژد زيندوووبى، چونكه رووكارى نايهتهكه نيشانهى نهوهيه، لهبهر نهه فهرموودهيهى بوخاريش كه نهمه پالفتهى واتاكهيهتى: ههندي زانا دهپانفهرموو كه عييدهى ژنى ميژد مردوو بهدواهه ميني دوو عييدهكهيهتى.

يهكه ميان: بهپيى نايهتهكهى بهقهره چوار مانگو ده رۆژه.

دووهميان: بهپيى نايهتهكهى سوورتهى تهلاق (كه گه ئى لهدوا بهقهره هاتوو) به دانانى سكهكهيهتى. جا كه نهه قسهيه دهگاتهوه به ئيبنو مهسعوود لهسهر نهه شيوهيه رهخنهى ئى دهگرئ: چۆن وادهبى؟ ئيوه نهگهر سكهكهى بارى گران بكاو عييدهكهى دريژ بكاتوه بو زياتر له چوار مانگو ده رۆژ نهوهى بو برپار دمدن، كهچى نهگهر سكهكهى بوى ببي به بار سووكى و عييدهكهى له چوار مانگو ده رۆژ كه متر بكاتوه، نهوهى ئى قهبوول ناكهن و دهئين: دهبى چوار مانگو ده رۆژ تهواو بكا؟! قسهى راست نهوهيه كه له ههموو حااليكا عييدهى ژنى

سکې، خوای میړد مردوو بی یانا، به دانانی سکه که یه تی، چونکه
 نایه ته که ی سوورمتی ته لاق له دوا نایه ته که ی سوورمتی به قمره هاتووه،
 واته: مه به ستی نیبنو مه سعوود نه و د یه نایه تی { الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ
 يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ - نایه تی - وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ } نه سخ
 دمکاته وه. نه مه پوچته ی مه به ست له م قمر موود د یه یه، له عه ینیدا
 ته ماشای سوورمتی به قمره سوورمتی ته لاق بکه (ج/۸ ص ۱۲۲ - ج ۱۹
 ص ۲۴۶). به نده لیږدا نه م پرسیاره ده که م: چو ن حدیث ناوا له کتیبی
 شهر عدا نه قل ده کړی: دانهر (وممه ته خوا له لېبه) لیږدا ناوا به لکه به م
 قمر موود د یه ده ینیته وه: { ولما فی البخاری عن ابن مسعود (رضی الله
 عنه) فی المتوفی عنها زوجها وهی حامل قال: (اتجعلون علیها
 التغلیظ ولا تجعلون لها الرخصة) فنزلت (وأولات الاحمال...)!!
 نه مه ده قی نه م نوسخه یه که وا له بهر ده ستی مندا (ج/۲ ص ۱۸۹)،
 چونکه وشه ی (فنزل) نه وه ده که یه نه ی که فاعیلی وشه ی (قال) ه،
 پیغه مبه ربی، وه رسته که ی دواوه ی قسه ی حه زرت بی، به لام نه مه
 وانیه، زه میری (قال) ده که ریته وه بو نیبنو مه سعوود، وه ک له صه حیجی
 بوخاریدایه، ده ی چو ن له دوا وه قاتی پیغه مبه رب نه م ره خنه ی نیبنو
 مه سعوود ده بی به هو ی هاتنی نایه ت؟. نه مه ده قی نه م حه دیته
 ده سکاری کراوه یه: (عن محمد بن سیرین... فلقیت مالک بن عامر..
 قلت کیف کان قول ابن مسعود فی المتوفی عنها زوجها وهی
 حامل؟ فقال: قال ابن مسعود: اتجعلون علیها التغلیظ ولا
 تجعلون لها الرخصة.. لنزلت سورة النساء القصری - سورة

الطلاق - بعد الطولی - سورة البقرة). بېروانه (عمدة القارى ج/۱۸ ص ۱۲۲) له بهرگى نۆزدهى عومده تولقاریندا له لاپهړه (۲۴۶) دا ناخړى نهم حهدينه ناوايه (عليها الرخصة لنزلت سورة النساء القصرى - الطلاق - بعد الطولى واولات الاحمال اجلهن ان يضعن حملهن). خودا به ميهرمباني خوى په نامان بدا له ههلهى گه وره له خوليباي بوون - و مرگيې).

نوبه يه كورې كه عېب (ره راځه خواځه ايښه) دمه رموى: گوتم: فوربان! نهى پيغه مبهري خودا! بريارى نهم نايه ته { وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ } بۆ زنيكه كه سى جار ته لاق درايى، يا بۆ زنيكه كه ميړده كهي مردبى؟ فهرمووى: نهم نايه ته بۆ ههردو ولايانه (نه حمه د/ داره قوطنى) زوبه يري كورې عه وام (ره راځه خواځه ايښه) دمه رموى: نوممو كولشوومى كچى عقبه ژنم بوو، دووگيان بو، پى و مانگى خوى بوو، پيى گوتم: يه كه ته لاقم بدهو بيكه به مايه ي دلخوش بوونم، منيش يه كه ته لاقمداو نه و جا چووم بۆ مزگه وت بۆ نويز، كه هاتمه وه نوممو كولشووم سكه كهي دانابوو (واته: بائين بوو بوو به به ينيوونه ي صوغرا - و مرگيې) جا له تاوانا گوتم: ناي نهم ژنه چۆن خه له تانمى و ده ستى بريم خوا توله ي نهم فيله ي لى بكاته وه! له پاشا چووم بۆ خزمه تى حه زرمه ت و باسه كه م عه رزى كرد، فهرمووى: تازه كار له كار ته رازاوه، نامه ي خوا حوكمى مه سه له كهي بريوه ته وه، كه نه وه يه عيده دى دووگيان به دانانى سكه كهي ته ي. كه واته دوو باره خوازيبى بكه ره وه بۆ خوت، نه گهر رازى بوو له خوتى ماره بكه ره وه، دنا تازه له ژنى تۆ دمرچووا.

نوممو سه له مه (ره زاه خواه لایب) فهرمووی: سوبه یعهی نه سه له مییه، له پاش مردنی میړده که ی، به چهند شهوئ مندائی بوو، وه نه مه ی باس کرد بو پېغه مېهر (مرویده خواه له سه ربڼ)، پېغه مېهر (مرویده خواه له سه ربڼ) پپیی فهرمووی: ده توانی شوو بکه یته وه. (بوخاری) له گیرانه وه یه کا: له دوا مردنی میړده که ی به نیومانگ مندائی بوو.

عومه ریش دمه فهرموئ: نه گهر تهر می میړده که ی له سه ر تاته شو ربی سکه که ی دابن، ماره ی دی له میړدی نوئ! چونکه عیدده ی ته واو بووه.

مه رجه که سکه که بهری جوونه لایه کی ره وایی، یا هی جوونه لای شوبه یی. به لام مندائی زوړل بو عیدده روّل نابینی، چونکه ناوی داوینپسی بیړیزه.

ته لا قدر اوی به ده س نه گراو، چ کچی چ بیوه زن، عیدده ی نیه، به پیی نایه تی {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا - سورة الأحزاب - ۴۹/۳۳} واته: نه ی که سانی که خاوه ن باومرو نیمان! کاتی زانی موسو لمانتان ماره گرد بو خو تان، وه له پپیش نه وه دا که بچه لایان ته لاقتان دان، نه وه هه ی عیدده تان به سه ریانه وه نیه تا حلیبی بکه ن له سه ریان).

۲۹۰) منالدان پاك كردنه وه (الاستبراء):

پاك سازى منالدان به عهره بى پيى ده گوتري: ئيستبراء، ئيستبراءيش له زمانى عهره باندا واته: داواى پاكي و پاكر اگرتن، له شرعيشدا برتييه له وه كه كه نيزه كه له كاتى گوپيني خاوه نيدا ماوهيه كي دياريكراو چاوهر واني بكاو ئاغاي نوپى دروست نه بى له گه لى هه تا منال داني پاك ببته وه له ئاوى ئاغاي كوني، به نيازى خواپهرستى. سهر به لگه كه ي ئهم فهرمووده يه حه زرده ته (مرووده خواه له سه ربه) كه له باره ي ژنه تالان ييه كاني هوژى نه و طاسه وه يه: كه نيزه كي سكر نابي خاوه نى بر واته لاي، هه تا سكه كه ي داده نى. كه نيزه كي قسريش هه تا يه كه بينويژى ته واوده كا (نه بو داوودو كه ساني تر گيراويانه ته وه).

هو ي پاك سازى منال دان (دووشته):

يه كيكيان: پهيدا بووني خاوه ني تييه له كه نيزه كدا، ئيتير چ به هو ي كه له پوور گرته وه ئاغاهي بووبى به خاوه نى، وه چ به هو ي كرپن و پي به خشين و راسپيري و ديل كردنه وه بووبى به ئاغاي، ئيتير خواي كه نيزه كه كه مندا ل بى، يا گه وره بى، قسري بى يا سكداربى، كچ بى يا بيومژن بى، وه خواي له وه وييش پاك سازى منال داني كردبى يانا، وه خواي خاوه نى پيشووى پياو بووبى يا ژن بووبى، زهلام بووبى يا كورپكى مندا ل بووبى چونكه فهرمووده كه ي ژنه ديله كاني غه زاي هوژى نه و طاس گشتايه تي ده گه يه نى. وه كي زانراويشه نه و ژنانه ژنى هه مه جوړيان تيدا بووه، كچ و ژن و بيومژن و بيره ژنيان تيدا بووه.

جا سەرنج دەدەين: ئەگەر كەنيزەكەكە خاۋەن بېنىۋىزى بوو
 منالدىنى بە يەك بېنىۋىزى پاك سازى دەكا، گوتيارىكىش دەلى: بە يەك
 پاكى، چونكە عىددەى ژنى كەنيزەك بە يەك پاكيىيە، ئەمىش ۋەكوو
 ئەو، بەلام ئەگەر خاۋەن بېنىۋىزى نەبوو، لەبەر منالى يا نائومىدى، دوو
 راھەيە، قىلى دەلى: بەسى مانگ خۇى پاك سازى دەكا، قىلى تر دەلى:
 بەپىي فەرموودەكە بە يەك مانگ. ئەگەر دوو گيانىش بى ئەوۋە خۇى
 پاك سازى دەكا بە دانانى سىكەكەى، چونكە فەرموودەكە بەلگەى
 گشتايەتتايە لەم بارەيەۋە.

ھۆى دوۋھەم:

بۇ پىۋىستىبوۋنى پاكسازى منالدىن نەمانى خاۋەنئىتتايە لە
 كەنيزەكى بە دەستگىراۋدا، كە بەھۆى ملكاپەتتايەۋە ئاگاكەى چوۋبىتە
 لاي، خۋاي نەمانەكەى بەھۆى مردنى ئاگاكەيەۋمىي يا بەھۆى ئازاد
 بوۋنى خۇيەۋە بى، جا گەرەكە منالدىنى پاكسازى بكا، چونكە خاۋەنى
 نوپن نەماۋە، ئەگەر كەنيزەكى خاۋەن مانگ بى پاكسازىيەكەى بە يەك
 مانگە، بە يەك بېنىۋىزىيە ئەگەر خاۋەنى بېنىۋىزى بى، بەھىچ جۇرى
 دروست نىە بدرى بە شوو لەپىش پاكسازى منالدىنىدا، بەلام لە پىش
 ئەۋەدا فروشتنى دروستە.

٢٩١) مافى ژنى عیددهگر:

ژنى عیدده گر چند جوړه، په کیکیان ژنى ته لاقدر او رجعییه،
 هم ژنه له ماوهی عیدده که پدا ههقی ژوارو جیگای دانیشتنی هیه به
 په کدهگری و، به پیی هم فهرمایشتهی (درویده خوا له سر به): ههر ژنى
 له عیددهی ته لاقی رجعیدا بی، مافی ژوارو نیشته مهنی هیه.
 (داره قوطني و نه سائی).

په کى تریان: ژنى ته لاقدر او جیاوه بووه، خوی جیاوه بوون
 (بهینوون) دهکى به خولع، یا به هوئى سى ته لاقه وه بی، هم ژنه بهس
 مافی جیگای دانیشتنی هیه، خوی سکپر یا قسربى، به پیی نایه تی
 { اَسْكُنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وَّجَدِكُمْ - سورة الطلاق - ٦/٦٥ }
 واته: هم ژنه ته لاقدر او انه تا له عیدده دان دایان بنین لهو شوینانه دا که
 خوتانی تیادا داده نیشن، به پیی دارایی و تهوانایی خوتان) وه به پیی هم
 نایه تهی تریش { لَّا تُخْرِجُوْهُنَّ مِّنْ بُيُوْتِهِنَّ وَّلَا يَخْرُجْنَ اِلَّا اَنْ يَّاتِيَنَّ
 بِفَاحِشَةٍ مُّبِيْنَةٍ - سورة الطلاق - ١/٦٥ } واته: هم ژنه
 ته لاقدر او انه له هو دمو مالى شهرعی خویان دمرمه کهن، تا عیدده کهیان
 تهواو ده بی، نابى خوشیان له هو دمو مالى خویان دمرچن، مه گهر کاریکی
 ناباری ناشیرینیان لی دمرکه وئ. به لام هه ندی زانا دمه رموون: هم
 جوړه ژنه یس دیسان ههقی ژوارو نشیمه نیان هیه، چونکه زانراو له
 ریبارزی پیغه مبه ر (درویده خوا له سر به): له ههر شوینى نشیمه
 پیویست بی ژواریش پیویسته.

ژنیکیش: که له عیددهی مردنی می‌رددابی مافی نشیمه‌نی هه‌یه، چونکه کاتی می‌رده‌که‌ی فوره‌یه‌ی کچی مالیک کوژرا پی‌غه‌مبهر (درووه خواه له‌سه‌ربه) پی‌ی فهرموو: له مائی خۆت بمینه‌رموه وهك خودا ده‌فه‌رموئ: {حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۳۵} واته: هه‌تا نه‌و ماوه‌ی بۆ عیدده پی‌ویسته ده‌گاته کۆتایی. فوره‌یه‌ی ده‌یگوت: ئیتر چوار مانگو ده‌ روژ عیدده‌م گرت.

به‌لام ژنی ته‌لاقدرای نافه‌رمان (ناشه‌ه) نه‌هه‌قی نشیمه‌ن و نه‌هه‌قی ژیاوی هه‌یه، چونکه ژنی نافه‌رمان نه‌گه‌ر له ژیر رکیزی ژنو می‌ردایه‌تیش دابی ژیاوو نشیمه‌نی نا‌که‌وئ، ئیتر چۆن به‌ ته‌لاقدرای ژیاوو نشیمه‌نی بۆ هه‌یه. قازی حوسین وا ده‌فه‌رموئ (ره‌مه‌ته‌ خواه لینه‌).

٢٩٢) پی‌ویستبوونی تازیباری و ره‌شپۆشی بۆ ژنی می‌رد مردوو له‌ ماوه‌ی عیدده‌که‌یدا:

(احداد) له‌ زماندا به‌کار نه‌هینانی تیغی تیز بۆ لابردنی موو، له‌ شه‌رعا بری‌تییه‌ له‌ نه‌کردنی نه‌و شتانه‌ که‌ ده‌بن به‌هۆی خۆرازانه‌وه‌و خۆنارایشکردن، وه‌ك پۆشینی جل و به‌رگی جوان و له‌به‌رکردنی خشل و به‌کاره‌ینانی بۆنی خوش!

نهم ره‌شپۆشییه‌ پی‌ویسته له‌سه‌ر ژنی که‌ له‌ عیدده‌ی می‌رد مردن‌دابی، چونکه پی‌غه‌مبهر (درووه خواه له‌سه‌ربه) ده‌فه‌رموئ: هه‌ر ژنی باوه‌ری به‌ خوداو به‌ روژی داوایی هه‌یه‌ دروست نیه‌ بۆی که‌ له‌سێ روژ

زیاتر ماتم بگرئ بۆ مردوو، مهگەر بۆ میرد که دهبی نهو چوار مانگو ده شهو تازیباری. لهو ماوهیهدا نابی جلو بهرگی رنگین لهبهریکا، مهگەر بهرگی که له پیشا رنگ کرابی و له پاشا چنرابی، یا چاو برپژئی، یاخوی بۆن خوش بکا، نهوهنده هیه لهو ماوهیهدا که له بینویژی پاک دهبیتهوه کهویستی خوی بشۆری ریگهی نهوهی پیدهدری که بهقهه پیویست عوودو گولاو نهختی بۆ وانیک بهکار بیینی (شهیخان).

ههموو جوړیکی خشل، زپربی یا شتی تربی، پۆشینی دروست نیه، بۆنی خوشیش نهبو جهستهو نهبو جل نابی بهکار بهیئی، ههروهه خهنهو شتی وایش نابی بهکار بهیئی، بهلام نهخشانندن و رازانهوهی نوین و پیخهف دروسته، ههروهه کهرستهی ناو مال، ههروا دروسته که پاک خوی بشۆری، سهرو لهشی بشۆری، سهری شانه بکا، نینۆکهکانی بکا، چلک و پیسایي له خوی و لهجل و بهرگی دووربخاتهوه، چونکه نهمانه دانانرین به نارایشتهو خو جوانکردن. بهپیئی نهه فهرموودیه دروسته کهسی روژ یا کهمتر تازیباری بگری بۆ کهسانی تر جگه له میرد.

بزانه:

که پیویسته لهسهه عیددهگر، که لهمال دمرنهچی وه دروست نیه بۆ کهسی تریش که به زۆر لهمال دمري بکا، بهپیئی نایهتی: {لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ} مهگەر بۆ کاری پیویست، نهوه

دروسته له مالٍ دهرېچي، وهك نهوه ترسی له خوۍ یا له مالی ههبي، لهمه پشدا عیددهی میرد مردن و عیددهی ته لاق وهك یهكه.

نادروسته بو میرد كه له گهل ژنی عیدده گردها دابنیشی، مه گهر له عیددهی ته لاقی رجعی دابی، چونكه نهوه سهر دهكیشی بو كۆبوونه وهی دوو به دووی دوو كهسی نامه حردم، شتی وایش قه دمهغهیه، به لام ژنی رجعی درسته له گهلیدا دابنیشی.

۲۹۳) شیر خواردن (رضاع):

رضاع له عهره پیدا ناوه بو مژینی مهك و خواردنه وهی شیر هكهی، له شهرعی شهریقدا ناوه بو دهر خواردانی شیری ژنی بو مندالتيكي ساوا له ته مه نيكي دیاریکراودا.

سهر به لگهی نه م باسه نامه ی خداو ریگهی ره بهرو یه کگرتنی نه ته وهیه. زاتی مه زن دمه رموی: {وَأُمّهَاتُكُمُ اللَّائِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرِّضَاعَةِ - سورة النساء - ۲۳/۴}.

عائیشه (ره زام خواه ایبه): دمه رموی: پیغه مبهه (مرووده خواه له سه ره به): دمه رموی: ههرچی به هو ی خزمایه تی و زاوژی حه رام ببی به هو ی مه مکه خوا درنیشه وه حه رام ده بی (شه یخان).

هو ی حه رام بوون:

بو یه كا مه مکه خوا درن ده بی به هو ی حه رام بوون چونكه شیر هك به شيكه له له شی شیر دمه ره كه، كه منداله كه ده یخوا ده بی به به شی له

لەشى ئەۋىش جا دەق ۋەك تۆماۋى ژنەكەى ئى دى كە مىندالەكەى ئى
دروست دەبى! ئىتر ئەۋ ھۆيە دروست دەبى كە مايمى ھەرام بوونە، كە
بىرئىتيە لە بە عزىيەت، واتە: پارچەيى لە دايەنەكە دەبى بە پارچەيى
لە شىرە خۆرەكە، جا ھەرچى بەھۋى ھاۋىنەچەيىيەۋە پەيدا دەبى
بەھۋى مەمكخواردنىشەۋە پەيدا دەبى، ۋەك ھەرامبوۋنى مارەكردن و
شوۋپىكردن بە ئىجگارى، ۋەك دروست بوۋنى تەماشاكردن و دانىشتن
پىكەۋە دوو بە دوو، دەستىۋىژ نەشكان لە يەكترى، بەلام لەبەر ئەۋەى
كە شىرخواردن بى ھىزترە لە پەيۋەندى ھاۋىنەچەيى، ھەموو
بىرپارەكانى ھاۋىنەچەيى بى ناچەسپى، ۋەك كەلەپوۋر لە يەك گرتن و
ژىۋارو ئازادبوۋن بەھۋى مىلكايەتيەۋەۋە نەكۈشتنەۋەۋە قەبوۋل نەكردنى
شايتەتى!.

ۋاتە: دايەن و مىنالى شىرى كەلەپوۋر لە يەكتر ناگر، ئەگەر
يەككىشىيان بوو بەملىكى ئەۋى تىران ئازاد نابى، بەلام دايك و باوك
ئەگەر بوۋن بە مىلكى مىندالى خۇيان ئازاد دەبن، ئەگەر دايەن و مىندالە
شىرىيەكەى يەككىشان ئەۋى تىرانى كۈشت دەكۈزىتەۋە لە جىياتى،
بەلام باوك و دايك لە تۆلەى مىندالى خۇياندا ناكۈزىتەۋە، دايەن و
مىندالى شىرى شايتەتيان بۇ يەكتر قەبوۋل دەكرى، بەلام شايتەتى مىنال
بۇ باوك و دايك يا بە پىچەۋانەۋە رەد دەكرىتەۋە.

شىردانى ھەرامكەر ئەم سى بنىاتەى ھەيە :

بنىاتى يەكەم : شىردەرە، كە پىشى دەگۈترى دايەن، مەرچەكەى
نەۋمىيە: ژن بى و زىندوۋىي و تەمەنى لە نۆ سال كەمتر نەبى، چۈنكە ژن

لهم ته مهنه وه دموونجی که منالی ببی، شیردانش وهك بنه چهی (نه سب) وایه بهریتتیچوون (احتمال) سهر دهگری و رۆل دهبینی.

بنیاتی دووهم: شیر، مهرجی نه مهیش نه وهیه شیرى ژنى زیندوو بی، وه مندا له که پینج جار شیرى نه و ژنه ی خوارد بی و ههر پینج جار که شیر که گه شتبیته ناو گه دمو بۆشایی لهشی، وه له سهرمتای جارى پینجهمی شیر خواردنه که وه ته مهنی له دوو سال که متری! دهنای کارى گهرنابی، چونکه خوشه ویست (دروودى خواه له سهر بئ) دهمهرموی: شیر خواردن کاتی مبی به هوى حهرام بوون که ته مهنی مندا له دوو سال که متری (بهیه هق) له گیرانه وهیه کی تیر میزیدا: شیر خواردن کاتی مبی به هوى حهرام بوون که له مه مکوه برواته ناو ریخۆله ووه ریخۆله کان کش بینئ و گه شه به لهش بدا. نه مهیش کاتی روودهدا که هیشتا مندا له شیر نه برابیتته وه! تیر میزى (دعمه ته خواه لیبئ) دهمهرموی: ههرموودیه کی ساخى دروسته.

ههرکاتی مندا له گه یشته ته مهنی دوو سال، یا پتر شیر کاریگری نامینئ و نابى به هوى قه دمهغه بوون، چونکه عائیشه (رهزاه خواه لیبئ) دهمهرموی: جارى پیاوئ له لام دانیشتبوو حهرزت (دروودى خواه له سهر بئ) له وکاته دا ته شریفى هات بۆ لام، که نه مه ی دی له بهری گران بوو، ته ماشای دموچاویم کرد تووره بوو، جا عهرزیم کرد: نه ی پیغه مبهری خودا! نه مه برای شیریمه بیگانه نیه، پیته ناخوش نه بی. ههرمووی: باش سهرنج بدن له براو خوشکی شیریتان، چونکه مه مکخواردن کاتی حه له، که له کاتی ساوایدابی، که له بهر برسیتیبی. (شه یخان).

دهی نهم فهرموودهیه نهم راستییه روون دهکاتهوه که شیر کاتی
دهبی بههوی حهرامبوون که خوږاکی سهرکی ساوایی، دیاره که
کهورهکاری بهشیر خواردن له مهکی ژن نیه.

بنیاتی سییه: شیر خوره، مهرجی نه‌میش نه‌وهیه که
زیندووبی و شیرکه له ریگهی مزینه‌وه به دم، یا له ریگهی دوشینه‌وه
که به مه‌مییه بیخوا، یا له ریگهی تکاندنه ناو لووتیه‌وه بگاته ناو
بو‌شایی گه‌دهی، به‌لام نه‌گهر به‌شاف مناله‌که هه‌لی بگری کاریگهر نییه و
رو‌ل نابینی.

مهرجی شیر خواردنی قه‌ده‌غه‌که‌ر:

نه‌وهیه که له پینج ژهم که‌متر نه‌بی، به پینی چه‌ند به‌لگه‌یی:

یه‌که‌م: عایشه (ره‌زاه‌خواه که‌وره‌لین) ده‌فه‌رموی: له پیندا نه‌مه
نایه‌تی قورئان بوو: (عشر رضعات یحرم‌ن) ده ژهم
مه‌مکخواردنی دیاریکراو شیردمرو شیرخوره له یه‌کتر حهرام ده‌که‌ن) له
دوایدا نهم دم‌ژمه هه‌لو‌ه‌شایه‌وه بووبه (خمس رضعات معلومات
یحرم‌ن) پینج ژهم مه‌مکخواردنی دیاریکراو شیردمرو شیرخور له یه‌کتری
قه‌ده‌غه‌ده‌که‌ن) له دوایدا نه‌مه‌یش له تیلاوه‌تدا نه‌سخ بووه، به‌لام
برپار (حوکه‌م) ده‌که‌ی ههرماوه، ته‌نانه‌ت که پیغه‌مه‌بریش (درویه‌خواه له‌مه‌رب‌ه)
گیانی پاکی سپارد هیشتا هه‌ندی که‌س به‌م نه‌سخ بوو نه‌وه‌یان
نه‌زانیوو، له‌بهر نه‌وه تا ماوه‌یه‌کیش نه‌مه‌یان به نایه‌تی نه‌سخ
نه‌کراوی قورئان دم‌زانیو، له‌کاتی ده‌ورگرده‌وه‌ی قورئاندا ده‌وریان
ده‌کرده‌وه (موسلیم و که‌سانی تریش گپ‌راویانه‌ته‌وه).

دووم: پشتگیری ئەم رایە دەکا هەندئ گیرانەوێ داستانەکی سەهەلە، کە عانیشه (ڕەزاه خواە لەسەر بە) داستانەکە ئاوا دەگیرێتەو: سەهەلی کچی سوهەیل کە خیزانی حوزەیفە بوو، هاتە خزمەتی حەزرت (دروود خواە لەسەر بە) عەرزی کرد: قوربان! سالم گەورە بوو و بوو بە پیاو، وەك پیاو لە هەموو ستئ حالی دەبی، بەهۆی پەيوەندی کۆمەلایەتی نیوانمانەو هەمووشۆی مألماں دەکا، بەزەینم ئەبو حوزەیفە میردم ئەم هەمووشۆی لەبەر گرانه.

پێغەمبەر (دروود خواە لەسەر بە) پێی فەرموو: مەمکی پێ بدە دەبی بە کوپی شیریت و تۆی ئی حەرام دەبی. (موسلیم) لە هەندئ گیرانەو: پێنج جار مەمک بدە بە سالم ئیتەر تۆ دەبی بە دایکی شیری بۆی و لێی حەرام دەبی.

سێیەم: لە فەرموودەیهکی موسلیمدا دەفەرموی (دروود خواە لەسەر بە): بە ژەمی یا بە دوو ژەم شیر خواردن، یا فەرمووی: بە مژێ یا بە دوو مژ مەمک خواردن ژن و پیاو لەیهك حەرام نابن و قەدەغەبوونی شیریی دروست نابێ.

چوارەم: لەسەر ئەم بنیاتەو لەبەر هۆی زۆری تر ئەم پێشەوا گەورانە پێنج ژەم لە شیر خواردنی حەرامکەردا بە مەرج دەگرن: ئیبنو مەسعوود و عانیشه و عەبدوللای کوپی زوبەيرو عەطاو طاووس و سەعیدی کوپی جوبەيرو عورووی کوپی زوبەيرو لەیثی کوپی سەعدو شافیی و نەحمەدو ئیسحاق و ئیبنو حەزم و کۆمەلێ زانای گەورە گەورە تر، وەك ئیمامی عەلی و نەووی (ڕەزاه خواە لەسەر بە).

به لّام جاماومری زاناکان رایان وایه: همر ئه ندازهیی شیر با که میش بی دهبی به هوئی قه دمه غه کردن، به مهر جی بگاته ناو بوشایی. نه بو حه نیفه و مالیک (ره زاه خوماه که وره له مهوریان بن) له سهر ئه م رایهن، به لگه یان ئه م نایه ته یه: { وَأُمّهَاتُکُمُ اللَّاتِیْ أَرْضَعْنٰکُمْ } تا کوتایی. ئه مه میش ئه وه دمخوایی که ئه وهی بیی بگوتری شیر پیدان که م و زوری چونیه که.

بزانی:

ئه گهر شیر دمر گومانی هه بوو که پینج یا که متر شیری داوه به منداله که، یا نایا شیر که گه یشتوته ناو گه دهی یانا؟ ئه وه نابی به هوئی حه رام بوون، ئه وه نده هه یه له کاتی وادا وهرع زور سوننه ته، وهرع ئه وه یه: موسولمان هه تا بوئی بکری توخنی شتی گومان لیکراو نه که وئی. هه روا ئه گهر هه ق دمیزانی که پینج زه م شیری پیداو، به لّام گومانی له مودابوو که ته مه نی منداله که له و حه له دا له دوو سال که متر یا زیاتر بووه ئه و میش نابی به هوئی قه دمه غه بوون، چونکه بنه رمت نه بوونه، یا بلّین: بنه ما نه بوونه، ئه صل عه دمه.

کاتی که شیردان هاته جی:

منداله که دهبی به مندالی شیری ئه و ژن و پیاوه که شیر که یانی خوار دووه ئه بن به مه حره می یه کتری، ئه و حه رامییی که به هوئی شیر دانه وه پهیدا دهبی، له ژن و پیاو که وه دمرواو دمه نیته وه بو باوک و دایک و باپیرو نه نکیان (که به مانه دمگوتری: ئوصول، واته: بنه چه و

رهسەن) ھەروا دەتەنیتەوہ بۆ منال و منالەزایشیان (کە بەمانە دەگوترئ وەچەو نەوہ) ھەروا دەتەنیتەوہ بۆ براو خوشکیشان (کە بەمانە دەگوترئ دەوروپشت، واتە: حەواشی) وە لە شیرەخۆرەکەوہ ھەر دەرپوا بۆ لای منال و منالەزای، ناتەنیتەوہ بۆ بنەجەیی و وەجەیی بنەجەیی و دەوروپشتی!.

واتە: شیر دەرەکە دەبێ بە دایکی منالەکەو میردەکەیی دەبێ بە باوکی، بەپێی ئەم بەلگەییە: عائیشە {رەزای خوا لە پەندە} دەفەر مووی: لەپاش ھاتنی نایەتی حیجاب، ئەفلەحی برای ئەبولقوعەیس داخوازی کرد کە بێ بۆ سەردانم، منیش گوتم: بەخودا رینگەیی سەردانی پێنادەم ھەتا لە پیغەمبەر {دروودە خوا لە سەربە} نەپرسەم، خو من شیرێ ئەم پیاوہم نەخواردوو، من شیرێ ژنەکەیی ئەبولقوعەیسەم خواردوو، جا کاتی پیغەمبەر {دروودە خوا لە سەربە} ھات بۆ لام گوتم: ئەی پیغەمبەری خودا! خو من شیرێ ئەم پیاوہم نەخواردوو، من شیرێ ژنەکەیی ئەبولقوعەیسەم خواردوو، ئیتر چۆن دایبێنیم بە خوویی؟ فەر مووی: کچی! عەمرت نەمێنئ رینگەیی پێ بدە کە بێ بۆ دینیت، چونکە مامی شیریتە. لەوہدوا عائیشە دەیفەر موو: ھەرچی بەھووی بنەجەوہ واتە: بەھووی نەسەبەوہ، حەرام ببێ بەھووی شیر خواردنیشەوہ حەرام دەبێ. ئەوہتا لەم فەر موودەیدا ئەمەر وون دەبیتەوہ: ئەبولقوعەیس دەبێ بە باوکی شیرێ عائیشە، چونکە میردی شیر دەرەکەییەتی، ئەفلەحی برایشی دەبێ بە مامەیی شیریی عائیشە، چونکە برای باوکی شیرێ عائیشەییە.

۲۹۴) ژېوارو پېۋىستكەرى:

نەفەقە (كە بە كوردى پېۋى دەگوترى: ژېوار) لە ئىنفاق و مرگىراو، كە برىتتېيە لە ئىخراج، واتە: دەر كردن، بەلام دەر كردنى باش، وەك ئەو دەگوترى: زەكات دەر دەكا، بەھۆى سى شتەو دە ژېوارو نەفەقە لەسەر مەۋف پېۋىست دەبى: خزمایەتەى و ملكایەتەى و ژنیتەى.

ھۆى يەكەم: كە خزمایەتېيە ژېوار پېۋىست دەكا لەسەر خزم بۆ خزم، وەكوو يەك لە ھەردوو سەرەو بەپېى ياساى شەرع، چونكە كۆمەلەى خزم لەناو خۆياندا سەرو قەنگى يەكترىن و خۆينيان تىكەلەو پارچەى يەكترىن و دلسۆزى يەكترىن، ئەمە لە لایەك، دەقى ئايەتەى قورئانىش لەسەر ئەمە ھەيە كە دەفەرموى: {وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ - سورة الأنفال - ۷۵/۸} واتە: ئەوانەى كە خزم و خۆشى يەكترىن و رشتەى خۆیشايەتەى لە نېوانياندا ھەيە، ئەوانە لە پېشتەن بۆ يەكترى بە پېى ياساى قورئان، ھەتا كەسكى ترى بېگانە (دانەر - مەمەتە خودا لایەت) لە پەراوێزدا ئاماژە بۆ ئايەتەى شەشەم دەكا لە سوورەتەى ئەحزاب، بەلام ئەم ئايەتەى ئەحزاب (اخص) ترە لە ئايەتەكەى ئەنفال كە من ئاماژەم بۆى كرد، چونكە لە ئەحزابا (مفضل علیہ) گوتراو دەو ديارى كراو، كە ئەمەيە: {مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ - سورة الأحزاب - ۶/۳۳} بەلام لە ئەنفالدا موقەددەرە، كە ئەمەيە: (من الاجانب) كەواتە: بەلگە سازى بە ئايەتەكەى ئەنفال لەبار ترە، چونكە دانەر خۆشى ئاماژە بۆ گشتايەتەى (مفضل) و (مفضل علیہ) لە مەسەلەكەدا دەكا. ئەم وردەكارىيە بۆ كەسى خۆى زۆر بە سوودە - وەرگېر).

جا لهسەر ئەم بنیاتە ژێوار پێویسته لهسەر مروڤه بۆ خوێ و بۆ
 باوك و دايك و بۆ منال و منالهزاو بۆ كهسانی تریش وهك نهك و باپیره
 بهرمو ژوورتريش، وهك منالی منالهزاو بهرمو خوارتریش، لهمهدا
 جیایی نیه له نیوانی خزمی نیڕینهو خزمی میییینهدا، ههروا جیاوازی
 نیه له نیوانی خزمی نزیک و دووردا، یا خزمی کهلهپوور گرو کهلهپوور
 نهگرده، ههروا فەرق ناکا دینیان یهك بێ یا دینیان جیا جیا بێ.
 نهوهنده ههیه بۆجیبه جێکردنی ئەم بهرنامهیه یاسایهکی دامهزراو
 ههیه، له کتێبه گهورهکانی شهريعهتدا به درێژی باسکراوه.

به لڤه‌ی پێویستبوونی ژێواری بنه‌چه له‌سه‌ره‌چه :

ئەم نایهت و هه‌دیانه‌یه: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: (وصاحبهما
 فی الدنيا معروفا - لوقمان) واته: ئامۆژگاری ئاده‌میزادمان کردووه که
 زۆر باشی له‌گه‌ڵ دايك و باوك و نهك و باپیریدا) وه هه‌روا ده‌فه‌رموئ:
 {وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا - سورة الأحقاف - ۱۵/۱}.

پێغه‌مبه‌ریش (ه‌رووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌): ده‌فه‌رموئ: مندالی پیاو به‌شیكه
 له کاسپی ئه‌و، له کاسپییه پاکه‌که‌یشی، که‌وابوو له‌کاتی پێویستدا له
 مائیان بخۆن (ئهبو داوودو تیرمیذیو نه‌سانی) له‌ هه‌رموودمه‌یه‌کی ترده
 ده‌فه‌رموئ: پیاوی هاته‌ لای خۆشه‌ویست (ه‌رووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌): گوئی: ئه‌ی
 پێغه‌مبه‌ری خودا! من به‌شی خۆم مال و منال هه‌یه، وه باوکیشم
 پێویستی به‌ ماله‌که‌م ده‌بی؟ هه‌رمووی (ه‌رووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌): خۆشت و
 ماله‌که‌شت مالی باوکت! ئهبو داوود به‌ رشته‌یه‌کی جوان گێراویه‌ته‌وه‌)

له فهرموودیهکی تردا حهزرت {مرویه خواه لهسهربن} دهفهرموئ: منال
خهلاتی خودایه، مالی منال مالی خۆتانه لهکاتی پیویست دا. نایهتی:
{مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ} بهلگهیه لهسهر نهوه که مندال
بهشیکه له کاسپی باوکی^(۱). بزنان باپیرو نهنگ برپاری باوک و دایکیان
ههیهو لهم برپارهدا دهبن به پاشکۆی نهوان، نهگهر بهر عوموومی واتای
باوکایهتی و دایکایهتیش نهکهون، ههروهک چۆن لهم بابتهانهی تریشدا
دهبن به پاشکۆی نهوان، واته: له بابتهی نازاد بوون و تۆلهی کوشتنهوهو
شتی تری لهم چهشنه، چونکه خوین تیکه‌لن و دلسۆزن بۆ یهکتری.

ژیواری باوک و دایک و بنهچه لهسهر مندال و وهچهی خۆیان به
چهند مهرجی پیویست دهبن:

یهکهه: نهو کهسهی که ژیوارهکهی دهکهوێته سهه زیاد له
ژیواری خۆی و خیزانی شتیکی ببی له رۆژی سههرفی ژیوارهکهدا، جا
نهگهر هیج له مهسههرفی خۆی و خیزانی نهمایهوه دادهنری به
دهستهنگ لهبهه نهوه هیچی لهسهه نابێ. هههرشتی بۆ دانهوهی قهرز به
زیاده دابنری و قازی بیفرۆشی بۆ نهو مهبهسته ههمان شت بۆ دانی
ژیواریش دهفرۆشری، وهک زهوی و زارو شتی وا، چونکه ژیوار مافیکی
سامانییه، بی وهجه‌لهو شتی تر بریتی ناکهوی، کهواته دهق له قهرز

^(۱) چونکه مهبهست ماله‌کهی و عوتبی کورپهتی، که له رێگی شام به بهرچاری
کاروانیه‌کهوه شیرخواردی.

دهکا. لهسەر بریاری فهرموودهی دروست وهچهو نهوه نهگهر مائیان نهبوو بهلام توانای کاسپیان ههبوو داویان لی دهکری که کاسپی حهلال بهپیی تواناو شانی خویان بکهو و ژیار بۆ کهسوکار بهدهس بهینن. وه نهمهرای جهماوهی زانایانی شهرعه.

دووهم: نهو بنهچانه خویان مائیان نهبی.

سییه: نهتوانن کاسپی شایانی شانی خویان بکهو چونکه کاسپیکردن سهرچاوهی سامانه. بهلی لهسەر فهرمایشتی فهرموودهی دروست بنهچهی لهش ساخ داوی لی دهکری که بۆ پیبژیوی و ژیار خوی و خیزانی کاسپی حهلالی شایانی شانی خوی بکا، ههرچهند لهسەر فهرمایشتی دووههم که بهرابهری نههم رایهیه، داوی نهوهی لیناگری، چونکه خوی گهوره دهفهرموی: {وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا} دهی کهسی به زۆری قازی کاسپی به باوک و دایک و بنهچهی خوی بکا، بۆ بهرپوهچوونی ژایانان، کهی نهوه رهفتاری کردوو بهم نایهته پیرۆزه، کهی باشی و خوش رهفتاری لهگهڵ باوک و دایکا ناوا دهبی؟

به لگهی پیویستبوونی ژیار و چه لهسەر بنهچهی:

خوی نزیك بی یا دوور، وه خوی نیرینه بی یا میینه چهند شتیکه، وهك نایهتی {وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ - سورة البقرة - ۲/۲۳۳} چونکه بهپیی نههم نایهته ژنی تهلاقدرای پیاو نهگهر مههمك بدا به مندالی خوی و میرده تهلاقدمرهکی پیویسته لهسەر باوکهکه، که رۆژی و پۆشاک بۆ نهو ژنه

دابین بکا، له باتی کرځی مه مکه پیدانه که، که واته روژی و ژپواری خودی منالکه خوی دهبی باشر دابین بکا له نایه تیکی تردا خودای گه وره دمفرموی: { فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْضَعْنَ لَهُنَّ } - سورة الطلاق - ۶/۶۵ واته: نه گهر نه و ژنه ته لا قدر او انه تان شیریان ددها به منداله کانتان کرځی ته و او یان پیږدهن. دهی له حالی وادا دهبی پیو یستی ژپانی منالکه که باشر دابین بکرځی. جاریکش پیاوئ هاته خزمه تی حه زرت (مرویده خواه له سر به): گوتی: دیناریکم هه یه، حه زرت (مرویده خواه له سر به): فهرمووی: سهرفی بکه بو ژپانی خوت، پیاو ده که گوتی: دیناریکی تریشم هه یه، فهرمووی (مرویده خواه له سر به): سهرفی بکه بو خه رچی منالکه کانت. له وهلامی پرسپاریکی هیندی ژنی نه بو سوفیاند ا حه زرت (مرویده خواه له سر به): پیی فهرموو: له مائی نه بو سوفیان، با خوشی نه زانی، نه وهنده ببه که به شی مه سرفی خوت و منداله کانت بکا به شیوه یه کی په سه ند.

مه رچی پیو یستبوونی ژپواری مندا ل چه ند شتی که :

یه که م: نه و که سه ی ژپوار که ی ده که و یته سهر دارابی، واته: زیاد له مه سرفی خوی و خیزانی شتیکی تری هه بی له روژی سهرفی ژپوار که دا، بو نه و میش که بنه چه دهبی کاسپی بکه ن بو په یدا کردنی ژپواری وه چه ی خو یان دوو فهرمایشت هه یه، فهرمایشتی دروست دمفرموی: به ئی بو نه و مه به سته کاسپی بکه ن.

دوو هم: نه و میه که ناب منداله که یا وه چه که خوی مائی هه بی، یا بتوانی کاسپی بکا، نه گهر مال یا کاسپی هه بوو ژپواری له سهر باوک و

دايك و بنهچەى نيه چونكه پيويستى به ژيوارى ئەوان نيه. بەئى ئەوندە ھەيە ئەگەر كور مائىكى دوورى ھەبى كە دەستى پيى نەگا، پيويستە لەسەر بنهچەى كە بەقەرەز مەسرفى بكا ھەتا دەستى لە مائەكەى خۆى گير دەبى ئەوسا مەسرفەكەى ئەمان دەگيرتەو ھە بۆيان.

ژيوار بە پيى پيويستىيە :

ژيوارى خزم ئەندازەى بۆ ديارى نەگراو، بەئكوو بەپيى بەسبوون (كيفايمەت)ە. كە بەپيى گەورەو بچووك و پيداويستى (الحاجە) ئەگۆرئ، چونكه ھەندئ شت بۆ گەورە پيويستە كەچى بۆ بچووك بەكار نايەت، ھەروا بە پيچەوانەيشەو، كەوابوو دەبى ئەو ژيوارە ئەوندەبى كە گوزمرانى پيى بچئ بەرئو، نەك ھەر ئەوندەبى بە كولەمەرگى پيى بژئ. پيويستە پۆشاك و نيشتمەنى بۆ دابىن بكا. گريمان ئەگەر ئاتاجى بەنۆكەر ھەبوو دەبى نۆكەرى بۆ بگرئ. بەلام ئەوندە ھەيە ئەگەر ئەم كارانە ھاتنەجئ بەھۆى ميواندارييەو، يا بەھۆى بەخشين و خەلاتەو لە كۆل ئەو كەسە دەكەون كە پيويستن لەسەرى. ئەگەر مەسرفەكەى تەسليم بە خزمەكەى كرد، بەدەست ئەو ھەو ھەوتا، يا خزمەكەى خۆى ھەوتاندئ، پيويستە كە برىتتى بكاتەو، بەلام لەحالى ھەوتانى دووھەدا كاتئ برىتتى دەكاتەو كە ھەيبئ!.

ئەگەر تاماويى ژيوارى خزمى نەدا، ژيوارى ئەو ماوھە نابى بە قەرەز بە سەريەو، ئيتەر خواى لەو نەدانەدا كەمتەرخەمى كردبى يانا، چونكه ھۆى رەوابوونى ئەم ژيوارە دلدانەوھە، بەلام لە بارودۆخى كەمتەرخەمى كردندا نافەرمانى خوداى گەورە دەكا. بە پيچەوانەى

ژىۋارى ژىنەۋە، چۈنكى ژىۋارى ژىن بۇ دۇنيادىكى نىيە، بەلكىم ۋەجەئى
ئەۋمىيە كە ژىنەكە خۇي دەدا بە دەستەۋە، لەبەر ئەۋە لەكاتى وادا دەبى
بە قەرز بەسەرپەۋە.

۲۹۵) ژىۋارى كۆيلەۋ ئازەل:

گوتمان ھۇي سىيەم بو پىۋىستىۋونى ژىۋار مىلگىيەتتە، جا ھەر
كەسنى كۆيلەيەكى ھەبىي يا كەنىزەكى، دەبىي ژىۋارى بۇ دابىن بىكا، واتە:
پىيژىۋىي ۋە پىيخۇرو پۇشاك ۋە خەرجى پىۋىستى تىرى بۇ پەيدا بىكا، ئەبو
ھورەيرە (رەۋادىۋادىيە) دەفەر مۇي: پىيغەمبەر (مۇۋەۋۋە ۋە لىۋەيە) دەفەر مۇي:
بەندەي زەپخىدە ھەقى خۇراك ۋە پۇشاك ۋە جىلو بەرگى ھەيە لەسەر
ئاغاي، ۋەكارو فرمانى گرانى ۋە نادىر بە سەردا كە لە كىشيانەبى.
(موسلىم) لە گىرەنەۋەيەكا: بەسە بۇ گوناھبارى پىۋىي كە نان ۋە ئاۋ
بىگىرەتەۋە لە ژىر دەستەي خۇي (موسلىم). لەبەر ئەۋەش چۈنكى ئەۋ
بەندەۋ ژىر دەستەيە ھەرجى پەيدا بىكا ۋە ھەر كاسپىيەك بىكا بۇ
خاۋەنەكەيەتى، كەۋاتە دەبىي خاۋەنەكەي مەسرىفە بىكىشى. بەھىج
جۇرئى نابىي ناھەقى لى بىكا، دەبىي كارىكى ۋە ئەدا بەسەردا كە لە وزەي
نەيەت، ئەگەر شەۋكار بوو دەبىي بە رۇژ ۋە چانى بىدا ھەروا بە
پىچەۋانەۋە، لە ھاۋىنا مۇلەتتى بىدا، بە تايىبەتتى لەكاتى ۋە چانى قىرچەي
گەرمەي نىۋەپۇدا. كورتو پۇخت بەكوردى پەتتى: چەندە بارى سووك
بىكا خۇدا پىي خۇشەۋ لەسەر ئەۋە پاداشتى باشى دەداتەۋە. لە ھەدىشى
شەرىفا دەفەر مۇي: چەندە بارى سەرشانى نۇكەرى خۇت سووك بىكەي ۋە

کاری بۆ ناسان بکهی و ئیشی قورسی بی نهکهی له رۆژی قیامهتدا بۆت دهبی به پاداشتی باش له تهرازووی خیرهکانتا. (ئیبینو حهبان له سهحیحهکهیدا گیراویهتهوه).

لهسهر بهندهو کهنیزهکیش پیویسته که بهپی توانا دریخی نهکهن له بهرژهوهندی خاوهنهکانیان و له کارو فرمان و نهکی سهرشانی خویانا خاوه خاوو سسته سست نهکهن).

ههروهک چۆن ژێوارو مهسرهفی زهپخریده پیویسته لهسهر خاوهنی ئاواش مهسرهفی ئاژهل و ولاخی خویی دهکهوێته سهر، وهک لهومپان وئالیک و ئاودان، بریتی نهوه دهکهوئ که بهرهلای بکا بۆ لهومپان و بۆ چوونه سهر ئاو، به مهرجئ لهو جۆره گیانلهبهرانهبی که بۆ خویان دهلهومپین و زهویش بزۆین بی و بهرهههستیش نهبی. جا نهگهر لهم لایهنهوه به نهکی سهرشانی خوی ههه نهسا قازی به زۆر پیی دهکا، له ههمان کاتدا تاوانباریش دهبی. له سهحیحهیندا ههزهرت (مرویه خاوه لهسهره) دهفهرموئ: ژنی لهسهر پشیلهی سزادرا، پیشیلهکهی بهند کردبوو، ههتا له برسانا مردبوو، لهو ماوهیهدا نه خوی ئاوو نانی دابوو پیی، نه بهرهههههه کردبوو ههتا بۆخوی له جرو جانهمری ئاو زهوی بخوات لهسهر نهوه خودا خسته ئاو ئاگری دۆزهخهوه.

جاریکیش پیغههمبهری خوا تهشریفی برده ئاو باخه خورمایهکی پیاویکی نهنصاری، وشتریکی تیاوو، که چاوی به ههزهرت کهوت بهزمی به زهبوونی خۆیدا هاتهوهو فرمیسک بهههر دوو چاوهکانیدا هۆن هۆن هاته خوارهوهو سکالای له دهستی خاوهنهکهی کرد

لە خزمەت پېغەمبەردا (مروودە خواە لەسەربە) جا پېغەمبەر رویشت بۆ لای و دەستی هینا بەسەر پشتیداو دڭنەوايى دايەو، وشترەكەيش ژىر بۆۋو دەسەكنا. ئەوجا پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) فەرموۋى: ئەم وشترە نېرە ھى كىيە؟ كى خاۋەنى ئەم وشترەيە؟ لاۋىكى ئەنصارى ھات گوتى: ھى مەن ئەم پېغەمبەرى خودا! ھەزرىت (مروودە خواە لەسەربە) پېي فەرموۋ: ئەو بۆ لە خوا ناترسى، لە بارەى ئەم ئازەلە بەسەزمانەو كە خوا تۆى كەردوۋە بە خاۋەنى؟ ئەمەتا شكاكت لى دەكا لەلای مەن، دەلى برسېم دەكا، وچانم نادات سەر و مېكارم پى دەكا. (ئىمامى ئەحمەدو بەيھەقى گېراۋيانەتەو، رشتەكەى لە موسلىمدا ھەيە، ھاكەم دەفەرموۋ: رشتەكەى دروستە). لەبەر ئەو ھەيش كە ئازەل و ولاخىش خاۋەن ھەست و گيان، لەو روۋوۋە لە كۆيلە دەگەن، كەواتە وەك زەمخريدە (مملوك) نابى ناھەقىيان لى بىرئ و زياتر لە تواناى خۇيان كاريان پى بىرئ.

بزانن:

كە ئازەلى شىردار دروست نىيە ھەتا دواچۆرى شىرەكەى بدۆشرئ، بەرادەپەكى وا زيان بە بەچكە شىرە خۆرەكەى بگەيەنئ، بەلكوۋ دەبى چى لە تېرە خۆرى بەچكەكەى زىياد بى ئەوۋ بدۆشرئ و بەس، واباشە كە شىردۆشەكە نىنۆكى بكا ھەتا ئازارى گوانى نەدا، ھەرۋەك پېۋىستە لەسەر خاۋەن ھەنگ بەشى ھەنگەكە خۇى ھەنگۈين لە پوۋرەكەدا بەيلىتەو، بۆ خواردنى ھەنگەكان لەكاتى بى لەومېدا.

۲۹۶) ژیاواری ژن (نفقة الزجة):

گوتمان هوی سییه بۆ پیویستبوونی ژیاواری ژنیتهیه. به لگهی روون و ناشکرا، له قورئان و ریگهی ره بهیرو یه کگرتنی نه ته و هدا له سه ره پیویستبوونی ژیاواری ژن له سه ره میردی هیه.

زاتی مه زن دمه رموی: {الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ - سورة النساء - ۳۴/۴} پیاوان له سایه خوداوه سه رگه وره ژنان و خودا کردوونی به گه وره چاودیر به سه ریانه وه.

یه گه م: به هوی نه وه وه که به فهزل و به خششی خوی به هره باش و له شی ته وانا و هوشی به هیزو ئایینی ته وای پیاوان داوه.

دووهم: به هوی نه م به هره خوا ییه وه پیاوان ره نه دمه دن و ناره ق دمیژن و به ناره ق ناوچه وان مال پهیدا ده کهن و ده توانن مه سه ره قی مال و منال بکهن و خیزان به خیو بکهن و ده بن به به ره پرسیار له ژیاواری مال و میوان و خیزان و خزم و که سوکار (قوام) له ئایه ته که دا به وانا (قیم) عه ره بییه، به کوردی واته: کار به ده ست، یا سه ره به رشت، سه ره به رستیش که سی که که ناگاداری که سی یا شتی بکاو مایه ی ژیا، یا گوزهرانی بۆ دابین بکا.

له ئایه تی تر دا دمه رموی: {وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ - سورة البقرة - ۲۳۳/۲}.

ئەوە بوو وەك له به‌لگه‌ی پێویستبوونی ژێواردا رابووورد پێغه‌مبەر
(مروودە خواە لەسەربە) به‌هیندی ژنی ئەبو سوفیانی فەرموو: ئەو‌م‌ن‌دە به‌ به‌ که
به‌شی مه‌سره‌فی خۆتو منداڵه‌کانت بکا به‌پێی یاسای شه‌رع.

له‌ فەرمووده‌ی چه‌جی مائناواییدا که موسلیم و ئەبو داوود له‌
جابر موه‌ گێراویانه‌ته‌وه‌، چه‌زهرت (مروودە خواە لەسەربە) ده‌فه‌رموئ: (.. وه‌
ده‌رباره‌ی ئافه‌رتانیش له‌ خودا بترسو و بئ دادی و ناهه‌قییان ئی مه‌که‌ن و
ره‌فتارتان جوان بئ له‌گه‌ڵیاندا، چونکه‌ ژنان ئەمانه‌ت و سپارده‌ی خوای
گه‌ورهن له‌لای ئێوه‌ی پیاوان، پیاو هه‌ر خیانه‌ت بکا، نابئ خیانه‌ت له‌
ئامانه‌تی خودای خوێ بکا! ژنان له‌سه‌ر فەرمووده‌ی خوداو به‌پێی
فەرمایشتی شه‌ریعه‌تی ئەو چه‌ل‌ل بوون بۆتان و دینه‌ باخه‌ڵتان و ده‌چه‌نه‌
لایان. وه‌ مافی ئێوه‌ له‌سه‌ر ئەوان ئەومیه‌ که ئەو که‌سه‌ که ئێوه‌ چه‌زی
ئێ ناکه‌ن نه‌یه‌ئینه‌ سه‌ر به‌ره‌تان و نه‌هێلن بینه‌ مائنان، جا ئەگه‌ر شتێ
وایان کرد که به‌دلی ئێوه‌ نه‌بوو، ئەوا هه‌تا ده‌توانن چاوپۆشییان لێ
بکه‌ن و به‌ نه‌رمونیانی له‌گه‌ڵیاندا ره‌فتار بکه‌ن، وه‌ به‌بئ هۆیه‌کی ره‌وا
ته‌ڵه‌قیان مه‌ده‌ن، به‌لام ئەگه‌ر به‌م شیوه‌ شیرینه‌یش چاریان نه‌کرا ئەوا
شه‌ریعه‌ت رێگه‌تان ده‌دا که به‌ ئاسپایی لێیان بده‌ن، وه‌ مافی ئەوانیش
له‌سه‌ر ئێوه‌ ئەومیه‌ که به‌ باشی و به‌ پێی باوی باشی ناو ولاتی خۆتان
روژی و خۆراک و به‌رگ و پۆشاکیان پێ بده‌ن، وه‌کی هاوسه‌ری هاوشانی
خۆتان، تا هه‌ست به‌ هاوسه‌رکه‌می نه‌که‌ن!.

وه من ياسايه‌كى ومهايشم له‌باش خۆم بۆتان به‌جيه‌شتووه
 نه‌گهر بېتو په‌يره‌وى بكه‌ن له‌ناو خۆتانا هه‌تا هه‌تايه‌ جاريكى تر
 سه‌رتان لى ناشيوئ، ئه‌وئيش ئه‌م هورئانه‌يه كه نامهى خودايه‌.

يه‌گگرتن له‌سه‌ر ئه‌وه دامه‌زراوه كه ژيواري ژن له‌سه‌ر مي‌رد پيوسته‌.

جوهره‌كانى ژيوار:

ژيواري ژن له‌سه‌ر مي‌رد جوړى زوره‌:-

يه‌كه‌م: خواردمه‌نييه‌كه پېژيو (قووت) بى، به‌پى حالى
 كابرئ مي‌ردله ده‌وله‌مه‌ندى و ده‌سكورتى و مامناوه‌نديتى، ئيتر
 په‌يوه‌ندى نيه به به‌رزى و په‌ستى ژنه‌كه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه ژنه‌كه
 موسوئمان بى، يا په‌يماندار بى، يا ئازادبى، يا كه‌نيزه‌ك بى جياوازى نيه،
 چونكه وه‌جه‌له له برى خو به ده‌سته‌وه‌دانه. جا پيوسته له‌سه‌ر پياوى
 ده‌وله‌مه‌ند هه‌موو روژئ دوو (مد) وه له‌سه‌ر كه‌دايه‌ك (مد) وه له‌سه‌ر
 مامناوه‌ندى (مد) و نيوئ له پېژيوئ ساخى زياتر به‌كار هاتووى ئه‌و
 شوينه كه ژنه‌كه‌ى تيا ئه‌زى، بدا به‌ده‌ستى ئه‌و ژنه‌وه. مه‌به‌ست له‌م
 مودده ئه‌و مودده‌يه كه له سه‌رده‌مى پېغه‌مبه‌ردا باوبوو، كه به
 عياره‌ى ميسرى به پيوانه ده‌گاته نيو (قه‌ده‌ح) يا پارهى بايى ئه‌وه
 بداتئ (له شه‌ريعه‌تى ئيسلامدا مامؤستا مه‌لا عه‌بدول كه‌ريم - خوداى
 كه‌وره لى خوش بى) ده‌فه‌رموئ: (مودد) برىتييه له وه‌زنى سه‌دو
 هه‌فتا و يه‌ك دره‌م و سى هه‌وت يه‌كه دره‌مىك... تاد: واته:
 فه‌رمايشه‌كه‌ى مامؤستا ته‌واو بوو - وه‌رگيئ).

بۆيە پېيژىو لە ژىواردا رەچاۋ دەكرى چونكە خۋاى گەورە
لەسەر شىۋەيەكى پەسەند ژىۋارى پىۋىست كىردوۋە، دەى شىۋەى
پەسەند ئەۋەپە كە لە خۇراكى باۋى ناۋ زوربەى خەلكى ئەۋ شۋېنەبى،
بە قىياس لەسەر خۇراكى كەفارتىش، چونكە ئەۋىش پىۋىستە
پېيژىۋى. بەلگەى ئەۋەش كە ژىۋار بەپىى ھالى مىردە ئەم ئايەتە:
{لَيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ
اللَّهُ - سورة الطلاق - ۷/۶۵} واتە: ئەۋى ھەيەتىۋ دەۋلەمەندە بە
بەپىى تواناى خۋى، ۋەك ھاۋشانى خۋى، مەسرف بۇ ئەۋ ژنە بكا،
رەزىلىۋ چۈۋروۋكى نەكا، ئەۋەى نىيەتىۋ دەست كورتە بەپىى تواناى
خۋى، لەۋبەشۋ بارمەى كە خۇدا پىى داۋە، مەسرفى بۇ بكا.

دوۋەم: پېخۇرە: كە دەبى لەۋ جۇرەبى كە زوربەى خەلكى ۋلاتى
ژنەكە دەيكەن بە پېخۇر: ۋەك رۇن زەيتوۋن ۋ رۇن ۋ چەۋرى، ئەۋەى
لېرەدا رەچاۋ دەكرى زوربەى پېخۇر بە گۇرانى چۋار ۋ مرزە جۇرەكانى
دەگۇرېن، ۋەكوۋ شىرو ماست ۋ دۇۋ پەنىرو بامىيە ۋ تەماتە ۋ باينجان ۋ
كوۋلەكە ۋ پەتاتە ۋ گۆشت ۋ شتى تىرىش، جا ئەگەر جۇرە ميوەيى لەكاتى
خۇيدا بوۋ بە خۋاردنى زوربەى خەلك ئەۋە ئەۋ جۇرە پىۋىست دەبى،
پىۋىستە ھەموۋ ھەفتەيى گۆشتى دەرخۋارد بىدا، نەدارا رەتلى، دارا دوۋ
رەتلى، مامناۋەندى رەتلى ۋ نىۋى، ئىمامى شافىعى (رەزە خواە لېيە) ۋا بە
پەسەند دەزانى كە گۆشت بکەۋىتە رۇژى ھەينىيەۋە، چونكە ۋا باشە
كە مەرۇف لە رۇژى ھەينىدا شادى ۋ خۇشى ۋ ھەرەحى بختە ناۋ مال ۋ
منالى خۋى ۋ خۋاردنى باشيان بۇ دروست بكا. ئەم ئەندازمە بۇ

شوینیکه که گوشت کم بی، به لام نه گهر زور بوو نهوا به پیی
دمستووری نهوشوینه نهندازمکه ی پتر دمکا.

سینه م: کاره کهر، یا ژن که خزمه تی بکا، نه گهر ژنه که له مالی
خویان کاره کهری بوو بی، دنا دمی خوی خزمه تی خوی بکا.

چوارم: پوښاک و بهرگه، به پیی به سبوون بهرگ پیو یسته،
نه میش به پیی ولات دمگوړی، هه روا به پیی سهرماو گهرما، هه روا به پیی
گوړانی و مرزی هاوین و زستان، چونکه بهرگی زستانه جیا به له بهرگی
هاوینه، هه روا به پیی دارایی و دست کورتی میړد جل و بهرگ دمگوړی،
چونکه ژنی دمو له مهند جوړی دمپوښی که به ژنی هه ژار ناپوښی
هه روا..

دیسان دمی قاپ و قاچاخ و قوړی و پیاله و نوین و پیخه فو
پیډاویستییه کانی تری گوزمرانی بۆ دابین بکا، وهک ناوو جیگه و چراو
نهوت و پارمی ناوو کارمبا به گویره ی حالی کابرای میړد.

۲۹۷) ژباړه به چی و که ی پیویست دمی؟

به وه پیویست دمی که ژن خوی بدا به دمستوه، واته: نه گهر
خاومن فام بوو بل: وا من نامادم بۆ نه وه ی که میړدمکه م پیته لامو
دروست ببی له گه لم، نه گهر نه فام بوو هه قدارمکه ی ریگه ی نه وه بدا که
میړدمکه ی بیگو یزیته وه. به م چند شته ی دواوه خو به دمستوه و مدان
دمفه وتی.

يەكەم: نەھىلى مىرد لەگەلى دروست بىي بەلام ريگەي رابواردنى تىرى ئى نەگرى وەك ماچو دەستبازى و شتى تىرى خۇشى نيوانى ژنو مىرد، يا ھەر نەھىلى ھىچ لەزەتلىكى رەواى ئى وەربگرى، بە مەرچى ژنەكە مەھانەى رەواى نەبى، يا نەھىلىكى رەوا لە ئارادا نەبى، دەنا مەھانەدارە، وەك ئەوہ نەخۇش بىي، يا زامى بە شويىلىكى واپەوہبى كە جووتبوون خراب بى بۆى، لەم كاتەدا مافى ژپوارى ھەيە، بەمەرچى مىردەكەى بەجى نەھىلى.

دووەم: تۆران و مالى مىرد بەجى ھىشتن و سەفەرکردن بەبى رازى بوونى مىرد ژپوار دەفەوتىنى.

سەيىم: ژنەكە بچووك بىي و مىردەكەى گەورەبى، يا بەپىچەوانەوہ، لەم دوو ھالەدا ژپوارى ناكەوئى، چونكە خۇ بەدەستەوہدانى تەواو كەسەر دەكىشى بۇ لەزەت وەرگرتنى تەواو لەم دوو كاتەدا لە ئارادا نىيەو نەھاتۆتە جى، كەواتە ژپوار پىويست نابى بۇ ژن لەسەر مىرد.

چوارەم: بە ھەندى پەرسەتش و خودا پەرسەتەش خۇ بەدەستەوہدان دەفەوتى و ژپوار پىويست نابى، وەك ئەوہ ژنەكە بەبى مىردەكەى بچى بۇ ھەج يا بۇ ەمەرە، با مىردەكەى ريگەيشى پىيدا، چونكە سەفەرەكەى بۇ مەبەستى تايبەتى خۇيەتى، بەلام ئەگەر مىردەكەى لەو سەفەردا لەگەلىدا بوو ئەوہ ھەقى ژپوارى ھەيە، ئەگەر ژن بەبى فەرمانى مىرد رۇژووى سوننەت بگرى ژپوارى ئەو رۇژەى ناكەوئى، بەلام ئەگەر مىردەكە ريگەى پىيدا ژپوارى دەكەوئى.

٢٩٨) کاتی میرد توانای ژیاوری ژنی نهبوو:

کاتی میرد توانای دابینکردنی ژیاوری ژنی خوئی نهبوو، وه کۆلیدا له مهسرهف بۆ کردنی، نهوه ژنهکه خوئی سه‌رپشکه له یه‌کی له‌مانه:

یه‌که‌م: ئارام بگریو له مائی خوئی مهسرهف بکا بۆ خوئی، یا قهرز بکاو سه‌رفی بکا بۆ خوئی. ژیاوری له‌م دوو حاله‌دا ده‌بی به‌قهرز له‌سه‌ر می‌رده‌که‌ی، که‌ی هه‌ی بوو ده‌بی بیداته‌وه.

دووهم: ده‌توانی له‌لای قازی داوای هه‌لومه‌شانه‌وه‌ی هاوسه‌ریتی (نیکاح) بکا.

له‌ خۆشه‌ویست (درووه‌ خواه‌ له‌سه‌ربه‌): پرسیار کرا: نه‌گه‌ر که‌سی له‌به‌ر هه‌ژاری و ده‌ستکورتی نه‌توانی ژیاوری ژنه‌که‌ی دابین بکا چی ئی ده‌کری؟ فه‌رمووی (درووه‌ خواه‌ له‌سه‌ربه‌): له‌ یه‌ک جیا ده‌کری نه‌وه. (داره‌ قوطني). له‌به‌ر نه‌وه‌یش که‌ چوک بپراوی و شله‌په‌تکه‌یی مافی هه‌لومه‌شانه‌وه‌ی هاوسه‌ری ده‌چه‌سپینن، ده‌ی ده‌سه‌وسان بوون له‌ دابینکردنی ژیاور باشت نه‌و مافه‌ ده‌چه‌سپینی! چونکه‌ مرۆڤ ده‌توانی به‌بی رابوردن له‌گه‌ڵ هه‌ڵاو هاوسه‌ردا بژی و گوزمه‌ران بکاو ئارام بگری به‌لام له‌سه‌ر بی نانی و بی ئاوی و بی جیگه‌و ریگه‌یی ناتوانی ئارام بگری، دیسان له‌به‌ر نه‌وه‌یش که‌ له‌ کاتی وادا دوور نیه‌ ژنه‌که‌ بۆ دابینکردنی گوزمه‌رانی تووشی داوئپسی بی!

ئەوئەندە ھەيە ئەگەر مېرد لەكاتى وادا قەرزى لەسەر ژنەكەى
 ھەبوو، وە ژنەكەى دەوڵەمەند بوو، وە مېردەكەى پېى گوت لەو قەرزەى
 من كە لەسەر تە ژپوارى خۆت دابىن بكە. ئەوە ژنەكە مافى سەرپشكى
 ھەلۆشانەوہى نامېنى، بەلام ئەگەر ژنەكەيش دەست كورت بوو ئەوہ
 ھەمان مافى دەمېنى، چونكە لە ھەموو بارو دۇخىكا قەرزارى نەدارا
 مافى مۆلەتدانى ھەيە. گریمان كەسئ بە پياوہتى وېستى ژپوارەكە دابىن
 بكا لە باتى مېردى نەدارا، ژنەكە دەتوانئ ئەوہ قەبوول نەكا، چونكە
 منەتى بەلاش بۆ ھەلېگرى، لەبەر ئەوہ مافى ھەلۆشانەوہى ھەى.

بزانه میرد چ به سامان چ به کاسپی ژیوار دابین بکا چونیهکه،
توانایی وهك بههوی مائهوه دهبی بههوی کاسپیشهوه دهبی. جا نهگهر
هموو روژی بهقهه ژیواری نهو روژه کاسپی دهکردو روژانه کریکهی
سهر و بهر دمری دهینا نهوه ژن ههقی ههئوشانی نیه، ههتا نهگهر
بههوی نهخوشیهوه یهك دوو روژی نهیتوانی نیش بکا مافی
ههئوشانی نیه، بهلام نهگهر نهخوشی دریزهی کیشاو له سی روژ ههلی
بوارد مافی ههئوشان ههیه! چونکه زیان له ژن دهکهوی. گریمان
میردی دارا ژیواری میردی نهدارای دا به ژنی خوی مافی ههئوشان
نامینی، بهلام باقی مهندهی ژیوارهکه دهبی به قهرز بهسهر میردهکهوه.

مه رجی هه ئهوشان نه وهیه: دهسکورتیی میرد مسۆگهر بی، جا بههوی پیلینانی میردهوه بی، یا بههوی شایهتو بهلگهی رهواوه بی نه مه رجی دیته جی، ئیتر خوی میرد له رووبی، یا نادریاربی. توانانهبوونی ماریش نه گهر له پیش به دهست گرتندابی دهبی به

هوئی مافی هه‌لوه‌شان، نه‌وه‌نده هه‌یه هه‌رکاتێ ژن هه‌ندی له مارمیی وهرگرت ئیتر هه‌قی هه‌لوه‌شان نامینی، چونکه بو می‌رده‌که به‌هوئی دانه‌دهستی هه‌ندی له مارییه‌که‌وه، هه‌ندی له له‌زه‌تگا (بوضع) ی ژنه‌که ده‌که‌وێته ده‌ستی، به‌لام نه‌گهر له توانا نه‌بوونی مارمیی که‌وته دواي گواستنه‌وه‌و به ده‌ستگرتن نه‌وه ریگهی هه‌لوه‌شان نامینی، چونکه به ده‌ست گرتن وه‌جه‌له‌که‌ی (که له زه‌تگای ژنه) ده‌فه‌وتی‌و وه‌جه‌له‌که ده‌بی به‌قه‌رز له نه‌ستۆی می‌رددا. له هه‌مان کاتدا به ده‌سته‌وه‌دانی نه‌و وه‌جه‌له له لایه‌نی ژنه‌که‌وه نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که ژنه‌که رازییه به‌وه که به‌قه‌رز نه‌و وه‌جه‌له‌ی بداتی، به پیچه‌وانه‌ی پیش جوونه‌لاوه.

گریمان بیاو نه‌ی ده‌توانی که ژیاو بو نه‌و که‌نیزه‌که‌ی دابین بکا که بووه به دایکی مندالی، که له عورفی شه‌رعی شه‌ریفا ناوداره به ئوموول وه‌له‌د نه‌وه زۆری ئی ده‌کری که یان ئازادی بکا، یان بیدا به‌شوو، نه‌گهر داخو‌زیکه‌ری هه‌بوو، دها ده‌بی ریگهی بدا که کاربکاو به کاسپی خوئی به‌خیو بکا.

٢٩٩) سیغه‌کردن (نکاح المتعه):

موتعه (یاسیغه‌کردن، یا ماره‌برینی کاتی) بریتییه له هه‌موو جو‌ره ماره‌کردنیکی کاتی، که ماوه‌یه‌کی دیاریکراوی بو دانرابی، ئیتر ماوه‌که کورت بی یا درێژ، وه‌ک نه‌وه بیاو به ژن بلی: نه‌وا تۆم ماره‌کرد له‌خۆم بو ماوه‌ی رۆژی، یا ده‌ رۆژ، یا مانگی، یا هه‌تا له‌م شاره ده‌چمه دهره‌وه، یا وینه‌ی نه‌مه. نه‌م جو‌ره ماره‌برینه پووجه‌و نه‌یی لی‌کراوه‌و

بەيەك كەوتنى فەرمايشتى زانا پېشەۋاكانى ھەر چوار مەزھەبەكە نا
دروستو ئارەۋايە. بەلگەيان لەسەر نەمە زۆر شتە. ۋەك سەبەرە (رەزە)
خوۋەلېنە) دەفەرمۇئ: لە بەينى گۆشەى حەجەرولئەسۋەدو دەرگای كابەدا
پېغەمبەرم بە چاۋى خۆم دى لەۋئ راۋەستابوو، لەكاتى حەجى مال
ئاۋايىدا دەيفەرموو: خەلگىنە! ئەى موسولمانىنە! لەمەۋەپېش ئەۋە بوو
خۆم رېگەم بە ئۆۋەدا بوو كە ژن سېغە بگەن (ۋاتە: ژن بۆ ماۋەيەكى
كاتىي، ديارى كراۋ مارە بگەن) بەلام لەم دەمەۋە ھەتا رۆژى قىامت
خودا ئەۋەى حەرام كىردوو (موسلىم ۋەبو داۋودو نەسائى) شەفەيى
(رەزە! خوۋەلېنە! دەفەرمۇئ: ھەۋائى بە ئىمە داۋە سوفيانى كورپى
عوپەينە لە زوھرىيەۋە، لە رېبەى كورپى سەبەرۋە لە باۋكىيەۋە:
پېغەمبەر (دروۋە! خوۋەلېنە! نەيى كىردوو لە سېغەكىردنى ژن، عومەرىش
(رەزە! خوۋەلېنە! لەكاتى جىننىشىنى خۆيدا لەسەر دۋانگە ژن
سېغەكىردنى حەرام كىرد، ھاورىكانى پېغەمبەرىش (دروۋە! خوۋە! لەسەر پېغەمبەر
رەزە! خو! لەسەر يارانە! بۆ! سەلماندىان بۆى، ئىتر بوو بە يەگگرتن. بەيھەقى لە
جەغفەرى كورپى موخەممەدەۋە راگوپز دەكا: لە بارەى مارەكىردنى
ۋەختىيەۋە پرسىارى ئى دەكرئ دەفەرمۇئ: بىرئىيە لە داۋىنپىسى بەبئ
كەم و زياد.

رۆژئ لە رۆژان مەئموون ويستى كە جارى رەۋا بوۋونى ژن
سېغەكىردن بدا، قازى يەحياى كورپى ئەكشەمى تەمىمى بە شەئەزاۋى
چوو بۆ لاى، مەئموون لىي پرسى ھۆى ئەم رەنگ تىكچوون و
شەئەزاۋىيەت چىيە؟ فەرموۋى: ئەى فەرمانرەۋاى موسولمانان!
خەفەتتىكى گەۋرە روۋى داۋە، كارەساتى لە دىندا قەۋماۋە، بە ئاشكرا

چار دراوه که شهروالپسی ره وایه و حالل کراوه! مهنموون گوتی:
 شهروالپسی؟ چوَن؟ یه حیا فهرمووی: به لئ ژن سیغه کردن
 شهروالپسییه نهی چییه؟ مهنموون گوتی: چوَن بیسه لینه بۆم، نهمهت
 له کوئ هیناوه؟ یه حیا فهرمووی: ههم له نامه ی خودادا هه یه و ههم له
 فهرمووده ی پیغه مبهری خودادا هه یه، خوای گه وره دمه فهرموئ:
 {وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ، إِنَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ. فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْعَادُونَ - ۵/۲۳ - ۷} (ته ماشای تاجول نوصول بهرگی جهوتهم
 لاپهره (۲۷) بفرموو: بۆ رافهی نهم نایه ته پیروژانه. زوربهی نهم
 نایه تانهی وان له م کتیبه پیروژدها له تاجدا نهفسیر کراون به کوردی.
 خوژگه رۆژئ له رۆژان سوود لهو رافانهی نهوئ بۆ رافهی نیرمیش
 و مردهگیرا - و مرگپ) نهوجا قازی یه حیا رووی دهمی کرده مهنموون و
 پپی فهرموو: نهی فهرمانرپه وای موسولمانان نایا ژنی سیغه کراو بهر
 {مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ} دهکوهئ که خوا ره وای دیوه؟ گوتی: نه خهیر بهر
 نهم جوړه حالله ناکه وئ. فهرمووی: باشه خو بهر نهو ژنه
 مارمېروامیش ناکه وئ که خوا به شهکه له پووری له میردهکهی، بۆ داناوه،
 وه له ویش به شه که له پووری اناوه بۆ میردهکه، وه نهم جوړه ژنه چهند
 مهرجی خوئ هه یه؟ گوتی: خهیر بهر نه مییش ناکه وئ. یه حیا
 فهرمووی: که واته به پپی نهم نایه ته حالل و هاوسهر دوو جوړی هه یه،
 لهو دوو جوړه بترازی (عدوان) و له سنووری شهرع دمرچوونه و بهر نهم
 ههره شهیه دهکوهئ که دمه فهرموئ: {فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْعَادُونَ} واته: ههرکه سی جگه له م دوو جوړه حالل و هاوسهریه

جوریکي تر دابهينئ نهوه ياساو سنووري هه لالو هاوسهري دمبهزینئ!).
 نه مه بهلگه قورئانی، بفرموو له سوننه تي پيغه مبه ريش (درووده خوا
 له سه ربه) بهلگه ت بو بهينمه وه: نه وه تا فرموودم زانی گه وره نيمامي
 زوهري دهگيرپته وه له عه بدوئلاو له سه ني كوري موحه مه دي كوري
 هه نه فييه وه، له باوكيه وه له عه لي كوري نه بو طالبيه وه (دماوا خوا له مموويان
 به) دهفرموئ: پيغه مبهري خوا (درووده خوا له سه ربه) فرماني پيكر دم له سه ر
 فرماني نهو به ناو مه ردومدا جارمدا: گه رچي پيغه مبه ر (درووده خوا
 له سه ربه) له مه و به ر ريگه ي ژن سيغه كردني داوه به لام له م رو به دواوه ژن
 سيغه كردن هه رامه، خودا نه يي ليكر دووه، جا مه نموون له
 فرموودم زانه گاني پرسى ناي نه مه هديشه ي زوهري له ناو فرمووده
 شوناسه گاندا له بهر گراوه و شتي وا هه يه؟ عه رزيان كرد بلئ، جا كاتي
 مه نموون زاني كه نيمامي ماليك نهو فرمووده يه ي گيرپاوه ته وه، له راي
 خوي په شيمان بووه و فرمووي: داواي ليخوشبوون له خودا ده كه م، من
 هه له بووم. نهو جا فرماني دم كرد جارپاندا: كه ژن ماره كردني كاتي
 هه رامه.

٣٠٠) باسي په روه رده كردني ساوا (حضانه):

په روه رده كردني مندا ل كه به عه ربه ي پي ده گوتري: حضانه،
 به واناگرتنه ئاميزو باوه شه، په روه رده كردن له شه رعا بري تيه له
 ناگاداري و سه ر په رشتي كردني كه سي كه نه تواني خوي په روه رده بكا،
 په روه رده كردن جوړه خاوه ني تي و هه قداريه كه، وه لي نه وه منده هه يه نه م

جۆرە ھەقدارىيە كە پىي دەگوتىرئ ھەضانە، يا پەرورمردەکردنى ساوا،
 بۇ ژن لەبەرترو لە بارتەرە، چونكە ژنان بۇ ساوا دلسۆزترنو باشتر لە
 لەيى و پەرورمردەکردن شارمزان و پتر ھۆگرى ساوانو لە كاروبارى كۆرپە
 دمزانن. بەلگەى ئەمەيش كە ژن لە پيش ترە بۇ لەلەيى ساوا ئەمەيە:
 عەمرى كورپى شوعەيب لە باوكيەو، باوكى لە باپىرى خۆيەو كە
 عەبدوللای كورپى عەمرى كورپى عاصە دەيگىرتەو: عەبدوللای
 دمفەرموى: ئافرەتى ھاتە خزمەتى پىغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) گوتى:
 ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەم كورەمەم نۆ مانگ بە چەرمى سك
 ھەلگرتوو و بەشیری مەمكەم گۆشم كردوو و لە كۆشما پەرورمردەم
 كردوو، ئىستایش باوكى تەلاقى داوم و بەرەلای كردوو و كەچى
 دەيەوى بە زۆر كورەكەشم لى بسىنى. پىغەمبەرىش (مروودە خواە لەسەربە)
 پىي ھەرموو: تا شوونەكەيتەو تۆ لە پيشترى بەم كورە - واتە: شەرع
 دەيدا بە تۆ (ئەبو داوود/ حاكم. حاكم دمفەرموى: رشتەكەى دروستە)
 بەلام ئەم بىرپارە كە منال ھى دايكە بۇ ھەموو كاتى وانى، ئەمە كاتى
 وایە كە منال نەقامى و چاك و خراپى خۆى نەزانى، جا ھەر كاتى ھامى
 كردوو و خۆى ناسى خۆى دەكرى بەسەر پشك لە نيوانى باوك و دايكدا،
 بە ئارمىزوى خۆى ھەركامىيان ھەلبگرى دەدرى بەوھيان، بەپىي ئەم
 ھەرموودەيە: ئەبو ھورەيرە (رەزە خواە لىبە) دمفەرموى: پىغەمبەر (مروودە
 خواە لەسەربە) جارى كورپكى مىرد مندالى كرد بە سەرپشك، كە بە
 ئارمىزوى خۆى، لای باوكى، يا لای دايكى ھەلبژىرئ و لەلای ئەوھيان بى
 كە خۆى ھەزدەكا (ئىبنو ماجەو تىرمىذى گىراويا نەتەو. تىرمىذى بە
 ھەرموودەيەكى جوانى داناو) لە گىرانەوھيەكى ئەبو داوود و حاكمدا:

كۆرۈمگە دەستى دايىكى گرت، نىتر دايىكەكەى بىردى بۇلاى خۇى (حاكىم دىفەر موى: رشتەكەى دروستە) تەمەنى خۇناسىن حەوت سالى، يا لەو دىموروبەرەدايە، ھەر فامىن بەس نىيە بەلگىو دىبى ھۇشى بەھەش بىشكى كە بۇچى ئەو لايە ھەل دىبىزىرى، چۈنكە لەسەر ئەو بىنايە دىمىرى بە سەرىشك كە خۇى ھۇشى بە بەرژەھەندى ئاگادارىكىردنى خۇى باشتى دىشكى. خۇناسىن ئەھەيە كە مىندال بە تەنھا خۇى بەبى يارمەتىدانى كەسىكى تر بتوانى نان و ئاو بۇ خۇى بخواو خۇى لە سەراوكردن پاك بىكاتەھە بە تەنبا بەبى يارىدەى پەرورمىدەكەر.

بىزانە :

بىپارى دايىكى دايىك كە كۆبىيىتەھە لەگەل باوك و باپىردا دەق ۋەك بىپارى دايىك ۋايە كە كۆبىيىتەھە لەگەل ئەم دوو كەسەدا. جا ئەگەر ھەرمىيىنەى پەتى بەبى نىرىنە كىشەيان بوو لەسەر پەرورمىدەكردى مىنال، ئەھە لەم كاتەدا دايىك پىش پىش دىخىرى، ئەھەجا دايىكى دايىك ۋە ئەھە نەنكانەى دايىك كە بەھۇى مىيىنەھە پىي دەگەنەھە، كامىان نىزىكىتر بى لەھە نەنكانە ئەھەيان پىش دىخىرى، ئەھەجا دايىكى باوك ئەھەجا دايىكى دايىكى باوك ۋە ئەھە نەنكانەى دايىكى باوك كە بەھۇى مىيىنەھە پىي دەگەنەھە، ئەھەجا دايىكى باوكى باوك كە بە ھەمان شىۋە بگاتەھە پىي، ئەھەجا ئەھە نەنكانەى دايىكى باوكى باوك كە بە ھەمان شىۋە بن، ئەھەجا دايىكى باوكى باپىرەكە بەھەمان شىۋەبى، ئەھەجا ئەھە نەنكانەى دايىكى باوكى باپىرەكە بە ھەمان شىۋەبن، ئەھەجا خوشكى باوك و دايىكى، ئەھەجا خوشكى باوكى، ئەھەجا خوشكى دايىكى، ئەھەجا

خوشکی دایک، ئەوجا خوشکی باوک. ئەگەر مێ و نێر کۆبوونەووە
لەسەر پەرورەدی منال بوو بە کێشەیان دایک پێش دەخرێ ئەوجا
دایک و نەنکی دایک کە بەمێنە پەتی بگەنەو پێی، ئەوجا باوک،
ئەوجا باپەرە، ئەوجا خوشک، ئەوجا خوشکی دایک، ئەوجا خوشکی
باوک و، ئەمەیش بەپێی دەقی ئیمامی شافعی لەسەری.

براو کۆری براو مامەو کۆری مامە ئەوانیش وەک باوک و باپەرە
وان لە مەسەلە پەرورەدەکردنی ساوادا، کێ نزیکتربێ ئەو پێش
دەخرێ بەریز لەسەر شیوەی ریزی کە لەپوور گران، ئەمەیش دیسان
بەپێی دەقی ئیمامی شافعی لەسەری.

بزانە :

لە بابەتی پەرورەدەدا کچی خوشک پێش کچی برا دەخرێ
هەر وەک خوشک پێش برا دەخرێ.

٣٠١) مەرجهکانی پەرورەدی ساوا:

وێک زانیت منال پەرورەدەکردن جۆرە سەرورە و هەقدارییەکە
کە پێویستی بە دەسلەتە، وە دایک پێش باوک و کەسانی تریش دەخرێ،
هەتا دایک وەستابێ کەسی تر مافی پەرورەدی منالی نیە، چونکە زۆر
زۆر دڵسۆزە بۆی، بەلام دایک ئەگەر خۆی ئارمژووی لە پەرورەدی
منالی بوو بەم چەند مەرجه هەقی ئەوێ هەیە:

يەككەم: دەبىي ژىرو ئاقىل بى، دايسى شىت مافى مئال
پەرۋەردەگەردى نى، چۈنكى شىت و ئاگادارى و سەرپەرشتى كۆرپەيان
نەگوتوۋە، شىت خۇي پېۋىستى بە كەسىكە سەرپەرشتى بكا ئىتر چۇن
دەبىي بە سەرپەرشتى كەسىكى تر.

دوۋم: ئازادىيە، دايسى كۆيلە مافى پەرۋەردەي نى، چۈنكى ئەو
كەلك و قازانجەكەي گشتى بۇ ئاگاگەيەتى، لەبەر ئاگاگەي نايپەرژىتە
سەر مئالەكەي، لەبەر ئەۋمىش چۈنكى مئالپەرۋەردەگەردى جۇرە
سەرۋەردى ۋەقەدارىيەكە، دەي كۆيلە مافى ۋەقەدارى و سەرۋەردى نى.

سېيەم: داىك دەبىي ئىسلام بى، ئەگەر مئالەكە ئىسلام بوو، ھەر
مئالەكە باۋكى موسولمان بى خۇشى دادەنرى بە موسولمان، ژنى بېپروا
مافى پەرۋەردەگەردى مئال ئىسلامى نى، چۈنكى مئالپەرۋەردەگەردى
سەرۋەردىيە، بېپروايش نابى بەسەردارو سەرۋەردى موسولمان، ديسان
لەبەر ئەۋمىش دەگونجى كە بېخەلەتېنى و بەرمبەرە مئالەكەيش خووۋە
خراپەكانى ئەو بگرى توۋشى بېپروايش و شتى وا بى.

چوارەم: دەبىي مەردبى، دايسى بەدگارى نامەرد مافى
مئالپەرۋەردەگەردى نى، چۈنكى ۋەك گوتمان ئەم كارە سەرۋەردى و
ۋەقەدارىيە، بەدگارو نامەردىش مافى ئەۋمىان نى، سەرۋەردى ئەۋمىش
دوۋر نى كە چاۋۋراۋى لى بكاۋ فېرى رەقتارى بەدى خۇيى بكا.

پېنچەم: دەبىي دەسپاك و ئەمىندار بى، دايسى دەستېپىسى ناپاك
مافى پەرۋەردەي نى، چۈنكى دەگونجى گزى و ناپاكى لە بەخىۋەردىنىدا
بكاۋ مئالەكە بىفەۋت.

شه شه: نابی شووی کردیته وه، چونکه خوشه ویست (درویه خواه
له سه ربنا) دهفه رموی: تا شوونه که یته وه تو له پیشتری بۆ به خپوکردنی نه م
مناله. سهره رای نه وه دیش دایک له کاتی وادا له بهر خهریک بوون به
خرمه تی میړدو مایه وه ناپه رژیته سهر نهو، شتی وایش زیان له منال
ددا. به لام نه گهر دایک شووی کرده وه به پیاوئ که مافی
په روه ده کردنی مناله که ی هه بی، وه کوو مامو ناموزای مناله که، نه وه
فه رمایشی ههره راست نه وه دیه که نهو مافه ی بۆ هه یه، چونکه نهو
هه فداره مافی به خپوکردنی نهوی هه یه، له هه مان کاتدا دلسؤزییه تی
چونکه که سیه تی، که واته نهوو دایکه که ی پیکه وه به باشی سهر پهرشتی
ده مکن.

جه و ته م: نیشته جییه، کاتی دایک مافی به خپوکردنی هه یه که
خوی و باوکی مناله که له یه که شاردنا نیشته جی بن، به لام نه گهر ههر
کامیکیان لهو شاره وه بچن بۆ سه فهری نیش و کار، وهک سه فهری جه و
بازرگانی و غه زاو عه مره، نه وه نابی مناله که له گه ل خوی ببا بۆ نهو
سه فهره، چونکه سه فهر جیگه ی مه ترسی و ناره حه تییه. به لکوو لهو
ماوه یه دا منال له لای نیشته جی که یان دهبی هه تا نه ویتریان دیته وه، نیتر
ماوه ی سه فهره که کورت بی یا دریز، به لام نه گهر سه فهره که سه فهری
گواسته نه وه له شوینی که وه بۆ شوینی کی تر بوو، نه وه باوک هه قی هه یه
که بیسه نیته وه له دایک و له گه ل خویدا بی، به مه به ستی پاراستنی ناوو
ره سه نی خوی، چونکه ره سه ن و به نه چه و به نه ماله به باوکه به دایک نیه،
سهره رای نهو میش به رژه وه مندی ته می و ناموزگاری و فیرکردن له وه دایه و
ناسان تریش به خپوده کری. به لام نه گهر دایکیش لهو سه فهره دا له گه ل

باوک بوو ئەو بەخیوکردن مافی خۆیەتی، ھەروا ئەگەر لە سەفەری گواستنەو مەیشەو گەرایەو بەخیوکردن مافی جارانی بەخیوکردن دەگەریتەو بە دایک. مەرجه کە رێگە ئەمین بێو ئەو شارە کە دەچێ بۆی ئەمن و ئاسایشی تیا بێ، دەنا مافی نیە منالە کە لە ژنە بەخیوکەرە کە بەسە نیتەو.

بزانە :

گشت باوەنەکانی تریش ھەمان مافی باوکیان ھەیە، دەتوانن لەم کاتانەدا منداڵ لە ژنە بەخیوکەرە کە بەسیننەو، بە مەرچی خۆی بێو نامەحرەم نەبن، وەک باپیرەو براو مامە، چونکە ئەمانەیش مافی پاراستنی ناوی رەسەن و بنەچە خۆیان ھەیە، ھەروا ئەگەر نامەحرەمیش بێ، وەک نامۆزا، بەلام بە مەرچی ئەو لەم شیوەیەدا منالە کە کور بێ، چونکە ئەگەر کچ بێ نادری بە دەستی باوانی نامەحرەم، بەلام ئەگەر خزمی خۆی لە باوان نەبوو لە خالوان بوو ئەو مافی سەندنەو نیە، وەک خال و مامی دایکی، چونکە ئەمانە مافیان بەسەر رەسەن و بنەچەو نیە.

ئایا بۆ چەسپاندنی مافی دایکی بەخیوکەر ئەگەر منالە کە شیرە خۆرە بوو مەرجه کە مەمکی پێیدا یان؟ دوو راهەییە، یەکیکیان دەفەرموێ: مەرجه نیە، بەلکەو لەسەر باوکە کە دایەنی بۆ بگری، رای دروست ئەو نیە: کە ئەو مەرجه، چونکە زەحمەتە بەگریگرتنی دایەن.

۳۰۲) تاوانكارىيەكان (الجنایات):

تاوانكارىيەكان زۆرن، چوار جۇريان لە شەرعە تۆلەيان بۇ ديارى كراوە، كە بەو تۆلەيە لە زاراوى شەرعە پىي دەگوترى حەدى شەرعى:

جۆرى يەكەم: ئەو چەشنە تاوانكارىيە كە زيان بدا لە لەش و گيان و ئەندام، بەم جۆرە دەگوترى: كوشتن يان زاماركردن.

جۆرى دووهم: ئەو چەشنە تاوانەيە كە زيان بدا لە شەرمگا و لەزەتگا، بەم جۆرەيش دەگوترى: داوینپىسى و حيزى.

جۆرى سىيەم: ئەو چەشنە تاوانەيە كە زيان بدا لە سامان، ئەمەيان دەبى بە چەن چەشنەو، ھەر سامانى بە شەپ داگير بكرى، وە ئەو شەپە ھىچ تەئويلىكى بۇ نەكرى ئەو فەرھوودو راوړووتە، ئەگەر تەئويلى بۇ بكرى ئەو بەغيە، واتە: دەسدرىزى و زولم و زۆرە، ھەر سامانىكىش بە دزكە بە نەينى لە شوينى پاراستنى ئاسايى خۆيدا بىرى ئەو دزىيە، ئەو كە بەھيزى بازوو، وە بە زۆرى زۆردارى و بەھيزى دەستەلات و بەھوى بەرزى پاىە و پلەو بىرى ئەو زەوت كردنە!

جۆرى چوارەم: ئەو چەشنە تاوانەيە كە زيان بدا لە ئابروو و لە نامووس و شەرف، بەم جۆرەيش دەگوترى: بوختان.

۱) تاوانكارى كوشتنى بە قەستى (جناية القتل العمد): كوشتن سى جۆرە: كوشتنى بە قەستى پەتى، كوشتنى ھەلەى پەتى، كوشتنى نيوەقەستى و نيوە ھەلە، كوشتنى بە قەستى پەتى ئەو مەيە: كە بكوژ

نيازى كوشتنەكەيشو نيازى كەسە ديارى كراوۋەكەيشى كىردىن بىھۇي شىكەۋە كە زوربەى كات ئەو شتە كوشندەبىن، خۇاى ئەۋشتە ئامىربىن ياشتى تىربىن، ۋەك چەقۇۋ دەمانچەۋ زەھر. دەى ئەگەر بىكوژى نيازى نىشەكەى نەبوۋ - ۋاتە: بە مەبەستى كوشتنى كەس ئەو كارەى نەكرد، كە بوۋە بىھۇي كوشتنى كەس - ۋەك قاجى لە شتى ھەلگەۋىۋ بىكەۋى بەسەر مناللىكاۋ منالەكە بەۋە بىرئ - ئەۋە تۆلە لىسەندىن ۋ كوشتنەۋەى لەسەر نىە. ھەر ۋا ئەگەر بەنيازى كوشتنى كەسىكى تايبەت ۋ بە نيازى كوشتنى كەس ئەو كارەى ئەنجام نەدابوۋ ئەۋە دىسان كوشتنەۋەى لەسەر نىە، ۋەك كەسئ لە تەقەى خۇشيدا گوللەى ۋىل بىكوژىۋ دىربىكەۋى كە ئەۋ گوللەىە ھەملەۋ تەقاندوۋىەتى ئەۋە ھەملەۋ ناكوژرپتەۋە لە جىياتى ئەۋ كۆژراۋە.

كوشتن بە ئامىرو بەشتى تىرىش دەبىت، ۋەك ئەۋە: كەسئ بەندى بكا نەخۇى نان ۋ ناۋى بداتىۋ نە بەيلى خۇى ھەۋلىكى ئەۋە بدا ھەتا لە بىرسانا دىمىرئ، ئەۋە كوشتنەۋەى لەسەرە، ھەروا ئەگەر ھەپسى بكاۋ روۋتى بكاۋەۋە ھەتا لەسەرمانا بىرئ، يا بە بەندى لەبەر خۇر رايىگرئ ھەتا تىنى ھەتاۋەكە دىكوژى، ئەمەش كوشتنەۋەى لە سەرە، يا ۋەك ئەۋە دوۋكەس يا پىر شايەتى بدەن كە نەرىمان ئەۋرە ھمانى كوشت، ۋەقازى نەرىمان لە تۆلەى ئەۋرە ھمانا بىكوژرپتەۋە، پاشان شايەتەكان پەشىمان بىنەۋەۋ بلىن بە درۋ شايەتىمان لە نەيماندا، ئەمە دىبى بەھۇى كوشتنەۋەى ئەم شايەتەنە. يا ۋەك ئەۋە خۇراكىكى زەھراۋى بە نيازى كوشتنى بدا بە كەسئ ۋ ئەۋ كەسە بىرئ، لە كاتى ۋادا تۆلە بىۋىستە. يا ۋەك ئەۋە سەرى بىرئ لە دالانىكا بە فىل بگرئ ۋ مىۋانى

دمعومت بکا بو مائهووی به نیازی نهوه که به نامهردی بیخاته نهو بیرموه، نهویش لهسهر شوینهکهوه بپرواو بکهوئته ناو بیرمکهو بمری نهمهیش کوشتنهووی لهسهره.

بزانن:

که مروف کوشتن به نارهوا تاوانیکی گهلی گهورمیه له پاش بیبامری به خوی گهوره گهورترین گوناھی گهورمیه، نایهتو ههدهی زور فره ههیه که ههپهشی سهخت دهکا له کاری و ناههمواری نالهباری نارهوا، وهک: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا - سورة النساء - ۹۳/۴} واته: ههر کهسی به نارهوا موسولمانی به قهستی بکوژی، نهوه سزای نهو بکوژه دۆزهخهو حالی وایه ههتا ههتایه له دۆزهخدا دهمینیتتهوه). له سهحیحی موسلیمدا ههزمت واته: بنووسری (مرووه خوا لهسهره) دهفهرموی: به هیج جوژی کوشتنی موسولمان دروست نیه، مهگهر بهیهکی لهه سی شته: موسولمان بووبی و له نیسلام ههلگهرا بیتهوه، یا خاوهن هاوسهر بووبی و له پاشا داوینپسی بکا، یا به ناههق و به زوری زۆرداری مروفیکی بی تاوانی کوشتی. له فهرموودهیهکی تردا دهفهرموی: لهلای خودای گهوره نهه جیهانه ههمووی لهناو بجی نهوهکا موسولمانی به نارهوا بکوژی (تیرمیزی و نهسانی به رستهیهکی ساخ گیراویانهتهوه) له فهرموودهیهکی تردا دهفهرموی: ههر کهسی کۆمهکی بکا لهسهر کوشتنی

موسولمانن به نارپوا با بهنیو وشهیش بی^(۱)، رۆزی قیامت که دهچی
بۆ دیوانی خوا، بۆ پرسینهوه، لهناو چاوانی نووسراوه: ناهومید له
رحمهتی خودا.

برپاری کوشتنی قهستی:

ههر کهس لهسهر نهو شیوهی باس کرا موسولمانن به نارمزوو به
نارپوا بکوژی کوشتنهوهی پپویست دهبی، بهپیی نهه نایهته:
{كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ
وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى - سورة البقرة - ۱۷۸/۲} واته: نهی
موسولمانهکان! خوداوهندی مهزن دایناوه له سمرتان، تۆله سهندن
لههوی کوژراوهکانهوه، به یهکسانی، بهم رنگه لهباتی ئادهمیزادی
کوژراوی نازاد ئادهمیزادی بکوژی نازاد دهکوژریتهوهو له جیاتی بهنده
بهندهو له باتی میینه میینه (بهپیی نهه نایهتهی تریش: {وَلَكُمْ فِي
الْقِصَاصِ حَيَاةٌ - سورة البقرة - ۱۷۹/۲} واته: نهی هۆشمهندانو
هۆشیاران! له دامهزاندنی یاسای تۆله سهندنا به یهکسانی، که
بریتیه له کوشتنهوهی بکوژ لهباتی کوژراو، بۆ ئیوه، ههیه ژیانو

(۱) له (النهاية في غريب الحديث والاثار) دا دهفرموی: (وهك ثمره بلتی: ثوق له وشی
(ثوق تول) دا، واته پینی بلتی: بیک له وشی (بیکوژه) دا ئهمه له چدشی ئمر
فرموده پینهمبهره {مروود خوا لهسروبی} که دهفرموی: کفی بالسيف شا) یرید
شاهدا. خوا پهنامان بدا، براستی له ولاتی ئیمدا پیار کوشتن له ئاو خواردنهر
ناسانتره. سد پیار بکوژهو بهجۆره پالی حیزبن ئیر دهبی به پالوان.

زینده گییه کی گهوره و به نرخ). به پیی نه م فهرمو و دمییه پیغه مبه ریش
(مرووده خوا و له سر به): که دمه رموی: (به هیج جوړی کوشتنی موسولمان
دروست نیه، مه گهر به هو یی که له م سئ شته وه..تاد) له
(صه حیجه ین) و شوینانی تریشدا هیه که حه زره ت (مرووده خوا و له سر به)
دمه رموی: هه رکه سئ که سیکی بکوژری خوی سهرپشکه له یه کی له م دوو
کاره کامیان به باش دزمانی نه و میان هه لېژیری: یا خوین و مریگری، یا
بکوژ بکوژیته وه.

جا له سهر نه م بنیاته هه قدری کوژراو هه کی کوشتنه ووی بکوژی
هیه، به چی شیوه یه که کوژرا و ده کی کوشتو و ری که ناوا به بی
زیاده و نه ت که پیکردن بیکوژیته وه، وه که زاتی پاک دمه رموی:
{وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ
- سورة الإسراء - ۱۷/۳۳} واته: وه هه رکه سئ به ناروا کوژرا
شهریعتی خودا ریگی هه قدره کی دها که توله له بکوژه کی به
ته ووی بسینی، و نابی نه و هه قدره زیاده ووی له کوشتنه و ده کی بکا.

جا گریمان بکوژ به نامیری زه لامه کی کوشتبوو، وه که نه وه به
گولله کوشتبووی، خو شی به گولله ده کوژریته وه، نه گهر به زهر
کوشتبووی، - که نامیر نیه - خو شی به زهر ده کوژریته وه، نیت
هه روا، نابی زیاده ووی له کوشتنه و ده کی بکا، وه که نه وه نه تکی پی بکا،
جا هه وه که مافی توله سهندنی هیه مافی نه ویشی هیه که
بکوژه که به حش. وه که خوا میهن دمه رموی: {فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ
أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءِ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ - سورة البقرة

— ۱۷۸/۲ { نه‌گهر کوژراومه‌که خوئی له پیش گیان دمرچوونیا بکوژه‌که‌ی نازاد کرد له خوینی خوئی، یا یه‌کئ له که‌سو کاری کوژراو بکوژی نازاد کرد له به‌شه‌که‌ی خوئی له‌و خوینه، ئیتر نابئ بکوژ بکوژریت‌ه‌وه، ودمبئ به‌پئی باوی ناو خویمان و له‌سهر یاسایه‌کی جوان خوین و مرگرن، وه بکوژیش خوینه‌که بدات به خاومن خوین به چاکی) مه‌به‌ست له (عه‌فو) له‌م نایه‌ته پیرۆزه‌دا نه‌وه‌یه که هه‌قدار واز له کوشتنه‌وه بیینی له کوشتنی به‌قه‌ستیدا، له جیاتی نه‌وه به خوین و مرگرن رازی بی. ئیتتیباغ به‌مه‌عروفیش نه‌وه‌یه که خاوه، خوین له داوای خویندا توندی و تیژی به‌کار نه‌هینئ. بکوژیش ده‌بی به‌بی به‌قنگاخستن و خاومن خاوه خوینه‌که به‌ته‌واوی بدا. ئه‌م داستانه‌یش دیسان به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه که هه‌قدار خوئی سه‌ر پشکه یا هه‌ق ده‌سپینئ یا بکوژ له کوشتنه‌وه نازاد ده‌گا. چه‌زرعت (درووه‌خواه له‌سه‌ربئ) فه‌رمووی: نه‌ی کۆمه‌له‌ی خوزاعه! نه‌ومتا ئیوه ئه‌م کوژراومتان کوشتووه، که له هوزی هوزمه‌یله، نه‌وا من به‌خودا خوینه‌که‌ی دهم، به‌لام له‌پاش ئه‌م رووداو هه‌رکه‌سئ که‌سئ بکوژی، که‌سوکاره‌که‌ی خویمان سه‌رپشکن، کام له‌م دوو کاره به‌چاک دزمانن نه‌وه هه‌لبژیرن: نه‌گهر پێیان خوش بوو نه‌وا بکوژ بکوژنه‌وه، نه‌گهر پێشیان خوش بوو خوین و مرگرن. (نه‌بو داوود / تیرمیزی).

جا وه‌ک گوترا خاومن ماف نه‌گهر تۆله‌ی سه‌ند نه‌وا کاره‌که دیارو ناشکرایه، نه‌گهر کابرای به‌خشی خوین پێویست ده‌بی که بریتیه له سه‌د و شتر، دمدری له خوینی موسولمانی نازاددا، جا نه‌گهر کوشتنی به‌قه‌ستی بوو نه‌وا به‌ له‌ سئ رووه‌وه خوینه‌که قورستر ده‌بی.

یه که میان: خویننه که ده که ویتنه سهر خودی بکوژ ده که، ناکه ویتنه
سهر که سوکار ده کهی (عاقله).

دوو ده میان: پیو یسته ده سبه جی به بی دواخستن.

سییه میان: بهم شیوه قورستر ده کری: ههم سالی وشتره کان گه وره
ده کری، ههم به شه کان له پینج به شه وه ده کری به سی بهش له سهر نه
شیوه یه: پیو یسته بکوژ خوی له مالی خوی نه ژماره وشترانه بدا له
خویندا: سیی وشتری میچکه ی سی سالانه، سیی وشتری میچکه ی چوار
سالانه، چل وشتری ئاوس، به لگه ی نه برپاره نه فهرمووده یه تی (مرووده
خواه له سهر به): ههر که سی به ئارموزو موسولمانی بکوژی نه وه دهر ریته
دهستی خوینر سه کانی کوژ راوه که، نیت نه وان ئارموزوی خویانه یا بکوژ
ده کوژ نه وه، یا خوین وه ده گرن، خوینباییش سه د وشتره، له سهر نه
شیوه یه: سیی وشتری می سی ساله و سیی وشتری می چوار ساله و چل
وشتری ئاوس. وه همر دوو لایش له سهر ههر چی ریک بکه ون دروسته
نه مه ییش بویه وایه تا خوینبایی گران بی و خه لک سل له خوین رشتن
بکاته وه (تیر میزی و نه بو داوود — تیر میزی ده فهرموی: فهرمووده یه کی
جوانی غه ریبه).

(۲) کوشتنی هه لهی په تی (الخطأ المحض): هه لهی په تی بهم دوو
نموونه یه روون ده که یه نه وه:

یه که م: وه که نه وه تیری بنی به شتی که وه، وایزانی که نیچیره، یا
درنده یه، یا شتی تری خوین ره وایه، به لام بهر پیاوی بکه وئ و بیکوژی.

لهم نموندها بکوژ نیازی نیشهکهی بووه، بهلام نیازی کهسهکهی نهبووه.

دووهم: نه نیازی نیشهکهو نه نیازی کهسهکهی نهبی، وهک له کاتیکا که به ریگه‌دا دپروا پیی هه‌لکهوئ له منالیک و بکهوی به سهریاو بیکوژی، یا شتیکی کوشندهی به دهسته‌وهبی دهستی بلهرزی و برژی به‌سمر کهسیکاو بیکوژی.

برپاری کوشتنی هه‌له :

پیوستبوونی خوینباییه، به‌پیی نایه‌تی: { وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ - سورة النساء - ۹۲/۴ } واته: موسولمانی به هه‌له موسولمانی بکوژی نه‌وه پیویسته له‌سهری که به‌ندهیهکی موسولمان نازاد بکا وه خوینیش بدا به خوینرپه‌سی نه‌و کوژراوه. نه‌وه‌تا لهم نایه‌ته پیرۆزه‌دا خودای گه‌وره خوینبایی پیویست کردوو به‌لام باسی تۆله سهندنی نه‌هیناوده‌ته ئاراوه. له فهرمووده‌دا هه‌یه که حه‌زهرت (دروود خوا له‌سهری) نامه‌یی دهنوسی بو خه‌لکی ولاتی یه‌مه‌ن تیايدا ده‌فه‌رموی: خوینبایی مروّف سه‌د و شتره. خوینبایی له کوشتنی هه‌له‌ی په‌تیدا له‌سی لاوه سووک ده‌کری:

یه‌که‌م: خوینه‌که له حیاتی سی به‌ش ده‌کری به پینج به‌شه‌وه له‌سهر نه‌م شیوه‌یه: بیست و شتری میچکه‌ی یه‌ک سالانه، بیست و شتری میچکه‌ی دوو سالانه، بیست و شتری نی‌ری دوو سالانه، بیست و شتری میچکه‌ی سی سالانه، بیست و شتری میچکه‌ی چوار سالانه. به‌پیی نه‌و

فهرمووده‌یه که نیبنو مه‌سعوود گیراویه‌ته‌وه، که نه‌م ته‌فصیلاته‌ی تیادایه، که هه‌ندئ وایان گیراوه‌ته‌وه که نه‌و فهرمووده‌یه فهرمایشتی پیغه‌مبهره. به‌ههر حال رای جبه‌ماومری هاوړپیانې پیغه‌مبهر له‌سهر نه‌وه‌یه که خوینبایی هه‌له ده‌کړئ به پینچ به‌شه‌وه.

دووهم: خوینبایی له‌م کاته‌دا ده‌که‌وېته سهر که‌سو کاری کابرای بکوژ، که پټیان ده‌گوترئ (عاقيله) که بریتین له‌و نیړینه ته‌کلیف له سهرانه که له‌کاتی روودانی تاوانه‌که‌دا هه‌ن و نه‌گهر کابرای تاونکار بمړئ که له‌پووری ئی ده‌بن، به مهرجئ بڼه‌چه‌و وه‌چه‌ی تاوانکاره‌که نه‌بن، وه‌ک باوک و دایک و باپرو نه‌نک و کوړو کچ، نه‌مانه له که‌سوکاری به واتا (عاقيله) نین. سهر به‌لگه‌ی نه‌م برپاره نه‌م فهرمووده‌یه: نه‌بو هورمیره (ره‌زه خواه ایښه) ده‌فه‌رموئ: دوو ژنی هوذه‌یلی بوو به شه‌ریان یه‌کیکیان به‌ردیکی گرتنه‌وی تریان و خو‌ی و سکه‌که‌ی کوشت، جا که بو دادخوا‌یی دادیان برده لای خو‌شه‌ویست (درووه خواه که‌وره له‌سهر به‌) برپاریدا: که خویننی سکه‌که‌ی ده‌کاته سهرئ، نیتر نه‌و سهره به‌نده‌بئ یا که‌نیزه‌ک بئ ده‌بئ وه برپاریشیدا که خویننی ژنه کوژراوه‌که‌و خویننی یکه‌که‌ی له‌سهر خوینپر‌ه‌سانی ژنه تاوانباره‌که‌یه، نه‌ک له‌سهر ژنه‌که خو‌ی. وه که‌له‌پووری ژنه کوژراوه‌که‌یشی دا به مندا‌له‌کانی و به خزمه‌کانی تری.. تا کو‌تایی فهرمووده‌که که بوخاری و موسلیم و نه‌بو داوودو تیرمی‌ذی و نه‌سائی گیراویانه‌ته‌وه (دانه‌ر — رهممته خواه ایښه) به ته‌صه‌رووف فهرمووده‌یه‌کی راپیچ کردبوو. به‌نده ده‌فه‌که‌یم له تاجول نوصوله‌وه راگو‌یز کرد — وهرگیر).

بۆيەككە لەم بارەدا خويىن دەكەۋىتتە سەر خويىن پەرسەكان، چونكە ھەلەو نىمچە ھەلە زۆر روو دەدەن، لەبەر ئەو ۋە بەباش دەزانى كە كۆمەكى تاوانبار بدرى، تا تووشى ھەزاراى ۋە دەسكورتى نەبى ۋە بەھۆى ھەزارىشەو ۋە تووشى دەيان ھەلەى تىرىش نەبى، كابرە خۇشى بۆرە مەھانەيەكى ھەيە، بە پىچەوانەى كوشتنى بە قەستىيەو، چونكە ئەو بەھىچ جۆر مەھانەدار نىە، لەبەر ئەو ۋە شايستەى يارمەتى ۋە دىل پىسووتان نىە، لە ھەمانكاتدا ئەم خويىنە بە چەند قىستى دەدرى، خويىنى نىرىنەى موسولمان بە ماۋەى سى سال دەدرى، ھەر سالەى سى يەكى دەدرى، خويىنى ژنە موسولمان بە دوو سال دەدرى خويىنى بىپروا بە يەك سال دەدرى، لەبەر ئەو ۋە دانەكەى زۆر گران نابى لە سەريان. (ئەمەى كە نوسىمان لە بارەى خويىنى ژن ۋە خويىنى بىپروا ۋە قەسەى شەرىعەتى ئىسلامى مامۇستا مەلا عەبدولكەرىم ۋە دەقى فەرموودەى ئەصەجى مېنھاجە. بەلام دانەر راى بە جۆرىكى ترە بۆيە لە بېرگەى سىيەمدا دەفەرمۇى):

سىيەم: خويىنەكەيش بە قىست لە ماۋەى سى سالدا دەدرى شافىعى (رەزە خۋە لىبىن) دەفەرمۇى: ناگام ئى نىە كە كەسى ھەبى لارى لەو ھەبى كە ساخ بۆتەو كە پىغەمبەر (مۇھەممەد خۋە لەسەربە) بېريارى داو ۋە ئەو خويىنەى خويىن پەرس بىدەن بە سى سال ئەدرى.

ۋەكى تىرىش عومەر ۋە لى ۋە ئىبىن ۋە عەبباس ۋە ئىبىن ۋە عومەر (رەزە خۋە لىبىن) ۋە ھايان دانائە كە ئەم جۆرە خويىنە لە ماۋەى سى سالدا بدرى، ۋە كەسىش رەخنەى لە بۇ چوون راى ئەم زاتانە نەگرتوۋە، لەبەر

ئەو بەرپارەکیان بوو بە یەگرتن، چونکە ئەم زاتانە لە زانا گەورەکانی سەحابەکان، شتی و گرنگ لە ناییندا بەرای خۆی نائین، مەگەر بە (توقیف)^(۱).

(۲) کوشتنی نیمچە قەستی و نیمچە هەڵە. نیمچە قەستی ئەو مەیه نیازی نیش (فیعیل) هەکوو کەسەکی هەبێ، بەلام بە شتیک نیشەکە ئەنجام بدا کە زۆرتر وابێ کوشندە نەبێ، وەکوو بە قەمچی یا بە تووئ یا بە بەردیکی بچووک بدا لە کەسێ و بەو لێدانە سووک و کەمە بەرپکەوت بمری. بەم جوۆرە کوشتنە کوشتنەو پێویست نابێ، بەلام خوینیکی قورس دەکەوێتە سەر خوینەرەس (عاقیلە) بەپێی تەمەنی و شترەکان و ژمارە سەلەکان کەسێن و زیاتر نین خوینەکە قورسە، جا پێویستە کە سێی و شتری میچکە سێ سالانەو سێی و شتری میچکە چوار سالانەو چل و شتری ناوس بدن بە خاوەن خوین. بەپێی ئەو مەش کە دانی خوینەکە دەس بەجێ نیەو مۆلەتدارە هەتا سێ سال دادەنری بە خوینی سووککراو. بەلگە ی ئەمەیش داستانێ دوو ژنە هۆمیلییەکانە کە لە پیشەوە رابورد.

بەلام ئەگەر کابرای کوژراو منال بوو، یا نەخۆش بوو، وە زوربە ی کات وەک گەورەو ساخ بەرگە ی ئەو جوۆرە لێدانە ی نەدەگرت، یا گەورەو بەهیزبوو بەلام کابرای تاوانبار کەرکوژی بەو تووئە یا بەو قەمچیە

(۱) توقیف ئەو مەیه سەرچاوە ی زانیاری لە بارە ی بریارو چۆتیتی و هەوالتی شتەو بگەرێتەو بۆ سەر سەروشی خرابی.

دايگرت هه تا مرد، نه وه دادهنرئ به كوشتنى بهقهستى، وهكو شتنه وهى دمكه ويته سهر (واته: ناميرو هوى تاوان به پيى كهسو بارودوخ دهگورئ - و مرگي).

٣٠٣) مهرجه كانى پيوستبوونى توله سندن:

نهم چواره له كاتى مسوگهر بوونى كوشتنه وهدا مهرجن:

مهرجى يه كه م: دهبى بكوزمكه ته كليفى له سهر بى، واته: ره سیده و هوشياربى و بيه پرواى جهنگهر نه بى. كه واته كوشتنه وه نيه له سهر ناره سیده و شيت، چونكه وهك له پيشه وه له فهرمووده دا رابورد نهم جوړه كه سانه ته كليفيان له سهر نيه، هه روا خه وتوويش كه له خه ودا به بى ناگا به دهم خه وه وده بتليتته وه به سهر كه سيكداو بيكوژئ، نه مېش توله سندننى له سهر نيه به پيى هه مان فهرمووده پيشه وه، هه روا كوشتنه وه له سهر زينده ودرېش نيه، چونكه نازهل و زينده وهران، مروقى ئى دمرجى، ته كليفيان له سهر نيه.

به لام هه موو كاتى بوونى هوشى ساخ مهرج نيه، وهك نه وه كابرأى بكوز به نارمزوو، به بى مه هانه ي ره و، خوى سهرخوش بكا به شتيكى نارموا، كه پيى دهگوترئ سهرخشيى تاوانكار، له م كاته دا توله ي له سهره. هه روا نه گهر به خوار دنه وهى دمرمانئ كه پيى تاوانيار ببى هوشى خوى لاببا، هه روهك له م حالانه دا ته لاقى ته لاقخوريش دمكه وئ، نهك هه ته لاق به لكوو له سهر هه موو كردار يكي تريش بهر پرسياره.

له ههمان كاتدا نه گهر برپارى كوشتنه وهى نه دمېن مه عنای وایه
ريڅخوش دهكېن بۇ ههموو كه سى، همر كاتى ويستان كه سى بكوژن بچن
له پيشدا خويان سهرخوش بكهن هه تا نه كوزرېنه وه! دهى شتى واته:
سهردهكيشى بۇ خوينپرشتنى زورى نارهوا.

مه رچى دووهم: نه وهيه كه بكوژه كه زيادى نه بى به سهر
كوژراوه كه دا، به هوئى ئيسلامه وه، كه له م كاتهدا كوژراو به سيفه تى
بيپرواىي كه مى هيه بهر اهر بكوژ، كه واته: موسولمان ناكوزرېته وه له
جياتى بيپروا (ئيمامى بوخارى و ئيمامى موسليم (رهزاه خوايان لېبى)
فهرمووده يه كيان له م بابه ته وه گيرپروا ته وه) (بروانه تاجول ئوصول به
كوردى ب - ۱ ل - ۸۸ ز - ۱۶ ف - ۱ + ب - ۳ ل ۲۷۵ ف - ۱ ز
- ۹۹ - و مرگېن) نه مهى كه دمفه رموى: موسولمان له جياتى بى پروا
ناكوژرېته وه مه ذهه بى ماليك و نه حمه دو ئيسحاقه. نه بو حه نيفه
دمفه رموى: موسولمان له جياتى بيپرواى په نادراو (ذمى - نه و
كافرانهى له په ناى ئيسلامدا ده زين) دهكوژرېته وه، به لام له جياتى
بيپرواى په يماندار (موعا هه د - خاومن عه ه دو په يمان، به لام له ولا تى
خوى بژى، نه ك له ناو موسولماناندا) و له جياتى بيپرواى جهنگى
ناكوژرېته وه.

هه قايه تى ده ئى: جارى موسولمانى بيپرواىي دهكوژى، بۇ دادگايى
دهيبه ن بۇ خزمه ت نه بو يوسف - كه يه كيكه له شاگرده گه وره كانى
نه بو حه نيفه - نه بو يوسف برپار ده دا كه موسولمانه كه له جياتى

بېرېواکه بکوژرېته وه، جا پياوې کاغه زېکې بؤ دېبا ئهم شيعرانه ي تيا
دهيو:

يا قاتل المسلم بالكافر
يا من ببغداد وأطرافها
جار على الدين أبو يوسف
فاسترجعوا وانكوا على دينكم

جرت، وما العادل كالجانر
من فقهاء الناس أو شاعر
بقتله المسلم بالكافر
واضطربوا فالاجر للمصابر

واته :

له جياتى كافر دهكوژى موسوئمان!
كهى نه مه داده نهى خاوون وئژدان
نهى خه لكى به خدا، نهى خه لكى جيهان!
له مه لاي زاناو له شاعيرى جوان
وا نه بويوسف دينتاني فهوتان!
له جيلتییى كافر دهكوژى موسوئمان
(انا لله) كهن، بگريز بو دينتان
ياداشى خوگرواته: له لاي يه زدان!!!

ھەروا دەبى بكوژەگە زىادى نەبى بەسەر كوژراو ەگەدا بە ئازادى .
 كەواتە : ئەگەر ئازادى بەندەبى بكوژى ناكوژرئەو ە لە جىياتى .
 خواى ئەو كۆيلەيە بەندەبى ، يا پاشەمەرگە (مودەببەر) بى ، يا
 كاغەز پىدراوبى ، يا كەنىزەكى دايكى منال بى ، بەپى ئايەتى
 { الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ زَنْجِيرُهُ - ٢٩٨ } .

ئىمامى عەلى (رەزە ئىمام ئىبنى) دەفەرمۇي: بوو بە ياساى شەرىعت كە ئازاد لە جىياتى بەندە ناكۆزىتەو. بەلگەيەكى تىرىش ئەوئە: (كە ئەندامەكانى موسولمانى ئازاد لە جىياتى ئەندامەكانى كۆيلە نابىرئىن، كەواتە: چۆن گىانى لە جىياتى گىانى ئەو دەرەكرى، ئەم خراپترە چۆن شتى وا دەبى).

مەرجى سىيەم: نابى بكوژەكە باوك و باپىرو دايك و نەنكى كۆزراوئەكەبى، با بەرەو ژوورتىش بى، واتە: بنچىنە ناكۆزىتەو لە جىياتى وەجەى خۇى، بەپىي ئەم فەرماشتەى عومەر (رەزە ئىمام ئىبنى) كە لەھۇى داستانىكەو دەفەرمۇي: (لەبەر ئەو نەبى كە بەگوپى خۇم لە زارى پىغەمبەرم بىستوو (دروودە ئىمام ئىبنى) دەيفەرموو: باوك ناكۆزىتەو لە جىياتى كورپى خۇى، لەبەر ئەمە نەبوايە دەم كوشتتەو. دەى زووكە خوينەكەى بىنە، ئەوئەش خوينەكەى هىنا بۆ عومەر، عومەرىش دايە دەستى كەلەپوور گرەكانى كۆزراوئەكە (بەيھەقى، دەيش فەرمۇي: رشتەكەى دوستە، حاكمىش ھەروا دەفەرمۇي). وەكى تىرىش بنچىنە ھۇى پەيدا بوونى نەوئە خۇيەتى، لەبەر ئەو نەبى وەجەى خۇى كە خۇى مايەى بوونىەتى بىي بەھۇى نەمان و ھەوتانى ئەو.

مەرجى چوارەم: ئەوئە كە خوينى كۆزراوئەكە پارىزراوبى ئەگەر وا نەبوو خوينى بەفېرۆ دەرۋا، وەك ئەو داوئىنپىسى ھاسەر داربى (زان محصن) خۇاى داوئىنپىسىيەكەى بە بەلگەو شايتە چەسپابى يا بە پىلئىنان.

۳۰۴) كۆمەلئى لە جىياتى يەك كەس دەكوژرېنەوہ:

ھەر كاتى چەند كەسى بە ھاوبەشى كەسىكىان كوشت، وە مەرجهگانى تۆلە سەندن ھاتنەجى، ئەو ھەموويان دەكوژرېنەوہ، بە مەرجه ئەو ھە كە كارى ھەركامەيان بە تەنھا بگىرى بىي بەھۆى كوشتنى كوژاروہكە، چونكە ئەم نايەتە گشتايەتى دەگەيەنى كە دەفەرموى: {وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا}.

لەبەر ئەو ھەيش كە ئىمامى عومەر {رەزە ئوۋە لېبە} ھەوت كەس يا پېنج كەسى لە خەلكى سەنعاى يەمەن لە جىياتى يەك كەس كوشتەوہ، وە فەرموى: ئەگەر سەرچەم خەلكى يەمەن دەستيان لە كوشتنى ئەم كوژاروہدا ھەبوايە ھەموويانم وەك ئەم چەند كەسە لە جىياتى دەكوشتەوہ. ھەروا ئىمامى عەلىش {رەزە ئوۋە لېبە} سى كەسى كوشتەوہ لە تۆلەى يەك كەسدا، موغىرەيش {رەزە ئوۋە لېبە} ھەوت كەسى كوشتەوہ لە تۆلەى كەسىكدا. ئىبنو عەبباسش {رەزە ئوۋە لېبە} دەفەرموى: ئەگەر كۆمەلئى بگەنە سەد كەسىش يەكئى بكوژن بىريارى كوشتنەوہى ھەموويان دەدەم. كەسىش رەخنەى لەم فەرمائىشتەى ئىبنو عەبباس نەگرتوہ، لەبەر ئەو بوو بە يەكگرتن، ديسان لەبەر ئەو ھەيش كە ھەتا يەكئى لەو بكوژانە بىيئى كەسوكارى كوژاروہكە ئۆخەى ناكەن، وە لەسەر ئەم شىوہەيش تۆلە نەسىئى چاوترسان دروست نابى!.

۳۰۵) تۆلەي ئەندام (قصاصى ئەطراف):

ھەر وەك چۆن ھاۋكفى و ھاۋچەشنىي بكوژو كوژراو مەرج بوو بۆ
تۆلە وەرگرتن لە بكوژ، ئاۋەھا ھاۋسانى و ھاۋ چەشنىي ئەندامى
ھەردوولا مەرجە. دەي ئەگەر كەسى لە جىياتى كەسى نەدەكوژرايەۋە،
وەك ئەۋە بكوژ بىنچىنەي كوژراو بوو، ئەۋە ئەندامىشى لە جىياتى
ئەندامى ئەۋە كەسە نابىرپتەۋە، چونكە ھاۋ چەشنىي پىۋىست فەۋتاۋە،
كەۋاتە: دەستى موسولمان لە جىياتى دەستى بىپرۋا نابىرپ، ھەروا
دەستى ئازاد لە جىياتى دەستى كۆيلە، ھەروا دەست لە جىياتى پى
نابىرپ، ھەروا لووت لە جىياتى گوئ، ھەروا دەستى راست لە جىياتى
دەستى چەپ، يا دەستى چەپ لە جىياتى دەستى راست نابىرپ. ھەروا
ھەموو ئەندامەكانى تىرىش. نە چاۋى راست لە جىياتى چاۋى چەپ و نە
چاۋى چەپ لە جىياتى چاۋى راست كوئىر دەكرىن، ۋە نەلىۋى خواروو لە
جىياتى لىۋى سەروو دەبىرپ، نە بە پىچەۋانەۋە، نە پەنجە توۋتە لە
جىياتى پەنجە كەلە دەبىرپ نە بە پىچەۋانەۋە، ۋە نە سەر پەنجەي
پەنجەيى لە جىياتى سەر پەنجەي پەنجەيەكى تر كە لە چەشنى خۆي
نەبى دەبىرپ، چونكە ھاۋ جوړى و ھاۋ وىنەيى فەۋتاۋە، چونكە ھەر
ئەندامەي رىگەو جىگەو قازانجى تايبەتى خۆي ھەيە كە جىايە لە
ھىنى ئەۋانى تر. ھەروا دەستى ساغ لە جىياتى دەستى ئىفلىج نابىرپ،
يا چاۋى ساغ لە جىياتى چاۋى كوئىر دەرناھىنرپ يا كوئىر ناكىر، بە
پىچەۋانەي گوئچكەي ئىفلىجەۋە كە لە جىياتى گوئچكەي ساغ دەبىرپ،
چونكە كەلگى ھەرمادە، دەنگ كۆ دەكاتەۋەو جىروجانە ۋە مەرىش لە
كەركەگە دوور دەخاتەۋە.

٣٠٦) تۆلهی برین (قصاص له جراحاتدا):

هر وهك تۆلهی سهرو تۆلهی نهندام دهستیئرئ تۆلهی چهند برینیکی تایبهتیش دهستیئرئ. بهپیی ئهم فهرمایشتهی زاتی مهزن: {وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ - سورة المائدة - ٤٥/٥} واته: هر برینی مهودای نهوهی ههبی كه تۆلهی بسیئرئ بهبی زیادو كه تۆلهی بهپیی خوئی دهستیئرئ).

روونکردنهوهیی:

برین ههیهتی جیاکه رهوهی پارچهیه که له لهش، ههیهتی جیاکه رهوه نیه، برینی جیاکه رهوهیش یا له جمگه دا دهبی، یا له شوینیکی تر دا دهبی، جا ئه گهر له جمگه دا بوو نهوه تۆلهی ههیهو به دوورو دریزی له ناو کتیه بکانی شه ریه تدا باسیان کراوه، ئه گهر برین له جمگه دا نه بوو نهوه تۆله (قیصاص) ی نیه، چونکه ئه ستمه زهبتی هاو وینهیی له نیوانی برینی تاوانکارو برینی هه قسیندا بکری، وهك نهوه دهستی له نیوهی له پیدای بکرتینی، ئه مه تۆلهی ناسه نری، به لام (حوکوومه تی) نیو له پی ههیه، له سه ر فهرمایشتهی فهرمووده ی دروست (حوکوومه ت: بریتییه له نه ندازه یهك پاره که حاکم برپاری دهدا به به را به ر به و شکسته یه - شه ریه تی ئیسلام. مامۆستا عبدالکریم - و مرگێر) گریمان له ناوه راس تی باسکیدا دهستی کرتاند، له موو چی دهستیدا دهستی ده برئ حوکوومه تی نیوهی باسکیشی ئی دهستی ئی، ئه گهر به خشی نهوه خوینی له پی ده که وئ له گه ل حوکوومه تی نیوهی

باسکی، شکاندنی ئیسکیش تۆلهی نییه، چونکه له شتی وادا هاو وینهیی دابین ناکرئ، بهلام دمقه بلئیرئ به پارهو پارهکه دهدرئ به ئیسک شکاوهکه، وهکی تریش جیاکردنه وهی پارچهیش له لهش نهگهر له جمگه دا بوو نهوه تۆله پیویسته. ئەمانه دادەنرێن بەجمگه: سەرپه‌نجە، گری پهنجه، مووچ، کهشکه ژنۆ، جمگه‌ی پی، جمگه‌ی ران سەرجمگه‌ی شان، جا نهگهر دهتوانرا تۆله وهر بگریئ نهوا تۆله وهر دهگریئ، له جیاتیی دهست دهستی دهپرئ، بهلام بهمه رجئ نهبی بههوی نهوه که تهنیشتی ئەندامه برپاوهکه کونی تی بیئ و ناوسکی دهر بکهوئ، نهگینا تۆله سه‌ندنیان تیا دروست نییه، گهرچی تاوانکار ناوسکیشی دهرخستبئ، چونکه ئەم جوړه برینه قولانه زهبت ناکرێن، شتیش که ئەندازهی نه‌زانرا تۆله‌ی ناسه‌نرئ. ههر برینئ ئەندام له لهش جیا نه‌کاته‌وه تۆله‌ی تیا نییه، یه‌ک جوړه برین نه‌بی که‌پیی ده‌لین: (موضحة: ئیسک دهرخهر) ئەم جوړه برینه له سه‌رو روخسارو سینگو شوپنه‌کانی تری له‌شیش ده‌کرئ، وه‌ک باس‌کو وردیله‌ی پهنجه، بۆیه وا ناو نه‌راوه چونکه پیست و گوشت له ئیسک داده‌مالئ و ئیسکه‌که دهرده‌خا. برینی ئیسک دهرخهر بۆیه قیصاصی تیا دا هه‌یه چونکه هاو وینه‌یی له ئەندازه‌ی روبه‌ردا دابین ده‌کرئ، جا نه‌گهر قرونجانه‌که له‌سه‌ردا بوو، نه‌وا به موسی سه‌ری تاوانبار ده‌تاشرئ، نه‌وجا به‌قه‌د ئەندازه‌ی برینی تاوان لی کراو له‌سه‌ری تاوانکار دیاری ده‌کرئ، نه‌وسا به تیغی ئیسقانه‌که‌ی دهرده‌خرئ! بهلام نابئ به شمشیر ئەم تۆله سه‌ندنه نه‌نجام بدرئ، چونکه ده‌می شمشیر گه‌وره‌یه، که‌می و زو‌رییی برینه‌که‌ی پی دابین ناکرئ، هه‌روا نابئ به به‌ردو دارده‌ستیش برینه‌که له له‌شی تاوانبار

دروست بىكرى، با تاوانبار بەم شتانه‌يش برينه‌كه‌ى له جهسته‌ى تاوان ئى
 كراو كىردى، چونكه ئەم جوړه برينه مەترسیدارانە بەم جوړه ئامیرانە
 سەیتەرە ناكړئ بە سەریانداو كونترولئ لەمپەریان ناكړئ. بایەخ
 دانانړئ بۆ ئەستورۍ و تەنكى و كەم و زیادى پېست و گوشت و قەلەوى و
 لەړى و قەبەبى و بوو دهلەبى له نيوانى تاوانكارو تاوان ئى كراودا، له
 كاتى تۆلە وەرگرتنى سەر (نەفس) و ئەنداما، وەكوو ياسايەكى گشتیش:
 (هەر تاوانئ لەمپەرى كونترول نەكړئ د قەبلئ بە پارە بەپېئى ياساى
 حوكمەت وەرگرتن).

٣٠٧) خوينبایى: خوين (دیه):

خوينبایى له شەرعدا بریتىیه له سامانئ پيوست دهبئ لەسەر
 مروفیکى نازاد بەهوى کردنى تاوانیکه‌وه، كه کردوویهتى له سەریا له
 ئەندام. خوينبایى دوو جوړه: خوینی قورس و خوینی سووک، خوینی
 قورس بریتىیه له سەد سەر و شتر لەسەر ئەم شیوه‌یه: سى و شترى
 میچکەى سئ سالانە، سى و شترى میچکەى چوار سالانە، چل و شترى
 ئاوس، كه دەرئ له خوینی گوژراویكى موسولمانى نازادى نیرینه‌دا.
 ئەمە دهمى پیغمبەر خوینه‌تى (درویدە خواە لەسەر) له و نامە‌دا كه ناردى بۆ
 خەلكى یەمەن. بە قسەى ئیبنو یوونس یەك دهنكى و یەكگرتن لەسەر
 ئەمە دامە‌زراوه (له ئەصلە‌كه‌دا دمفە‌رموئ: ئیبنو یوسف. بروانه كفایه
 الاخيار - وەرگیر) خوینی سووکه‌لە‌یش بریتىیه له سەد و شتر لەسەر
 ئەم شیوه‌یه: بیست و شترى میچکەى یەك سالانە، بیست و شترى میچکەى

دوو سالانه، بیست و شتری نیری دوو سالانه، بیست و شتری میچکهی سی سالانه، بیست و شتری میچکهی چوار سالانه، بهپیی نهو فهرموودهیهی که نیبنو مهسعوود دهیگیرپتهوه: چه زمرت (مرووده خواه لهسه ربو) دهفهرموی: خوینی کوشتنی هه له دهکری به پینج بهش، ههر بهشهی پینج یه که. جه ماووری سه حابه کان له سهر نهو هن که دهکری به پینج بهشی یه کسانه وه له ژمارهی وشتره کاندای. نه مه له پیشه وه به روونی رابورد.

جا ههر کاتی خوین کهوته سهر کهسی، خوای تاوانبار که خوی بی، خوای خوینرپهسه کانی بی، نه وه سه رنج دهدهین و دهلین: نه گهر کابرای خوین دهرخوی وشتری هه بوو نه وه پیویسته له وشتره کانی خوی بیدا، ههر وه پیویسته زهکات لهو ماله بدری که هی خاوه نیه تی و که یشتوته رادهی زهکات! له سهر فهرمایشتی دیاریتر: نه گهر تاوانبار و خوینرپهسه کانی خویان وشتریان نه بوو دهبی به هاگهی بدن، نیتر بکاته ههر چه ندی له سه ریانه که بیدن، چونکه پیغه مبه ر خوی (مرووده خواه لهسه ربو) وشتری له سهر خه لگی دیهات دهقه بلاند به پاره، دستووری وابوو که وشتر گران ده بوو نرخه که ی پتر ده کرد، که نرخه وشتر داد مبه زی نرخه که ی که م ده کرد موه!.

له بهر نهو مش وشتر وه جه لیکه شیاوی فهوتانه، وه کوو یاسایه کی گشتی ههر شتی خودی خوی له جیگهی دهست نه که هوی ده گهر پینه وه سهر به ها فه بلا وه که ی!.

نه م قسه یه به پیی فهرمایشتی نویی نیمامی شافیه یه (ره زاه خواه لیبو) به لام به پیی فهرمایشتی دی رینی شافیه ی نه گهر خویند مر

خوی و شتری نه بوو ناوا خوین دېدا؛ خاومن زیر هزار لیره ی زیر دېدا،
خاومن زیو دوازده هزار درمی زیوین دېدا، چونکه خوشه ویست (مرویه
نوا له سره) کاغەزی نووسی بو خه لکی یه مهن، له و کاغەزه دا
فهرموویه تی؛ (له سر خاومن زیره کان خوینبایی دهکاته هزار لیره
زیر، له سر خاومن زیوه کان دهکاته دوازده هزار درمی زیو).

۳۰۸) به هوی چەند شتی که وه خوینی هه له قورس دهی:

وهك له پيشه وه رابورد خوینبایی هه له له سی روو وه
سووکه لهیه، چونکه دهگری به پینج به شه وه ده که ویت ه سهر
خوینرپس و موله تدار (مونه ججهل) یشه، به لام هندی جار شتی
روو دېدا دهی به هوی قورسبوونی، وهك هم سی حالته:

۱) وهك به هه له بهستی مه که ده که سی بکوژی، به لام له هه رم
(بهستی) مه دینه دا شتی وا رۆل نابینی.

۲) یاخود له یه کی له چوار مانگه هه رامه که ده تاوانه که روو بده،
که بریتین له نیو جه ژنان و قوربان و موهره رم و ره جه ب.

۳) یاخود خزمی کی خوی بکوژی، وهك براو خوشک و پوور،
به لام کوشتنی خرمی ناخوی واته: نامه حرم و مکوو ناموزاو پورزا
خوینبایی پی قورس نابی. به لگه ی قورسبوونی خوینبایی هه له به
بۆنه ی هم هویانه وه نه وه یه که سه حابه کان (خوهره وه خودایان له سره ب) ناویان

کردووه. به قسهی هندی له زانایانی شهرع نهم کارهی سهحابهکان
 دهنگی داوختهووه کهس رهخنهی له مه نهگرتوووه سهرمنجام بووه
 بهیهکدهنگی و بهیهک گرتن. ئیمامی عومهر (رهزاه خواهلپهه) دمههرموی:
 (ههر کهس له ناو سنووری بهستی مهککهدا کهس بکوژی، یا خزمی
 بکوژی، یا له مانگه ریژدارهکانا کهس بکوژی، که له زاراوی شهرعی
 شهریفا ناویان نهشهورو لهوروکه، نهوه خوینیکی تهواوو سییهمه
 خوینی دهکهوخته سهری). ژنیکیش لهکاتی تهوافتا بوو به ژیر
 پیوه، ئیمامی عوسمان (رهزاه خواهلپهه) برپاریدا که خوینهکهی دهکاته
 ههشت هزار درهم، شەش ههزاری خوینی ناسایی ژنه، دوو ههزاریشی
 لهبهر خاتری ریژی بهست. کابرایهکیش له ناو بهستی شاری مهککهدا، له
 مانگی حهرامدا، به ههله پیاوی دهکوژی، ئیبنو عههباس (رهزاه خواهلپهه)
 دمههرموی: خوینهکهی دهکاته بیست هزار درهم، چونکه خوینی
 ناسایی پیاو دوازده هزار درهمه، چوار هزار درهمی دهخریته سهر
 لهبهر خاتری شکاندی ریژی مانگی حهرام، چوار ههزاری تریشی
 دهخریته سهر لهبهر خاتری ریژ شکاندی بهلهدولحهرام، سهرجهمی
 دهکاته بیست هزار درهم، کهسیش له هاوړپییانی پیغهمبهر (درووه خواهلپهه)
 و رهزاه خواهلپهه لارییان نهبوو لهم برپارهی ئیبنو عههباس. لهبهر نهوه
 بوو به نیجماع و یهگرتن. دهی نهم جوړه کارو باره شهرعیانه به
 کوششکاری و نیجتههاد پهییان پی نابرئ، بهلکوو تهنیا له ریگهی
 و مرگرتن له پیغهمبهرهوه دزمانرین و بهس. که بهوه له زاراوا
 دهگوترئ: تهرقیف.

۳۰۹) خوینبایی ژن:

خوینی ژن نیوهی خوینی پیاوه به پئی فەرمووده که ی عه مری
 کوری چه زم: پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربه) ده فەر موی: خوینی ژن نیوهی
 خوینی پیاوه. نه مه ده گپ نه وه له عومه رو عوسمان و عه لی و له هه ر
 چوار عه بدوللا کانه وه (ره زه خوا یان لینه) و ه رای نه م زاتانه به هه ر چوار لادا
 بلا و ده بیته وه، له گه ل نه وه دیشا که س ره خنه ی لیان نه بو وه، نیتر بو وه
 به یه کگرتن. عه بدوللا کان که چوار که سن و ناودارن به عه بادیله،
 خویمان و باوکیان سه حابه ن. نه مه یش ناوه کانیا نه: عه بدوللا ی کوری
 عومه ر، عه بدوللا ی کوری عه بباس، عه بدوللا ی کوری عه مری کوری
 عاص، عه بدوللا ی کوری زوبه یر.

۳۱۰) خوینبایی خاوه ن نامه کان:

خوینی جووله که وه مه سیحی سییه کی خوینی موسولمانه. خوای
 په یمانداربن، یا خاوه ن نه مان بن، یا خاوه ن عه ه دو په یمان بن، شتی وا
 له پیغه مبه ره وه ده گپ نه وه، ده گپ نه وه نیما می عومه ر (ره زه خواه لینه)
 خوینی جووله که یه کی کوژراوی دانا به چوار هه زار دره م،
 مه جووسییه کیش کوژرابو و بریاریدا که خوینه که ی هه شت سه د دره می
 زیو بی (به یه هقی گپراویه ته وه به رشته یه کی دروست) له به ر نه وه دیش
 چونکه نه مه که مترین نه ندازه ی خوینی نه مانه یه که قسه ی لی کرابی،
 بنه ره دیش نه وه یه که نه ستو خاوینه له هه ر شتی که له مه زیاتربی،
 هه تا به به لکه یی نه و پترییه ده چه سپی!.

بهمه رجی خوین ددری به ناگر په رست که نه مان پی دراوبی،
 دهی نه م جوړه بریارو نه ندازه دانانه هه روا له خووه به قسه نابن،
 مه گهر به ودرگرتن له سوننه تی پیغه مبه ر (مرویده خوا ده سه ربځ). وهک
 دمرکه وت خوینی ناگر په رست و نه و نه ته وانه ی تر که له ریزو پایه ی
 ناگر په رستان پینج یه کی خوینی خاوه ن نامه گانه، نه و میش
 ده گه ریته وه بو کارکردن به م سه رنجه: گا ورو جووله که خاوه نی نامه ی
 خودایین، که ته وراتو نینجیله، له بنچینه دا له سه ر نایینی راست و
 دروست بوون، ژن خواستن لیان دروسته، گوشتی ناژه لی سه ر براوی
 ده ستیان بو موسولمان جه لاله، هه ر کاتی سه رانه بدن له سه ر حال و
 مالی خوین نیقرار دمرکړن. به لام مه جووسی (واته: ناگر په رست) له م
 پینج به هره یه ته نیا یه کیکیانی بو هه یه که نه و میش نه و دیه: به هو ی
 دانی سه رانه وه نامان ددرین و سه رو مال و نامووسیان دمهاریزین!

بزانن:

که خوینی بته په رست و روژ په رست و گا په رست و دارو به رد
 په رست و زه ندیق و بی نایین ده ق وهک خوینی ناگر په رست وایه، به زیو
 ده کاته هه شت سه د دره م، به زیږ ده کاته: بیست لیره ی زیږ، به و شتر
 ده کاته: شه ش و شتر و دوو سییه کی و شتری، خوینی ژن و نیرو میشیان
 نیوه ی خوینی پیاویانه.

لهسهرېدا ناردی بۆ خه لکی يه مهن ئه مهی تیدا بوو: ههر کهس له خۆیه وه به قهستی موسو ئمانیکی بئ سووچ بکوژی و به شایهتو به لگه ئیسپات ببئ لهسهری ئه وه له جیاتیی دهکوژریته وه، مه گهر خاوهن خویننه کان به خوین وهرگرتن رازی بن!

خوینی هه موو که سیکیش دهکاته سه د وشر، لووتیش ئه گهر به ته وای قرتا بوو يه ک خوینبایی ته وای ده که وئ، زمانیش نه ئه گهر برا خویننیکي ته وای ده که وئ، هه رووها هه ردوو لئو، هه رووها هه ردوو هیلکه ی باتوو، وه هه رووها چووک، هه رووها بر براگه، هه رووها هه ردوو چاو، يه ک پئش نیو خوینی ده که وئ، وه ئه و زامهیش بگاته په رده ی می شک خویننه که ی دهکاته سییه کی خوینبایی، هه رووها نه و زامهیش که بگاته بۆشایی سه ر یا سینگ یا سک، وه ئه و زامهیش که توخی سه ر ئیسک بگوژریته وه (المنقله) خویننه که ی دهکاته پاژه وشر، خوینی هه موو په نجه یه کیش (چ هی دهست بئ چ هی پا) دهکاته ده وشر، خوینی هه موو ددانیکیش دهکاته پینج وشر، خوینی نه و زامه شی که ئیسکی دهر خستبئ دهکاته پینج وشر، وه بیگومان که پیاویش له جیات ی ژن دهکوژریته وه، وه ئه و که سهیش که زیړی هه یه و دهیه وئ به زیړ خوین بدا نه ک به وشر ده بئ هه زار دیناری زیړ بدا (ن/ د/ ت).

مه بهست له دهست له په هه تا مووچ، به پئی ئایه تی {فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا - سورة المائدة - ۳۸/۵} واته: دهستی دز، چ پیاو بی، چ ژن بئ بېرن). چونکه پیغه مبه ر (هرووه فوا لهسهرېدا) دهستی دزی له جمگه ی مووچی دهستیدا ده بری، ئه وهیش راهه ی ئه م ئایه ته یه به کرده وه، وه

نیشانه‌ی نهومیه که دهست بریتیه له په‌نجه‌و ناو له‌پ هه‌تا مووچ، هه‌م له زمانا هه‌م له شهرعا.

به‌لام ئه‌مه کاتئ وایه که دهسته‌که ساغ بی، چونکه هاوسانی له نیوان نه‌ندامه‌کاندا مه‌رجه، که‌واته دهستی ساغ له جیاتیی دهستی نیفلیج ناب‌رری، به‌لکوو نه‌وه قه‌بلاوی تیا هه‌یه، چونکه دهست دوو به‌هری هه‌یه: که‌لک و جوانی، له‌م کاته‌دا قه‌بلاو به‌را‌به‌ر به‌ جوانی یه‌که‌یه‌تی. برینی هه‌ر دوو ق‌ا‌چ‌یش خوینیکی ته‌واوی ده‌که‌وئ. پیغه‌مبه‌ر (درووده خوا‌ه له‌سه‌رب‌ه‌ن) ده‌فه‌رموئ: له برینی هه‌ردوو پ‌یدا خوینیی پی‌ویست ده‌بی، وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌که‌ی ئی‌بنو شوعه‌ی‌ب‌دا وا ده‌فه‌رموئ: سه‌رنجی فه‌رمووده‌که‌ی (درووده خوا‌ه له‌سه‌رب‌ه‌ن) که به‌ کاغ‌ه‌ز نار‌دی بۆ خه‌لکی یه‌مه‌ن ب‌فه‌رموو به‌لام له‌ ق‌ا‌چ‌ا فه‌رقی ق‌ا‌چی شه‌ل و ق‌ا‌چی ساغ نیه، چونکه عه‌یبه‌که له‌ خودی ق‌ا‌چه‌که‌دا نیه، به‌لکوو شه‌لییه‌که یا وا له ران‌دا، یا وا له‌لا‌ه‌دا، یا وا له‌ ره‌گ‌دا به‌ه‌وی کور‌تب‌وونه‌وه‌و شتی واوه ده‌شه‌لئ، لووتیش: نه‌رمه لووته (مارن) که بریتیه له‌ سئ په‌رده، که عیبار‌متن له‌م لا‌ولای نه‌رمه‌ی لووت له‌گه‌ل نه‌و تیغه‌ گۆشتینه‌ی که له نیوانی هه‌ردوو کونه لووت‌دا هه‌یه، که بی ئیس‌کن، جا له برینی ئه‌م سئ په‌رده‌یه‌دا خوینیکی ته‌واو هه‌یه، چونکه که‌لکی ئه‌م نه‌رمه لووته‌یه نهومیه له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه بۆن کۆده‌کا‌ته‌وه له‌ناو بۆری لووتا، ده‌ی که ب‌پ‌را نه‌و که‌ل‌که ده‌فه‌وتئ، چونکه پیغه‌مبه‌ر (درووده خوا‌ه له‌سه‌رب‌ه‌ن) ده‌فه‌رموئ: لووتیش نه‌گه‌ر به‌ ته‌واوی ق‌رتابوو یه‌ک خوینبایی ته‌واوی ده‌که‌وئ. نه‌گه‌ر دنیا‌بوو نه‌رمه‌ی لووتی به‌هه‌ر سئ په‌رده‌که‌یه‌وه ب‌پ‌ری له‌گه‌ل هه‌ندی له‌ بۆری لووتی نه‌وه خوینیکی ده‌که‌وئ له‌گه‌ل قه‌بلاویکا. له

برپینی هەردوو گویدا خوینی پێویست دەبێ، بە مەرجێ لە بندا
خشتیان بکا، بە لگەی ئەمە حوکمکردنی عومەرو عوسمانە لەم
مەسەلەیدا لەسەر ئەم شیوەیە، وە کەسێش لاری لە بریارەکیان
نەبوو، لەبەر ئەوەیشت دوو ئەندامن ئەمانیش خاوەنی دوو بەهرەن،
دەق لە دوو دەست دەچن لەم بارەیدا. کە لگەکیان ئەوەیە لەهەر چوار
لاوە دەنگ کۆدەکەنەووە و دمیگەیانە ناو کێکراگەی گۆی، کە جێگەی
پەردە ناو گۆییە کە دەنگ دەبێست، هاوکات لە گەڵ ئەویدا ناهێڵی
ئاو و هەوای سارد و گەرم بپرواتە ناو کونی گۆیچکەو، لەمەدا (واتە: لە
برپینی گۆی خشت لە بندا) جیایی نیە لە نیوانی بیسەر و کەپدا، گۆیی
کەرو گۆیی بیسندە لەکاتی برپندا خوینیکی تەواویان دەکەوێ. لە
هەلکۆلینی هەر دوو چاودا خوینی دەکەوێ، بە پێی نامەکی عەمری
کۆری حەزم، لەبەر ئەوەیشت چاو لە مەزنترین ئەندامەکانی جەستە،
لە کەلکا مانەندی کەمە، کەوابێ چاو باشتەر خوینی دەکەوێ. وە لە
پێویست بوونی خویندا جیاوازی نیە لە نیوانی چاوی ساغ و چاوی
ناساغ دا، وەك چاوی تیژو چاوی کز، وەك چاوی ساغ و چاوی زەمەدار،
وەك چاوی تانە لەسەری، یا چاوی کەتکەتک بکا، یا شەو کۆیربێ، یا
خێلبێ، یا بچووکی، بە مەرجێ بینایی تەواوبێ. یەك چاو نیو خوینی
دەکەوێ، چونکە حەدیثی هەیه لە بابەتی ئەووە کە خوینی یەك چاو
نیو خوینە، لەبەر ئەوەیشت کە بووە بە یاسا هەر دوو ئەندامی کە
پێکەووە خوینەکیان بکاتە خوینیکی تەواو خوینی یەکیکشان بە تەنها
دەکاتە نیو خوین، وەك هەردوو دەست و هەردوو قاچ، لە برپینی هەر
پێلۆویەکی چاویشتا چواریەکی خوینی هەیه، وە لەهەر چوارێاندا

خوینی کهسه که به ته‌واوی پټوویست ده‌بی، چونکه رمنگو و روخساریان
 بی ته‌واو ده‌بی و ده‌بن به مایه‌ی جوانی و به‌هوی که‌لک، له‌بهر نه‌وه له‌م
 لایه‌نه‌وه و ده‌کوو دوو ده‌سته‌وان، خواه نه‌و پټلووانه برژانگیان ببی یا
 نه‌یانبی، وه خواه پټلووی چاوی بینابن یا هی چاوی کویربن، بویه ههر
 پټلووه‌ی چواریه‌کی خوینی تیایه چونکه مه‌سه‌له‌که په‌یوه‌ندی به
 دابه‌شکردنه‌وه هه‌یه. له برینی ته‌واوی زماندا له‌بندا خوینی پټوویست
 ده‌بی، چونکه چه‌زرت (مرویه خواه له‌سه‌ربه) ده‌فه‌رموی: (له برینی زماندا
 خوینی هه‌یه) هاوکات له‌گه‌ل نه‌ومدا که نه‌مه فه‌رمایشتی نه‌م
 زاتانه‌یشه: نه‌بو به‌کرو عومه‌رو عه‌ل (مه‌زه‌خوايان لیبه) نه‌بیستراوه که
 که‌سیش لاری له قسه‌که‌یان هه‌بی. نه‌مه سه‌ره‌پای لایه‌نی جوانکاری و
 لایه‌نی که‌لک. نه‌مانه هه‌موو یه‌کسانن: عه‌رمبو و عه‌جه‌م و پ‌سک و تورو
 لاله‌په‌ته‌و زمان قورس که به‌گران قسه‌ی بۆ بکری و زمان پ‌سو یا که‌سی
 پیتی بکا به پیتی‌کی تر وه‌ک هه‌ندی که‌س له حیاتی (گا ره‌ش) ده‌لین:
 (گاه‌ش)!! له بریتی هه‌ردوو لیویشدا خوینباییه‌کی ته‌واو هه‌یه.
 چونکه چه‌زرت (مرویه خواه له‌سه‌ربه) له نامه‌که‌ی که‌نوسی بۆ عه‌مری کوری
 چه‌زم نه‌مه‌ی تیادا باس کردبوو له‌بهر نه‌وه‌یش دوو لیوه به‌راستی
 مایه‌ی جوانی و هوی که‌لکن، که‌واته نه‌وانیش وه‌ک دوو ده‌سته‌وان. له
 برینی ههر لیوینکا نیوه خوینی هه‌یه، نه‌گهر که‌سی به‌تاوان دوو لیوی
 ئیفلج‌کرد خوینیکی ته‌واوی ده‌که‌ویته‌ سه‌ر، ده‌ق وه‌ک ئیفلج‌کردنی
 دوو ده‌سته، هه‌روا له برینی چووک ۰ نه‌ندامی نیرینه‌ی پیاو‌دا ته‌واوی
 خوینبایی پټوویست ده‌بی، هه‌روا له برینی ههر دوو هیله‌کی گوندا
 خوینی هه‌یه، له برینی یه‌ک هیله‌که‌دا نیو خوین هه‌یه. سه‌ر به‌لگه‌ی

ئەم دوو بېرەش فەرموودەكەى عەمرى كۆرى حەزمە، لەبەر
ئەویش چونكە ئەندامى پىاو ھۆى سەرەكى كەلكى زاوژىيە، كە
مەزنىرەن گەلگە، لەمەيشدا شلە پەتەو خەسینراوو ساغ يەكسانن،
چونكە شلە پەتەيى نەنگىكە وا لە غەپرى چووكدا، سەرەپراى ئەو
بەلگەيەى كە دەربارەى دوو ھىلكەى گون لە فەرموودەكەى عەمرى
كۆرى حەزمدا ھەيە بەلگەيەكى تىرىش ھەيە كە ئەمەيە: چونكە ئەم
دوو تەواو كەرى ھەيكەلەو بنیادی لەشنو عەمارى تۆوى زاوژىن،
ئەگەر ھەردوو ھىلكە گون بېرى و ببى بەھۆى ئەو تۆویشى نەمىنى دوو
خوینی دەكەوێتەسەر.

(۳۱۲) باسى لابرەنى كەلك و ھىز:

لەپاش ئەم روونکردنەويانە لە بارەى تاوانکردن لە ئەندام
دیینە سەر باسى نەمانى كەلك و لابرەنى ھىز لە گيانى ئادەمیزاددا،
ئەو ھىزانەى كە بزارەنى تايبەتى ھەيە بەرابەر بە نەھىشتیان
ئەمانەن.

یەكەم: ھىزى قسەکردنە. لە لابرەنى ھەموو ھىزى قسەکردنە لە
زامنى گۆیادا خوینی كەسى بە تەواى پىویست دەبى. چونكە بوو
بەھۆى لە كىسچوونى باشتىرەن كەلكى زمان، دەق وەك سۆماى چاو، وە لە
لابرەنى ھىزى گوتنى ھەندى پیتدا بەشە خوینبایى بۆ دادەنرى، بەپى
رێژەى تىكراى ئەو پیتانە كە لە زمانى ئەو كەسەدا بە عادت بەكار

دههینرین. بهلام نهگهر کهوتهوه سهر قسهکردن و زمانی بهربوو نهوه دهبن خوینهکه رمت بکاتهوه.

دووهم: هیزی چاوه. له لابرندی هیزی بیناییدا تهواوی خوینبایی کهسئ پیویسته، چونکه کهلگی ههردوو چاو بریتییه له هیزی دیتن، واته: سۆمای چاو، دهی لهناوچوونی نهو سۆمایه ریک لهناوچوونی هیزی ههردوو دهست دهکا، که ئیفلیج کرابن، کهوابئ نههیش وهک نهو دهبن بههوی پیویستبوونی خویئ لهسهر تاوانکارهکه.

سییهه: هیزی بیستنه. له لابرندی هیزی بیستنی ههردوو گویدا خویئ ههیه، چونکه نههه برپاری ئیمامی عومههره (رهزاه خواه لینه) کهسیش راجیایی نیشان نهداوه، لهبههر نهوههیش که هیزی بیستن له نازدارترین ههستهکانی مروقه، لهبههر نهوه ریک وهک بینایی وایه لهه بارهیهوه.

چوارهم: هیزی بۆن کردنه. له لابرندی هیزی بۆن کردندا به تهواوی، خویئ دهچهسپ لهسهر تاوانکار، چونکه هیزی بۆنیش یهکیکه له پینج ههسته، لهبههر نهوه له بینایی دهچئ! گوتیارئ دهبیژئ: له لابرندی هیزی بۆنکردندا خوین نیه، بهلکوو قهبلوو (حوکومهت) ههیه، چونکه کهلگی دهسگای ههستی بۆنکردن له چاو دهسگای ههستهکانی تردا زۆر لاوازو بی هیزه.

پینجهه: هیزی ژیرییه، که پیشی دهگوترئ: هوش: نهقل. له لابرندی هیزی نهقلدا خویئ ههیه، واته: نهگهر کهسئ به نارپهوا بهههر شیوهیی، نهقلی کهسیکی نههیشت، نهوه دهبن تهواوی خویئ نهو

كەسەبدا، چونكى لەو نامەيەدا كە حەزرىت نووسى بۇ ئالى عەمرى كورى حەزم لە يەمەن ئەمەى تىادا بوو، لەبەر ئەوھىش كە ئەمە فەتواى عومەرو زەيد بوو، وە كەسىش راجىيى نىشان نەداو، لەبەر ئەوھىش كە ھۆش لە نازدارترىن ھەستەكانە، كەواتە: لەناو گشت ھەستەكاندا ئەو لە گشتيان لە پىشتەر لەودا كە خوئى تەواوى بكەوئ لەكاتى فەوتانىدا. مەبەست لە ژىرى كە لابردنى خوئى پىويست دەكا ئەو ھۆشە زكماكيەيە كە تەكليفى پىو پەيوەستە بەلام ئەو ژىرى و زرنكيەى كە لە ئەنجامى خوئندن و رۇشنبرى و ھەول و تەقەللای زۇردا پەيدا دەبى و مروقى پى رۇشنبرى و زرنك دەبى ئەو قەبلاوى تىايە (لە شەرىعەتى ئىسلامدا مامۇستا مەلا عەبدولكەرىم دەفەموى: ئەم ھىزانە چواردەن، ئەمانەيش ئەوانى تریانن: (٦- ھىزى دەنگ ٧- ھىزى چەشتن ٨- ھىزى جاوئىنى خواردەمەنى ٩- ھىزى ھەلمەتى دەست ١٠- ھىزى ھەلمەتى پى ١١- ھىزى دەرىپەندى ئارەزووى مروقى ١٢- ھىزى خووشى وەرگرتنە لە چوونەلای ژن ١٣- ھىزى ئاوس كردنى ژنە ١٤- ھىزى ئاوس بوونى ژنە) تىكايە بروانە: شەرىعەتى ئىسلام بەرگى چوار لاپەرە (٦٧) وەرگىر).

٣١٣) باسى برىنى ئىسك دەرخەر و دان:

لە خوئىنى برىنى ئىسكەدەرخەر (موضيحه) و يەك دان دا پىنج وشتەر دەدرى، چونكى بە دەق لە ھەندى گېرآنەوھەكانى فەرموودەكەى عەمرى كورى حەزمدا {مەزاد خواە لىبە} وا دەفەموى: وەك لە پىشەوہ

رابورد، نه وهیش بزانه ههرکاتئ ژماره‌ی برینه‌کان، یا ژماره‌ی ددانه‌کان زیاد بکه‌ن ژماره‌ی بژاردنه‌ک‌ه‌یشیان به‌قه‌د ژماره‌ی شه‌وان زیاد ده‌ک‌ه‌ن، که‌واته: خوینی دوو زامی نیسک‌د‌رخ‌ه‌ر ده‌کاته ده وشر، خوینی خستنی ده ددان ده‌کاته په‌نجا وشر.. نیت‌ر هه‌روا. به‌ل‌گه‌ی ئەم دوو ب‌پ‌یاره‌یش له پی‌شه‌وه رابورد.

(۳۱۴) خوینی ئەو ئەندامه‌ی که سوودی دیاری نیه:

ه‌ر ئەندامی که‌ل‌کی که‌وره‌ی دیاری ک‌راوی نه‌ب‌ئ، هه‌روا ه‌ر زامو ب‌ر‌ئنی که ب‌ژاردنی ب‌و دیاری نه‌ک‌راب‌ئ، هه‌روا ه‌ر تاوانی له له‌ش و له ه‌وش که ب‌ژاردنی تایبه‌تی ب‌و ب‌پ‌یار نه‌د‌راب‌ئ، هه‌روا ش‌کان‌د‌نی نیسک، ئەم ج‌وره تاوانانه ح‌وک‌م‌رانی شه‌رع ئەندازه‌یه‌ک پاره ب‌پ‌یار ده‌دا له به‌رابه‌ری‌دا، که له زاراوه‌ی شه‌رعی پ‌ی‌ر‌و‌زدا به‌و ئەندازه پاره‌یه ده‌گوت‌ری (ح‌وک‌ومه‌ت – قه‌ب‌لاو). ر‌ی‌ژه‌ی ئەم ئەندازه پاره‌یه له‌چاو ک‌اب‌رای تاوان ل‌ئ ک‌راودا وه‌کوو ر‌ی‌ژه‌ی ئەو ئەندازه‌یه‌یه که که‌می ک‌رد‌ووه له نرخو به‌های ک‌اب‌رای تاوان ل‌ئ‌ک‌راو به‌ه‌وی ب‌ر‌ینه‌که‌وه یا به‌ه‌وی تاوانو ش‌ک‌سته‌که‌وه له‌چاو به‌هاکه‌یدا به‌ساغی. ب‌و نموونه: وا داده‌نیین حه‌مه‌لاو که موس‌ول‌مان‌یی‌کی ن‌ی‌ر‌ینه‌ی نازاده له‌پاش تاوانه‌که‌و له پ‌یش تاوانه‌که‌دا نه‌گ‌ه‌ر به‌نده بوایه بای‌ی چه‌ند ده‌بوو، با ب‌ل‌ئین له پ‌یش تاوانه‌که‌دا بای‌ی سه‌د ل‌یره ده‌بوو، له‌پاش تاوانه‌که‌ بای‌ی نه‌وه‌د ل‌یره ده‌بوو، که‌واته: ده‌یه‌کی به‌هاکه‌ی که‌م ب‌وته‌وه، ده‌ی که‌واب‌ئ ده‌یه‌کی خوینی خ‌وی که موس‌ول‌مان‌یی‌کی ن‌ی‌ر‌ینه‌ی نازاده خوینی له ج‌یاتی ئەم تاوانه ده‌که‌وی، که

بە وشتر دەكاته دە وشتر، بەزىر دەكاته سەد دىنارى زىر. ئەگەر تاوان لىكراو ژن بى، يا خاوەن نامە بى، يا ئاگر پەرست بى، يا بەندە بى، يا كەنيزەك بى، بە ھەمان شىۋە ئەندازە بۇ خويىنى زىانەكەى دىارى دەكرى، كەواتە لەم نموونەپەدا لە جىياتى ھەمە لاو دادامىن بى، كە ژنىكى ئازادى موسولمانى مەردە، خويىنەكەى ئاوا دەفەرموى: دۆزىنەو: دەلىين: ئەگەر ئەم ژنە ئازادە تاوان لى كراو ئەگەر كەنيزەك بى بايى چەندە؟ دەلىين بايى دە دىنارە لە پىش تاوانەكەدا، بەلام لە پاش تاوانەكە بايى نۆ دىنارە، كەواتە: دەپەكى خويىنى خۆى دادەنرى بە ھەبلاوى ئەم تاوانە. كە بە خوشتر دەكاته پىنج خوشتر، وە بە زىر دەكاته پەنجا دىنارى زىر، چونكە خويىنى ژن نيوەى خويىنى پياو.

۳۱۵) باسى خوين بايى بەندەو ئاوەلمەى ناوسك:

ھەركاتى كەسى بەندەيى يا كەنيزەكى بكوژى پىويستە لە سەرى كە بەھاكەى بە تەواوى بدا بە خاوەنەكەى، ئىتر بكاۋە ھەر چەند دەبى ئەو ئەندازمە بدا، بە مەرجى ئەو كەسە برپرسىار بى لە ضەمانەتى ئەو بەندەو كەنيزەكە، چونكە بەندەو كە نيزەكەش جۆرىكن لە سامان، لەبەر ئەو ۋەك گشت سامانىكى تر بزاردىن بۇ ھەپە، ئەگەر كەسى سىكىكى لە بارى كەنيزەكى برد، بەھۆى تاوانىكەو، دەپەكى نرخى دايكەكەى خويىنى ئەو سەكە لەبار براوۋىيە. چونكە كۆرپەلەپەكى ئادەمىيە، لەبەر ئەو دەستە بەردەكرى بە دەپەكى بەھای دايكى. نرخى

نەو رۆژە دایکە کە حلیبە کە زەبرە کە ی لێ دراو، چونکە ئەو زەبرە بوو بەهۆی لەبار چوونی. بەلام خۆینی کۆرپەلە ناسک کە کۆرپەلە کە موسولمانی نازادبێ، خۆی نێرینە بێ یا مێیینە، ئەگەر کەسێ بە تاوان لەباری بەرێ دەکاتە سەرێ کۆیلە، خۆی ئەو کۆیلە بە نەندەبێ یا کەنیزە کە بێ دەبێ. چونکە پێغەمبەر (ەروەهە خوا لەسەرە) لە مەسەلە یەکا کە براوەتە خزمەتی ئاوی بربارداو (شەرخان فەرموودە یەکیان لەم بارە یە وەرگیراوەتەو. بڕوانە تاج / ۲ ل - ۲۲۰ ز - ۸۴) بەهەر حال نابێ خۆینی ئەم کۆرپەلە یە لە نیوەی دەیه کی خۆینی باوکی کەمتر بێ، یا لە دەیه کی خۆینی دایکی کەمتر بێ، کە دەکاتە بەهای پێنج و شتر، چونکە عومەر (ەزاهە خوا لەبێ) نرخێ سەرە کۆیلە کە داندە بە پەنجا دیناری زێر، کە دەکاتە دەیه کی خۆینی دایک و بیستیه کی خۆینی باوک، هەروا عەلی و زویدیش بەهای ئەو کۆیلە یان بەو جۆرە بڕیار داو، کە سیش سەر پێچی لە کارەکیان نەکردوو.

۳۱۶) چەند مەسەلە یی:

ئەگەر کەسێ قێراندی بەسەر مندالێکی نەفاما کە لەسەر قەراخی سەربانی بوو، یا لەسەر کەناری چۆمی بوو، یا لەسەر لیواری بیرێ بوو، وە مندالە کە لە قیزە کە ترساو راجەنی و کەوتە خوارەو و پێی مرد، ئەو خۆینی پێویست دەبێ، بەلام بەبێ گوشتنەو ی قیزە کەرە کە، گریمان مندالە کە لە زەوییه کی تەختاییدا بێ بەو قیزە یە بمرێ، لە سەررای فەرموودە ی سەنگین ضەمان و دەستە بەری لەسەر کابرای

پېر مګر نابې، چونکه مردن به هوی شتی واوه له وپهړی دووریدایه، شیت و دیوانه یی که به هوی شتی واوه سهر سام دهبی و تووشی دلهر اوکی دهبی، هه روا خه وتوو و ژنی بی هیژیش له م مهسه له یه دا وهك مندالی نهقام وان. په لاماری چه گدان له کهسی و هه پشه ی توند له م مهسه له یه دا برپاره که یان وهك برپاری قیزه و قیره وایه، نه گهر کهسی قیزاندی به سهر منالیکي گچکه دا، مناله که له ترسا نه قلی فه وتاو هووشی نهما، دهسته بهری پیویسته نه گهر کهسیکیش به شم شیروه نیشته سهر کهسی، مهسه لا، وه کابرا له بهری رای کرد، وه له ترسا خو ی هه لدایه ناو چه می، یا له هه لدیړیکی به رزمه وه خو ی فرهدایه خواره وه، یا خو ی خسته ناو بیرئ، وه مرد نه وه دهسته بهریی نه وه کهسه له سهر شم شیر به دهسته هه لفرینه که ی نیه، چونکه هه لته اتوو که خو ی هه لساوه به دهسپیشخه ری له مردنی خویدا، له کاتی وایشدا نه وه ی راسته وخو هه لسی به تاوانی پپیش نه وه کهسه دهخرئ که بووه، به هوی نه و تاوانه!

وهل نه وه نه هیه نه گهر هه لته اتوو له م بارو دوخه دا ناگای له هو ی نه و سهر تیاچوونه ی خو ی نه بوو، وهك نه وه به بی نارمزووی خو ی کهوته خواره وه، له بهر نه وه که کویر بوو، یا له تاریکیدا بوو، یا دنیا شهو بوو، چاوی له بهر پیی خو ی نه بوو، نه وه له م کاته دا دهسته بهری پیویسته.

نه گهر کهسی منالی بداته دهستی مه له وانی هه تا فیری مه له ی بکا، مناله که له ناوه که دا بخنکی، نه وه خوینی نیمچه قهستی ده که وئ، له سهر قسه ی فهرمووده ی دروست، هه روه ها نه گهر ماموستا بو ته میکردن له منال بداو به و ته می و لیډانه بهرئ نه ویش خوینی نیمچه

قەستی دەکەوئ. خاكو خۆلى ناو مال و توپكى كاله و شووتى و مۆزو
شتى ترى وا، ئەگەر لە وێرانەيى يا لە سەلۆينك و زبڵدان فېرەبدرين، وە
بوون بەهۆى نەمانى كەس، يا بوون بەهۆى فەوتانى سامانى، نابيت
بەهۆى دەستە بەريى، بەلام ئەگەر لە سەرەپى فېرەيان بدا، وە زيانىكى
سامانى، يا زيانىكى گيانى بە هۆيانەو و رووبدا خاوم زبڵەكە دەبى بە
دەستەبەر، بە مەرجى ئەو كەسەى كە ئەو زيانەى لى دەكەوئ خۆى
ئەو نەزانى، بەلام ئەگەر خۆى بە ئارەزوو بە سەريا روپشت و قاچى
هەلخسكاو قاچى شكا، يا سەعاتەكەى دەستى شكا، مەسەلا، ئەو هيجى
ناكەوئ. بەلام ئەگەر بۆ بەرژەوهندى گشتى سەر جادەكەى ئاورشين
كرد، هەتا تەپوتۆز لە هاتوچۆكەرمەكان نەنیشى، وە مروفى لى
هەلخليسكا، يا ئازەلى، ئەو دەستە بەريى لەسەر نىە، بەلام ئەگەر ئەو
ئاورشين كردنە بۆ قازانجى خۆى بوو ئەو دەستەبەرە، هەروەها ئەگەر
قورپى سەرەپى تەر بکاتەو دەبى بە دەستەبەرى هەرشى بەو قورە
بفەوتى، هەروەها ئەگەر سەكۆيى لە بەردەم دەرگای مائەكەيدا دروست
بکا وە ببى بەهۆى فەوتانى مروفى ياخود فەوتانى زیندەومرێكى تر
دەبى بە دەستەبەر.

(۳۱۷) باسى پاكانه (قەسامە):

پاكانه (واتە: دڵپاك كردنەوێ كەس بە سویند بۆ خواردنى) لە
شەرا بریتىيە لە نیشانەيەكى وا كە هیز بدا بە دروستى و راستى
داواكار لە داواكەيدا. شیوهكار (صوورەت) ی پاكانه ناوایە: تەرمى

كوژراوى شويىنى بى، نەزانرى كە كى كوشتوويەتى، بەلگەش نەبى لەسەر ھۆى كوشتنەكەى، ۋە ھەقدارەكەى تۆمەتى كوشتنى بدا لە كەسىكى ناوبراۋ، ياخود لە كۆمەللىكى ديارى، ھاۋكات لەگەل ئەۋمدا نىشانەۋ قەرىنەيەكى ۋا لە ئارادا ھەبى كە بۆنى ئەۋەى لىبى كە قەسەى خويىن رەسەكان راستە، كە بەۋە دەگوترى: (اللوث: البينة الضعيفة: وردە بەلگە: قولاخ: سووسە) پاكانە زياتر ئەۋەيە كە داۋاكار پەنجا سويند بخۋا لەسەر راستىي ئەۋ داۋاى كوشتنەى كە دىكا لە داۋا لىكراۋ، جا ھەر كاتى لەسەر داۋاكەى پەنجا سويندى خوارد، ئەۋە لە كوشتنى دەستەنقەستيدا خويىن لەسەر داۋا لى كراۋ خۆى پىۋىست دەبى، ۋە لە كوشتنى ھەلەۋ نىمچە ھەلەدا خويىن لەسەر خويىنرەسەكانى داۋا لىكراۋ پىۋىست دەبى نەك لەسەر خۆى.

ۋردە بەلگە (لەۋث) نموونەى زۆرە، ۋەك ئەۋە تەرمى كابراى كوژراۋ لەناۋ ھۆزىكا، يا لە قەلەيەكا، يا لە گوندىكى بچوۋكا، يا لە گەرەكىكى بچوۋكابى، كە بەشى بى لە گەرەكىكى گەۋرەتر، ۋە ئەۋ شويىنەى كە تەرمەكەى لى ھەيە ھى كەسانى بى لە دوژمنانى خاۋەن تەرمەكە، بە مەرچى دوژمنايەتتەيەكەيان ئاشكرا بى، يا ۋەكوۋ ئەۋە كۆمەللى كۆبىنەۋە لەسەر كەسى، ۋە پاش ئەۋە كە بلاۋەيان كرد تەرمى كابرايەكى كوژراۋ لەۋيدا بەجى بمىنى، يا ۋەكوۋ ئەۋە كۆمەللى بۆ كارى لە شويىنىكا كۆبىنەۋە، ۋەك مزگەۋت، يا بىستان ۋ باخ، يا سەرە ريگەيى، يا سارايى، ئەۋە دەبى بە ۋردە بەلگە، ئەگەر لە دۋا بلاۋەكردنىان تەرمى لەۋ ناۋەدا كەۋتبۋو، ۋەكوۋ ئەۋە يەك پياۋى ئازادى دادپەرۋەر شايەتى بدا لە سامان كە ئەۋ رەحمانى كوشتوۋە، ئەمەيش ريگەيەكى ترە لە

رېځه‌ګانې سوسه‌ګردن و ورده به‌لګه و قولاً څکړدن، له مه‌سه‌له‌ی پاکانه‌دا. به‌لام نه‌ګر کومه‌لې له زن، یا له منال، یا له به‌نده پیکه‌وه هاتن و شایه‌تییاندا که نه‌ریمان سامانی کوشتووه، نه‌وه له‌سهر رای مه‌رجووح (ناسه‌نګین) نابې به ورده به‌لګه، به‌لام له سهر‌رای سه‌نګین (راجیح) ده‌بې به ورده به‌لګه، هه‌روا نه‌ګر ټاک و ته‌را به رودوا هاتن و نه‌و شایه‌تیه‌یان دا نه‌وه ده‌بې به ورده به‌لګه.

سهر به‌لګه‌ی:

نهم مه‌سه‌له‌یه‌ی پاکانه‌یه نهم فهرمووده‌یه: رافعی کوری خه‌دیج (ره‌راه‌خواه لیبې) فهرمووی: موچه‌ییه‌ی کوری مه‌سعوودو عه‌بدو‌ل‌لای کوری سه‌هل ده‌چن بو خه‌یبه‌ر، نه‌و کاته خه‌یبه‌ر له‌ګه‌ل موسو‌ل‌ماناندا ناشت بوو، رېځه‌وتن له نیوانی دانیش‌توانی و له نیوانی موسو‌ل‌ماناندا هه‌بوو، جا له‌وې به‌ناو باخه خورماکانیدا بلاوده‌بنه‌وه، وه عه‌بدو‌ل‌لایان ده‌کوژری، کاتې موچه‌ییه‌ی ده‌چې بو لای عه‌بدو‌ل‌لای ده‌روانی وا له خوینی خویدا ګه‌وزاوو کوژراوه، جا ته‌رمه‌که‌ی له‌وې ده‌نیژې و خوی دیته‌وه بو مه‌دینه، وه ګومان ده‌خنه سهر جووله‌که‌ګانې خه‌یبه‌ر، جا عه‌بدو‌ره‌حمانی برایی و دوو ناموزای (که حووه‌ییه‌وه موچه‌ییه بوون) هاتنه خزمه‌تی هرزمرت (درووه خواه له‌سهرې) جا عه‌بدو‌ره‌حمان (که له‌وان بچوو‌ګر بوو) ویستی باسی براهی بکا، پیغه‌مبه‌ر (درووه خواه له‌سهرې) پتی فهرموو: ریژی له خوت ګه‌وره‌تر بګره، یا فهرمووی: با ګه‌وره ده‌ست پیبکا، نیر نه‌ویش بی ده‌نگ بوو، جا نه‌وان هه‌ردوو‌ګیان باسی داستانی ناموزاګه‌یانیان کرد، پیغه‌مبه‌ریش

(مرووده خواه له سهرېښه) فهرمووی: په نجا کس له نیوه سویند بخون له سهر
پیاوئ له وان، نهو پیاوه پټ ده کړئ و ددریته دهستان له حیاتی
کوژراوه کاتان بیکوژنه وه، گوتیان: شتئ که به دیارپه وه نه بووبین نیمه
چون سویندی له سهر بخوین؟ فهرمووی (مرووده خواه له سهرېښه): که واته
جووله که کان په نجا که سیان سویند تان بو ده خون و به وه پاگان تان بو
ده کن، گوتیان: نهی پیغه مبهری خودا! هوژیکی بی پروان و سویندی
نه وانه له کوئ بایه خی هیه؟ جا پیغه مبهري (مرووده خواه له سهرېښه) خوئ
خوینی کوژراوه که ی له و شتری زه کات دا (ش / د / ت / ن = شه پخه ی /
نه بو داو / تیر میښی / نه سائی - رزاه خودا له مموویان به) نه م فهرموودمیه له
سه هلی کورې نه بو خه یشمه مېشه وه گپړاوه ته وه. نه م فهرموودمیه
تهر خانکهر (مخصص) ی گشتاپه تی نه م فهرموودمیه تره که ده فهرموئ:
به لکه له سهر داواکاره و سویند له سهر داوالیکراو. داره قوطني نه م ی لی
پتر کردووه: ته نیا مه سه له ی پاګانه (قه سامه) ی لی دمر چی.

بایستی نه وه که له پاګانه دا له پېشدا سویند ددری به داواکار
نه م میه: لایه نی داواکار له م مه سه له یه دا به هوئ نه و ورده به لکه یه وه که
هیه هندی به هیژ تره، له بهر نه وه شهرع له پېشدا سویند ددا به و،
ده ی نه گهر قولاخ و نیشانه و ورده به لکه له نارادا نه بو نه وه سویند
ده دری به داوالیکراو به پپی یاسای دامه زراوی شهرع: به لکه له سهر
داواکاره و سویند له سهر داوالیکراو.

۳۱۸) باسی که فاره تی کوشتن:

هر که سئ که سئ به نارهوا بکوژی که فاره تی پیویست ده بی له سهری خوی به ده سهنقه ست بیکوژی، یا به هه له، یا به نیمچه هه له. که فاره ته که بریتیه له نازا کردنی به نده بی، که موسولمان بی و پاک بی لهو نه گانه ی که له شتی فروشتندا به نهنگ ده ژمی رین. نه گهر به نده ده ست نه که وت، یا بکوژ لات بوو نه وه پیویسته دوو مانگ له سهر یه که به رۆژووبی. خواه کوژراوه که موسولمان بی یا بیروا، پهیماندار بی یا خاومن پهیمان، نازاد بی یا به نده، به نده ی بکوژه که خوی بی یا به نده ی که سیکی تر، ژیرو خاومن هوش بی یا شیت، منال بی یا گه وره، له دایک بووبی یا کوژپه له ی ناسک بی. کوگری نه مه نه وه یه: خوینی کوژراوه که به هوی نیمانه وه یا به هوی نه مانه وه پاریزراوبی.

که فارم پیویست نابی به کوشتنی بیروای جهنگی و له نیسلام وهر گه پراوو جهرده و ریگرو داوینپیسی هاوسه ردارو به کوشتنی ژن و منالی بیروایان له کاتی غه زاو جهنگدا، چونکه کوشتنی ژن و منال له کاتی غه زادا گهرچی نادرسته به لام له بهر ریژی خویان نیه، به لکوو له بهر به رژه و هندی موسولمانانه، تا دهمایه ی گوزمرانیان زیانی پی نه گا.

پیویستبوونی که فارم له کوشتنی هه له دا به یه کگرتن چه سپاوه، دمقی نایه تیش هه یه له سهری که خوی گه وره ده فهرموی: {وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ - سورة النساء - ۹۲/۴} هه تا کوتایی نایه ت. واته هر موسولمانی موسولمانیکی تر

بکوژئ ئهوه له سهري پيوسته كه بهندهيهكي موسولمان نازاد بكا، وه خوینیش بدا به خوینرهسی ئهه كوژراوه.

پيوستبوونی كهفارت له كوشتنی دهسهقهستيشدا بهم فهرموودهيه چهسپاوه: وائيلهی كورپی ئهسهقهه دهفهرموئ: هاورپيهكمان بههوی موسولمان كوشتنهوه دۆزهخی بۆ خوی مسوگهر كردبوو، جا بهم بۆنهيهوه چووینه خزمهتی ههزرت (درووده خوا لهسهربه) فهرمووی: له جياتی خوی بهندهی بۆ نازاد بکهن. له گيرانهوهيهكا: با بهندهی نازاد بكا، خودای گهوره له جياتی ههر ئهندامیكى ئهه بهندهيه ئهندامیكى ئهه له ئاگری دۆزهخ نازاد دهكا (ن/د) ئیبنو حیبان و حاکم به دروستی دادهنن. حاکم دهفهرموئ: فهرموودهيهکی دروسته بهپئی مهرجی شیخی بوخاری و شیخی موسليمه) دياره كه بكوژ کاتی ئاگر مسوگهر دهكا بۆ خوی كه به قهستی به ناههق كهسیکی كوشتی، سههرپای ئهوهیش نههیش ههر كوشتنی ئادهمیزادی خوین قهدهغه كراوه لهبههر ریزداری خوینهكهی، كهواته له میشدا كهفارت وهكوو كوشتنی ههله پيوسته نهگهر گۆمه ئيك پیکهوه يهکیکیان كوشت، گهرهكه لهسههر ههر يهکیکیان سهربهخو كهفارتیکی تهواو بدا، چونكه نهه كهفارته ههقیكه پهيوهندی به خودی كوشتنهوه ههيه، بهش بهشیش ناکرئ، لهبههر ئهوه پيوسته دهق وهك تۆله لێسهندن ههر كهسهیان كهفارتیکی تهواو بدا، سههرپای ئهوهیش كه مانای پههرستنی تيادايه، عیبادهتیش بهش بهش ناکرئ. ههیشه دهفهرموئ: بهه ههموویان يهك كهفارتهیان لهسهره چونكه كهفارت مائیکه بههوی كوشتنهوه پيوست دهبی. نهگهر بکوژهكه منال، یا شیت بوو،

ھەقدارەكانيان ھەر كەسەيان لە مالى خۆى كەفارەتەكەيان بۆ دەدا، ھەر وەك چۆن زەكات لە مالى خۆدى منالەكە ياخۆدى شىتەكە دەردەكەرى. بەلام بە بەھىچ جۆر ھەقدارو سەرپەرشت لە جياتى منال، يا لەجياتى شىت بەرژوو نابن، بەلكوو رۆژوو لەسەر خۆيانە لە پاش رەسىدە بوون، بە مەرجى خاوەن ھۆش بن.

٣١٩) باسى تۆلەى تاوان كە ناودارن بە ھەددە شەرىعیەكان:

تۆلەى تاوان بە عەرەبى ناوى (الحدود)ە كە كۆى (حد)ە ھەددىش لە زامان بە واتا سنوورە كە نیشانەى سەرەتای ھەدەغە بوون و رۆ لىگرتنە، جا بۆیە تۆلەى تاوان وا ناوئراوە چونكە رىگە لە روودانى كارى شەرم ئاوەرى نالەبارى ناھەموار دەگرۆ و سنوورى بۆ دادەنى.

تۆلەى تاوان (يا ھەددى شەرى) لە شەرى پىرۆزدا برىتیىە لە تۆلەىھەكى تايبەتى لەسەر تاوانى كە پىویست بوو لەبەر ئەوەى كە ھەقى خودایە، وە لە بابەتى داوین پىسىدا وایە، يا لەبەر ئەوەى كە ھەقى مەرۆفە، وەك تۆلەى بوختان. بە پىچەوانەى تەمىكردنەوہكە لە شەرا پى دەگوترۆ: تەعزىر، چونكە تەمىكردن سزایەكى نادىارىیە فەرماندار بە كۆشش دايدەنى.

۲۲۰) تۆلە (ھەددى) شەروالىپىسى:

شەروالىپىسى دوو جوۆرى ھەيە: ھاو سەردارو بى ھاوسەر واتە:
محسن و ناحسن.

مرؤفى خاومەن ھاوسەر، ج پياو بى چ ژن، تۆلەكەى ئەوھەيە ئەگەر
داوینپىسى لەسەر چەسپا، بە گەمتك و بەردى پىر بە مشتو بچووكتىر
سەنگەسار دەكرى ھەتا دەمرى، بەلام دارى ھەددى لى نادرى، بى
ھاوسەریش (واتە: كوپو كچيش) سەد داريان لى دەدرى و تاماوى
سالىكىش شار بەدەر دەكرىن. كۆگرى ھۆى ئەم تۆلەيە ناوايە: مرؤفىكى
رەسىدەى خاومەن ھۆش بە ئارەزووى خۆى نەك بە زۆرى زۆردار، سەرى
چووكى خۆى، ئەو ئەندازەيەى كە خەتەنە دەكرى، يا بە ئەندازەى ئەو
نوقوم بكا بە زىي ژنىكى زيندووى وادا كە پىي ھەرام بى، لە ھەمان
كاتدا گومان و شوبەھى ھەلالبوون لە ئارادا نەبى، ياخود ژنى
كەرەسىدەو ھۆشدار بى بە ئارەزوو قەبوولى ئەو بەكات. پياو ژن وەك
يەك تۆلەيان لەسەرە، چونكە ئىمامى عومەر (رەزە خواەلىپى) لە وتارىكا
فەرمووى: بىگومان كە خودا موھەممەدى ناردوو لەگەل ئايىنى
راستداو قورئانى ناردۆتە خوارەو بۆى، ئايەتى بەردەبارانكردى
داوینپىسيان جاران ئايەتى بوو لە قورئان كە ئەمە دەقەكەيەتى:
(الشيخ والشيخة اذا زنيا فارجموهما البتة) واتە: پياو ژنى سەرە
ئەگەر داوینپىسيانكر بەبى چەندو چوون سەنگەساريان بكەن. ئىمە
بەخودى خۆمان ئەو ئايەتەمان خویندۆتەو لە مەستەكەى
تىگەيشتووین، ھەرچەندە ئەم ئايەتە لە تىلاوەتدا نەسخ بۆتەو لە

خویندنه و هدا سراو مته و مو له قورئاندا نانووسری، به لام دهگهرو
 برشته کهی ههر ماوه هیشتا حوکی پیده کری، بویه پیغمبهه ر خوی
 (مرویه خواه له سه ربه) داوینپیسانی بهرده باران ده کرد، نهومتانی نیمهش له پاش
 نهو بهرده بارانیان دمکهین، به لام دهترسم که موسولمانان بکهونه
 چه رخیکه وه، که سی پهیدا ببی بلای: له نامه ی خودادا نایه تی
 بهرده باران کردنی تیادا نیه. جا به نه کردنی نه رکی که خودا له قورئانا
 دایناوه له سهریان تاوانیار ده بن و له ریگه دهرده چن! بیگومان که
 بهرده باران کردن فهرمانی نامه ی خودایه و راست و دروسته، وه نه
 فهرمانه (حوکه) ه بۆ نهو پیاوو ژنانه یه که له وه و پیش ژنیان هیئابی و
 به دهستیان گرتبی، یا خود شوویان کردبی و میرد به دهستی گرتبن، وه لی
 له هه ل و مه رچیکا که به لگه هه بی که بریتیه له چوار شایه تی نیرینه ی
 دادپهروهر یا سک دیاری بدا، یا پیلینان و چوونه ژیر له کایه دا بی.

سویندم به زاتی خودا نهوه نه بی که خه لک بلین: عومهر شت له
 نامه ی خودا، نایه ت له خویه وه له قورئان زیاد دهگا، دهنا نهیم
 نویسیه وه! (شه یخان و نه بو داوودو تیر میزدی و نه سانی گیراویانه ته وه)
 نه م وتاره ی عومهر له بهر چاوی گو مه لی له یارانی پیغمبهه ر بوو (مرویه
 خودا له سه ربه پیغمبهه ر ره زاده خودا له یارانه بۆ) له گه ل نه وهش کهس لاری لی نه بووه.

وهکی تریش نه گه ر داوینپیس هاوسه ردار نه بوو (واته: رۆژی له
 رۆژان ژنی نه هیئابوو، وه هیشتا ههر بوخچه ی نه کراوه بوو، واته: کوپ
 یا کچ بوو) نهوه سه رنج ده دهین: نه گه ر زیناکاره که نازاد بوو نهوه
 تۆله که یان بریتیه له وه یه کی سه د داریان لی بدری و بۆ ماوه ی سالی شار
 به دهر دم کرین. له باره ی دارکاریه که وه خوی گه وره ده فه رموی:

{فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةً جَلْدَةً - ۲/۲۴} واتە: ژنی داوین
 بیس و بیاوی داوینپیس یهکی سهرو سهو داریان لی بدهن) پیغه مبه ریش
 (دروود خوا له سه ربه) دمه رموی: کچ و کور یهکی سهرو سهو داریان لی ددری و
 تاماوهی سالیکیش شار به دهر ده کرین. (موسلیم). مهرجه نهو شوینهی
 داوینپیس بۆ رهه نه ده کری ماوهی دوو قوناغ یا زیاتر دوور بی، که
 ماوهی کور تکر دنه وهی نویر له سهفه ردا، چونکه مبه سهت لیی نه وه به
 که کابرا هه ست به نامویی و بی هاودهنگی بکاو دوور بی له که سوکارو
 نیشتمانی خوی. گریمان پی شه وای موسولمانان وا به باش بزانی که
 دووری بخاته وه بۆ دوور تریش ده توانی. چونکه نه بو به کری سه دیق
 رهه نهی ده کرد بۆ فه ده ک و عومه ر بۆ شامو عوسمان بۆ میصرو عه لی
 بۆ به صره، به لی پیویسته ژنه که له گه ل خوییه کی خویدا دوور
 بخریته وه، هه ر چه ند به کریش له گه لیدا بر وا، کریکه ییش له سه ر
 ژنه که یه.

جا هه ر کاتی مرؤفیتی هۆشدار ی ره سیده ی سه پشک به نارمه زوی
 خوی داوینپیس نه نجام بدا، خوی موسلمان بی، یا په یماندار (نیممی)
 بی، یا هه لگه پراوه بی، تۆله پیویست ده بی له سه ری. موسولمان به
 یه کگرتن، په یماندار ییش له بهر نه وه که هه موو نه ته وه کان به یه ک دنگ
 ده لی: شه روا لپیس نا دروسته، نه مه له کاتیکا که نهو په یمانداره
 پا به ندی برپاره کانی نیسلام بووه و په یمانی داوه که سنوور ده کانی نیسلام
 نه به زینی، که واته له م رووه وه له موسولمان ده چی و برپاری موسولمانی
 به سه ردا جی به جی ده کری، سه ره رای نه م یه لگانه ییش به لگه یه کی رۆشنی
 تریش هه یه که کر ده وهی پیغه مبه ره (دروود خوا له سه ربه) چونکه پیغه مبه ر

خوی (دروود خواه لهسه ربه) ژن و پیاویکی جووله که ی بهردمه بارانکرد که داوینپیسیان کردبوو، که همدووکیان خاومن هاوسهر بوون (بروانه: تاج/ ۲ ل - ۲۴۳ - و مرگین). هه لگه پراویش باشت تۆله ی ئی دهسینری، چونکه گشت برپاریکی ئیسلامی لهسهر جیبه جی دهگری.

بهلام تۆله لهسهر زۆر لیکراو نیه، چ پیاوبی چ ژن، لهسهر فهرمایشی دروست زۆر لیکردن بۆ پیاویش ریگهی تی دهجی، بهلام بۆ ژن ریتچوونی زۆر لیکردن بهبی راجیایی ههیه.

دیسان بۆ پیویستبوونی ئەم تۆلهیه نهوهیش مهرجه که سوور بزانی که شهروالپیی نادروسته، لهبهر نهوه کهسی که نهوه نهزانی ههدهدی لهسهر نیه، وهک کهسی له چۆلهوانی گهوره بووبی، یا نۆ موسوئمان بی، لهبهر ئەم مهرجهیه که ههزرت (دروود خواه لهسه ربه) به ماعیزی ههموو: ئایا دهزانی که داوینپیسی چیه؟. دهی نهگهر نهزانی واتای داوینپیسی ریگهی له جیبه جیکردنی تۆله نهگرتایه پیغه مبهه (دروود خواه لهسه ربه) ئەم پرسیارهی له ماعیز نهدهکرد، سههرای نهمهیش دهئین: تۆله باشکۆو نهجامی تاوانه، نهزانیشت تاوانبار نیه! کهواته: تۆله ی لهسهر نیه.

هاوسهرداریی (الاحصان):

ئیحسان له زمانی عهرمیدا واته: مهنع، مهنعیش به کوردی واته: نههیشتن، خوی مهزن دهفهرموی: {لِخَصْنِكُمْ مِّنْ بَأْسِكُمْ} — {۲۱} واته: ههتا نههیلێ زهبرو زمگ له جهنگدا به یهکتری بگهیهنن،

له عورفی شهر عدا به زور واتا هاتوو، به واتا نبسلام هاتوو، وهك ئەم
 نایهته { فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ - سورة النساء - ۲۵/۴ }
 به پیتی قسهی هه ندی رافه کار (احصن) لهم نایهته دا به واتا (اسلمن) میه،
 به واتا نازادیش هاتوو، وهك ئەم نایهته: { فَعَلَيْنَهُنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
 الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ - سورة النساء - ۲۵/۴ } لهم شوینه دا
 موحصه نات به واتا ژنانی نازاده، به واتا مهردی و داوین پاکیش هاتوو،
 وهك { وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ - سورة النور - ۴/۲۴ }
 لی ره شدا موحصه نات به واتا ژنانی مهردی داوین پاکه، به واتا به
 شوودانیش هاتوو، وهك { وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ - سورة النساء }
 - ۲۴/۴ { ژنه میرد داره کان، به واتا چوونه لایش هاتوو، وهك
 { مُحْصَنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ - سورة النساء - ۲۴/۴ } ئەو میش که
 ده لێن: ئیحصان لهم باسه دا واتی وایه: که دروست بوون و جووت بوون له
 هاوسه ریه کی دروست دا رووی دابی، به پیتی ئەم فەرماشته یه تی (موسه)
 خوا له سربە: هه ر موسو لمانی شایه تمان به ئینی و بلی: (اشهد ان لا اله الا
 الله واشهد ان محمدا رسول الله): به دل باو مرم هه یه و به زمان ده لیم و
 شایه تی دده دم که هه ر خودا خودا یه و بهس، خودای تر نیه،
 موحه ممه دی کوپی عه بدو لایش پیغه مبه ری ره وان هه کراوی خودایه. ئیتر
 خوینی ئەو که سه هه رامه و به هه یج شیوه یی خوینی به کهس ره و
 نابی، مه گه ر له یه کی لهم کاتانه دا: بیوه پیاوی داوین پیس بی یا خود
 بیومژنی داوین پیس بی، یا کهس به نا ره و کهس بکوژی، یا له ئایینی
 خوی و مرگه رابی و له کۆمه له ی موسو لمانان ته را بووبی! (شه یخان
 گپ راویانه ته وه) زانا کان به یه ک ده نگ دم فهر موون: وشه ی (الشیب: بیوه

بیاو، یا بیومژن) له م فهرمووده یه دا مه به ست لیی نه ویه. نه و بیاو یه نه و ژنه له وه و پېش له گه ل هاوسه ری حه لالی خویدا دروست بووبی.

۳۲۱) مهرجه گانی هاوسه رداری نه مانه ن:

یه گه م: نه ركداری و نه رك له سه ری (ته کلیف) كه واته توله و داری حه دد له سه ر منال و شیت نیه، به لام به شتی كه چا و ترسینیان بكا ته می دمكرین، وه كه له سه ر كردنی هه موو شتیكي نادرست ته مییه كي ناوا ده كړین كه عاریان پېینی.

دووم: نازادی. كۆیله به هاوسه ردار به م مه عنايه دانانری، با له وه و پېش له گه ل حه لال و هاوسه ری خویدا جووت بووبی! چونكه نازادی نیشانه ی ته وای و خانه دانی و گه ردن به رزی و سه ر به رزییه، خانه دانیش خوی له شتی وا دمپاریزی كه نامووس و ئاپرووی به ری، به پیچه وانه ی كۆیله وه، چونكه كۆیله له پیکراوه نه ونده به چاوی سووك ته ماشا كراوه دمر به ستی نه وه نه ماوه كه وه ك مروفی نازاد پاریز له سووكایه تی بكا!.

جاران پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) كه پهیمانی له ژنان و مرگرت، له سه ر رهفتار كردن به م نایه ته به یعه تی ئی و مرده گرتن: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ} كه نه مه پوخته ی راهه كه یه تی: نه ی پیغه مبه را كاتی نافرته موسولمانه كان هاتن بولات كه پهیمانت پی بدن له سه ر نه وه پهیمانیان ئی و مر بگره كه هاوبهش بو خودا برپار

نەدەن و دزى و حيزى و داوڭنپىسى نەكەن... تاڭۇتايى ئايەت، جا ھىند
(رەزەلە خۇدەلەيەن) كە بۇ يەكەمجار ئەمەى بىست بەسەرسامى لەو گۆشە
نىڭايەوۋە كە ئافەرەتى ئازاد چۆن شتى وا دەكا گوتى: بۇچى ژنى
ئازادىش حيز دەيى؟!!

سېيەم: دروستبۇون لەگەل ھاوسەردا، بۇ ئەمە ئەوۋەندە بەسە كە
سەرى چووك ئەو ئەندازەيەى كە سوننەت دەكرى، نوقم ببى لەناو
زىدا، با رەحەتبۇونىش روۋنەدا. مەبەست لە ھاوسەرى دروست و خەلال
ئەوۋەيە كە ژن و مېرد بە مارە بېرىنى دامەزراو بە يەك گەيشتىن،
كەواتە مارە بېرىنى دانەمەزراو بەرناكەۋى، چونكە ئەوۋە نابى بەھۋى
ھاوسەردارى (احسان) چونكە نادروستەو نابى بەھۋى مەردى و رەۋشت
تەۋاۋى. بزانە بۇ جېبەجېكردى تۆلە مەرج نىە ھەردوۋ لا
ھاوسەرداربن، لەبەر ئەوۋە ئەگەر كورئ لەگەل ژنىكى ھاوسەرداردا ئەو
ئىشەى كرد، يا كچ لەگەل پياۋىكى ھاوسەرداردا ئەو ئىشەى كرد، لەم
دوۋ كاتەدا ھاوسەردارەكەيان بەردەباران دەكرى و بى ھاوسەرمەكەيان
داركارى دەكرى و سالى رەھەنە دەكرى.

٣٢٢) تۆلەى بەندەو كەنيزەك:

بەندە يا كەنيزەك ھەر كاتى داوڭنپىسيان كرد پەنجا دارى
خەددىيان لى دەدرى، بەپىي ئايەتى: {فَعَلَيْنَهُنَّ نِحْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ - سورة النساء - ٢٥/٤} لەبەر ئەوۋەيە
كە كۆيلە بەھۋى كۆيلەيەوۋە ناتەۋاۋە، كەواتە باۋەك ژنەينان و عىددەو

تەلاق بەققەد نيوەى نازاد حىسبى بۇ بىكرى، چونكە بەندە بۆى ھەيە دووو ژن بەينى، عىددەى كەنيزەك نيوەى عىددەى ژنى نازادە، تەلاقى بەندەمىش نيوەى تەلاقى نازادە، كەواتە با ھەددەكەيشى نيوەى ھەددى نازاد بى! كۆيلە نيو سال شار بەدمر دەكرى واتە: شەش مانگ.

۳۲۳) باسى نىربازى و چوونە لاي چوار پى:

نىربازى و ھەتيوبازى تاوانىكى گەلى گەورەيە، لە گوناھە ھەرە گەورەكانە، ھۆى پىويستبوونى تۆلەيە، بىرئىتيە لەوہ كە مروف بە پاش بچىتە لاي مروفى نىرينە. دەى ھەر كەسى بە نارەزوو بە پاش بچىتە لاي مروفىكى نىرينە، ئەوہ لە چەشنى تۆلەى داوينپىسى تۆلەى ئى دەسىنرى، ئەگەر ھاوسەردارى بەردەباران دەكرى، ئەگەر بى ھاوسەر بى سەددارى ئى دەدرى و سالى رەھەنە دەكرى، خواھ موسولمان بى يا پەيماندارى، يا ھەلگەراوہى، بە مەرجى ئەرك لەسەر (مكلف) بى و بزائى كە ئەوہ نادروستە. چونكە خوداى گەورە ئەم كارە پيسەيشى ناو ناوہ فاحىشە. واتە: كارى شەرمامورى ئابرووبەر، وەك قورئانى پىروژ لەسەر زمانى ھەزەرەتى لووط (مرووبە خواھ ايوب) دەفەرموى: { أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ - ۸۰/۷ } ھەروا دەفەرموى: { وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنكُمْ فَآذُوهُمَا - سورة النساء - ۱۶/۴ } پىغەمبەرىش (مرووبە خواھ لەسەرى) دەفەرموى: (ئەگەر پياوى سوارى پياوى بوو ھەدووکیان داوينپىسن) ھەيشە دەلى: بەبى بەندو مەرج تۆلەى كوشتە، خواى ھاوسەردار بى ياخود بى ھاوسەرى، بەلگەى ئەم

فهرمووددهیه تی (مرویدو خواه له سه ربنا): (هر کاتی دیتان و ساخ بووه بۆتان که کهسی پیشه پیسه کهی هۆزی لووط دمکات - واته: به پاش سواری پهکی بووه - بکهرو بدمر ههردووکیان بکوژن) له گیرانه و دهیهکا: نهوی سهروهو نهوی ژیرهوه ههردوو لایان بهردهباران بکهن. (نهبو داوودو تیرمیذی و ئیبنو ماجه. حاکم دمفه موی: رشته کهی دروسته).

چۆنیتی کوشتنی نیرباز:

له چۆنیتی کوشتنی نیربازدا راجیایی ههیه: ههیه دهلی: وهک ههلهگه پراوه به شمشیر دهکوژری، چونکه له دیریندا کوشتن زۆرتر به شمشیر دهبوو، نهووی ئهم رایه به دروست دادهنی، ههیشه دهلی: بهرده باران دهکری، له بهر ئهم گیرانه وهی تر: نهووی که له ژیره و دهیه سهنگه سار بکهن. له بهر نهووهیش که هۆی ئهم کوشتنه چوونه لای نارهوایه، که واته دهبی وهک کوشتنی داوینپیس به بهردهباران بی، ههیشه دمفه رموی: دهکری به ژیر دیواره وهو دیواری دهر ووخینری به سه ریدا، یا له ههله دیریکه وه گوڵۆر دهکریته وه ههتا دهری، ئهمهیش له چۆنیتی سزای هۆزی لووت و مرگ پراوه وهک له قورناندا باس کراوه. جیاوازی نیه له نیوانی بیانی و نا بیانیدا، یا له نیوانی بهندهی خوی و بهندهی کهسیکی تردا، چونکه به هیچ شیوهی کۆم ههلال ناکری، جا نهگهر ژنیکی بیانی وای کردو به کۆم چووه لای ژنی که ژنی خوی نهبوو، یا که نهیزه کی نهبوو، ئهوا ههمان راجیایی پيشوو له بارهی بکه ره که وه له م حالهیشدا دووباره دهبیته وه، چونکه له سه ره مرمايشتی هه ره دروست چوونه لای ژنی بیانی به پاش حوکمی چوونه لای هه تیوی

ههیه. به لām سزای ژنه که له سهر رای ههره دروست: سه ددارو ره هه نه کردنه. نه گهر میرد به کۆم بپرواته لای ژنی خۆی نه گهر دووباره ی کرده وه ته می ده کری، به لām له جاری په که مدا ته می ناکری، نه مه دهقی فه رمایشتی شافیعی خۆیه تی له کتیبی (المختصر) دا، کۆمه لئ تریش نه مه یان به راشکاوی ناشکرا کردووه، به هه رحال به کۆم بپرواته لای هه لالی خۆی کاریکی نادروسته وه له شه رعا ریگهی نه دراوه وه نه یی لیکراوه.

هه روا چوونه لای چوارپا و ناژهل نا دروسته، به بی گومان چونکه نه میس داده نری به (فاحشه) وه تۆله ی داوینپیسی به سهر دا جیبه جی ده کری، له سهر قسه ی قیلئ، وه فه رقی هاوسه ردارو داراوبی هاوسه ر ده کری، چونکه نه میس تیپۆکردنی چوو که به زیډا، که واته وه ک تیپۆکردن به زیی ژندا وایه، که واته بپاری نه وی هه یه، قیلئ تر ده فه رموی: تۆله ی کوشتنه (خوای هاوسه ردار بی یا بی هاوسه ر بی) به پیی فه رمو و ده که ی (مرو و ده خواه له سه ر بی): هه ر که سی بپرواته لای چوارپا (به یه) بی خۆی و چوارپا که بکوژن. (نه بو داوودو تیرمیذی و که سانی تریش گیراویانه ته وه. حاکم ده فه رموی: رشته که ی دروسته) قیلئ کیش ده فه رموی: ته نیا ته می کرن پئویسته. قسه ی نه م قیله راست و دروسته، به لگه ش نه م فه رمایشته ی ئیبنو عه بباسه (مه زاه خوا یان لیبی) که ده فه رموی: هه دد له سهر که سی نیه که بپرواته لای گیانه به ران. (نه سانی) ده ی شتی وای ئیبنو عه بباس له خۆیه وه نایی، به لکو و له سوننه تی و مرگرتووه، سه رچاوه ی سوننه تیش سرووشی خوا ییه که نار دو ویه تی بو پیغه مبه ر. ده ی وای به پیی نه م فه رمایشته ی ئیبنو

عەبباس ھەدد نىيە، كەۋاتە تەمىكرىن دەجەسپى چۈنكە كابرا تاۋانىكى
 ۋاى ئەنجام داۋە كە نەھەددو تۆلەي ھەيە نە كەفارت، دىسان بەلگەي
 دروستى قسەي ئەم قىلە ئەمەيە: ئەم جۆرە زىيە دلى مرقۇي دىروون
 پاك بە سىروشت ھەزى لىناكا ھەددىش لە بىنەرەتدا بۇ ئەۋە دانراۋە كە
 مرقۇف چاۋترسىن بىكا نەبادا شتىكى ھەزلىكراۋ بىكا. ئەم رايە دەقى
 قسەي شافىيە لەسەرە، ھەندى زانايىش بەبى سىۋ دوو بە راي ھەرە
 دروستى دادەنپىن.

۲۲۴) ھۆكىمى چۈۈنە لايى بە شەرمگا نەبى:

ھەركاتى كەسى خۇي ھەئسوۋى لە ژنىكى بىيانى ۋ خۇي پى
 رەھەت كىرد، بەبى ئەۋە كە زەكەرى بىكا بە ھەرجىدا، ئەۋە ھەددى
 لەسەر نىيە، گەرچى ئەندامى بىكا بە ناۋكىدا، يا بە دەمىدا، بە پىي ئەم
 ھەرموۋدەيە كە ئەبۇ داۋود لە ئىبنو مەسعوۋدەۋە دەيگىرپىتەۋە: پىاۋى
 ھاتە خزمەتى ھەزرىت (مروۋەدە ۋاۋە لەسەرەبە) گوتى: مەن خۇم ھەئسوۋى لە
 ئافەرتى خەلگى ئەۋ پەرى شارە، خۇم پى رەھەت كىرد، بەلام بە دەستەم
 نەگرت، ۋا بەپىي خۇم ھاتوۋمەتە بەردەستى تۆ بىرپارى شەرىخى خۇدام
 بەسەردا جىبەجى بىكە. ھەزرىتى عومەرىش (رەۋا ۋاۋە لىيە) ھەرموۋى:
 تۆ خۇداي گەۋرە سىرى پۇشپۇش، بۇ سىرى خۇت ھەلدەمالى؟ پىغەمبەرى
 خۇدا (مروۋەدە ۋاۋە لەسەرەبە) ۋەلامى پىاۋەكەي نەدايەۋە، ھەتا رۇيشت، جا
 پىغەمبەر (مروۋەدە ۋاۋە لەسەرەبە) پىاۋىكى دواخست، رۇيشت ھەتا گىرتىەۋە،
 لەسەر ھەرمانى پىغەمبەر ئەم ئايەتەي بەسەردا خۇيئەدەۋە:

{وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ
السَّيِّئَاتِ - سورة هود - ۱۱/۱۱۴} واته: هه موو شهوو روژی پینج
نویژه فهرزهکان لهکاتی خویانا بکهن، ئەم نوێژانه له کردهوه هه ره
باشهکانی ئیوم، بزانی که یاسایهکی خوداییه که کردهوهی باش و کاری
چاکه هه میسه کردهوهی خراپ و تاوان لا دهبن و دهسپرنهوه تا کوتهایی
نایهت. جا پیاوی گوتی: ئەی پیغه مبهری خودا! ئەمه به تاییهتی هه
بو ئەو وایه یا بو گشت کهسی هه وایه؟ فهرمووی: ئەم بریاره بو گشت
کهسی وایه (موسلیم / تیرمیزی) (بروانه تاج/ ۱ ل - ۸۵ ز - ۴۳ -
ومرگی).

به ئی ئەگه دوو کهسی بیانی که له یهك حهرام بن به گیانی
خویان، کۆم و زۆی لی دهرچی، ئاوی خویان بهیننهوه، یا هه ره یهکیکیان
بهوی تریان له سه ره ئەم شیوهیه خۆی رهحمت بکا، ئەوه تۆله (واته:
حهدد) له سه ره هیج کهسیکیان پێویست نابێ، به لام ته می ده کرین.
ته می کردنی سزایه که نابێ له که مترین هه دد که ده قه مچییه تیپه ر
بکا، چونکه خوشه ویست (درووه خوا له سه ربه) ده فهرمو ی: مه گه ر بو هه ددی
شه رعی که شه رع ژماره ی جارهکانی دیاری کردووه ئەگینا له سه ره هیج
شتیکی تر له ده دار، یا له ده قه مچی زیاتر له کهسی بدات، نادری
(ش/د/ت/ن) له گیرانه وه یه کا: کهسی به قه د هه ددی له کهسی که
هه ددی له سه ره نه بی ئەوه ده ست درێژیکاره.

۳۲۵) باسى ئاو ھېنانەۋە (استمنا):

ئاو ھېنانەۋە خۇرەجە تەكرىدىن بە دەست نادروستە بەلگۈۋە لە گوناھە ھەرە گەۋرەكانە، ۋە كەسنى ئەۋە بكا بەر ئەم نەفرەت ۋە لەعنەتە دەكەۋى كەۋا لەم ھەرمۇدەيەدا: نەفرەت لېكراۋ ئەۋ كەسەيە بە دەستى خۇى ئاۋى خۇى بەيىنىتەۋە. ديسان لەبەر ئەم ھۆيەيش نادروستە: خۇرەجە تەكرىدىن ۋا بە ئەزمۇۋىن دەرگەۋتوۋە سەر دەكېشى بۇ شىۋاۋىي ھۆش ۋە زەبۇۋىنى ۋە لاۋازىي لەش ۋە دېشىبى بەھۋى ۋە جاخ كۆپىرى ۋە برانەۋەي نەتەۋە، بېيارەكەي ۋەك بېيارى خۇرەجە تەكرىدىن بە ژنى بيانى ۋايە، كە بە لەشى نەك بە پاش ۋە پېشى ئاۋى خۇى بەيىنىتەۋە، كەۋاتە: ئەمىش تەمىكردىن لەسەرە (مەبەست لە ژنى بيانى - المرأة الاجنبية - لەم جۇرە شوئىنانەدا ژنىكە كە جەللاۋ ھاۋسەر نەبى، ژنى خۇۋىيش بۇ ئەم مەبەستە بە بيانى دادەنرى، چۈنكە مارەي نايەت لە پياۋى خۇى - ۋەركىر).

۳۲۶) پانپانۇكىي ژنان (تساق النساء):

پانپانۇكىي: خۇ بە يەكتەر رەجە تەكرىدىن ژنانە (تەماشى ھەرەنگى خال ۋە ھەنبانە بۇرىنەي ھەزار بھەرمۇ - ۋەركىر) ھەر ژنى كارى ۋا بكا تەمىي شەرى - كە پېي دەگوترى: تەغزىر - دەكرى. چۈنكە كارىكى نادروستە، گوناھەكەي بەقەد گوناھى داۋىنېسىيە، بەپېي ئەم ھەرمۇدەيەي (مروودە خەۋە لەسەۋبە): ژن سۋارى ژن بېي ھەردوۋ لايان دادەنرىن بە داۋىنېس.

۳۲۷ بوختان (القذف):

بوختان - كە لە عەرەبىدا پىي دەگوترى (قەذف) واتە: فەردان و بۆ ھەلەدان. ۋەك خۋاي گەورە دەفەرمۇي: (قافزفە فى اليم) واتە: ئەوجا ھەلى بىدەرە ناو دەرياي نىلەۋە، لە عورفى شەرى شەرىفا برىتتىيە لە ھەلبەستنى تۆمەتى بوختانى داۋىنپىسى بۆ كەسى بە جۆرىكى ۋا كە توۋشى شەرمەزارى بكا. ئەم جۆرە بوختانە لە گوناھە ھەرە گەورەكانە، بەپىي نامەو رىگەي رەھبەرۈ يەكگرتنى نەتەۋە، ھەددى تايىبەتى خۇي ھەيە.

مەرجى بوختانكەر: ئەم سى شتە مەرجە:

يەكەم: دەپى رەسىدە ھۆش ساغ بى، كەۋاتە: مندال ۋ شىت ھەددىيان لەسەر نىيە، بەلام ئەگەر بەشى خۇيان قاميان ھەبوو بەپىي نەۋە تەمى دەكرىن.

دوۋەم: نابى بوختان بۆ كراۋەكە لە نەۋەى بوختانكەرەكە بى، واتە: بوختانكەر لە بنچىنەى نزيك يا دوورى بوختان بۆ كراۋ نەبى، ۋەك باۋك ۋ دايك ۋ باپىرەو نەك. چونكە لە شوپىن بىنەچە لە جىياتى ۋەچەى خۇي نەكوژرىتەۋە ئىتر چۆن بەھۇى بوختان بۆى، دارى ھەددى لى دەدرى؟!

بەلام بىنەچە ئەگەر بوختانى داۋىنپىسى بۆ نەۋەى خۇيان بىكەن تەمى (تەغزىر) دەكرىن، چونكە بوختان ئىش بە دل دەگەيەنى.

سپییه: ئهوهیه به ئارمژووی خۆی بوختانهکه بکا، به زۆر پپی نهکری، جا ئهگهر کهسێ به زۆر ئهوهی کرد ههددی لئ نادری بهپپی فهرموودهی: (قهلهمی تهکلپف لهسهر ئهم سئ کهسه هه لگیراوه) (له شهريعهتی ئیسلامدا ئهم دوو مهرجهی تریشی ههیه:-

چوارهم: ئهوهیه بهپیار (ئه حکام) هکانی ئیسلامی له ئهستۆ گرتبی، کهواته ههددی بوختان نادری له بیپروای جهنگی.

پینجهم: ئهوهیه کابرای بوختان بۆ کراو خۆی ریگهی ئهوهی نهدابێ - و مرگپ).

مهرجهکانی بوختان بۆکراو:

ئهوهیه که داوینپاکبێ (واته: موحصهن بئ) چونکه زاتی مهزن دمهفرموی: {وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ - نوور - سورة النور - ۴/۲۴} وه ئهو کهسانهی که نیسههتی ئافهرتی خوپی بائقی عاقلی موسولمانی پاک له داوینپیسى دهمهن. (تهفسیری نامی) دیاره که مهرجی ئیحصان ئیسلام و رهسیده بوون و هووشی ساغو ئازادی و داوین پاکى و مهردییه. کهواته: ئهگهر بوختانی داوینپیسى بکا بۆ بیپروایی، یا مندالی، یا شیتى، یا بهندهیى، یا کهنیزهکی، یا زیناکاری ئهوه ههددی لهسهر نیه، چونکه به مهرج گرتنی داوینپاکى بهپپی ئایهتهکه ئهمانه بهرناکهون. بهئى ئهوهنده ههیه بۆ ئهوهی نهبى بههوئى ئازارو ئازاوه بهرپابوون، کهسێ کاریکی وا بکا تهمی دهکری.

۳۲۸) هددی بوختیان:

هددی بوختیانکهری رهسیدهی خاومن هوّشی ساغی سهر بهست (مختار) خوای موسولمانبی، یا پهنادراوبی، یا پهیماندار بی، یا هه لگه پراو بی، به پیی دهقی قورنان و سوننهت و یه کگرتن چه سپاوه، به مهر جی ریگری نه بی، وهک نه وه بوختیارنکهر بنه چهی بوختیان بۆ کراوبی، یا بوختیان بۆکراو مو حصه نه بی. جا نهو بوختیانکاره نه گهر نازاد بوو هدده کهی ههشتا داره، به پیی نایه تی {فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً - سورة النور - ۴/۲۴}. نه بوو داوود له عائیشه وه (رهزاه خواه لایب): ده گپریته وه: کاتی که نهو نایه تانه هاتنه خوارم وه که باسی داوینپاکی و پاکی منیان تیا دایه، که نهو بوختانهی بۆ منیان کردبوو نهو نایه تانه بوو چیان کردنه وه، پیغه مبه ر (مودبه ر خواه لسه ربه): ههستا چو وه سهر دوانگه و وتاریکی خوینده وه نهو باسه ی باس کردو نایه ته کانی خوینده وه بۆ خه لکه که، جا که هاته خوارم وه له دوانگه که فه رمانی فه رمو و داری هددیان دا له هه ردوو پیا وه که که هه سسانی کوپی سابیت و میسطه حی کوپی ئو ثائه بوون، وه هه روه ها داری هددیان له ژنکه یشدا که هه منه ی کچی جه حش بوو که ژن خوشکی پیغه مبه ر بوو.

طه حاوی دمفه رموی: واته: یه کی سهر و ههشتا داریان لی دان، بۆیه هددی بوختان که مته ره هددی داوینپسی چونکه بوختان خوّشی که مته ره له داوینپسی.

به لام نه گهر بوختیارنکهره که کۆیله بوو هدده کهی چل داره، نیتر خوای بهنده ی ته و او بی، یا باشمه رگه (مودبه ر) بی، یا دایکی

منال بئ، یا بهشبهش (مبعض) بئ. چونکه نهبو بهکرو عومهر و عهلی
(ره‌ام‌خوايان ليښه) هه‌روا کار به‌دمسته‌کانی تری دوا نه‌وانیش له‌کاتی وادا
چل داریان له به‌نده ددها، و هکه‌سیش ره‌خنه‌ی لی نه‌گرتوون، و هکی
تریش نه‌م هه‌دده لهو جوړه هه‌دانه‌یه که قه‌بوولی بهش به‌شکردن
دهکا، که‌واته له‌میشدا و هک هه‌ددی داوینپسی یا هه‌ددی به‌نده نیوه‌ی
هه‌ددی نازاد بئ!

نه‌گهر که‌سی گوتی: نایه‌ته‌که ره‌هایه به‌بی مهرجو به‌ند
دمه‌رموی، هه‌ر که‌س بوختیان بو ژنی مه‌ردی داوینپاک بکا هه‌شتا داری
لی بدن، که‌واته نازادو به‌نده و هک یه‌ک ده‌گریته‌وه که‌واته نیوه چوون
ده‌لین هه‌ددی بوختیانی به‌نده چل داره؟ له وه‌لاما ده‌لین: نایه‌ته‌که
سه‌بارمت به مروفی نازاده، به‌لگه‌ی نه‌م وه‌لامه فهرمووده‌ی زاتی مه‌زنه:
{وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا - سورة النور - ۴/۲۴} چونکه
به‌نده به‌بی بوختیان‌کردنیش شایه‌تیدانی به‌یه‌خی نیه! نایه‌ته‌که‌ش
نه‌وه ده‌گه‌یه‌ن‌ی که نه‌مانه له پیش بوختیان‌که‌دا شایه‌تیان قه‌بوول
بووهو بایه‌خی بووه، که‌واته مه‌به‌ست لیان مروفی نازاده نه‌ک به‌نده.

۳۲۹) به‌چی هه‌ددی بوختان له کوّل ده‌که‌وی؟

به‌م سی ریگه‌یه نه‌م هه‌دده له کوّل ده‌که‌وی:

یه‌که‌م: راست‌کردنه‌وه‌ی به‌لگه له‌سه‌ر بوختان بوکراو. خوی
بوختان بوکراو ژنی کابرای بوختان‌که‌ر بئ، یا ژنیکی بیانی بئ، به‌لگه‌ی

ژنى بيانى ئەم ئايەتە پىرۋزەيە كە دەفەرمۇي: {لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً - سورة النورثم - ۴/۲۴} ئەمەت ئايەتەكە كاتى فەرمان دەكا بە جەلەدە لىدان كە شايتەو بەلگە نەبى لەسەر راستى داواكە. بەلگەى ئەمەش كە بەراست كىرەنەمەى بەلگەو شايتەمەتەمەدى بوختان لە كۆل مىرد دەكەمەى فەرموودەكەى هىلالى كورى ئومەيەيە كە لە باسى شەپە نەفرىندا رابورد، كە تۆمەتى ناپاكى لە ژنەكەى خۇيدا پىغەمبەر (مىرومە خواە لەسەرىم) پىي فەرموو: يا بەلگەو شايتەمەتەمەدى راستى ئەم قەسەيە راست دەكەيتەمە، ياخود پەشتى خۆت نامادە بكە بۇ دارى مەدى بوختان بۇ ژنى مەردى داوینپاك! وە چەندە جارى ئەم گوشتوگۆيە لە نىوانى هىلال و پىغەمبەردا دووبارە بۆۋە.

دوۋەم: كاتى بوختان بۆكراو خۆى دانى نا بە تاوانى خۇيدا مەدەكە لەكۆل بوختانكەر دەكەمەى، چۈنكە پىلپىنان سەرومەى مەمەو بەلگەكانەو باشتىن و رۆشنىرىن بەلگەيە.

سەيپەم: لىخۆشبوونى بوختان بۆكراو، چۈنكە ئەم تۆلەيە مافى تايەتەى خۆيەتى، لەبەر ئەمە بەبى رەزىبوونى خۆى ئەم تۆلەيە جىبەجى ناكى، جا كاتى لە كابرا خۆش بى تۆلەى لە كۆل دەكەمەى.

۳۳۰) مەيخۆر - بادەنۆش - مەينۆش:

بادەنۆشى تاوانىكى كەلى گەورمەيە، لە گوناھە مەرە گەورەكانە، ھۆش لاپەرەمە دەبى بەھۇى لاپەردى ھۆش.

دهی هەر شتی به شیوهیهکی یاساخ ببی به مایه‌ی لابردنی هۆش
 له شه‌ریعه‌تی هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانا شتی وا یاساغ و نادروسته. چونکه
 هۆش یه‌کێکه له‌پێنج هه‌مه‌کیه‌کان، که ناودارن به (کلیاتی خه‌مس)
 که له شه‌ریعه‌تی هه‌موو میله‌تێکا ده‌پاریزرین. ئه‌وه‌تا خودای گه‌رمیش
 له نامه‌ی نازداری خۆیدا که قورئانی پیرۆزه‌ فه‌رمانمان پێ ده‌فه‌رموی
 که به‌هیچ جوړی توخنی ئاره‌ق و مه‌ی و باده نه‌که‌وین، وه‌ بۆی روون
 کردووینه‌ته‌وه که شتی وا پیس و چه‌په‌له‌و له کارو کرده‌وی شه‌یتانه‌و
 له مرۆفی موسوڵمانی هۆشیار ناوه‌شیته‌وه. خوا ده‌فه‌رموی: {إِنَّمَا
 الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
 فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ - سورة المائدة - ۹۰/۵}

خۆشه‌ویستیش (درووه‌خواه له‌سه‌ربه‌): ده‌فه‌رموی: هه‌موو سه‌رخۆشکه‌ری
 نادروسته (موسلیم) له بوخاری شه‌ریفا ده‌فه‌رموی: چه‌ند هۆزی له‌ناو
 نه‌ته‌وه (ئومه‌ت)ی مندا په‌یدا ده‌بن ئه‌م سی شته به‌ جه‌لال دزمانن:
 ئاوریشم بۆ پیاوو مه‌ی و ئامی‌ری مۆسیقاو شتی وا له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کا له
 ئه‌بو مالیکی ئه‌شجه‌عبیه‌وه ده‌فه‌رموی: (درووه‌خواه له‌سه‌ربه‌): به‌خودا رۆژی
 دئی گه‌لی که‌س له نه‌ته‌وه‌ی من مه‌ی ده‌خۆنه‌وه، به‌ ناویکی تره‌وه‌ ناوی
 ده‌نین، به‌زم و رم‌زمیان بۆ ساز ده‌کری و بلوێرو زورناو شتی وایان بۆ ئی
 ده‌دری، له ئه‌نجاما گه‌لی له‌مانه‌ خودا به‌ ناخی زه‌ویدا رۆیان ده‌چوینی و
 هه‌ندیکیشیان ده‌کا به‌ مه‌یموون و به‌راز^(۱).

^(۱) له پێش جه‌نگی که‌نداودا هه‌ندێ مرۆفی وێژدان مردو به‌ ناوی جه‌مه‌وه ده‌چوون بۆ
 حه‌جاز، که ده‌هاتنه‌وه: کاغزی قوما‌ر ئیدیۆ و یسکی و شتی وایان له‌ گه‌لی خ‌زیا‌ن

جەۋھەرى (رەزەلە خۋاھ لىيەن) دىمەقەرمۇي: ھەر خۋاردنەۋەيەك كە زۆرى
مىرۇف سەرخۇش بىكا كەمىشى ۋەكۈۋ زۆرى ھەرامە. چۈنكە دىمەقەرمۇي:
(مىرۈمە خۋاھ لىيەن): ھەرشتى زۆرەكەي خەلگ سەرخۇش بىكا كەمەكەيشى
ھەرامە ۋەك زۆرەكەي.

۳۳۱) ھەددى ئارەقخۇر:

ھەر موسۇلماننىكى رەسىدەي ھۇش ساغى سەرىشك (مختار) شتى
سەرخۇشكەر بخۋاتەۋە ھەددى لەسەر پىۋىست دەيى، مەرجى
جىبەجىكرەننى ئەم ھەددە چەند شتە:-
يەكەم: ئەۋەيە مەيخۇر موسۇلماننى.

دەھىنا منىش بەم بۆنەيەۋە ئەم شىعەرەم گوت:

ھاجى ۋە ئىدىزۇ قوماۋو ويسكى

ئەمە پىتى دەلەن ھاجى بىرىكى

مەبەستىم ئەۋەيە كە ئەر ھەرەشەيى ئەم فەرمۇرەيەدا كراۋە، ھاكا ھاتەدى. جا
خودا پەنەي ھاجى ۋە شىخو مەلاكان بەدا، چۈنكە بە راستى شىرازەي كىرۋىار تەۋاۋ
ئالۆسكارە لە ستايشى مەلەي سۆشالىيستا گوتۇمە:

مەلا بانگى كىرد بە بانگى پارە

ۋىردى سەرزارى باسى دوولارە

- ۋەرگىت -

دووم: نهرک لهسهر (مکلف) بئ.

سپیه: نهومیه سهرپشکبئ. واته: به نارمزووی خوئی بئ.

چوارم: نهومیه که بزانی نهوه مهیه دهیخواتهوه.

پینجه: نهومیه بزانی که نهرهق خواردنهوه حهرامه.

بهلام مهرج نیه که نهوهنده بخواتهوه ههتا سهرخوئی بکا. جا مهینۆشهکه نهگهر نازاد بوو چل داری ئی دهری. چونکه وهلید نارمقی خوردبۆوه، له خزمهت عوسماندا داری ههددیان لیدا، عهبدورهحمانی کورپی جهعفر دارهکانی ئی دها، عهلیش دهیزماردن، ههتا بوون، به چل دار، عهلی گوتی: نیت بهسه. ئینجا فهرمووی: پیغهمبهر خوئی (مرووده نواه لهسهر) چل داری ئی دها، نهبو بهکریش ههروهها بهلام عومهر ههشتا داری لی نهدا، نهمانه ههموویان ههر شوننهتنو ریگهی شهرعن، بهلام من بهش بهحالی خۆم چلهگهه پیباشتره لهبهر نهوه که نهمه سوننهتی پیغهمبهر خوئیتهی (مرووده نواه لهسهر) (موسلیم) له فهرموودهیهکی تری موسلیمدا دهفهرموئ: پیغهمبهر (مرووده نواه لهسهر) فهرمانی کرد کابرایهکی مهیخوریان دارکاری کرد، به دوو پهلکه خورما چل جاری لیدا. نهگهر پیشهواي موسوئمانان وای بهباش زانی که داری ههددی نازاد بگهیهنیته ههشتا دارو داری ههددی بهنده بگهیهنیته چل دار دروسته بوئی که نهوه بکا. بهپیی نهو فهرموودهیهی که موسلیم دهیگیریتهوه که دهفهرموئ: نیمامی عومهر ژمارهی داری ههددی بادهنۆشی کرد به ههشتا دار. عهلیش به عومهری فهرموو: پیاو که خواردیهوه سهرخۆش دهبی، که سهرخۆش بوو دهبرسکینی، که

برسکандی بوختان دهکا، دهی ژمارهی داری همددی بوختیانکه ریش ههشتا داره، جا عومهریش رهفتی بهم فهتوای عهلییه کرد، که سیش رهخنهی ئی نهگرت.

کهی ئەم تۆلهیه جیه جی دهگری؟

همددی شهرعی تۆلهیه که پیویسته لهسهر تۆله ئی سههراو جیه جی بکری به هاتنه دی یهکی لهم دووشته:

یه کهم: کابرا به دهمی خوی پی له تاوانه کهی بنی به بی زوری زۆردار، چونکه پیلینان سهرومری به لگه کانهو گه ورهترین به لگه لهسهر تاوانباری تاوانبار نهوهیه که خوی پی له تاوانی خوی بنی. وهک نهوه بلی: به ئارمزووی خۆم بادهم نۆشیوه، ههقیش دهمزانی که نهوه مهیه دهیخۆمهوه، باش باشیش دهمزانی که مهیخواردنهوه نادرسته.

دووهم: نهوهیه که دوو پیاو یا زیاتر شایهتی ئی بدن به مهرجی مهرجی شایهتیا تیا دابی. بههوی رشانهوهوه یا بههوی بۆنی ئارمهوهوه همددی ئی نادری، چونکه ههلهدهگری که زۆر لیکراو بووبی، یا بهههله بووبی، له بهر نهوهی تریش که گه ئی شتی تریش بۆنی وهک بۆنی مهی وایه، بنه پرتیش پاکی و بی تاوانیهوه نه بوونی تۆلهیه، یاسادانه ریش (که خودای گهرمهیه) به ئارمزووی تهواوهوه چاو نهواری نهوهیه که به نیمچه مههانه یی هدد لهسهر موسولمان لابری.

۳۳۲) خۆتیمارکردن به مهی دروست نیه:

خۆشه‌وپیست (مرووده خواوه له‌سه‌ربە) هه‌والی داوه: که مهی دمردە نه‌ک
 دەرمان طاریقی نه‌ل — جه‌عفی - (هه‌زاوه‌خواه لایبە) فه‌رمووی: عه‌رزى
 چه‌زرمتم کرد (مرووده خواوه له‌سه‌ربە): من ئاره‌ق دروست دمکه‌م، نه‌ویش ریگه‌ی
 نه‌وه‌ی نه‌دام، یا فه‌رمووی: چه‌زرمتم پێی ناخۆش بوو که شتی وا بکه‌م،
 منیش عه‌رزیم کرد: خو من بو دەرمان دروستی ده‌که‌م نه‌وه‌ک بو
 خواردنه‌وه؟ فه‌رمووی (مرووده خواوه له‌سه‌ربە): ئاره‌ق دەرمان نیه به‌لام دمردە!
 (ئه‌حمه‌د / موسلیم / نه‌بو داوود / تیرمیذی) ده‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه
 به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که دروست نیه خو دەرمانکردن به‌ باده بکری،
 چونکه خۆی دمردە، ده‌ی چۆن دمرد ده‌بی به‌ دەرمان؟! که‌واته: مه‌ی
 چه‌رامه‌ رێک وه‌ک مرداره‌وه‌بوو وایه، به‌کاره‌ینانی دروست نیه مه‌گه‌ر
 له‌کاتی ناچاریدا، به‌لام نه‌گه‌ر کابرا پارووی گه‌ریه‌ قورگی و له‌ ئاره‌ق
 به‌ولاره‌ شتی تر نه‌بوو خۆی پێ رزگار بکا، نه‌وه دروسته‌ بو‌ی نه‌وه‌نده
 بخواته‌وه که پارووه‌که به‌رێته‌ خواره‌وه. یا وه‌ک نه‌وه که‌سی تووشی
 کێشه‌یه‌کی دڵ ببێ، جگه‌ له‌ مه‌ی شتی تر نه‌بی که‌ چاری نه‌و کێشه‌یه‌ی
 پێ بکری نه‌وه دروسته‌ بو‌ی که نه‌وه‌نده بخواته‌وه که کێشه‌که به‌ری
 بدا، یا وه‌ک نه‌وه که‌سی وه‌خت بی له‌ سه‌رمانا ره‌ق ببیته‌وه، شتی تر
 نه‌بی که‌ گه‌رمی بکاته‌وه‌و له‌ ره‌قبوونه‌وه رزگاری بکا جگه‌ له
 خواردنه‌وه‌ی مه‌ی. به‌ئێ له‌ وێنه‌ی ئه‌م بارودۆخانه‌دا دروسته‌ نه‌وه‌نده‌ی
 ئی بخواته‌وه که زیانه‌که نه‌هێلێ. چونکه یاسایه‌کی ره‌سای دامه‌زراو
 هه‌یه ده‌فه‌رمووی: ناچاری چه‌رام چه‌لال ده‌کا. به‌س نه‌وه‌نده هه‌یه: شت

لهکاتی ناچاریدا به ئەندازەى ئەو ناچارىیه ئەندازەى بۆ دىارى دەکړئ،
 نهک وهک کاتى ناسايى! بۆ زیاده روون کردنهوه ده‌ل‌ئین: گوشت لهکاتى
 ناسايیدا چەند ده‌خو‌ى بخو‌، ئەندازەى بۆ دىارى نه‌کراوه، به‌لام گوشتى
 مردار، لهکاتى ناچاریدا ئەندازەى بۆ دىارى کراوه، دەب‌ى ئەوه‌نده بخو‌ى
 که به‌رى د‌لت بگړئ و له مردن رزگارت بکا، ناب‌ى وهک کاتى ناسايى تى‌رو
 ته‌سه‌لى ل‌ى بخو‌ى.

۳۳۳) باسی جه‌دی دزی:

دزی له عورفی شهرعا نهوویه مالی کهسیکی تر به نهینی به
دزمکه دزکه بهری بو خوت، به مهرجی نهو مال له جیگهی پاراستنی
وینهی خویدا دانرابی. دزی دهبی بههوی دهست برین به نامهو
به ریگهی ره بهرو به یه گگرتنی نه ته وه. زاتی مهزن دمه رموی:
{وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالاً مِّنَ
اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ - سورة المائدة ۳۸/۵} واته: دهستی پیاوی
دزو دهستی ژنی دز له سهر دزیتی برن، چونکه نه وه نهو تو له یه که
خودا بریو یته وه بویان، تابین به بهند بو چاو ترساندنی خه لکی
تریش.

صه‌هوانی کوپی نومه‌ییه فهرمووی: له مزکه‌وت خه‌وت‌بوم
له‌سهر کراسیکی خوری گول‌گول، کراسه‌که دزرا، دمه‌که‌مان گرت و
بردمان بۆ لای پیغه‌مهر (مرومه‌خواه‌له‌سهرمه) بۆ دادگایی، فهرمانی فهرمو
که دهستی بېرن، عه‌رزیم کرد: قوربان! له‌سهر کراسیکی خوری دهستی

زهلامی دهبړی؟ من کراسه که دهبه خشم پیی. فهرمووی: دهبوو له پیش نه ودا که بیهینی بو لای من و شکاتی ئی بکهی نه ووت بگردایه! (نه بو داوود / نیبنو ماجه / نه سائی / مالک / شافعی / حاکم. حاکم به دروستی داناوه).

۳۴۴) مهرجه کانی دهسبرینی دز:

مهرجه کانی دهسبرینی دز چهند شته: هه یانه له دزه که دا ره چاو دهکړئ، هه یانه له دز راوه که دا ره چاو دهکړئ. مهرجی دزه که نه ویه: ره سیده ی هوش ساغی سهر پشک (مختار) بی، نیتر خوا ی موسولمان بی، یا په یماندار بی، یا هه لگه راوه بی دی هستی ده بړئ، که واته: دهستی منال و شیت و زور لیکراو نابړئ. ماله دز راوه که یش مهرجی نه ویه بگاته راده ی خو ی، واته: بگاته نه و نه ندازه یه که دهستی له سهر ده بړئ، که چاره که دیناریکی زیړی ساغی سکه لیدراوه، یا شتیکی تر بی نرخ ی بگاته چاره که دیناری، یا له م نه ندازه یه زیاتر بی. که واته: نه گهر که سی چاره که مسقائی زیړی سکه ئی نه دراوی دزی، که نرخ ی که متر بی له سکه ئی دراو نه وه دهستی نابړئ. به پیی نه م هه دیشه که عانی شه {ره راوه خوا ی لیب} گیراویه ته وه: هه زهرمت {مرویه خوا ی له سهر بی} ده فهرمو ی: دهستی دز کاتی ده بړئ که بایی چاره کی دیناری زیړ بدزئ، یا بایی زیاتر بدزئ! (ش / د / ت / ن). نه وه ی که گوتمان: له سهر نه وه یش دهستی ده بړئ که شتیکی تر جگه له زیړ بدزئ که نرخ ی بگاته چاره که دیناری، نه وه قسه ی نیمامی شافعی خو یه تی {ره راوه خوا ی لیب} چونکه

پېڅه مېهر (دروېده خواډ له سه ربڼه) خوځی نه ووی گردووه نیبنو عومهر
(ره زاده خوايان لېږه) دهفر موځ: پېڅه مېهر (دروېده خواډ له سه ربڼه) دهستی دزیکی
برې، له سهر دزینی قه لځانئ، که بایی سی درهم بووا (ش/د) (سی درهم
له سهر دهمی پېڅه مېهر دا بایی چاره که دیناریکی زیږ بووه، چونکه
دیناری به دوازه درهم بووه – و مرگيږي).

شاعیرئ قسه یه کی نه سته قی هه یه، له م باره یه وه ده ئی:

ید بخمس ملین عسجد ودیت

ما بالها قطعت فی ربع دینار؟

قازی عه بدول وه هابی مالیکیش (ره مته خواډ لېږه) ئاوا وه لامي
ده داته وه:

عز الامانة أغلاها، وأرخصها:

ذل الخيانة فافهم حكمة الباری

شیعری یه که م هی نه بو عه لای موعه رریبه و مه به ستي ره خنه یه نه
شهریعه تاو واتای ئاوا یه:

پنج سهد لیره ی زیږ خوځنی ده ستي بی

سهیره! ده بری له سهر یه ک روبی!

شیعری دووه میش که وه لاهه که یه تی مانای ئاوا یه:

ده ستيپاکی به های ده ستي کران کرد

ده ستيپسیش نرخی ته واو هه رزان کرد

مەبە بەكۆپرى ياخى لە خودا

دانايى خودا فېربە ئەي گەدا!

(وەك بزانیڭ ئەبۇ عەلای موعەررى كۆپر بوو - وەرگپر).

جا ئەگەر كەس ئىشتىكى خودپىسى دزى وەك مەى و بادە ئەو دەستى نابەررى، خودپىس واتە: نجس العین: یا زور ناو تەموورەو ئامپرى ترى كەیفو رابواردنى دزى ئەویش دەستى نابەررى، چونكە ئەمانە حەرمان پىویستە لەناو بدرین، دروست نیه راگرتیان و هېشتەنەویمان لەلای موسولمان، مەرچىكى ترى مالى دزراو ئەو مەیه: ئەو ماله بە يەكئ لەم دوو شیوەیه پارىزراوبى، بەهۆى چاودپرى گردنیهو لە لایەن كەسكى تواناوه، یا مالهكە خوئ لە شوپنىكى مەحكەم و قايمدا دانرابى، كە بەم شوپنە لە زاراوى شەرعا دەگوترى: حیرزى میثلى خوئ واتە: جىگەى قايمى پاراستنى وپنەى خوئ. كەواتە: هەر مالى لە جىگەى قايمى پاراستنى خۆیدا نەبى، ئەگەر كەس بببا بۆ خوئ دەستى نابەررى، وەك ئەو قاتى جل لەسەر تەنوور دابنرى، یا لەبەر هەیان دابنرى ئەو جىگەى راپاستنى خوئ نیه، ئەم مەرجه دەقى لەسەر هەیه. ئەم مەرچى پاراستنە بەپپى گۆرانی مالهكەو بارودۆخى رۆزگارو چۆنىتى جىگەو شوپن دەگۆرئ. بۆ ئەم گۆرانكارىيەش دەگەرپىنەو بۆ سەر باوى ناسراوى ناو كۆمەل (عرف) چونكە (حیرز) - واتە: پاراستن - نە لە شەرعاو نە لە زماندا كۆگرى بۆ دیارى نەكراوه، هەشتىكىش لەم دووشتەدا كۆگرئ نەبى لە بارەیهو دەگەرپىنەو سەر باوى باشى ناو كۆمەل. لەم گۆشە نىگایەو مەیه ماومردى (مەزە خواە لىبە) دەلى: جا لەسەر

ئەم بىنايە شتى وا ھەيە لە ھەندى كاتدا دادەنرى بە پاراستن، بەلام لە ھەندى كاتى تردا ئەو شتە دانانرى بە پاراستن، چونكە رۇژگار دەگۆرپى و لەسەر يەك بار نامىنى، وە ھەموو شتى حسيىبى خۇى بۇ دەكرى.

بىزانە:

لە كاتى قاتو قىرى و گرانى گەورەدا دەست نابىرى، ئەم قەسەيەى عومەر كە لەم بارەيەو دەيكا بەسەر ئەم بۇچوونەدا دەبىرى كە دەفەرموى: لە سالى برسىتى و گرانى گەورەدا دەستى دز نابىرى لەسەر دزى.

مەرجىكى تىرى شتە دىراوگە ئەوھەيە: مالى كەسىكى تىرى مالى دىزەكە خۇى نەبى، وەك ئەو كاپرا مالى بارمەتى خۇى لە بارمەكەر بدزىتەو، يا لەو كەسە بدزى كە بەكرى گرتووە لى، يا لى خواستووە، يا بە ئەمانەت لەلە دايانەو يا لە ئىشكەرى قازانچ بەھاوبەشى بدزىتەو، يا لە جىدارى خۇى، يا ھاوبەشى خۇى!

مەرجىكى تىرى دىراو ئەوھەيە: كاپراى دز بىانوى ملكايەتى و كۆلكە گومانى ملكايەتى لەو شتەدا نەبى كە دىویتی چونكە دەفەرموى: (مروودە خواە لەسەربە): ھەتا بۆتان دەكرى بە كۆلكە مەھانەي، بە نىمچە گومانى ھەدد لەكۆل موسولمان بخەن!. كەواتە: دەستى منال و ئەو لەسەر دىزىنى مالى باوك و بابىرە دايك و نەك و بنەجەى خۇيان نابىرى، ھەروا دەستى بنەجەيش لەسەر دىزىنى مالى وەجەى خۇى نابىرى، چونكە مالى ھەريەكى لە بنەجەو وەجە نامادەيە بۇ

جیبه جیکردنی پیویستی ئەوی تریان، لەبەر ئەوەمیش گومانی ئەوەمیش
 ھەبە کە ئەمانە لەناو خۆیانە ھەقی ژێواریان لەسەر یەگتری ھەبە.
 ھەروا دەستی بەندە لەسەر دزینی سامانی ئاغای نابەری، چونکە
 گومانی ئەوە ھەبە کە ھەقی لە سامانی ئاغایدا ھەبە، دەستی ژنیش
 لەسەر دزینی مائی میردی نابەری، چونکە شوبھە ی ناستیحقاقی
 نەفەقە ی لە مائی میردەکەیدا ھەبە، چونکە ژێواری ژن لەسەر میردە،
 بەلام بە پێچەوانەو ئەگەر میرد سامانی ژنی خۆی بدزی لە سەری
 دەستی دەبەری، چونکە ژێواری پیاو لەسەر ژن نیە، گەواتە شوبھەو
 گومانی ملکایەتی لە شتە دزراوەکەدا نیە ھەتا ببی بە مەھانە ی دەست
 نەبەری چونکە ھەموو گومانیککی خاوەنیتی مەھانە یە.

٣٣٥) سەرئەنجامی دزی:

کاتی دزی ساخ بۆو دەوشت پیویست دەبی:

یەگەم: گەرانیەوی ماله دزراوەکە بۆ خاوەنی، ئەگەر خودی
 مالهکە خۆی مابوو، دەنا وەجەلەکە ی، چونکە فەری دزەکە ی پێو نیە
 لەبەر ئەوە دەبی یا خودی مالکە رەدکاتەو یا ببێژێری.

دووهم: دەستبەری پیویست دەبی، بەپێی نایەتی {وَالسَّارِقُ
 وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا ➡} لەسەر ئەم شیوەیە: دەستی راستی
 دزەکە دەبەری لە جەگە ی مووچیدا کە یەگەم جەگە ی دەستە، چونکە
 فەرمانی پێغەمبەر (ﷺ) لەسەر ئەوەیە، لەپاش خۆشی

هر چوار جینشیننه باشه‌کانی ئاویان کردووه. نهو کابرای که کراسه‌که‌ی سه‌فوانی دزی پیغه‌مبهر (مرووده‌خواه له‌سهره‌ی) فه‌رمانیدا که له مووچیدا دهستی به‌پرئ. جا نه‌گهر پاش نه‌وه دزه‌که جاریکی تریش دزیی کرده‌وه پیی چه‌پی ده‌پرئ له قولابه‌یدا، چونکه فه‌رمانی پیغه‌مبهر (مرووده‌خواه له‌سهره‌ی) له‌سهر نه‌وه‌یه، شافیعی فه‌رمووده‌یه‌کی له‌م باره‌یه‌وه گیراوه‌ته‌وه، نه‌بو به‌کرو عومه‌ریش له جاری دووه‌مدا قاجی چه‌پی دزیان ده‌بری، که‌سیش سه‌رپیچی له کاره‌که‌یان نه‌کردووه،

به قیاس له‌سهر ریگرو جه‌رده‌یش، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: {أَوْ تَقَطَّعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ - سورة المائدة - ۳۳/۵}

بۆیه‌یش پی له قولابه‌یدا ده‌پرئ چونکه عومه‌ر وای ده‌کرد. به‌لام مه‌رجی برینی قاج نه‌وه‌یه که جیگه‌ی ده‌سته برپاوه‌که‌ی ساریژی‌بی و چاک ببیته‌وه نه‌و جا قاجی ده‌پرئ‌ته‌وه، تا یه‌ک که‌وتنی برینه‌کان ته‌شه‌نه نه‌کمن بۆ سه‌رتیا‌چوون، جا نه‌گهر دووباره دزیی کرده‌وه دهستی چه‌پی و له جاری چواره‌مدا قاجی راستی ده‌پرئ، چونکه فه‌رمانی پیغه‌مبهر (مرووده‌خواه له‌سهره‌ی) له‌سهر نه‌وه‌یه، نه‌بو به‌کریش ئاوی کرد له کابرایه‌کی ده‌ست و قاج برپاوه. نه‌گهر له پاش برینی هر چوار به‌لی کابرا هر دس به‌ردار نه‌بوو له دزی ته‌عزیرو ته‌می ده‌کری. چونکه ده‌ست و پا به‌رین له‌سهر برپاری قورئان و سوننه‌ت و یه‌گگرتن چه‌سپاون، که‌واته باسی شتی تر نه‌کراوه، له هه‌مان کاتا دزی تاوانه، گشت تاوانی که تۆله‌ی تایبه‌تی نه‌بی خاوه‌نه‌که‌ی ته‌می ده‌کری له‌سهری. قیلی ده‌لی: نه‌گهر له‌وه‌دوا دزیی کرده‌وه ده‌کوژری، چونکه له فه‌رمووده‌یه‌کی نه‌بو داوودو نه‌سائیدا ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبهر (مرووده‌خواه

لهسره بئ) تا چوار جار فهرمانی کرد به برینی دمستو پای دز، وه له جاری
پینجهما فهرمووی: بیکوژن. به لام فهرمایشتی یه کهم دورستی تهواوه،
وه لامی ئەم فهرموودهیه ئاوا دراوتهوه: که ئەم هه دیته مونکهره.
زوهری دهفهرموئ: کوشتن هه لومشاوتهوه، چونکه دزیکیان برد بو
دادگایی بو لای پیغه مبهه بو جاری پینجهم دزی کردبوو، پیغه مبهه
(مرووده خوا لهسره بئ) نه یکوشتا شافیه عیش (رهزاه خوا له بئ) دهفهرموئ: حوکی
کوشتنی دز به بی راجیایی له ناو زاناکانا هه لومشاوتهوه دیسان له بهر
ئەم به لگه یه تریش ناکوژری چونکه هه موو تاوانی که بی بههوی
تۆله یی دووباره بوونه وهی بو چهند جار ئاوی بههوی پیویستبوونی
کوشتنی تاوانبار.

٣٣٦) باسی تۆله ی ریگرو جهرده (قطاع الطرق):

بۆیه واناو نراون چونکه ری له خه لک ده به ستن و مه رد ناتوان
له ترسی نه وان به ناسایی هاموشو بکه ن. له دهقی قورئاندا تۆله ی
ریگرو جهرده دیاری کراوه، دهفهرموئ: {إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ
تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ - سورة
المائدة - ٥ - ٣٣} واته: سزاو تۆله یی که به پیی تاوانی نه و که سانه ی
که له گه ل خودادا شه ر ده که ن و به گزی پیغه مبهه ی خودادا ده چن و
نازاوه ده گیرن له ناو ولاتاو ناشوب و خراپه به رپا ده که ن له سه ر رووی
زهوی، سزایه کی وا که شایسته ی نه مانه بی نه وه یه که بکوژرین و بو

په‌ندو عیبرمتیش بکړین به‌دارا، یاخود ده‌ستو پټیان بېړئ له‌سهر
شیو‌دی راستو چه‌پ، یاخود ره‌ه‌نه‌وشاربه‌د‌مر بکړین و به‌ج پ‌شوودان
له‌م شار‌وه بو‌ئو شار د‌مر به‌د‌مر بکړین).

چه‌ته‌و جه‌رده‌و ری‌گر له‌شه‌ر‌عا چوار جوړن:

یه‌که‌م: نه‌گ‌ر نه‌م ری‌گران‌ه مالیان له‌خه‌لک نه‌ده‌سه‌ند، به‌لام
خه‌لکیان ده‌ک‌وش‌ت نه‌وه ده‌کوژرین‌ه‌وه.

دو‌وه‌م: نه‌گ‌ر ه‌م خه‌لکیان ده‌ک‌وش‌ت و ه‌م مالیان له‌مه‌ردوم
ده‌سه‌ند نه‌وه ده‌کوژرین‌و له‌پاش شو‌ردن و ک‌فن‌کردن نوی‌زیان له‌سهر
ده‌ک‌رئ و له‌پاش نه‌وه تا سئ روژ به‌داریک‌ی پاندا هه‌ل‌ده‌واس‌رین، نه‌وسا
ده‌ه‌ن‌رین‌ه خوار‌ه‌وه ده‌ن‌یزرین.

سی‌یه‌م: نه‌گ‌ر ه‌ر مالیان له‌مه‌ردووم ده‌سه‌ند، خه‌لکیان
نه‌ده‌ک‌وش‌ت نه‌وه ده‌ستی راستو پټی چه‌پیان ده‌ب‌رئ، به‌مه‌رجئ نه‌وه
مال‌ه سه‌ندراوه بگاته نه‌ندازه‌ی ه‌دد‌ی د‌زی که ده‌کاته چاره‌که
دیناریک‌ی زی‌ړی سکه‌ل‌یدراو.

چوار‌ه‌م: نه‌گ‌ر ه‌ر خه‌لکیان ده‌توقان، نه‌مالیانم له‌ک‌س
ده‌سه‌ندو نه‌ک‌سیان ده‌ک‌وش‌ت نه‌وه به‌ندو چه‌پس ده‌ک‌رین و به‌هو‌ی
به‌ند‌کردن و ش‌تی ت‌ری واوه ته‌ع‌زیر و ته‌م‌ی ده‌ک‌رین، وه‌ک شار
به‌د‌مر‌کردن و ره‌ه‌نه‌کردن. مه‌رج نیه که جه‌رده‌و ری‌گر نی‌رینه‌بن، یا
کو‌مه‌ل بن، یا ه‌ر له‌ده‌شت و د‌مر جه‌رده‌ی ب‌ک‌ن، به‌ل‌کوو نه‌گ‌ر تاقه
که‌سی‌ک‌یش ب‌ی، له‌ناو ناوه‌دان‌یشدا تاوانه‌کانی نه‌نجام بدا داده‌ن‌رئ به‌

رِیگر، به مهرجی ئەوەندە بەهێز بێ بتوانی بە تەنیا زāl بێ بەسەر خەلکداو بە زۆر دەسدریژی لەسەرو مائیان بکاو بە ناشکرا ئەوە ئەنجام بدا. ئەم جۆرە چەتەو رِیگرانە دروست نیە بەریان بۆ بەرەلā بکری، هەتا بەکەیفی خۆیان لە ولاتا تەراتین بکەن و ئازاوە بەرپابکەن، بەلکوو پێویستە لەسەر پێشەوای موسوڵمانان بەزووی تەمی خواردوویان بکا، هەتا دروست نیە لییان خۆش بێ و عافواتیان بۆ دەرېکات، دەی نەفەرتو لەعەنتی خودا لەسەر هەموو ستەمکارو زۆرداری، کەرێ بە خەلک دەگرن و ئازاوە بەرپا دەکەن و ناسایش لە بەندەکانی خودا هەراسان دەکەن و رِیگە بە پیادەکردنی شەریعەتی خودا نادەن (بە تاییبەتی ئەمانەى ناو کوردستان – وەرگێ).

وەلى ئەوەندە هەیه هەر سزایەك بکەوێتە سەر رِیگر بەهۆی رِیگرییهو، ئەوە ئەگەر لە پێش ئەوەدا کە پێشەوا دەستی بەسەردا بگری، بە ئارەزووی خۆی تەوبەى کردو وازی لە رِیگری هینا، ئیتر ئەو سزایەى لەسەر لادەجی، بەلام ئەوەى مافی تاییبەتی خەلک بێ، وەك کوشتنی بێ تاوان و خواردنی مالى خەلک بە ناپەوا، ئەوە بە تەوبە لاناچی، خواھ لە پێش تەوبەدا یا لە پاش تەوبە بگیری. جا ئەگەر فەرماندار لە پێش تەوبەکردندا دەستی لێی گیربوو، ئەوە ئەو تۆلەیهى کە خوا بوى بپروەتەو لە سەرى جیبەجی دەکری، تەنانەت ئەگەر لەپاش دەسگیرکردنی تەوبە بکا تۆلەى جەردەیی لە کۆل ناکەوێ، بەپێی چەمک و مەفهوومی ئەم ئایەتە: {إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - ۳۴/۵}. تەوبە کای پێش دەست لێ گیربوون، ئەگەر خەلکی کشتبوو، ئەوە مەرج نیە کە

بکوزریته وه، به لکوو هه قدری کوژراومکه بوئی هه یه که له جیاتی تو له بیکوزریته وه، یا لئی خوش بی، وه نه گهر خه لکی کوشتبوو وه مالیشی له خه لک سهندبوو، نه وه هه لواسینه کهو پیویستبووی کوشتنی له کوژ ده که وئی، چونکه نه م دووه مافی خوان به ته و بهی پیش ده سگیر کردن له کوژ ده که ون به لام کوشتنه وه و دانه وهی ماله که ی له سهر ده می نی، خاومن خوین ده توانی بیکوزریته وه یا لئی خوش بی، خاومن مالیش بوئی هه یه یا ماله که ی پی دابین بکا یا لئی خوش بی. وه نه گهر بهس مالیان له خه لک سهندبوو نه وه دمت برین و قاج برینه که یان له کوژ ده که وئی، چونکه نه مه حه دده و مافی خودایه، مافی خودایش به ته و بهی پیش ده سگیربوون له کوژ ده که وئی، به لام ماله که یان ئی ده سهر نریته وه، چونکه مال و کوشتنه وه (قیصاص) هه قی ئاده می زادن، هه موو هه قیقی ئاده می زایش به ته و به لاناچی. به لئ حه ددی داوین پیسی و دزی و مهی خواردنه وه، له پاش چه سپ (ثابت) بوونی هه رگیز لاناچی، چونکه نه و به لگانه ی نه م حه دانه یان بی ساغ ده بیته وه به ره هایین و فهرقی ریگرو که سانی تر ناکهن (ماموستا عه بدولکه ریم - خودای گه و ره ده ست به ته مه نی پیروزی بگری و سه د هه زار ره حمه ت له خوئی و باوک که سوکارو مردوو زیندووی نه ویش و ئیمهیش) له شه ریه تی ئیسلامدا (ب/ ۱۵۲/ ۱۴) ده فهرموئی: له توحفه دا ده فهرموئی: هه موو نه م فهرموودانه به نیسه ت ظاهری شه رعه و من، نه گینا له بهینی ئینسان خوئی و خوادا هه رکاتی ته و بهی راسته قینه ی کرد هه موو حه ددیکی له سهر لائه چی - و مرگی.

۳۲۷) باسى ھەلمەتھىنان (الصيال):

ھەلمەت: پەلامارو تاودانەسەر كەسكى تر. لە شەرعا ئەوھىيە:
كەسكى بە نارەوا پەلامارى كەسكى بدا. لەپىش ئەوھدا كە يەكگرتن
لەسەر ھەلمەتھىنان دابمەزرى سەر بەلگەى ئەم باسە ئەم ئايەتھىيە:
{فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ -
سورة البقرة - ۱۹۴/۲} واتە: دەى ھەركەسكى دەسدرىزى لىكردن
ئىوھىش بەقەد دەس درىزىيەكەى ئەو دەسدرىزى لى بكنەوھ. لەگەل
ئەم ھەرموودەيدا (دروودە خواھ لەسەربە) يارىدەى براى خۆت بدە، لەسەر ھەق
بى، يا لەسەر ناھەق بى! پياوئىكىش گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا!
ئەگەر لەسەر ھەق بى ئەوا جىگەى خۆيەتى يارمەتى دەدەم، بەلام پىم
بفەرموو ئەگەر لەسەر ناھەق بى چۆن چۆنى يارمەتى بدەم؟ ھەرمووى:
مەھىللە ئەو ناھەقىيە بكا ئەوھ باشتىن يارمەتییە بۆ! (بوخارى) دەى
ھەلمەتھىنەر ناھەقىكارە، كەواتە يامەتيدانى پىويستە، يارمەتییەكەيشى
بەپىي ئەم ھەرموودەى ئەوھىيە كە نەھىلى ئەو ناھەقىيە بكا.

دەى ئەگەر كەسكى بە نارەوا ھەلمەتى بردە سەر موسولمانى و
ويستى بىكوژى ئەوھ دورستە بۆ ئەو ھەلمەت بۆھىنراوھ كە بەرگرى
لەخۆى بكا، بەلام تا ئەو بەرگرىيە بە شىوھىيەكى سووك و بى زيان
دەست بدا بۆى دروست نىيە بە شىوھىيەكى گران و زيانبەخش ئەنجام
بدرى، بۆ نموونە ئەگەر بەراگردن، يا بەخۆ ھەشاردان لە شوپىنىكى
قايمدا، يا بە پاراھو، يا بە ھەرمەشەگردن، يا بە ھاواربردن بۆ كەسكى، يا
بەھەر شتى ترى بى زيان چارى دەكرا نابى دەستى لى بوھشىنى، چونكە

ئەو لە سەرپه‌تی به‌پێی ئەم نایه‌ته‌ خۆی رزگار بکا، که ده‌فه‌رموئ: {ادْفَعْ بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ - سورة المؤمنون - ٣٤/٤١} واته‌: تو‌به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر شیرین و جوان شتی خراب له‌ ناوا مه‌هیله‌) قسه‌ی دروست و فه‌رمایشتی ساغ ئه‌مه‌یه‌ که گو‌ترا، به‌لام هه‌یه‌ ده‌لئ: بۆی هه‌یه‌ به‌هه‌ر شیوه‌یی بۆی ده‌لوئ به‌رگری له‌ خۆی بکا، به‌ مه‌رجی پله به‌ پله بۆی بجی، هه‌تا به‌ قسه‌و هاوار کردن و هاوار بردن بۆ که‌سی چاره‌سه‌ری بۆ ده‌کرا، نابێ په‌لاماری لێدان بدا هه‌تا به‌لێدان به‌ ده‌ست به‌رگری بۆ ده‌کرا نابێ به‌ قه‌مچی لێی بدا، هه‌تا به‌ قه‌مچی بۆی ده‌کرا نابێ به‌دار لێی بدا، هه‌تا به‌زامارکردن به‌رگری بۆ ده‌کرا نابێ ئه‌ندامی بپڕی، هه‌تا به‌ ئه‌ندام بپڕین چاره‌سه‌ری هه‌لمه‌ته‌هێنه‌ره‌که‌ی بۆ ده‌کرا نابێ بیکوژێ، نه‌گه‌ر هه‌ر چاری نه‌ده‌کرا مه‌گه‌ر به‌ گوشتن نه‌بی ئه‌وه‌ بۆی هه‌یه‌ که‌ بیکوژێ. ئیتر کابرای بکوژ نه‌کوشتنه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌، نه‌خوین، نه‌ که‌فاره‌ت، چونکه‌ به‌پێی ئەم نایه‌ته‌ هیج به‌رپرسیارییه‌کی له‌سه‌ر نیه‌، که‌ ده‌فه‌رموئ: {وَلَمَنِ انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِم مِّن سَبِيلٍ، إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ - سورة الشوری - ٤٢/٢٤} واته‌: هه‌ر که‌سی که‌ هه‌قی خۆی بسی‌نی پاش ئه‌وه‌ سته‌می لێکرا ئه‌وه‌ جێگه‌ی خۆیه‌تی، شتی وا لۆمه‌و سه‌رزهنشتی له‌سه‌ر نیه‌، رێگه‌ی سه‌رزهنشت له‌سه‌ر ئه‌وانه‌یه‌ که‌ سته‌م و نا‌هه‌قی له‌ مه‌ردوم ده‌که‌ن... تا کو‌تایی نایه‌ت. له‌به‌ر ئه‌وه‌هیش هه‌لمه‌ته‌هێنه‌ر سته‌مکاره‌، سته‌مکاریش ده‌سد‌رێژیکه‌ره‌، شه‌رکردن له‌گه‌ڵ ده‌سد‌رێژیکارا راوه‌یه‌، که‌سی‌کیش شه‌رکردن له‌ گه‌لیدا ره‌وابێ زیانی سه‌رو مائی به‌ فی‌رۆ دم‌پ‌راو ده‌سته‌به‌ر نا‌ک‌ری.

۳۳۸) بریاری بهرگیرکردن له گیانی خوئی:

رای زاناکان له باره‌ی بهرگیرکردن له سه‌رو گیان جیا جیا، نه‌گهر هه‌له‌تدمر (صائل) موسوئمانی نه‌رگدار (مکلف) بوو، قیلل ده‌لل: پئویسته به‌ربه‌ره‌گانی بکری، چونکه زاتی مه‌زن ده‌فهرموئ: {وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ - سورة البقرة ۱۹۵/۲} (واته: به‌لام به ده‌ستی خۆتان خۆتان مه‌هاوینه ناو فه‌تارمت و فه‌وتانه‌وه) . ههر وه‌ك پئویسته له‌سه‌ر ناچار، به‌خواردن له مردار گیانی خوئی رزگار بکا له مردن، په‌لامار دراویش له سه‌ریه‌تی گیانی خوئی به‌پاریزی. به‌لام فه‌رمایشتی سه‌نگین (راج) نه‌وه‌یه به‌ربه‌ره‌گانی فه‌رز نییه، چونکه خۆشه‌ویست (مرووه‌خواه له‌سه‌ربن) کاتئ باسی نه‌و نا‌زاوانه‌ی کرد که‌وان به‌ری‌وه، حوذه‌یفه (ه‌زا‌ه‌خواه له‌بنا) فه‌رمووی: قوربان! نه‌گهر فریای نه‌و رۆژگاره که‌وتم فه‌رمانت به‌چییه که‌ بیکه‌م؟ فه‌رمووی: له مائی خۆتا ئۆقره بگه‌رو سه‌ری خۆت کز بکه. حوذه‌یفه فه‌رمووی: قوربان! نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خدا! پیم به‌فه‌رموو نه‌گهر نا‌زاوه گپ‌ه‌لی کوتایه سه‌رمو خوئی کرد به‌کونی ژوورا بۆم، فه‌رمانت چییه که‌ بیکه‌م؟ فه‌رمووی: کاتئ بریقه‌ی شمشیری سه‌رسه‌رت دلی راجه‌نانی رووی خۆت دابۆشه‌و خۆت بدمه‌ر ده‌ست قه‌ده‌ر با بت کوژی، چونکه ببی به‌و به‌نده‌یه‌ی خودا که‌ به‌ناه‌ق ده‌یکوژن باش‌تره، نه‌وه‌ك به‌و به‌نده‌یه‌ی خودا که‌ با نا‌ره‌وا خوینی مه‌ردووم ده‌ریژی. له هه‌ندئ گف‌تی نه‌م فه‌رموو ده‌یه‌دا ناوا به: تۆش وه‌کوو کوره‌ باشه‌که‌ی ئاده‌م بکه که‌ براکه‌ی پی گوت: به‌خودا ده‌تکوژم، نه‌ویش به‌م نایه‌ته وه‌لامی دایه‌وه {لَنْ يَسْعَاكَ إِلَيَّ يَدَكَ

لَتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدَيَّ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ
الْعَالَمِينَ - سورة المائدة - ۲۸/۵ { بهخودا من شتی وا ناکهم تو
برای نی، چۆن برا برا دهکوژی؟ تویش من بکوژی من دهستم ناجیته تو
که بتکوژم، چونکه من له خودای پهرومردگاری جیهانیان دهرسم.

ئهو قسهیه راستو دروسته که دمه‌رموئ: کاتئ ئیمامی عوسمان
گه‌مارؤ درابوو، چوار سه‌د به‌ندمو خولامی هه‌بوو، له دهوری بوون
ویستیان به شه‌رو به‌زه‌بری چه‌ک به‌رگری له شه‌هید بوونی عوسمان
بکه‌ن، عوسمان نه‌یه‌یشتنو ریگه‌ی ئه‌وه‌ی پی نه‌دان، به‌لکوو پیی
فه‌رموون: هه‌ر که‌سئ چه‌که‌که‌ی فرئ بدا نازادبی. هه‌زه‌رتیش له
فه‌رمووده‌یه‌کا دمه‌رموئ: نازاوه‌ گه‌لیکی وا سه‌ختو گه‌وره‌و تاریک له
پیش سه‌ره‌ه‌لدانی قیامه‌تدا به‌ریاده‌بن، له‌به‌ر فه‌رتنه‌و ناشووب جیهان
وه‌ک تاریکه‌ شه‌وی ئه‌نگوسته‌ چاوی لی‌دی، مروؤ واته: ریگه‌ی راست
هه‌له‌ ده‌کا به‌ هیج لایه‌کا سه‌ر ده‌رناکا، ده‌بی به‌ تیکه‌و لیکه‌یه‌کی وا پیاو
سه‌ر له‌ به‌یانی موسوئمانه، سه‌ر له‌ ئیواری به‌هوی نازاوه‌وه‌ بی‌پروا ده‌بی،
سه‌ر له‌ ئیواری موسوئمانه‌ بو سبه‌ینئ به‌یانی بی‌پروا ده‌بی، دانیش‌توو له
کاتی به‌ریابوونی ئه‌م لی‌شاوی نازاوه‌دا باش‌تره‌ له‌و که‌سه‌ که‌ له‌و کاته‌دا
به‌ پیوه‌ راوه‌ستاوه‌، راوه‌ستاو له‌ ری‌بوار باش‌تره‌، ری‌بوار له‌ هه‌را کردوو
باش‌تره‌، چونکه‌ هه‌تا ناته‌وان‌تر بی، وه‌ک حالی دانیش‌توو له‌چاو حالی
راوه‌ستاودا که‌ ناماده‌ تره‌ له‌ دانیش‌توو بو په‌لاماردان له‌ نازاوه‌کان دوور
تر ده‌بی، جا له‌و که‌ته‌دا شه‌رو شو‌ر مه‌که‌ن، به‌لکوو که‌وانه‌کانتان
بشکینن و ژیی تیرو که‌وانه‌کانتان بپچ‌رینن و ده‌می شم‌شیره‌کانتان به
به‌رد وردکه‌ن و چه‌ک فری دن، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر نازاوه‌ بو‌تان هاته‌

مالھەۋە ئازاۋە گېڭر لە كۈنى ژوورەۋەتان يەخەي پى گرتن مەچن بە دەمىيەۋە مەچن بە گزىدا، ئىۋەيش لەم كاتەدا كا ئازاۋە گېڭر قەستى خويىنى سەسەرتان دەكا خۇتان بدەنە دەست قەدمرو چاۋ لە كۈرە باشكەي ئادەم بىكەن، كە براكەي ھەپەشەي كۈشتىنى ئى كرد، ۋە لە پېش ئەۋەدا كە بىكوژى پېي گوت: بەخودا تۆيش من بكوژى من تۆ ناكوژم، ھابىلى شەھىد بىكەن بە سەرمەشق بۇ خۇتان نەك قابىلى پياۋ كوژا! (ماجە/ داۋود/ تىرمىڭى. تىرمىڭى دەفەرمۇئ: فەرموودەيەكى جوانە، ئىبنو ھەببانىش بە ساغى داناۋە) شېخ تەقىيەدىنى ئىبنو لەمقىقولەيد لە (الاقتراح)دا دەفەرمۇئ: ئەم فەرموودەيە بەپىي مەرجى شېخى بوخارىيە كە بە مەرجى گرتوۋە بۇ ھوكمكردن بە صىحھەتى فەرموودەكانى صەحىجى بۇخارى. لەم شوپنەدا بۇيە بىرپارى ئەۋە نادەين كە پەلامار دراۋ فەرزە لە سەرى خۇي رزگار بكاۋ بەرگرى لە سەرو گيانى خۇي بكا، ۋەك چۆن ناچار فەرزە لە سەرى لەكەتى ناچارىدا بە خواردنى گۆشتى مردار خۇي رزگار بكا، چۈنكە كۈشتن شەھىد بوۋنە، بە پېچەۋانەي مانگرتن لە خواردنى گۆشتى مردار چۈنكە شتى ۋا خۆكۈشتنەۋ خۆ كۈشتنىش ھەرامە.

ئەگەر كەسى ھەلمەتى ھىنا بۇ سەر سامانى - گەرچى ئەۋ سامانە كەمىش بى- ئەۋە شەرىع رېگەي دەدا كە بەرگرى لە مالەكەي بكا، چۈنكە دەفەرمۇئ: (مروودە خواۋ لەسەربە): ھەر كەسى لەسەر مالى خۇي بكوژى شەھىدە (شەيخان) چۆنىتى بوۋنى ئەم فەرموودەيە بە بەلگە لەسەر ئەم داۋايە ئاۋايە: بەپىي فەرموودەكە كەسى لەسەر مالى خۇي بكوژى شەھىدە، واتە: ھەقى ھەيە لەسەر مالەكەي شەپ لەگەل پەلامار

دەر بکا، له حالې وادا زور جار يا نهو پهلامار دمر دهکوژړې يا پهلامار دمر نهو دهکوژړې وه نهو له سهریه‌تې که بهرگری بکا هه‌تا شهید بوون، دهی له‌کاتې وادا خوینې هه‌لمه‌ت هیڼې پې راوده‌یه، ته‌نانه‌ت نه‌گهر بیشې کوژړې دهسته بهری له‌سهر نیه. به‌لام بوې هه‌یه بهرگری له سامانې خوې نه‌کا، چونکه له هه‌موو کاتیکې بوې هه‌یه که مالې خوې ره‌وابیینې بو ههر که‌سې دهیه‌وئ. به‌لې نه‌وه‌نده هه‌یه نه‌گهر ماله‌که گیانه‌بهر بوو کابرا دهیویست بیکوژړې نه‌وه له سهریه‌تې که بهر بهر‌ه‌کانیې بکا، چونکه گیان و گیاندار ریږی خوې هه‌یه، هه‌روه‌ا نه‌گهر په‌لاماری نامووسیدا، وه‌ک نه‌وه ویستی دهست دریږی له ژنې، يا که‌نیزه‌کی، يا له منالې بکا، خوای به‌کوشتن بې يا به دهست‌دریږی له نامووس، نه‌وه له‌م کاتانه‌دا پیویسته له سهری‌که دهسته نه‌ژنؤ دانه‌نیش، به‌لکوو پیویسته له‌سهری که په‌لامار بداو بهرگری بکا. ده‌گېرنه‌وه جارې ژنې ده‌جې بو کؤله چیلکه، پیاوړیکیش دواي ده‌که‌وئ و ته‌ماعی تې ده‌کا، ژنه‌که‌یش په‌لیکې تې ده‌گری و دهیکوژړې، داواکه ده‌به‌نه خزمه‌ت نیمامی عومهر (ره‌اه‌خواه‌لیه‌) که له حاله‌که حالې ده‌بې ده‌فه‌رموئ: نه‌مه کوژراوی تیری غه‌یبی خودایه که دې به هاواری زور لی‌کراوانه‌وه، به‌و خودایه هه‌رگیز خوینې نه‌م سته‌م‌کاره نادری! دهی که‌سې سهر‌پیچې له‌م بر‌بارهی عومهر نه‌کردووه له‌بهر نه‌وه بووه به یه‌گرتن (لی‌ره‌دا مامؤستا عاشور ناوا نه‌م رووداوه را‌گو‌یز ده‌کا.. ولما روی ان امرأه خرجت تحتب.. هتد، به‌لام له کفایه‌که‌دا ده‌فه‌رموئ: وقد روی ان امرأه.. تاد. من به‌پنی کفایه‌که ته‌رجه‌م‌م کرد، چونکه

ئەمە بەلگەى دووہم نىہ بۇ مەبەستەگە، بەلگەو سەربەلگەيەتى ھتامل
- وەرگىر).

باشە ئايا مرؤف بۇى ھەيە گە بەرگى لە کەسانى تىرىش بکا، با
بىگانەيش بنو لە کەسوکارى خۇى نەبن؟ لەم شوپنەدا دوو ھەرمایش
ھەيە، ھەرە دروستەکەيان ئەوہيە گە دەفەر موى: بەرگى لە بيانى
ھوکمى بەرگى لە خودى خۇى ھەيە، لە مېشدا راجاييەگەى پېشەوہ
ھەيە. ئەمە قەسەمان لەوہيە گە پەلاماردەر موسولمان بى، بەلام ئەگەر
پەلاماردەر بېچروا بوو ئەوہ بەرگى ھەرزە، ھەروا ئەگەر پەلاماردەر
ولاخو درندەو چارپا بوو، بە مەرچى گومانى بەھىزى نەبى لەوہدا گە
دەرھەقىتى ئەو دەعبايە نايەتو مەترسى لە گيانى خۇى بکا.

٣٣٩) دەستەبەر بوونى زيانى چوارپى:

ئەگەر کەسى ولاخىكى بى، ئەو ولاخە ھەر زيانىكى گيانى يا
سامانى بدا، ئەو کەسە دەستەبەرە، خواہ بەشەو ئەو زيانە بدا يا بە
رؤژ، وە خواہ ئەو کەسە لىخورى بى، يا جلەوگىشى بى، يا سواری
سەرپشتى بى، چونکە ولاخەگە لە ھەموو ئەم کاتانەدا وا لە ژېر دەستى
ئەودا، گەواتە لە سەريەتى گە چاودېرى بکا، وە خواى ئەو کەسەى کەوا
لەگەن ولاخەگەدا خاوەنى بى، يا رەنجبەرى بى، يا بەکرى گرتبى، يا
خواستبىتى، يا زەوتى کردبى، بۇ ئەم مەبەستە جياوازی نىہ، لە
سەريەتى گە بېيژىرى، چونکە دەست دەست دەناسى. بەلام ئەگەر
کەسى نەقىزەيەكى لەناکاو ژەند لە ولاخەگەوہ، ولاخەگەيش لەقەيەكى
وہشانە، وەزيانىكى لە شتیدا ئەوہ تىوژنەگە دەستەبەر.

هەر ئاژەل و وڵاخى که به جلەوو رەشمەو لغاو زەوت نەکړى نابى
لەناو بازاردا کەس سواری بى، جا ئەگەر کەس سواری بوو، وە زیانیکی
دا ئەو سوارەکە دەستەبەرە، چونکە کەمتەرخەمى کردووە کە لە
شوینى وادا سواری وڵاخى و سەر کەش بوو، چوار پای بەرەلایش
ئەگەر زیان لە کشتوکال و شتى تر بدا، ئەگەر شتەکە لە رۆژدا روویدا
ئەو خاوەنەکەى دەستەبەر نیە، بەلام ئەگەر بەشەو زیانەکە بدا ئەو
دەستەبەرە، چونکە دەستوور وایە کە بە رۆژ پاس و ئاگادارى کشتوکال و
بىستان و باخ لەسەر خاوەنیەتى، گەرچىش بەردانى وڵاخىش بۆ لەومپان
کاریکی ناساییە، بەلام دەستوور وایە کە بەشەو بى چاودىرى بەرەلا
نەکړى، دەرنا خاوەنیان سووچدارە، چونکە بەرپرسيارە لە
چاودىرکردنیان لە شەودا، کەواتە هەر زیانى بدن لەسەر ئەو، بە
پێچەوانەى رۆژمەوه کە چاودىرى شت لەسەر خاوەنیەتى.

وەک روونمان کردەوه لەم نمونەدا خاوەنى چوارپێکە دەستەبەرە،
بەلام بە مەرجى خاوەن مال کەمتەرخەمى نەکردى، وەک ئەو خۆى
شتەکە بۆ وڵاخەکە دەرنا، یا لەسەر چەقى رێگەو بان دایبى، لە کاتى
وادا دەستەبەرى دانامەزى!

ئەگەر کابرایى لە مالهوه سەگىکى درى هەبوو، یا وڵاخىکى
چەمووشى جووتە وەشینی هەبوو، کەس چوو بۆ مالى کە کابرا خۆى
رێگەى پى دابوو، وە حالەکەى بۆ روون نەکردبوو، وە سەگەکە
پەلامارى داوگەستى، یا وڵاخەکە جووتەیهکى لى دا، ئەو کابرای خاوەن
دەستبەرە، با کابرای میوان چلو ساغیش بى، بەلام ئەگەر کابرا بەبى

رێگه پێدانی خاوهن مالّ جوو بۆ مالّی، یا خاوهن مالّ تێی گه یاندبوو
ئهو دهسته بهری له ئارادا نیه. چونکه خۆی هوێ رووداو دهکەیه.

بزانه:

که دهسته بهری گیان له سههر خوێن پر سه له کاتی وادا، که له
عورفی شهرا ناودارن به (عاقله).

٣٤٠) باسی ئهوانه ی که یاخی ده بن له پیشه وای موسوڵمانان (البغاة – یاخیه کان):

مه به ست له یاخی بوو کۆمه له موسوڵمانیکه گه وره یهکی
فه رمان په وای داد په روه ریان هه بێ، به زه بری هێزو توانای خۆیان لێی
یاخی ببن و فه رمانی جی به جی نه کهن و بیانوو دروینه یه بدۆزنه وه بۆ
ئهم یاخی بوونه یان!

هه یه ده لێ: مه رج نیه سه ره وکه که داد په روه ر بێ. له راستیدا
به گێکردن (طاعهت) ی پێشه و ئه رکێکی شه رعی سه رشانی گشت
موسوڵمانیکه، گه رچی سه ته مگه ریش بێ، به مه رجی ئه و به گێکردنه به
پێچه وانه ی شه رعی خوای گه وره وه نه بێ، چونکه وه ک زانراوه: فه رمانی
به نده ی خودا به مه رجی جی به جی ده کرێ که به پێچه وانه ی فه رمانی
خودا نه بێ. بۆیه ده گو ترێ یاخی بووان چونکه یاخی و سه ره که ش و
سه ته مکارو نا هه فیکارن و زۆرو خراپییان له راده به دمه ر. سه ره به لگه ی
ئهم با سه ئه م فه رمایه شه ی خودایه: {وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

اَقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ - سورة الحجرات - ۹/۴۹ {
واته: ههركاتئ دوو تاقم له موسوئمانان لهناو خوئانا بوو به شهرو
ههرايان، ناوبزيبان بکهن و ريکيان بخه نه وه، جا نه گهر لايه کيان به ههق
رازی نه بوو، ملی نه داو به برايی و ته بایی رازی نه بوو، وه له سهر
دمسدریزيه که ی به ردهوام بوو، نه وه به هه مووتان بچن به گز لايه نی
شهر فروشا، هه تا مل که چ دهکا بو فرهمانی خواو له گهل برای خویدا
ناشت ده بیته وه.

مه رجی جه نگکردن له گه لیان :

نه گهر نه م چهند مه رجه هاتنه دی له سهر پی شه وایه که بچی به
گزینا، به پیی فرهمانی خوا که دم فره موی: (فقاتلوا التي تبغي: واته:
له پی شه وه رویشته):

یه که م: ده بی کو مه له یه کی به هیزی واین که خاوهن شه وکه ت و
ده سه لات بن، بتوانن به رابه ر پی شه و بوه ستن و به ربه ره کانی له گهل
بکهن، لهناو خوئاندا سهر گه وره یه کيان هه بی له فرهمانی دهر نه چن،
به لام نه گهر چهند که سیکی تاک و ته رابوون، به ئاسانی زهوت ده کران
نه وه بهر نه م جو ره یاخی بوونه ناکه ون!

دوو هه م: نه وه یه له ژیر رکیزی پی شه وادا نه مابن و له فرهمانی
دهر چوو بن، وه که نه وه مافی شهرعی سه ریان نه دهن، خوا ی نه وه مافه

مافی سامانی بی وهك زهكات، یا مافی تربی وهك داری هددو تۆلهی
پیو گوشتن!

سَیْیَه: ئەویە بیانووێهك (واته: ئەویلی) بدۆزنهوهو بیکهه به
مههانهی دەرچوونیان له فهرمانی پێشهوا، وهك ئەوه رووکاری نایهتی،
یا هه‌دیشتی بکهه به دهسکه‌لاو به مههانهی یاخیبوونه‌که‌یان، وهك
بیانووه‌که‌ی زهكات نه‌ده‌ره‌کانی کاتی ئەبو به‌گری سه‌دیق (ره‌زاه‌خواه‌
که‌وره‌ی لێهه‌) که دهیانگوت: فهرمانمان پێکراوه که زهكات بدهین به‌که‌سی
که نزاو پارانه‌وه‌ی ئەو بۆ ئیمه‌ ده‌بی به‌مایه‌ی ئارامو ئاسایش بۆمان،
ئەو که‌سه‌یش به‌س پێغه‌مبه‌ر بوو، هه‌تا له ژيانا بوو زه‌کاتمان ده‌دايه‌.
وه رووکاری ئەم نایه‌ته‌یان ده‌کرد به مههانهی ئەم داوا پووچه‌له‌یان که
ده‌فه‌رموی: { خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ
عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ - سورة التوبة - ۱۰۳/۹ } واته‌:
زه‌کاتی شه‌رعی له ماله‌کانیان وه‌ربگره‌، وه به‌هۆی ئەو زه‌کاته‌وه‌ دل‌و
ده‌روونیان له گونا‌هو تاوان پاک ده‌که‌يته‌وه‌، هه‌روه‌ك زه‌کاته‌که‌ خۆی
ده‌بی به‌مایه‌ی به‌ره‌که‌تو نه‌شونامی ماله‌که‌یان، وه نزاو باشیشیان بۆ
بکه‌و بۆیان به‌پارێپ‌نه‌وه‌، چونکه‌ نزاو پارانه‌وه‌ی تۆ بۆ ئەوان ده‌بی به‌
مایه‌ی ئارامو ئاسایش بۆیان). وه دهیانگوت: نزاو پارانه‌وه‌ی که‌سانی تر
جگه‌ له پێغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه‌ له‌سه‌ربه‌) نابێ به‌هۆی ئەم به‌هره‌ که‌وره‌یه‌
بۆمان، که‌واته‌ پێویست نا‌کا که زه‌کاتی پێ بده‌ین. یا وه‌ك بیانووی
خه‌واریج که له فهرمانی سه‌روه‌رمان هه‌زه‌تی عه‌لی دەرچوو‌بوونو
ده‌یانگوت: عه‌لی دهرانی که‌کی و کی عوسمانیان گوشتووه‌، وه
ده‌سه‌لاتیشی هه‌یه به سه‌ریانا به‌لام بۆیه نایانکوژیته‌وه‌ چونکه‌ خۆشی

كۈشتىنى عوسمانى بىن خۇشەو دەستى تېيدا ھەيە. ئەمە لە كاتىكدا كە ھەموو كەس دەزانى ھەق لەگەل ئىمامى ەلى بوو، چونكە بېغەمبەر {دروودى خواد لەسەربە} مژدەى شەھىد بوونى بە ەممار داو پېى فەرموو: ھاوار بۇ ەمار! دەستەى ناھەقىكار دەيكوژن، ەممار ئەوان بانگ دەكا بۇ سەر رېگەى ھەق كە رېگەى بەھەشتە، كەچى ئەوان ئەو بانگ دەكەن بۇ سەر رېگەى چەوتى خۇيان كە رېگەى دۆزەخە. ئەو بوو ەممارى كورپى ياسەر {دەراە خوايان لىبە} دەستەى صەففىنى ياخى بانگ دەكرد بۇسەر فەرمانبەرى پېشەوا ەلى، كە ئەو طاعت و فەرمانبەرىيە دەبى بەھۇى چوونە بەھەشت بۇيان، كەچى ئەوان بە پېچەوانەو بەويان دەگوت كە لىي ياخى بىن و پىشتى بەردا، ديارە شتى وايش ھۇى مسۆگەر بوونى ئاگرى دۆزەخە، سەرەراى ئەو بەوئەشەو نەوستان كۈشتىشان.

جا لەمەو دەركەوت كە ئەوان دەستەى ناھەقىكارن، كە بەپېى فەرمايشتى پېغەمبەر {دروودى خواد لەسەربە} ەممار دەكوژن، وە ەق لەگەل پېشەوا ەلىيە، چونكە ەممار لە دەستەى ەلى بوو. گەورەمان موعاويە كە تواناى ئەوئە نەبوو كە رەخنەى لە راست و دروستى ئەم فەرموودەيە بگرئ، چونكە فەرموودەيەكى نايابى زۇر ساغ بوو، يەكئ بوو لەو قسە بەرزو نىشانە گەورانە كە بەلگەى پېغەمبەرەيەتى پېغەمبەر بوون چونكە پېغەمبەر {دروودى خواد لەسەربە} چۇنى فەرموو بوو رېك ئاوا دەرچوو، بەئى موعاويە كە تواناى ئەوئە نەبوو ويىستى بە جورېكى بىن ھىزو لاواز تەئويلى بكا، ئەو بوو دەيگوت: كئ ھىناويەتى بۇ شەر ئەو داويەتى بە كۈشت!! ئىمامى ەلى كە ئەم قسەيەى موعاويەى پى گەيشەو فەرمووى: دەى ئەگەر وابى پېغەمبەرەيش

(دروودی خواږ له سره رېځ) ئيمامي همزهى به كوشت داوه، كه كافرمكان له غهزاي
نه و خوددا شه هيديان كرد، چونكه نه و هينا بوى يو نه و غهزايه!

نهم وه لامهى عهلى وه لاميكى دهمكوتكه ره. به لگه يه كى زور روښنه،
ره خنهى ئى ناگيرئ، به لام له گهل نه وه يشا دروست نيه كه تانه و ته شهر
له موعاوييه بدرئ، چونكه هاوړپى پيغه مبهرو بووه، هاوړپيانى
پيغه مبهرو (دروودى خودا له سره پيغه مبهرو ره زام خودا له مېموو هاوړپيانه به) هه موويان
هه قانى و دادپه رومر بوون، له بهر نه وه دروست نيه تانه و توانجيان ئى
بدرئ، له بهر نهم راو بوچوونه جوانه يه كه خاومنى كتيبى (الجوهره)
به شيعر دمه رموئ:

وَأَوَّلُ التَّشَاجُرِ الذِّى وَرَدَ

ان خضت فيه، واجتنب داء الحسد

واته:

گشت كيشه و بهر وه هه راى ناو ياران

پينه و پهړوكه به ته نويلى جوان!

نه كهى وه ك گاجووت، چه شنس ليتنه زان

شنه و گيړه كهى به جه نجهړو چان

٣٤١) چۆنیتیی شه پرکردن له گه‌ل یا خیبوان؟

چۆنیتیی شه پرکردن له گه‌ل یا خیبوان رێك وهك چۆنیتیی شه پرکردن وایه له گه‌ل هه‌لمه‌ته‌یه‌نهر، كه له زاراوی شه‌رعا ناو‌داره به (صائیل) وهك له پێشه‌وه رابورد، چونكه مه‌به‌ستی سه‌ره‌كی ئه‌وه‌یه كه ئه‌مانه بگه‌رپێنه‌وه بۆ ژێر ركیفی پێشه‌وای موسو‌لمانان، هه‌تا ئاشتی و ئاسایش به‌رقه‌رار بێ، مه‌ردووم له و‌م‌ز‌ه‌نیان رزگابن، ده‌نا مه‌به‌ست كوشتن و خوێن‌پرشتنی ر‌ووت نیه. جا هه‌تا به‌گرتن و به‌دی‌لكردن چار ده‌كران نابێ بكوژرێن، هه‌تا به‌ زامار‌کردن چار ده‌كران نابێ به‌ ته‌واوی زامار بكرێن هه‌تا بكوژرێن، به‌لام كه‌شه‌ر گه‌رم بوو، وه‌ بوو به‌ تێك‌ر‌ژان و شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه ئیتر كاره‌كه زه‌وت ناك‌رێ و ئه‌م یاسایه په‌ی‌ره‌وی ناك‌رێ. به‌لام دی‌لیان له پاش دی‌لكردن ناكوژرێ، یا برین‌داری په‌كه‌كه‌وتوو‌یان ناكوژرێ، ئه‌بو حه‌نیفه (ره‌زاه‌خواه‌اینبه‌) ده‌فه‌رمو‌ی: دی‌لیان ده‌كوژرێ و زاماریشیان تا گیانی ده‌رده‌چێ زامار‌تر ده‌كرێ. به‌لگه‌ی مه‌زه‌به‌ی ئی‌مه كه شافی‌عین ئه‌م فه‌رمووده‌ی خو‌شه‌ویسته (مه‌رووده‌خواه‌ له‌سه‌ربه‌) كه به‌ ئیبنو مه‌سه‌عوودی فه‌رموو: ئه‌ی كورێ دایكی عه‌بداه‌ حوكمی ئه‌وانه‌ی كه له نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامن و له پێشه‌وای موسو‌لمانان یاخی ده‌بن چییه؟ فه‌رمو‌ی: خودا و پێغه‌مبه‌ری خودا خۆیان باشی ده‌زانن. حه‌زه‌ت (مه‌رووده‌خواه‌ له‌سه‌ربه‌) فه‌رمو‌ی: حوكمیان ئه‌وه‌یه: ئه‌وه‌ی پش‌تی هه‌لك‌رد له‌وان و به‌ره‌ی شه‌ری چۆلك‌رد نابێ بنی‌شنه سه‌ری و بكه‌ونه شوینی، نه‌ زاماریشیان به‌یه‌كجاری زامار ده‌كرێ هه‌تا ده‌مرێ و نه‌دی‌لیان ده‌كوژرێ.

حوسهینی کوری عهلی (رهزاه خوایدایین) دهچی بۆ لای مه‌روان، مه‌روان پپی ده‌لئ: کهسم نه‌دیوه وه‌ک باوکی تۆ ئاوا دلپرو مه‌رد بی له روژی رووداوی جه‌مه‌لدا هه‌ر نه‌وه‌نده که زانی وا ئیمه هه‌له‌اتین و به‌زین، ئیتر یه‌کسه‌ر جارچی به‌ ناوی نه‌وه‌وه جاریدا: شوین هه‌له‌اتوو مه‌که‌ون و زامارریش مه‌کوژن! سه‌رمپای ئهم دوو به‌لگه‌یه‌یش ده‌لئین: چونکه مه‌به‌ست بنه‌پرکردنی زیانیانه، نه‌ک گوشتنیان له‌به‌ر زاتی خوینرشتن!

شافیعی (رهزاه خوایدایین) ئهم نایه‌ته ده‌کا به‌ ده‌ست که‌لا که ده‌فه‌رموی: {فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ} چونکه شافیعی (فه‌یا) له‌م نایه‌ته‌دا به‌ وازه‌ینان له‌ شه‌ر رافه ده‌کا، وه به‌ گه‌رانه‌وه‌یش بۆ ژیر فه‌رمانبه‌ریی پێشه‌وا. وه ده‌یش فه‌رموی: خودای گه‌وره فه‌رمانی به‌وه کردوو پیمان که به‌چین به‌ گزیاندا، نه‌ک بیانکوژین، چونکه گوشتار حیایه له‌ گوشتن، (واته: مه‌نموورو به‌یه‌یه‌که هیتاله که بابه‌که‌ی بۆ موشاره‌که‌یه‌وه ده‌بی شه‌پرکردنه‌که له‌ هه‌ردوو سه‌رموه بی - وه‌رگیر) هه‌روه‌ک دروست نیه دیل و زاماریان بکوژین دروستیش نیه مال و سامانیان به‌ تالان بری، چونکه نه‌وانیش هه‌ر موسو‌ل‌مانن، مالی موسو‌ل‌مانیش به‌ موسو‌ل‌مان ره‌وا نیه، مه‌گه‌ر به‌ ره‌زامه‌ندیی خاوه‌نه‌که‌ی.

ده‌بی پێشه‌وا له‌ پێش ده‌ستکردن به‌ شه‌ر، که‌سیکی نه‌مین و هۆشیارو زیره‌ک بنیری بۆ لایان، تا لیان به‌رسی که له‌سه‌ر چی عاجز بوون و بۆچی له‌ فه‌رمانی پێشه‌وا موسو‌ل‌مانان دهرچوون. جا نه‌گه‌ر

بیانوویهکیان هه‌بوو بیانووویان بېړئ و نامۆزگاری باشیان بکا. له‌م کاره‌دا نیمامی‌ه‌لی ده‌گرئ به‌سه‌ر مه‌شق که ئیبنو عه‌هباسی نارد بۆ لای خه‌لکی نه‌هره‌وان، که نه‌وه بوو ناژه‌وا گیره‌کان قسه‌کانی ئیبنو عه‌هباس کاری تیکردن، هه‌ندیکیان په‌شیمان بوونه‌وه و هاتنه‌وه ریزی موسولمانان به‌لام به‌ داخه‌وه هه‌ندیکی تریان له‌سه‌ر سه‌رکه‌شیی خۆیان به‌رده‌وام بوون.

٣٤٢) باسی پاشگه‌زبوونه‌وه (رده‌):

ریدده - یا پاشگه‌زبوونه‌وه - بریتیی‌ه له‌ پشتکردنه‌ شتئ و رووکردنه‌ شتئ تر، نه‌م نایه‌ته به‌م واتایه که ده‌فه‌رموئ: {وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ - سورة المائدة - ٢١/٥} واته: پاشه‌و پاش پاشگه‌ز مه‌بنه‌وه و به‌ره‌و دوا مه‌گه‌رپنه‌وه). له‌ شه‌رعیشا نه‌وه‌یه: موسولمانئ له‌ نیسلا‌م و مرگه‌رئ و بچیته‌وه سه‌ر بې‌روایی و په‌یوه‌ندیی موسولمانه‌تی بې‌چرئ، پاشگه‌زبوونه‌وه چهند جوړه: جاری واهیه، به‌ قسه‌و زمانه، جاری واهیه به‌ کرداره، جاری واهیه به‌ بیرو‌پروایه. له‌هه‌ر یه‌ك له‌م سئ جوړه له‌م سئ جوړه چهند نموونه‌یی ده‌یینه‌وه تا ببن به‌ نموونه بۆ نه‌وانی تریش، وه‌ك گوتراوه: مشتئ نموونه‌ی خه‌رواریكه.

نموونه‌ی پاشگه‌زبوونه‌وه به‌ گو‌فتار وه‌ك نه‌وه كه‌سئ به‌ دوژمنی خۆی بلئ: نه‌گه‌ر خوايشم بئ نایه‌رستم، به‌م قسه‌یه كا‌فر ده‌بئ هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر بلئ: نه‌گه‌ر ببئ به‌ پیغه‌مبه‌ریش باو‌م‌پ‌ی پئ ناهینم! یا بلئ: نه‌م مناله‌مم له‌ خودا خو‌شتر ده‌وئ، یا له‌ پیغه‌مبه‌ر خو‌شتر ده‌وئ،

یا ئەم ژنەمم لە خودا، یا لە پیغەمبەر خوشتر دەوێ! یا نەخۆشێ لە پاش چاکبوونەوە بۆ: ئەوەی بەسەر من هات لەم نەخۆشییەدا ئەگەر نەبۆبەگرو عومەریشم بکوشتبایە شایانی ئەوە نەدەبووم چونکە قسەی وا دانەپالێ زۆرو ستمەمە بۆ لای خودای گەورە.

هەروەها ئەگەر لافی ئەوە لێبدا کە سرووشی بۆ دێ، با لافی پیغەمبەراییەتیش لێ نەدا، یا لافی ئەوە لێ بدا کە دەجێتە ناو بەهەشتو لە میوهکەیی دەخوات، یا بۆ: من بە شەو دەست دەکەمە ملی پەری بەهەشت. قسەی وا بە یەکگرتن کفرە، هەروا ئەگەر جەمێن بە پیغەمبەرێ لە پیغەمبەرەکان بدا، یا سووکیی بێ بکا، ئەوەدیش کفر و بێ پرواییە، یەکێ لە شیوەکاری لاقرتی و گالتەکردن بە ئایین ئەوەیە کە ستمبارەکان کاتی زۆردارەکان ئازاریان دەدەن، پەنا دەبنە بەر سەر و مری پێشینان و پاشینان و دەلێن بیکە بە خاتری پیغەمبەر، وە کەسێ تریش باوەری پێی کرد هەر دوو لایان کافر دەبن، ئەگەر بەبێ تەئویل بەموسوڵمانێ بۆ: ئەو کافر! بەو قسەیە کافر دەبێ، ئەگەر بێ پروایی ویستی موسوڵمان بێ، وە داوای لە موسوڵمانێ کرد کە شایەتمانی بێ بۆ، ئەوەیش پێی بۆ لەسەر دینەکەیی خۆت بێنەرەو، بەو کافر دەبێ، هەروەها ئەگەر رێگەی کفر نیشانی موسوڵمانێ بدا، ئەگەر کافرێ ویستی موسوڵمان بێ، ئەوەیش پێی بۆ جاری بچۆ خۆت بشۆرە، بەمەش کافر دەبێ، چونکە لە ماوەی خوشۆردنەکەدا بە کوفری ئەو کابرایە رازی بوو! دیارە کە رەزا بوون بە کفر کفرە. ئەگەر بە کەسێ بۆ: نینۆکت بکە، یا بەر سەمیلێ بقرتێنە چونکە سوننەتە، ئەوەیش بۆ: جا با سوننەتیش بێ من شتی وا ناکەم، وە مەبستی لەم قسەیە بێزکردنەو

نموونه‌ی پاشگه‌زبوونه‌وه به بیرو باومر وهك نه‌وه باومری وابی
خودا نیه، یا باومری بهو شتانه‌ی که له نایینا چه‌سپاون بو خودا نه‌بی،
یا باومری به شتی هه‌بی بو خودا که نایین حاشای لی بکا، وهك نه‌وه
بلی: خودا بینا نیه، یا رهنگی هه‌یه، یا تیکه‌لی و په‌یوه‌ندی مادی
له‌گه‌ل بوونه‌ومردا هه‌یه، یا شتی به یه‌گگرتنی زانایانی شهرع نار‌هوا بی
نه‌و بلی ره‌وایه، یا نادروستت بی نه‌و بلی: دروسته، یا شتی به یه‌گگرتن
دروست بی نه‌و بلی نادروسته، یا باومری به پیویستبوونی شتی هه‌بی
که خوی له ناییندا پیویست نه‌بی. نه‌م جوړه بیروباومرانه هه‌موویان به
بیروایای دادنه‌ریت.

نیمای نه‌وه‌وی (مسمت‌خواه‌ایه) برپاری کافرکردنی گوروی
(الجسه‌ی داوه، گوروی (المعطله‌) یش وهك نه‌وان وان، موجه‌سسیمه
نه‌وانه‌ن که ده‌لین: خودا نه‌ندامی هه‌یه وهك ده‌ست و چاوو پی،
موعه‌ططیل‌ه‌یش نه‌وانه‌ن که نه‌فی سیفات له خودا ده‌گه‌ن و ده‌لین:
خودا بیناو زاناو داناو ژنه‌واو خاوه‌ن خواست نیه، دنا ته‌عه‌ددودی
قودمه‌ما روو دمدات، واته: فره‌یی دیرینه‌گان، دیاره ته‌نیا نه‌م نایه‌ته
پیروژه به‌سه بو په‌رچدانه‌وه‌ی قسه‌ی نه‌م دوو گورووه سهر لی شی‌واوانه
که ده‌فه‌رموی: {لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ - سورة
الشورى - ۱۱/۲۴} واته: خودایه‌کی وایه له وینه‌ی نیه، خودایه‌کی
بیسهر و بینایه.

بزانه رمزا به کفر کفره، نیازکردنی کفر کفره، ههتا نهگهر دوو
دل بوو لهوه که کافر ببی یانا دهسبهجی کافر دهبی، ههتا نهگهر بلای:
ههرکاتی نهو شته رووبدا بیپروا دهبم نهو دهسبهجی بیپروا دهبی^(*)!

٣٤٣) سزای پاشگهز (جزاء المرتد):

هر کهس پاشگهز بوونهوهی ساغ بووه خوینی فیرویه چونکه
ناشیرینترین شیوهی بیپروایی پهسهند کرووه، که برپارهکهی زور
سهخته. زاتی مهزن دهفرموی: {وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ
وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ - سورة البقرة ٢/٢١٧} واته:
ههرکهس له نیوه له ئایینی ئیسلام هه لگه پرتیهوهو تهوبه ی ئی نهکا
ههتا به کافری دهمری نهوه له ههردوو جیهانا مایه پووج دهبی، ههموو
چاکهکانی پووج دهبیتهوه، نهو جووره کهسانه له قیامهتدا ناگر به
بالایان برپاوه ههتا ههتایه). جا ههرکاتی پاشگهزبوونهوهی کهس
چهسپاو ساغ بووه، لهسهر قازییه دس بهجی داوای پهشیمان بوونهوهی
لیبکا. جا نهگهر کابرا پهشیمان بووه نهوا باشه، دهنه دهکوژری، بهپی
نهوهی که عایشه دهیگپرتیهوه: له روژی ئو خوددا ژنی له ئیسلام

(*) له راستیدا عموام ره شه خه لک لهم جوژه شتانه نازانن، وه زور جار لهم
جوژه شتانه بهسهر ده میانا دیت، بهبی نیازو مه بهستی راستی خو یان له بهر نهوه لهم
جوژه شته له جوژی هه ره شه یو بهس.

هه لگه پاپه وه، پیغه مبهه (درووه خواه له سه ربنا) فهه مانیدا که داوای ته وه بی لی بکری، نه گهر په شیمان بۆوه باشه دهنا ده کوژی. دیسان له بهر نه وه پیش که هوای چاشگه زبوونه وه زۆرتر ده گه پیته وه بۆ گومان و دوودلی، له بهر نه وه دروست نیه که بکوژی بهر له وه نه و گومانه ی روون بکریته وه وه لامی بدریته وه نه و جا داوای په شیمان بوونه وه لی بکری! دهق وهك دهسته ی جهنگ (نه هلی حهرب) چونکه نه مانه ناکوژی نه هه تا بانگه وازی نیسلامیان پی راده گه یه نری و نیظهاری موعجیزه ده کری.

بزانه :

که موسولمان به کردنی هیچ تاوانی، جگه له هاوبهش په یدا کردن بۆ خودا، کافر نابی، با نه و تاوانه زۆر زۆر گه ورهیش بی، واته: موسولمان به کردنی گوناھی گه وره له دائیره ی نیمان و بازنه و جهغزی باومر دمرناچی! چونکه خوا دهفه رموی: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ - سورة النساء - ۱۱۶/۴} واته: له راستیدا خودا له یهك تاوان خوش نابی که نه وه یه که سی هاوپی و هاوبهش بۆ خودا قهه رار بدا، وه ههرچی له وه بترازی ده که ویتته دهستی خواستی خودا، نارمزوو بکا لیی خوش دهبی، نارمزوو بکا تو له ی ده سینن). دیاره که مه بهست له تاوانی که له خواری فره خواییه وه بی، هه موو گوناهی که خواه گه وره بی یا بجووک. پیاوی به دکارو فاسیق نه گهر به بی نه وه پیش بمری له دۆزه خا هه تا هه تایه نامینیته وه، چونکه خودای گه وره له حه دیثیکی قودسیدا دهفه رموی: نه وه ی به قهه تو سقائی باومر به خودا له ناو دلیابوو له دۆزه خا دمری بهینن!.

٣٤٤) چۆن چۆنی داوای په‌شیمان بوونه‌وه له پاشگه‌ز ده‌کری:

له‌سه‌ر فه‌رمایشتی پاشگه‌ز تاسی رۆژ مؤلّه‌ت ده‌دری، نه‌گه‌ر له‌و
ماوه‌یه‌دا په‌شیمان بۆوه باشه، ده‌نا ده‌کوژری، چونکه جاری له شامه‌وه
پیاوی هاته خزمه‌تی عومه‌ر {هه‌زه‌خواه لایبه‌} عومه‌ر پیی فه‌رموو: نه‌ری
هه‌والیکی باشت له‌لا هه‌یه؟ گوتی: به‌ئێ، پیاویکی موسوڵمان کافر بوو
بوو کوشتمان. عومه‌ر فه‌رموو: ده‌بوو سی رۆژ له پێشدا له ماییکا
حه‌پستان بکردایه، خودایه‌! من نه‌فه‌رمانی نه‌وه‌م به‌وان کردوووه
نه‌رازیم له سه‌ری بووه، خودایه‌! من پاكانه‌ بۆ خۆم له‌لای تو ده‌که‌م که
ئه‌و خۆینه ده‌ستی منی تیادا نیه. به‌لام فه‌رمایشتی ساغ نه‌وه‌یه که
مؤلّه‌ت نادی، به‌لکوو ده‌سه‌به‌جی داوای ته‌وبه‌ی ئی ده‌کری، ده‌ق وه‌ک
فه‌رموو ده‌که‌ی عانیسه‌ که له پێشه‌وه رابوو‌رد. له‌به‌ر نه‌وه‌یش چونکه
ئه‌م کوشتنه‌ هه‌ده‌ده، هه‌ده‌دیش دواناخ‌ری. هه‌ر کاتی پاشگه‌ز ته‌وبه‌ی
کرد، ته‌وبه‌که‌ی ئی وه‌رده‌گیری، زاتی مه‌زن ده‌فه‌رموی: {قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا إِن يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ - سورة الأنفال - ٤٨/٨}
واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د! ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستی من! به‌فه‌رموو به
کافران نه‌گه‌ر ده‌ست به‌ره‌داری کضریب‌ن و وازی ئی بێن و ریگه‌ی ئیسلام
بگرن نه‌وه هه‌رچی رابوو‌ردو خودا لێی خۆش ده‌بی (حه‌ز مه‌تیش {مه‌روه‌ه
خواه له‌سه‌ره‌به‌}) ده‌فه‌رموی: خودا فه‌رمانی پی کردوو‌م جه‌نگ له‌گه‌ل ئه‌و
خه‌لکه‌ بکه‌م هه‌تا ده‌لێن: (لا اله الا الله) ئایه‌ت و فه‌رموو ده‌ی تر له‌م
بایه‌تا نه‌زۆره.

جا نه گهر تهوبه ی نه کرد ده کوژری، چونکه پیغه مبه ر (مرویده خواه
له سهر به) ده فهر موی: به هو ی یه ک له م سئ شته وه خوینی موسولمان
حه لال ده بی... تا دوا یی فهر مووده که که لو پی شه وه رابورد. کاتئ پاشگهر
به حه ددی شهرعی کوژرا نه ده شوژری، نه کفن ده کری، نه نو یزی
له سهر ده کری، نه له گورستانی موسولمانان ده نیژری، چونکه کافره و
کافریش نه وه ی ریژی نایینی بی نییه تی! چونکه خودایش ده فهر موی:
{وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّا تَأْتِيكَ بِهِ سُلَيْمَانُ أَوْ ذُو الْكِرْنَاءِ الْوَهْجَةِ - سُوْرَةُ التَّوْبَةِ - ۸۴/۹}
واته: ههر گیز نو یژ له سهر بیروایان مه که وه له سهر گوره که یان نزایان بو
مه که وه شوین تهر میان مه که وه).

۳۴۵) به فیرو چوونی کرده وه ی پاشگهر:

پاشگهر بوونه وه کرده وه پووج ده کاته وه، چونکه خودا ده فهر موی
{وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ - سُوْرَةُ الْمَائِدَةِ - ۵/۵}
واته: وه ههر که سئ باور نه کا به بهرنامه ی نیسلام، به نه رکانی نیمان
نه وه ههر کرده وه یه کی باش بکا مایه پووج و بی بایه خه وه له روژی
دوا ییدا پاداشتی باشی نیه) وه لی گو تیاری ده لی: به مهر جی کرده وه ی
باشی مایه پووج ده بی که هه تا مردن به رده وام بی له سهر
پاشگهر بوونه وه، چونکه زاتی مه زن ده فهر موی: {وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ
عَنْ دِينِهِ} تا کو تای نییه ت که توژی له مه و به رابورد، ده ی که واته
نه گهر له پیش مردنیدا موسولمان بو وه نه وه به س پاداشی کرده وه که ی
پووج ده بی ته وه به لام کرده وه که ی به رووتی به بی پاداش بو حسیب

دهكړئ، واته: له سهری نیه که کردهوی پېش پاشگه زبونونه وه که قهزا بکاتهوه، وه له دوا روژدا داوای نهوهی لی ناکړئ. هر که سیکیش به زوری زورداری گوتهی کفر بی به دهمیا بهوه کافر نابی، چونکه خودا دمفه رموی: {إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ} - سورة النحل ۱۰۶/۱۶ واته: بهلام کهسی که ناچار بکړئ، به زور کفری پی بکړئ، به مهرجی دلی دامه زرابی له سهر نیمان و باور، نهوه تاوانی نیه).

۳۴۶) بریار (حکوم) ی نویژنه کهر:

نه گهر موسولمانیکي نه رکدار (مکلف) وازی له کردنی نویژه فهرز مگان هیئا، نهوه لهویشدا مه هانه یه کی رهوای نه بوو، نهوه بی پروا دهبی، چونکه برپوای به نه صلی له نه صولی دین نیه، که پیو یستبونه که ی نه وه نده روون و ناشکرایه به لگه نه ویسته، چونکه برپوای نه بوون به شتی واته: وهک برپوای نه بوون به خودا وایه، به درو خسته نهوهی خواو پیغه مبه ره، دهی هر که سی خوداو پیغه مبه ره به درو بختا نهوه کافر دهبی و ده کوژئ، چونکه پیغه مبه ره دمفه رموی: (هر که سی نایینی خوی بگوړئ بیکوژن) (بوخاری) برپاری نه م جوړه نویژنه کهره ریك وهک برپاری پاشگه ز وایه، وهک له پیشه وه رابورد.

بهلام نه گهر نه کردنه که ی له بهر مه هانه ی رهوا بوو، وهک نو موسولمانی، یا وهک په رومرده بوونی ناو چو له وانی نهوه کافر نابی، له کاتی وادا هیری ده ستوورو یاساکانی نویژ ده کړئ، جا نه گهر له پاش نهوه باورمې پی نه بوو کافر دهبی و هددی لی دهری، بهلام نه گهر

باومری به پئویستبوونی هه‌بوو به‌لام له به‌رسیستی و که‌مته‌رخه‌می نه‌یده‌کرد، تا نوێژ که ده‌چوو، قیلی ده‌لی: کافر ده‌بی، به به‌لگه‌ی ئەم فەرمووده‌یه‌ی (ەر ووده‌ی خوا له‌سه‌ربه‌): جیاوازی نیوانی به‌نده‌ی موسوڵمان و به‌نده‌ی بی‌پروا نوێژ نه‌کردنه (موسلیم) عه‌شاماتیکی زۆر کار به‌ رووکاری ئەم فەرمووده‌یه‌ی ده‌که‌ن و نوێژ نه‌که‌ر به‌ کافر داده‌نن، ئیمامی عه‌لی و عه‌بدوڵلای کورپی موباره‌ک و ئیسحاقی کورپی راهوویه له‌سه‌ر ئەم رایهن، له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کا له‌ ئیمامی نه‌حه‌مه‌ده‌وه هه‌مان را په‌سه‌ند کراوه.

به‌لام فەرمايشتی ساغ ئه‌وه‌یه که له‌م حاڵه‌دا کافر نابێ، ئەمه‌یش رای جه‌ماومری زانایانی ئیسلامه، چونکه زاتی مه‌زن ده‌فه‌رموی: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} ده‌ی به‌بی گومان که نوێژ نه‌کردنیش له‌و گوناها‌نه‌ن که وان له‌ خوار فره‌ خواپیه‌وه، که به‌ ته‌عیری قورئان پێیان ده‌گوترێ: (ما دون الش‌رك) که‌واته نوێژ نه‌کردن به‌ر کوفر ناکه‌وێ، ده‌نا به‌ر ئەم ئایه‌ته نه‌ده‌گوت که ده‌فه‌رموی: {وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} ش‌يرِک و کفری لی دهرچێ، نه‌که‌ر خودا مه‌یلی له‌سه‌ربه‌ی له‌ هه‌موو گوناها‌ی‌کی تر خۆش ده‌بی، چونکه پێغه‌مبه‌ریش (ەر ووده‌ی خوا له‌سه‌ربه‌): ده‌فه‌رموی: خوێنی موسوڵمان هه‌موو کاتی ناره‌وايه مه‌که‌رله‌ یه‌کێ له‌م سێ حاڵه‌دا: کافر بوونی پاش موسوڵمان بوون و داوینپ‌یسی دوا ژنه‌ینان و شووکردن بۆ مرو‌فی ئازادو کوشتنی که‌سێ به‌ ناره‌وا.

ده‌ی نوێژ نه‌کردن به‌ر هه‌یج یه‌کێ له‌م سیانه ناکه‌وێ، که‌وابوو نوێژ نه‌که‌ر کافر نه‌بی، وه هه‌روا ده‌فه‌رموی (ەر ووده‌ی خوا له‌سه‌ربه‌): هه‌ر که‌سێ

شایه‌تی بدا که بیجگه له یه‌زدانی پاك خودای تر نیه و موحه‌ممه‌د پیغه‌مبه‌ری خودایه و عیسایش به‌ندمو پیغه‌مبه‌ری خودایه و به‌فه‌رمووده‌ی خودا له مره‌یه‌م بووه و رحمه‌تیکه و خودا ناردوو‌یه‌تی، وه شایه‌تی بدا که به‌هشت راسته و دۆزه‌خ راسته، هه‌ر که‌سێ ئه‌م شایه‌تییه بدا له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه خودا ده‌یخاته به‌هشت، ئیتر کرده‌وی هه‌ر چی بێ. ده‌ی ئه‌وه‌تا به‌پێی ئه‌م فه‌رمووده‌یه که شه‌یخان گیراویانه‌ته‌وه هه‌ر که‌سێ ئه‌م شایه‌تییه بدا له ده‌سته‌ی به‌هشت ده‌بی، با نوێژ نه‌که‌ریش بێ، به‌لگه‌یه‌کی تریش هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه که نوێژنه‌که‌ر کافر نابێ ئه‌ویش ئه‌مه‌یه: کفر بیروباوهره، بیروباوهریش وا له‌ناو دلدئا نوێژ کرده‌ویه به‌ئهندام ئه‌نجام ده‌درئ، له هه‌مان کاتدا بیروباوهری نوێژنه‌که‌ر بیروباوهرپکی دروستی ساغه. ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ش که ئه‌وانه‌ی برپاری بیروباوهری نوێژنه‌که‌ر ده‌دن به‌لگه سازی پێ ده‌که‌ن ده‌بردئ به‌سه‌ر ئه‌و نوێژنه‌که‌رانه‌دا که باوهرپان به‌فه‌رزبوونی نوێژ نیه. جا به‌هه‌رحال نوێژنه‌که‌ر داوای په‌شیمان بوونه‌وه‌ی ئی ده‌کری، چونکه حالی ئه‌م له حالی پاشگه‌ز به‌دتر نیه، ته‌وبه‌که‌یشی ئه‌وه‌یه که نوێژنه‌که‌ی بکا ده‌نا ده‌کوژری، چونکه حه‌زرت (درویدخواه له‌سه‌ر بۆ) ده‌فه‌رموئ: فارمانم پێ کراوه که جه‌نگ به‌که‌م له‌گه‌ل ئه‌م خه‌لکه‌دا تا شایه‌تمان ده‌ینن و به‌ زمان ده‌لێن: هه‌ر خودا خودایه و به‌س هیچ خودایه‌کی تر نیه، موحه‌مه‌دیش پیغه‌مبه‌ری خودایه، هاوکات له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا نوێژ به‌ ریکوپیکی بکه‌ن و زه‌کات بدن، ئیتر ئه‌و که‌سانه‌ی ئاوا شایه‌تمان به‌ینن و نوێژ بکه‌ن و زه‌کات بدن ئه‌وا سه‌رو مالی خوێان له‌من قه‌ده‌غه ده‌که‌ن و خوین و مال و نامووسیان له‌من و

لەكار بەدەستانى موسولمانان حەرام دەپ، مەگەر لەسەر حەقى شەرى بەپى شەرىعەتى ئىسلام، ئىتر حىساب و لىپرسىنەۋەى نىازى ناو دلىان لەو دنيا لەسەر خودايە (شەيخان — رەزە فوايان لىبە). جا نوپژنەكەر ھەر كاتى مرد دەشۇررى و كفن دەكرى و نوپژى مردووى لەسەر دەكرى لە گۇرستانى موسولمانان دەنيژرى! چونكە ۋەك گوتمان: موسولمانە. گوتيارى دەپىژى: نە دەشۇررى و نە كفن دەكرى و نە نوپژى لەسەر دەكرى نە تەرمى بەپى دەكرى، گۇرەكەيشى كوپر دەكرىتەۋە تا بىي بە رىسوايى بۇى لەسەر ئەم كەمتەر خەمىيەى! كە فەرزىكى واى پشت گوى خستوۋە كە دروشمىكى ديارى و لەبەر چاۋە لە ئايىنى ئىسلامدا.

٣٤٧) تىكۇشان و غەزاكردن و خەباتگىران:

تىكۇشان لە غەرەبىدا ناۋى جىھادە، جىھاد لە زمانى غەرەبدا لە جەھد و مرگىراۋە، كە بە واتا زەحمەتكىشان و تىكۇشانە، يا لە جوھد و مرگىراۋە كە بە واتا ئەرك و وزەيە، جا لەسەر ئەم بنەمايە موحاھىد (ۋاتە: تىكۇشەر) بۇيە پىي دەگوترى موحاھىد، ۋە بە كوردى پىي دەگوترى: تىكۇشەر، چونكە تىكۇشەر بە ھەول و تىكۇشانى خۇى ئەۋپەرى وزەو توانا خەرج دەكا بۇ بەرگرى لە شەرى دوشمن، جىھاد (يا تىكۇشان، يا غەزاكردن) لە شەردا برىتییە لە شەركردن لەگەل ناموسولمانان لە پىناۋى سەركەۋتنى ئىسلاماۋ بۇ بەرگرى لەگەل نىشتمان. ئەم زاراۋە بە دوو واتا بە كاردى: يەكەم غەزاكردن لەگەل دوژمن و غەزاكردن لەگەل نەفس و شەيتان، مەبەست لە نەفس لەم

جیگه یه دا نهو هیژه خو پهرسته یه، که ههرکاتی زال بوو به سهر دل و دموونی که سیکا، دهیکا به خو پهرست و خوداو بهنده گانی خودا پشت گوئ دهخا^(۱). تیکو شان به یه کگرتن دامه زراوه، به لگه ی دامه زرا نی نه م نایه ته یه: {كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ - سورة البقرة - ۲/۲۱۶} واته: نه ی پیغه مبه ری خو شه ویست! نه ی به یره وانی نیسلام! جهنگردن له پیناوی نیسلاما فهرز کراوه له سهرتان، گهرچی شهرو شوړو کوشتر گران و ناخو شه له سهر شان، چونکه ده بی به هو ی زه حمه ت و ناره حه تی زوړ) ههروه ها نه م نایه ته یه: {وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً - سورة التوبة - ۹/۳۶} واته: وه کوو چو ن بی پروکان به شیوه ی گشتی هه موویان شه ر له گهل ئیوه ده که ن ئیوه ی موسو لمانیش ناوا هه مووتان به گشتی شه ر له گهل ئانا بکه ن) ههروه ها نه م نایه ته ی تریشه {وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ - سورة البقرة - ۲/۱۹۱} (واته: له هه ر لایه ک کافران بهر هه ویل تان که وتن و چنگتان لیان گیربوو بواره یان مه دهن هه ر له وی دا بیان کوژن) سهر به لگه یه کی تری دامه زراوی غه زاو تیکو شان نه م فهر مووده یه ی حه زرته: فهرمانم پی کراوه که جهنگ بکه م له گهل نهو خه لکه دا تا شایم تمان دینن و ده لئین... تا کو تایی، که می له مه و پیش رابورد.

(۱) وجاهد النفس بهذي الدار

باسی گه ورهیی خه باتگپران:

خودای گه وره دمفه رموی: { لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَبِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى - سورة النساء - ۴-۹۵ } واته: نهو موسولمانانهی که له جیگه و ریگهی خویان دانیشتون و بهی بههانهیهکی رهوا تهرکی غه زایان کردوو به کسان نین له گهل نهو موسولمانه تیگوشهرانهدا که له ریگهی خودادا سهرگهرمی تیگوشان و خه باتگپران و بهسهر و بهمال خزمهتی نایینی خودا دهکن، خودا بهرهمهتی خوی پایهی نهو خه باتگپرانهی که بهسهر و بهمال تیگوشن بهرز کردوتهوه بهسهر پلهی موسولمانه دانیشتوهدکاندا بههردوو لایش خودا مزدهی بههرهی چاکی له بهههشتا پی بهخشیون).

برپاری غه زاکردن:

خوای گه وره دمفه رموی: { فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ - سورة التوبة - ۱۲۲/۹ } واته: دهبوو لههر هوزیکتان دهستهیی راپه پرنایه و بچوونایه بو غه زاو دهستهیه کیشتان له مالهوه بمانایه تهوه. دهی نهوهتا بهپیی نه نایهته دهرکهوت که غه زاکردن فهرزی کیفایهیه، نهک فهرزی عهین، له بهر نهوهیش نهگهر غه زاکردن خود فهرز (فهرزی عهین) بی نیش و کاری خه لک ههموو رادهوهستی و ولات ویران دهی).

بەلام جارى وا دەبى شتى روودەدا بە ھۆيەو غەزا دەبى بەخود
فەرز، وەك ئەو ھۆزى كافىر لە لايەكەو سەنورى ولاتىكى ئىسلامى
بەزىنى، يا لە نىزىكەو ھەوار ھەل بدن، لەكاتى وادا غەزا خود فەرزە
لە سەرگشت نىرېنەيى كە دەستى چەك بگرى لە خەلگى ئەو ولاتە، وە
بەپى تواناى خويان فەرزە لە سەريان پىشگىرى لە ھىرشى بىپروايان
بكەن و مەترىسيان لە ولات دوور بخنەو. تەنانت ئەگەر يەك پياو يا
يەك ژنيان لە خۆمان دىلكردبوو، وە ھىشتا نەپشەتەبوونە ناو
ولاتمانەو، پىويستە لەسەرمان ھەولتى رزگاركردى ئەو دىلەمان بەدەين،
ئەگەر ئومىدى رزگاركردى ھەبوو، چونكە رىزى موسولمان لە رىزى
ولاتو نىشتان گەورەترە، كەواتە ئەمىش وەك پىويستە رزگار بكرى.

لاى كەمى پىويستەبوونى غەزاكردن:

بە لايەنى كەمەو ھەموو سالى غەزاكردن يەكجار فەرزە، چونكە
پىغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) دوا ئەو كە فەرمانى پى كرا بە غەزاكردن،
ھىچ سالى وازى لە غەزاكردن نەھىناو ھەتا سالى لە دنيا دەرچوونى،
يەكەم غەزاي ھەزرت (مروودە خوا لەسەربە) لە دواى كۆچى بۆ مەدينە
غەزاي (ودان) بوو، بەدر لە سالى دوومى كۆچيدا بوو، ئوھود لە
سەيئەمدا، زاتورىقاع لە چوارەمدا، خەندەق لە پىنجەمدا، ھودەيبىيە لە
شەشەم دا، فەتھى قەللى خەيبەر لە ھەوتەمدا، فەتھى مەككە لە
ھەشتەمدا، غەزاي تەبوك لە نۆيەمدا. دەى پەپرەويكردى پىغەمبەر
(مروودە خوا لەسەربە) فەرزە، لەبەر ئەو ھەيش چونكە خواى پاك و پىرۆز
دەفەرموى: {أَوَّلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ -

سورة التوبة - ۱۲۶/۹ { واتە: سەيرە! ئەو بۇچى ئەمانە لە بەسەرھاتى دلتەزىنى خۇيان پەند و مرناگرن، ئەو دتا بە بەرچاويانەو ئەو دتى پېغەمبەرى خودا تەشريفى ھاتوو بۇ مەدينە ھەر سالى جارى يا دوو جار گىرۆدە دەبن و تووشى كارمساتى ناخۇش دەبن، كەچى ئەو دندە بېعارن عىرەت ناگرن - ئىمامى موجدھيد (رەمەت و رەزاد خودا ھەمە لېئە) دەفەرموى: سەبارەت بە غەزا كەردن ھاتۆتە خوارەو. لەبەر ئەو ھىش چونكە غەزا لەو فەرزانەيە كە دووبارە دەبنەو، دەى لای كەمىش بۇ دووبارە بوونەو دەى فەرزىەك سالى، وەك رۆزوو، وەك زەكات. ئەو دندە ھەيە ھەركاتى دووبارە بوونەو دەى زياتر لەيەك جار پىويست بوو لە يەك سالا، ئەو پىويست دەبى، چونكە غەزا فەرزى كىفایەيە، لەبەر ئەو بەپى پىداويستى ئەندازەى بۇ ديارى دەكرى.

۳۴۸) مەرجه كانى پىويستبوونى غەزا كەردن:

ھەوت مەرجه ھەيە: ئىسلام و رەسەدەبوون و ھۆشى ساغ و ئازادى و ئىرىنەيى و لەشساغى و تواناى شەركەردن. واتە: ھەر كەسى ئەم ھەوت مەرجهى تىادا ھاتەجى، زاناكان بەيەك دەنگ دەفەرمون: ئەو كەسە لەو دەستەيە كە لەكاتى پىويستدا غەزا كەردنى لەسەر فەرزە.

بېپروا بۆيە غەزاي لەسەر نىە، چونكە خوداى گەورە رووى قەسى لە موسولمانانە، نەك لە بېپروايان، كاتى دەفەرموى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ - سورة التوبة ۱۲۳/۹ } واتە: ئەى گەلى موسولمان! جەنگ بكەن لەگەل ئەو ناموسولمانانەدا كەوان لە نرىكتانەو دەو سنوورىان وا بە سنوورتانەو، ھەتا چاوترسىن

ببن و سامو ترسی نیوه بجیته ناو دلیانه و مو زهبرو زهنگو دلیریتان به چاوی خویشان ببینن، ههتا تهمن خوار ببن و چاوی ته ماعتان تی نه برن). له بهر نه وهیش چونکه بیروا که سه رانه دمدا بو نه وهیه که نیمه پاسی نهو بکهین نهک نهو پاسی نیمه بکا. مندالیش بویه غهزای له سهر نیه چونکه خوای گه وره دمفرموی: {لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ - سورة التوبة - ۹۱/۹} (واته: کهسانی لاوازو بی هیزو نه خوش و ههزاری نه دارا که مالیان نیه ههتا بهختی بکهن له ریگهی خودادا، نه گلهیی نه تاوان له سهر نه مانه نیه له نه کردنی غهزادا، به مهرجی دلسوزی خویشان بو خواو پیغه مبه دربرن لهکاتی خویا) دیاره که مندالان بهر لاوازو بی هیزان ده که ون. دیسان له بهر نه وهی که پیغه مبه (مرووده خواه له سهر به) له روژی غهزای به دردا نه م زاتانهی به بچووک دانا، له بهر نه وه ریگهی چوون بو غهزای پی نه دان، واته: زهیدی کوری ثابت و رافیعی کوری خه دیچ و بهرای کوری عازیب و نیبنو عومهر (ره زاه خواه له مموویان به) له سه حیچه یندا دمفرموی: نیبنو عومهر (ره زاه خواه یان لیبه) دمفرموی: روژی غهزای نوحود چوارده سال بووم، ویستم به شداری نهو جهنگه بکه م، پیغه مبه (مرووده خواه له سهر به) ته ماشای کردوم و ههلی سهنگاندم تا بزانی بهرگهی شهر ده گرم یانا، به لام له بهر بچووی ته مه نم به گهن دی نه کردم، وهلی روژی غهزای خهندهق بازده سال بووم، پیغه مبه بو هه مان مه به ست سهرنجی دام، نه مجاره یان ریگهی غه زاکردن پیدام). شیتیش بویه غهزای له سهر نیه چونکه نه رکدار (مکلف) نیه. بویه ش نازادی مهرجه چونکه کوپله غهزای له سهر نیه، چونکه زاتی مه زن دمفرموی: {وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ - سورة التوبة -

٤١/٩} واته: بهسەرو بهمال، به سامان و به گیان خەبات بگێرن - دەى
 ناشکرایه که کۆیله مالى نیه، لهبەر ئەوه بهر ئەم ئایهته دهکهوئ:
 {وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَحِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ}.

جابریش (ڕه‌زاه‌ خواه‌ لایبە) ده‌فه‌رموئ: جاران کاتێ یه‌کێ ده‌هاته‌
 خزمه‌تى هه‌زه‌ت (درووده‌ خواه‌ له‌سه‌ربه‌) که‌ په‌یمانی بداتێ، نه‌گه‌ر
 نه‌یناسیایه‌ ده‌یپرسی: ئایا ئەمه‌ ئازاده‌ یا به‌نده‌یه‌؟ نه‌گه‌ر عه‌رزیان
 بکهدایه‌: ئازاده‌، له‌سه‌ر ئیسلام و خه‌باتگێڕان په‌یمانی ئی و مرده‌گرت،
 نه‌گه‌ر عه‌رزیشیان بکهدایه‌: کۆیله‌یه‌، هه‌ر له‌سه‌ر ئیسلامه‌تى په‌یمانی ئی
 و مرده‌گرت، له‌سه‌ر غه‌زاکردن په‌یمانی ئی و مرنه‌ده‌گرت له‌ غه‌زاشا
 پێغه‌مبه‌ر له‌ تالانی به‌شه‌پشکی بۆ به‌نده‌ دانه‌ده‌نا، ده‌ی نه‌گه‌ر به‌نده‌
 له‌و ده‌سته‌ بوايه‌ که‌ غه‌زا فه‌رزه‌ له‌سه‌ریان له‌ تالانی جه‌نگی کافران
 وه‌ک ئازاد به‌شه‌پشکی بۆ داده‌نا گوتمان نێرینه‌یی مه‌رجی پێویستبوونی
 غه‌زایه‌ چونکه‌ مێینه‌ غه‌زا له‌ سه‌ریان پێویست نیه‌، چونکه‌ خودای
 گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ -
 سورة الأنفال - ٦٥/٨} واته‌: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! هانی
 موسوڵمانه‌کان بده‌ له‌سه‌ر غه‌زاکردن و جه‌نکردن - له‌ عه‌رمبه‌دا
 (صیغه‌) دارێژگه‌ی پیاو جیایه‌ له‌ دارێژگه‌ی ژن، لێرده‌ا له‌م ئایه‌ته‌دا
 دارێژگه‌ی نێرینه‌ به‌کار هاتوو، که‌ (لمؤمنین) له‌لای ئیمامی شافعی
 (ڕه‌زاه‌ خواه‌ لایبە) ژنان به‌ر ئەم دارێژگه‌یه‌ ناکه‌ون چونکه‌ ئەوان دارێژگه‌ی
 تاییه‌تى خۆیان هه‌یه‌ که‌ (المؤمنات)ه‌، چونکه‌ له‌لای شافعی کاتێ ژنان
 به‌ر دارێژگه‌ی پیاوان ده‌که‌ون که‌ به‌لگه‌یه‌ك هه‌بێ له‌سه‌ر ئەو
 به‌رکه‌وته‌.

داریزگه واته: سیغه. له عانیشهیش (هه‌زاه‌خواه‌ایه‌ها) پرسیارکرا. غه‌زای ژنان چیه؟ هه‌رمووی: غه‌زای ژنان هه‌جه. وه‌کی تریش ژن لازه‌بوون و بی وه‌جه له‌به‌ر نه‌وه به‌ر (الضعفاء) ده‌که‌وی، که به‌پی ئایه‌ته‌که‌ی پێشه‌وه غه‌زایان له‌سه‌ر نیه، هه‌روه‌ها نی‌رو می‌یش غه‌زای له‌سه‌ر نیه. توانیش مه‌رجه، که‌واته نات‌ه‌وانا غه‌زای له‌سه‌ر نیه، وه‌ک کو‌یرو نه‌خۆش و شهل، چونکه توانای ئه‌رک و زه‌حه‌مه‌تی غه‌زایان نیه. نه‌وه‌تا یه‌زدانی پاک له‌م گۆشه نی‌گایه‌وه ده‌فه‌رموئ: {لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ - سورة النور - ۶۱/۲۴} هه‌روا غه‌زا له‌سه‌ر نه‌وه هه‌زاره‌یش نیه که نه‌توانئ مه‌سه‌ره‌فی خۆی و خیزانی دابینبکا، به‌ پی ئایه‌تی {وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ} به‌لام نه‌گه‌ر دو‌ژمن له‌سه‌ر سنو‌ور یه‌خه‌ی پێگرتن بوونی مه‌سه‌ره‌فو ژێوار مه‌رج نیه. هه‌تا ئیستا هه‌سه‌مان له‌وه‌یه که کافران پێیان نه‌نابێته ناو ولاتی موسو‌لمانانه، وه‌ ده‌نا هه‌رکاتئ رژانه ناو ولاتمانه‌وه‌و دایان به‌سه‌ر موسو‌لمانانانه وه‌ موسو‌لمانه‌کان سو‌ور ده‌یانزانی هه‌ر کاتئ کافران هه‌ر که‌سیک له‌وانبگرن ده‌یکو‌ژن نه‌وه له‌ هه‌ل و مه‌رجی وادا پێ‌ویسته له‌سه‌ر هه‌موو موسو‌لمانئ که چه‌نده‌ی بو‌ ده‌لوئ به‌رگری له‌ خۆی بکا، نی‌تر له‌ کاتئ وادا بو‌ به‌رگری به‌پی توانا ساغو نه‌خۆش و ئازادو گۆیله‌و ژن و کو‌یرو شهل هه‌موو یه‌گسانن چونکه نه‌وه شه‌ری مان و نه‌مانه، گوشتاری وا به‌رگریه له‌ نایین و له‌ نیشتمان، بریتیی نیه له‌ شه‌ر له‌ پێ‌ناوی ولات گرتندا.

۳۴۹) بىر يارى دىلى بىر وايان:

دىلى بىر وايان دوو جۇرن:-

جۇرى يەكەم: ھەر لەگەل گىران بە خودى گرتنەكە دەبن بە
كۆيلە، ئەمانەيش برىتتىن لە ژنان و لە منالان.

جۇرى دوووم: بە خودى دىلكردنە كە نابن بە كۆيلە، ئەمانەيش
پياوانى رەسىدەن.

جۇرى يەكەم: كوشتىيان لەپاش دىلكردىيان نادروستە، ھەروەھا
شىتتىش، مەگەر شىتتى كە جەنگ بكا، چونكە پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربەئ)
رىگەى كوشتنى نەداون، ئىبنو عومەر (رەزەل خوايان لەبەئ) دەفەر موئ: لە
غەزايەكا پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربەئ) تىپەرى ژنىكى كوژراوى بىنى،
نارمايى دەربرى سەبارەت بە كوشتنى ژن و منال لە غەزادا (ش).

جا ھەركاتى منال يا ژنى بەدىل گىرا يەكسەر دەكرى بە كۆيلە،
چونكە پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربەئ) ژن و منال دىلىشى رىك وەك مالى
تالانى بەسەر جەنگاومرەكاندا دابەش دەكرد، شىتتىش لەم بىر پارمدا دەق
وەك منداال وایە. ژنان بە مەرچى دەكرىن بە كۆيلە كە خاوەن نامەبن،
بەلام ژنى دىلكراو ئەگەر لە خاوەن نامەكان نەبوو، وەك ژنى زەندىق و
بتپەرست، ئەو ئەگەر قەبوولى ئىسلام نەكا لەلاى شافىعى (رەزەل خواە
لەبەئ) دەكوژرى.

جۇرى دوووم: كە برىتتىن لە پياوانى رەسىدە ئەو جارەنووسيان
بە دەستى پىشەوايە، خۆى لە بارەيانەو سەرپشكە لە يەكلى لەم چوار

شته: کوشتن، یا کردن به کۆیله، یا نازادکردنیان به پیاوهتی، یا بهره‌للاکردنیان بهرامبهر به تۆله‌یین، جا ئەو تۆله‌یه سامان بی یا دیلی خویمان بی که له‌لای ئەوان بی. پێشه‌وا له‌مانه کامیان به باش دهرانی نه‌وه دمکا. به‌لگه‌ی دروستبوونی کوشتنیان - نه‌گهر پێشه‌وا به باشی بزانی - ئەم ئایه‌ته‌یه {فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ} پێغه‌مبهریش (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) عقبه‌ی کوری ئەبو موعیطو نه‌ضری کوری حاریشی له‌ روژی به‌دردا دیلکردو به‌ندیکردن له‌ پاشا کوشتنی، به‌لگه‌ی کردنی به‌ کۆیله‌یش نه‌وه‌یه‌که، چه‌زهرت (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) ژن و منالی به‌نی قورمیطه‌و به‌نی مویطه‌لیقو هۆزی هه‌وازی‌نیکرد به‌ به‌ندی و کۆیله، به‌لگه‌ی نازادکردنیش به‌ پیاوهتی ئەم ئایه‌ته‌یه {فَإِمَّا مَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءٌ} پێغه‌مبهریش (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) له‌ روژی به‌دردا به‌ پیاوهتی ئەبو العاصی کوری ربیعی نازادکرد، هه‌روا ئەبو عیزه‌ی چه‌مه‌حی به‌ پیاوهتی نازادکرد، نه‌وه‌بوو موسوڵمانان شومامه‌ی کوری ئوئالیان دیلکردو به‌ستیانه‌وه به‌ کۆله‌که‌ی ناو مزگه‌وته‌وه، تا پێغه‌مبهر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) به‌ره‌للا کرد، به‌لگه‌ی تۆله‌ وهرگرتنیش ئەم ئایه‌ته‌یه {فَإِمَّا مَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءٌ - سورة محمد - ۵/۴۷} واته: جا پاش نه‌وه یا به‌ پیاوهتی دیله‌کان به‌ره‌لا بکه‌ن یا به‌ بهرامبهر به‌ ئەندازه‌یی مال نازادیان بکه‌ن - پێغه‌مبهریش (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) دیله‌کانی غه‌زای به‌دری به‌ بهرامبهر به‌ مال نازادکرد. نه‌وه‌نده هه‌یه نه‌گهر دیلکراوه‌که خۆی به‌نده بوو سه‌ره‌پشکی تیانایه‌ته‌جی، به‌لگوو یه‌کسه‌ر ده‌کرئ به‌ کۆیله. هه‌ر که‌سیکیش له‌ پێش دیلکردن و به‌یده‌ست کردنی‌دا موسوڵمان بیی سه‌رو مالی خۆی ده‌پاریزی، به‌پێی فه‌رمووده‌که‌ی (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌):

هه رمانم پي كراوه كه جهنگ بكهه له گهه له هه خه كه هه.. تاد. له باسي
برپاري نويز نه كه ردا، له پيش باسي غه زاوه رابورد. مندالي بچوو كي
خوشي ده پاريزي، حوكم ده كرئ به ئيسلامه تي نه وانيش ده بن به
پاشكو خوي، له سه ر برپاري هه رمووده ي ساغ هه ركاتي باپيره
موسولمان بوو كورمزاكانيشي ده پاريزي، به مه رجئ منال بن، له مه دا
شيتيش برپاري منالي بو هه يه. هه روا زنيش هه ركاتي موسولمان بوو
سه رو مال و منالي خوي ده پاريزي. به لام منالي گه و ره به هو ي
موسولمان بووني باوك و دايكه وه ناپاريزي چونكه خوي بو موسولمان
بوون سه ر به خويه!.

٣٥٠) موسولمان بووني منال:

له كاتي هه بووني يه كي له م سئ هو يه دا برپاري موسولمانه تي
منال ده درئ:

يه كه هه: باوكي يا دايكي ئيسلام ببئ، بو نه م مه به سته باپيره و
نه نكيش له پايه ي باوك و دايكان، به پي ئايه تي {وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ - سورة الطور -
٢١/٥٢} واته: وه نه و كه سانه كه باومرپان كردوو له سه ر شيوه يه كي
ته واوي دامه زراو، وه بوون به هو ي باومرپه ي ناني نه ته وه كانيشيان، نه وه
له پاشه روژا نه وه كانيشيان ده به ينه پايه ي به رزي نه وان، بو چاوو دل
روشنكردي نه وان. وه كي تريش له شويني منال بو حوكم كردن به
موسولمان بووني ببئ به پاشكو ي ديكه ري موسولماني، دياره بو نه وه

باشتر دهبی به پاشکوی باوکی یا دایکی، چونکه باوک و منال، یا دایک و منال پارچه‌ی یه‌کترین و خوین تیکه‌ئن.

دووم: به ته‌نیا دیلبکری، باوک و دایکی له‌گه‌لدا دیل نه‌کرای، دیلکه‌ره‌کە‌یشی موسولمانی، له‌م کاته‌یشا برپاری موسولمانه‌تی دهری و ده‌کری به پاشکوی دیلکه‌ره‌کە‌ی، نه‌مه‌یش به یه‌کگرتن وایه، سه‌ره‌پای نه‌وه‌یش ده‌لین: منال سه‌ره‌وکاری خوی پی ناکری، قسه‌ی ده‌گه‌رو برشتی نیه، دهبی به دواکه‌وته‌ی دیلکه‌ره‌کە‌ی، چونکه به‌خیوکردن و په‌روم‌ده‌کردنی له‌سه‌ر دیلکه‌ره‌کە‌یه‌تی ریک وهک له‌وه‌وپیشی باوکی.

سییه‌م: منالی دۆزراوه‌ی ولاتی نیسلام بی، چونکه مادام زۆر تری خه‌لکه‌که‌ موسولمانن و ولاتیش ولاتی موسولمانه‌ نه‌و لایه‌نانه زال دهبی، له‌به‌ر نه‌وه‌یش نیسلام هه‌ر سه‌رده‌که‌وی، نابی هیچی تر سه‌ری بکه‌وی، وه له‌به‌ر نه‌وه‌یش که پیغه‌مبه‌ر (درووه‌ خواه له‌سه‌ریه‌) ده‌فه‌رموی: هه‌موو مندالی کاتی له‌ دایک دهبی به‌ سروشت، به‌ خوداکرد نه‌ماده‌یه‌ بو خودا ناسین، به‌لام له‌وه‌دوا باوک و دایک و په‌روم‌ده‌کە‌ری و نه‌ریت و باوی ناو کۆمه‌ل ده‌یگۆرن و له‌ری دهری ده‌که‌ن، جا یا ده‌یکه‌ن به‌ جووله‌که‌ یا به‌ گاور یا به‌ ناگر په‌رست، یا به‌ بوت په‌رست و فره‌ خواو شتی تری و، پیاوی عه‌زیکرد: قوربان! نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! باشه‌ پیمان به‌ه‌رموو نه‌گه‌ر نه‌و مناله‌ به‌ ساوایی له‌ پیش نه‌و گۆرین و له‌ری دهرکردنه‌دا به‌مری چاره‌ نووسی چیه؟ فه‌رمووی: خودا خوی باش ده‌زانی نه‌گه‌ر نه‌و منداله‌ گه‌وره‌ ببوایه‌ کارو کردموه‌ی چی ده‌بوو (ش = شه‌یخان: بوخاری و موسلیم).

بىزانن:

جوكمىكردن بە موسولمانەتتى مىنالى دۇزراوہ تايىبەت نىيە بە ولاتى
ئىسلامەوہ، بەلگەو ئەگەر ولاتەكە ولاتى كىرىش بى، بىرىرى
موسولمانەتتى مىنالى دۇزراوہكە دەدەين، بە مەرجى ئەو ولاتە
موسولمانى تىبابى، چونكە پىغەمبەر (مىروودە خىوا لەسەربە): دەفەر موى:
(ئىسلام زىاد دەكا، كەم ناكە) (ئەبو داوود گىپراوۋىيەتەوہ. بىروانەتاج/ ۳ ل
— ۵) بەلام بەھەر حال ئەگەر پەيماندار (نىمىيە) يەك هات گوتى:
مىنالى مەوہ بەلگەى ھەبوو، بەلگەىكى وا كە بىنەجەى پى بچەسپى،
ئەو مىنالىكە دەلكى بەوہوہو دەبى بەھى خوى، لە كىرىشدا ھەر دەلكى
بەوہوہو، چونكە بەلگە لە ولات بەھىز ترە. واتە: ساخبوونەوہى بىنەجە
بە بەلگە بەھىز ترە ھەتا ساخبوونەوہى نايىنى بەھوى ئەوہوہو كە لە
ولاتى ئىسلامدا لە دايك بووہ دادەنرى بە موسولمان.

۳۵۱) باسى كەلوپەلى كوژراو:

باسى ھەيە لەم باسەدا پىي دەگوترى (سەلەب) سەلەب لە زامان
واتە: شت بە زور سەندن، لە شەرعا: بىرپىيە لەوہ موسولمانى لە
غەزادا ناموسولمانى بكوژى و تفاقو كەلوپەلەكەى رووت بىكاتەوہو بىبات
بۇ خوى. سەر بەلگەى ئەمە ئەم فەر موودەيەتى (مىروودە خىوا لەسەربە): كەسى
لە غەزادا ناموسولمانى بكوژى و بەلگەى ھەبى لەسەر ئەوہ كە خوى
كوشتوويەتى، ئەوہ رووتى بىكاتەوہو بۇ خوى و تفاقو كەلوپەلەكەى بىبا
بۇ خوى. (ش) ئەبو داوود دەگىرپىتەوہ كە ئەبو طەلجە (مەزەلە خىوا لىبە) لە

روژی غهزای خهیبهرا بیست پیاو دهکوژی، وه تفاقو کهلوپهلی همر بیستیان دها بۆ خوی. نیتر خواه له شهپر مهیداندا بیکوژی، یا لهناو ریزی شهپر دا بیکوژی، یا له پشتیهوه بۆی بجی و بیکوژی یهکسانه، چونکه نهبو ههتاده (رهزاه خواه لیتنه) دهههرموی؛ له سالی غهزای حونهپندا، لهگهڵ ههزهدا (درووده خواه لهسهرهه) دهرچووین، کاتێ بههرهنگاری ناموسولمانهکان بووین له سهههتاوه موسولمانهکان زال بوون وسهری دوان سههرکهوتن، پیایوێکم دی له بتپهرستهکان پیایوێکی موسولمانی دابوو بهزهویداو لهسهری دانیشتبوو دهیویست بیکوژی، منیش سوورپێکم بۆی خواردو له پشتیهوه بۆی چوومو شمشیرپێکم مائی بهسهر نهپهه شانی دا گهیاندمه سهر جیگهی کاریگههه، لهگهڵ نهوهیشا پهلاماری دامو باوهشی پیاما کردو به گوشینیکی وا گوشیمی مردنم به چاوی خۆم دی، بهلام دوا نهوه کهوته گیانهلاو تلیسایهوهو منی بهردا، بهره بهره سوپای نیسلام شکستیان تی کهوت منیش رامکرد، لهپێ گهیشتم به عومهری کورپی خهطاب (رهزاه خواه لیتنه) ههرمووی: نهوه نهو خهلکه جییانه بۆچی وا شکان؟ گوتم: ههرمانی خودا وابوو، چارهنووسی خودایی رهتبوونهوهی نیه، له پاشدا خهلکهکه گهپانهوهو شیرانهو مهردانه تی ههلهچوونهوهو له دهووری ههزهدا (درووده خواه لهسهرهه) وهک شورای پۆلایین ناخلهیان داو گوێ سههرکهوتنیان له مهیدانا، به ههلهتهی پالنهوانهیان، به دوژمن بهجی هیشتهو ئالای ههمیشه سههربهرزو سههرکهوتووی موچهمههیدیان دیسانهوه له مهیدان شهکانهوه، جا لهپاش سههرکهوتن ههزهدا (درووده خواه لهسهرهه) دانیشتهو ههرمووی: کهسێ له غهزادا نا موسولمانی بکوژی و بهلگهی هههه بهسهر نهوه، نهوه با کهلوپهلو تفاقهکهی رووت بکاتهوهو

بیانات بو خوی. تا نهوئ که دهفهرموئ: پیغمبر (مروود، خواو لهسهوبو) تفاقئ نهو کوژراوهی دابهمن (ش/د/ت) (له نهصلهکهو له نهصلئ نهصلهکهدا دهفهرموون: له سائی فهتئی فهلای خهیبهردا. بهزمینم نهمه ههلهیه، راستهکهی رۆژی غهزای حونهینه، وهک بهنده نوسیومه. بپروانه: تاج/۸ ل — ۱۴۸. کوردی تاج جلد/ ۴ ص ۲۸۲ عهرهبی. شهرحی صهحیحی موسلیم نهوهوی/ ۱۲ ص ۵۷، عمدة القاری ج/ ۱۵ ص ۶۸، عمدة القاری ج/ ۱۷ ص ۲۹۹، اقتران النیرین بهرگی/ ۴ لاپهړه/ ۲۸۹. به بوچوونی من له کفایه الاخیارهکهدا ههلهی نووسیاره، یا ههلهی چاپه، له دهست خهتهکهدا حنین باش نهنوسراوه به خیبر چاپکراوه، دانهری فیهولویهسهرهکهیش بهبئ تهحقیق روونووسی کردوو. والله أعلم — ومرگیږ).

نهگهر زیانیشی له کوئل بخا وهک کوشتنی وایه، وهک نهوه به برینی زۆر کوئهواری بکا، یا نهندامه سهرهکییهکانی پهک بخا، وهک نهوه کوپری بکا، یا ههر دوو دهستی، یا ههر دوو قاجی بپری، له ههل و مهرجی وادا تفاق و کهلوپهلهکهی هی خویهتی، لهسهر فهرموودهی رۆشنتر (الاضر) نهگهر دیلیشی بکا ههروایه، چونکه بهدیگردنیش زیانی له کوئل موسولمانان دهکهوئ، نهگهر به کۆمهلی بیپروایی له غهزادا بکوژن له کهلوپهلهکهیدا دهبن به هاوبهش.

۳۵۲) دابه شکردنى مالى تالانى:

تالانى به عهرمى ناوى (غهنيمه)يه، له غهنم ودرگير اووه كه به واتا قازانجه، له زاراوى شهرعى پيروزدا: نهو ماله يه كه به زور له بېر وای شهرکهر ودرده گيرئ، كه داده نرئ به دهستكه وتى جهنگ، خواى به هوئ كوشتاره وه بئ، يا به هوئ غاردانى ماین و نه سپو و شترو هيسترو گويرئزو پاپوزو نوتومبيلو شتى تری واوه بئ، له هه موو جوړه كه رسته و تفاقى تری جهنگ. به وشه (شهرکهر) مالى پاشگه ز درده چئ، چونكه نه وه به مفت ه مال (فهيا) داده نرئ، نهك به تالان، بنه ماى سهر به لگه بو تالانى نه م نايه ته يه (واعلموا انما غنمتم من شئ فان لله خمسہ وللرسول - نه نفال - ۸/۴۱) واته: نهى كهلى ئيسلام! نهو تالانى يه كه به جهنگ ودرې بگرن له بېر واکان، چ كه مى چ زورى، نه وه پيوسته كه پينجيه كى بهش بكه نه وه بهم دهستووره كه وا دئ: پينجيه كى نهو پينجيه كه بو خوداو پينجه مبه ر).

پشكى پينج يهك له سامانى تالانى جيا دهكرېته وه نهو چوار پينج يه كه كه تری به سهر جهنگا ودره گانا له سهر نه م ياسايه دابهش دهكرئ: يهك پشك بو پياده و سئ پشك بو سوار، چونكه پينجه مبه ر (درووه خواه له سه وېد) له غه زای خه يبه ردا ناواى كردووه، نه م سئ پشمه كه ددرئ به سواره به شى ديارى كراوى خو يه تى، له بهر نه وه يهك ماینى پئ بئ يا زياتر ژماره ي پشكى بو زياتر ناكړئ. چونكه له روژى خه يبه ردا زوبه ير چهند ماینى كى پئ بوو له گه ل نه وه يشدا پينجه مبه ر به شى يهك ماینى پئى دا (ئيبنو ماجه) له گيرانه وه يه كى نه بو داووددا: يهك پشك بو

پیادهو سێ پشك بۆ سواره، دوو پشك بۆ ماینهگهی ژیری و پشکی بۆ خۆی. له گفتم (لهفظ) یکی بخاریدا: دوو پشکی بۆ مایین دادهناو یهك پشك بۆ خاوهنهگهی.

مه‌رجی ئه‌و كه‌سه‌ی شایانی ئه‌م به‌شه‌ پشكه‌یه‌:

مه‌رجی یه‌كه‌م: ئیسلامه، بێ‌پروا پشکی نیه، به‌لام نه‌گه‌ر به‌ فه‌رمانی پێشه‌وا ئاماده‌ی شه‌رك‌ردن بوو سووكه‌ به‌شیکی پێ دهری، چونكه‌ جووله‌كه‌كانی به‌نی قه‌ینوقاع، له‌ شه‌رك‌دا یارمه‌تی پێغه‌مبه‌ریان دا، له‌سه‌ر داوا‌ی خۆی (درووده‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌ربه‌) له‌ دوا‌ییدا له‌ ده‌سكه‌وتی جه‌نگ سووكه‌ به‌شیکی پێیاندا، نه‌گه‌ر به‌بێ‌ فه‌رمانی پێشه‌وا له‌ خۆیه‌وه ئاماده‌ی جه‌نگ بوو هه‌یچی پێ نادری، ئه‌و سووكه‌ به‌شه‌ شتیكه‌ ناگاته‌ پشکی پیاده. پێشه‌وا به‌كو‌وششی خۆی ئه‌ندازه‌ی به‌پێی شوێن بۆ داده‌نی، بۆ وێنه‌ زیاتر به‌ شه‌ركه‌ر ده‌دا هه‌تا كه‌سیکی تر، زیاتر به‌ شه‌ركه‌ری ده‌دا كه‌ زیاتر شه‌ركه‌كا هه‌تا ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌ كه‌مه‌تر شه‌ركه‌كا، هه‌روا زیاتر به‌ سوار ده‌دا له‌ چاو پیاده‌دا، زیاتر به‌و ژنه‌ ده‌دا كه‌ تیماری زامار ده‌كا له‌ چاو ئه‌و ژنه‌دا كه‌ ئاگاداری تفاقیان ده‌كا. ئیتر به‌پێی سوودو قازانجی خاوه‌نی سووكه‌ به‌ش به‌شی بۆ زۆرو كه‌م ده‌كری.

مه‌رجی دووهم: ره‌سیده‌ بوونه، منال پشکی نیه، گه‌رجی پێشه‌وا‌یش رێگه‌ی پێ دابی، به‌لام چکیکی پێ دهری، چونكه‌ هه‌رچۆن بێ هه‌ر قازانجی هه‌یه، هه‌ر هه‌یج نه‌بێ تارمایی موسو‌لمانانی پێ پتر ده‌بێ و قه‌ره‌با‌ئعیان زۆر ده‌كا. فه‌رمایشتی شافیعی (ره‌زای خوا‌ه‌ له‌بێ) وا ده‌گه‌یه‌نی، كه‌ پێغه‌مبه‌ر خۆی (درووده‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌ربه‌) چکیکی پێ داوه، به‌لام

پشك بؤ منال دانانری، چونكه لهو دهستهیه نیه كه غهزاگردن له
سهریان پئویسته (چك: شتی كهه: سووكه بهش).

مهرجی سییهه: نازادییه، لهبهر نهوه بهنده پشکی نیه، چونكه
نهمیش له دهستهی پئویستبوونی جهنگ نیه، بهلام چکیکی پی دهری،
چونكه ههم سوودی ههیه، ههم تارمایی موسولانان لهبهر چاوی
بیروایان پتر دهكا، لهبهر نهوهیش كه پیغهمبهر خوئی (درووده خواه لهسهربو)
له رۆزی خهیهردا له دهسكهوتی جهنگ چهکیکی دا به عومهیری
بهندهی نهبو لهخم. (تیرمیذی گیراویهتهوه، وه دهفهرموئ:
فهرموودهیهکی جوانی ساغه) (چکپیدان واته: رهضخ - وهرگیر).

مهرجی چوارهه: هۆشی ساغه، شیت پشکی نیه چونكه لهو دهسته
نیه كه غهزاگردن پئویسته لهسهریان لهسهر قسهی ئیمامی ماوهردی
(رهعمهتورهزه خواه لیبه) پیغهمبهر (درووده خواه لهسهربو) چکیکی به شیت داوه.

مهرجی پینجهه: نیرینهیه، ژن پشکی نیه، چونكه نهوهیش له
دهستهی پئویستبوونی غهزا نیه، بهلام له دهسكهوتی جهنگ سووكه
بهشی پی دهری، میردی ببی یا نهیبی یهكسانه، چونكه ئیبنو عههباس
لهو نامهیهدا كه وهلامی نهجدهی ههرووری تیادا داوهتهوه دهفهرموئ:
(بهئی پیغهمبهر (درووده خواه لهسهربو) ژنانی دهبرد بؤ غهزا، ئهرکیان نهوهبوو
تیمارو دهرمانی زامارهگانیان دهگرد، له تالانیش بهخشیشی دهدانئ،
بهلام وهك پیاوان پشکیان بؤ دانهدهنرا) (م/ د/ ت/ ن).

ئهه چوار پینجهیه كه ئاوا وهك باسکرا دابهش دهگری پینج
یهكهکهی تریش ئاوا دابهش دهگری: دهگری به پینج بهشهوه، پشکیکی

هی پیغمبهر خوی بووه لهکاتی ژيانی خویدا، بهپیی نایهتی (فان لله
خمسه وللسول) تهنیا بۆ پیرۆزی له سهرهتای نهم پشکهوه ناوی خودا
هینراوه، یا بۆ نهوه که بزانی که نهم پشکه تایبته نیه به کاتی ژيانی
پیغمبهرهوه بهس، به جوریکی وا که لهپاش مهرگی خوی تهواو بی،
بهلکوو له پاش خووشی بۆ بهرژهوهندی موسولمانان خهرج دهکری،
چونکه عهمری کوری عه بهسه (رهزاه خواه لیبه) دهفهرموی: پیغمبهر
(درووه خواه سهره لهسهره) جاری لهلای وشتریکا - له مالی تالانییه که -
نوێزی بۆ کردین، که سلاوی دایهوه تهلی تووکی له تهنشتی وشتره که
هه لگرتو فهرمووی: پینج یهکی لی دهرچن ناهم تهله مووه چیه، له
دهستکهوتی مالی تالانی ئیوه به من هه لال نیه، له هه مان کاتا نهو
پینج یهکهیش دیسان ههر دهگه پتهوه بۆ خوتان. دهی نهو پینج یهکه
کاتی دهگه پتهوه بۆ گشت موسولمانان، وهک فهرمووده که دهفهرموی، که
خهرج بکری بۆ بهرژهوهندی گشتی، که گرنگترینان قایمکردنی
که لینهکانی سهر سنووره، چونکه هوی پاراستنی سهر و مال و نامووسی
هه موو موسولمانانه، له پاش نهویش ههرکاری گرنگترین پیشت دهخری.

پشکی دووه: دهری به خزمانی پیغمبهر (درووه خواه له خۆه رهزاه خواه له
خۆه به) که له نهوهی هاشمو له نهوهی موطه لیب بن و بهس، لیی نادری
به کهسی تر، بهپیی فهرمووده کهی جوبهیری کوری موطعیم (رهزاه خواه
لیبه) که دهفهرموی: من و عوسمانی کوری عهفان چووینه خزمهتی
هه زهت (درووه خواه لهسهره) عهزیمانکرد: قوربان! نهی پیغمبهری خودا!
له پینج یهکی پینج یهک (واته: له خۆمسلوخمس) بۆچی بهشی
به رهبابی بهنی موطه لیب و به رهبابی بهنی هاشم دهدهی که چی بهشی

ئىمە نادەي، وەلحال ئىمەو ئەوان ھەرسى لامان بۇ تۆ يەگىن و بۇ خىزمىيەتى لە يەك پايدەداين؟ ھەرمووى (دروىدە خواھ لەسەربە): ئاخر بەرەبابى بەنى موططەلىب و بەرەبابى بەنى ھاشم يەك شتن، لەبەر ئەودى كە لە سەردەمى پېش ھاتنى ئىسلام و لە دوا ھاتنى ئىسلامەودە پىشتى يەگىيان گرتوودە پىشتى يەگىيان بەرنەداودە. جوبەير ھەرمووى: پېغەمبەر (دروىدە خواھ لەسەربە) ھىچ بەشى دانەنا بۇ بەرەبابى بەنى عەبدولشەمس و بۇ بەرەبابى بەنى نەوفەل. (بوخارى) جوبەير خۇي لە بەرەبابى نەوفەلە، عوسمانىش لە بەرەبابى عەبدوشەمسە، پېغەمبەرىش لە بەرەبابى ھاشمە. ھاشم و موططەلىب و نەوفل و عەبدوشەمس چوار برابرەون، ھەر چوارىيان كورى عەبدومەنافن. ئەم پىنج يەگە وەك كەلەپور بەش دەكرى بە سەريانا، دوو بەش بۇ نىرىنەيان و يەك بەش بۇ مېينەيان..

پىشكى سىيەم: دەدرى بە ھەتيوى ھەزار، چونكە ئەم پىشكە دانراودە بۇ ئەوان ھەتا گوزمرانى پى بكەن بۇ ھەتيوى دەولەمەند نىە، چونكە دەولەمەندىي ھەتيو بۇ گوزمران لە باوك بەھىزترە، دەي لە شويىن مەنل لەگەل باوكى ھەزارا كە لەمال كەم ھىزترە لەم پىشكە بەشى نەدرى ئىتر چۆن خۇي دەولەمەند بى بەشى دەدرى.

پىشكى چوارەم: دەدرى بە ھەزاران، بەپىي ئايەتە پىرۆزەكە، چونكە ھەزارىش بەر وشەي (مىكېن) دەكەوى، كە لە دەقى ئايەتەكەدا ھاتوودە.

پىشكى پىنجەم: دەدرى بە رىبوار، بەپىي ئايەتە پىرۆزەكە، دەق وەك زەكات بەپىي ئەندازەي پىويستى سەرف دەكرى بۇيان، مەرجە

له کاتی به شپیداندا ریږاوه که پیوستی پی هه بی، وهک نه وه پاره ی لی
برایی.

(۳۵۳) مفتہ مال (مال الفی):

مفتہ مال به عهده بی ناوی فهینه، له زمانا له وشه ی (فاء)
ومرگراوه که به واتا (گه رایه وه) یه. له شهرعا نهو سامانه یه که به بی
شهر و شور له کافران ده سیئرئ، وهک مالئ له ترسی موسولمانان به
جیبیان هیشتبی، یا وهک سهرانه و خهراج، یا وهک نهو مالیه که له
پهیمانداریکی مردووی بی که له پوورگر، به جی مابی، یا هر مالیکي
تری وا، یا وهک مالئ پاشگهز، له پاش کوشتنی، یا له پاش مردنی، جا
نهم مفتہ مالیه ش ده کرئ به پینج پشکه وه، پینج یه کی دهرئ به و
تاقمانه ی که له باسی تالانیدا رابوردن. نهو چوار پینج یه که گانی تری
له گهل پینج یه کی پینج یه کی تالانی جهنگا هینی پیغه مبر بوون
له کاتی ژبانی خویدا، که رهسته ی جهنگی پی ناماده ده کرد بو چاو
ترساندن دوزمن، به لام له پاش خوی مووجه ی سهر بازه گانی سوپای لی
ده درئ، که پیشه و ناماده یان دهکا بو غه زاکردن، که ناویان له دیوانی
دهوله تا تو مار ده کرئ، به مهرجی نهم مهر جانیه یان تیادا بی: نیسلام و
نهرکداری (ته کلیف) و نازادی و له شساغی، چونکه بهم جور ه که سانه
دوزمن چاو ترسین ده بی و زیانی دوور ده که ویته وه، جا پیشه و چوار
پینج یه که که یان به سهردا دابهش دهکا به پی پی پیداو یستی خویان، به لام
مهرج نیه به یه کسان دابهش بکرئ به سهریانا، به لکوو دروسته
مووجه ی بریکیان پتر بی له مووجه ی بریکی تریان. جا پاش نهمه
نهر شتیکی لی مایه وه خهرج ده کرئ بو بهر ژه وه نده گانی تری

موسولمانان، له چه شنی تازه کړنده وهو قایم کړدنی قه لاگان و پر کړنده وهی که لینی سهر سنوورده گان و کړینی چه ک و شتی تری وا.

۳۵۴) بریاره کانی سهرانه (الجزیه):

جزیه وشه یه کی عمره بیه، به کوردی ناوی سهرانه یه، له زمانا بهو باجه دهگوتری که له سهر بهیمانداره گان دانراوه، بویه پیی دهگوتری جزیه، چونکه جزیه به واتا له جیاتی و بریتی که وتنه، له شوینه شدا سهرانه که، له جیاتی کوشتنی خاونه که یه تی، چونکه نه سهرانه یه بهرام بهر بهو یه که نیمه وازیان لی بهینین! له شهرعا: گریدانیکی تایبه ته: بیروا له نه ستوی خوی دهگری. بهر له یه کگرتن سهر به لگهی رهوا بوونی سهرانه نه م نایه ته یه: { قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ - سورة التوبة - ۲۹/۹ } واته: جهنگ بکه نه گهل نهو که سانه دا که نیمان و باومری ساخیان به خوداو به روژی دواپی نیه، چونکه نهو هی که خوداو پیغه مبهری خودا قه دمه غیان کردو وهو به حهرامی داده نین نهوان نهو به حه لال داده نین و به حهرامی نازانن و رهتار ناکه نه به رهتاریکی وا که پریکی یاسای خودایی بی، نهو که سانه یش وه که نهو جووله که و گاورانه که نامه ی ناسمانیان بو هاتو وه، به لام گوړپویانه و دهستکاریان کردو وه، دهی بهرده وام جهنگ بکه نه گهل نه مانده دا هه تا به ملکه چی به دهستی خویان و به سهر شوړی سهرانه تان دده منی).

ئەو رەحمەنی کۆری عەوف (رەزاه خەواد لایەت) دەفەر موی: پێغەمبەر
خۆی (دروودە خەواد لەسەربە) سەرانی لە ئاگر پەرستەکانی ولاتی هەجەر
و دەدەگرت. (ب/ د/ ت) حەزەرت (دروودە خەواد لەسەربە) دەیفەر موو: ریک وەك
خاوەن نامەکان رەفتاریان لەگەڵدا بکەن (بوخاری) پێغەمبەر (دروودە خەواد
لەسەربە) سەرانی لە خەلکی نەجەران و مردەگرت (ئەبو داوود) هەروەها لە
خەلکی ئەیلەیش سەرانی و مردەگرت. حیکمەتی وەرگرتنی سەرانی
ئەمەیه: بۆ ئیمە دەبێ بە مایە کۆمەکی و یارمەتی، بۆ ئەوانیش دەبێ
بە مایە سەرشۆری و ریسواکردن، دووریش نیە کە بەرەبەرە ئەو
سەرانیە ببێ بەهۆی ئیسلام بوونیان.

بزانە:

پەیمانەستن لەگەڵ ئەمانەدا دەبێ هەر لەگەڵ پێشەوادابی،
ئەگەر لەگەڵ خۆی یا لەگەڵ جێداری ئەودانەبێ دانامەزری، چونکە
شتی وا لە بەرژەوەندە هەرە گەورەکانە، لەبەر ئەوە دەبێ لەگەڵ
کەسیکەبێ کە مافی رەچاوەکردنی گشتیی هەبێ!

٣٥٥) مەرجەکانی پێویستبوونی سەرانی:

ئەم پێنجەن:

یەکەم: رەسیدە بوون، منال سەرانی لەسەر نیە.

دووەم: هۆشی ساغ، شێت سەرانی لەسەر نیە چونکە پێغەمبەر
(دروودە خەواد لەسەربە) کە مواعادی نارد بۆ سەر یەمەن پێی فەر موو: کە لە

هموو سهرئ که رهسیده بووبئ و موکهلهف بئ دینارئ سهرانهئ ئی بسینئ. دهئ چه مک و مهفهوومه کهئ نه وهیه: که سهرانه له سهر منال و شیت دانارئ، له بهر نه وهیش چونکه منال و شیت بهئ سهرانهیش گیانیان پاریزراوه.

سییه م: نازادییه، که واته سهرانه له کۆیله و مرناگیرئ، به پیئ فهرمووده کهئ عومهر (ره زاهواه لیبه) که دهفه موئ: کۆله سهرانهئ له سهر نیه. ماومردی ئه م فهرمووده یه به فهرمایشتی پیغه مبهرداناوه. له بهر نه وهیش چونکه کۆیله خوئ ماله، مائیش سهرانهئ له سهر نیه، پاش مهرگه و بهندهئ بهش بهش و کاغه ز پیدراویش له م لایه نه وه وه کۆیله وان سهرانه یان له سهر نیه.

مهرجی چواره م: نیرینه یه، سهرانه له سهر ژن نیه، به پیئ نایه تی {قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ} تا کو تایی نایه ته که که توژی له مه و پیئ رابورد. ژن بهر نه مه ناکه وئ چونکه عومهر (ره زاهواه لیبه) نامهئ نووسی بو سهر له شکره گانی: سهرانه دابنئ له سهر پیاوان، سهرانه دامه نئ له سهر ژن و منال. له بهر نه وهیش که ژن خوئ بهئ سهرانه یه خوینی پاریزراوه، له لایه کی تریشه وه ژن خوشی هه رماله، مائیش سهرانهئ له سهر نیه.

مهرجی پینجه م: نه وهیه نه وه که سهئ که عه قدی جزیه ی بو دهرئ و سهرانه ئی و مرده گیرئ ده بی یه کی بئ له مانه: له خاوه ن نامه کان بئ، یا شوبه وه گومانی خاوه ن نامه یان ئی بکری، گا ورو جووله که خاوه ن نامه ن، ناگر په رستیش شوبه ی نه و دیان ئی دهرئ که

كاتى خۇي پېغەمبەرو نامەيان بوو، بەللام بە تىپەر بوونى رۇژگار دىنەكەى خۇيان تېكدادە.

چونكە پېغەمبەر خۇي (مروودە خوام لەسەربە) سەرانهى لە ئاگر پەرست و مردەگرت وە دەیفەرموو: رِيَك وَهك خاوەن نامەكان حیسابیان بۆ بکەن و چ رەفتار و مامەلەیی لەگەل خاوەن نامەكان دەكەن هەمان رەفتاریش لەگەل ئاگر پەرستەكان بکەن. بەللام ئەوانەى كە نە نامەيان هەیه و نە گومانى خاوەن نامەییان ئى دەكرى سەرانهیان ئى و مرناگیرى، ئەوانە یا دەبى موسولمان ببن یا دەكوژرین، چونكە خواى گەورە فەرمان دەكا كە جگە لە قەبوولى نایینی ئیسلام هیچی تر لەهاو بەشپەیداكەران قەبوول ناكړى وەك دەفەرموى: {فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَخْصِرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - سورة التوبة - ۵/۹} واتە: ئەوجا لەهەر كوئى ئەم هاوبەشكەرانه بەر هەوێلتان كەوتن دەستیان ئى مەپاریزن بیان كوژن و بیان گرن و تەنگیان پى هەلچن و لە هەموو لایەك بۆ سەیان بۆ بنێنەوه و ژانیان ئى تال بکەن و مەهیلن هاتوچۆ و ئالوویل و مامەلە بکەن، جا ئەگەر تۆبەیان لە كوفر كردو نوێژەكانیان بەرێكۆپىكى كردو زەكاتیان دا ئیتىر ئابڵوقەیان لەسەر لابەرن و رێگەى ژيانى ئاسایان بدم و وەك خۆتانان تەماشای بکەن، لە راستیدا خودا تاوانپۆش و خاوەن رحمەتە). ئەمانە وەك بتيپەرست و رۇژ پەرست و مانگپەرست و وینەى ئەمانە، پاشگەزیش سەرانهى ئى و مرناگیرى، یا تەوبە دەكا یا دەكوژرى.

۳۵۶) نه‌ندازه‌ی سهرانه (مقدار الجزیه):

لای که‌می سهرانه دیناریکه، که بریتیییه له مسقالی ئالتوون، دادهنرئ له‌سهر هه‌ژاری کاسپکار، که سالی جاری ئهو سهرانه‌یی بدا، له‌سهر پیاوی میانه‌ی نه‌هه‌ژارو نه ده‌وله‌مه‌ند سالی دوو دیناره، له‌سهر پیاوی ده‌وله‌مه‌ند چوار دیناره. ئه‌مه سهر مه‌شقی ئیمامی عومهره (ره‌زاه خواه لیبه) ئه‌وه‌بوو که عوسمانی کورپی حنیفی نارد بۆ سهر کووفه فهرمانی پیکرد که به‌م شیویه سهرانه له ناموسولمانه‌کان و مرگری؛ له ده‌وله‌مه‌ند چلو هه‌شت درهم، که ده‌کاته چوار دینار له پیاوی میانه بیست و چوار درهم، له پیاوی هه‌ژار دوازه درهم، که ده‌کاته دیناری. بایه‌خ به ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌ژاری به‌پیی کاتی و مرگرتنی سهرانه‌که‌یه نه‌ک به‌کاتی به‌ستنی په‌یمانی سهرانه‌که. به‌لکه‌یه‌کی تریش هه‌یه له‌سهر ئه‌وه که‌لای که‌می سهرانه دیناریکه ئه‌ویش ئه‌مه‌یه: کاتی حه‌ز مه‌ت (درووده خواه له‌سهر به) مو‌عاذ ده‌نیرئ بۆ سهر ولاتی یه‌مه‌ن فهرمانی پیده‌کا: که‌له هه‌موو پیاویکی ره‌سیده‌ی هۆشیار سالی دیناری سهرانه و مرگری، یا بایی دیناری مه‌غافیری و مرگری. مه‌غافیری جوۆره‌ چلو به‌رگیکه له گوندیکی یه‌مه‌ن دروست ده‌کرا ناوی مه‌غافیر بوو، وه‌ک چۆن له ولاتی خو‌مان ده‌گوترئ: شالی هه‌ورامان، یا رانک و چۆغه‌ی شاربازێڕ (حه‌دیئه‌که ئه‌بو داوودو تیرمیذی گیراویانه‌ته‌وه. تیرمیذی ده‌فه‌رموئ: فه‌رمووده‌یه‌کی جوانی دروسته، حاکمیش ده‌فه‌رموئ: فه‌رمووده‌یه‌کی دروسته به‌پیی مه‌رجی هه‌ردوو پیره).

سوننه ته بؤ پېشهوا که له پهماننامه کهدا، له پاش برپاردانی
 نه ندازهی سهرانه به دینار، مهرجی نه وهیشیان له گه لدا بکا؛ که
 میواناری بهو موسو لمانانه بکهن که به ناویان تی ده پرن بؤ نیش و
 کارو غه زاکردن و شتی تری وا، چونکه پېغه مبه ر خوی (مروود و خوا و له سهر بئ)
 سائی سئ سهد دیناری له سهر گا وره گانی نه یله دانا، که خویان سئ سهد
 پیاو بوون، وه مهرجی نه وهیشی له گه لدا کردن که تا سئ روژ میوانداری
 بهو موسو لمانانه بکهن که له لایه نه وه تی پهر ده گهن، وه ناپاکیش له
 هیچ موسو لمانی نه گهن. عومهریش (ره زه خوا و لیبئ) پهماننامه ی سهرانه ی
 بؤ خه لکی شام نووسی، مهرجی نه وهی له گه لدا کردن که تاسئ روژ مافی
 میوانداری رابگرن. وه کی تریش نه م میوانداری به هازانجی موسو لمانانی
 تیادایه به تایبه تی هی هه زاره گانیان که واته سوننه ته.

به لام میوانداری ته نیا نه رکی سهرشانی دهو له مه ندو میانه یه،
 هه زار میوانداری له سهر نیه، چونکه ناو به ناو دووباره ده بیته وه، له بهر
 نه وه پئی هه لئاسووړی. له سئ روژیش نابی پتر بی چونکه پېغه مبه ر
 (مروود و خوا و له سهر بئ) ده فهرموئ: میوانداری هه تا سئ روژه، له وه زیاتر خیر
 پیکردنه.

به ستنی په یمانی سهرانه :

که ته واو بوو، نه مانه ی به دوا دا دی: واته نه رکی سهرشانی نیمه و
 نه وان له پاش دامه زراندی سهرانه نه مانه ن:

یه که م: نه وهی که له سهر نیمه یه نه م دوو شته یه:

(۱) نابی دهست بهرین بۆ سهر و مائیان، چونکه نهو سهرانهیه بۆیه دهمدن ههتا سهر و مائی خۆیان بپاریزن و کهس به نارهوا دهست نهبا بۆ سهر و مائیان، نابی ئارهق و بادهیان بفهوتینین، مهگهر ئاشکرای بکهن، ههر کهسی بهبی ئاشکراکردن بیفهوتینن پپی گوناھبار دهبی، بهلام بژاردنی لهسهر نیه، چونکه ئارهق نرخ و بههای نیه.

(۲) لهسهر پیشهوای موسولمانانه دهفعی دوژمنی خۆیانیان لی بکا، خوای نهو دوژمنهیان له دهستهی جهنگ بن، یا له پهیمانداران بن، یا له موسولمانان بن، ئهمه به مهرجی که لهناو ولاتی ئیسلاما بن، یا خۆیان به تهنیا له شاریکا بن له پهناي ئیمهدا.

دووهم: نهوهی که له نهستوی ئهوانیشه ئهم جوار شتهیه:

(۱) سهرانهکی سهریان بهریک و پیکی بدن، چونکه ئهمه جوړه کرپیهکه که لهسهر شیوهی سهر شوژی بۆیان، ومرتدگیری لییان، که لهسهریانه برپارو ئهحکامهکانی ئیسلام له نهستو بگرن و ریزیان بگرن و به سهریاندا جپبهجی بکری، وهک لهخالی دووهمدا ئهم نوختهیه روون کراوتمهوه، دهی چی سهر شوژییهک لهوه سهختره که پیاو ناچار بکری شتی له نهستو بگری که خوی برپای پپی نهبی، بهلگهی ئهم خاله ئهم نایهتهیه: { حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ }.

وهلی نابی لهسهر شیوهی توندو تیژی و سزادان و کهساسکردن سهرانهیان لی ومرتدگیری، شتی وا نادروسته. چونکه ئیمامی موسلیم (رهزاه خواه لیبه) دهگیرپتهوه: هیشامی کوری حکیم (رهزاه خوايان لیبه) له شام بهلای تاقمیکا رمت بوو، لهبههر ههتاوی سوور راگیرابوون و رۆنی داخ

کراپوو به سهر و گوتلاکیاندا، که ئەمە ی دی فەرمووی: ئەمە چییه؟
گوتیان: ئەو لەسەر باج و سەرانه ئەشکەنجە و نازار دەدرێن! هیشام
فەرمووی: شایەتی دەدەم که زۆر باش به گویی خۆم ژنەوتم له زاری
پێرۆزی پێغەمبەر خۆشەویست و نازیزو نازار دەیفەرموو: خودا سزاو
نازازی ئەوانە دەدا که له جیهانا سزاو نازازی خەڵک دەدەن. نیمامی
شافیعی (ڕەزاه خواە لیبە) به دەق بپریاری داوه که سەرانه به نەرمونیانی
وەردەگێڕی.

(۲) دەبی، ملکه چ بن بۆ بپریاوی نیسلام له بارە ی دەستەبەربوونی
سەرو مال و نامووسەو. ئەوانیش له سەریانە هەرچی خۆیان به
حەرامی دەرمانن نەیکەن، وە هەرچی خۆیان به پێویستی دەرمانن له
پاراستنی سەرو مال و نامووس بیکەن، تەنانهت ئەگەر کاری واکەن که
خۆیان به نادروستی بزانن، وەک داوینپیس و دزی، داری حەددیان ئی
دەدری، چونکه ئەوان چوونەتە ژێر ئەو که یاسای نیسلامیان به سەردا
جێبەجێ بکری، جاری پیاویکی جوولەکەو ژنیکی جوولەکەیان هینا بۆ
لای پێغەمبەر (ڕووبە خواە لەسەرە) داوینپیسیان کردبوو، پێغەمبەر (ڕووبە
خواە لەسەرە) فەرمانی کرد: بەردەبارانکران (ش) بەلام ئەگەر کاریکی واکەن
که خۆیان به نادروستی نەزانن، وەک ئارەق خواردنەو، یا وەک
ئەو ناگربەرست ژنی خۆیی و خوشکی خۆیان مارە دەکەن، ئەو
راجیایی هەیه له جێبەجێکردنی حەدد له سەریان، هەیه دەلی: بەلێ
لەم کاتەیشا حەددیان به سەردا جێبەجێ دەکری، هەر وەک چۆن به پێی
مەزھەبی شافیعی ئەگەر حەنفییەک خۆشاو (نەبیذ) بخواتەو داری
حەددی ئی دەدری گەرچی خوشی به حەللی دەرمانی، ئاوايش حەدد

لهسهر پهيمندار جيبه جي دهكړي نه گهر شتي بكنه له نيسلاما هددى ههبي، با خوشيان به دروستتي دابننن! ههيشه دهلي: لهه كاته دا هدديان لهسهر نيه، چونكه نهوان به هوې داني سهرانه وه لهسهر كوهر موحاسه به ناكړين و ريگه ي ناييني پووجه لي خويان لي ناكړي، دهى كهواته لهسهر شتي كه به حه لالي بزانن باشتر موحاسه به ناكړين. له راستيدا نهه فهرمايشته راستره. جيايي نيواني حالي نه مان و حالي حه نه فييه كه لهسهر خواردنه وهى خوشاو هددى لي بدرى نه مه يه: نهو مه به سته بهرزه ي كه له بهر نهو هدد له باده نو ش دهرى له خوشاويشا هه مان مه به ست هه يه، چونكه حه نه فى به هدد ليدان چاو تر سين دهبي، به پيچه وانهي پهيمندار، چونكه نهه بويه دهيخوا ته وه به دروستي ده زاني و دايدنه ي به دين قايمي! و لي ههر چو ن بي، مافي نهو هيان نيه كه نارهق به بهرچاوى ني مه وه به ناشكرا زه فنه مووت بكنه، دهى نه گهر كاري وا ناشايسته بكنه ته مي دهكړين!.

(۳) دهبي پهيمن بدن كه به هيچ جوړي ناوى ناييني نيسلام نههينن مه گهر به چا كه، قه دهغه دهكړين له وه كه تانه له نيسلام و له قورنان بدن، دهبي به تايبه ت نه وه له نه ستو بگرن كه به هيچ شيوه ي ناوى سهروهري پيشينان و پاشينان هه زره تي موحه مه د به خراپه نههينن، جا نه گهر نامه قوولي وايا نكرد، يا جنيويان به پيغه مبهري له پيغه مبهره كاندا نه وه ته مي دهكړين، پهيمنه كه پشيان هه لده وه شي ته وه نه گهر له خودي پهيمنه كه دا دهقي وا هه بوو كه له سهر شتي وا هه لده وشي. ههروهك له سهريان پيوسته كه به ناشكرا كردار و گوتاري ناشايسته نه كهن، وهك مه سه له ي فره خوايي له وي نه ي نهه

قسهیان که خودا له قورنانا له سهر زمانی نهوان دهیگیریته وه بۆمان:
 {إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ - سورة - ۷۳/۵} واته: عیسا خودایه که وه
 مه ریه میش خودایه که وه خودایش خودایه که وه، عیسا یه که می نهو سی
 که سه یه، مه ریه م دوو می نهو سی که سه یه، خودایش سی یه می نهو سی
 که سه یه (!).

هه روه ها هه موو بیرو باوهریکی تریان که به پیچه وانهی دهقی
 قورنانه، وه که نه وه گوایه مه سیح و عوزدهیر (درووه خودایان له سهر بئ) کوری
 خوان!

{سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا - سورة الإسراء - ۴۳/۱۷} واته خودای گه وره مه زن زور زور پاک و پیرو زو به دووره
 له وینه ی نه م قسه بی سهر و بنانه ی که نه م بیرو وایانه دهیلین له باره ی
 زات و سیقاتی خواوه). جا نه گهر به راشکاو ی شتیکی ناوایان کرد ته می
 ده کرین و ریگه ی نه وه یان پی نادری، به لام به هو ی شتی واوه
 به یمانه که یان هه ئاوه شیته وه.

٤) نابئ کاریکی وا بکه ن زیانی موسو ئمانانی تیابی، وه که نه وه
 به نای خه فیه و سیخوری دوژمن بدن، هه تا جاسووسی به سهر سهر و
 مال و نامووس و هه ست و نه ستی موسو ئمانانه وه بکه ن و نه ئینییه کانیان
 ببه ن بۆ ناو ولاتی جهنگ، که پیی دهگوتری کافرستان، یا خو یان ببین
 به چاو ساغ بۆ دهسته ی جهنگ و نه ئینی و هه ست و نه ستی ئیمه یان پی
 نیشان بدن، یا ریگه ی کفر و پاشگه ز بوونه وه نیشانی موسو ئمان بدن،
 یا موسو ئمانی بکوژن، یا شتی وا بکه ن. جا له هه موو نه م شیوه کارانه دا

به پئی نهو کاره‌ی دهیکهن شایانی چی هه‌ددی، یا چی ته‌می کردنی بین وایان لی ده‌کری. نه‌گهر که‌سیکیان به‌هوی شه‌پرکردنه‌وه په‌یمان‌ه‌که‌ی هه‌لوه‌شانه‌وه یه‌کسه‌ر به‌بی مؤله‌تدان ده‌کوژری، ناگه‌یه‌نریته جیگه‌ی له‌خۆ ئه‌مین بوونی، چونکه له کاتی وادا به‌ر برپاری ئه‌م ئایه‌ته ناگه‌وی که‌ ده‌فه‌رموی { ثُمَّ اَبْلَغُهُ مَآمَنَهُ - سورة التوبة - ۶/۹ } واته: ئه‌وجا بیگه‌یه‌نه‌وه جیگه‌ی ئه‌مین خۆی به‌لکوو به‌ر برپاری ئه‌م ئایه‌ته‌ی تر ده‌که‌وی که‌ ده‌فه‌رموی: { فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ - سورة البقرة - ۱۹۱/۲ } واته: نه‌گهر ئه‌وان له پێشا ده‌ستیان کرد به‌ جه‌نگ‌کردن له‌گه‌ل ئیوه‌دا ئیوه‌یش جه‌نگیان له‌گه‌لدا بکه‌ن و بیانکوژن!.

ته‌نیا ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌م کاته‌دا مافی پێشه‌وا یه‌ خۆی سه‌رپشک بی له‌ نیوانی یه‌کی له‌م چوار شته‌دا: کوشتن یا به‌ کوپله‌کردن، یا ئازاد‌کردن به‌ پیاوه‌تی، یا تۆله‌ لی وەرگرتن به‌مال له‌ جیاتی به‌ره‌للا‌کردن، چونکه‌ بوونه‌ته‌وه به‌ کافری بی په‌یمانی بی ئه‌مان، له‌کاتی جه‌نگ‌یشدا پێشه‌وا خۆی سه‌رپشکه‌ که‌ یه‌کی له‌م چوار ریگه‌ چاره‌یه‌ ده‌رحه‌ق به‌ دیلی جه‌نگی بکا.

۳۵۷) نیشانه‌کردنی جل و به‌رگیان:

نه‌گهر نه‌و په‌یماندارانه له‌ناو ولاتی ئیسلامدا بن له‌ سه‌ریانه‌ که‌ به‌ (غیار) خۆیان له‌ موسوڵمانان جیا بکه‌نه‌وه، غیار بریتییه‌ له‌وه پارچه‌یه‌ک له‌ ره‌نگی جیا له‌ ره‌نگی جله‌کانیان، بۆ نیشانه‌ بدوورن به‌سه‌ر شانیا‌ندا، یا به‌ شوینیکی تریاندا، هه‌تا بناسرین و به‌پیی شانی

خویان رهفتاریان له گهال بکړئ، هه تا له لای سهروی کوږو دانیشکه و دیوه خانه وه دانه نیشن و له پيشدا سلاویان ئی نه کړئ.

چونکه پیغه مېهر (دروېده خوا له سهرې) نه یی کردووه له وه که نیمه له سلاو گردندا دهست پيشکه ری بکهین، وهک دمه رموی: نیوه له پيشدا سلاو له جووله که و گاور مه کهن، نه گهر له ریگه ی ته نگه به ریش تووشیان بوو خوتان له سهر چه فی ریگه که وه برؤن و نه وان ناچار بکهن که بکه ونه ته نگه به رییه که وه (موسلیم و کهسانی تر گپړاویانه ته وه) ههر تاقمه یه کیان خووی به چی جوړه جل و بهرگی که وه گرتبو و ههر نه وه له بهر دهکا، به لگه ی نه مه نه وه یه که عومهر (ره زاه خوا له لیب) سهر بارت به خاوه ن نامه کان نامه ی نووسی بو فهرانداره گانی سهر شاره گه وره کان که: مووی پيشه سهریان بېرن و زونار له سهر جله وه بیه ستنه پشتیان، زونار کشته کیکی نه ستووره دهکریته پشت وهک پشتین. له بهر نه وه دیش که دیسان عومهر (ره زاه خوا له لیب) له سهر نه وه ری کهوت له گه لیان که نیشانه (غیار) بدرئ له پوښاکي بهریان، نه مهیش به ناگاداری کو مه ئی له هاوریکانی پیغه مېهر بوو (دروېده خوا له پیغه مېهر و زاه خوا له یار) (به یه هقی) سهر مرای نه مانهیش قه دهغی نه وه یان ئی دهکری که سوار ی ولاخی به رزه بېن، چونکه خودای گه وره دمه رموی: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ - سُوْرَةُ الْأَنْفَالِ - ۸/۶۰} واته: نه ی موسولمانه کان! نه ی دؤستانی خودا! هه میسه خوتان! ناماده بکهن بو جاری دوژمنه کانتان، نه وه ی که ده توانن له هیزی جهنگ، له فیربوونی هونه ره گانی، له چهک و له تفاق، له نه سپ و ماین و هیستری مهشق

دېدى قالو چوار نال، ئەمانەو گشت كەرەستەيەكى ترى جەنگ بەپپى كاتو شوپن و حالو توانا ئامادە بكەن، ھەتا بە تەواۋى دوژمنى خوداو دوژمنى خۇتانيان پى چاوترسىن و تەمى خواردوو بكەن) ئەوھتا خوداى داناو زانا لەم نايەتە پىرۈزەدا فەرمان بە دۇستانى خۇى دەكا كە رەوگەمايىنى ئامادەو مەشق دىدە ئامادە بكەن بۇ تۇقاندن و چاوترساندىنى دوشمنى خوداو دوژمنى خۇيان، جا شتى مايەى بەھرەيەكى وا پىرۈزو گەورەبى چۆن رىگە دەدرى بە دوژمنانى خودا كە بەكارى بەيىن.

دىسان خۇشەويست (مروودە خواە لەسەربە) دەفەرموى: ھەتا رۆزى قىامەت لە كاكۇل و يالى ولاخى بەرزە خىرو خۇشى گرىدراو كە برىتييە لە پاداشى باش و لە مالى تالانى ھەلەل. (ش / د / ت / ن) دەى خىرو خۇشى لە كوى و بىپروا لە كوى! لە فەرموودەيەكى تردا دەفەرموى: سەر پىشتى ولاخى بەرزە جىگەى سەر بەرزى و سەرگەوتنە. دەى ئەمانە كەساسى و داماۋى و سەر شۆرى بە بالايان بپراو كە حاليان وابى چۆن ھوى سەربەزييان دەخريتە بەردە ستا.

ھەروھەا ھەنگرتنى شيرو تيرو چەكيان لى قەدەغە دەكرى.

۳۵۸) باسى نەچىرو سەربىراوھەكان:

نەچىر بە عەرەبى ناۋى (سەيدە) بە واتا راوكرادە، وەك ئەم نايەتە دەفەرموى: { لَا تَقْتُلُوا الصَّيِّدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ - سورة المائدة - ۹۵/۵ } ئەى گەلى موسولمان! لەكاتى ھەج و عەرەكرەندا بە بەرگى

نیجرامه وه نه چیر مه کوژن. نه چیر لهم نایه ته دا به واتا گیانه بهری راو کراوه. سهر به لگهی حه لال بوونی نه چیر نهم نایه ته یه: {وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا - سورة المائدة - ۲/۵} واته: وه کاتی له نیجرامی حه جتتان بوونه وهو نیجرامی حه جتان شکان ده توانن راو بکهن وهك جاری جاران. فه رمانکردن به راوکردن لهم نایه ته دا حه لال بوونی راو کراوه که ده خوازی. نهم فه رمانکردنه پیی ده گو ترئ نهمرئ نیباحه، چونکه یاسایه کی نوصولی ده لی: فه رمانبه کردنی کارئ - له پاش قه ده غه کردنی - بو رهوا بوونیه تی، که کردن و نه کردنی یه کسا بی.

۳۵۹) باسی سهر بر واکان (ذه بانیج):

ذه بانیج کوی ذه بیجه یه به کوردی واته: سهر بر او، سهر به لگهی دروست بوونی سهر بر او هکان نهم نایه ته یه: {إِلَّا مَا ذُكِّيتُمْ - سورة المائدة - ۳/۵} واته: نهمانه ی که لهم نایه ته دا باسکراون هه موویان هه رامن، مه گهر نه وانیه یان که زوو فریایان بکه ونو له پیش نه وه دا گیانیان دهر بچئ سهر یان بپرن. چونکه وهك له نایه ته که دهر ده که وی: نهم سهر بر او انه له کومه لی شتی هه رام جیاکراونه ته وه، که لهم نایه ته دا باسکراون: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذُكِّيتُمْ - سورة المائدة - ۳/۵} واته: هه رام کراوه له سهرتان مرداره وه بوو خوینی رهوان و گوشتی به رازو خواردنی گوشتی

ئەو گيانلەبەرانەى كە لەكاتى سەربرپىياندا ناوى غەيرى خودايان ئى
هينرابى، وەك ئەو لەباتى باسم الله بگوترى باسم اللات والعزى،
هەروا گوشتى خنكاو و ليدراو و بەرەو و بوو لە شەپە قوچا كوژراو و درپندە
خواردو، ئەمانە هەموويان حەرامن بيجگە لەوانەيان كە سەريان بپرئ.
دەى جياكردنەو سەربرپراو لەوانە ئەو دەبەخشى كە سەربرپراو حەلالە،
گيانلەبەرى حەلال دوو بەشە:

يەكەم: ئەو يەكەم كە لە بەردەستا بى.

دووهم: ئەو يەكەم كە لەبەردەستا نەبى، سەربرپىنى بەشى يەكەم بەو
دەبى بەشتىكى تيز، جگە لە ئيسقان و نينوك و ددان، خواى چەقۇ بى يا
پارچە شووشە بى، هەموو قورقوراچكەى كە هەناسەى پيا ديت و
دەچيت، وە هەموو سوورچكەى كە خواردنەو و خواردەمەنى پيا ديت و
دەچى بپرئ.

بەشى دووهم: كە ئەو يەكەم لەبەر دەستانەبى، ئەو لە جياتى
سەربرپىنى ئەو نەندە بەسە كە بريندار بكرى بەشتىكى تيزى وا كە
ئەندامى بپرئ، چ لە ئاستى قورگيا بى وە چ لە شوپنىكى تريا بى، كە
لەپاش ئەم برينداركردنە مرد وەك گيندارى سەر برپراو واپەو گوشتى
دەخورى. ئەمەيش وەك وشتى بەلەسە بووبى و جنگى ئى گيرنەبى، يا
مەرئ كەوتبىتە ناو بيرىكەو، تىى ترنجابى مەوداى ئەو سەربرپىنى
بەزىندووى دەرى بەينى، وەرگەى سەربرپىنى نەبى (ابو العشر) لە
باوكيەو (هەزا، خوايان لىبە) دەفەرموى: گوتم: ئەى پيغەمبەرى خدا!
بوچى سەربرپىن دەبى هەر لە ئاستى قورقوراگەو لە بۆتەقەى ملدا بى؟

فهرمووی: (دروېده خواه لسه ربڼه) نه گهر تیځی بدهی له رانیسی دهلا. (نه بو داوود گیراویته وه). وه دمه فرموی: نه مه هر بو بهر وه بوو و نازهلې به له سه بوو دروسته وای لی بکری. له صه حیه یندا دمه فرموی: گوتم: نهی پیغه مبهری خودا! نیمه سبه ینی به دومن ده که ین، چه قویشمان پی نیه، نایا به ته له قامیش و به چه قوی به ردین نازهل سهر برپین؟ فهرمووی: گورج به، یا فهرمووی: دستوبردی لی بکه ن تا له چیر دستامردار نه بیته وه، نیر به هرچی سهری دهبری باشه، به مهرجی فیچه به خوین بکاو له گاتی سهر برپیندا خوینه که بازمرقه ببهستی، وه ناوی خودای لی بری، وه به مهرجی نه وشته ددان و نینوک نه بی نه وه لیی بخو. تا نه وی که دمه فرموی: جا تالانی وشتر و رانمان هینا، وشتری له تالانییه که تهرابوو، پیاوی تیریکی پیوه ناو گلی دایه وه، بهو تیره مرد، پیغه مبه ریش (دروېده خواه لسه ربڼه) فهرمووی: هه ندی وشتر هه ن سل و سرکن وه ک جان هومری کیوی سرک توړن، جا نه گهر شتی و روویداو چارتان نه ده گرد وه ک نه مه ناوای لی بکه ن. (ش/ د/ ت/ ن) مهرج نیه که برینه که کوشنده بی، به لگوو برینیکی و به سه که خوینی لی بی و ریی تی بجی که ببی به هووی کوشتنی، ته نانه ت نه گهر سه گن بکاته گیانله به ریکی به له سه به وهیش هه لال ده بی، هه روا نه گهر وشتری به ربوو وه له ناو بیریکا ترنجا به سهر وشتریکی تردا، رمیکی کردبه وشتره که ی سهره ومدا له وشتره که ی ژیره وه دمرچوو، هه ردو وکیانی سمی، هه ردوکیان هه لال دهن، ههر وه ک چو ن تیری بی به نیچیری که وه، لیی بداو لیی دمرچی و بدا له نیچیریکی تریش هه ردوکیان هه لال دهن.

چۈنئىتى سەربېرىنى شەرى:

سەربېرىنى گيانلەبەر لە شەرىا پېشى دەگوترى: زەكەت كە لە
 زمانى عەرەبا بە واتا بۆن و بەرامەى خۆش و پاك و پوختىيە، بۆيە واناو
 نراوہ چونكە خواردنەكەى خۆش و رەوا دەبى، زەكەتیش (واتە:
 سەربېرىن) لە شەرىا برىتتىيە لە بېرىنىكى تايبەتى، كە قورقورچاكەى و
 سوورىنچەكەى بە تەواوى بېرى، سورىنچكە وا لەزىر قورقورچاكەوہ، وا
 سوننەتە ئەو دوو شا دەمارانەيش بېرىن كە وان لەم ديوو ئەو ديوى
 چورقورچاكەوہ. مەرجى ئەو گيانلەبەرە كە سەردەبېرى ئەوہىە لەكاتى
 سەبېرىنا گيانى تىابى، جا ئەگەر گيانلەبەرەكە نەخۆش بوو ھەر
 ئەوہندە بەسە با بە حال نىمچە گيانىكى تيا مابى، چونكە ھۆيەكى تر
 نىە بۆ مردنەكەى، وە ئەگەر ساغ بوو دەبى گيانىكى جى گرتووى
 تىابى كە نىشانەكەى ئەوہىە جم و جوول و پەلە پەلىكى بەھىزى بىى يا
 خوېنى بازىرھە ببەستى، يا لەكاتى سەربېرىنا دەنگ لە قورگىەوہ بى و
 خوېنەكەى بە ناسايى رەوان ببى، كەواتە: ئەگەر درندە مەپىكى
 زاماركرد، يا سەربانى تەپا بەسەر ئازەللىكا، ئەگەر ژيانىكى جى گرتووى
 تيا مابوو ئەوہ ھەلا ئە دەنا ئەگەر لە پېش سەربېرىنەكەيدا كەشتبووہ
 پەلەھەقازەى مەرگ و جم و جوول سەبىراو ئەوہ ھەلا نىە. ئىبنو
 صەبباغ دەفەرموى: ژيانى دامەزراو، كە پېشى دەگوترى. ژيانى
 جىگرتوو، كە لە عورفو باوى شەرىا پېى دەگوترى: ھەياتى
 موستەقىرە، ئەوہىە ئەگەر وازى لى بەينى دەورى رۆژى بمىنى، ژيانى
 دانەمەزراویش ئەوہىە دەسبەجى بمرى.

ئەگەر بزنى گيايهكى ژەهردارى خوارد وەك کارووشە كۆيولە، كە گيايهكى كوشندەيە، وە گەيشتە گيانە لا پيى، ئەو بەسەر برين حەلال نابى، چونكە ھۆيەك ھەيە بۆ مردنەكەى جگە لەسەر برينەكە، كە کارووش خواردنەكەيە، وەك بريندارکردنى درندە.

٣٦٠) راوکردن بە گۆشتخۆرە مەشق دادراوەكان (الإصطیاد بالجوارح المعلمة):

بۆ زیندە سوودو بەھرە بروانە: تەجریدى بوخارى بە كوردی بەرگی / ٥ ل - ١٦٦ زنجیرە/ ٧٥.

راوکردن بە درندە گۆشتخۆرەكان دروستە، وەك سەگ و ویزو پلنگ و ئەمانە، ھەروا بە مەلە گۆشتخۆرەكانیش وەك ھەلۆو شاھین و باز، بەپێى فەرمايشتى زاتى مەزن: {قُلْ أَحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ - سورة المائدة - ٤/٥} واتە: ئەى پێغەمبەرى خۆشەويست! پێيان بفەرموو: حەلەلەكراوە بۆ ئیو ھەموو خواردنەمەنى و خواردنەوہيەكى پاك و خۆش و باش، ھەروا ئەو نەچیرەيش كە ئەو درندەو پەلەوەرە راوكرانە دەيانگرن بۆتان، كە مەشقتان پى كردوون لەوہى كە خودا فيرى ئیوہى كردووە، دەى بخۆن، لە گۆشتى ئەو نەچیرەى كە دەيگرن بۆتان، بەلام لەكاتى بەرەللاکردنى ئەو برينكەرە راوكرانەدا بۆسەر نەچیرەكان ناوى خودا ببەن، بيسمىللا بكەن لەكاتى سەربرينياندا. ئيبنو عەبباس (رەزە فوئەلە فوئە و لە باوەك)

دەفەرمووی: جەوارێح بە سەگو و بالەندە تالیم دادراو دەگوتری، لە (جەرچ) وەرگیراوە، کە بە واتا (کەسب)ە، چونکە خاوەنەکانیان کاسپییان پێ دەکەن، ئەم نایەتەیش بەم واتایە کە دەفەرمووی: (ويعلم ما جرحتم) واتە: (ما کسبتم) عەدی کۆری حاتم (وەزراە خواە لایبە) فەرمووی: بۆ راوکردن بە باز پرسیارم کرد لە پیڤەمبەر (دروودە خواە لەسەرێ) فەرمووی: هەرچی دەگری بۆ تۆ بیخۆ. (تیرمیذی) دیسان عەدی فەرمووی: گۆتم: ئەو پیڤەمبەری خودا! من سەگی فێرە راوم هەیە کە دەیانکەمە نەچیر دەیگرن بۆمن، وە لەکاتی بەره‌للا کردنیشیان ناوی خودا دەهینم. فەرمووی: کاتی سەگی فێرە راوی خۆت بەره‌للا کردە گیانی نەچیر و ناوی خودات ئی هینا ئیتز لە گوشتی نەچیرە کە بخۆ، ئەگەر بیشی کوژی هەر لێی بخۆ، ئەم نوسخەیهی وا لەبەر دەستی مندا لەم دوو حەدیشە عەدی تیکەل و پیکەل کراون، بەلام من بەپێی کفایە کە راستم کردووە، فەرموودە دووهم: شەپخان و ئەبو داوود تیرمیذی و نەسائی گێڕاویانەتەووە بڕوانە تاج/ ٤ ل - ٢٢ - وەرگیرێ کەواتە: بەره‌للا کردنی درێندەو بالەندە راوکه‌ره‌کان بۆ سەر نەچیر، ئەگەر زاماری بکەن یا بیگرن و بیکوژن بری سەربرینی دەکه‌وێ، خاوەنەکه‌ی فریای سەربرینیشی نەکه‌وێ هەر دروستە گوشتی ئەو نیچیرە بخوا، زامەکه‌یش لەهەر کوپی بکا یەکسانە.

مەرچی مەشق پیکردنیان:

ئەو‌ه‌یه: کە ئەو‌ه‌ندە مەشقیکردبێ لە قەسە خاوەنەکه‌ی دەر‌نە‌چ‌ێ و بە قەسە بکا، ئەگەر کردیە نەچیرە کە بڕوا بۆی، ئەگەر تیێ

خوری که نه چی بوهستی و بگه پټه وه، وه که نه چیرمه کی گرت هیچی ئی نه خوا، وه ئه م حاله ئه وه منده چهند باره بیټه وه که مروڤ له و باومردابی که هرگیز له فرمانی خاومنه کی دمرنه چی. جا نه گهر راوچییه که به زیندوویی پیا گه یشت نه بی سهری بری، نه گینا گرتنه کی له جی سهر برینه که یه تی و خواردنی دروسته، به لام نه گهر یه کی له مهرجانه فهوتان به بی سهر برین دروست نیه لی بخوری.

نامیری سهر برین:

سهر برین دروسته به گشت شتیکی تیژ، که شت بری، خوی له ناسن بی وه ک کیردو چه قوو شمشیر و رم، یا له قورقوشم بی، یا له مس بی، یا له زیری، یا له شووشه، ته نیا به م سئ شته نابی: ددان و نینۆک و ئیسقان، ئیتر نه م سئ شته لکاوبن به له شه وه یا جیا بن و به له شه وه نه مابن چوون یه که. سهر به لگی ئه مه فهرمووده کی رافیعی کوری خه دیجه که له باسی پیش نه م باسه دا رابورد که سهرم تاکی ناوا ده ست پی ده کا: گوتم: نه ی پیغه مبه ری خودا! ئیمه سبه یین به دوزمن ده گه یین.. تاد.

نه یی کردن له سهر برین به نینۆک و ئیسک و ددان له سهر قسه ی عیززی کوری عه بدوسه لام ته عه ببودییه، ئیبنو رفعه ییش ده فهرموی:

حیکمه ته که ی نه وه یه که مردنی گیانله بهر به پارچه یی له خو ی نه بی به هو ی ره وا بوونی مردنی^(۱).

مهرجه گانی سهرپر:

نه وه یه موسولمان بی، یا خاوهن نامه بی، واته: کیتابی بی، وهك جووله كهو گاور. سهر به لگه ی نه مه نه م نایه ته یه: {إِلَّا مَا نَكَيْتُمْ} سه باره ت به خاوهن نامه یش نه م نایه ته ی تره: {وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ - سورة المائدة - ۵/۵} (واته: وه خوارده مه نی نه و ناموسولمانانه كه کاتی خو ی نامه ی خوداییان بی دراوه ه لاله بو نیوه). دیاره كه گوشتی سهر برپاویشیان بهر وشه ی خوارده مه نی ده كه وی. به لام ده بی نه و خوارده مه نی یه یان له دینی خو مانا ه لال بی، وهك نان و ناو و گوشتی مهرو بز و شتی تری وا، دنا هرامه وهك مه ی و خوین و مردار و گوشتی سه گو بهراز.

سهر برپاوی غه پری خاوهن نامه کان هرامه، چونكه هه زره ت (مرووده خواه له سهر بو) ده فهرمو ی: ریک وهك خاوهن نامه کان حیساب بو ناگر په رست بکه ن و چ رهفتار و مامه له یی له گه ل نامه دار (کیتابی) یه کان

^(۱) کوردیش به سروشتی پاک ی خزیان ههستیان بهم حیکمه ته کردوه، بزیه پیشینان له زه می خو خوریدا فرموویانه: گوتیان دار بهروو شتی داهاتوه دت بریتوه، گوتی: کلکمی له خو م نه بی ناتوانی. به راستی نه مپژ گه لی کورد وهک داری قدرخی لی هاتوه، تموری کلک کوردی لی پهیدا بروه به ناوی خیزیوه هاکا گشتی کرد به خه لوز. - وه رگپر -

دهکهن، ههمان رهفتاریش له گهل نهواندا بکهن، تهنیا نههم دوو خالهی لی
 دهرچی: گوشتی سهربرپروی دهستی ناگر بهرست مهخون، ژنیشیان لی
 ماره مهکهن. بتهرست خاوهنی نامهنین، ههروا ناگر بهرستیش،
 گهرچی ناگر بهرست گومانی نهوهیان لی دهکری که له بنهپرتدا نامهدار
 بووین، سهر برپروی دهستی پاشگهز (مورتهدد)یش ناخوری چونکه حالی
 نههم بهدتره له حالی ناگر بهرست و بتهرست.

له موسولمانانا دروسته منالی فامیدهو کوپرو ژن بابینویش بی،
 گیانله بهر سهر بپرن، بهلگهی دروستبوونی سهر برپینی ژن نههم
 فهرموودهی بوخارییه: روژی کهنیزهکیکی کهعبی کوری مالیک له
 (سولح)ران دهلهوهپینی، مهری له رانهکه دهنهنگیوری، کهکههیش فریای
 دهکهوئی و به بهردیکی تیژ سهری دهپری، که نههمهیان له پیغه مبههر
 (مرووده خواه له سهری): پرسی، فهرمووی: بیخون.

سهربرپینی به چکهی ناوسک:

سهربرپینی دایک بریتییی سهر برپینی به چکهی ناو سکیشی
 دهکهوئی، به مهرچی به مردوویی له ناوسکی دهری بهینن، یا نیمچه
 گیانیکی تیا مابی، پاش توژی بمری، ئیتر خواردنی دروسته بهبی
 سهربرپینیش، بهپیی فهرمووده کهی (مرووده خواه له سهری): سهربرپینی
 گیانداري ناوس بریتییی سهربرپینی به چکه کهی ناو سکیشی دهکهوئی
 (نیمامی نهحمهد). نهبو سهعید (رهراه خواه لیبی) دهفهرموئی: گوتمان نهی
 پیغه مبههری خودا! ری دهکهوئی که وشتری مینگهو مانگاو مهر و بزنی
 ناوس سهردهبرین به چکه کهیان له ناوسکدایه، نایا نهو به چکانه فری

بدهین یا بیانخوین؟ فهرمووی: نه گهر نارمزوو دهکهن بیان خوڼ، چونکه سهربرپینی دایکه که بیان بریتیی سهربرپینی ئه وانیش دهکهوئ (د/ نه حمهد/ ت - تاج - ۴ ل - ۲۸) جوو دینی (ره راه خواه لیبه) دمه فرموئ: وهکی تریش نه گهر سهربرپینی دایک بریتیی سهربرپینی به چکهی ناوسکی نه که وتایه، کاتئ سکه کهی دهر بکهوئ نابئ دروست بئ سهری بپرئ، ههروهک دروست نیه ژنی ناوس همدی ئی بدرئ، یا بکوژریتته وه تا سکه کهی نه بئ.

۳۶۱) بریاری ئه و پارچه یه ی له زیندوو ده بیتته وه:

ههر پارچه یئ له زیندوو دهرپرئ وهک مردووی وایه، واته: ئه و گیانله به ره نه گهر به مردووی پاک بوو ئه وه پارچه جیا وه بووه کهیشی پاکه، وهک ماسی و کولله و ئاده میزاد، نه گهر به مردووی پیس بوو پارچه کهیشی پیسه، وهک پارچه ی غهیری کولله و ماسی و ئاده میزاد، سهر به لکه ی ئه مهیش نه وه یه که ده گیر نه وه: له هه زرمت (مروود خواه له سه ربه) پرسپار ده کړئ: نایا پارچه یئ له دووگی وشر یا له دووگی مهر بپرئ هه لاله یا هه رامه؟ دمه فرموئ: ههر پارچه یئ له ئاژده لی زیندوو بپرئ ئه وه ئه و پارچه یه هوکمی مردووی ئه و گیانله به ره ی هه یه (حاکم دمه فرموئ: به پیی مهرجی هه ردوو پیره، ئه بو داوودو تیر می دیش گیراویانه ته وه، تیر می ذی دمه فرموئ: فهرموو ده یه کی جوانه. به لام ئه م شتانه له م یاسا گشتیه جیا ده کړ نه وه: موو و په رو خوری و کوکلی ههر گیانله به ره ی گوشتی بخورئ پاکه، چونکه به پیی نایه تی قورنان

خودا ئەمانەى کردوو بە مایەى کەرەستەى ناو مال هەتا کاتى مردن! ديسان لەبەر ئەوەىش ئەم شتانه بى گيانن، لەبەر ئەوە بى هەستن هەست بە ئىش و نازار ناکەن لەکاتى بڕیندا، هەر لەبەر ئەمەیه کە هەندى زانا دەفەرموى: هەتا مووى گيانلەبەرىکىش کە گوشتى نەخۆرى پاکەو پيس نیه.

بەلام بەپى راي فەرمايشتى ساغ شاخ و سەو نینۆک و ددان و ئیسقان ئەگەر بە زیندوویى لە گيانلەبەرە کە جیا ببەنەو پيس، چونکە ئەمانە زۆر تر لە ئەندامى سەربەخۆ دەچن، چونکە ئەمانە گيانيان تياپە، هەست بەشت دەکەن، هەست بە ئىش دەکەن، هەست و هەست بە ئىشکردن نیشانەى ژيانە، کەواتە ئەگەر بپررین دەمرن و بەهوى مردنەو پيس دەبن و حوکمى مرداریان هەیه. ئەم ئایەتەىش بەلگەى ئەوەیه کە ئیسقان ژيانى تياپە: {مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ - سورة يس - ۷۸/۳۶} دەلى: ئیسقانى رزىوى هەزاران سائە بەکى زیندوو دەکریتەو؟ ئەى خۆشەويست! پى بفرموو: ئەو کەسە زیندووى دەکاتەو کە یەکەمجار لە نەبوون دروستى کردوو.

۳۶۲) باسى خواردەمەنى (أحكام الاطعمة)

بروانە: تەجریدى بوخارى بەرگى ۵/ ل ۷۷ - ز: ۷۳.

خواردەمەنى بە عەرەبى پى دەگوترى طهعام، طهعاميش بە مەعنا مەطعوومە، وەك چۆن شەراب بە مەعنا مەشرووبە، کۆى طهعام ئەطعيمەیه، بۆیه لە ئەصلە کەدا وشەى (اطعمه) کراوە بە عینوان بۆ ئەم باسە.

سەر بەلگەى حەلالبوونى خواردەمەنىيەگان ئەم نايەتە پىرۆزەيە:
 {قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ
 يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ - سورة الأنعام -
 ۱۴۵/۶} واتە: جا تۆ ئەى پىغەمبەرى خۆشەويست! بۆ بەرپەرچى
 گومان بىرى شوبهەى خەلک جار بدمو بفرموو: من لەو نامەى خودادا
 کە بە سىرووش دى بۆ من خۆراکى نابىنم حەام بى لەسەر خۆراک
 خۆرى مەگەر يەکى بى لەم شتە قەدەغەو حەرامانە: مرداربى، يا
 خوينى رزائو بى، يا گوشتى بەراز بى. لەگەل ئەم نايەتەى تردا: {وَيُحِلُّ
 لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ - سورة الأعراف -
 ۱۵۷/۷} واتە: نيشانەيەکى ترى ئەو پيشەوا نازدارە کە خوا پيداوان
 پەپرەوى دەگەن ئەو يە کە ھەر خواردنەو و خواردەمەنىيەک
 سىروشت و تەبيعەتى مەرۆفى ميانەپرەو بە پاک و باشى بزائى حەلالى دەکا
 بۆيان، وە ھەرچى خواردنەو و خواردەمەنىيەکيش سىروشتى پاکی
 مەرۆفى ميانەپرەو بە پيس و چەپەلى بزائى حەرامى دەکا لە سەريان).

لە راستيدا يەکى لە مەبەستەھەرە کنگەگانى ئايين، زانين و
 فيربوونى بپارەگان (ئەحکام)ى خواردەمەنىيەگانە. چونکە گەران بە
 شوين رزق و رۆزى حەلالدا خود فەرزە، واتە: فەرزى عەينە، پيوستە
 لەسەر ئەرکدار (موکللەف) ھەولى بۆ بدا، ھەتا حەلالخۆربى، چونکە
 ھەرپەشەى سەخت ھەيە لەسەر خواردنى شتى حەرام، چونکە لە
 فەرموودەدا دەفرموى: ھەر گوشتى بە حەرام پەرومردە ببى خۆراکى
 ناگرى دۆزەخە. تەنانەت ئەگەر حەرام پەرهى سەندو تیکەلى گشت

شتى بوو، وه نانى حەلّال زۆر بە گران دەست دەكەوت، ئەو دەبى
بەپىي پىداويست لىي بخوا، نابى زىادە خۆرى بكا.

وهك مەشهوورە: كەمخۆرو پاڭخۆر، كەواتە: وا سوننەتە لە
خواردنى حەلّالشا زىادە مەسرهف نەكرى و موسولمان بە نان و ئاويكى
سادەى ئاسايى قىيات بكا، بەلام لەبەر رەزىلى خىزانى خوى
نەچەوسىيىتەو، چونكە يەككى لە رەفتارە بەرزەكانى پىشىنانە
باشەكانمان ئەو بوو سك پەرورنەبوون و سەريان نەگردۆتە خواردن و
خواردنەو، بەلام ميوانە پەرورمى سوننەتە لەبەر ئەو ئەگەر
سفرەيشى بۇ بىرايىتەو جىگەى خۆيەتى، ھەرودھا ئەگەر ساخ بۇ رەزى
خودا ھەرچەندە خزمەتى منال و خىزانى خوى بكاو نان و ئاوو جل و
بەرگى باش و خۆش و حەلّالان بۇ ھەراھەم بەيىن و تىرو تەسەليان بكا
پەسەندەو خوا پىي خۆشە، بە مەرچى مەبەستى خۆشگوزەرانى ئەوان
بى تا ھەست بە ھاوسەركەمى نەكەن، نەك بۇ شانازى و چاولىكەرى!

ئەوئەندە ھەيە نابى جلەو بۇ ئارەزووكانى نەفس شل بكرى،
وئكوو ئازەل ھەر چاوى لە خەوو خواردن و رابواردن بى، چونكە زاناكان
لەم لايەنەو راجىيائى و بۆچوونى جيا جىيائى ھەيە لەسەر ئەم شىوئە:
يەكەم: دەفەرموون نەفس قەدەغە دەكرى لە رابواردنى رەھائى
رەوا، چونكە سەردەكيشى بۇ بوغرا بوون!

دووم: دەفەرموون ئارەزووكانى نەفس جىبەجى دەكرى، ھەتا
گورج و گۆل بىي و ھەستى گيانپەرورمى تىادا بىزىتەو بەرەبەرە ھەست
بە چاكەكانى خودا بە سەريەو بكا.

سپیهم: دمه رمون: مامناوهندیټی و میانه کاری باش و په سهنده،
چونکه نه گهر هه موو خوشییه کی ئی قه دهغه بکه ی تووشی که وده نی
ده بی، نه گهر به ته و اویش بهری بو بهر دلا بکری زال ده بی. سوننه ته
ده سته گان زور بن له کاتی نان خواردندا، له سهر دتاوه ناوی خودا یاد
بکری، له پاشیه وه سو پاس و ستایش بکری.

۳۶۳) خوارده مه نی هه لال و خوارده مه نی هه رام:

گشت خوارده مه نییه کی پاکی باش هه لاله، که بریټییه له وهی که
سوودی هه بی له خواردن و له خواردنه وه، وه هه موو خوارده مه نییه کی
پیس هه رامه، که بریټییه له گشت خواردن و خواردنه وه بی که
زیان به خوش بن. مه به ست له (پاکی باش) نه وه یه که ته بیعت بیبات و
نه فس هه زی ئی بکات، مه به ست له (پیسیش) نه وه یه که قیزه ون بی و
دل پیی هه لشیوئ و سروشتی پاک نه یه وئ، وه کوو دهر که وت خودا پاکی
کردووه به مهر جی هه لال بوون، پیسیشی کردووه به مهر جی هه رام
بوون، دهی به هوئ ژیری و هوئ ساغه وه دهرانین که مه به ست له پاک
نه وه نیه که هه موو که سئ به پاکی بزانی، یا مه به ست له پیس نه وه
نیه که هه موو که سئ به پیسی بزانی، چونکه شتی وا سته مه، رهفتار و
سروشتی هه لک جیا جیان، نه وهی مامه پیی خوشه کاکه پیی ناخوشه،
له بهر نه وه دیاره که مه به ست خواست و نار هزووی هه ندیکیان، جا له بهر
نه وهی فورثان به زمانی هه رب دابه زیوه وه له سهر دتاوه رووی قسه ی له

عەرب بوۋە زۆرتى گۇتوگۇكان ئاراستەى عەرب كراۋە، لەبەر ئەم
 ھۆيانە عەرب لەم لايەنەۋە بۇ بىرپاردان لەسەر پاكى و پىسى شت لە
 پىشتىن، لە لايەكى تىشەۋە سەۋرشت و رەفتارى عەربەكانىش
 ھەموۋىەك نىن، بەلكوۋ جىاجىان، لەبەر ئەۋە زۆر ئەستەمە كە راي
 ھەموۋىان لەم بارەيەۋە لەسەر يەك شت يەك بگرئ، لەبەر ئەمە بىرپار
 دەدەين كە دەگەرۋ بايەخ بە عەربى سەردەمى جەزىرت خۇيەتى (دروۋە
 خواە لەسەربە) ئەمەيش قازى حوسىن وا دەفەرمۇئ!

ياساى سەركى بۇ ئەمە ئەم دەستورەيە كە دەلى: ھەر
 گىانلەبەرئ عەرب بە پاكى بزانئ جەللە مەگەر شەرع بە حەامى
 دابىئ.

جا كە ئەمەت زانى بىفەرمۇۋ بوختەيئ لە خۇراكى پاك و پىس
 باس بىكەين، بزانە كە خۇراكى پاك و جەلل ھەر زۆر زۆرە، ۋە
 جۆرەكانى فرەيە، مالى و كىۋىلەى ھەيە، وشىرو رەشە ۋلاخ و مەرو بىز
 لە جۆرى مالىن، ئەم چۈارە بە يەكگرتن جەللان، لە پىش يەكگرتندا
 ئەم نايەتە بەلگەى جەللەبۋونىانە: {أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ -
 سورة المائدة - ۱/۵} (ۋاتە: خۇدا جەللە كىردوۋە بۇ ئىۋە خۋاردنى
 گۆشتى ئەۋ گىانلەبەرەنەى كە لە جەشنى ئازەلن) ھەروا ئەم نايەتەى
 تىش: {وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ -
 سورة النحل - ۵/۱۶} (ۋاتە: ۋە خۋاى گەۋرە ئازەلئ بۇ ئىۋە دروست
 كىردوۋە، سوۋدى زۆريان تىادايە بۇتان، لە خورى و موو و كۆلك و
 كەۋلەكانىان جىل و بەرگ و پىخەف و رايەخىان لى دروست دەكەن، كە

دهبن بههوی بهرگری له سه رماو گهرما، وه گهلی سوودی تریشیان ههیه، که یهکن لهوانه نهوهیه له گوشتهکهیان دهخون).

نهسپو ماینیش گوشتیان دهخوری، چونکه جابیر {رهواه خواه لیبه} دهفهرموئ: رۆزی غهزای خهیبهر پیغه مبههر {دهرووه خواه له سه ربه} جله و گیری کرد له خواردنی گوشتی کهری مالی، وه ریگهی خواردنی گوشتی ماین و نهسپی دا. (ش / د / ت / ن).

له چار پیی کیویش گوشتی گا کیوی دهخوری، گامیشیش بهر جووری گاو ره شه ولاخ دهکهوئ و له بهشی گیانله بهره پاک و باش و چه لاله کانه، هه روا گوشتی بز و مه پری کیوی دهخوری، چ بز و مه پرن چ سابری و بهران بن، گوشتی که ره کیویش دهخوری، چونکه پیغه مبههر خوی لی خواردووه، خوی مالی بووبی، یا ههر کیوی بی، کهری مالی کیویش ببی ههر گوشتی نادرسته، ناسک و که متیارو ریوی و که رویشک و رزق {یهربووع} و ژیشک و ئیبنو عیرس^(۱) چه لالن چونکه پاکن، گوشتی بز نمزه پش دهخوری، چونکه خالیدی کوری وه لید دهفهرموئ: گوتم: ئهی پیغه مبههری خودا! ئایا بز نمزه حه رماه؟ فهرمووی نهء حه رام نیه،

^(۱) ماموستا مهلا عهبدولکهرمی بیاره - نوقمه وه مه مهته خودا به} له دور رشتهدا دهفهرموئ: ئیبنو عیرس: له چه قه ل کزتر، به لهش دریژه، گوئ کورت و سه رخپ. ماموستا سهی عه لای سه ججادی {دهمهته خواه لیبه} دهفهرموئ: مشکی خورمایه، به لام له موغیددا وینهی نه مس له مشکی خورما دهکا، که مه ردوخ به مشکه خوره ترجمه می کردووه. بهروانه فهرهنگی خال و هه نبانه بۆرینه.

بهلام له ولاتی نیمه نیه له بهر نهوه دهبینم دلم نایبات، خالید
 ههرمووی: جا من بزمنزه کهم راکیشته بو لای خووم و له بهر چاوی
 پیغه مبهه (مرووده خواه له سه ربه) دهستم کرد به خواردنی (ش/ د/ ت/ ن -
 تاج/ ۴ ل - ۵).

شتی پیس:

حه رامیش دیسان زۆرن، وهك مارو دوو پشك و قولانچه به هه موو
 جوړه کانیانه وه وهك هه رچی ورده جانه و مری زهوییه له چه شنی گه نه و
 کړنو و نه سپی و رشك و په پووله و میرووله و گل خورکه و کرم و ته ته له
 میران و زهرده وال و هه نگ و وینه ی نه مانه. چونکه پیسن خودای
 گه ورهیش دمفه رموی: {وَيَحْرَمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثُ}

۳۶۴) بریاری نهوهی که لبهی هه بی یا چنگ و چرنووکی تیژی هه بی:

هه رچی دانقولاپی بی و که لبهی هه بی و هیژی تیك شکاندنی
 نه چیری هه بی خواردنی نادروسته و گوشتی حه رامه وهك شیرو پله نگ و
 گورگ و ورج و مهیموون و فیل و تیمساح (نه ههنگی و شکانی) و وشر گا
 په لنگ (زرافه) و چه قه ل، چونکه نه بو نه عله به (ره زاه خواه لینه)
 دمفه رموی: پیغه مبهه (مرووده خواه له سه ربه) هه ر درنده یی که لبهی هه بی،
 خواردنی گوشته که یی قه دهغه کردووه (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۴ ل - ۱۴)
 له بهر نهوهیش (وهك نیمامی شافعی) (ره ممت و ره زاه خواه لینه) دمفه رموی:

نهم جوړه درېدانه هميشه به کهلبه‌ی خوږان راوی گورو نه‌چیر ده‌کهن، هیچ درېنده‌یی تر نه‌وان راو ناکا. زانایش هه‌یه ده‌لئ: زمرافه‌و چه‌قل و فیل و تیمساح چه‌لالن.

گوشتی سه‌گ ناخوړئ چونکه نه‌ویش له درېنده پیسه‌گانه به‌رازیښ به‌پئی نایه‌ت هم پیسه‌و هم حه‌رامه، به‌لام له پشيله‌دا راجیایی هه‌یه، فه‌رمووده‌ی ساغ نه‌ودیه که حه‌رامه، چونکه به‌هو‌ی که‌لبه‌ی خو‌یه‌وه هی‌زی تی‌کشکاندن‌ی هه‌یه، له هه‌مان کاتا پیس خو‌ریشه، له سه‌حیحی موسلیم‌دا ده‌فه‌رموئ: نه‌بو زبیر ده‌فه‌رموئ: له باره‌ی به‌های سه‌گو پشيله‌وه پرسیارم له جابیر کرد، فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودخواه له‌سه‌ربڼ) هه‌ر شه‌ی له شتی وا کردووه، وه ده‌یفه‌رموو (دروودخواه له‌سه‌ربڼ) له راستیدا هه‌رکاتئ خودای گه‌وره شتی حه‌رام بکا به‌هاکه‌یشی حه‌رام ده‌کا. له گیرانه‌وه‌یه‌کا ده‌فه‌رموئ: جابیر (دروودخواه لیبڼ) ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (دروودخواه له‌سه‌ربڼ) هم خواردنی گوشتی پشيله‌ی قه‌دمغه کردووه هم خواردنی به‌هایشی (م/د/ت/ن = موسلیم و نه‌بو داوودو تیرمیدنی و نه‌سائی، بړوانه تاج/ ٤ ل ١٦، هه‌ر ناماژمیی بؤ تاج و ریاض الصالحین، بؤ لاپه‌ره به (ل) بکړئ، بؤ و مرگه‌راوه کوردییه‌که‌یانه، نه‌گه‌ر به (ص) کرا بؤ نه‌صله عه‌رمبیه‌که‌یانه - و مرگړئ).

سەمۆر^(۱) و سمۆرمو فەنەك و (فاقم) لەسەر قسەى فەرمایشتى ساغ
 حەلألن، دەقى شافیعی لەسەر حەلأل بوونیان ھەیە. ھەر باندەییى كە
 چنگى تیزو نینۆكى قولاپى و دمنووكى لارى ھەبى و راوى پەلەو ورو
 نەچىر بكا، وەك ھەلۆو سىساركەو بازو شەھىن و كۆلارە، ئەمانەش
 بەھەر رەگى بن بەھەموو چەشن و جۆرەكانیانەو ھەرامن و گوشتیان
 ناخوړئ. چونكە ئیبنو عەبباس (وژاە خوايان لیبە) دەفەرموئ: ھەر
 درندەییى كە كەلبەى ھەبى، یا ھەر باندەییى كە چنگ و چرنووكى ھەبى
 پیغەمبەر (مروودە خواە لەسەر بە) خواردنى

گوشتەكەیی قەدەغە كردوو. (م / د) ھەروا ھەر شتى پىس خوړ
 بى و پىسایى و مردارو شتى وا بخوات گوشتەكەى نادروستە، واتە:
 ھەرامە، وەك قەلەبازەلەو قەلەرەشە، كە لە قەلەبازەلە گەورەترە،
 چونكە ئەم دوانەش بە پىس حلیبن.

---

(۱) مامۆستا مەلا عبدولكەرىم لە دوو رشتەدا دەفەرموئ: سمور: كزتر لە
 چەقەل، سمۆرە نیە. مامۆستای مەردۆخیش دەفەرموئ: سەمۆر: سمورە، وێنەى
 (السمور: سەمۆر) لە فەرھەنگى مەردۆخا دەق لە وێنەى (السمور) دەچى لە
 (المنجد)دا. بۆ (فەنەك)یش مەردۆخ دەفەرموئ: جانورى است ازجنس روباه أما
 كوچكتر، وأن غير ذلك است: واتە: جانمەرەكە لە تیرەى ریتوبیە، بەلام بچكۆلەترە،
 بەلام دەلەك نیە. بۆ عەرەبیەكەیشى ھەر (فەك)ى نووسیوە. بڕوانە (المنجد) دەبینى
 پیتاسەى (فەنەك) لە مۆنجیدو لە فەرھەنگى مەردۆخدا زۆر لەیەك نزیكە. بەھۆى
 تەرجەمەى بى سەر بەرەو ھەزاران ھەلە لە ھەموو بابەتتى پەیدا بوون. خودا پەنامان
 بدا لە شتى وا.

بزانە:

كە ھەر شتئ پېسخۆر بئ خواردنى گۆشتەكەى ناباشە واتە:
مەكرووھە، نىتر خوای مەپرو گاو گۆتال بئ، يا مريشك و مراوى بئ
يەكسانە، گيانلەبەرى پېسخۆر ئەوھىيە زووربەى خواردنى پېسايى بئ،
چونكە ئىنو عومەر (رەزادە خويان لىبە) دەفەر موى: پېغەمبەر (مروودە خوا
لەسەربە) خواردنى گۆشت و شىرى گيانلەبەرى پېسخۆرى قەدەغە كردووه،
لە گىرآنەوھىيەكا: پېغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) قەدەغەى كردووه كە سواری
وشتى پېسخۆربىن، يا گۆشت و شىرى بخۆن. (د/ت/ن - س/ح/تاج -
۴ ل ۱۴).

بەلام كاتئ دادەنرئ بە ناباش كە بۆگەنى لىپەيدا بئ، وەك ئەو
ئارمقى بۆنى پېسايى لىبئ، يا گۆشتەكەى تامى بۆگەن بئ، ھەر
گيانلەبەرى وابئ بە پېسخۆر حلىبە، دەنا نا. بەپىئى ئەوھى كە ئەوھى
لە ئەصلى رەوضەدا ساخى كردۆتەو، بەلام بەپىئى ئەوھى وا لە
(التحریر)دا بايەخ بە زۆرى ئالفە، ئەگەر زوربەى ئالفەكەى پېس بوو
ئەو پېسخۆرمو خواردنى گۆشت و شىرەكەى ناباشە، دەنا پېسخۆر نىھو
خواردنى گۆشت و شىرى و سواربوونى ناباش و مەكرووھ نىھ. ئەم
نەھىيەش بۆ تەنزیھە بۆ تەحىرىم نىھ، چونكە خواردنى پېسى بەس
كار لە گۆرپىنى بۆن و تامى گۆشتەكەى دەكا، زاتەكەى ناگۆرئ، دەى شتى
وايش ھەر ناباشى (كەراھەت) دەخوایى و بەس.

٣٦٥) کهی دروسته که مردار بخوری؟

قورئانی پیروژ به دهق دمه رموی: مردار نادرسته و حه رانه هه روا به دهق دمه رموی: نه مانه هه موو نادرستن: خوینی رژاو، گوشتی به راز، هه سهرپروئ ناوی غهیری خودای ئی بهینری، یا هه شتی به هه شپوهی مردار بیته وه به چه قودا نه گاو به پیی شهرع حه لال نه بی و حه لال نه کرابی، وهک خنکاو، وهک به لیدان مردوو، وهک به ره وه بووی مردار، وهک له شهره شوقا کوژراو، که فریای سهربرپینی نه که ون، وهک درنده خواردوو، نه م برپاره بو کاتی فهره حی و حالی ناسییه، به لام له کاتی ناچاریدا له بهر ناچاری، نوهندی که مروف له مردن رزگار بکاو بهری دلی بگری خواردن له مردار دروسته، چونکه به بی نه وه ژیانی ناچاریزی، خودای گه وره دمه رموی: {فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ - سورة البقرة - ١٧٣/٢} واته: دهی هه که سی ناچار بوو بو خواردنی مردارو خوین و گوشتی به رازو سهربرپروئ که له کاتی سهرپینه که یداناوی غهیری خودای ئی هیترابی، نه وه هیج تاوانی له سهر نیه له خواردنی نه وانه دا، به مه رجی دمه دریزی له مافی ناچاریکی تری وهک خوئی نه گاو زیاده خوئی نه گاو له نه نندازهیه تینه په ری که پیویسته بو پاراستنی ژیان و گیانی). که واته: به هیج جوژی نابی زیاد خوئی بکا، هه تا تیخرواردنی ته وایش زور باش نیه و راجیایی دوورو دریژ له بارمیه وه هیه، له کتیبه گه وره گاندا به دوورو دریژی باس کراوه.

۳۶۶) مردووی ماسی و کولله:

گیانله بهر سئ بهشی ههیه:

بهشی یه کهم: گوشتی ناخوړی، ئه مه مرداری و سه ربړاوی
یه کسانن و وهك يهك حه رامن.

بهشی دووهم: گوشتی دهخوړی، ئه مه به مهرجن گوشتی دهخوړی
که به پيی شهرع سه ربړا بئ، يا حه لال کرابئ، وهك له پيشه وه رابورد،
مردار ووه بووی ئه م باشه حه رامه.

بهشی سيبه م: گوشتی دخوړی و سه ربړینی له سه ر نيه، واته:
مرداریشی حه لاله، وهك ماسی و کولله، به گشت جوړه کانیانه وه، به پيی
ئه م فه رمووده یی ئیبنو عومه ر (ره زاه خوايان لیبه): دهفه رموی: پیغه مبه ر
(مرووده خواه له سه ربه): دهفه رموی: دوو مردارو دوو خوینمان بو حه لال کراون،
مردارمه کان بریتین له ماسی و له کولله، دوو خوینه کانیش بریتین له
جه رگو له سبل. (ئیبنو ماجه و حاکم گیراویانه ته وه، رشته ی ئیبنو
ماجه لاوازه، حاکم له موسته دره کا به فه رمووده یی کی دروستی داناوه).
ئه بو هوره یره یش (ره زاه خواه لیبه): دهفه رموی: پیاوی له پیغه مبه ری
پرسی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئیمه کاتئ سواری که شتی ده بین له
دمریادا که مئ ناوی شیرین هه ل ده گرین، ئه گهر ده سنوئزی پی بگرین
بهشی خواردنه و ه مان نا کاو توونیمان ده بی، جا نایا به ناوی دمریا
ده سنوئز بگرین یانا؟ فه رمووی (مرووده خواه له سه ربه): به لئ ده سنوئزی پی
بگرن، چونکه دمریا هه م پا که و هه م پا که وه که ریشه، وه مردار ووه بووشی

خەللاھو گيانلەبەرى ئاۋى كاتى دەمرى ھەتا نەگەنى خواردنى دروستە.
(د/ت/ن - س/ص - تاج/۱ ل - ۱۰۲).

بىزانە:

ھە گيانلەبەرى كە ھەر لە ئاۋا بىزى ۋەگۈۋ ماسى ۋايە، گۆشتى
خەللاھو سەربېرىنى ئاۋى، مەگەر گەۋرەبى ۋ بەزەحمەت گيانى دەرچى،
ئەۋە سۈننەتە بۇ رىزگار كەردنى لە ئىش ۋ ئازارى پەلەقازەى مەرگ
سەربېرى، خۋاى ئەۋ گيانلەبەرە ئاۋىيە لەسەر شىۋەى ماسى بى يانا،
ماسىش بە ھەموو جۆرەكانىيەۋە خەللاھ، لەبەر ھۋى ئاشكرا بمرى ۋەك
پىاكىشان ۋ لىدانى راۋكەر، يا لەبەر ھۋى ئاسايى بمرى، يا لەبەر ھەر
ھۋى بمرى خەللاھو گۆشتى دەخورى. بەپىي ئايەتى: { أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ
الْبَحْرِ - سورة المائدة - ۹۶/۵ } (ۋاتە: ئەى موسولمانەكان خەللاھ
كراۋە بۇ ئىۋە نەچىرى دمرىا). ۋە بەپىي فەرموۋدەگەى نەبو
ھورەپىرەيش كە لە كۆتايى بەشى سىيەمى گيانلەبەرەكانا رابورد.
شافىعى (رەمەت ۋ رەزائە خۋاە گەۋرە لىيە) بە دەق دەفەر مۋى: مشكى ئاۋى ۋ
بەرازى ئاۋى دەخورىن، لەبەر ئەۋەيش بە گشت گياندارىكى ئاۋى
دەگۈترى ماسى ۋ ئاۋى ماسى بۇ بەكار دەھىنرى. ئەۋەندە ھەيە
تىمساحى لى چەرت دەكرى، چونكە بە كەلبە نەچىرتىك دەشكىنى،
بۇق ۋ قرژانگۋ كىسەئىش لەسەر راي فەرمايشتى سەنگىن (راجح)
خەرامن چونكە پىسن.

۳۶۷) باسی قوربانی:

بروانه: ته جریدی بوخاری بهرگی/ ۵ ل - ۱۳۵ ز: ۷۶ + ل - ۱۰۰ ز:
۷۴ نامه‌ی جهوتم.

قوربانی له شهرعا بریتیه له سهربرینی نازل له رۆژی جهژنو
سئ رۆژه‌ی پاش جهژندا که ناودارن به (ایام التشریق) به نیازی
نزیکبونهوه له رمزای خودای مه‌زن، به عهره‌بی پیی ده‌گوترئ
(اضحیه) و (ضحیه). له‌پیش یه‌گگرتندا سهربه‌لگه له باره‌یهوه ئەم
فه‌رمایشته‌ی زاتی مه‌زنه: {فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ - سورة الكوثر-
۲/۱۰۸} واته: ئنجا نوێژ بکه بۆ په‌رومردگارت وه قوربانی بۆ سهر ببه‌ره
وه ئەم فه‌رمایشته‌ی تریه‌تی: {وَالْبُذْنُ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ
- سورة الحج - ۳۶/۲۲} واته: ئیمه سهربرینی و شتری پینج سال
ته‌واکردوو ی پی له‌شه‌ش سال ناومان گیراوه به دروشمو نیشانه‌ی
ئیسلامه‌تی بۆ ئیوه‌و کردوومانه به‌و په‌رستشانه که خودای گه‌وره
دایمه‌زاندوون و کردوونی به نادابی جه‌ج).

قوربانی له مه‌ذه‌بی ئیمه‌دا سوننه‌ته‌و سوننه‌تیکی دامه‌زراوی
گه‌ل گه‌وره‌یه، دروشمیکی ناوداری له‌بهر چاوه له دروشمه گه‌وره‌کانی
ئیسلام، پئویسته که پارێزگاریی بکری و به‌روی پی بدری، چونکه مایه‌ی
پاداشی زۆر باشه ئه‌وه‌بوو یارانی پیغه‌مبه‌ر (درووه‌خواه گه‌وره‌له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو
ده‌زاد خوا‌له‌یارانه) عه‌رزى خوشه‌ویستیانکرد: قوربان! قوربانی چیه؟
فه‌رمووی: (درووه‌خواه له‌سه‌ر به‌): سوننه‌ت و نه‌ریتی ئیبراهیمی باب‌ه
گه‌ورته‌نه: گوتیان: بۆ ئیمه چی تیا‌دایه؟ فه‌رمووی: له باتی گشت

تەلەموويى كەوا بەو ئازەلانەوۋە كە دەيانكەن بە قوربانى يەك چاكەي
تەواوتان بۇ ھەيە. پېشەوا مالېك {رەزە خۋاە لېبە} فەرموويەتى: قوربانى
واجبە، واتە: فەرزو پېويستە. ئەبو ھەنىفەيش {رەزە خۋاە لېبە} ھەروا
دەفەرموئى: بەلام دەفەرموئى: لەسەر دەولەمەندى نېشتەجىي ناو شار
پېويستە.

دەولەمەند ئەو كەسەيە كە خاۋەنى ئەندازمىي سامان بى
گەشتبېتە رادەي زەكات (لە فېقە ەلەلمەزاھىيىل ئەربەدا
دەفەرموئى: (ولكن الحنفية قالوا: انها سنة عين مؤكدة لا يعذب
تاركها بالنار ولكن يحرم من شفاعۃ النبي {على الله عليه وسلم} ويعبرون
عن ذلك بالواجب)، واتە: ھەنەفەيەكان دەفەرمون: قوربانى خود
سوننەتە (واتە: سوونەتى ەينە، سوننەتە بۇ ھەموو كەسەي بە خودى
خۇي بېكا، بە گردنى كەسىكى تر لە كۆل ئەو ناكەوئى) سوننەتتىكى
دامەزراۋە، ئەگەر كەسەي نەيكا بە نەگردنەكەي گوناھبار نابى، كەواتە
بە ئاگرى دۆزەخ ئازار نادى، بەلام لە بەھرەيەكى زۆر گەورە ناھومىد
دەبى كە تاكارىي پېغەمبەرى سەرۋەرە {دروودە خۋاە لەسەربە} ھەنەفەيەكان
بەم جۆرە سوننەتە دەللىن: واجب واتە: پېويستى بە
مەنا دامەزراۋە — ۋەرگىي).

بەلام لافى پېويستبوونى قوربانى بە بەلگەي فەرموۋى
پېغەمبەر {دروودە خۋاە لەسەربە} رەد دەكرىتەوۋە: لە تىرمىزىدا دەفەرموئى:
خۆشەويست {دروودە خۋاە لەسەربە} فەرموۋى: فەرمان كراۋە بەمن كە قوربانى
بەكەم، قوربانى بۇ ئىۋە سوننەتە. فەرموۋەدىي تىرىش ھەيە لە مەيش

دمقتر و روونتره، داره قوطنی گیراویه ته وه دهمرموی: (مرووده خواه لهسه ربین):
 قوربانیکردن لهسه ر من فهرزه، به لام لهسه ر ئیوه فهرز نیه. له
 سه حیجی موسلیمدا، له فهرمووده یه کا که ئوممو سه له مه (ره زای خواه لیبین)
 دهیگیریتته وه: خوشه ویست (مرووده خواه لهسه ربین) دهمرموی: ئه گهر که سی
 دهیه وی قوربانی بکا، که مانگی نویی قوربان هه لئات ئیتر با نه موو
 له خوی بکاته وه نه ناخونی خوی بکا، تا قوربان بیه که ی دهکات. ئه م
 فهرمووده یه لهسه ر ئه م شیومیه ده بی به به لگه بو سوننه ت بوونی
 قوربانی: ئه و هتا سه رومر (مرووده خواه لهسه ربین) کردنی قوربانی به ستوو به
 خواست و نارمزوی قوربانیکه ره وه، ده ی شتی فهرزو پیویست نابیه ستری
 به خواست و نارمزوی ئه رکدار (موکه للهه ف) وه. ئه و فهرمووده یه ی که
 قسه له پیویست بوونی قوربانی دهکا، له رشته کهیدا نه ناس (مه جهوول) ئ
 هه یه، گریمان فهرمووده که ساغیش بی دهبیری به سه ر سوونه تی
 دامه زراودا، به پیی ئه و یاسا دامه زراوه ی که ده ئی: هه رکاتی چهند
 به لگه یی به رواله ت یه کیان نه ده گرت، واباشه به پیی توانا کار به
 هه موویان بکری، که به مه له زاراوه دا ده گوتری: جه مع به یه نه ئه دیله
 (بروانه فیقهی ناسان - الفقه المیسر - بهرگی یه که م لاپه ره (۵۴)
 ومرگیر).

بزانه:

له لای ئیمه ی شافیعی مه زهه ب قوربانی سوننه تی کیفایه یه،
 که واته: ئه گهر که سیکی خاوه ن خیزان خوی یا یه کی له خیزانه که ی
 قوربانایی کرد، ئیتر داوای قوربانی له وانی تر ناکری، له گه ل

رەچاۋكردنى ئەۋمدا: ئەگەر كەس لەۋ خېزانە بىۋ سۈننەتە ھەلنەسا، ئەۋە ناپەسەندى (كەراھەت) ى بۇ ھەموۋيان ھەيە.

بزانن:

كەسى روۋى ئى دەنرى كە ئەم سۈننەتە بكا كە موسولمان و رمسېدەو خاۋەن ھۆش و قامېدەو خاۋەن روشدو ئازادو مالداربى، مالدار ياخود تۋانا ئەۋەيە كە ئەۋ ئازەللى قوربانىيە زىادبى لە خەرچى ژىۋارى خۆى و ئەۋانەى كە ژىۋارىيان لە سەرىيەتى بۇ شەۋو روژى جەژن و سى روژمەكى پاش جەژن.

۳۶۸) چى بۇ قوربانى دەست دەدا:

لە قوربانىدا چەند شتى مەرجه :

يەكەم: سەربېر، چۆنىتى سەربېرىنى رەۋا لە پېشەۋە رابورد لە ز/۳۶۰.

دوۋەم: سەربېر، باسى سەربېر لە پېشەۋە رابورد لە زنجىرە / ۳۶۰دا.

سېيەم: كاتى قوربانى كەيە؟ ئىستا لەم باسەدا باسى ئەۋە بەروۋنى دى.

چۈۋارەم: ئەۋ ئازەلانەى بۇ قوربانى دەست دەدەن ئەمانەن: وشىرو رەشەۋلاخ و مەرو بزنن بە ھەموو جۆرمكانىيانەۋە، گامېشېش لە زاراۋەى شەرعا بە رەشەۋلاخ دادەنرى، خوداى گەۋرە دەفەرمۋى: {لَيْشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنْ

بِهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ - سورة الحج - ۲۸/۲۲ { واته: با موسولمانان بئین
بۆ لای تۆو بۆ سەردانی خانەى خودا، هەتا بە چاوى خۆيان ئەو هەموو
سوودو بەھرانە ببینن کەوان لەم کۆرۆ کۆبوونەوانەدا، کە لەم چەند
رۆژە دیاریکراوانەدا دەبەستێن، بۆ ئەوەىش لەم رۆژە پیرۆزانەدا
خۆشیان بەھرمەندبین لە بەھەرى جیھانى و ئایینی) وەك
جێبەجێکردنى حەج و عەمرە، وەك ئەنجامدانى كارى بازرگانى، وەك
دیتنى شوینى پیرۆزو شوینى میژووپی ولات، وە با ناوى خودا ببەن لەو
چەند رۆژە دیاریکراوانەدا، بە تاییبەت لەكاتى سەرپرپى ئەو ئازەلانەدا
کە خودای گەورە کردوونى بە رۆژى حەلال بۆ ئیو. ئەوەتا بەپى ئەم
ئایەتە ئازەل دیارى کراوە بۆ قوربانى، ئازەلێش بریتىیە لە وشتر و رەشە
ولاخ و مەرو بزن، کەواتە گیاندارى تر جگە لەم چوارە دەست نادا بۆ
قوربانى، یەكگتن لەسەر ئەمە دامەزراوە، کردارى پێغەمبەرىش بەلگەیه
لەسەر دروستیى ئەم برپارە، چونکە پێغەمبەر (مروودە خوا لەسەر) هەر لەم
چوار جۆرە شتە قوربانى کردوو، نەبیستراوە لە شتى تر قوربانى
کردب.

۳۶۹ مەرجەکانى دامەزراندنى قوربانى ئەمانەن:

(۱) لە مەر شەك یا لە شەك بە تەمەنتر دەست دەدا بۆ قوربانى،
شەك ئەوەیە کە سائیکى تەواو کردب و پى نابیته سائى دوووم، قیل
(گوتراو) دەئ: یاخود بەر لە تەواو بوونى سائى ددانە پێشینەکانى

کهوتبئ، گوتراوئ تر دمفه رموئ: ئه وهیه بهرگنه کهی ببئ به خوری، بهرگن له سهرپشت قیت و قنجه، خوری شۆرو سهره و خواره. گوتراوئ تریش دمفه رموئ: ئه وهیه شهش مانگی تهواو کردبئ، به لام فهرمووده یه کهم دروستترینی ئهم فهرموودانهیه.

(۲) له بزن چتیرئ که دوو سالی تهواو کردبئ و کهوتبئته سالی سییه مهوه، له سهر فهرمووده ی دروستترین دهست دها بو قوربانی، بویهیش له شهک به سال جیایه چونکه گوشتی چتیر له گوشتی شهک کهمتره، له بهر ئه وه به هوئ زیاده ی ساله وه ههولئ ئه وه دهرئ ئه وه کهمییه پرپرکریته وه، گوتراوئ دمفه رموئ: بزنی سالیکی تهواو کردبئ و پئی له سالی دووهم نابئ بو قوربانی دهست دها. چتیر له عهره بیدا ناوی (ثنی)یه، بویه وای پیده گوتری چونکه له وه تهمه نه دا ددانه دوینه گانی دهرده چی، که به عهره بی ناویان (ثنیه)یه^(۱)

---

(۱) ددان له مرۆڤ دا ئهم چهند جوړه هیه، که له پیشمه له ناوه راستی ریزی سهره وه ریزی خواره وه له سهر ئهم ریزه دهست پئ ده کمن:

۱- ئه نایا (ددانه دوینه کان).

۲- ره باعیات (ددانه چوارینه کان).

۳- ئه نیاب (که لبه).

۴- ضوا حیک (پیشه خری).

۵- ئه رجاء (خری). ئهم پینچ جوړه ههر جوړه چوار ددان، دوویان له ریزی سهره ون دوویان له ریزی خواره ون، به رابهری یه کترین، کوئ ههموویان ده کاته بیست ددان، گشت ددانه گانی تریش پییان ده گوتری: ئه ضراس، واته: کاکيله. گه لی بابته و بریارو زانیاری په یوه تندیان هیه به ناو به جوړی ئهم ددانانه وه، له بهر ئه وه به باشم زانی که

(۳) و شتری قربانی دهبی پینج سالی تهواو کردبی و پی نابیته شه شهوه به عهره بی و شتر لهم ته مهنه دا به نیری دهگوتری (ثنی) به میچکهی دهگوتری (ثنیة) گوتراویشه: دهبی شهشی تهواو کردبی و پی نابیته حهوته وه به لام ههرمووده یه کهم دروستتره.

(۴) ره شه و لاخیش دهبی دوو سالی تهواو کردبی و پی نابیته سیوه، گوتراویشه: پی نابیته چواره وه.

(نهم جوړه ناژه لانه دهست نه دهن بو قوربانی)

خه سینراو بو قوربانی دهست ددها، چونکه ناژل به خه سان قه لهو دهبی و گوشته کهی خو شتر دهبی، هه روا کول و شاخ شکاویش دهست ددها، گهرچی به هو ی شاخ شکاویشه وه خوینی لی بی، چونکه کار له گوشته کهی ناکا، که واته: وهک چون برینه وهی خوری و مووی ناژل زیانی نیه شاخ شکاویش ناوا زیانی نیه بو قوربانی.

بزانه:

جیایی نیه له ناژه لی قوربانیدا نیربن یا می بی، به مهرچی سالی ره چاوگراو هاتبیته دی. به لی له سه ر رای دامه زراو نیر بو قوربانی

نهم روونکردنوهیه بنووسم. تکایه پروانه: عمدة القاری شرح صحیح البخاری ج / ۲۱ ص ۲۵۴ لهم شویته دا هه لای چاپ زوره، له وه رگه پراوه که دا هه له کام به پی کفایة الاخیاره که راست کرده وه. له هه ندی شویته دیتری دووان په ریوه.

۶- پروانه: مختصر صحیح البخاری / کوردی بهرگی / ۴ ل - ۲۸۳.

- وه رگیت -

باشتره، چونکه گوشته‌کهی خوشتره (کورد گوته‌نی: به‌رخ‌ی نی‌ر بۆ سهربرین - وهرگیر).

وشرئ بۆ چهوت کهس دهست دهدا، هه‌روا ره‌شه‌ولاخیش، به‌پئی نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی که جابیر ده‌یگیریت‌ه‌وه ده‌فه‌رموئ: سائی ریکه‌وتنی حوده‌یبه‌یه که له خزمه‌تی چه‌زرتدا بووین ئیجرامی عه‌مره‌مان به‌ستبوو، به‌لام بت‌په‌رسته‌کان ریکه‌یان نه‌داین که عه‌مره‌که‌مان ته‌واو بکه‌ین، ئیتر ئیجرامه‌که‌مان شکان و به‌م شیوه‌یه فیدیه‌ماندا: به‌ چه‌وت کهس وشرئ یا گایه‌که‌مان سه‌رده‌پری (موسلیم) نه‌بو ئیسحاق ده‌فه‌رموئ: وشر بۆ ده‌ کهس به‌ کاردئ. ئیبنو عه‌بباس (ره‌زاه‌خواه‌لیبه‌): ده‌فه‌رموئ: له سه‌فه‌ریکا، له خزمه‌ت چه‌زرتدا بووین، بوو به‌ چه‌ژنی قوربان، جا چه‌وت کهس چه‌وت کهس له یه‌ک سه‌ر ره‌شه‌ولاخا ده‌بووین به‌ هاوبه‌ش و ده‌مانکرد به‌ قوربانی، وه‌ ده‌ کهس ده‌که‌سیش له یه‌ک سه‌ر وشرتا ده‌بووین به‌ هاوبه‌ش و ده‌یمانکرد به‌ قوربانی (تیرمیذی گیراویه‌ته‌وه‌و ده‌فه‌رموئ: فه‌رمووده‌یه‌کی جوانی نابلاو (غهریب‌ه)، ئیبنو لقه‌ططانیس ده‌فه‌رموئ: فه‌رمووده‌یه‌کی دروسته. له بوخاری شه‌ریفدا شتئ وا هه‌یه که شایه‌تی ئه‌م فه‌رمایشته‌ی نه‌بو ئیسحاق بی (به‌زه‌ینم نه‌و شته نه‌مه‌یه: له بوخاریدا عانیشه (ره‌زاه‌خواه‌لیبه‌): ده‌فه‌رموئ: پێغه‌مبه‌ر (درووه‌خواه‌له‌سه‌رب) گایه‌کی کرد به‌ قوربانی بۆ ژنه‌کانی، عه‌للایه‌ی عه‌ینی (ره‌زاه‌خواه‌لیبه‌): ده‌فه‌رموئ: یه‌کئ له‌و بریارانه‌ی له‌م فه‌رمووده‌یه وهرده‌گیرئ نه‌مه‌یه: پێغه‌مبه‌ر یه‌ک ره‌شه‌ولاخی کردووه به‌ قوربانی بۆ هه‌مو ژنه‌کانی. دیاره که ئه‌م چه‌جه

حه جی مائناواییه ئهو کاته هیش پیغه مبهەر (مرووده خواه له سه ربه) نو ژنی بووه، دهی له شوینی گا بو ههوت کهس زیاتر دهستبدا، و شتر باشتر بو زیاتر له ههوت کهس دهست دهدا، برپوانه: عومده تولقاری ب - ۲ ل - ۲۵۷ + تاج - ۲ ز - ۱۰۹ ل - ۲۱۵ ف - ۲ - و مرگی.

مهرو بزن بو یه کهس دهست ددهن، به لام نه گهر خیزانی، یا چهند خیزانی، ژێواریان له سه ره یه کهس بوو، خاوهن خیزانه کان خوئی یا یه کئی لهو خیزانانه، مهړی یا بزنیکی کرد به قوربانی له جیاتی هه موویان نهوه دروسته و بریتی گشتیان دهکهوئ.

۳۷۰) چی بو قوربانی دهست نادا:

مهرجی ئازهلێ قوربانی نهوهیه نهنگی وای پیوه نه بی که گوشتی کهم بکاتهوه، وهک ئهم چوار چۆره نهنگه که ئازهلێ پی عه یبدار ده بی و به که لکی قوربانی نامینی: ئازهلێ کویری دیاری و، ئازهلێ شهلێ تهواو لهنگو ئازهلێ تهواو نهخووش که نهخووشیه که ی پیوه دیاری بی و، ئازهلێ له رک و لاوازی بی مۆخ، نه مانه به کاری قوربانی نایه، به پیی ئهم سه ره به لگهیه لهم فهرموودهیه دا (مرووده خواه له سه ربه): ئهم چواره به کاری قوربانی نایه: ئازهلێ کویر که کویرییه که ی پیوه دیاری بی و ئازهلێ نهخووش که نهخووشیه که ی پیوه دیاری بی و ئازهلێ شهلێ تهواو لهنگو ئازهلێ له رک و لاوازی بی مۆخ (تیرمیدی - رهزای خودای لی بی - دهفه رموی: فهرموودهیه کی جوانی دروسته). زاناگان دهفه رموون: هوئی دهست نه دانی کویر بو قوربانی دهگه رپتهوه بو نهوه که به هوئی

۳۷۱) کاتی سهربرینی قوربانی:

کاتی سهربرینی قوربانی دمست پی دهکا به تیپهر بوونی ماوهی دوو رکات نویژو دوو وتار له پاش ههتاو کهوتنی رۆژی جهژنی قوربان، وه دهمینیتیه وه ههتا رۆژ ناوابوونی رۆژی سییه می پاش رۆژی جهژن، که تیکرا دهکاته جوار رۆژ: رۆژی جهژن و سئ رۆژی پاش جهژن. بهلگهی دیاریکردنی ئەم کاته بۆ قوربانی ئەم فرمایشتهیهتی (مروودە خواە لەسەر بە) لەم رۆژه مانا یه کهم شت که دهستی پی بکهین ئەوهیه که نویژی جهژن دهکهین، نینجا دهگه پڕینه وه قوربانی سهر دهبرین، جا ئەوهی ناوا بکا ئەوه یاساو ری بازو سوننهتی نییهی پیکاو، وهی ئەوهی له پیش نویژی جهژندا قوربانی سهر بپری ئەوه دانانری به قوربانی (ش/ د/ ت/ تاج/ ۴ ز - ۱۳ ل - ۲۹ فهرمووده: ۷) به یه که دهنگ (اتفاق)ی زاناکان کردنی نویژی جهژن مهرجی داهاتنی کاتی قوربانی نیه، به لگوو تیپهر بوونی ماوهی دوو رکات نویژو دوو وتار مهرجهو بهس، کاتی قوربانیکردن به سهر دهچی به تیپهر بوونی سئ رۆژی پاش جهژن چونکه ده فهرموئ (مروودە خواە لەسەر بە): رۆژهکانی مینا - که رۆژی جهژن و سئ رۆژهکانی پاش جهژن - هه موویان رۆژی قوربانیکردن (بروانه: تاج/ ۲ ز - ۱۰۱ ل - ۲۰۰ ه - ۲ - و مرگی).

قوربانیکردن له شهوا ناباشه، واته: دروسته به لام ناپه سهنده، چونکه مهترسی ئەوهی هیه که گوشته کهی به تهر و تازهیی دابهش نه کری.

۲۷۲) چى له كاتى سەربریندا په سەنده:

نهم چه ند كارە له كاتى سەربرینی قوربانیدا سوننه ته:

(۱) ناوی خواهیڤان چونکه زاتی پاك دمفه رموی: { فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ - سورة الأنعام - ۱۱۸/۶ } واته: دهی له گوشتی نهو گیانله بهرانه بخۆن که ناوی خودایان له سەر دهبری، له کاتی سەربرینیاندا. له سه حیهه ینا هیه: کاتی پیغه مبهەر (درووه خوا له سهریو) قوربانییه کهی خوی سهربری فهرمووی: (بسم الله: به پیرۆزی ناوی خودا).

به لام نه گهر له کاتی سەربریندا قوربانیکهر ناوی خودایش نه با ههر دروسته، چونکه خاوه ن نامه گان زۆرتر که گیانله بهر سهر دهبرن ناوی خودا یاد ناکهن، له گهل نه وهیسا خودا سهربراوه گانیانی به حه لال داناو. دیسان له سه حیهه یندا دمفه رموی: عائیشه (ره را خوا لیبه) فهرمووی: گوئیان: ئهی پیغه مبهری خودا! ری ده که وئ هندی که سی نو موسولمان که هیشتا به جوانی فیری یاساکانی نیسلامه تی نه بوون، ری ده که وئ نهو جوړه موسولمانانه گوشتمان بو دهینن، نازانین که ناوی خودایان لی هیناوه یانا، جا ئایا لی بخوین یانا؟ فهرمووی: خۆتان ناوی خودا بهینن و بیخۆن (د/ب/ن - تاج/ ۴ ل - ۲۸ ز - ۹) دهی نهم فهرمووده یه به لگه یه له سهر نه وه که بیسمیلاکردن سوننه ته نه ک پیویست، چونکه نه گهر له کاتی سەربریندا ناوی خواهیڤان پیویست بوایه پیغه مبهەر (درووه خوا له سهریو) ریگهی خواردنی نهو گوشتهی نه ددهدان.

۲) سه‌لاواتدان له دیداری خوشه‌ویست (درویده خواه له‌سهرېښه) شافیهی (ره‌زاه خواه له‌سهرېښه) له‌م باره‌یه‌وه هوشیاری راگه‌یان‌دووه که دروود له دیاری پیغه‌مبهر (درویده خواه له‌سهرېښه) له‌م کاته‌دا سونه‌ته به قیاس له‌سهر شوینه‌کانی تر، له‌بهر نه‌وه‌یش که خودای گه‌وره ناوو شو‌رمت و پایه‌و شانی به‌رزموه کردووه، له‌م باره‌یه‌وه ده‌فرموئ: {وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ - سورة الشرح - ۴/۹۴} (واته: وه ناوو شو‌رمت و پایه‌و شانی تۆمان به‌رز کردوته‌وه، له شایه‌تماندا، له بانگدا، له قامه‌تدا، له ته‌حیاتا، له وتاری خوازبیینیدا، له زور بۆنه‌کانی تردا، ناوت که‌وته پال ناوی خودا). له راستیدا له سایه‌ی خواداو له‌ههرکوئ به جوانی ناوی خودا ده‌برئ ناوی جوانی پیغه‌مبهریش ده‌برئ که‌واته له‌م شوینه‌یشا هه‌روا.

۳) رووکردنه رووگه‌و رووی سهر‌بر‌پاوه‌که به‌ره‌و رووگه بی له‌کاتی سهر‌بر‌پنیدا، چونکه نه‌وئ باشترین لایه که رووی تی بکری، له‌بهر نه‌وه‌یش که پیغه‌مبهریش (درویده خواه له‌سهرېښه) ههر سهر‌بر‌پاوی به ده‌ستی خوی سهری ده‌بری رووی ده‌کرده رووگه.

۴) نه‌للا‌هو نه‌که‌بر‌کردن. چونکه نه‌نه‌س (ره‌زاه خواه له‌سهرېښه) ههر‌مووی: خوشه‌ویست (درویده خواه له‌سهرېښه) دوو به‌رانی ته‌وی شاخ‌داری کرد به قوربانی به ده‌ستی خوی سهری برین، وه ناوی خودای هی‌ناو نه‌للا‌هو نه‌که‌بری کردو ههر‌مووی: بسم الله والله اکبر، وه هاجی دانا له‌سهر لاملیان، وه له‌سهر لای چه‌پ به‌ره‌و قیبله پالی خستن و به ده‌ستی چه‌پی سهری گرتن و به ده‌ستی راستی چه‌فۆکه‌ی گرت، ئنجا سهری برین (ش/د/ت/ن - تاج - ۴ ل - ۴۰ ف - ۱ ز - ۱۴).

۵) نزای گیرابوون، جابیر (ره‌زاه خواه لینه) فه‌رمووی: روژی جه‌ژنی قوربان، پیغه‌مبهر (درویده خواه له‌سهرینه) دوو به‌رانی شاخداری ته‌وی خه‌سای سه‌ربری و کردنی به قوربانی، له‌و کاته‌دا که رووی ده‌کردنه قیبله ده‌یفه‌رموو: (انی وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض - علی ملة ابراهیم - حنیفا وما انا من المشرکین. ان صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین. لا شریک له وبذلك ارموت وانا من المسلمین. اللهم منك ولك عن محمد وامته باسم الله والله اکبر). واته: وا من به دئیکی پاکه‌وه رووی خوّم ده‌که‌مه نه‌و که‌سه که نه‌م ناسمانانه‌و نه‌م زه‌وییه‌ی له نه‌بوون دروست کردوو، من له‌سهر نایینه بی گهرده‌که‌ی نیبراهیم و له‌هه‌موو نایینیکی بووچ و له‌گشت بیرو باومرپکی به‌تال لام داوه، وه من به‌هیچ جوژی له‌و که‌سانه نیم که فرم‌خوان و هاوړی بوّ خودا بریار دده‌من، بیگومان نویژو خواپه‌رستیم و ناواو یاسای جه‌جکردنه و ژیانم و مردنم هر بوّ خودای په‌رومردگاری جیهانیانه‌و به‌دهستی نه‌وه و پاداشم لای خو‌یه‌تی، هیچ هاوبه‌شیکی نیه‌و من به‌مه فه‌رمانم پیکراوه که‌وا به دئیکی سافو بیگه‌رده‌وه بلیم من یه‌کیکم له موسولمانان، په‌رومردگارم! نه‌مه هی خو‌ته‌و بوّ خو‌ته‌و له تو‌وه خه‌لات کراوه به‌من، وا منیش پیشکشی ده‌که‌مه‌وه به‌خو‌ت!

ده‌یکم به قوربانی له باتی موحه‌مه‌دو له باتی گه‌له‌که‌ی، به ناوی خودا، خودا له هه‌موو که‌س گه‌وره تره. ننجاً جه‌زرعت (درویده خواه له‌سهرینه) سه‌ری بری. (د - به رسته‌یه‌کی باشکه له: سند صالح - تاج/ ۴ ز

— ۱۵ ل — ۴۲ ف — ۱) ئەمەش نزیایەکی کورتە لەم باریدەو (اللهم هذا منك واليك فتقبل مني: خودا گیان! ئەمە خەلاتی تۆیە، تۆ ئەمەت خەلات کردوو بەمن، وا منیش پێشکەشی دەکەمەو بە خۆت، ئەی خودایە! قەبوولی بکە لێم) بەلگەئەمەیش ئەوێە کە پێغەمبەر (دروودە خواوە لەسەربو): لەکاتی قوربانی کردندا فەرمووێەتی: (باسم الله اللهم تقبل من محمد وآل محمد ومن أمة محمد: بەناوی خودا، خوایە گیان! ئەم قوربانییە قەبوول کە لە موخەمەد خۆی و لە کەسوکاری و لە نەتەوێ) (م/ د/ ت/ ن — تاج/ ۴ ل — ۴۱) نەتەو: واتە: ئوممەت.

۶) سوننەتە خۆی ئازەلەکە سەر بپڕی، ئەگەر بزانی و بتوانی، لەمەدا حەزەرت دەکا بە سەرمەشق بو خۆی بەلام ئەگەر خۆی نەیدەزانی با ئازەلەکە بداتە دەست جێکار (وەکیل) و خۆی نامادەبی لەسەری، لەکاتی سەرپڕینیدا چونکە فەرمووی (دروودە خواوە لەسەربو): ئەی فاطیمە! هەستە لەسەر قوربانییەکەت حازر بە بە یەکەم دلوپی خۆینەکەئە خودا لە هەموو گوناھێ کە لەو دەوێش کردووتە لێت خوش دەبێن وە بلی: (ان صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین لا شریک له وبذلك امرت وانا اول المسلمین).

۳۷۳) چی لە قوربانی دەکری؟

قوربانی دوو جوۆری هەیه: قوربانی سوننەت و قوربانی پێویست، یا نەزەرگراو، جا قوربانی پێویست هەر کە ناوی قوربانی لێهێناو نەزری کرد نێتر لە ملکی قوربانیکەر دەردهچێ، تەنانەت ئەگەر بیفەوتیێن

دهبى بيبزيرئ، كاتيكيش سهرى برى دهبى گشت گۆشتهكەى بكا به
خىرو بيبه خشيتوه بهسهر ههزارانا، نابى نهخوى نه كهسئ ژيوارى
لهسهرى بئ لىي بخون، نابى بهشى دهوله مهنديشى ئى بدات، به قياس
لهسهر تۆلهى نه چىرو خوينه پئويستهكان، كه كه مو كورپى حهجو
عهمره پر دهكه نهوه (دماء الجبرانات) (بروانه: فيقهى ئاسان ب - ١ ل -
٣٧٤ ههتا ل - ٣٨٧ - وەرگير) مه بهست له ههزار كهسيكه زهكاتى پئ
يش.

تەنەنەت ئەگەر نەزەر كەرهەكە لىي خوارى، يا ھەندىكى لىي ھېشتەو ھەتا فەوتا دەبى بېزىرى، چونكە لە دەستەبەرىي ئەودايە، لەبەر ئەو دەبى، بە ھاكەي بېزىرى، گوتراویشە: دەبى وېنەي ئەو گۆشتە كە خوار دوو يەتى يا فەوتاو پەيدا بكاو بىبەخشى بە ھەزاران، بە ھەر حال لە سەرى نىە كە لە باتى ئەو فەوتاو ئازەللىكى تر بكا بە قوربانى، چونكە قوربانىيەكەي كەردووە. ئەمەيش چۆنىتىي بەكار ھىنان (تەصەرووف) قوربانى سوننەتە:

ھەر قوربانىيەك كە سۈننەت بى، سۈننەت كە خاۋەنەكەي لىي
 بخوا، بەلكو گوتراۋىشە: پىۋىستە كە لىي بخوا، چۈنكە لەسەر قەسى
 ئەم گوتيارى فەرمان لەم ئايەتەدا بۇ پىۋىستىبۈنە كە دەفەرمۇي:
 {فَكُلُوا مِنْهَا} بەلام راي دروست ئەۋدەيە: كە خواردن لىي سۈننەتە،
 بەپىي ئايەتى {وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ - سورة الحج
 - ۳۶/۲۲} ئەۋمەتا بەپىي ئەم ئايەتە قوربانى دانراۋە بە بەھرە بۇ
 مەۋقە ئەۋەك بە ئەركى سەرشانى!

به پیومر (قیاس)ی حه و تمیش بئ خواردن له گوشتی قوربانى سوننه ته نهك پیویست. نهیسه باشر نهوویه که گشتی بکا به خیر، چهند پاروویهکی نه بئ بؤ پیروزی بیخوا. به لام نه گهر نهیویست همووی بکا به خیر چی بکا باشه؟ گوتراوئ دمه رموی: نیوهی بخواو نیوهی بکا به خیر، چونکه زاتی مهزن دمه رموی: { فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطَعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ - سورة الحج - ۲۲/۲۸ } (واته: جا خویشان لیئ بخون و دهر خواردی گیرودهی نه دارایشی لی بدن). نهو هتا نایه ته که کردوویه تی به دوو نیوه، به لام له کاتی وادا دروستترین نهوویه: بیکا به سئ بهشی یه کسانه وه، سییه کی بخوا، سییه کی بکا به دیاری، سییه کی بکا به خیر، چونکه زاتی مهزن دمه رموی: { فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطَعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ - سورة الحج - ۲۲/۳۶ } (واته: جا خویشان لیئ بخون و بهشی هه ژاری خاوهن قنیات و بهشی سواکه ریشی لی بدن).

نهو هتا نه نایه ته گوشتی قوربانى دهکا به سئ به شه وه، بهشی بؤ خوین، بهشی بؤ هه ژاری قنیاتکه ر، که ههر چهندهی پی بدهی پی رازی دهبئ، بهشی بؤ دهر دوو زه که رو نهو گه دایانه که بهر دهرگا به مهردووم دهگرن و ورکی پشکی قهوی دهگرن^(۱).

^(۱) هه ژاری خهلاتی خواجه، بههریه کی گهریه بؤ کسئ نرخى بزانی، به لام مهبست له هه ژاری تمبهلتی و تهو زه لی و دهستپیستی و بی کارهیی نیه. کاسبکار خو شهویستی خودایه. مهبست له هه ژاری کم دهستی و بی وهیی و رازیوون و قنیات کردنه به بهشی خودا، هه ژاری بدم واتایه که له پوروی پیغمبران و پیوا چاکان و زانا گهره کانه، ئهمانه

بەس بە دلو دەررون دەولەتمەند بوون، سامان پەرست نەبوون، بوون و نەبوونیان پێوە دیار نەبوو. جاری پرکەیی میوان چووینە مائی مەلایی، شموو روژی لەوی ماینمو، خزمەتیکێ شاهانەیان کردین، دوایی زانیمان کە مامۆستا بۆ خزمەتی میوانەکان کتیبی دەورو دەرسەکی خۆی فرۆشتوو!

ئەم مامۆستا بەرپزە مامۆستا مەلا رەسوولی سەرگەڵوویی بوو، رەحمت لە خۆی لە کاک موحەممەدی جوانە مەرگی کورێ بی، جاوا بە یادی رەحمت نادرن بۆ گیانی پاکی ئەو کاوی کورم و حمزروتی و عیسی قەرەنی و ئیمامی نەواری و ئەهلی صوفیو گشت سۆفی و دەرویشیکێ پێوویی کە نارگری ناو تەکیەو خانەقاکان، بە تایبەتی بە یادی سۆفییە پێوێیەکانی خانەقای بیارەو کە خۆم بە چاری خۆم زوهر و تەقراو بەرە کەتیا ئەم لەسەردەمی شیخی عەلەددینا دیو (زەزاو رەحمتە خودا، مەمورە و مەزن لە مەموریان بە) را لێردا بەو یادەو ئەم چامەبەتان پێشکەش دەکەم. بە تایبەتی پێشکەشی دەکەم بە هاوڕێ و هاو دەم و هاو دەرد و هاو خەم، هاوسەری پێو و سۆفی مەشرەب، کە ئومێد دەکەم لە کەرەمی خودا، کە بیکای بە نمونەیی بۆ ئەو ژنە رووسوورە خوا ناسە دەرویش مەشرەبانە، کە ئەم چامەبە رەنگ دەداتمو لەناو دلو دەروونیاندا. رەحمت لەو کەسێ بەرە لەم کتیبە وەرەگرێ رەحمت دەنیری بۆ دایکی سەلاح و کەسوکاری، چونکە بەراستی زۆر خزمەتی ئەم کتیبانە کردوو خودا پاداشی باشی بداتمو. ئەو دایکی سەلاح! ئەو حاجی زەکیی مەلا کەرم عەلی! (رەحمتە خودا، لە خۆت و کەس و کارو مەمور و پێووت بە). بەرموون لە گەڵ چامە کەدا:

ههزاری ساچاو به بهشی خودا

پادشا له چاویا مانەندی گەدا

رەنگە زەرەدە کە ی کە پرشتگ دەدا

زەرەدە پەرێیە، خۆر گزنگ دەدا

خۆشە پێوویی چەتری سەرت بی

کالای ههزاری بەرگی بەرت بی!

نهخه می مهزراو رانه مه پرت بی
 نه ترسی گورگی دهشت و دهرت بی
 ئاسمان لیقه و زهوی به پرت بی
 نه له گهل که سی ههراو شه پرت بی!
 ئالای دهر ویشی له که مه پرت بی
 وهیسه که ی خومان به ره به پرت بی!
 ترسی روو زهردی لای سهروهرت بی
 کرده وهی باشی خوت سوپهرت بی!
 دلی رووناکی خوت خه فهرت بی
 چرای روشنی دهورو به پرت بی!
 تا له ریسوایی سوال قوته پرت بی
 حال و مالیکی سهرو به پرت بی!
 مزگه وتی نزیک به رابه پرت بی
 خه لوه گای گیانی به خه به پرت بی!
 هه ئالی هاوبیر قه له نده پرت بی
 کاتی پیویستی هاوسه نگه پرت بی!
 نهک له سه ر سینی براده پرت بی
 که پشتی هه لکرد له زهره پرت بی!
 نه فسی چون ده بان پر جه وه پرت بی
 ژنیکی وهک خوت به هاوسه پرت بی!

وهرگیر

نووری فارس همه خان

سلیمانی ۱۸/۸/۱۹۹۶

ھەمىشە دىمفەرمۇي: قوربانىكەر لە قوربانى سوننەت بۇي ھەيە
 ھەم لىيى بخوا ھەم لىيى دەر خواردى خەلك بىدا، ھەم قايمەي لى بىكا،
 بەپىيى نەم ھەرموودمىيە: سەلەمەي كورپى ئەكودە (دەزە خىواە لىيە)
 ھەرمووي: پىيغەمبەر (دروودە خىواە لەسەرىيە) ھەرمووي: ئەو كەسەي لە ئىوہ
 قوربانى دەكا نابى لە پاش سى شەو لە گوشتى ئەو قوربانىيە لە مالىدا
 بىمىنى، جا لە سالى ئايىندەدا ەرزىانكرد: ئەي پىيغەمبەرى خودا!
 ئەمسالىش وەك پاربەكەينەوہ؟ ھەرمووي (دروودە خىواە لەسەرىيە): نە، ھەم
 خۇشتان لىيى بخۇن و ھەم بەشى خەلكى تىرىشى لى بىدەن و ھەم قايمە
 (ادخار) یشى لىبەكەن، پار بۇيە وام گوت چونكە پار سالىكەي گرانەو
 نەھاتى بوو... (ش / د / ت / ن / تاج / ۴ ل - ۴۵).

راجىيى ھەيە لەو كەسانەدا كە لە قوربانى، دىارىيان پى دەرى،
 گوتراوہ: ئەو ھەزارانەن كە لەبەر دەروون بەرزى خۇيان، ھەزارى لىيان
 بووہ بە نەخش و وەك خىش دەيانرازىنىتەوہ، گوتراویشە:
 دەولەمەندانن. پىشەوا غەزالى (دەزە خىواە لىيە) دىمفەرمۇي: سىيەكى
 قوربانى سوننەت بە دىارى دروستە بدرى بە دەولەمەندو بە ھەزارى
 دەروون بەرز!

بزانە:

دروست نىە گوشت و پىست و ھىچ شتىكى تىرى قوربانى بفرۇشرى،
 ھەتا دروست نىە پىستەكەي لە جياتى كرى بدرى بە قەسابەكە يا بە
 سەربەرگە، بەلكوو دەبى كەولەكەيشى بىبەخشى، يا خۇي سوودى لى
 وەربگرى، وەك ئەوہ بىكا بە مەشكەو كوندەو سۇل و كالە، بەلام لەم
 كاتەدا نابى بىاندا بەكرى.

شوینی دابه‌شکردنی قوربانی شوین و شاری قوربانیکهره، له باره‌ی
گواستنه‌وه‌یه‌وه بۆ شوینیکی تر دوو بۆچوون هه‌یه، دروست ئه‌وه‌یه که
ئه‌میش وه‌ک زه‌کات گواستنه‌وه‌ی دروسته، وه‌ک له باسی زه‌کاتدا ئه‌مه
رابوورد (برپاوه: فیه‌قی ئاسان ب - ۱ ل - ۳۱۲ - وەرگیر).

٣٧٤) باسی جه و تم (عه قیقه):

(برپروانه: مختصری صحیحی بوخاری - به کوردی، بهرگی
پینجهم، لاپهره/ ۱۰۰ ههتا ۱۱۳).

ھەوتەم بە ھەربى ناۋى (ھەقىقەت) يە، كە ئەو موۋدەيە لەكاتى لە
 دايكبوونا وا بە سەرى ساواو، لە شەرعا ئەو ئازدەيە كە لە رۆژى
 ھەوتەما دەكەرى بە ھەوتەم بۆى، كە لە ھەمان رۆژا سوننەتە موۋى
 سەرى بتاشرىۋ بكىشىرى بە زىپ يا بە زىوۋ بەرى بە ھەزاران. ھەوتەم
 سوننەتە، سەر بەلگەى سوننەتبوونى ئەم ھەرموۋدەيەتى (مەروۋىە خواۋ
 لەسەبە): ھەموو كوپى رىگەى پى نادى كە تكاۋ شەفاعەت لە قىيامەتدا
 بۆ باۋكۈ دايكى بكا، ئەگەر بە مندالى بەرى، ھەتا ھەوتەمى بۆ نەكەرى،
 ھەق واىە لە رۆژى ھەوتەيدا ھەوتەمى بۆ سەرىپەن و سەرى بتاشن و
 ناۋى بنىن (ئەھمەد) تىرمىزى. ھاكەم بە ھەرموۋدەيەكى دروستى
 دانائە). ھەق واىە بۆ كوپ دوو مەپ يا دوو بزن يا مەپو بزن بىكەرى بە
 ھەوتەم، ۋە بۆ كچ مەرى يان بزن بىكەرى.

به‌پیی ئەم فەرمووده‌یه: ئوم کورزی ئەل(کعبیه) (ره‌زاه‌ خواه‌ لیبه‌)
 فەرمووی: حەزرت {مروودە خواه‌ لەسەرە} فەرمووی: دوو مەر یا دوو بز، که

بۇ قوربانى دەست بىدىن، بۇ كۆپ دەكرىن بە ھەوتىم، ۋە بۇ كچىش يەك مەرپا يەك بىزىن (د/ت/ن - رىشتەى دروست) عانىشەيش {ۋەزەۋ ۋەزەۋ لىبە} دەفەرمۇئ: پىغەمبەرى خودا {ۋەزەۋ ۋەزەۋ لىبە} فەرمانى پىمان كىردوۋە كە بۇ كۆپ دوو مەرپا يا دوو بىزىن بىكەين بە ھەوتىم بۇ كچىش مەرپا يا بىزىن (تىرمىزى/ ئىبنى ماجە/ ئىبنى ھەبان لە ۋەھىجى خۇيدا).

بىزانە:

ئەۋ ئازەلەى دەكرى بە ھەوتىم دەبى دەست بىدا بۇ قوربانى، دەبى لە تەمەن ۋە بى نەنگى ۋە ساغىدا دەق ۋەك ئازەلەى قوربانى ۋەبى بە پىۋەرو قىياس لەسەر قوربانى. گەرچى ھەوتىم بە ھەموو ئازەلەى كە دەست بىدا بۇ قوربانى دروستە، ۋەك ۋىشرو گاو مەرپا بىزىن ۋە گامىش، ۋەزەۋ دروستىن ئەۋەپە كە ۋىشرو يا گامىش بۇ ھەوتىم لە مەرپا يا لە بىزىن باشترە، كەچى ھەپە دەفەرمۇئ: مەرپا بىزىن بۇ ھەوتىم لە ۋىشرو گا خىترە، گواپە روالەتى ئەم فەرموۋەپە دەكا بە بەلگەى بۇ چوۋنەكەى كە دەفەرمۇئ: دوو شات بۇ كۆپ يەك شات بۇ كچ - دانەر {ۋەزەۋ ۋەزەۋ لىبە} - شاتى بىرپوۋە بەسەر مەرپا، ۋەقەسى ئەم قىلەپەش بەلاۋە پەسەندە، گواپە ئەمە رەفت بە سوننەتە، چۈنكە لە سوننەتدا بۇ ھەوتىم دەق لەسەر (شاة) ھەپە بەلام بەزەپەم لەم شوپنەدا فېقھول موپەسەرۋ كىفایەتول ئەخيار زۇرپان ھەرقە، ئەمەى من نوسىومە ھى كىفایەكەپە. دانەرپىش لە باتى ئەمە ئاۋا دەفەرمۇئ: گەرچى ھەوتىم بەگشت ئازەلەى، با مەرپىش نەبى دادەمەزىر، بەلام مەرپا بۇ ھەوتىم باشترە لە ئازەلەى تر چۈنكە روۋكارى سوننەت فەرمان بە مەرپا دەكا). ۋەكى تىرىش كەى

رووکاری سوننهت فهрман به مهر دهکا؟ سوننهت لهم شوینهدا فهрман به (شاة) دهکا، دانهر بهبئ بهلگه (شاة)ی برپوه بهسهر (شاة الضأن)دا، (شاة) له زمان و له شهرعو له هدیثا نه مهیه که نه ووی له مینهاجا له باسی زهکاتدا دهفهرموی: (والشاة جذعة ضأن لها سنة... او ثنیة معز لها سنتان - و مرگیږ).

٣٧٥) سوننه ته کانی هه و تم:

١) سوننه ته له کاتی سهر برپینی هه و تمدا هه و تمکه ر بلئ: بسم الله اللهم هذا منك واليك، نه و جا بلئ نه مه هه و تمه بو فیساره کهس، ناوی هه و تم بو کراوه که دیاری بکا.

٢) سوننه ته له کاتی گزنگدانی خوږدا هه و تم سهر بپرری.

٣) سوننه ته له پیش سهر برپینی هه و تمدا هری مناله که بتاشری و بکیشری به زیږ یا به زیودا، وه نه و زیږه یا نه و زیوه بدری به هه ژاری، یا به کهسی که زهکاتی پی بشی. گوتراویشه: سهر تاشین بخریته پاش سهر برپینی هه و تم، چونکه به دیمه ن فهرمووده که وا نیشان ددها، که سهر تاشین له پاش سهر برپینه.

٤) هه روا سوننه ته نه م ناژه لی هه و تمه به کولای پیشکهش بکری به مهردوم و له کاتی کولاندنه که یا شیرینی تی که ل بکری، به نیازی نوقلانه ی باش، که خوا یاربئ منداله کهیش ناوا رهفتاری شیرین دهبی، سوننه ته که نیسقانه کانی نه شکینن، باشر نه وهیه که هه و تم به کولای

بېه خشریته وه به سهر هه ژاناو بۆيان بېرئ بۆ جیگه و رېگه ی خوځيان، شافيعی دهقی ههیه له سهر به خشینه وه به سهر هه ژاراندا، به لام نه گهر خو لکیشان بکا بۆ سهری قهیدی نیه.

(5) سوننه ته به خورما یا به شیرینی تر مه لاشووی شیرین بکړئ، به لام به خورما باشتړه، چونکه پېغه مېهر خوځی (درووه خواو له سهر بېه) به خورما مه لاشووی مناله کانی یاریدم ده کانی شیرین ده کرد.

(6) منال که له دایک بوو، سوننه ته پاش نه وه ی که پېچرایه وه بانگ بدرئ به گوځی راستیداو قامهت بخوینئ به گوځی چه پيدا. حه سه نی کورې عه لی (ره زه خوايان لیبه) ده فهرموئ: پېغه مېهری خوا (درووه خواو له سهر بېه) ده فهرموئ: ههر که سی خوا مندا لیکي پې به خشی بانگ به گوځی راستیدا بداو قامهت بخوینئ به گوځی چه پيدا شه وه (نوم صوبیان) زیانی پې ناگه یه نی، واته: شه وه نایگرئ (ئیبو سوننی) نوم صوبیان به کوردی پې ده گوتړئ: هال: شه وه، جنوکه یه که، شوین منالی چله و حه وته ده که وئ و دهستی لی ده وه شینئ. گوتراویشه: نه وه ی که وا مه شه ووره له سهر چله و حه وته منال شه وه ده یگرئ، یا هال ده یباته وه نه وه جوړه نه خو شیه که تووشی منالی تازه له دایک بوو ده بی، جنوکه و پهری نیه. دانا گهری (حیکمه ت) ی نه وه که بانگ دهرئ به گوځی منالا نه مه یه: پېغه مېهر (درووه خواو له سهر بېه) ده فهرموئ: هه موو ئاده میزادئ _ له کاتی له دایک بوونیدا - شه یتان به سهره په نجه ی دژهنئ به هه ردوو ته نه شتیدا. (ب) جا وا باش و له باره که به خویندنی بانگ راوېنړئ و دمر بکړئ، وه که له فهرموو ده یه دا ده فهرموئ: (کاتی بانگ دهرئ بۆ نو یژئ) شه یتان هه ل ده توړینئ و جرت لی ددها، تا گوځی له بانگه که

نهې، جا که بانگ ته‌واو بوو، دیسان دیت‌ه‌وه تا قامه‌ت ده‌کړئ بؤ نوږز دووباره هه‌ل ده‌تورپنیت‌ه‌وه (ش/ د/ ت/ تاج/ ۱ ل - ۲۲۲) نه‌بو رافیع (ره‌زاه خواه لیبه) دمه‌رموئ: کاتئ فاطیمه حه‌سه‌نی کورئ عه‌ل بوو (ره‌زاه خواه‌یان لیبه) پیغه‌مبه‌رم دی خوئ بانگی نوږز هه‌لدا به گوچکه‌یدا (نه‌بو داوود/ تیرمیزی/ نه‌حمه‌د، تیرمیزی به دروستی داناوه) عومه‌ری کورئ عه‌بدولعه‌زیزیش (ره‌زاه خواه‌یان لیبه) بانگی ده‌دا به گوئی راستی مناله‌کانیداو قامه‌تی ده‌خویند به گوئی چه‌پیاندا. (ئیبنو لمونذیر).

۳۷۶) باسی پی‌شبرکه (مسابقه) و تیرنه‌ندازی (مناضه)

پی‌شبرکه نه‌وه‌یه که دوو که‌س یا زیاتر ولاخ غاربدمن له ماوه (مسافه) یه‌کی دیاریدا بؤ نه‌وه‌ی دمربکه‌وئ که کامیان زووتر ده‌گه‌نه نه‌وپه‌ری نه‌و ماومیه، به کوردی پیی ده‌گوترئ: ته‌راتین: قوشمه: قوچ: غارغارین. نه‌م جوړمیان دروسته له‌سهر گره‌و بکړئ، واته: هر که‌س بیباته‌وه دروسته مائی له‌سهر ومربگرئ.

تیرنه‌ندازیش نه‌وه‌یه دوو که‌س یا زیاتر تیر یا تفنگ، یا شتئ وا، بته‌قیئن تا دمربکه‌وئ کامیان نی‌شانه‌که ده‌پیکن. سهر به‌لکه وا له نامه‌و سونه‌تدا، نامه‌ی خوا دمه‌رموئ: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِّن قُوَّةٍ وَمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ} (رافه‌که‌ی له باسی سهرانه‌دا رابورد) سونه‌تیش دمه‌رموئ: عوقبه‌ی کورئ عامیر (ره‌زاه خواه لیبه) هه‌مووی: گویم لی‌بوو حه‌زرمه‌ت (درومه‌ خواه له‌سهر) له‌سهر دوانگه ده‌یفه‌رموو:

مه‌به‌ست له (قوة) بۆ نه‌م‌پۆی ئیمه، له‌م نایه‌ته‌دا که ده‌فه‌رموی: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ - قُوَّةٍ} تیرنه‌ندازی و تیرهاو‌یشتنه، وه سی جار ئه‌م وشه‌یهی دووباره‌کرده‌وه^(*) (موسلیم/ د) ئیبنو عومه‌ریش (ره‌زاه‌خواه‌اینبه‌ئ) ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر (ه‌رو‌ده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌ئ) پێش‌پ‌رکه‌یه‌کی به‌ولا‌خی به‌رزه‌سازدا، ئه‌وم‌این و ئه‌سپانه‌ی که قال بوون و په‌رو‌م‌رده‌ک‌رابوون، بۆ قۆشمه‌پێکردن له‌حه‌فیان‌ه‌وه‌به‌ری دان، ئه‌وسه‌ریان ته‌نیه‌تول وه‌داع بوو، ئه‌بوئیسحاق ده‌فه‌رموی: گوتم به‌مووسا: ئه‌و ماوه‌یه مه‌ودای چه‌ند ده‌بی؟ فه‌رمووی: ش‌ه‌ش ه‌ه‌وت میل ده‌بی، وه ئه‌وم‌این و ئه‌سپانه‌یش که ته‌رال بوون و قال نه‌ک‌رابوون بۆ قۆشمه‌له‌ئه‌نیه‌تول وه‌داعه‌وه‌پێشی به‌رده‌دان، ئه‌و سه‌ریان مزگه‌وته‌که‌ی به‌نی زوره‌یق بوو، گوتم: ئه‌و ماوه‌یه چه‌ند ده‌بی؟ فه‌رمووی: میل، یا ش‌تیکی وا ده‌بی، ئیبنو عومه‌ر (ره‌زاه‌خواه‌اینبه‌ئ) خو‌ی یه‌ک‌ئ بووه‌که له‌م قۆج و قۆشمه‌وته‌رات و ته‌راتینه‌دا به‌شداری کردووه. (شه‌یخان/ تاج - ۸ ل - ۱۰۲ ز - ۳۳) ئه‌نه‌سیش (ره‌زاه‌خواه‌اینبه‌ئ) ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر (ه‌رو‌ده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌ئ) وش‌تره‌مینگه‌یه‌کی هه‌بوو، ناوی عه‌ضباء بوو، به‌رای‌ی به‌هیج

(*) مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر (ه‌رو‌ده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌ئ) ئه‌وه‌بووه‌که هانی موسولمانانی سه‌رده‌می خ‌زی بدا، له‌سه‌ر فی‌ربوونی ئیر نه‌ندازی، چونکه تیرنه‌ندازی له‌سه‌رده‌می ئه‌و له‌جینگه‌ی ته‌قه‌مه‌نی‌ر چه‌کی دو‌رهاو‌یژی نه‌م‌پۆی ئیمه‌بووه، به‌لام قه‌ت مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر ئه‌وه‌نه‌بووه، که هه‌تا هه‌تا ه‌ی‌زی سه‌ره‌کی له‌شه‌رو نه‌به‌دا هه‌ر شیر‌وت‌یه ده‌بی.

ولآخى نهدهداو ولاخ نهبوو كه پيشى بكهوى، رۆژى عه‌ره‌بىكى ده‌شته‌كى به سواری و شترىكى تۆرى به‌ربار له‌ولاوه هات پيشى عه‌ضباء كه‌وت، موسوئمانانىش نه‌مه‌يان له‌به‌ر گران بوو، كاتى پيغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سهره‌ب) هه‌ستى به‌وه كرد فهرمووى: ره‌وايه‌و به‌ئينه له‌سهر خودا كه هه‌رشتى له‌م دنياى به‌قايه، لووتى به‌رزوه بوو، سه‌رى به‌رزوه‌كرد، خودا بدا له‌لووتى و له‌ئه‌نجامدا سه‌رى نه‌وى بكاته‌وه! (بوخارى/ نه‌سائى/ تاج - ۸ ل - ۱۰۴) له‌سوننه‌تدا له‌بارى تيرئه‌ندازيه‌وه فهرمووده‌ى گه‌لى زۆر هه‌يه وه‌ك ئه‌م فهرمووده‌يه: پيغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سهره‌ب) له‌لاى ده‌سته‌يه‌كى ئه‌سه‌لميه‌وه رابورد، نيشانيان نابۆوه، فهرمووى: ئه‌ى نه‌وه‌ى ئيسماعيل پيغه‌مبه‌ر! تيربه‌اويزن و مه‌شق به‌ تير ورمو چه‌ك بكهن، چونكه له‌كاتى خۆيدا با به‌گه‌وره‌يشتان تيرئه‌نداز بووه. (ب/ تاج - ۸ ل - ۱۰۶).

ديسان دم‌فهرمووى (درووده‌خواه له‌سهره‌ب): ئه‌وه‌ى فيرى رمبازى و تيرئه‌ندازى ببى به‌لام له‌پاشا وازى ئى به‌يئى نه‌وه له‌ئيمه‌ نيه. يا فهرمووى: ئه‌وه له‌خودا ياخى بووه. (موسليم/ تاج - ۸ ل - ۱۰۵).

٣٧٧) دروسته گره‌ويان له‌سهر بگرئ:

ئه‌م پيشبرگى و تيرئه‌ندازيه‌يه سوننه‌تن و دروستيشه كه برىتى (عيومض: وه‌جه‌ل) يان له‌سهر و مرگيرئ، به‌و شيوه‌يه كه باس ده‌كرئ. چونكه دم‌فهرمووى (درووده‌خواه له‌سهره‌ب): گره‌و له‌سهر قوشمه‌ى ولاخى به‌رزوه دروسته (نه‌بو نه‌عيم له - اسماء الصحابه - دا گيراپه‌ته‌وه).

عمرزی حهزرهتی عوسمانیش کرا: ئهري ئیوه لهسهردمی ژبانی
حهزرمهت خویدا به ناگاداری نهو زاته (هرویه نواه لهسهره) گرهوتان دهکرد؟
ههرمووی: بهئی. (پیشهوا نهحهدهو دارمقوطنی و بهیههقی) لهبهر
ئهوهیش که نهه دوو بابته وهرزه سههرمپای بههری تریان دهبین
بههوی خو نامادهکردنی جهنگاوهران لهسهر خهبات و تیکۆشان.

پیشپرکه دروسته بهه جوړه ولاخانه بکری: به ئهسپو بهماین و
وشترو فیل و نیسترو گوپریژ. مهرجی پیشپرکه نهوهیه شوینی
راوهستان و خالی سههرتای غاردان لهه پهری مهیدانهوه دیاری بکری و
نوختهی ئهوپهری ماوهکهیش دیاری بئ، وه مهوای مهیدانی ههردوو
سوارهکه وهکوو یهک و ابن و ئهسپی ههردوولایان دیاری بکری وه ههرکام
لهو نهسپانه لهوانهبی پیش بکهوی لهوی تریان، وه نهاندازی پاره
دیاری کراوهکهیش دیاری بئ.

چونکه نهگهر نهوپهری مهودا دیاری نهکری دهگونجی که
ولاخهکان بپرووکئ، چونکه پیشپرکی کهرهکان لهبهر نهه دوو هویه
تابتوانن ولاخهکانیان دهرهتئین:

یهکهه: تا سامانهکه مسۆگهر بکهه بۆ خویان.

دووهم: ههتا تانهی دۆران شوینیان نهکهوی! دیسان لهبهر نهوهیش
نهگهر مهوداکه زۆر دووربی و نهوپهری دیاری نهکری نهستههه بزانی
که کی گرهوهکهی بردۆتهوه.

له تیرنهاندازیشدا مهرجه که مهوداکه دیاری بکری دهبی ماوه
(مسافه)یهکی وایی که تیر بیگاتی. ههروهها به مهرج گیراوهکه ژمارهی

تیرهاویشن دیاری بکری، ههروا ژماره‌ی نهو تیرانه‌یش که نیشانه‌که ده‌پیکن، وهك نهوه بلین: هه‌رمیه‌کی بیست تیر تئ ده‌گرین، کاممان پینج تیرمان لهو بیسته له نیشاندا نهوه دیباته‌وه به مهرجئ نهوی ترمان له پینج تیر که‌متر له نیشانه‌که بدا، به‌مه ده‌گوترئ (مبادره) یا وهك نهوه بلین: یه‌کی سه‌رو چل تیر تئ ده‌گرین، پیکان و له نیشاندانی هه‌ردوولا ده‌بژیرین، کاممان دوو پیکان (اصابه‌ی زیاتر بوو، نه‌وه‌مان گره‌وه‌که ده‌باته‌وه، پئویسته نه‌ندازه‌ی پاره‌که یا بریتیه‌که دیاری بکری، هه‌روه‌ها نه‌ندازه‌ی دریزی و پانی نیشانه‌که چهنده‌و چهنده‌ی، گه‌ره‌که چو‌نیتی پیکانی نیشانه‌که‌یش دیاری بکه‌ن ئاخو به‌کام شیوه له‌م شیوه‌کارانه بووه:

(۱) لیدانی رووت، که نه‌وه‌یه تیره‌که ته‌نیا له نیشانه‌که بدا به‌لام برینداری نه‌کا. به‌مه به‌عه‌ره‌بی ده‌گوترئ (قرع) واته: کوتانو به‌رکه‌وتن.

(۲) سمین، که نه‌وه‌یه بیسمی، به‌لام پئوه‌ی گیر نه‌بی و ده‌مه تیره‌که بکه‌رپته دواوهو بکه‌ویته خواره‌وه، به‌مه ده‌گوترئ: (خرق)^(۱).

(۳) تیه‌له‌چه‌قین: پئوه گیر بوون، که نه‌وه‌یه بچه‌قئ به نیشانه‌که‌داو پئوه‌ی بگه‌رسیته‌وه، به‌مه‌یش ده‌گوترئ: (خسق)^(۱). واته تیه‌له‌چه‌قین و پئوه شه‌تل بوون.

^(۱) خرق بخاء وزاء معجمتین (مغنی المحتاج - ج / ۴ ص ۳۱۶) که‌چی له کفایه الاخیارو الفقه المیسرو شریعتی ئیسلاما به (خرق) به‌خو و ریی بن نوخته نووسراوه.

٤) کرتاندن، وهك نهوه تیرهكه له نووکی نیشانهكه بداو بیپهړین (خرم).

٥) درپهړین، كه نهوهیه تیرهكه له نیشان بداو بیسمی و لهو دیوهوه درپهړی، بهمهیش دهگوتری (مرق).

جا هركاتی گړیدانی تیر نهاندازی بهرهای، واته: به مولهقی سازدرا دهپرری بهسهر (قهرع) دا چونكه له ههموویان ناسراوتره.

بزانه:

پیشبركه دروسته به دوو جوړی:

جوړی یهكهم: نهوهیه نهو كهسهكه مالهكه بریار ددها بو پیشكهوتوو غهیری نهو دوو كهسهبی، كه پیشبركهكه دهكن، وهك پیشهواي موسوئمانان، یا نوینهری، یا یهكی له گهل ئیسلام بلئ بییان هركامتان پیش بكهوی نهوهنده پارهی بی ددهم.

جوړی دووهم: نهوهیه كه یهكی لهم دوو كهسه، به هاوړیكهی بلئ نهگهر تو پیشكهوتی من نهوهنده مالت ددهمسی، وه نهگهر من پیشكهوتم هیچم ناوی. لهم دوو جوړه دروسته چونكه جاری پیغهمبهر (درووده خواي لهسهریج) چوو بو لای دوو تیپ له نهنصار تیرنهاندازییان سازدا بوو، تیپکیان بردبوویهوه لهوی تریان، پیغهمبهر (درووده خواي لهسهریج)

(١) له شریعتی ئیسلاما به ههئلی چاپ به (فسق) نورسراوه.

كارهكهيانى بهر هوا دانا، وهكى تريش مهبهست بهوه پيځ دى، له ههمان كاتدا ناشيى به قورمار، چونكه مال دانهرهكه سوور دهبيى لهسهر پيشكهوتن ههتا مالهكهي نه دؤرپنى، نهوى تريش سوور دهبيى لهسهر پيشكهوتن ههتا مالهكه بباتهوه. بهلام نهگهر ههر دوو پيشپر كيكرهكان ماليان برپارداو برپارياندا ههر كهسى پيشكهوت ههمووى بو نهوبى نهوه دروست نيه، چونكه دهفهرموى (درووده خواه لهسهر بى): ههر كهسى به نهسپى پيشپر كه بكا لهگهل دوو خاوهن نهسپى تر دا، وه دلنيابيى لهوه كه خوئ پيش نهو دوانهكهي تر دهكهوى، چونكه نهسپهكانيى نهوان هاوتاي نهسپهكهي نهه ناكهن، نهوه پيشپر كهى وا قورمار وه نادروسته، بهلام نهگهر دلنيا نهبوو لهوه نهوه دروسته و قورمار نيه لهبهر نهوه پيش چونكه مهنای قومارى تيايه، چونكه قومار نهوهيه يان بيهيه تهوه يان بيدؤرپنى!

پيشپر كه لهسهر راكردن و مهلهكردن و پالنه وانبازي دروسته، به مهر جى لهسهر وهجهل نهبيى، بهپيى نهه فهرموودهيه كه عانيشه (رهوا خواه لينيى) دهگيرپيتهوه: دهفهرموى: له سهفهرىكا له خزمهتى هزرهتدا (درووده خواه لهسهر بى) بووم، بهراكردن بهپى نهك بهغار بهسوارى پيشپر كيى لهكه ليدا كرد، من پيشى نهو كهوتم! بهلام لهوه دوا كه گوشتن بووم پيشپر كيى له كه ليدا كردهوه نههمجارهيان نهو لهمنى بردهوه، فهرمووى (درووده خواه لهسهر بى) نهمه لهباتى بردنهوهكهي نهو جاره. (د/ن/ ماچه. نيينو حيببانيش له صهحيى خويدا گيراويه تهوه).

پيشپر كيى به ولاخى دهست نهدا بو جهنگ دروست نيه، وهك گاو شتى وا، ههروا لهسهر شهربههران و شهړه كه لهشپر دروست نيه، چ به

خۆرایى بن چ لهسەر پاره بن، ههروا لهسەر یاری شهترمنج و کاله مستی و گشت جوړه یارییهکی تر دروست نیه. برپاری وهجهل له تیرنه ندادزیدا وهکوو له پیشپرکهدا وایه به هه موو دریزه پیدانیهکیه وه.

٣٧٨) باسی سویند خواردن و نه زکردن:

سویند له زمانا به عهره بی پئی دهگوتری. یه مین، واته: دهستی راست، جا ئەم ناوه گرا به ناو بۆ سویند، چونکه سویند خۆرهکان لهکاتی سویند خواردندا دهستی راستیان دهنایه ناو دهستی راستی برادمرهگهیان، گوتراویشه: بۆیه وا ناوئراوه چونکه سویندیش وهک دهستی راست شت دهپاریزی. سویند به عهره بی ئەم ناوانه ی ههیه (یه مین و حیل و ئیلا و قه سه م). له شهرا دووپات کردنه وه ی کاریکه به سویند خواردن له سه ری به زاتی خوی گه وه یا به نیشانی له نیشانهکانی، سه ر به لگه له سه ر سویند له نایهت و فه رموودها زۆره. زاتی مه زن ده فره موئ: {لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ - سورة المائدة - ٨٩/٥} واته: خودا له سه ر نه و جوړه سویندانه مو حاسه به تان ناکا که دین به سه رده متاندا، به بئ مه به ستو به بئ نه وه که نیازی دئی له گه لدا بی به لام له سه ر نه و سویندانه مو حاسه به تان دهکا که به نیازی دل دایان دمه زرینن) وه ده فره موئ: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا - سورة آل عمران - ٧٧/٣} وه ده فره موئ: {وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ - سورة المائدة - ٨٩/٥} واته: پاریزگاری سویند هکانتان

بکهو ریزیان بگرن، لهسهر شتی به نرخو بئ نرخ وەك یهك سویند مهخۆن). ههروا دمهفرموئ: {وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ - سورة المجادلة - ١٤/٥٨} وه دمهفرموئ: {لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نَّسَائِهِمْ} له سهرهتای باسی ئیلائهوه رابورد. وه دمهفرموئ: {وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ - سورة الأنعام - ١٠٩/٦} له سوننهتیشدا فهرموودهی زۆر ههیه لهسهر باسی سویند، وەك ئەوه پێغه‌مبەر (هرووده خوا لهسهره) سویندی خواردو فهرمووی: (سویندم به خدا هیرش ده‌به‌مه سه‌ر هۆزی قورده‌ش) یا وەك ئەوه فهرمووی: (هه‌رکه‌سی سویند ده‌خوا با یا به‌خودا سویند بخوا یا به‌غه‌یری خودا سویند نه‌خوا) یا وەك ئەوه که ئیبنو عومه‌ر (هه‌زاه‌ خوا‌یا‌ن لایه‌) دمهفرموئ: که‌لی جار پێغه‌مبەر (هرووده خوا لهسهره) ئاوا سویندی ده‌خوارد: لا ومقلب القلوب: نا، به‌هه‌لسوورمه‌نه‌ری دلان).

٣٧٩) سویند به‌چی داده‌مه‌زری:

سویند دانامه‌زری ته‌نها به‌ زاتی خودا یا به‌ ناوی له‌ ناوه‌کانی، یا به‌ نیشانه‌یی له‌ نیشانه‌کانی نه‌بی. بزانه‌ ناوه‌کان سی جوړن:

یه‌که‌م: ناویکه‌ تایبه‌ته‌ به‌ خودای که‌وره‌وه‌ بۆ جگه‌ له‌ خودا به‌کار نایه‌ت، وەك ئە‌لل‌او خوداو په‌روم‌ردگاری جیهانیان و خواوه‌نی رۆژی پاداش و دروستکه‌ری جیهان و کردگارو ئەو زیندوو‌دی که‌ هه‌رگیز نامری، یا‌هه‌ر ناویکی تر که‌ تایبه‌تی بئ به‌زاتی خوداوه‌، وەك سویندم به‌و که‌سه‌ که‌ گیانی منی به‌ ده‌سته‌، ئەم جوړه‌ سویندی پئ داده‌مه‌زری،

ئىتر خىۋاى سۆيىند خۆر بە رىھا بىانلى يا ھەق مەبەستى خىۋاى
گەورەبى، تەنانەت ئەگەر بلى: مەبەستم ناۋى خىۋا نەبوۋە لىۋى
ۋەرنەگىرى.

دوۋەم: ناۋىكە تايىبەت بە خىۋاى گەورەۋە، بەلام زۆرتر بەبى
قەيد بۆ زاتى خىۋا بەكار دەھىنرى ۋەك: جەببار ۋەق ۋە رەبب ۋە
موتەكەببىر ۋە قادرو ۋە ھاھىرو رەھىم ۋە كەرىم ۋە رەزاق ۋە ۋىنەى ئەمانە.
ئەم جۆرە ناۋانەش سۆيىندىان بى دادەمەزرى مەگەر كەبرا مەبەستى
لىيان ناۋى خىۋا نەبى ئەۋە دانامەزرى.

سېيەم: ئەۋ ناۋانەيە كە بۆ خىۋاۋ بۆ غەيرى خىۋايش ۋەكوۋ يەك
بەكار دەھىنرىن، ۋەك: زىندوۋو، مەۋجۇد، دارا، كەرىم، بەخشندە، يا
ۋىنەى ئەمانە. ئەۋە نابى بە سۆيىند مەگەر نىازى سۆيىندى بى ھەبى،
بەلام ھەرمەيشتى ھەرە دروست دەفەرمۇ: بە ھىچ جۆرى سۆيىند بەم
جۆرە ناۋە دانامەزرى، چۈنكە سۆيىند تەنيا بە ناۋە مەزنىە
شۆكۈمەندەكان دادەمەزرى، ئەم جۆرە ناۋانەش ئەۋ مەزناھى ۋە
شۆكۈمەندىيەيانە نىۋە خاۋەنى قەدر ۋە رىزىن ھەتا سۆيىندىان بى
بخورى. نەۋەۋى دەفەرمۇ: سۆيىند بەمانەش دەخورى، چۈنكە بۆ
خىۋاۋ بۆ غەيرى خىۋايش بەكار دەھىنرىن، كەۋاتە ھەركاتى نىازى
بى سۆيىند بە خىۋا بوۋ دادەمەزرى، ۋە ئەۋەى كە دەللىن: ئەم ناۋانە
رىزىان نىۋە ئەۋ قەسەيە قەبوۋل نىۋە، بە غەۋىش ئەم ھەرمەيشتى
نەۋەۋى بە راستى تەۋاۋ دادەنى، ھەروەھا خاۋەنى كىتەبى (التقىرب) ۋە
ئەۋ يەققوۋبىش.

بزانه :

سه مبع و به صیرو عه لیم و حه کیم (واته: بیسه رو بیناو زاناو دانا)
له ناوه کانی به شی سییه من.

۳۸۰) به ستنی سویند به خیر کردنه وه :

وهك ئەوه كهسێ بۆ: ئەگەر خودا نهخۆشه كه می چاك كرده وه
سویندبێ مه پێ بکهه به خیر. ئەم مه سه له یه له لایه كه وه له سویند
ده چێ و له لایه كه وه له نه زر ده چێ، چونكه وهك سویند هاندان و قه دهغه
بوونی تیا دایه وهك نه زریش له ئەستۆگرتنی تیا دایه.

زاناکان له باره یه وه راجیاییه کی به خشه وه بوویان هه یه، سێ
فه رمایشتی ئێ دروست ده بێ.

یه کهم: له سه ری هتی ئەوه ی له ئەستۆی گرتووه جیبه جی بکا،
له م نموونه ی به رده ستماندا ده بێ مه پکه بکا به خیر، ئەگەر
نهخۆشه که ی چاک بۆوه، چونكه په رستنیک ی ره وای له ئەستۆی گرتووه
به رابه ر به مه رجیک ی ره وای.

دووهم: كفاره تی سویندی ده كه وێته سه ر، به پێی فه رمووده که ی
{مه رووده خواه له سه ربێ}: كه فاره تی نه زر كه فاره تی سوینده (موسلیم) (پروانه
شه رخی نه وه و ی له سه ر سه حیحی موسلیم ج ۱۱ ص ۱۰۴ و مرگیر)
سه عیدی گوری موسه ییب {ره زاه خواه لێبێ} ده فه رموی: دوو برا
كه له پووړیکیان له نیواندا هه بوو، یه کیکیان به و ی تریانی گوت: با به شی

بکهین، نهویش گوتی: نهگەر جاریکی تر داوای مال بهشکردنم لیبکهی
 هرچی مالم ههیه نهزری کا بهی! عومهریش (رهزاه خواه لیبه) پیی
 ههرموو: کهعبه ههوهجیی به مائی تو نیه، کهفهارهتی سویندهکهت
 بدهو قسه لهگهل براکهتا بکه بو خوم له پیغه مبهرم بیست دهیغه ههرموو:
 سویندت ناکهوی، وه نهزکردنی گوناوه نهزکردنی برینی رشتهی
 خزمایهتی و نهزکردنی شتی کههی تو نهی دانامهزین (تاج/ ۳ ل -
 ۳۴۰) شتی وا له عانیشه و ئومو و سه له مه و سه فیه و ئیبنو عه بیاس و
 ئیبنو عومهر و نهبو هورهیره وه گیراوه ته وه (رهزاه خودا له مهو بیان به) وه
 کهشیش راجیایی لهگه لئاندا دهر نه بریوه، رافیعی (رههه ته خواه لیبه) ئه مهی
 به دروست داناوه، وه کومه ئیکیش به ئیجگاری سه لماندوو یانه، چونکه
 نه م جو ره گوتهیه له مه به ستا سوینده.

سییه م: کابرا خوی سه رپشکه ده توانی نه وه جیبه جی بکا که له
 نه ستوی گرتووه، ده توانی ته نیا کهفاره تی سویند بداو بهس، چونکه نه م
 مه سه له یه له لایه که وه له نه زر ده چی و له لایه که وه له سویند ده چی،
 وه که له سه ره تای نه م زنجیره یه وه روون کرایه وه، هه ندی له شیوه کاری
 نه م مه سه له یه پیی ده گوتری: نه زری ره بهری، واته: نه زری (لجاج)
 وه که نه وه که بلئ: نه گەر قسه م له گهل فیه ساره که سکرد، یا چوومه مائی،
 یا بلئ: نه گەر نه رۆیشتم بو سه فهر یا نه گەر چووم بو سه فهر، یا شتی
 ناوا بلئ، نه زری له سه رم دوو مانگ به رۆژوویم، یا دوو رکات نوێژ بو
 خودا بکه م، یا خیری بکه م، یا هه جی بکه م، یا شتی ناوا له نه ستو
 بگری و له پاشا نه زر پیوه به ستراوه که بکات. به لام نه گەر که سی بلئ:
 نه گەر خودا نه خو شه که می چاک کرده وه مه ری بکه م به خیر نه وه

لهبهشی نهزری (تبرر)، واته نهزری چاکه کاری، یا نهزری دلخواز؛
 نهگهر کهسێ بلێ: نهگهر ئهو شته بکهه نهزربێ لهسهره کهفارهتی
 سویندی بدهم، ئهوه بهبێ راجیایی دهبێ کهفارهتی سویند بدا، چونکه
 نهزر لهسهر گراوهکهو کهفارهتی سویند یهک شتن.

٣٨١) سویندی بیبایهخ (لغو اليمين):

سویندی بیبایهخ هیچی لیڤروست نابیت، خودایش لهسهری
 موخاسه بهی سویند خۆرهکه ناکا. شیوهی ئهم سوینده وهك ئهوه کهسێ
 بهبێ نیازی دل بهسهردهمیدای و دهلێ: نه بهخودا وانیه، بهرئ
 بهخودا وایه، بهتایبهتی لهکاتی تورپیی و پهلهپهل و گهرمبوونی
 گوشتوگۆدا، که زۆتر مرؤف لهم کاتانهدا ناگای لهسهر و بهری قسهی
 خۆی نییه. ئهم جۆره سوینده نه سویندی پێ دادهمهزری نه کهفارهتی
 ههیه. بهپێی ئهم بهلگهیه: عانیشه {رهزاه خوا لهپه} فهرمووی: ئهم نایهته:
 {لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي} له شانی ئهو کهسانهدا هاتۆته خوارهوه
 که لهکاتی گوشتوگۆدا بهسهر دهیانادی و بهسهر زارمکی دهلێن: نه
 بهخودا وانیه، بهرئ بهخودا وایه. (بوخاری) ئیبنو عهباباسیش {رهزاه
 خوا یان لهپه} فهرموودهیهکی وهك ئهمهی عانیشهی ههیه. لهپایه
 ئهمهدا به ئهوهیش که بیهوئ بلێ: بهخوا نهزیمان ئهوهی کردوو، له
 باتی ئهوه زمانی تهتهله بکاو بلێ بهخوا کامهران ئهوهی کردوو.

نهگهر کهسێ گووتی: نهگهر ئهو شتهم کردبه جوولهکه بهم یابه
 گاوری، یاله خوا یاله پێغه مبهه یاله ئاینی ئیسلام بێ بهریم، یا

بىبەش بىم، يا بەشم بە ئىسلامەۋە نەبىت ئەۋە نابى بە سوئند، نە
كەفارتى ھەيەو نە سوئندى دەكەۋى. چۈنكە ناۋى خوداۋ نىشانەى
خوداى تىادا نىيە. سوئند بە نىشانەيى لە نىشانەكانى خودا ۋەك ئەۋە
بلى: بە گەۋرەيى خودا، بە فەرمايشتى خوا، بە توانايى خودا، بە
زانستى خوا، بە خواستو ويستى خوا. ۋەكى تىرىش ئەم جۆرە ئاخاۋتنە
كە بلى لە جىي ئاگر پەرستىم ئەگەر ئەۋە بىكەم ھەرامە، جا ئەگەر
مەبەستى دوورخستىنەۋەى خۇى بى لەگردنى ئەۋ كارە ئەۋە پىي كافر
نابى، بەلام ئەگەر مەبەستى رازى بوون بەۋ مىللەتە يا بەۋ كفرە بى
لەكاتى گردنىدا ئەۋە دەستبەجى بە گوتنى ئەم جۆرە قسەيە بى برۋا
دەبىۋ ھېرى بەسەر ئىسلامەۋە نامىنى، لەبەرئەۋە دەبى يەكسەر بلى:
(لا اله الا الله و محمد رسول الله) ۋ داۋاى لىبووردن لە خودا بىكا،
ھەرۋەك پىۋىستە تەۋبەشى لى بىكا، چۈنكە پەشىمان بوونەۋەۋە تەۋبە
کردن لە ھەموۋ قسەيەكى نادرووست پىۋىستە.

بىزانە:

سوۋرگە (مەدار) سوئند كەۋتنو سوئند نەكەۋتن دەگەرپىتەۋە
بۇ خوازەى ئەۋ گەفتەى كە سوئندەكە پەيۋەندى پىۋەى ھەيە. جا ئەگەر
سوئندى خوارد لە فېسارنادا، يا شتى پى نافرۇشى، يا ئەۋ شتەى لى
ناكرى، دەتۋانى جىدار (ۋەكىل) بگرى ھەتا ئەۋ نىشانە بىكا، ۋە بەۋە
سوئندى ناكەۋى، چۈنكە خوازە (موقتەزا) قسەكەى ئەۋەيە كە خودى
خۇى ئەۋ نىشە نەكا، ۋە لە راستىدا خۇيشى نەيكردوۋە جىدارەكەى
كردوۋىتەى. بەلى ئەگەر مەبەستى واتاى مەجازى بىۋ سوئند لەسەر

نهوه بخوا که نهو شته نابئ ببئ به ملکی نهو نهوه سویندی دهکهوئ ،
خوای خوئی بیکرئ یان کهسیکی تر بوئی بکری، چونکه خوئی کارهکهی
له خوئی گران کردووه. نهگهر سویندی لهسهر وو شت خوارد، وه
یهکیکیانی کرد، بهوه سویندی ناکهوئ، چونکه سویند لهسهر خوراومکه
بهتهواوی نهکراوه، ههروهک چوئن سویند بخوا که نهو دوو کولیرمیه
ناخوا، نهگهر یهکیکیان بخوا سویندی ناکهوئ. لهسهر ئهم پیومره
مهسهلهی تری لهه بابته زور وهل دهکری.

٣٨٢) کهفارهتی سویند:

کهفارت وشهیهکی عهرهبییه له زمانا واته: دابوشینو پهرده،
بوئه به کهفارهتی گوناھیش دهگوترئ کهفارت چونکه گوناھهکه
دادهپوشی، بهههمان واتا به کافیش دهگوترئ کافر، چونکه نیعمهتی
خودای خوئی هشاردهداو له ژیر پهردهی بیباومپریدا دهیشاریتهوه، که
نهو نیعمهته هشاردراوه بریتییه له باوه بهخودا، که سهرحهشمهی
گشت خوشی و نازو نیعمهتو بههرهیهکه.

جا ههرکاتی کهسئ سویندی کهوت پیویسته لهسهری کهفارت بدا
چونکه زاتی مهزن دهههرمووئ: {ذَلِكَ كَفَّارَةٌ لِّإِيمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ
وَاحْفَظُوا - سورة المائدة - ٨٩/٥} . کهفارهتی سویند له سههرهتاوه
سویند کهوتوو سهربشکه له کردنی یهکئ لهه سئ شتهی کهلهه نایهتهدا
باس کراون: {فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ

أَمْلِيكُمْ أَوْ كَسْنُوهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ - سورة المائدة - ٨٩/٥ {
 (واته: كهفارمتى سویندی دامه زراو کاتئ که شكانتان نه وهیه خوراکى ده
 مسکئن بدن له میانه ی نهو خوارده مه نییه ی که دهیدن به خیزانی
 خوتان، یا بهرگی ده مسکئن بدن له میانه ی نهو جلو بهرگی که
 دهیکه بؤ خیزانی خوتان یا بهنده یئ نازاد بکهن) جا نه گهر سویند
 که وتوو توانای یه کئ له م سئ شته ی نه بوو پیویسته سئ رۆژ بهرۆژوو
 بیت، وه مهرج نییه نهو رۆژانه ییش له سهر یه ک بن، به لام سوننه ته،
 نه مه یه که ده لئین: کهفارمت له سهرده تاوه سهرپشکییه وه له گوتاهه
 ریزلیگرتنه، به لام دروست نییه نانی پینج کهس بدا له گهل بهرگی
 پینج که سدا یان نیوبه نده نازاد بکا له گهل کردنی بهرگی پینج
 که سا، چونکه خودا کردو وینی به سهرپشک له نیوانی سئ شتدا، ده ی
 نه گهر شتی وا بریار بدهین شته گان ده بن به چوار، واته: کهفارته که
 نابئ له دوو جور له م سئ جور به ی، چونکه شتی وا به پیچه وانیه
 دهقی نایه ته که یه. مهرجی نهو بهنده یه که بؤ کهفارمتی سویند نازاد
 ده کرى وهک مهرجی بهنده ی کهفارمتی ظیهار وایه. مهرجی خوراک
 دانیش نه وهیه ههر هه زاره ی موددی له دانه ویلله ی شتی که له زیاتری
 پیژوی شوینی کابرابی، ههرچیش ناوی جلو بهرگ بی دمست ددها بؤ
 کهفارمتی سویند، وهک کراس و که واو دهرپی و پشتین و میزمر و جبه و
 سهرپوش، چونکه خودای یاسادانه ر ناوی جلو بهرگی به ره های
 هیناوه، له بهرئه وه نه وه ی پی بگوترئ پۆشاک بؤ کهفارمتی سویند
 دمست ددهات، ده ی نه مانه ییش هه موویان بهر پۆشاک ده که ون.

نه گهر که سئ سویندی خوارد شتئ نه کا له پاشا له بیرى نه بوو که سویندی خواردوووه نه وشتهی کرد نه وه رای دروست نه وهیه که سویندی ناکه وئ، به پیی فه رمایشتی زاتی مه زن: {وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ - سُوْرَةُ الْاَحْزَابِ - ۵/۳۳} هه روا به پیی نه مه رمووده یه (درووده خواه له سه ربئ): خودا له بهر خاتری من له سئ کاری نه ته وه که م چاو پوئشی ده کا: له هه له وه له بیر چوون و له شتئ به زوړ پیان بکړئ. دهی سویندیش بهر نه م گشتایه تیه ده که وئ.

۳۸۳) بریاری نه زر (فووتوو):

نه زر له زمانى عه ره با واته: به لئین یا هه ره شه، له شه رعا به لئینی باشه نه ک خراپ، ماوه ردی ده فه رموئ: بریتیه له نه ستو گرتنی کردنی چاکه یئ که له خویدا به پیی بنه مای شه ر پوویست نه بی. سهر به لگه ی نه م باسه نه م ئایه ته یه: {يُوفُونَ بِالْاَذْرِ - سُوْرَةُ الْاِنْسَانِ ۷/} (واته: وهفا به نه زر ده که ن) وه نه م فه رمووده یشه که ده فه رموئ (درووده خواه له سه ربئ): که سئ نه زری کرد که فه رمان به ری خودا بکا نه وه با نه زره که ی به جئ بیئ، وه که سئ نه زری کرد که بی گوئی خودا بکا نه وه با نافه رمانی خودا نه کاو نه زره که ی نه با ته سهر (بوخاری و که سانی تر گیراویانه ته وه).

راجیایی هه یه له بریاری نه زردا، گو تراوه: ناباشه، گو تراویشه: خیریکى چاکه و حه لاله.

٣٨٤) نەزىر دوو بەشى ھەيە:

(١) نەزىرى رىقەبەرى، يا نەزىرى كەللەرهقى (لجاج) ئەمە لە پېشەوہ رابورد.

(٢) نەزىرى دلخواز، يا نەزىرى چاگەگارى (تېرر) ئەم بەشە دوو جوړى ھەيە:

يەكەم: پېي دەگوترى نەزىرى بەرابەرى پاداش، كە برىتييە لەوہ نەزىرگەر خىرىك بگريته ئەستوى خوى و بىبەستى بە دەستكەوتنى دەستكەوتىكەوہ، يا بىبەستى بە رزگار بوونەوہ لە مەينەتى، وەك ئەوہ بلى: ئەگەر خودا نەخۆشەكەمى چاككردەوہ، يا منالېكى پېبەخشىم، يا رزگارم بوو لەم مەينەتە نەزىرى لەسەرم رۆزوو بگرم، يا نويزى بگەم، يا خىرى بگەم لەبەر رمزاي خودا، جا ھەركاتى كە نەزىر پيوە بەستراوہكە ھاتە جى دەبى نەزىر گراوہكە بكا، ھەر ئەوہندە بەسە كە بلى ئەگەر ئەو شتەم بۆ بوو، يا لەو مەينەتە رزگارم بوو خىرىكەم لەسەربى، مەرج نىيە كەبلى بۆ خودا، يا لەبەر رمزاي خودا. چونكە خوداي گەورە دمفەرموى: {وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ - سورة النحل - ٩١/١٦} (واتە: ئەى موسولمانەكان! ھەر پەيمان و بەلئىن و نەزىرى دەكەن، بەمەرجى ئەوہى برپيارى كردنى يا نەكردنى دەدەن و لەسەر خۆتانى برپيار دەدەن بەپېي ياساي خوابى و لە ناينى نىسلاما دروست بى بەجىي بەيئىن) ھەروا دمفەرموى: (ومنهم من عاهد الله لئن آتانا من فضله لنصدقن ولنكونن من الصالحين - تەوبە - ٧٥/٩) جارى ژنى لە پاپۆرىكا لە دەريادا نەزىرى ئەوہ دەكا: ئەگەر

خودای گهوره رزگاری بکا مانگی بهرؤزووی، کاتی رزگاری بوو
رؤزوومکه ناگری ههتا دهمری، جا کههکهی یا خوشکههکی دپته
خرمهتی ههزمتو حالهکهی عهرز دهکا، پیغه مبهەر (درووده خواوه له سه ربه)
فهرمانی پیکرد که خوی رؤزووه نهزر کراومکهی بۆ بگری. (ئه بو داود/
نه سائی).

دووهم: ئه وهیه که نهزر کهر خیری بگریته ئه ستوی خوی بهی
بهستنی به هیج مهرجیکه وه، وه که سئ بلی: نهزربئ له سه رم دوو
رکات نوێژ بۆخدا بکه، یا سئ رؤژ بهرؤزووبه، یا بهندهی نازاد بکه،
یا دوو جزم قورئان بخوینم، له م جۆردها دوو فهرمایشت ههیه رای
دامهزراو (راجح) ئه وهیه که نه م جۆرهیش وه ک جۆری یه که م دهی
جی به جی بکری چونکه نه م فهرموودهیه به ره های فهرمانی دهکا به
جی به جی کردنی گشت نهزریکی دروست: (که سئ نهزری کرد که
فهرمانبهری خودا بکا.... تاد) گوتراویشه: مهرج نییه که نه م جۆری
دووهمه جی به جی بکری، چونکه به خۆپایی و بی بهرانبه ره، وه ک چۆن
گریدانه بی بهرانبه رهکان وه ک به خشین و دیاری ههتا وهرنه گیرین مهرج
نییه جی به جی بکری. هه رکاتی به ره های گوتی نهزر بی ئه وه بکه م وه
ئه ندازه ی نهزر کراومکهی دیاری نه کرد، وه ک ئه وه بلی نهزربئ له سه رم
خیری بکه م یان رؤزوو بگرم، ئه وه به وهی پیی بگوتری خیرکردن با زۆر
که میش بی، یا رؤزوو گرتن بایه ک رؤزیش بی نهزره کهی جی به جی
دهی، که هه ره تیشی له سه ر نییه.

۳۸۵) نه زړگردنی گوناوه دانامه زری:

نه زړگردنی نافه رمانی خودا، وهك نه وه بلئی نه زربئی له سهرم باده بنوښم، دروست نیه، چونكه دمفه رموی (دروېده خوا له سهرېږي): (ههركه سئ نه زری كرد كه بئ فهرمانی خودا بكا با نه زرهكهی جی به جی نه كا). (موسلیم/ بوخاری) دهی نه گهر كه نه زر بكا كه سئ مهی بخواته وه یا داوینپیسی بكا یا كه سئ بكوژی، یا به بئ دهست نویژ نویژ بكا نه وه نابئ نه زرهكهی جی به جی بكا، به لكوو جی به جی كردنی نادروسته و تاوانه، وه له سهر رای بیگومانی جه ماوهری زانایان كه فاره تیشی له سهر نییه.

۳۸۶) نه زړكردن كردنی یا نه كردنی شتی رهوا دانامه زری:

مه به ست له رهوا موباحه، كه سئ كاریكه كردن و نه كردنی چونیهك بئ، وهك خواردن و خواردنه وه و خهوتن و راوهستان و دانیشن، هم جوړه كارانه له بهر چاو شیرین نه كراون، جا خواي نه كردنیان نه زر بكا، وهك نه وه بلئی: نه زر بئ هه نار نه خوځم، یا كردنیان نه زر بكا وهك نه وه بلئی: نه زر بئ قاوه بخوځم، نه زرهكهیان دانامه زری، چونكه هم جوړه شتانه په رستن نین و نابن به مایه ی نزیك بوونه وه له خوا، له بهر نه وه پش جارئ خوځه ویست (دروېده خوا له سهرېږي) وتاری ددها، پیاوړی دی له بهر هه تاوه كه راوه ستا بوو، پرسى: بوچی نه و پیاوه و رهق راوه ستاوه؟ عه رزیان كرد: نه وه نه بو ئیسرائیله، ناھ (نه زری) كردووه كه به پیوه له بهر خوړ رهق راوه ستی و دانه نیشی و نه چپته بهر سی بهرو قسه نه كاو

لە ھەمانكاتدا بەرۋوزوش بىت. فەرموۋى (دروودە خواھ لەسەربە): فەرمىنى پېيگەھ لەزمانى منەوہ پېى بلى: كە قسەبكاو بچېتە بن سېبەرو دابنىشى بەلام رۆزووھكەى تەواو بكا (ش/ تاج/ ۲ - ۳۲۹).

ئەگەر كەسى ئاھ (نەزر) بكا كە لەگەل مەۋفدا قسە نەكا، نەزرەكەى دانامەزى، چونكە شتى وا نارەوايە، لەبەر ئەوہ كافارەتېشى نىە. لە بوخارى شەرىفدا دەفەرمۇ: ژنى بە خامۇشى خەرىكى حەج بوو، ئەبو بەكرى سەدىق (رەزائە خواھ لېبە) پېى فەرموو: قسە بكا شتى وا نارەوايە. ھەروەھا ئەگەر كەسى مۇمى يا چىرايى نەزر بكا كە لەسەر گۆرۈ بگرۈ دانامەزى، چونكە پېغەمبەر (دروودە خواھ لەسەربە) نەيى لە شتى واتە: دەكاو دەفەرمۇ: نەفرىن و لەعنەتى خودا لەو ژنانەبى كە دەچن بۆ سەردانى سەر قەبران و لەوئ دەيكەن بە بى شەرى و شىن و شەپۆرو ناشوگرى، وە نەفرەت و لەعنەتى خودا لەو كەسانەيش بى كە مزگەوت لەسەر گۆرۈ دروست دەكەن، وە لەو كەسانەيش بى كە چىراى لەسەر دادەنن. (د/ ت/ ن/ بەرشتەيەكى دروست) لەعنەت واتە: بى بەشبوون لە رەحمەت و مېھرىبانى خودا (تكايە بۆ باسى سۆيىندو نەزر بىروانە تاج بەرگى سى لاپەرە ۳۲۲ ھەتا لاپەرە ۳۵۰ - وەرگىر).

۳۸۷) باسى دادومرى (القضاء):

دادومرى بە عەرەبى پېى دەگوترى: قضاء، ئەم وشەيە لە عەرەبىدا بە زۆر واتا ھاتوۋە دادومرى نىمچە نىزىكىيەكى لەگەل زوربەى ئەم واتايانەدا ھەيە. وەك:

(۱) به واتا دروستکردنی شت به قایمی و توندوتوولی و لیبونهوه لئی.

(۲) به واتا پئویستکردن، بهم واتایه یه که یهزدانی پاک دمه فرموی: {وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ - سورة الإسراء - ۲۳/۱۷}

چونکه دادومر برپاره که پئویست ده کاو برپاری پئویست دمه پئینی به سهر لایه نی دؤراودا. سهر به لگهی رهوایی دادومری نامه ی خوداو ریگهی ره به ره یه کگرتنی نه ته وه. قورئان دمه فرموی: {وَأَن اخْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ - سورة المائدة - ۴۹/۵} واته: نه ی پیغه مبه ری خوشه ویست! له نیوانی خه لکا به پیی نه م دستووره جوانه که خودا ناردوویته ی بؤ تو به سرووش حوکم و دادومری بکه) وه دمه فرموی: {وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ - سورة النساء - ۵۸/۴} واته: هه رکاتی دادومریتان کرد له نیوانی مه ردومدا به هه ق به عه دالته دادومری بکه ن. له سوننه تیشدا خوشه ویست (مرویه خواه له سهر بئ): دمه فرموی: دادپرس نه گهر تی کوژی و باش وردبیته وه بؤ گه یشتن به هه ق له مه سه له که داو ئینجا برپاره که دمرکا نه وه له م بارودوخه دا نه گهر برپاره که ی دمری ده کا راست و دروست بوو رووی راستی پیکا نه وه دوو پاداشی باشی بؤ هه یه، به لام نه گهر برپاره که ی هه له بوو نه وه یه ک پاداشی باشی بؤ هه یه، چونکه له گه ران به شوین رووی راستی مه سه له که دا دریغی نه کردووه (شه یخان) دیسان دمه فرموی (مرویه خواه له سهر بئ): کاتی دادومر له دادگا دمه دهنیشی دوو فریشته دینه خواره وه بؤ لای و ریگهی راستی نشان دمه دن و هوکاری سه رکه وتنی بؤ دمه سازینن، به مهرجی ناهه قی نه کا، دنا هه ر که دهستی کرد به بی دادی گورج سه رده که ونه وه به جیی دمه نیل! (به یه هه قی).

نهمه گشتی دمرههق بهو دادومره وایه که شارمزی دادومری بیو
زانا بی به برپارهکان، بهلام دادومری نهزانو بهدکارو بهرتیلخورو
ناههقیکار نهوه وهک پیغهمبهر (مرووده خواه لهسهریځ): برپاری داوه دهسته
چیلای ناگری دۆزهخه. بهپیی نهم فهرموودهپیهی (مرووده خواه لهسهریځ):
دادومرهکان سی دهستن: دهستهیهکیان وان له بهههشتداو دوو
دهستهیان وان له دۆزهخدا، دهستهی بهههشتی نهو داومرانهن که دوو
نیشانهی باشیان تیادا ههیه:

یهکههم: ههقناسنو و شارمزی بابتهتی دادومرین.

دووهم: وهک ههقهکه دمرانن رمفتاریشی پی دهکن!

دهستهی دۆزهخیش دوو تاقمن.

یهکههم تاقم: دادومریکه ههقناسه بهلام بهههق کار ناکا.

دووهم تاقم: داومریکی نهزانی نهشارمزایه به نهزانی له نیوانی
خهڼکا دهرانی، نهم دوو تاقمه جیگهیان دۆزهخه (د/ت/تاج/ل- ۳- ۲۰۳)
دیشان دهفهرموئ (مرووده خواه لهسهریځ): ههرکهسی بوو به قازی، به نهزانی
برپاری دهدا دهستهی دۆزهخه، ههرکهسی بوو به قازی به نارپهوا برپاری
دهدا له دهستهی دۆزهخه، ههرکهسی بوو به قازی، له ههمان کاتا
هازیهکی زانا بوو، هاوکات لهگهڼ نهوهیشدا ههقههرومرو دادپهرومرو
بوو، نهو جا له قیامهتدا خواخواپهتی دادومرییهکهی سهروبهدمرچیو
نهموودی ههبن بۆیو نه زیان، سا بهئکوو بهبن وهیی رزگاری بی له
ئوبالی. (ئیبنو حهبان له سهحیحی خؤیدا گیراویهتهوه).

زاناکان دمه‌رموون: هه‌رکه‌سی دادو‌ری له شانی دانه‌بی دروست نیه بی‌ی به دادو‌ر، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر بی‌شبی به دادو‌ر تاوان‌باره، هه‌ر برپاری دهرکا دانامه‌زری، خوای برپاره‌گه‌ی راست بی‌ی یا ناراست بی‌ی، چونکه پیکانی رووی راستی به ریکه‌وتو به ته‌قله‌ی مامه‌ همه، ده‌گه‌رو بایه‌خی نیه، چونکه له بنه‌مایه‌کی ره‌وای یاساییه‌وه سه‌رچه‌شمه هه‌ل نا‌گری! له‌به‌ر نه‌وه هه‌ر برپاری دهرکا پی‌ی تاوان‌بار ده‌بی، وه برپاره‌کانی هیچی دانامه‌زری و گشتیان هه‌ل‌وه‌شاو ده‌بن، به‌پی‌ی فه‌رمایشی زاتی مه‌زن: { فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ - سورة النحل - ۴۳/۱۶ } واته: هه‌ر شتی که خۆتان سه‌رتان لی‌ی دهرنا‌چی و لی‌ی نازانن له پسه‌پورانی زانای شارمه‌زای نه‌و بابه‌ته په‌رسن.

٣٨٨) نیشانه‌کانی دادو‌ر (قازی):

وه‌ک رابورد له پی‌شه‌وه که‌سی دادو‌ری له باردا نه‌بی نارده‌وایه بکری به دادو‌ر، بو‌ خۆشی نارده‌وایه که گازی وا فه‌بو‌ول بکا، دروست نیه که داوای بکا، به‌پی‌ی نه‌و به‌لگه‌و فه‌رمو‌ودانه‌ی که تو‌زی له‌مه‌وپیش رابوردن.

هه‌رکه‌سی نه‌م مه‌رجانه‌ی تیادابی ده‌ست ده‌دا بو‌ دادو‌ری.

یه‌که‌م: موسو‌لمان بی‌ی، له‌به‌ر نه‌وه دروست نیه بی‌پروا بکری به دادو‌ر (قازی) خوای له‌سه‌ر موسو‌لمانان، خوای له‌سه‌ر ناموسو‌لمانان. چونکه دادو‌ری سه‌رومه‌رییه، سه‌رومه‌ریش له بی‌پروا ناوه‌شینه‌وه.

جاری ئەبو مووسا نوسەرێکی ئەصرانی (گاور)ی دانابوو، عومەر (رەزادەواڵی) پێیدا هەڵشاخاوە ئەوجا فەرمووی: ئەوان خودا دووری خستوونەتەوه، دەی ئیوه نزیکیان مەخەنەوه، ئەوان خودا تەرۆی کردوون دەی ئیوه ریزیان ئی مەگرن، ئەوان خودا بە گزیکارو ناپاکی داناون، نابێ ئیوه بە ئەمینداریان دابنێن، هۆی ئەوهی کە من رێگەتان پێ نادەم کە خاوەن نامەکان بکەن بە کاربەدەست و کاری گرنگی دەولەتیان پێ بسپێرن دەگەرێتەوه بۆ ئەوه کە ئەمانە بەرتیل بە حەلال دادەنێن و بەرتیلخۆرن.

دووهم: رەسیدەو هۆشیاری، چونکە منال و شیت قسەیان بۆ خۆیان کارناکا، بپاریان بۆ خۆیان و لەسەر خۆیان بایەخی نیە. ئیتر بۆ کەسیکی تر چۆن بایەخی دەبی؟

بزان:

لەگەڵ هۆشیاریدا ئەم شتانە ی تریش رەچاو دەکری: دەبی ژیر و زەنگ و زەمین رۆشن و وریابی، حەپۆلەو ساویلکەو گیلۆکە نەبی، هەتا بەزیرەکی خۆی بتوانی بچیتە بنج و بنەوانی کارەکەو پەیی بە بربارەکان بباو چارەسەری کیشەو بەرەکان بدۆزیتەوه.

سییەم: نازادی، چونکە بەندە خۆی ناتەواوە، دەسلاتی بەسەر خوودی خۆیدا نیەو خۆی سەرۆمەری خۆی نیە، دیارە دەسلاتی بەسەر کەسیکی تردا باشتەر ناشکی.

چوارهم: دادپهرومربئ، چونکه بهدکار - واته: فاسق - ریځه‌ی پی نادری که سهرپهرشتی و سهره‌وکاری مائی کورې خوۍ بکا، له‌گه‌ل نه‌و گشته دلسوزیه‌ی بوی، نیتړ چوڼ ریځه‌ی پی دهری که سهره‌وکاری سهروماو و نامووسی کهسانی بیانی بکا!؟

پینځهم: نیرینه‌ی، به‌پی نایه‌تی: {الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى - سورة النساء - ۳۴/۴} واته: پیاوان سهرگه‌وره‌ی ژنانن و سهرپهرشتن به سهریانه‌وه.

به‌پی نه‌م فه‌مووده‌یه‌یش که پیځه‌مبهر (دروېده خواه له‌سهرېڼ) ددهرموی: گه‌ل که‌سهر گه‌وره‌ی و سهرومری خویان بسپړن به ژنی قهت سهر ناکه‌ون. (د/ ب/ ت/ تاج/ ۲ ل - ۲۰۱ حاکمیش گپراویه‌ته‌وه ددهرموی: به‌پی مهرجی ههردوو پیره).

شه‌شهم: دهبئ شاره‌زای برپاره‌گانی شهرع بی و شهرعزانیکی باشبی و به لایه‌نی که‌مه‌وه ناگای له‌و نایه‌ت و حه‌دیشانه هه‌بی که په‌یوه‌ندیان به برپاره‌گانه‌وه هه‌یه، که‌سی که شاره‌زاییه‌کی باشی له‌وه نه‌بی ناکری به داوهر به‌پی نایه‌تی: {وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ - سورة الإسراء - ۳۶/۱۷} واته: مه‌که‌ومره شوینی شتی که لی نازانی و عیلمت پی نیه و له پسپوړی تو نیه) هه‌روا به‌پی فه‌رمووده‌که‌ی پیځه‌مبهریش (دروېده خواه له‌سهرېڼ): دادوهرکان سی ده‌سته‌ن.. که له سهره‌تای باسی دادوهریدا رابورد. له‌بهر نه‌وه‌یش چونکه نه‌زان به که‌لکی نه‌وه نایه‌ت، که فه‌توایدا، نیتړ چوڼ به‌که‌لکی دادومری دی، که نیشی سهره‌کی نه‌وه‌یه برپار دهریکا.

جهوتهم: دهبی له گفتوگوئی عمره بیداو له زمانی عمره بیداو له ریزمان و زمانه وانی عمره بیداو شارمزاو پسپوږبی، چونکه نه گهر وا نه بی شارمزی ته وای له قورنن و سوننه تدا نابی که سهرچاوهی شهریه تن و همدوو لاشیان به عمره بین.

ههشتهم: دهبی چاوساغ و بیسه رو بینابی، چونکه کهر گوئی له قسه نیه، نازانی کابرا بی له کاره که دهنی یا حاشای لی دهکا، کویریش نازانی کی داواکاره کی داوا لیکراوه.

نۆیهم: دهبی روشنبیرو وریاو هوشیاربی، دادومری پیاوی حۆل و گیل دانامه زری، نیتز خوی گیلی و حۆلییه که ی زکماک بی، به هوی نه خوشی و پیری و خورپه و شتی واوه تووشی بیتیکچوون بووبی.

دهیهم: دهبی گویاو قسه که ربی، چونکه لال توانای جیبه جیکردنی برپاره کانی نیه.

٣٨٩) باسی دهستوورو یاسا و نه ریتی دادومری

(آداب القضاء):

بزانه:

دادومری کۆمه لی دهستووری جوانی ههیه، وهک: ئه وه جیگه ی دانیشتنی داومر له ناوهراستی شارابی، چونکه ئه وه بو هه موان چونیه که و نیشانه ی دادپه رومریه و یه کسانێ ده که یه نی، وهک ئه وه کاتی که قازی دامه زرا مه جلیسه که ی له جیگه یه کی گوشادو به ریندابی، نه بادا

ئامادەبوانی کۆرەکه تووشی نازارو سەخلەتی ببن، وەك ئەو بە پێی کات و شوێن مەجلیسەکە ی بە دەرەو بەی و ئاشکراو لەبەر چاوبی و بۆ ئەو رۆژو سەرەدەمە دەست بەدا، هەتا بەپێی کات و سات نائاشنا جیگەو رینگە ی بزانی و لەکاتی پێویستدا بۆ دادوەری بپۆن بۆ خزمەتی لەبەر ئەم فەرموودەییەش کە پێغەمبەر (مروودە خواوە لەسەرین) دەفەرموێ: هەرکەسێ خودا فرمانیکی لە کاروباری موسوڵمانان پێسپارد وە دەرگای خۆی لە هەزاران و داماووان و خاوێن ئیش و کار داخوا، بێ گومان کە خودایش دەرگاکی خۆی لە رووی هەژاری و ئیش و کاری ئەودا دادەخا. (د/ت/ تاج/ ۲ ل/ ۲۸۸) وەك ئەو جیگەکە فێنک بەی، نە ساردبێ نە گەرم، دوو کەل و تۆزی نەبێ، باش نیە دادوەر دەرکەوان و پەردەداری هەبێ، مەگەر لەبەر پێویستی، ئەگەر دەرکەوان، یا پەردەدار (حاجب) ی هەبوو پێویستە پیاویکی دەم و دەست و دامەن پاکبێ و دادپەروربێ و ئەمیانداربێ و قەلەمێکی ریکی هەبێ، گەورەو بچووک بزانی و ئارمەزوو پەرست دەبێ، رەفتاری میانەبێ، نە زۆر هارو هاج بێ و نە زۆر نەرم و شلیشبێ، مامناوەندی بێ. ناباشە قازی (واتە: دادوەر) کۆری دادوەری لە مزگەوتا بێستێ، چونکە سکالۆ دادگاییکردن قەرەو بپەری تیادا دەبێ، وا دەبێ نافرەتی بپنویژو بپروا و شیت و ئەم جوۆرە کەسانە ئامادە ی کۆری دەبن، مزگەوتیش جیگە ی شتی وا و شوێنی ئەم جوۆرە کەسانە نیە. گوتراویشە: دادوەریکردن لەناو مزگەوتدا ناباشی (کەراوەت) ی نیە، هەرەك چۆن قورئانخویندن و دەورکردنەوێ زانستە ئیسلامییەکان و فەتوادان لەناو مزگەوتا ناباشیان نیە.

پېښته هەردوو ھاوداوا:

بەيەك چاۋ تەماشە بکړين له راستيدا پايەى دادومرىى بۇ ئەوہ دانراوہ که عەدالەت پایەدار بى، دەى ھەر کاتى دادومر لارى لەوہ ھەبوو ئەوہ بى دادومرى و ناھەقى دەکا، لەبەر ئەوہ دەبى دادومر جياوازی نەخا نە نيوانى ئەو کەسانەدا کہ بۇ دادگاگردن دین بۆلای، دەبى له جيگەدا يەکسان بن، نابى يەکیکیان زیاتر لەوى تریان نزيك بکاتەوہ، نابى لەگەل يەکیکیان رووخوښى و لەگەل ئەوى تریان مۆن و گرژبى، نابى بە نامازە يەکیکیان تى بگەيەن، يا چپەو سرتەى لەگەلدا بکا، نابى مامۇستايى بۇ داواکار يا بۇ داوالیکراو بکاو فيریان بکا کەچى باشە بۆيان، بە کوردی پەتى کورت و پوخت: له هيچ شتيکا باوى کەسيان نەدا بەسەر کەسياندا. يەزدانى پاك دمهفرموى: {كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ - سورة النساء - ۱۳۵/۴} واتە: ئەى کەسانى کە پرۋادارن! ھەميشە عەدالەت پەرۋەربن و کەمەر بۇ خزمەتى عەدالەت ببەستن).

۳۹۰) بريارى ديارى و بەرتيل:

بەبى گومان بەرتيل نادروستە، چونکە له چەشنى خواردنى سامانى مەردومە بە ناپەوا، بەرتيل خواردن پيشەى ھۆزى جووہ. ھەزەمت (مروودە خوا و لەسەربە): دمهفرموى: نەفرينى خودا له بەرتيلدەرو له بەرتيلخۆر، بە تايبەتى لەوانەيان کہ له دادگاۋ دادومريدا بەرتيل بەکار دەھينن. (پيشەوا ئەحمەدو تيرمىزى گيڤاويانەتەوہ، تيرمىزى بە دروستى داناوہ) گفەتى ئيبنو ماجە: لەعنەتى خودا لەسەر بەرتيلدەرو

بەرتىلخۆر. ۋا باشە قازى ۋاتە: دادومەر، دەرگای ديارى و دەسەنە لە خۆى
داخا، ديارى و دەسەنە لە كەس و مەرنەگرئ مەگەر لە كەسئ لە پېش
ومەرگرتنى پاىەى دادومەرىدا ديارى و دەسەنە لە نىۋانىندا ھەبووبئ،
لەبەر دۆستايەتى و خزمایەتى، چونكە پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربەئ)
دەفەرموئ: ديارى كاربەدەست دزى و گزىيە. لە گېرآنەوھىەكا: ھەرامە.
(ئىمام ئەحمەد)، لە صەحىحەيندا دەفەرموئ: پېغەمبەر (مروودە خواە
لەسەربەئ) پياۋىكى ئەسەدى كرد بەسەر كارى سەر زەكات، ناۋى ئىبنو
للوتبىيە بوو، كابرا كە ھاتەو گوتى: ئەمە ھى ئىۋەھىەو ئەمەيش ھى
خۆمە بە ديارى بۆم ھاتوۋە!

جا پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربەئ) سەرکەوتە سەر دوانگەو راوەستاو
ستائىش و سوپاسى خوداى كردو فەرموۋى: ئەمە جى پئ دەلئئ! ھەندئ
سەرگار ھەن كە دەينىرم بۆ شوئنى كە دئتەو دەلئ: ئەمە ھى ئىۋەھىەو
ئەمەيش ھى منە بە ديارى بۆم ھاتوۋە، جا ئەگەر ۋايە ئەدى بۆجى
لەمالئ بابى يا لە مالئ داىكى دانائىشئ ھەتا بزائى كە ديارى بۆ دئ
يانا؟ بەو كەسە كە گيانى منى بەدەستە ئەۋدى لە ئىۋە ناخونەك لەم
مالە بىدا، كە مالئ دەۋلەتە، ۋە ۋەجەپو گوۋبى لئ بكا، ئەۋە لە رۆزى
دوايى دا، ئەۋ ناخونەكە دەنئ بەنەرەى شانىەو دەبھئئ بۆ دىۋانى
خودا، جا ھەيە كە وشتىكى دزىۋە دەيدا بە قەلاندۆشكانيدا، وشتەكە
بەسەرشانىەو دەبۆرئئ! ۋە ھەيە رەشە ۋلاخى دزىۋە، رەشە ۋلاخەكە
بە كۆلئەو دەقۆرئئ، ۋە ھەيە مەر يا بزنى دزىۋە، جا مەرەكە يا
بزەكە بە كۆلئەو دەبارئئ ۋ بە تەۋاۋى دەيكەن بەپەندا.

ئىنجا حەزرەت (درویدە نوادە لەسەر بۆ) ھەردوو دەستی خۆی بەرزەو کرد بە رادەیی و، کە بۆ رایى (خال)ى ھەر دوو بنبالى و مردەگەوت وە دوو جار لەسەر يەك فەرمووی: ئەى خودایە! ئەوا تۆ ناگادارى، تۆ بە شایەت بە ئەوا من پێم راگەیاندى. (تاج/ ۳ ل - ۲۹۶) لە شوێنى ئەمە بۆ کار بە دەست وابى بۆ دادوەر زیاتر وایەو نارەوا ترە. دادگەری و ھەلسەفەى ئەم رى پى ئەدانەیش ئەوەیە وەرگرتنى دیارى سەر ھەڵبەشی بۆ بى دادى و ھەراخۆرى، نەخوازەلا لە رۆژگارێكى وەك ئەمڕۆدا کە رۆژگار تەواو خراب بوو.

بزانە:

دیارى بۆ غەیری کاربەدەستان، وەك دیارى ھاوولاتیان لەناو خۆيانا ئەگەر بۆ مەبەستێكى نادروست بوو، وەك لە باربردنى مافى، یا یاریدەى ستەمکاری، ئەو وەرگرتنى نادروستەو تەکاگردنیش بۆ شتى و نارەوايە، ناوەندیار (وسیت) لە نیوانى بەرتیلدەر و بەرتیلخۆردا، خۆى قازى بى یا کەسیكى تری، ھەروا لە نیوانى دیارى دەروود یارى وەرگەردا، بپارەگەى رێك وەك بپارى وەکیل، یا جێدار وایە، جا رەنگە ھەندى بەرتیلدەر یا دیارى بەر مەھانەى رەوايان ھەبى، چونکە ناچارن کە بەھەرشیوەیى بتوانن مافى رەواى خۆیان دەست بخەن، بەلام ناوەندیار بە ھیچ جورى مافى ئەوەى نیە، چونکە ئەگەر بە وەکالەتى بەرتیلدەریش لە ھەندى کاتا تاوانبار نەبى، بە وەکالەتى بەرتیل وەرگەر لە گشت بارودۆخێکا تاوانبار دەبى، چونکە ناوەندیار وەك جێدارى ھەردوو لاوایە. وەكى تر ئەگەر دیارى بۆ پەخشى خۆشەویستى بوو، یا بۆ وەرگرتنەوێ مافیكى رەوا بوو، یا بۆ پێشگیری لە زۆلم و زۆرو ستەم

بوو، ئەوۈ لە جۆرى يەكەما كە بۇ پەخشى خۆشەويىستى بى سۈننەتە،
لە جۆرى دووۈم سىيەمدا بۇ ديارىبەر حەرام نىيە بەلام بۇ ديارىومرگر
حەرامە.

۳۹۱) لەم دەكاتەدا نابى دادوۋەر بىريارېدا:

لە دەشۈيىندا بىرياردان لە لايەن داومرۈۈە باش نىيە: لەكاتى
توۋرەيىدا لەكاتى برسىتى و توۋنىتىدا لەكاتى خەو ئى زپان و
شەۋارەگرتندا، لەكاتى خەم و خەفەتدا، لەكاتى كەيفخۆشى زۇردا،
لەكاتى نەخۇشىدا، لەكاتى تەنگە تاۋبوۋنى سەراۋدا، لەكاتى زۇر بۇ
ھىنانى خەۋدا، لە قرچەى گەرماۋ سەرماى سەختدا. سەر بەلگەى
ئەمانە ھەموو ئەم فەرمودەيەتى (مروۋىدە غۋاۋ لەسەربە): دادپرس لەكاتى
توۋرەيىدا دادگايى كەس نەكا (شەيخان) چونكە ديارە كە مەبەستى
پىغەمبەر (مروۋىدە غۋاۋ لەسەربە) زاتى توۋرە بوۋن نەبوۋە، بەلگۈۋ مەبەستى
ئەو شەئەزانەيە كە بەھۋى توۋرەبوۋنەۋە پەيدا دەبى، كە مەۋف شېررە
دەكاۋ ھۆش و رەفنتارى بۇ ماۋەيەكى ديارى تىك دەداۋ سەرى ئى
دەشۈيىنى. دەى ئەۋانى تىرىش بە پىۋەرى توۋرەبى دەپپۋرېن، چونكە
ئەۋانىش ۋەك توۋرەبى ژىرىى دەگۋرېن و سەر ە ھۆش دەشۈيىن.

بىزانن:

دادۋەر بۇى نىيە يەكە لە دوو ھاۋداۋا كە فېرى شتى ۋا بكا كە
زىانى بۇ ئەۋى تىران ھەبى، مەگەر لە خودووددا، چونكە جەددى
شەرى بەھۋى شوبھەۋ بۇرە گومانەۋە لەكۆل دەكەۋى. ھەروا دروست

نيە بۇي رى ئە شاھت بگرى به نيازى ئەوۋە واز لە شاھتېھكەي بهيئى،
چونكە شتى وا لايەنگرىي شاھتې بۇ دراوۋ، ھەروا دروست نىە لە
شاھت بخورپى و پياھەئشاخى، نابى شاھتېي كەشىش قەبوول بكا مەگەر
بەپىي گشت مەرجهكانى شاھتېي كە ئەمانەن:

يەكەم: چەسپېوونى دادپەرورى (ثبوت العدالة) كە بەوۋە دەبى:-
رەسېدەم ژىرو نازادو خاومەن پياوۋەتى و فامېدەي كاروبارى دىناو دىنى
خۇي بى. جا ھەركاتى لەلای دادومر شاھتېيكي بەدكار (فاسق) شاھتېدا،
وہ دادومر بە حالى ناگادار بوو، نابى شاھتېيھكەي ومربگرى، چونكە
دروست نىە برپاردان بەھۇي شاھتېي بەدكارەوۋ. تەنيا دەبى شاھتېي بە
دادو ھەقانى قەبوول بكاو بەس، ھەتا ئەگەر ھاوداواكانىش بە شاھتېي
بەدكار رازىبەن نابى قازى برپارى پى بدا چونكە خوداي مەزن
دەفەرموى: {وَأَشْهَدُوا ذَوِيْ - سورة الطلاق - ۲/۶۵} واتە:
شاھتەتانى ھەققانى دادپەرورى موسولمان قەبوول بكەن بە شاھت).

دوۋەم: گومانى لايەنگرى نەكرى، ئەوۋەش ھۇي زۆرە:

(۱) دوژمنايەتى، شاھتېي دوژمن لەسەر دوژمن ومرناگرى، ئەگەر
بۇ ئىشېكى دىنايى بى، چونكە زاتى مەزن دەفەرموى: {وَأَدْنَى أَنْ لَا
تَرْتَابُوا - سورة البقرة - ۲/۲۸۲} واتە: بە جېھىنانى ئم فەرمان و
ئامۇزگارى و دستوورانە كە لەم ئايەتەدا باس دەكرىن زياتر دلتىاتان
دەكا لەوۋە كە توۋشى گومان و سەرلېشپوان نەبن. دەي ديارە كە
دوژمنايەتى بەھىزترىن ھۇيە بۇ گومان لىكرەن، چونكە پىغەمبەرىش
(مروودە خواە لەسەربە) دەفەرموى: شاھتېي پياوى ناپاك و ژنى ناپاك و كەسى

که داری هددی لی درابیو، شایهتی کهسی کونه قینی له دلابیو، شایهتی شیتو، شایهتی کهسی که له بهر ناغایهتی و خفمه تکاری و خزمایهتی جیگه ی گومان بی، شایهتی نه مانه دروست نیه. (نه بو داوود/ تاج - ۳ ل - ۳۰۹).

(۲) سهرو قنگی یه کتری بن، واته: بنه چه و ده چه ی یه کترین، که واته شایهتی باوک بو منالی خوئی و به ره خواریش، یا شایهتی منال بو باوک و دایکی خوئی و ژوور تریش و مرناگیری، چونکه زاتی مه زن دمفه رموی: {ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا - سورة البقرة - ۲۸۲/۲} دیاره که به هوئی خزمایه تیشه وه گومان کردن پهیدا ده بی، چونکه خوشه ویستی هوئی مه یلی زوره. و هکی تریش پیغه مبه (مروود خواه له سربو) دمفه رموی: فاطیمه ی کچم پارچه یه که له من، دهی نه وه تا به پیی نه م فه رمو و ده یه منال به شی که له باوک و دایکی، که واته شایهتی منال بو باوک و دایکی، و هک شایهتی بو خوئی بدا وایه.

۳۹۲) بریاردان له سه ر نادیار:

بزانه داوا تو مار کردن له سه ر مرووی که له پوور گری دیاری نه بی دروسته، هه روا له سه ر منالی سه ر په رشتیاری نه بی، هه روا له سه ر نادیا ری بی و هکیل چونکه زاتی مه زن دمفه رموی: {فَاَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ - سورة ص - ۳۶/۳۸} نه وه تا به پیی نه م نایه ته خودا فه رمان ده کا به داوود پیغه مبه (مروود خواه له سربو) به دروستی به پیی

شهریعتی حق دادووری بکا له نیوان مهردومداو له حق لانهدا،
 نه مهیش واتای وایه همرچی به شایهتو به لگه ساخ ببیته وه حقه وه
 ره وایه، که واته کار پیکردنی پیویسته به پیی ئهم فهرمووده یهیشی (درووده
 خواه له سهره) که به هیندی ژنی ئه بو سوفیانی فهرموو: له مالی ئه بو
 سوفیان ئه وه منده ببه که بهشی خوتو مناله کانت بکا (بروانه باسی
 ژیوار، زنجیره / ۲۹۰- و مرگپ) چونکه له وکاته دا که پیغه مبه ر (درووده خواه
 له سهره) ئهم برپاره ی دمرکرد، هاو داوای هیند که ئه بو سوفیان بوو له وئ
 نه بوو، به لام پیغه مبه ر (درووده خواه له سهره) هیندی دهناسی و دهیزانی که
 ژنی ئه بو سوفیانه، ئه وه بریتیتی ئه وه کهوت که هیند به به لگه و شایهت
 بیسه لینی که هاوسهری ئه وه، ئه و رسته یه ی که حه زمرت (درووده خواه
 له سهره) پیی ده فهرموئ: (ببه) به لگه ی ئه وه یه که ئه مه دادووری کردنه
 نه وه ک فهتوا دمرکردن، چونکه نه گهر فهتوادان بوایه نه یه ده فهرموو: (له
 ماله که ی ببه) ده یه فهرموو: (قهیدی نیه نه گهر بیبه ی) به لگه یه کی تر
 له سهر دروستبوونی برپاردان له سهر نادیارو دادگاییکردنی ئهم
 نه ئه ره یه: له مه سه له که ی (الاسیفه) دا عومه ر (ره زاه خواه اینه) جاری داو
 فهرمووی: هه رکه سی قهرزی له سهر (أسیفه) با سبهینی بیت بو لامان،
 چونکه نیمه ماله که ی دفرۆشین و دابهشی ده کهین به سهر ئه و که سانه دا
 که قهرزیان له سهر یه تی. اسیفه خو ی له و کاته دا له وئ نه بوو. (مالیک
 له - الموطأ - دا گیراویه ته وه) له کو تایی ئه ئه ره که دا ده فهرموئ:
 دوورین له قهرز سهره تا که ی خه مه، سهره نجامه که ی شهرو هه رایه.
 وهکی تریش دادووری نه کردن له سهر نادیار دمی به هو ی قهوتانی زور
 له مافه کان. جاهه رکاتی دادپرس برپاری له سهر نادیار دمرکرد،

برپارەكەى جېبەجى دەكرى، وه ئەوۋى برپار دراوۋ دەبى بە مافىكى
چەسپاۋى دامەزراو لە ئەستۆيدا، لە رېگەى شەرەوۋ لىي وەرەدەگىرى.

۳۹۳) باسى دابەشکردنى مالى تىكەل:

دابەشکردنى مالى ھاوبەش بە نامەو رېگەى رەھبەرۋ يەكگرتنى
نەتەوۋ چەسپاۋەو ساخ بۆتەوۋ. زاتى مەزن دەفەرەمۋى: {وَإِذَا حَضَرَ
الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ - سورة النساء - ۸/۴} واتە: كاتى كە
خزمەكانى حازرى بەشکردنى كەلەپوور بوون. خوشەويستىش {دروۋدە خواە
لەسەرىيە} دەفەرەمۋى: شوفە (واتە: بەشى ھاوبەشۋ ھاوسا ھەلگرتنەوۋ) لە
ھەموو شتىكا ھەيە، بە مەرچى كە ھىشتا دابەشنەكرابى. (ش/د/ت/
ن/تاج/ ۲ ل - ۲۳۲) پېغەمبەر خۆى {دروۋدە خواە لەسەرىيە} مالى تالانى
جەنگى دابەشەدەكرد بەسەر جەنگاۋەرەكاندا، لەپاش خوشى جېنشېنە
ھەقناسەكان {رەزە خواەيان لىيە} ھەمان شتيان دەكرد.

جا مالى كە تىكەل بىۋ ھى چەند ھاوبەشى بى، يا ھاوبەشەكان
خۆيان دابەشى دەكەن، ياخود پېشەواى موسولمانان، يا جېنشېنى
پېشەوا دابەشى دەكا بۆيان، مەبەست لە جېنشېنى پېشەوا كەسىكە
دانراۋى پېشەوابىۋ ئەو داينابى بۆ دادوۋەرى، وەك قازى و دانراۋى قازى،
مەرچى دانراۋى قازى (منصوب القاضى) ئەوۋىيە: موسولمان و بالق و
خاۋەن ھۆش و ئازادو نىرېنەو بەدادبى، بۆيە ئەمانە مەرچن چونكە
دابەشکردن سەردارى و سەرۋەرىيە، ئەمانەيش مەرچن بۆ ھەبوۋنى
سەرۋەرى. لە ھەمان كاتدا ئەگەر دابەشکردنەكە پىۋىستى بە ژمارەو

پېوانه (حيسابو مه ساحه) هه بوو، ده بې نهو كه سه ژماره و پېوانه و روو پېوښى بزاني، چونكه نه م دوو نامپړى دابه شکردن، به لام نايه مەرجه كه دابه شه كه ره كه نرخ و به های شته كان بزاني يانا، له مه دا راجيایی هه يه.

٣٩٤) جوړه کانی دابه شکردن:

دابه شکردن سې جوړه: له زاراوی شهرعی شهریفدا ناودارن: به (قسمة الرد) و (تقسيم التعديل) و (تقسيم الاجزاء) به کوردی واته:

١- دابه شکردنی بهش گه پرانه وه.

٢- دابه شکردنی ريکخستن.

٣- دابه شکردنی شتی به شبهش. تقسيم الاجزاء به عهره بې پيشی ده لئن. (قسمة الإفران) و (تقسيم المتشابهات) واته: دابه شکردنی مولکی هاوړهنگ، وکوو دابه شکردنی دانه وئله و پارو روڼ و هه موو شته وینه داره کان (المثليات) يان وکوو خانوويه كه كه هوډمکانی وکوو يهك و ابن، يان زهوييه كه پارچه کانی له باشی و خراپيدا وهك يهك و ابن، يان هر شتيکی تری له م بابه ته، وکوو دابه شکردنی توپې بلووری، يا کیلوښی زېر، يا زیو. جا نه وهی به پېوان ده پېوړی پشکی هاو به شه کان به پېوان جیا ده کړیته وه، وهك ده ربه گهنم بو دوو کهس، يهکی پینج ربه يان ده کهو، وه نه وهی به کیشان ده کیشری پشکه کان يان به کیشانه بو جیا ده کړیته وه، وهك کیلوښی زېر بو ده هاو بهش، يهکی سه د

غەراميان بەر دەگەۋى. واتە: بۇ بەشكردن پىۋىستە بەشەكان ھەموو بەگەز يا بە پىۋانە يا بەگىشانە بە قەد ژمارەى سەرى خاۋەن بەشەكان جىياجىيا بىكرىنەۋە، جا ئەگەر پىۋىست بە تىرو پىشك نەبوو ئەۋە بەبى دەۋو تىرو پىشك مەگەكە دابەشەدەگى، ۋەك سەد دىنار بۇ پىنج كەس. خۇ ئەگەر پىۋىستى بە تىرو پىشك بوو ئەۋە تىرو پىشكيان ئى دەگى. ۋەك زەۋى و خانوۋىيى كە پارچەكانيان ۋەك يەك بى، لەسەر ئەم شىۋەپە: مەگەكە دەگى بە چەند بەشى يەكسانەۋە بە قەد ژمارەى سەرى خاۋەن پىشكەكان، ئەۋجار ئەۋەندەى بەشەكان پارچە كاغەز دەبىرىۋ لەھەر پارچە كاغەزى ناۋى پارچەپى لەۋ مەگەكە دەۋوسىرى. ھەرۋەھا ئەۋەندەى خاۋەن بەشەكانىش پارچە كاغەز دەبىرىۋ لەھەر پارچەپەكيان ناۋى خاۋەن بەشى دەۋوسىرى، جا پارچە كاغەزى بەشەكان بە جىيا يەكە يەكە لۈۋە دەگىرىن و دەرىن بە دەستى كەسىكەۋە كە پىشان لەۋى ئامادە نەبوۋى، تا ھەر لۈۋەپى بىخاتە سەر ناۋى يەكە لە ھاۋبەشەكان.

جا ھەر كەسى ھەر بەشىكى بۇ دەرجوۋ دەپبا بۇ خۇى، ئەگەر قايىل نەبوو پى ناچار دەگى كە ۋەرى بگى؟

جۈرى دوۋەم: (تقسيم التعديل) ھ كە بىرىتىيە لە دابەشكردنى شتى كە نرخی بەشەكانى جىياجىيا بى، ۋەكوو زەۋىيەك كە ھەندىكى نەرمە زەۋى و ھەندىكى شۆرەكات بى، ياخود ھەندىكى نىزىكە ئاۋو ھەندىكى دوۋرە ئاۋبى. جا ئەم جۆرە مەگەكە تىكەل ۋ ھاۋبەشە جارى ۋا دەبى يەك شت دەبى، جارى ۋايش دەبى دوو شت يا پىتر دەبى. ۋەك ئەۋە پارچەپى

زهوی ناو کۆیی بئ له نیوانی دوو کهسدا، سییهکیکی بهراو بئ و بایی
 نهو دوو سییهکهکهی تری بئ له نرخا، نهو سییهکه بهراوکه دادهنری
 به پشکئ و دوو سییهکهکهی تریشی دهکری به پشکئ و ههریهکهیان
 پشکئ ههڵ دهگرن و تهواو. یا وهک نهو مائهکه دوو خانوو یا دوو
 دووکان بئ، که نرخهکانیان وهک یهک بئ، لهم حالهدها نهگهر
 هاوبهشهکان یهککریان داوای بهشکردنی کردو نهوی تریان نهیویست و
 بهوه رازی نهبوو که ههریهکی خانوویی، یا دووکانئ ههلبگری بۆ خوئی
 نهو ناچار ناگری لهسهر قههبوولی دابهشکردن، چونکه بهپیی جیگه و
 شوینی خانوو دووکانهکان مه بهست دهگۆرئ، بهلام نهگهر ملکهکه چه
 دووکانیکی بجووک بوو، به تهنیشته یهکه وهه بوون، به یهکه یهکه به
 کهلکی دابهشکردن نه دههاتن، یهککریان ویستی دابهشی بکهن، نهو
 داواکهی قههبوول دهکری و لهسهر قسهی رای دروست ملنه دمر (ممتنع)
 ناچار دهکری، چونکه پیویستی نهو دهخوازی، نهگهر ملکهکه زهوی و
 زار نهبوو، وهک نهو دوو کهس له چهند بهندهیهکا، یا له چهند سه
 ئازهلا، یا له چهند بنکه درهختیکا، یا له چهند پارچهیی جل و بهرگدا
 هاوبهش بن، نهو سهیر دهکهین نهگهر له یهک چهشن بوون و دهتوانرا
 لهنگهری یهکسانی له نیوانی هاوبهشهکاندا رابگری، نهو ملنه دمر
 ناچار دهکری لهسهر دابهشکردن، بهلام نهگهر یهکسانی له نیوانیاندا
 دابین نه دهکرا، وهک سی بهنده بۆ دوو کهس، نهو راجیایی ههیه، بۆ
 نموونه نهگهر یهکئ لهسی بهندهکه هاوتای نهو دوانهکهی تریانی دهکرد
 له بهها و نرخدا، نهو لهسهر رای ههتوا پیدراو (المذهب) ناچار دهگری
 لهسهر دابهشکردن و بهنده گرانهکه دهکری به پشکئ و دوو بهنده

هه‌رزانه‌که‌یش ده‌کڕێن به‌ پشکێ، ده‌ق وه‌ک دابه‌شکردنی پارچه‌یی زه‌وی
که‌ نرخێ به‌شه‌کانی جیا‌جیا‌بن.

جو‌ری سێیه‌م: (قسمة‌ الرد)ه، که‌ بریتییه‌ له‌ دابه‌شکردنی
پارچه‌یی زه‌وی، لایه‌کی بیرێ یا‌ باخیکێ تیا‌دا بێ، وه‌ ئهم لایه‌ی به‌ ته‌نها
بۆ دابه‌شکردن نه‌شی، ئه‌وه‌ نرخێ ته‌واو بۆ بیره‌که‌ یا‌ بۆ باخه‌که‌ به‌بێ
زه‌وییه‌که‌ داده‌نرێ، ئه‌وجا زه‌وییه‌که‌ ده‌کڕێ به‌ دوو به‌شه‌وه‌، وه‌ به‌تیرو
پشک دابه‌ش ده‌کڕێ، ئه‌وه‌ له‌م شیوه‌کاره‌دا ئه‌و هاوبه‌شه‌یان که‌ ئه‌و
پارچه‌یه‌ هه‌ل ده‌کڕێ که‌ بیره‌که‌ یا‌ باخه‌که‌ وا له‌ ناویدا، نیوه‌ی نرخێ
بیره‌که‌ یا‌ باخه‌که‌ ده‌گیرێته‌وه‌ بۆ هاوبه‌شه‌که‌ی تر. که‌واته‌ نه‌گه‌ر نرخێ
بیره‌که‌ هه‌زار دینار بوو، یا‌ نرخێ باخه‌که‌ دوو سه‌د دینار بوو، بۆیسته
ئه‌و که‌سه‌یان که‌ ئه‌و پارچه‌یه‌یان هه‌لده‌کڕێ که‌ بیره‌که‌ی تیا‌دا‌یه‌ پێنج
سه‌د دینار بدا به‌وی تریان، یا‌ که‌ باخه‌که‌ی تیا‌دا‌یه‌ سه‌د دینار بدا به‌وی
تریان و هه‌روه‌ها... یا‌خود بریتییه‌ له‌ دابه‌شکردنی چه‌ند شتێ به‌سه‌ر
چه‌ند که‌سی‌کا که‌ ژماره‌ی شته‌کان و ژماره‌ی هاوبه‌شه‌کان قه‌بوولی
دابه‌شکردن نه‌که‌ن به‌سه‌ریه‌کا، وه‌ک سێ به‌نده‌ بۆ دوو که‌س، یا‌خود
بریتییه‌ له‌ دابه‌شکردنی چه‌ن شتێ له‌ نیوانی چه‌ند هاوبه‌شی‌کا، به‌لام
شته‌کان هه‌ندی‌کیان گران به‌ها‌بن و هه‌ندی‌کیان هه‌رزان به‌ها‌بن، وه‌ک دوو
به‌نده‌ به‌ یه‌کسانی دابه‌ش‌بک‌رێت بۆ دوو که‌س، به‌لام به‌نده‌یه‌کیان بای
هه‌زار دینار بێ، ئه‌وی تریان بای شه‌ش سه‌د دینار بێ، ده‌بێ ئه‌وه‌ی
به‌نده‌ گران‌به‌ها‌که‌ هه‌ل ده‌کڕێ دوو سه‌د دینار بگیرێته‌وه‌ بۆ ئه‌وی
تریان که‌ به‌نده‌ هه‌رزانه‌به‌ها‌که‌ هه‌لده‌کڕێ! هه‌تا هه‌ردوولا هاوسان بب‌ن!

بىزانى:

ھەر دابەشكىردنى كە نرخ دانانى تىدا نەبى، وەك دابەشكىردنى كىلۋىي زىپ بۇ دەكەس ئەوۋ يەك دابەشكەر (قاسم) بۇ جىبەجىكىردنى بەسە، بەلام ئەگەر دابەشكىردنەكە نرخ دانانى تىادا بوو، وەك پارچەيى زەوى بىرى لە لايەكىدا بى، ئەوۋ بەلايەنى كەمەوۋ دەبى دوو دابەشكەربىن، چونكە نرخىپىن بۇ شت بە دوو كەس ساخ دەبىتەوۋ.

۳۹۵) دابەشكىردنى مالى ھاوبەش:

ھەركاتى يەككى لە ھاوبەشەكان داۋاى دابەشكىردنى مالىكى ھاوبەشى كىردو يەككىيان قايل نەبوو كە دابەش بىرى ئەوۋ تەماشا دەكەين: ئەگەر دابەشكىردن زىانى نەبوو بۇ شتەكە ئەوۋ ملنەدمر (ممتنع) ناچار دەكرى، لەسەر دابەشكىردن ئەم جوۋرە مائەش وەك زەوى و زارو خانوو بەرمو دانەوئلەو شتى تىرى لەم بابەتانه، چونكە بە دابەشكىردن زىان پەيدا نابى، بەلام ئەگەر بە دابەشكىردنەكە زىان لە شتەكە دەكەوت، وەك گەوھەرى يا جلىكى گرانبەھا، كە بەھوى پارچە پارچەكىردنەوۋ نرخەكەى كەم بكا، يا وەك بىرى، يا دووكانىكى بچووك كە بۇ ئەوۋ نەشېن بىرىن بە دوو بىر، يا بە دوو دووكان، ئەوۋ ملنەدمر ناچار ناكىرى لەسەر دابەشكىردن، چونكە خوشەويست (مروودە خواە لەسەربىن) دەفەرموى: (نەزىان نە وەلامى زىان بە زىان!). لەبەر ئەوۋەش چونكە خوشەويست نەبى كىردوۋە لە بە فېرۋدانى سامان، تەنانەت ئەگەر لە دادپرسىش داۋاى دابەشكىردنىان كىرد وەلامىان ناداتەوۋ، بەلكوو ناھىلى كە دابەشى بىكەن چونكە شتى وا گەوجىيە، ئەگەر دىنيا بوو بۇ

یهکیکیان زیان بوو، بۆ ئهوی تریان زیانی نهبوو، وهك ئهوه یهكی له دوو هاوبهشهكه دهیهکی پارچه زهوییهکی ههبوو وه ئهوی تری هی هاوبهشهكه ی بوو، وه ئهگهر زهوییهكه دابهشکری خاوهنی نۆ ده یهکهکه بتوانی سوودی ئی و مرگری به پیچهوانهی خاوهنی ده یهکهکهوه، ئهوه ئهگهر خاوهنی یهك ده یهکهکه داوای بهشکردنی کرد خاوهنی یهك نۆ بهشهكه ناچار ناکری بۆ دابهشکردنی، بهلام ئهگهر خاوهنی نۆ بهشهكه داوای کرد خاوهنی یهك بهشهكه ناچار دهکری!

بۆیه خاوهنی یهك بهشهكه ناچار دهکری و خاوهنی نۆ بهشهكه ناچار ناکری چونکه خاوهنی تاقه ده یهکهکه له داواکهیدا زیان له خۆی دهدا و داواکهی رقهبههری و کهله رمقییه، به پیچهوانهی خاوهنی نۆ بهشهکهوه که داوا کهی بۆ خۆی سوودی ههیه. بهئێ ئهگهر خاوهنی یهك بهشهکه ملکیکی تری ههبوو، به تهنیشت تاقه ده یهکهکهیهوه ببوو، لهبهر ئهوه به دابهشکردنهکه زیانی ئی نهدهکهوت ئهوه هاوبهشهکهی ناچار دهکری، ههتا هاوبهشیی نهبی به مایهی ناخۆشی، له ههمان کاتدا به دابهشکردن زیان له کەس ناکهوی و ههر دوولا سوود له بهشی خۆیان و مردهگرن.

٣٩٦) بهلگه لهسهر داواکاره، داوالیکراویش ئهگهر نهچوهه ژیر داواکه، سویندی لهسهره:

سهر بهلگهی رهوابوونی داوا تۆمار کردن و سکالا پیشکهشکردن
دهگهرپتهوه بۆ ئهم فهرموودهیهی (مروومد خوا لهسهرین): ئهم خهڵکه ئهگهر به

قسهی رووتو به داوای بئ به لگه داوای ههرچی بکهن پئیان بدرئ، نهوا گه ئی کەس به نارهوا داوای سهرو مائی زۆر کەسی تر دهکهن، وه وای ئیدئ دهبی به تیکه و لیکه و بگرمو بهردهو کەس له سهرو مائی خوئی دانیانابی، به لام بو نهوهی که نهبی به پاشاگردانی، به لگه له سهرو داواکاره، ههر کەسی داویهکی هه بوو له سهرو کەسی دهبی به لگه له سهرو داواکهی هه بی، جا نه گهر داواکار به لگه له سهرو داواکهی نه بوو، نهوکاته بو لابرندی گومان سویند له سهرو داوا لیکراوه. (شه یخان گیراویانه تهوه نه مه گفت (لفظ) موسلیمه / تاج / ۳ ل - ۲۰۶).

بایستی نهوهی که به لگه له سهرو داواکاره چونکه لایهنی نهو لاوازه، وه نهوهی دهیلئ به پیچهوانه ی رووکاری حاله، چونکه بنه رمت خاوینی نهستویه، یا وهك مه لاكان دهفهرموون: نهصل بهرائهتی نیممهیه، له بهر نهوه داوای به لگه به هیزی ئی دهکری تا لاوازییه که ی به هیز بکا سویند به لگه یهکی بئ هیزه، چونکه سویندخۆر گومانباره، گومانی نهوهی ئی دهکری که بهرژه وندی خوئی بپاریزی به لام لایهنی داوالیکراو به هیزه، چونکه بنه رمت خاوینی نهستویهتی، له بهر نهوه به به لگه به هیز قنیات دهکری. جا ههر کاتی داواکار به لگه و شایهتی راست کردهوه له سهرو دروستی داخوازییه که ی برپاری بو ددرئ، ههتا نه گهر داوالیکراو سویندیشی خواردبی ههر برپاری بو ددرئ، چونکه فهرمووده که بهرهمایی به بی قهیدو مهرج نهوه راده گیهنی، به لام نه گهر به لگه له نارادا نه بوو قسه قسهی داوالیکراوه به مهرج سویندبخوا، به پئی فهرمووده که ی پیشوو. له سه حیه ینیشدا ههیه دهفهرموئ: (ئیبنو عه بباس دهفهرموئ: پیغه مبه ر {دهرووه نواه له سهربه} برپاری داوه سویند

خواردن لهسهر داوا لیکراوه) له - کفایه الاخیار - مکهدا به هه‌له‌ی چاپ نهم فهرمووده‌یه ناوا نووسراوه: وفى الصحيحین: (قضى رسول الله باليمين على المدعى) له (الفقه الميسر) مکه‌یشدا به‌بئ لیکدانه‌وه نه‌و هه‌له‌یه روونووس کراوه. به‌لام نه‌گهر وابئ په‌یوه‌ندى به بابه‌تى ئیمه‌وه نابئ، راسته‌که‌ی ئهمه‌یه: عن ابن عباس ان رسول الله {صلی الله علیه وسلم} قضی باليمين على المدعى علیه). بر‌وانه شهرحی نه‌وه‌وى له‌سهر سه‌حیحی موسلیم ج - ۱۲ ص ۳ عومده تولقاری به‌رگی ۱۳ ص ۲۴۸ - وەرگیر).

۳۹۷) گیرانه‌وه‌ی سویند بو سه‌رداواکار (رد اليمين على المدعي)

نه‌گهر مافه داواکراوه‌که هی که‌سیکی وابوو که ده‌توانرا سویند بدرئ، وه داوا‌لیکراو نه‌یویست سویند بخوا نه‌وه سویند ده‌گه‌رپته‌وه بو سه‌ر داواکار، چونکه فهرمووده ده‌فهرموئ: (پیغه‌مبه‌ر {مرووده خواه له‌سه‌رب‌ه‌}) سوینه‌که‌ی گیراپه‌وه بو سه‌ر داواکار).

(به‌یه‌ه‌قی/ داره قوطنی. نهم فهرمووده‌یان باس کردووه) جا له‌کاتی وادا کاتئ داواکار سویندی خوارد شته‌که‌ی بی دهرئ. له‌کاتی خۆیدا سویند به‌ره‌و رووی زه‌یدی کورپی ثابت کرایه‌وه سویندی خوارد، وه به‌ره‌و رووی عوسمانیش کرایه‌وه سویندی نه‌خوارد، نهم باسه له‌ناو هاو‌رپ‌یانی پیغه‌مبه‌ردا ده‌نگی داب‌ووه له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا که‌س ره‌خنه‌ی نه‌بوو لئ. وه‌ک گوتمان ئهمه کاتئ وایه که له توانادا بی داواکار سویند

بدری، وهك كهسیكى دیاری زیندووی رهسیدهی هۆشیار، بهلام نهگهر كهسیكى دیاری وابوو كه له توانادا نهبوو سویند بدری وهك مندال و شیت، نهوه ههرموودهی مهشهور- واته: ناودار - نهوهیه كه چاوهروانی رهسیدمبوون و چاكبوونهوه دهكری. بهلام نهگهر مافهكه هی كهسیكى دیاری نهبوو.

وهك نهوه كهسێ بمریو له دهفتهرهكهیدا مافیكى لهسهر كهسێ ههبی، وه لهبهر نهوهی مردوو كه كهلهپوورگری نهبی كهلهپوورمهكهی هی موسولمانان بی، نهوه لهم شیوهیهدا داوالیکراو بهند دهكری لهسهر نهو ههقهی كه لهسهریهتی بهپی دهفتهری مردوو كه، ههتا یا سویند دهخوا یا ههقهكه دهدا، چونكه مافهكه لهكاتی وادا نادرئ به داواكار ههتا سویند نهخوا، نایشتوانرئ داواكار سویند بدری چونكه نادیاره، خۆنایشبی واز له داوالیکراو بهینرئ چونكه ههقهكه دهفتهوتی، كهواته تهنیا ریگه چاره نهوهیه داوالیکراو چهپس بكری، تاكوتهایی به مهسهلهكه بهینرئ: یا مافهكه دهدا، یا سویند دهخوا.

٣٩٨) نهگهر ههردوو هاوداوا داوای زات (هین) یکیانکرد:

نهگهر دوو كهس ههرایان بوو لهسهر شتی، وه كهسیشیان بهلگهی نهبوو، وه شتهكه له ژیر دهستی یهکیکیاندا بوو، وهك پارچه زهوییهك به دهستی یهکیکیانهوهبی، نهوه قسهی نهوهیان دهخوات كه شتهكهی به دهستهوهیه، به مهرجی سویندی لهسهر بخوات كه هی خۆیهتی. چونكه

ئەشعەشى كورې قەيس (رمزەي خواە لەسەربە) دەفەر موۆ: من و پياوئىكى جوولەكە پارچەيئ زەويەمان هەبوو، جوولەكە حاشاي لئىكردوو گوئى ھى خۆمەو بەشى تۆى پئوہ نيە، منيش بۆ دادگايىكردن بردم بۆ لاي پئغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) فەر مووى: ئايا بەلگەت ھەيە؟ گوتم: نەء بە جوولەكەكەى فەر موو: (تۆ سوئند بخۆ) منيش گوتم: جا قوربان سوئند دەخوا، دەر بەستى سوئند نايەت، ئەگەر وا بئ مائەكەم دەخوا. جا زاتى مەزن ئەمەى نار دە خوار مەو: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا - سورة آل عمران - ۷۷/۳}. (ئەبو داوود/ تاج/ ۲ ل - ۳۰۶ فەر مووى: ۲) بەلگە سازى بەم فەر موودەيە ئاوا دەكرئ: زەوييەكە بە دەستى ھەردوو لايانەوہ بوو، يا بە دەستى جوولەكەوہ بوو، بە بەلگە بۆ كەسيان ساخ نەبۆنەوہ، لەبەر ئەوہ پئغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) فەرمانى كردووە بە كاىراى جوو، كە سوئند بخواو زەوييەكە ببئ بەھى خۆى. بەلام ئەگەر داواكراوہكە بە دەستى كەسيانەوہ نەبوو، ئەوہ ھەردوو لايان سوئند دەخۆن و دەبئ بەھى ھەردوو لايان. چونكە پئغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) ئاوا بربارى داوہ. ئەگەر دوو كەس لەسەر ولاخئ ھەرايان بوو، يەكئىكيان كەلوپەل بەسەر ولاخەكەوہ بوو، ئەوہ قسەى ئەوہيان دەخوا كە بارى ولاخەكە ھى ئەوہ، چونكە بە تەنھا خۆى سوود لەو ولاخە وەردەگرئ. ئەگەر سئ كەس لەسەر ولاخئ ھەرايان بوو، يەكئىكيان لئىخوړى بوو، يەكئىكى تريان جلەوكئشى بوو، سئھەميان سوارى بوو بوو ئەوہ قسە قسەى سواردەكەيە، بە مەرچئ سوئند بخوا، چونكە ھەر ئەو بەھرە لە ولاخەكە وەردەگرئ لەم كاتەدا. ئەگەر دوو كەس بوو بە ھەرايان لەسەر ولاخئ، كە لە تەويلەى

یه کیکیانا بوو، به لām و لاخه که به دهستی ههردوو لایانه وه بوو، نه وه هی ههردوو لایانه، به مهر جی تهویل که و لاخی خه لکی تریشی تیدابی، دنا ده بی به هی خاومن تهویل که. نه گهر دوو کهس له سهر شتی له ناو پا که تیکا بوو به هه رایان، یه کیکیان دهستی له سهر شته که بوو، نه وی تریان دهستی له سهر پا که ته که بوو، هه رکه سه یان ده بی به خاومنی نه و شته ی کهوا به دهستی وه، چونکه نه م دوو جوړه شته له یه ک جیان.

٣٩٩) چو نیتی سویند خواردن له سهر کرده وهی خو ی یا له سهر هی که سیکی تر:

که سی سویند له سهر کرده وهی خو ی بخوا ده بی له سهر بوون و نه بوون (اثبات ونفی) به بیگومانی سویند بخوا، وه که نه وه له نه بوون (نفی) دا بلئ: به خودا نه و شته م نه کردوو، له بوون (اثبات) دا بلئ: به خودا نه و شته م کردوو، چونکه په ی به هه موو زانستیکی خو ی ده باو به بوون و نه بوون به بی گومان ناگای له خو ی هه یه که شته که ی کردوو به نه ی کردوو. به لām نه گهر سویندی له سهر کرده وهی که سیکی تر خوارد، نه گهر له سهر نه بوون بوو بلئ: به خودا به پیی ناگاداری من نه و شته ی نه کردوو، نه گهر له سهر بوون بوو ده لئ: به خوا نه و شته ی کردوو به بیگومانی سویند ده خوا چونکه په پیی بردن، له کاتی بووندا له تواندا هه یه.

٤٠٠) كەسى ھەقىكى لەلابى ۋە حاشاى لىبكا:

ئەگەر كەسى مافىكى لەلاى كەسى ھەبۇو، بەلام بەلگەى لە سەرى نەبۇو، كابرايش حاشاى لىكرد، بۇى ھەيە لەمالى كابرا لە جۇرى مائەكەى خۇى بەقەد مائەكەى خۇى ببا، بەھەر شىۋەيى بۇى دەست دەدا، نابى لە جۇرىكى تر ببا بەمەرچى لە جۇرى مائەكەى خۇى دەست بكەۋى، تەنانەت بۇى ھەيە لەسەر فەرمایشتى دامەزراۋ (راجى) كە مالى خۇى ببات گەرچى بیشتوانى لە رىگەى داومرو دادگاۋە وەرى بگریتهۋە. دەبى بە بەلگەۋ شایەت بۇ ئەم بپارە مەسەلەى ژنەكەى ئەبو سوفیان كە پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) رىگەى پىدا كە بەقەد ژىۋارى خۇى و مائەكانى لە مالى ئەبو سوفیان بەبى پرس و راكردن بەكەس ببات. چونكە داۋا تۆماركردن لە دادگا ھۇى كیشەۋ بەرەۋ منەت و بە فیرودانى كاتە. گوتراۋیشە: ئەگەر لە رىگەى قازىيەۋە مائەكەى دەست دەكەۋیتەۋە نابى وەرى بگریتهۋە بە پەنامەكى و شتى وا. ۋەكى تریش لەھەر شوینى مافى ئەۋەى ھەبى مائەكەى خۇى بباتەۋە، بەلام بەبى ئەۋە كە دەرگا بشكىنى، یا دیۋار بپرى بۇى نەدەكرا، ئەۋە دروستە كەۋا بكا، ھەتا ھەر شتى بفەوتىنى دابینكردنى لەسەر نیە، ۋەكوۋ چۇن كەسى بەرگرى لە خۇى بكا لەكاتى شاللاۋھىنانى ھەلمەتھینەر (صائل)دا ھیچى لەسەر نیە ئەمیش ناۋا.

٤٠١) باسی شایه تیدان (الشهادة)

شایه تیدان له زاراوی شهرعی پیرۆزدا بریتیه لهوه کهسی ههوال
 بدا له مافی که بهسەر کهسیکه وهبی. سهر بهلگهی رهوایی شایه تیدان
 قورئان و سوننهت و یه کگرتنی نهته وهیه. زاتی مهزن دهفه رموی:
 {وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ - سورة البقرة
 - ٢/٢٨٣} واته: شایه تی چه شار مهدهن، ههر کهسی شایه تی
 بهشاریته وه نهوه بهدل تاوانباره). ههروا دهفه رموی: {وَأَشْهِدُوا إِذَا
 تَبَايَعْتُمْ - سورة البقرة - ٢/٢٨٢} واته: کاتی سهوداو مامه لهو
 کرین و فروشتن شایهت رابگرن) ئەم جوړه فه رمان و نه مره بۆ رابه ری
 رپیشاندانه، بۆ پیویست بوون نیه. پرسیار له چه زمرت (درووده خوای له سه ربه)
 کرا له باره ی چۆنیتی شایه تیدانه وه، به پرسیار که ره که ی فه رموو: (خۆ
 چاوت له خۆره؟ گوتی: به لئ زۆر به باشی چاوم لییه تی، فه رموو ی:
 ده به و شیوه یه شایه تی له سه ر شت بده، ده نا نا). ئایهت و فه رمووده ی
 زۆری له م بابه ته ههیه.

٤٠٢) نیشانه کانی شایهت:

چه ند نیشانه یه ک هه ن بۆ و مرگرتنی شایه تی ره چاو ده کرین،
 وه ک: موسو لمانه تی و ره سیده بوون و هۆشیاری و نازادی و داد په رومری.
 که واته شایه تی بی پروا بی بایه خه، خوای په یماندار بی یا جهنگی بی، وه
 خوای شایه تی له سه ر موسو لمان بدا یا له سه ر بی پروا، چونکه دهفه رموی:
 (درووده خوای له سه ربه) شایه تی خاوه ن ئایین له سه ر کهسی که له سه ر ئایینی

خوی نه بی دانامه زری مه گهر هی موسولمانان چونکه عه دالته که
مه رجی شایه تیدانه له وانا دروست دمی، له بهر نه وه شایه تی نه وان
له سر موسولمان و ناموسولمان په سهند ده کری. (نهم فه رموودیه به
مورسه لی بهم واتایه عه بدور رزاق گیراویه ته وه، به په ه قیش
گیراویه ته وه به لاوازی داناوه). وه کی تریش گه واهی دان و شایه تیدان
راپه راندنی گوته ی که سیکه له سر که سیکی تر نه وه دیش بریتیه له سر
داری و سه روه ری، بی پروایش شایانی نه وه نیه، هه روا شایه تی منال و
میرد منال (مراهق) و شیت دانامه زری، چونکه گوته ی منال و شیت بو
خویان کاری پی ناکری نیتر بو که سیکی تر یا له سر که سیکی تر چون
کاری پی ده کری.

قورنانش دمه رموی: {وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ فَإِنْ
لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ -
سورة البقرة - ۲/۲۸۲} واته: سه رمای نووسینیش دوو شایه تیش به
شایه ت رابگرن، له پیاوانی موسولمانان که له خوتانن، نه گهر دوو پیاو
نه بوون با پیاویک و دوو ژن بن، به لام بهو مه رجه که له رهفتارو
کرداری په سهنیان رازیبن). ده ی منال بهر پیاو ناکه وئ، سه رمای
نه وه دیش منال و میرد منال و شیت له که سانی نین که رهفتارو کردار
په سهند بن. هه روا شایه تی کویله به هه موو جوړه کانیه وه (وه ک
به نده ی زمر خپده و پاشه مه رگه (مدبیر) و کاغز پیدراو دایکی منال)
دانامه زری. چونکه زاتی مه زن دمه رموی: {وَاشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ
مِّنْكُمْ - سورة الطلاق - ۲/۶۵} واته: دوو شایه تی به دادو عه دلش
له خوتان رابگرن به شایه ت. چونکه رووی فه رمایشته له نایه ته دا له

نازاده، به نیشانه‌ی وشه‌ی (منکم) چونکه نهم وشه‌یه بو بهرنه‌که‌وتنی
 بیروا نیه، چونکه بیروا به وشه‌ی (نوی عدل منکم) دمرده‌چی،
 که‌واته نهم وشه‌ی (منکم) ه‌ته‌نیا بو نه‌وه‌یه که به‌نده بهرنه‌که‌وئ،
 له‌بهر نه‌وه‌یش که شایه‌تی رابه‌پاندن (نفوذ)ی گوته‌ی که‌سیکه به‌سهر
 که‌سیکی تردا، نه‌وه‌یش وه‌ک گوترا: سهر‌داری و سهر‌ومریه، کویله‌یش
 شایانی سهر‌ومری نیه. به دادیش به‌پیئی نهم نایه‌ته مهرجه: {وَأَشْهَدُوا
 ذَوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ} هه‌روا به‌پیئی نهم فهر‌مووده‌یه‌ی (درونده خواه له‌سه‌ریه):
 شایه‌تی پی‌اوی گرزیکارو ژنی گزیکار و مرناگیرئ، هه‌روا شایه‌تی پی‌اوی
 داوینپیس و ژنی داوینپیس و مرناگیرئ.

٤٠٣) مهرجه‌کانی دادپه‌روه‌ری:

مهرجی عادلیی شایه‌ت چه‌ند شتیکه، یه‌کئ له‌وانه: نه‌وه‌یه خوی
 بیاریزی له هه‌موو گونا‌هیکی گه‌ورمه له‌ههر گونا‌هیکی تر که‌وا بگه‌یه‌نئ
 نه‌و که‌سه دمربه‌ستی نایین نایه‌ت، وه خوی بیاریزی له‌بهر ده‌وام بوون
 له‌سهر گونا‌هی بچووک، مه‌به‌ست له به‌رده‌وام بوون نه‌وه‌یه که بیکا به
 پیشه‌ی هه‌میشه‌ی، مه‌به‌ست نه‌وه نیه که ناو به‌ناو گونا‌هی بچووک بکا
 به‌لام تاسهر نا. یاسای کوگر بو گونا‌هی بچووک نا‌وايه: نه‌گهر ناو به‌ناو
 گونا‌هی بچووک بکا، به‌لام به‌گشتی خواپه‌رستی زۆرتربئ له
 گونا‌هکردنی بچووک نه‌وه دادپه‌روه‌ریی نافه‌وتئ، دهنه‌نه‌گهر
 گونا‌هکردنی زۆرتربو له تاعه‌تی، نه‌وه شایه‌تییه‌که‌ی پووچه‌له.

مەبەست لە گوناھى گەورە (كە ناودارە بە گوناھى كە بىرە) زۆر
شە. بەلام دەتوانرى لە چەند كۆگرىكا كۆبكرىتەوہ:

يەكەم: ھەر گوناھى كە ھەددى لەسەربى، وەك داوینپىسى و
بادەنۆشى و دزى و پىاو كوشتن.

دووہم: ئەو گوناھانەى ھەرپەشەى بەھىزىان لەسەربى لە قورئان و
ھەدىثا، وەك پاشملە گۆيى و دووزمانى و بوختان.

سېيەم: نەکردنى پىويستەكانى ئايىنى (واجبانى دىينى) وەكوو
نويزو رۆزوو و زەكات و ھەج و ھەر شتێ كە خود ھەرزبى (واتە: ھەرزى
عەينبى) وەك فېربوون و خويىندى ئەو شتانە كە ھەرزى لەسەر
موسولمان.

گوناھى بچووگىش (كە پىشى دەگوترى گوناھى صەغىرە (ئەوہيە:
كە گوناھى كەم بى وەك تەماشاكردنى ناپەوا بۆ ژن و پىست لە
پىستكەوتنى ژن و پىاوى ناخۆيى و نامەھرەم وەك كاتى تەوقەکردن.

يەكێ تر لە مەرجەكانى عادلىي شايەت ئەوہيە كە بىروباومپىكى
دروستى دامەزراوى ھەبى، كەواتە: شايەتى دەستەى بىدعەتكارو
دەستەى ئارەزىزوپەرىستان وەرنەگىرى، بە تايبەت ئەوانەيان كە بە
بىدعەتەكەيان كافر دەبن، بەلام ئەو گورۆھانەيان كە بىدعەتەكەيان
سەرنەكيش بۆ كوفر شايەتەيان وەردەگىرى، بە مەرجى مەرجەكانى
ترى شايەتەيان تايادابى.

یه‌کئی تریان: نه‌ومیه له‌کاتی توورهبوونا جله‌وی هۆشیاری له‌ده‌ست نه‌داو به‌هۆی توورهبوونه‌وه دۆو دۆشاو تیکه‌ل نه‌کا، چونکه له‌کاتی وادا به‌رو دواى قسه‌ی خۆی نازانئ و چاک و خراپ تیکه‌ل ده‌کا، شایه‌تی وایش ده‌ست نادا.

یه‌کئی تریان: نه‌ومیه خاوه‌ن پیاوه‌تی و مروومت بئ. که‌واته هه‌رکه‌سئ ریزى که‌سایه‌تی خۆی نه‌پاریزئ و خاوه‌ن پیاوه‌تی نه‌بئ شایه‌تی وهرناگیرئ، وه‌ک سه‌ماکه‌رو خۆلپێزو که‌سانئ که له‌ناو کوپری ذیکردا جه‌زه‌بیان لیدئ، یا وینه‌ی نه‌مانه، که قه‌درو ریزداریی خۆیان له‌کیش داوه^(۱).

چونکه نه‌و که‌سه‌ی نه‌م جوړه هه‌لبه‌زو دابه‌زه‌و هاتو هاواره بکا نه‌وه عه‌قلى تیکچوووه شه‌رمى که‌م بووه، ده‌ی مروفی بئ شه‌رم و بئ حه‌یا هه‌میشه بئ خیره. له راستیدا هه‌لبه‌ز هه‌لبه‌زو هه‌لبه‌پرکئ و هه‌له‌که سه‌ماو به ده‌ست و پاسه‌ماکردن و ملبادان و سه‌ر هه‌لسووړان وه‌م مزراح، ده‌ق وه‌ک جمووچوولئ شیت کاریکی ناشیرینه، مروفی پئ سووک ده‌بئ، له‌به‌ر نه‌وه متمانه به قسه‌ی ناگرئ.

---

^(۱) داخه‌که‌م له‌م جوړه قسه‌ بئ تامانه له (کفایه‌ الاخیار) ده‌کیشدا هه‌یه. تکیاه تهماشای شه‌ریعه‌تی نی‌سلام ب/ ۴ ل - ۲۵۰ و مغنی‌المحتاج ج/ ۴ ص ۴۳۱ بکه هه‌تا له مه‌سه‌له‌که به باشی حالئ ببئ. خۆلپێزو ده‌رویش و سۆفی نه‌گه‌ر روویان له خوابئ و باوه‌پێکی دامه‌زراوی پاکیان هه‌بئ له‌گه‌لئ مه‌لار نه‌فهن‌دی نه‌م چهرخه له‌لای خودا له پیشتن (إن أكرمکم عند الله اتقاکم).

٤٠٤) به شه کانی ماف (اقسام الحقوق):

ماف دوو جوړی هه یه:

یه که م: مافی خودای گه وره یه.

دووم: مافی ناده میزاده.

مافی خودا له دواوه باسی دی. مافی ناده می سئ جوړی هه یه:

یه که م: شتی که مال بئ یا مه به ست لیی چه سپاندن و ساخ
کردنه وهی مال بئ. مال وهك زاته كان (اعیان) و قهرز، نه وهیشی که
مه به ست لیی مال بئ وهك کرین و فروشتن و به کریدان و بارمته و
پیلینان و زه وتکردن و کوشتنی به هه له و شتی وا. له شتی وادا شایه تی
دوو پیاو یان پیاوئک و دوو ژن قه بوول ده کری، چونکه زاتی مه زن
ده فرموئ: {وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ فَاِنْ لَمْ يَكُونَا
رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ - سورة البقرة - ۲/۲۸۲}.

نهم جوړه مافه به شایه تیئک و سویندی داواکاریش ساخ ده بیته وه،
چونکه له قهرموودهدا ده فرموئ: پیغه مېهر (دروود خواد لسه ربنا) به
سویندی داواکارو به شایه تی شایه تی برپاری دها بو داواکار. (م/ تاج/
۲ ل - ۲۸).

ماور دیش ده فرموئ: هه شت که س له هاوړپیانی خوشه ویست
(دروود خواد لسه خواد ورمزاد خواد لسه یاران) نهم قهرموودیه یان گپراوته وه. به لام
پیویسته که سویند دانی داواکار بخړیته پاش شایه تیدانی شایه ته که.

دوووم: شتی که مال نه بی و مه به ستیش لیی ساخ کردنه وهی مال نه بی و لهو جوړه شیش بی که پیاوان ناگایان لیی بی، وهک ساخوونه وهی بنه چهو ژن ماره برین و ته لاقدان و کویله نازاد کردن و سهررداری کویله و جیداری و راسپیری و کوشتنی به قهستی که تۆله کهی کوشتنه وهیه و هه موو هه ددیکی تر جگه له هه ددی داوین پیسی، وهک ره سیده بوون و ته و او بوونی عیدده و لی خوشبوون له تۆله سه ندنی کوشتنه وه و ئیلاء (سوینکاری) و ظیهارو مردن و ژن خولع کردن و نازاد کردنی بهنده له پاش مردنی خاوه نه کهی و کاغز پیدانی کویله، له م جوړه شتانه دا بهس شایه تی دوو پیاو و مرده گیری. سهر به لگهی هه ندی له مانه نه م نایه ته یه: {حِينَ الْوَصِيَّةِ اِثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ} وه نه م نایه ته: {فَارْقُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ وَّاشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ} هه زرم تیش (مرووده خواه له سهرین) ده فهرموی: به بی هه قدار ی ژن و دوو شایه تی راست و روستی دادپه رومر ژن مارهی نایی (د/ت/ - س/ح - تاج - ۳ ل - ۷۴). ئیبنو شه هابیش ده فهرموی: سونه تی پیغه مبه ر (مرووده خواه له سهرین) له سهر نه وه دامه زراوه که شایه تی ژنان له م شتانه دا دانامه زری له حودوودو ژن ماره برین و ته لاقدا. نه م هه دیته مورسه له.

سییه م: شتی که پیاوان بی ناگابن لیی و به تایبهت به زوری نافرمتان پسپوریان هه بی لهو بابه ته داو نه وان زیاتر لیی بزنان، ساخده بیته وه یا به شایه تی به جوار ژن یا به شایه تی به دوو پیاو، به شایه تی بیاویک و دوو ژنیش ده چه سپی.

ئەمەش ۋەك: منالېوون و كچىنى و بىۋەژنى و تاتى و پارچە
 گوشت و پارچە ئىسكى ناو شەرمگاي مېينە و بىنويژىي و مەمك پېدان و
 نەنگى ژىر جل و بەرگ، ۋەك بەلەكى و گەپرى و ئەمانە، لە سەر راي
 فەرماشتى ناودار ۋاقەۋاق (استهلال)ى منائىش لەكاتى لە دايكېوونا بەر
 ئەم بەشە دەكەۋى. ئەم جۆرە بە چوار ژن كەمتر ساخ نابنەۋە، بەلگەي
 ئەۋەش كە لەم جۆرە بابەتانەدا شاھەتتى ژنان بە تەنيا بەبى پياۋان
 ۋەردەگىرئ ئەم فەرماشتەي زوھرىيە كە دەفەرمۇئ: سوننەت و رىبازى
 ئايىنى پېرۋزى ئىسلام لەسەر ئەۋە دامەزراۋە كە شاھەتتى ژنان بە تەنھا
 خۇيان دادەمەزرى لە ھەموو شتىكا كەھەر خۇيان سەرموگارى بىكەن
 (عەبدورمزاك بەم مەعنايە ئەم فەرموودەيە لە زوھرىيەۋە
 گىراۋەتەۋە) لەبەر ئەۋەش چۈنكە پياۋان زۆرتەر ئەم جۆرەشتانە
 نابىن، جا ئەگەر شاھەتتى ژنان لە بارەيانەۋە ۋەرنەگىرئ چەسپاندن و
 ساخ كۈردنەۋەيان ئەستەم دەبى ئەۋەش كە لە بارودۇخى ۋادا بە مەرج
 گىراۋە ژمارەي ژنە شاھەتەكان چواربن لەبەر ئەۋەيە كە خودا بۇ
 شاھەتتى دوو ژنى لە جىي يەك پياۋ دانائە، لە فەرموودەشدا ھەزرىت
 (مروودە ۋەئە لەسەربىن) دەفەرمۇئ: كەم ھۇشىي ژنان بىرئىتيە لەۋە كە شاھەتتى
 دوو ژن بە شاھەتتى تاقە پياۋى ھىسبە (تاج/ ۱ ل - ۲۷) دەي لە شوئىن
 شاھەتتى ژنان بە تەنھا خۇيان قەبوول بى باشتر شاھەتتى دوو پياۋ، يا
 شاھەتتى پياۋىك و دوو ژن قەبوول دەكرئ.

ماڧى خوداى گەورە:

ماڧى خوداى گەورە بەشى دوۋەمە لە بەشەكانى ماڧ. ئەمىش سى
جۆرى ھەيە:

جۆرى يەگەم: دەبى بەلانى كەمەۋە چوار پىياۋ شاھەتتى لەسەر
بدەن، ئەم جۆرە برىتتىيە لە داۋىن پىسى و نىربازى و چوونە لای
گيانلەبەرەن. سەبارەت بە داۋىنپىسى و نىربازى ئەم ئايەت و ڧەرموۋدانە
بەلگەى ئەم بابەتەن: {وَاللّٰتِي يَأْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ
فَاسْتَشْهَدُوْا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ - سُوْرَةُ النِّسَاء - ١٥/٤} و {لَوْ لَا
جَاؤُوْا عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةٍ شُهَدَآءَ - سُوْرَةُ النُّوْر - ١٣/٢٤} واتە: ئەۋە
بۆجى بۇ سەلماندى داۋاكەيان كە برىتى بوو لە بوختان بۇ ژن و پىياۋ
داۋىنپاك چوار شاھەتەيان نەھىنا).

لە صەھىحى موسلىمدا دەڧەرموئى: سەعدى كورى عوبادە (رەزە
خۋالەيىن) ڧەرموۋى: ئەى پېغەمبەرى خودا! ئەگەر كەسى زەلامى بەسەر
ژنى خۆيەۋە بگرئ دەبى دەستى بۇ نەبا ھەتا چوار شاھەت دەھىنى؟
ڧەرموۋى: بەئى (تاج/ ٢ ل - ١٤٣) ۋەكى ترىش داۋىنپىسى و نىربازى لە
گەورەترىنى كارە ئابرووبەرەكان، جا لەبەر ئەۋە ژمارەى شاھەتەكان
زۆر كراون، تا شاھەتەيدان لەم بارمىەۋە ڧورس و گران بى، ھەتا خەلگى
بى تاۋانى بى ناگا لە كەسوكارى ھەردوۋ لا بەھۆى ھەئەلەئىنى عەيىبى
نەۋانەۋە ھەيەيان نەچى، سەبارەت بە چوونە لای گيانلەبەرەنەش
دەئىن: ئەمىش ھەر برىتتىيە لە چوونەلای نىرىنە بۇ لای مەينە، ۋە

وهكوو نهو خوشۆردن پېيوست دهكا، كهواته لههه ئادهمیزاد دهچی
كهوابی به كه متر له چوار شایهت ساخ نابیتتهوه.

جۆری دووهم: بریتیه لهو مافانهی خدا كه به شایهتی دوو پیاو
ساخ دهبنهوه، شایهتی ژنان لهم جۆردها کاریگهر نیه، نه مهیش وهك
ههددی بادهنۆشی و ههددی دهست و پا برینی دزو جهردهو ریگرو
ههددی كوشتن بههوی پاشگهز بوونهوه، كه له عورفی شهرعا ناوداره
به ریددهو، وهك ههددی تری لهم جۆره بابته. چونكه یهزدانی مهزن
دهفهرموی: (واشهدوا ذوی عدل منكم - تهلاق - ۲/۶۵) وهکی تریش
به پېوهرو قیاس لهسهر مارمهرین و راسپیری.

جۆری سییهه: بریتیه له ساخبوونهوهی بینین و چاوپیکهوتنی
مانگی نوپی رهمهزان و نهو شتانهی كه پاشكوی نه مهبن، وهك پهله كردن
له دانی سه رفتره و هاتنی مانگی شه شه لآن و كردنی نوپزی ته راویح، نه
جۆره به شایهتی یهك پیاوی به داد ساخ ده بیتتهوه.

به ئگهی نهه بریاره نه مهیه: ئیبنو عومهر (ره زاه خواپا زایینه)
دهفهرموی: موسولمانان چاویان دهگیرا بۆ مانگی نوپی رهمهزان، من
مانگم دی و عهرزی هه زه تم كرد: قوربان! من مانگم بینی. ئیتر
پېغه مبهه خوی (مرووده خواه له سه ربه) لهسهر شایه تییه كهی من كردی به
رهمهزان و، بۆ سبهین خوی بهرۆزوو بوو، وه هه رمانیكرد كه له
به یانییه وه موسولمانان بهرۆزوو بن! (ئه بو داوود/ ئیبنو حه بیان/ داره
قوطني/ حاكم، حاكم دهفهرموی: هه رموودهیه کی دروسته به پیتی
مه رجی پیری موسلیمه).

۴۰۵) شایہ تیی کویر:

شت بههوی یهکی له پینج ههسته وه ساخ دهبته وه زانست پیی پهیدا دهی. به زوری شت له ریگهی چاوه وه له ریگهی کوچکه وه دهمانری وه ههستی پیده کری، جا ههرشتی به یهکی له دوو ههستی پی بکری و بزانری نه وه له ساخبوونه وهیدا پشت بهو ههسته دهه ستری، وهک دیتنی مانگ که به چاو دهینری، به گوئ نابینری. زور شتیش به ههردوولا یا به چهند ههستی دهمانری، وهک بهه چه (نه سهب) و مردن و خاوه نییتی رهها، که به بیستنیش زانست پییان پهیدا دهی چونکه ههرکاتی مروف ههوالی نه مانهی له م و لهو له چهند لایه که وه ژنهوت بتمان پهیدا دهکا که نهو شته وایه و لیی دهی به یهقین و وهک تهواتور بوئ دهی بههوی زانینی نهو شته، له بارودوخی ئاواشا پشت به بیستنیش وهک دیتن دهه ستری و، بینا و نابینا لهم جوړه شتانه دا وهک یهکن.

۴۰۶) چهند مهرجی تر ههن بۆ شایه تی:

نابی شایهت له شایه تییه کهیدا گومانباربی، وهک نه وه شایهت بههوی شایه تییه که وه سوودیك رایکیشی بۆ خوئی، یاخود زیانی له خوئی دوور بخته وه، نه وه دهی بههوی گومان لیکردن و شایه تییه نه م جوړه کهسه دروست نیه. وهک شایه تییه میراتگر بۆ میراتبه خشی خوئی، چونکه لهکاتی وادا قازانجی شایه تییه شایه ته که دهگه ریته وه بۆ خودی خوئی، چونکه نه میس بهشی هیه له دهسکه وتنی که له پوور به خشی

موسلیمدا ددفعه رموی: حه زرهت (مروود خواد له سه ربڼ) ددفعه رموی: هه رکه سی
کویله یی نازاد بکا، خودای گه وړه له جیاتیی هه ر نه دامتییکی نه و
به نده یه نه دامتییکی نه و که سه نازاد که ره له ناگری دوزخ نازد دهکا،
ته نانه ت دامه ن و شهرمگای له جیاتیی دامه ن و شهرمگای نازاد دهکا.
چونکه به راستی کویله یی کوټ و به ندی که ساسی و داماو ییه. نازادیش
کللی کردنه وهی گری کوپړه ی نه و کوټ و زنجیره یه، جا له بهر نه وه
داده نری به گه وړه ترین تاعه تی که به نده نزیك بکاته وه و به گه وړه ترین
به هره.

٤٠٨) مهرجی دامه زرانندی نازادکردن:

بو دامه زرانندی به نده نازادکردن مهرجه که نازادکه ر مافی
ته وای له گهردان پیکردنی سامانی خویدا هه بی، نیتر چ موسولمان بی،
یا په ایمانداربی، یا ببپړوای جهنگی بی چون یه که، چونکه گهردان کردنه
به مال له کاتی ژيانا، له بهر نه وه له شت به خشین ده چی.

نازادکردن به گوته ی روشن (له فظی صهریج) به ره های
داده مه زری، به گوته ی به مه عنایش داده مه زری، له گهل مه به سستی ناو
دلدا. گوته ی روشن وه نه وه به به نده ی خو ی بل: نه و تو نازادکرد،
یا تو نازاد کراوی، یا نه و تو سهرست کرد، یا تو سهر به ستو
خاوه نی خو تی، له کاتی وادا ته نیا به گوته ی نه م گوته یه نه و به نده یه
سهر به ستو نازاد ده بی، با مه به ستیشی به و هسه یه نازاد کردنی شی
نه بی. چونکه نازادکردن خوی به راست بی یا به گه مه بی وه که
داده مه زری، وه که له فهرموودهدا وا ددفعه رموی:

گوتەى:

به واتايش وهك ئهوه پيى بلى: تۆ له ملكى من دمرچووى، تۆ له ژير ركيفى منا نهماوى، ريگهى دهستهلاتى من بهسەر تۆدا نهماوه، تۆ بووى بههى خودا. يا وينهى ترى ئهم گوتەيانه. پالفتەى گوتە گوتەى به واتا نهوهيه كه ئازادکردن و شتى تريش ههلبگرئ، جا لهکاتى گوتنى گوتەى وادا ئهگەر مهبهستى ئازادکردن بى بهندهكه ئازاد دهبى، دهننا ئازاد نابى.

٤٠٩) ئازادکردنى بهشى له بهنده:

دروسته كه مرووف بهشى له بهندهيى ئازاد بكا وهك دروسته ههمووى ئازاد بكا، بهلام ئهگەر بهشىكى ئازاد بكا ئهوا ههمووى لهسەر ئهم دهستوورەى دواوه ئازاد دهبى، بهلگهى ئهم برپارەيش ئهم فهرموودانهيه: جارئ پياوئ پشكى خۆى له بهندهيهكا ئازاد دهكا، كه ئهمه دهگيرنهوه بۆ پيغه مبهر (درووده خوا له سه رب) دهفهرموئ: خودا هاوبهشى نيه. (ئهبو داوود گيراويه تهوه) له گيرانه وهيهكا: ئهو بهندهيه سهرتاپا ئازاد بووه. جا ههر كاتى هاوبهشى پشكى خۆى له بهندهيهكا ئازاد بكا ئهوه تهماشاه دهكهين، ئهگەر ئازادكهرهكه لهکاتى ئازادكرنهكهدا دهولهمه ند بوو، ئهوه پشكى هاوبه شهكهيشى دهقه بليئرئ به پارهو بهنده كه به تهواوى ئازاد دهبى و دهبى ئازادكهرهكه پارەى پشكهكهى هاوبه شهكهى بدا پيى، بهلام ئهگەر نه دارابوو ئهوه پشكهكهى ئهو ئازاد دهبى، ئهوى ترى به بهندهيى ده مي ني تهوه. به پيى ئهم فهرمايشتهى

{دروود خواه له سه رب}: ئه وهی بهشی خوی له بهندهیی نازاد بکا له سه رییه تی که هه مووی نازاد بکا، نه گهر نه وهندی مال هه بوو که بهشی نه وه بکا، به لام نه گهر نه وهندی مال نه بوو نه وه ههر نه وه بهشی نازاد دهیی که نازاد کراوه. (شه یخان) له گیرانه وهیه کا: نه گهر نازاد که ره که دهوله مه ند بوو ته واوی پشکه کانی بهنده که دهقه بلینری و دهیی به مال له سه رب هاوبه شه نازاد که ره که وه ههر هاوبه شهی به های بهشی خویی پی دهاو بهنده که به ته واوی نازاد دهیی.

٤١٠) نازادکردنی بنه چه و ده چه:

ههر که سی بوو به خاوهنی بنه چهی خوی با دووریش بی، یا بوو به خاوهنی وه چهی خوی با به ره و خواریش بی، نه وه بنه چهیه، یا نه وه وه چهیه یه که سه رب نازاد دهیی، به لگهی نازاد بوونی بنه چه نه مه فه رمایشته یه تی {دروود خواه له سه رب}: که س له چاکهی بنه چهی خوی دهر ناچی، مه گهر که سی که بنه چه که ی کۆیله بی و بیکری و نازادی بکا. (م/ د/ ت/ ن/ تاج - ٣ ل - ٢٧). وهکی تریش بنه چه و وه چه پارچه ی یه کترین و خوین تیکه لن، له بهر نه وه دروست نیه که ببن به خاوهنی یه کتری، چونکه دهق وه نه وه وایه که پارچه یی له که سی بی به خاوهنی پارچه یه کی تری نه وه که سه خوی. به لگهی نازاد بوونی وه چهیش له کاتی وادا نه مه نایه ته یه: {وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ - سورة الأنبياء - ٢١/٢٦} واته: ده لئین: خودای میهره بان مندالی هه یه، خودای پاک و پیروزه له شتی وا زور دووره،

به لک وو نهوانه ی که نهوان به هاوول و مندالی خودایان دادنهین، وهک
عوزهیرو عیساو فریشته، بهنده ی بهریزی نازداری خودان) نه م نایه ته ی
تریسه که دمفه رموی: {وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا - سورة
مریم - ۹۲/۱۹} نه وهتا نه م دوو نایه ته به لگن له سهر نه وه که
باوک و فرزند ی و ملکایه تی کو نابه وه.

(۴۱۱) سهر داری (الولاء)

سهر داری به عهره بی پی ده گوتری (الولاء)، له مووالاتی عهری
وهر گیراوه، که بریتییه له کو مه کی و یارمه تیدانی یه کتری، وه کوو بلئی
کو یله که یه کی بی له خزمه گانی نازاد که ره که ی.

له شهر عیسا سهر داری بریتییه له باوه نی تی (عه صه به یی) له
پله ی دو وه ما، له پاش باوه نی تی بنه چه که پله ی یه که می خزمایه تی و
که سی تییه. واته: ههر کات نازاد کراو خزم و که سوکاری باوانی نه بوو،
نازاد که ره که ی یا نی رینه ی باوانی نازاد که ره که ی، له م چه ند شته دا، له
جیی باوانی ده بن:

۱) که له پووری نازاد کراوی بی باوان دهری به نازاد که ره که ی،
له پاش نه وه دهری به نی رینه ی باوان (عه صه به ی) نازاد که ره که ی.

۲) نه و خوینه ی ده که ویته سهر خزمی نزیک (عاقله) ده که ویته
سهر نازاد که ره و نی رینه ی باوانی نازاد که ره.

(۳) به شوودانی نازادکراوی بی باوان مافی نازادکهر و نیڤینهی باوانیهتی.

(۴) نازادکهر و نیڤینهی باوانی له پیشتن بۆ نویژی مردوو لهسهری.

له عهره‌بیدا مه‌ولا (که به‌واتا سه‌رداره) ناوه بۆ نازادکهر و بۆ نازادکراویش.

سه‌ر به‌لگهی دامه‌زراندنی سه‌رداریش له‌پاش سونه‌ت کۆده‌نگی و یه‌گرتنه. سه‌رداری یه‌کیکه له مافه‌گانی نازادکردن، به‌پیی فهرمایشته‌گهی (مرووده‌خواه له‌سه‌رب): سه‌رداری و هه‌قداری هی نه‌و که‌سه‌یه که نازاد کراوه‌گهی نازاد کردووه (ش/ د/ ت/ ن/ تا: ۳ ل - ۳۹).

سه‌رداری له بپاردا ریڤ وه‌ک بپاری بوون به باوان (عه‌سه‌به) وایه، نه‌گهر نازادکهر نه‌بوو سه‌رداری ده‌بی به مافی باوانی نازادکهر، مافی میراتبه‌ره‌گانی تری پپوه نیه. چونکه خۆشه‌ویست (مرووده‌خواه له‌سه‌رب): دمفه‌رموی: رشته‌ی سه‌رداری له نیوانی نازادکهر و نازادکراودا وه‌ک رشته‌ی بنه‌چه وایه که به تان و پۆی خزمایه‌تی و خۆشایه‌تی چنراوه، له‌به‌ر نه‌وه‌یه که سه‌رداری نه‌ دفرۆشری و نه‌ ده‌به‌خشی و نه‌ به که‌له‌پوور ده‌گیری. (ئیبنو خوزیمه‌و ئیبنو حه‌بیان و حاکم گیراویانه‌ته‌وه).

جا نه‌گهر باوان بریتی بوون له کورپیک و له کوری کوری، سه‌رداری هینی کوره‌که‌یه، یا نه‌گهر نازادکهر باوک و برایه‌کی هه‌بوو، سه‌رداری هی باوکه‌که‌یه، ریڤ وه‌ک ده‌ستووری باوان له که‌له‌پووردا.

به هوی سهرداریه وه ژن که له پوور وهرناگری، مه گهر ژنی که خوی نازادکهر بی، چونکه ده فهرموی (مرووه خواه له سهر بی): سهرداریی بۆ نهو که سهیه که بهنده که نازاد دهکا. جا نه گهر نازادکهر ژن بوو، وه مرد مافه که ی ده گو یزیته وه بۆ نزیکتین که سی له باوانی.

فرۆشتنی سهرداریی و به خشیینی دروست نیه چونکه پیغه مبهه (مرووه خواه له سهر بی) پیشگیری و نهیی کردووه له فرۆشتنی سهرداریی و له به خشیینی.

٤١٢) بهنده نازادکرن له پاش مردن (التدبیر):

ته دبیر له زمانی عهره بدا دووربینیکردنه له سهره نجامی کاروباردا، له شهرعا هه ئسپاردن و به ستنی نازادبوونه به مردنه وه، نه م جوړه یاسایه له سهرده می نه زانیشدا له پیش هاتنی ئیسلام دا باو بووه، له بهر نه وه ی کاریکی په سهنده ئیسلامیش په سهندی کردو برپاری مانه وه داو پووچی نه کرده وه، کوچکاران و یاریده دهران گه لیکیان بهنده ی خو یان له پاش مردنی خو یان نازاد دهگر، عائیشه ییش (هه زه خواه لیبه) که نیزه کیکی هه بوو، نازادی کرد، به مهرجی له پاش مردنی خوی نازاد ببی. موسولمانان به یه کگرتن و به کو ی دهنگ برپاریان له سهر نه م مه سه له یه داوه.

نهومنده ههیه نازادکردنی پاش مردن نابی بههوی نهمانی
 خاوهنیتی ههتا خاوهنهکهی مایی، بهلکوو ناگاهکی بۆی ههیه گهردان
 (تصرف)ی تهواو له بهندهی پاشهمهرگه (مودهیبهر)دا بکا، بهلگهی ئهم
 بریارهیش ئهم فهرموودهیه که جابیر (رهزاه خواه لیبه) دهیگپیتتهوه: پیاوی
 له یاریدهدهرانی چهزرمته (درووده خواه لهسهربه) که ناودارن به نهنصار
 خولامیکی ههبوو، نازادی کرد بهمهرجی نهوه که لهپاش مردنی خوی
 نازاد ببی، پیاوهکه هیچ مایکی تری وای نهبوو: جا که ئهم باسه
 گهیشتهوه به چهزرمته (درووده خواه لهسهربه) فهرمووی: کی ئهم خولامهم لی
 دهکپی؟ نوعهیمی کوری عهبدوڵلا لیی کپی به ههشت درهم، پیغهمبه
 (درووده خواه لهسهربه) پارهکی وهرگرتو دای به خاوهنهکهی (ش/ د/ ت/ ن/
 تاج - ۳ ل - ۴) له گیرانهوهی شافیعیدا دهفهرموئ: نوعیمی کوری
 نهححام لیی کپی. بهلام نایا خاوهنهکهی بۆی ههیه که ههر به قسهی
 رووت لهم جوړه نازادکردنه پهشیمان ببیتتهوه یا نا؟ دوو فهرمایشت
 همن لهم بارهیهوه، فهرمایشتی دروست دهفهرموئ: بۆی نیه که به
 قسهی رووت لیی پهشیمان ببیتتهوه، وهك نهوه بلئ: نهوا ئهم
 پاشهمهرگیهم ههئوهشاندهوه، بهلکوو دهبی به گهردان لیی پهشیمان
 ببیتتهوه، وهك فروشتن و بهخشین. پاشه مهرگی واته: ته دبیر.

۱۳) نامه نووسی (الکتابه):

نامه نووسی: یا کاغز پیدان، یا کیتابهو موکاته به له شهرعا
 نهومیه: بهستنی نازادکردنه به سیفه تیکه وه که ئالوگۆرو ئالشتکردن
 بگهیهنی. سوننه تیکی گهورهیه نهگهر لهسهر داخوازی بهندهکه بی، بهم
 دوو مهرجه:

یه‌که‌م: به‌نده‌که نه‌میندارو راستال بی.

دووهم: توانای کاسپی کردنی هه‌بی. زاتی مه‌زن ده‌فرموی:
 { فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا - سورة النور - ۳۳/۲۴ } واته:
 نه‌و به‌نده‌و که‌نیزه‌گانه‌تان که ده‌یانه‌وی نامه‌نووسیای له‌گه‌لدا بکه‌ن
 داخوازییه‌که‌یان جی‌به‌جی بکه‌ن، به‌مه‌رجی ئومیدی خیریان لی بکه‌ن.

پیشه‌وا شافیعی (ره‌زاه‌خواه‌لیتبی) ده‌فرموی: مه‌به‌ست له
 (خیر) له‌م شوینه‌دا توانای کاسپی کردن و نه‌میندارییه، چونکه کاسپی
 نه‌که‌ر توانای دانی وه‌جه‌له‌ دیارییه‌که‌ی نیه، نا نه‌مینداریش جی‌گه‌ی
 متمانه نیه که به‌لینی خو‌ی بباته‌سه‌ر.

٤١٤) مه‌رجی دامه‌زرانی نامه‌نووسی:

مه‌رجی دامه‌زرانی نامه‌نووسی نه‌وه‌یه که ماله‌که دیاری بکری،
 ماوه‌ی دانه‌گه‌یشی دیاری بکری، چونکه دیاری نه‌کردنی نه‌م دوو شته
 مایه‌ی ده‌سته‌شکینی و تیشکان (غهره‌ر)ه، نه‌وه‌یش سه‌ر ده‌گیشی بو
 هه‌راو گیشه‌و به‌ره. نه‌و ماله‌ی که له نامه‌نووسیدا له نیوانی نا‌غاو
 به‌نده‌دا بریار دهری نابی له دوو به‌شی دیاریکراو که‌متربی، وه‌ک نه‌وه
 نا‌غا به‌ به‌نده‌که‌ی بلێ: وا نامه‌نووسیم له‌گه‌لدا کردی له‌سه‌ر سی سه‌د
 دینار، که به‌سی به‌ش بیده‌ی پی‌م، هه‌ر به‌شه‌ی سه‌د دینار بی، ماوه‌ی
 هه‌ر به‌شه‌ی دوو مانگ بی، هه‌ر کاتی نه‌م پارمیه‌ت بو‌م هی‌نا نازاد‌به.
 ئیمامی عه‌لی (ره‌زاه‌خواه‌لیتبی) ده‌فرموی: نامه‌نووسی له‌سه‌ر دوو پشکیش
 ده‌بی، ده‌بی به‌نده‌ کا‌غه‌ز پیدراوه‌که پشکه‌کانی سه‌ری به‌ ته‌واوی بدا
 نه‌وسا نازاد ده‌بی!.

جاری عوسمان (رهزاه خواه لایب) له بهندهیه کی خوئی تووړه بوو، ویستی ته میی بکاو سزای بدا پیی فهرموو: دهبی له سهر دوو پشك نامه نووسیت له گهل بکهم. دهی نه گهر له سهر که متر له دوو پشك دروستبووایه وای ده کرد چونکه پشکه کان هه تا که متر بوونایه تو له و سزاکه زیاتر ده بوو، به لام زانا شهر عزانه کان به یه ک دهنک ده فهرموون: دروسته پشکه کان له دوو پترن.

(۴۱۵) گریډانی نامه نووسی:

گریډانی نامه نووسی بو بهنده له عوقدی جائیزه یه، واته: له گریبهنده دروسته کانه، چونکه گریډانه که له شانسی نه وه، له بهر نه وه بوی هیه که هه لی وه شینیتته وه، به لام بو ناغا (سید) له عوقودی لازیمه یه، واته: له گریبهنده نه گوره کانه له بهر نه وه مافی نه وهی نیه که هه لی وه شینیتته وه، چونکه نه گهر ناغا نه وهی بو هه بی کاغز پیدراو (مکاتب) متمانهی پی ناکاو له رزگار بوونی خوئی له کوئی کوپله یی دلتیا ناب، له بهر نه وه پشتی سارد ده بیته وه له کاسپی کردن^(۱).

^(۱) تیپینی / عوقودی جائیزه نموده گریډر هتا کاتی جیبه جی کردنی بو هه بی هه لی وه شینیتته وه، به کوردی نای دینین: گریډانه دروسته کان، عوقودی لازیمه یه نموده عه قده که به تمواوی دامه زرابی، عاقید بوئی نه بی هه لی بوه شینیتته وه. به کوردی واته: گریډانه دامه زراوه کان. زراوهی کوردی له هه مو بابه تیکا زوری مساره هتا به تمواوی برسکی و بچسپی و جی خوئی بگری.

٤١٦) گەردانکردنی کاغەزی پێدراو و ئاغا:

هەركاتێ گریڤانی نامەنووسی سازدرا کاغەز پێدراو خۆی خاوەنی بەرھەمی رەنجەشانی خۆیەتی و ھازانجی کاسپییەکە ی بۆ خۆیەتی، لەبەر ئەوە بۆی ھەیە شت بفرۆشێ و شت بکڕێ و شت بدا بە کڕێ و شتی تری لەم بابەتە ئەنجام بدا. پێویستە لەسەر ئاغا، هەركاتێ نامەنووسیەکە بە تەواوی دامەزرا، شتێ لە پشکەکانی سەر نامە پێدراو دابشکێنێ، یا لەلای خۆیەووە شتێکی پێ بدا تا بتوانێ پشکەکانی سەری بە ئاسانی بدات. چونکە زاتی مەزن دەفەرموێ: {وَأَتَوْهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ - سورة النور - ٣٣/٢٤} واتە: وە بێدەن بەو کاغەز پێدراوانە ھەندێ لەو مائی خودایە کە داوێتی بە ئێو. فەرمان لەم ئایەتەدا بۆ پێویستبوونە. ئەندازەی ئەو پێویستبووە کە پێی دەدرێ دوو قەسە ی دەکڕێ:

یەكەمیان دەئێ: بەپێی زۆری و کەمی پشکەکان ئەندازەی بۆ دادەنرێ، لە کەم کەم و لە زۆر زۆر، رێک وەک مافی مۆتەکە دەدرێ بە ژنی تەلاق دراو، ئەندازەکە ی بەپێی دەوڵەتمەندی و دەستکورتی تەلاقەدر بڕیار دەدرێ.

دوووەمیان دەئێ: ئەوەندە بەسە کە پێی بگوترێ مال، چونکە یەزدانی پاك بۆ مەسەلە ی کاغەز پیدان، ئەندازەی بۆ یارمەتیدانەکە دانەناوە، بەپێچەوانە ی مۆتەووە، لە بارە ی مۆتەووە دەفەرموێ: {وَمَعُوهُمْ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ - سورة البقرة - ٢٣٦/٢} بەلام سوننەتە ئەو ئەندازەی کە لە مالەکە دادەشکێنرێ

چواریه‌کی ماله بریار دراوه‌که‌بی. پیشه‌وا عه‌لی (ره‌زاه‌خواه‌لینه‌) دمه‌رموی: نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی که نه‌م نایه‌ته‌ فهران ده‌کا به داشکاندنی له‌ پشکه‌کان چواریه‌که، واته نه‌م نایه‌ته‌ که دمه‌رموی: {وَأَتَوْهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ →}.

بزانن:

که کاغه‌ز پیدراو نه‌خوی نه‌هیچ شتیک لی‌ی نازاد نابی، هه‌تا یه‌ک دره‌می له‌سه‌ر بمینی چونکه خوشه‌ویست (درووده‌خواه‌له‌سه‌ریه‌) دمه‌رموی: کاغه‌ز پیدراو هه‌تا یه‌ک دره‌می نامه‌نووسی له‌سه‌ر بمینی هه‌ر به‌ندمیه. (نه‌بو داوود گیراویه‌ته‌وه).

٤١٧) دایکی منداڵ (نوممولوه‌له‌د)

له‌ زاراوه‌ی شه‌ری‌فا دایکی منال پی‌ی ده‌گوتری: نوممولوه‌له‌د، یا (الامة المستولدة).

جاهه‌ر کاتی‌ نا‌غای نازاد چوو‌ه‌ لای که‌نیزه‌کی خوی، وه‌سکی پرکرد، نه‌و مندا‌له‌ به‌ نازادی له‌ دایک ده‌بی، وه‌ که‌نیزه‌که‌که‌ ده‌بی به‌ دایکی منال، به‌ مردنی نا‌گاه‌ی نازاد ده‌بی، ته‌نانه‌ت نازاد بوونی ده‌خ‌ری‌ته‌ پیش دانه‌وه‌ی قه‌رزی سه‌ر مردوو‌ه‌که‌.

کاتی‌ مارییه‌ی قیبطیه‌ی دایکی نی‌براهیمی کوری پی‌غه‌مبه‌ر نی‌براهمی بوو، پی‌غه‌مبه‌ر (درووده‌خواه‌له‌سه‌ریه‌) فه‌رمووی: مناله‌که‌ی نازادی کرد. (نی‌بنو هه‌زم به‌رشته‌یه‌کی دروست گیراویه‌ته‌وه) له‌

فهرموودهیه کی تر دا دهفهرموئ (درووده خواو له سه ربښ): یه کی له نیشانه کانی
نریکبوونه وهی هاتنی قیامت نه وهیه کچی که نیزه ک دهبی به ناغای.
نه ووتا به پیی نه م فهرموودهیه منال له کاتی وادا له جیگهی باوکیه تی،
باوکیشی نازاده، که واته نه ویش نازاده، دهی کاتی چه سبا منال نازاده
نازادی بو دایکیشی ده چه سپی، نیتر فروشتن و به خشین و بارمته کردنی
نه و دایکی مناله نادرست دهبی، هه روا دروست نیه که بکری به
راسپیږی، واته به وه سیټ که پاش مردنی ناغای بکری به خیر.
نه مانه ییش به پیی نه م فهرموودهیه: نیبنو عومهر (ره زه خوايان ایښه)
دهفهرموئ: پیغه مبه ری خودا (درووده و ماوو دهممه ته خواو له سه ووه ایښه) پیشگیری و
نه پی کردووه له فروشتنی نه و که نیزه کانه ی که له ناغاگانیان منالیان
بووه، که پټیان ده گوتری: (امهات الاولاد: دایکانی مندا لان) وه دهفهرموئ:
دایکی منال نه دمه فروشری و نه دبه خشری و نه به که له پوور ده گیرئ،
دهبا خاوه نه که ی له ماوهی ژيانی خویدا خوشی لی و مرگری و له گه لی
رابویرئ، جا هه رکاتی نه و مرد دایکی مناله که ی یه کسهر نازاد دهبی
(داره قوطنی / به یه هقی). ناغای دایکی منال مافی خویه تی که
خرمه تی خوپی پی بکاو له گه لی دروست بی.

بزانه :

منالی دایکی منال نه مه حالیه تی:

(۱) نه گهر مناله که ی له ناغا که ی بوو، نه وه به بی راجیایی
مناله که ی نازاده، ریک وه باوکی.

(۲) ئەگەر لە مێردی بوو، یا هی داوینپییسی بوو ئەو بەرپاری دایکەگەیی هەیه، چونکە منال لە ئازادی و کۆیله ییدا دەبی بە پاشکۆی دایکی.

٤١٨) تویگه‌ریی (ته‌شریح) له‌م چا‌ه‌دا کاریکی پی‌ویسته‌ له‌به‌ر ناچاری:

له‌ گۆفاری (البحوث الاسلامیة) دا، که له (ریاض) دهرده‌چی ده‌لی: شه‌ریعه‌تی ئیسلام ده‌ستوو‌رو یاسایه‌که که خودای داناو زانا پیاده‌ی کردووه، که ناگایه‌کی ته‌واوی له‌به‌رو دوا‌ی هه‌موو شتی هه‌یه، خ‌وا‌ی نه‌و شته له‌مه‌و‌پیش بووبی، یان له‌مه‌و پاش ببی، خ‌وا‌ی گه‌وره نه‌م شه‌ریعه‌ته مه‌زنه‌ی نار‌دوو‌ه بو ئی‌مه به‌ه‌وی که‌سی‌که‌وه که چاک‌ترینی سه‌رجه‌می در‌وست گ‌را‌وانه‌و د‌وا‌ترینی هه‌موو پی‌غه‌مه‌به‌رو ره‌وانه‌گ‌را‌وانه.

خودای داناو زانا زۆر به‌ج‌وانی نه‌م شه‌ریعه‌ته‌ی له‌سه‌ر چه‌ند بنه‌مایه‌کی ر‌یک‌و پ‌یک‌و له‌سه‌ر چه‌ند یاسا‌و ئا‌وا‌و ده‌ست‌وو‌ریکی گ‌شتی به‌رنامه‌ ری‌زی کردووه، مه‌به‌سته به‌رزه گ‌شتیه‌ی نازدارمه‌کان له‌نا‌ویان‌دا ره‌نگ ده‌د‌مه‌نه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه بو‌وه به‌ سی‌سته‌م‌و به‌رنامه‌یه‌کی یاسایی گ‌شتی هه‌میشه‌ زین‌د‌وو‌ی وا که ده‌ست بدا بو گ‌شت چ‌ین‌و کۆمه‌ل‌و تا‌قم‌ن له‌ کۆمه‌لانی خه‌لک، له‌ هه‌موو کات‌و چاخ‌و جی‌گه‌و شو‌ین‌یک‌ا به‌بی جیا‌وا‌زی.

له راستیدا زۆر له نموونهو شیوهکارو مهسئهله جووزئیهکانو گه‌ئ له‌و رووداوانه‌ی که به‌رودوا روژانه روو دده‌ن، له‌ قورئان و سوننه‌تدا ده‌قی روژن له‌ بارمیه‌وه نه‌هاتوو، ره‌نگه‌ له‌به‌ر نه‌ه‌و‌ب‌ئ له‌مه‌و‌پ‌ئ‌ش نه‌ه‌و‌ب‌ئ‌ن، له‌به‌ر نه‌وه‌ پ‌ئ‌شینانه‌ باشه‌کانی ئ‌ئ‌مه‌ له‌و بارمیه‌وه‌ برپاری زانراویان نیه‌. به‌لام نه‌وه‌ی که یه‌ک دهنک گومانی تیادا نیه‌ نه‌وه‌یه: که هه‌موو پرس و مه‌سه‌له‌و بابته‌ئ، برپاری خودا له‌ بارمیه‌وه‌ هه‌یه، نه‌و برپاره به‌ریه‌ک‌ئ له‌ یاسا دامه‌زراوه‌ شه‌ریعه‌یه گشتیه‌کان ده‌که‌و‌ئ. له‌ نه‌نجامدا زانیانی ئ‌یسلام، له‌ نه‌نجامی کوشش‌ئ‌کی پ‌ئ‌ر‌و‌زدا په‌ی به‌و برپاره ده‌به‌ن!

یه‌ک‌ئ له‌م جو‌ره‌ بابته‌انه‌ بابته‌ئ تو‌ئ‌کار‌ئ‌ی لاشه‌ی مر‌و‌ف‌ئ‌ی مردوو، که له‌ بارمیه‌وه‌ ده‌قی‌کی تایبه‌ت نیه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌میش داده‌ن‌ر‌ئ به‌ یه‌ک‌ئ له‌ بابته‌ه‌ نو‌ئ‌کان که رو‌ژ به‌ رو‌ژ سه‌ر هه‌ل دده‌ن و وه‌ک دیارده‌یه‌کی تازه روو دده‌ن. دیاره‌ که مه‌سه‌له‌ی تو‌ئ‌کار‌ئ‌ش به‌ریه‌ک‌ئ له‌ یاسا دامه‌زراوه‌ گشتیه‌کانی شه‌ریعه‌ت ده‌که‌و‌ئ، چونکه وه‌ک زانراوه‌ شه‌ریعه‌تی ئ‌یسلام به‌رنامه‌یه‌کی ته‌وا‌ئ‌ی دامه‌زرا‌ئ‌ی هه‌یه، ب‌و‌ هه‌موو که‌س‌ئ، له‌ گشت کات و سات و ج‌ئ‌گه‌و شو‌ئ‌ن‌ئ‌کا ده‌ست ده‌دا، وه‌ گشت بابته‌و پ‌ئ‌شه‌ه‌ت‌ئ‌ی له‌خ‌و‌ ده‌گر‌ئ‌و ب‌و‌ گشت کار‌ئ‌ چاره‌سه‌ری خ‌و‌ی هه‌یه. هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌یه‌ که پ‌ئ‌غه‌مبه‌ری خودا {م‌ر‌و‌ود خ‌وا‌د له‌سه‌ر‌ب‌ئ‌} کراوه‌ به‌ دواتر‌ئ‌نی پ‌ئ‌غه‌مبه‌ران و بو‌وه‌ به‌ مایه‌ی میهره‌بانی و ره‌حمه‌ت ب‌و‌ هه‌موو جیهان. به‌لگه‌ی نه‌م راو ب‌و‌چوونه‌ نه‌م نایه‌تانه‌یه‌ له‌گه‌ل چهن‌دین فه‌رمووده‌دا. خودای مه‌زن ده‌فه‌رم‌و‌ئ

{وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا - سورة مريم - ١٩/١٤} (واته: نهى
 پیغه مبهری خو شه ویست! خودای تو قهت و قهت فهراموشکار نه بوووه و
 ههرگیزاو ههرگیز هیچی له بیر ناچئ) له نایه تیکی تردا ده فهرموی:
 {رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ
 الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا - سورة النساء - ٤/١٦٥} واته:
 نه م زاتانه ره بهرانی خودا بوون، پیغه مبهری راست و دروست بوون،
 مزد به خش بوون بؤ نه وانهی که فهرمانی خودا په سه ند ده کهن، وه
 تر سی نه ر بوون بؤ نه وانهی که سه رکیشی ده کهن له فهرمانی خودا،
 حیکمه تی ناردنی نه م ره بهرانه ییش نه وه یه: که له روژی قیامه تدا
 مه هانه نه مینئ بؤ مه ردوم و ریگهی نه م جو ره بیان ووه یان نه مینئ که
 بلئن: خودایه! خو ت دم زانی که نی مه نه زان و بی ناگا بووین، که سی
 فهرمانی تو ی پی رانه گه یان دووین هه تا په پره ویمان بکرایه، وه
 یه زدانی مه زن هه میشه بالاده ست و کار دروسته). له نایه تیکی تردا
 ده فهرموی: (الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی
 و رضیت لکم الاسلام دینا - مائیده - ٥/٣) واته: نه م پړو من
 دم ستووری نایینی نیو هم به ته وای ته و او کرد بو تان و، نازو نیع مه ت و
 به هره ی بی پایانی خو مم رزاند به سه رتاند، وه نایینی پیروزی
 نیسلامم هه لبارد بؤ نیو وه کردم به نایینتان). پیغه مبهری نازیزیش
 (دروید و ساو و خودای که وره له سه ربئ) ده فهرموی: که س به قه د یه زدان عوزر خوا یی
 پی خو ش نیه، ههر له بهر نه م حیکمه ته یه که نه م پیغه مبهرو
 فرو ستاده و رابه رانه ی ره وانه کردو وه هه تا ببین به مزد به خش و به

ترسینهرا! (واته: رهوانه کردنی ئەم پیغه مبهرا نه بۆ روونکردنه وهی
برپارهگانی خودا له باره ی هه موو شتی که وه بیان و مه هانه و عوذر بۆ
که س ناهیلێ که سبه ینی بلی: ئیمه بی ناگابووین و یاساگانی
شه ریه ت به ئیمه نه که یشتبوون دهنایا به ندیان ده بووین. له
ئه صله که دا نوو سراوه: (لا احد احب الیه القدر من الله...) به لام وا
دمزانم ئەوه هه ئه ی چاپه. چونکه ده قی ئەم فه رموو دمی ه له
صه حیجی موسلیمدا ئاوایه (ولیس احد احب الیه العذر من الله من
اجل ذلك انزل الكتاب وارسل الرسل) برپاوه صه حیجی موسلیم
به رگی ۱۷ ص ۷۸ عومده متولقاری ج ۲۰ ص ۲۰۶ + ج ۲۵ ص ۲۰۸ + تاج
الاصول ج ۲ ص ۳۳۲ + تاج ج ۴ ص ۱۷۸، تاج/ ۳ ل - ۱۴۳. ره مز ی (ل)
نیشانه ی لاپه ره ی ته رجه مه کور دییه که ی تاجه - و مرگی).

جا پاش ئەم ریگا خوش کردنه ده لیین:

دیاره که بابته ی توپکاریش به ریه کی له یاسا دامه زراوه گانی
شه ریه ت ده که وێ، وه یه کی له به رژه وهنده بایه خداره گشتیه گانی
شه رعی خوا یگریته خو، وه له شه ریه تدا نموونه و هاو وینه ی تری
هه یه، که شه رعزانه کان رای خو یانیان له باره یانه وه را که یاندووه،
که رچی مه رج نیه رای شه رعزانه کان له هه موو بابته تیکدا یه کسان بی،
به لکوو راجیایی مایه ی ره حمه ته بۆ ئەم ئوممه ته. دیاره که شتی وا
خوا یاربێ دمبێ به چراوگی، ریگه ی توپزه ره وه له باره ی توپکه ریه وه
روون ده کاته وه، هه تا رووی راستی له م بابته نوپیه دا بیکی، که ئایا
برپاره که ی چییه و چی نیه.

ياسايه‌كى هه‌مه‌گرى شه‌ريعت هه‌يه كه مه‌به‌سته به‌رزه گشتيه‌كانى به‌رنامه‌كه‌ى خودا ره‌چاو ده‌كا، ده‌ئى: هه‌ر كاتى دوو به‌رژه‌ومندى شه‌رى به‌رابه‌رى يه‌كترى وه‌ستان كاميان به‌هيز‌تر بى كار به‌وه‌ميان ده‌كرئ و به‌هيزه‌كه‌يان پيش ده‌خرئ، وه هه‌ر كاتى دوو مايه‌ى خراپه به‌رابه‌رى يه‌كترى وه‌ستان، كار به سوو‌كه‌ئه‌كه‌يان ده‌كرئ، هه‌تا پاريز له خراپ‌ترينه‌كه‌يان بكرئ!.

جا به‌هه‌رحالى بى بابه‌تى توپ‌گه‌رى به‌ر نه‌م ده‌ستوو‌ره ده‌كه‌وئ، چونكه به‌رژه‌ومندى ريز گرتنى مردوو‌ه‌كه، خواى موسو‌لمانى يا نا موسو‌لمان، له‌گه‌ل به‌رژه‌ومندى كه‌سو‌كاره‌كه‌ى و به‌رژه‌ومندى نه‌ته‌وه‌و گومانبار (مته‌م) له‌كاتى هه‌بوونى گومانى و تو‌مه‌تدا به‌رابه‌ر ده‌وستن، جا گه‌ل جار به‌هوى توپ‌كارى به‌وه دمرده‌كه‌وئ و كه تاوان له نارادا هه‌يه‌و له نه‌نجامى لي‌كو‌ئينه‌وه‌دا تاوانبار دمرده‌كه‌وئ و به سزاي ره‌واى شانى ده‌گا‌و ده‌بى به‌په‌ندو عي‌رمت بو كه‌سانى تريس كه له تاوانى وا به دوور بن ده‌نا هه‌مان تو‌ئه بو نه‌هوانيش ناماده كراوه گه‌ل جاريش توپ‌گه‌رى لاشه‌ى مردوو‌ه‌كه دمرى ده‌خا كه كا‌برا به مردنى ناسايى مردوو‌ه، گومانبار بى تاوانه وه گومانبار بى تاوانه. جا له نه‌نجامى نه‌م نه‌نجامانه‌دا كه‌سو‌كارو گومانبارو مه‌ردوم سه‌رحه‌م به‌رژه‌ومنديان ده‌پاريزئ. له‌كاتى توپ‌گه‌ريشدا بو دوزينه‌وه‌ى ماكى نه‌و نه‌خوشينه‌ى كا‌براى پى مردوو‌ه، گه‌ل جار دمرده‌كه‌وئ كه به‌نه‌خوشينيكى كوشنده‌ى دره‌م ناميز مردوو‌ه، جو‌رى درم و په‌تاكه ده‌ست نيشان ده‌كرئ، به‌هوى نه‌وه‌وه پيش‌گيرى له بلا‌و بوونه‌وه‌ى ده‌كرئ و هو‌كارى خو‌ليپاراستنى

لەبارى بۇ ئامادە دەكرى، شتى وايش دەبى بەھۇى پاراستنى گيانى
خەلك و سنوورى بۇ نەخۇشيهكان دادەنى و دەبى بە مايەى پاراژتن و
سەلامەتى نەتەوہ.

دياره كه شهرى پيرۆز به پەرۆشەوہ بانگەواز دەكا بۇ پاريز
له نەخۇشى و، فەرمان دەكا به خۇتيمارگردن و دەرمان بەگار هيئان
بۇ چارمەهرى نەخۇشى. كه شتى وا بەرژەومندى نەتەوہ دەپاريزى و،
دەبى بە مايەى ئارامى و ئاسايش و خۇشگوزەرانى بۇ رۆلەكانى و،
رزگاريان دەكا له مەترسى و كارمسات، بېگومان كه نەمەيش رېك
بەپىى بزافى ئەو ياساو دەستوورو بەرنامە باشانەيه كه خوداى گەورە
دايناون و بەپىى چارمنووس برپارى لەسەريان داوہ.

٤١٩) فېربوونى تويكارى (تشریح):

ديارهو بەلگە نەويستە فيرخواز هەركاتى فيرى ئەم بابەتە
زانستيانە ببى، له زانستى پزىشكيدا، خيرو بييرىكى بى شومار دەست
نەتەوہ دەكەوى. وهك شارمزا بوون له چۆنيتيى رېكخستنى جەستەى
مرؤفو ئەندامەكانى دەرەوہى و دەسگاكانى ناوہوہى و، جيگەو شوين و
قەبارەيان، خواى ساغ بن يا نەخۇش، وه ئەوہ بە كردهوہ مەشق
لەسەر ئەمانە بكاو، بەرە بەرە فيرخواز فيرى دۆزينەوہى توشبوونى
نەخۇشينەكان ببى و رېگەچارەى چارمەسرگردنيان بزاني.

جا هەركاتى ئەم دوو بەرژەومندە بەرامبەر وەستان واتە:
بەرژەومندى پاراستنى ريزى مرؤفو ئەم كۆمەلە بەرژەومندەى نەتەوہ

که روون کرانه‌وه، نه‌وه زاناکان ته‌ماشا ده‌کهن: کام له‌م دوو به‌رژموهنده دامه‌زراوتره، نه‌وسا به‌پئی نه‌وه‌یان که باش‌تره برپار دروست ده‌بئ، خوای به‌رکردن بی یا به نه‌کردن.

جا له‌سه‌ر نه‌م بنه‌مایه بفه‌رموون له‌گه‌ل رای چه‌ن زانایه‌کی پایه به‌رز له‌م بارمیه‌وه.

له زانای پایه به‌رز شیخ حسنین مخلوف) پرسیار کرا له باب‌ه‌ت برپاری توینگه‌ری لاشه‌ی مروقی مردوو‌وه، نه‌مه وه‌لامه‌که‌یه‌تی له دواوه:

(بزائن که دهرمان‌کردن و چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشی و ئیش و نازاری له‌ش کارپکی ده‌واپه، مایه‌ی پاراستنی به‌ره‌ی ئاده‌میزاده له فه‌وتان، هه‌تا نه‌و کات و ساته‌ی که خودا دیاری کردوو‌وه بۆ مانه‌وه‌ی له‌سه‌ر رووی زه‌وی، به‌پئی چاره‌نووسی خوایی. نه‌مه له کاتی‌کا که پیغه‌مبه‌ر خۆی (مرووده‌ی خواد له‌سه‌ربه‌ئ): دهرمانی بۆ خۆی به‌کار هی‌ناوه، له نه‌خۆشینا به دهرمان خۆی تیمار کردوو‌وه، وه راسپیری که‌سوکاری خۆی و موسو‌لمانانی تریشی کردوو‌وه که خۆیان دهرمان بکه‌ن، نه‌وه‌تا ده‌فه‌رموئ (مرووده‌ی خواد له‌سه‌ربه‌ئ): خۆتان تیمار بکه‌ن و نه‌گه‌ر نه‌خۆش که‌وتن دهرمان به‌کار به‌ئینن، چونکه خودا هه‌ر دهردی‌کی دانابئ دهرمانی‌شی بۆ داناوه، ته‌نیا بۆ یه‌ک دهرد نه‌بئ که پیری‌یه، دهردی پیری دهرمانی نیه، ته‌نیا چاری نه‌وه‌یه که روو له خودا بی و پیری ناخر خیربئ!) (د/ت/ن/تاج/ ٤ ل - ١٩١).

ههروا دهفهرموئ: (مرووده خواه لهسهربن): له راستیدا خودای بالا
دهستو شکۆمهند ههردردیکی ناردبی چارسههریشی بۆ ناردوو،
ههیه نهوه دهرانی، ههیشه نایزانی. نهوهی وا له بهر چاو نه مهیهو
هه موو که سیش دهرانی که له پاش خۆی (مرووده خواه لهسهربن) یارانیشی
هه مان ریبازی پیروزی نهویان گرتووو دهرمان و تیماریان به کار
هیئاه. که واته فیروون و هیکردنی پزشکی کاریکی رهوای په سهنده،
به پپی گوتارو کرداری پیغه مبهه خۆی (مرووده خواه لهسهربن) به لگوو چهند
نایه تیکیش ههیه که دوور یا نزیك دهرن به به لگهی نه مه، وه که له
قورنانا ههیه که ریگه به نه خوش دهری که رۆزوو بشکینی، ههتا
چارسههری خۆی بکا، نه بادا دهرده که ته شه نه بکاو په ره بسینی!

ههروه که ریگه به نه خوش دهری له جیاتی ئاو خۆی پاک
به کار بهینی، نه بادا زامه کهی ئاودز بکا، یا دهرده کهی زیاتر ببی، یا به
به کار هیئانی ئاو نه خوش بکهوی.

دهی نه مانه به گشتی نیشانهی نهوهن که خودای یاسا دانهر
مه بهستی که مروف دهرمان به کار بهینن و دهرده نه خوشی چارسههر
بکهن و پاریز له هه موو شتی بکهن که دهری به سه ره چاوهی ئیش و
ئازار بوی، بۆ نه مهیش جیایی نیه له نیوانی دهردهو هه ناوی مروف
دا، واته: له نیوانی دیوی دهردهو دیوی ناوهوهی جهستهی مروفدا.
وه که پیشهوا ئیبنو ئه ییم (ره مته خواه لیبه) له په راوی (زاد المعاد) دا
ناماژهی بۆ دهکا.

جا لەسەر ئەم بنیاتە ھونەری پزیشکی، بە زانست بێ یا بە کردەوه، ھەرزێ کیفایە، پێویستە لەسەر نەتەوه کە دەستەیی لەم بوارەدا ئامادە بکا، ھەتا ھەلەسن بەم نەرکە، دەستووری ھەرزێ کیفایەیش وایە: نەگەر جێبەجێ نەکری نەتەوه سەرچەم تاوانبار دەبی، بە نەکردنی ئەو ھەرزە.

سەرھەری پزیشکی ھەموو زانست و ھونەر و کاروباری کە نەتەوه پێویستی پێیان ھەبێ، وەك ئەو پێشەسازییانە کە دەبن بەھۆی مان و گەشەکردن و پێشکەوتنی نەتەوه، ئەمانەیش گشتیان لە ھەرزێ کیفایەن، یەزدانی یاسادانەر ھەرمانی پێ کردوون و بانگەوازیان بۆ دەکاو، ھەرچە دەکا لەوانە کە لەم بوارانەدا کەمتەرخەمی دەکەن و لە ھەرزەو پێشکەوتن بەجێ دەمێن.

دە! یەکی لە سەرھەتاکانی ھونەری پزیشکی، بەلگوو یەکی لە یاسا پێکھێنەرەکانی، توپکاری لاشە ئادامییە، لەبەر ئەوە نەستەمە پزیشک بەبێ پەسپۆری باش لەم مەودایەدا بتوانێ ھەرمانی جەستە بکا و تیماری نەخۆشی بەگشت جۆرە جیا جیاکانیەوه بکا، چونکە لەپێش ئەمەدا گەرکە لە رێگەی توپگەرییەوه، بە گوتارو بە کردار، بە زانست و بە کردەوه شارمەزای کون و قوژبن و دەرەوه ناوہوہی جەستە ببێ، ئەندامەکانی و جەگەکانیان و جێگەکانیان و چۆنیتی پەيوەندیی نێوانیان و ھەموو زانستیەکی تری لەم بابەتە بە باشی ھێرببێ و مەلەیان تیادا بکا، چونکە پزیشک گەرکە لەم بوارانەدا مەلەوان بێ، ئەوسا دەتوانێ بەو نەرکە پێرۆزەوبارە قورسە ھەلبستێ

که خودا دایناوه له سه‌ری سه‌بارمت به چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشان و دهرمانکردنی نه‌خۆشین. بێگومان ئەمه به‌لگه نه‌ویسته‌و کهس له‌مه‌دا گومانی نه‌یه. ئەوه نابێ به ره‌خنه ئەگهر که‌سی بێ: که‌ی ئەمه وایه؟ خۆ له‌کۆندا پزیشکی بووه‌و توپکاریش نه‌بووه، چونکه له وه‌لامی ئەم جوړه به‌رپه‌رچدانه‌وه‌دا ده‌لێین: کات و سات رۆڵ ده‌بینی، ئەوه‌ی له کۆندا بووه پزیشکییه‌کی سه‌ره‌تایی بووه، بۆ چاخی خۆی ده‌ستی داوه، چاره‌سه‌ری دهرده به‌رچاوی (ظاهر) ه‌کانی کردووه، ئێمه قسه‌مان له پزیشکییه‌کی فره ته‌واوه که چاره‌سه‌ربێ بۆ سه‌رجه‌می دهردو نه‌خۆشییه‌کان. و له رووبه‌ری له‌ش و هه‌ناوی ته‌واو شارم‌زایی. ئەمه له کاتی‌کدا که رۆژ به رۆژ زانسته‌کان په‌ره ده‌ستینن و سات به سات زۆر ده‌بن و هۆکاره‌کان به‌ره به‌ره گه‌شه ده‌کهن و پتر ده‌بن.

ده‌ی که ئەمه حالی توپکاریی بێ وه‌ک باسکرا، ئەو به‌لگانه‌ی که فی‌ربوون و فی‌رکردنی پزیشکی پێ‌ویست ده‌کهن ده‌بن به به‌لگه‌ی پێ‌ویستبوونی توپکاریش.

چونکه یاسایه‌کی سه‌ره‌کی ئوصولی هه‌یه ده‌لێ: که یاسادانه‌ر هه‌ر شتی پێ‌ویست بکا ده‌بێ به‌هۆی پێ‌ویستبوونی هه‌ر شتی‌کی تریش که ئەو پێ‌ویسته که پێ‌ویستی پێ‌ی هه‌بێ. وه‌ک ئەوه خودا نوێژی پێ‌ویست کردووه به‌هۆی ئەوه‌وه پاکیش که مه‌رجی دامه‌زرانی نوێژه پێ‌ویست ده‌بێ، ده‌ی مادام له‌سه‌ر سه‌ته‌یی له نه‌ته‌وه پێ‌ویسته که فی‌ری پزیشکی ببێ و به‌کاری به‌ینی، پزیشکیش به‌بێ توپکاری

جىبەجى ئابى، كەواتە پىۋىستە تويكارىش بەگفتارو بە كىردار
فېرىبن.

ئەمانە بەلگەن لەسە ئەوۋە كە تويگەرىي ۋەك پىزىشكى
فېرىبون ۋە فېرىكردن ۋە پىھەئسانى دروستە بەلگەن لەسەر ئەوۋە
كە تويگەرىي فەرزو پىۋىستە لەسەر پىزىشكى پىسپۇر لە پىزىشكى
تايبەت بە مەۋۇ.

ۋەكى تىرىش لەھەر شىكا تويگەرىي بىي بە بەلگەيەكى رەۋا بۇ
چەسپاندنى مەبەستىكى رەۋاى شەرى ئەوۋە دروستە، ۋەك تويكارىي
لاشەى مەۋۇ بۇ دۈزىنەۋەى ھۆى مردن، كە زۇر جار ئەۋ كارە دەبى
بەھۆى ساخكردنەۋەى تاۋان لە ئەستۋى تاۋانكارىكا، يا دەبى بەھۆى
بى تاۋانىي گومانبارى لە روۋداۋىكى گومان لىكارۋدا... ھەتەد.

بەلام ئەۋەندە ھەيە دەبى ئەم جۇرە بىرپارانە سەرىپىي نەبن ۋە
نەبن بەھۆى روۋدانى كارى ناھەموارى بى شەرى تر.

كورت ۋە پوخت ھەركاتى دەستەيى زاناي پىسپۇرى خوداناسى
خاۋەن ۋە مەۋە تەقۋا فەتۋايندا كە تويكارىي بۇ فەيسارە مەبەست
دروستە يا پىۋىستە ئەۋە بىرۋا بە فەرمائىشتەكەيان دەكرى ۋە كار بە
فەتۋاكەيان دەكرى.

٤٢٠) بېريار (ھۆكۈم) ى تەئىمىن:

تەئىمىنىش ۋەك تەشرىخ پىۋىستىي بە توۋىزىنەۋەو شىكىردنەۋەو لىكۋلىنەۋەو تىرو تەسەل ھەيە، ئەمىش چەند بەشىكى ھەيە، ۋەك تەئىمىن لەسەر مال ۋ تەئىمىن لەسەر ھەيات. ھەتا ئىستا راي شەرەزانە تازەگان لەم بارمىەۋە يەك نىە، بگرە زوربەى لىكۋلەرەۋە نوپكان رايان وايە ئەم دوو جۆرە تەئىمىنە دروست نىن، يەكئ لەم زاتانە كە دەفەرموون: تەئىمىن دروست نىە مامۇستاي رەحمەتى شىخ محمد بەخىت مفتى الدىيار المصرىەى پىشتەرە، يەكئىترىان مامۇستاي ھەرە مەزن شىخ عبدالرحمن تاج شىخى پىشۋوى جامىعول ئەزھەرە. كۆمەللىكىش دەفەرموون: ھەموو جۆرىكى تەئىمىن دروستە بە مەرجى سەرنەكىشى بۇ سوود (رىبا).

كۆمەللىكىش دەفەرموون: ھەندى جۆرى تەئىمىن دروستە ھەندىكى نا دروستە. بۇ نموونە مامۇستاي پاىە بەرز موحەممەد ئەبو زەھرە (رەمەتە خواھلىبە) دەفەرمۇئ: بۇ نموونە تەئىمىن لەسەر سەپارەو خۇشپۇ بۇ چاككردنەۋەو ھەرام نىە، گەرچى ھىشتا دلم لەم بېپارە چەكەرە دەكا.

بسم الله الرحمن الرحيم

له سه ره تاوه نه ديبه عه ره به كان، كه ويستيان زار او نه نوئ
 نه وروپاييه كان بكن به عه ره بي، تووشى بارودوخيكى وهك ئيستاي
 ئيمه بوون، دهسته يه كيان رايان وابوو كه له وه رگه پراني وشه نوئكاندا
 زور پي لي هه ل نه برن، وه له جياتي ته رجه مه كردني نه و موفرده اتانه به
 عه ره بي خودي موفرده اته كان به كار بهينن. به لام هه ره روشنبيره كانيان
 گو تيان: نه، هه رچي نه مړو ريخنه بكا ته ناو زمانه كه مان هه تا هه تايه
 شوي نه واري ده مينئ، شه قل و شيوازو نازداري و قه شهنگي زمانه كه مان
 ده شيوينئ.

له راستيشدا هه روهك چاوي شين و قزي زهردو ليوي ئال له ناو
 عه ره باندا نامون، وشه ي نه وروپيش له ناو زماني عه ره بيدا ئاوا زهق و
 نا قولايه. وه هه روه ها وشه ي بيانيش له ناو زماني خو ماندا. بويه
 به نده يش له هونه ري وه رگه پراندا نه و نده ي بوم بكرئ په نا به وشه ي
 كورد ي په تي ره سه ن ده به م.

چونكه دلنيام له وه كه نه م بوره گله يه ي ئيستا هه ندي كه س
 ده يكه ن و ده لين: گوايه نه م توندره ويه له ته رجه مه دا كاريكي ناباشه،
 دلنيام له وه كه نه م بوجوونه هه له يه و ئايينده نه وه ده چه سپيئي. له بهر
 نه وه گوئ نادم به لاقرتي و ره خنه ي نه م نه و، هه روهك چو ن زانا
 دل سو زه كاني زماني عه ره ب گوئيان به شتي وانه ده دا، له نه نجامدا
 قسه كه ي نه وانه سه ركه وت كه ده يان گوت: عه ره ميبه كي په تي ره سه ني
 پاك.

ئەمە لەلایەك، وەكی تریش ئەم زاراو شەرعییانە لە سەرەتای
گەشەکردنی شەریعەتی ئیسلامەوه، وەك ئیستا ئاوا دامەزراو
چەسپاوو ناسراو مەشهور نەبوون، بە تاییبەتی كە رووبەری خاکی
ولات و دەولەتی ئیسلام بەرەبەرە پان و پۆرو فرەوان بوو.

رئ دەكەوت زانایەكی گەورە لە میسر زاراویکی پیش نیاز
دەکرد بۆ بابەتیکی شەرعی، زانایەكی تر لە شام یا لە عێراق یا لە ئێران
بۆ هەمان مەبەست زاراویکی تری پیشنیاردەکرد، جا بەرە بەرە
ئەوزاراوانەشەن و كە وكران، وە کامیان لە بارتر بوو چەسپا، وە
ئایەخەكانیان فەوتا، جاروباریش چەند زاراوہی ئی بۆیەك مەبەست
دەچەسپان و هەروەها زانستەكانی تریش.

سەرەنجام كتیبی شەرع پەیدا بوون، گەلی لە زانا گەورەكان
كتیبی فیهیان دانا، لەمەتن، لە شەرح، لە حاشییەو پەراویز، بەرە بەرە
رۆژ بە رۆژ زاراو و عیبەرەت و یاسا شەرعییەكان بەرەو پیشتر
دەرۆشتن، هەتا كار گەشت بەم شیوہیە ئیستا، لە هەر شوینی
گوترا: (صلاة الليل، صلاة التهجد، القراض، المهر، زكاة الفطر،
الوضوء، الاستنجاء .. قاد) هەموو كەس وەك یەك تێدەگا، نامۆی لە
واتای ئەم زاراوانەدا نیە. دەی ئومیدەكە ئیمەی كوردیش لەم جۆرە
كۆششەدا بەرە بەرە و پیش برۆین و رۆژ بەرۆژ زمانەكەمان
بەرەو پیش بەرین.

بەلێ خوا یاریی ئەم ئاواتەمان دیتەدی. بەلام ئەم تەحفظە
دەكەم. دەلێن: رۆژی لە قەراخ حەوزەكە ییارە، فەقی شیتە دەرسی
تەفسیر لە خزمەت مەلای گەورە ییارەدا دەخوینن، مەلا سەرنج دەدا

فەقى شىتە ئايەتەكان ناخوئىتەو، مەلا دەفەرموئ: فەقى! ئەو بۇ ئايەتەكان ناخوئىتەو؟ فەقى دەلى: قوربان! لەشم پىسە! مەلاي گەرەش دەفەرموئ: چۆن بە لەشى پىسەو دەرسى تەفسىرى قورئان دىخوئىنى؟ ئادەي فەقىنە لەو حەزەي ھەلگىشەن لەشپىسى دەرکەن! فەقىكانىش چوار پەلى دەرگەن لەسەر فەرمانى مەلاي گەرە لە حەزەكەي ھەل دەرگىشەن. فەقى شىتەش زۆر زىرەك دەي، لەناو حەزەكەو بە مەلا دەلى: قوربان! تۆلەي خۆي مەلاي گەرەي بىارەي، نىتەكە بە دەست خۆمە، نىتە ناھىنم! دەي ئەو تا بەس نىتەكە بە دەس خۆمانە كەچى چوئىنەتە سەر كەلى شەيتان نىتە ناھىن!

جا بىرام! وابە چاوەو كەسەر لىشىواو لەم ولاتەي ئىمەدا زۆر زۆر، گەلى دەرووي رەحمەت لە گەلى كورد كراوەتەو، بەلام بەخودا شەپە گىرفان وزپەي دۆلارو دىسۆزى زۆر زۆرى دەر و دراوسى ناھىلن نىتە بەيىن. بەلام خوا شايتە كە ئەمجارە ئەم دەرووي رەحمەتە كەسانى داي دىخەن كە خۆيان بە رۆشن بىر دەزانن، كە خۆيان بە پىشەنگ دەزانن. نەمەلايان تىادايە، نە شىخ نە حاجى. مەگەر مەلا درۆينەو حاجى نا حاجى.

بەرەستى پىياو قىزو بىزى دىتەو لەم بارودۇخە، كەسانى رۆشن بىر بەناو، خاوەنى شەھادەي بەرز، بۇ قومى بادە، بۇ مەرحەبايى، گوى بەھىچ بەرژەوەندىكى گەلى كورد نادەن، وەك ئەلقە بە گوى لايەنى بەھەق و ناھەق لەسەرى دەرگەنەو، بەرەستى گەلى جار ھەزار ھەزار رەحمەت دەنۆرم بۇ صالح زەكى كە قائىد فېرقەي دووبوو لە كەركەووك لە داخى زۆلە كورد سوئىندى بە تەلاق خواردبوو كە ھەتا ماو بە كوردى قسە نەكا.

من ئەم قسە بۇ ئەوہ ناکەم کہ ئەم سەرلېشىۋاۋانە بېنەوہ سەر
ھۆش، ئەمانە دال مردوون، گەلى کورد وەك دەواجن تەماشادەكەن،
ئەمانە بەمنى ھەزار ھۆشیار نابنەوہ، ئەوانە خەرىكى ئاۋەدانکردنى
گريفانى خویان و کاۋلکردنى کوردستان، بەلام مەبەستم ئەوہیە کہ
بلیم: (من کوردم بەلام لە کورد بېزارم!).

ئیتەر پئیویست بە دريژەناکا، کى بەکئیە؟ کى گوی لە قسەى ھەق
دەگرى؟ رۆژى درۆ دەلەسەو چاۋوراۋو دزى و جەردەيى و پیاو
کوشتن و خوین رشتنە.

نەفرەت لەم رۆژەرەشە. نەفرەت لەو کەسانە کہ بۇ قومى بادە، بۇ
کەشوفشنى ئاۋاتى گەلى کوردیان زیندەبەچالکرد. لەعنەت لە ئەبو
رەيغالەکانى کورد:

ناخ براکوژى، ئەى شەرە گيرفان!

لەعنەت لەوانەى کہ ھەليانگيرسان!

مامۆستای گەرەو مەزن جەنابى مامۆستا ئەحمەد عيسا عاشوور (رەزاو
رەھمەتتە خودا! لېيە!) دەورى دوو سى پەرەى ترى لە بابەت تەشریح و تەئمينەوہ
نووسیوہ، پالفتەکەى ئەمەيە کہ عەرزان کرا.

بەلام ھەر کەسى دەپھوئ بە باشى لە بارو دۆخ و حالەکە حالى ببى و
باشە موراجەعەى شەرعزانىكى گەورەى لە خواترس بکا، چونکہ بەپى
بۆچوونى بەندە کاتى کار بەراى زانا نوپکان دەگرى:

(۱) کہ زانای شەعزانى لە خودا ترس بن و شياۋى کۆششکاری بن و ئەھل
بن بۇ ئىجتىھاد و فەتۋاگەيان ساخ لەبەر رمزای خودا بى، نەوہك لە ژىر
کاریگەرى مودارات و موحامەلەو شتى وادابى.

۲) ھەركاتى دەۋلەتى قورئان و سوننەت لەھەر لا دروست بوو، بە راستى نەك بەقسە، ئەو گاتە ئەو دەۋلەتە ئەم جۆرە بابەتەنە لەبەر رووناكى دەستوور دەجەسپىنى نىز لەسەر موسولمانانە كە بە دلىيائى پەپرەوى ئەو بەكن.

دوا گوتە :

سوپاس و ستايش بۇ خۇداى تاك و تەنيا، بە يارمەتى خۇداى گەورەو مەزن، ئەمپۇكە يەكشەممەيە، رىكەوتى (۱۹۹۶/۹/۲۲) لە وەرگىرانى بەرگى دوومى ئەم كىتەبە پىرۈزە بوومەو. لە خۇداى مېھربان داوا دەكەم دايبىنى بە تاعەتلىكى جوان، بە خىرلىكى نەپراو، بە مېھربانلىقى خۇى قەبوولى بفرمووى، وە پىت و قەرى تى بخا، وە برەوى پى بدا، وە بىكا بە مايەى پاداشتى باش و سەرچاۋەى رەحمەت بۇمان، بۇ خۇمان و باوك و دايك و منال و خزم و گەسوكارمان، بۇ مردو و زىندوومان، ھەروا بىكا بەسەرچاۋەى رۇشنىرىى لە ولاتدا.

خودايە! بە رەحمەتى خۇت رەحمەت برىزى بەسەر ئەو كەسانەداكە بايەخ بەم كىتەبە دەدەن و خەرىكى دەبن و موتالاي دەكەن و بەھرە سوودى ئى و مردەرگن و خزمەتى دەكەن و چاپى دەكەن و كارى پى دەكەن. بە راستى ئەم كىتەبە گەنجىنەيەكى لەبن نەھاتو. بۇ كەسى خۇى چاۋى دىن و دىنايە. لە كۇتايدا تكام ئەمەيە:

۱) رەحمەت لەو كەسەى چاۋ لە ھەلەمان دەپۇشى.

۲) زۇر مەبەستم بوو كە خالىبەندى ئەم كىتەبە وەك ئەسلەكەى وابى، بەلام وا جارى لەسەر ئەم شىۋەيە چاپكرا، كە ئەمىش لە خودا بەزىادىبى زۇر باشە بە تايبەتى لەم چاپى دوو ھەمەيدا كە ھەر زۇر ناپاب و پەسەندە.

۳) تڤا له فیڤخوازو مامۆستاو مهلا بهرپزهکان دهکهم که دنیابن له تهرجهمهکه، چونکه خواپاربئی تهرجهمهیهکی نه‌مینه، خوا بیکا به مایه‌ی نه‌من و ئاسایش بۆ ههموومان.

۴- سوپاس بۆ خودای گه‌وره که به دهستی خۆم نه‌م چاپی دووه‌مه‌م پاک نووس و هه‌له‌ بژیری کرد، له ۲۰۰۶/۹/۱۲ ته‌واوم کرد. وه له زۆر شوین هه‌ندئ چاکسازی شیاوم نه‌نام درا له‌بهر نه‌وه نه‌م چاپه‌ نوویه هه‌تا بلێیت پاک و پوخت و جوان و قه‌شه‌نگه‌ و جیگه‌ی متمانه‌یه.

غفر الله لی ولوالدی ولسائر المسلمین. و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین. ﴿وصلی الله تعالی علی سیدن محمد وعلی آله و صحبه وسلم﴾.
 علی المقال الآتی المقام: (کلامنا ختامه سلام)

وه‌رگیز

نوری فارس هه‌مه‌خان هه‌سه‌ن

سلیمانی / مامۆستایان

پیرستی باسه کان

لاپەرە	پیرستی سەرە باسه کان	زنجیره
	باسی دابه شکردنی کەلە پوور لە نیوانی کەلە پوور بە رانیدا (فەرائیض)	۲۴۳.
	چۆنیتی دابه شکردنی کەلە پوور بە سەر خاڵواندا	۲۴۴.
	بە شە دیاریکراوەکان (الفروض المقدرة)	۲۴۵.
	بیبە شبوونی نەکەکان بەهۆی دایکی مردووەکەو:	۲۴۶.
	بیبە شبوونی تەواوی براو خوشکی دایکی بەهۆی ئەم چەند کەسەو:	۲۴۷.
	بیبە شبوونی تەواوی براو خوشکی باوکی	۲۴۸.
	بیبە شبوونی تەواوی برای باوکی و دایکی و خوشکی دایکی و باوکی:	۲۴۹.
	چوارکەس هەن خوشکی خۆیان دەکەن بە باوان	۲۵۰.
	ئەم چوار تاقمەیش خۆیان کەلە پوور دەگرن بەلام خوشکەکانیان کەلە پوور ناگرن	۲۵۱.
	کەلە پووری باپیرە لەگەڵ براو خوشکدا	۲۵۲.
	باسی راسپیری (وہسیت)	۲۵۳.
	راسپیری پیویست (الوصية الواجبة)	۲۵۴.
	باسی ژنھینان (النکاح)	۲۵۵.

زنجىره	پىرىستى سەرەباسەكان	لەپەرە
۲۵۶.	سوننەتەكانى ژنەينان	
۲۵۷.	كۆكردنەوھى چوار ژن بەيەكەوھ دروستە	
۲۵۸.	بېرىرى مارەكردنى كەنيزەك بۇ ئازاد	
۲۵۹.	تەماشاكردنى ژن و پياو بۆيەكتەر	
۲۶۰.	گرېدانى مارەبېرىن (عقد النكاح)	
۲۶۱.	باسى خوازېينىي ژن	
۲۶۲.	ھۆيەكانى ھەقدارى (اسباب الولايە)	
۲۶۳.	باسى ئەو ژنانەى كە مارەيان نايەت	
۲۶۴.	باسى ئەو نەنگانەى كە دەبن بەھۆى ھەلۋەشانەوھى مارەبېرىن	
۲۶۵.	سوننەتە ناوبردى مارەيى (تسمية المهر)	
۲۶۶.	باسى ھەقى مۆتەھ	
۲۶۷.	بېرىرى ژن بەژن	
۲۶۸.	نانى شايى	
۲۶۹.	مەرچى پىئويستېوون يا سوننەتبوونى چوون بۇ سەر دەعوەت	
۲۷۰.	نۆرەكارىيى (قەسم) لە نىۋان ھاوسەراندە	
۲۷۱.	دەوكردنى كاتى رېئىۋارى	
۲۷۲.	ژنى لە مېرد ياخى: ناشزە - نافەرمان	
۲۷۳.	باسى خولع، واتە: ژن دامالېن	
۲۷۴.	باسى ژن تەلاقدان	
۲۷۵.	تەلاقى بېدەى و تەلاقى سوننى	

زنجیره	پیرستی سهره باسه کان	لاپه ره
۲۷۶.	ژماره ی ته لاقی پیاوی نازادو پیاوی بهنده	
۲۷۷.	باسی چهرتکردن (استثناء) له ته لاقا	
۲۷۸.	باسی ته علیقی ته لاق	
۲۷۹.	ته لاقدان له پیش ماره کردندا	
۲۸۰.	ئهم چوار کهسه ته لاقیان ناکه وی	
۲۸۱.	ته لاق دوو جوړی هه یه: رجعی وبائن	
۲۸۲.	داریزگهی ژن گیرانه وه (صیفة الرجعة)	
۲۸۳.	ته لاقی بائن	
۲۸۴.	سی ته لاقه به یه ک گفت (لفظ)	
۲۸۵.	رای جه ماوه ری شهر عزانه کان	
۲۸۶.	حوکمی ئیلا (سویندکاری) واته: ژن له خو حرام کردن	
۲۸۷.	باسی ظیهار	
۲۸۸.	شهره نه فرین (لیعان)	
۲۸۹.	عیده: العدة	
۲۹۰.	مندالدان پاک کردنه وه: الإستبراء	
۲۹۱.	مافی ژنی عیده گر	
۲۹۲.	پیویستبوونی تازیباری و ره شپووشی بو ژنی میرد مردوو له ماوه ی عیده کهیدا	
۲۹۳.	شیر خواردن (رضاع)	
۲۹۴.	ژیوارو پیویستکه ری	
۲۹۵.	ژیواری کوپله و ناژهل	

زنجیره	پیرستی سره باسه کان	لاپهړه
۲۹۶.	ژيوارى ژن (نفقة الزجة)	
۲۹۷.	ژيوار به چي و که ي پيوست دهبي؟	
۲۹۸.	کاتى ميړد تواناي ژيوارى ژنى نه بوو	
۲۹۹.	سيغه کردن (نکاح المتعة)	
۳۰۰.	باسى په روه رده کردنى ساوا (حضانه)	
۳۰۱.	مهرجه کاني په روه رده ي ساوا:	
۳۰۲.	تاوانکارييه کان (الجنایات).	
۳۰۳.	مهرجه کاني پيوستبوونى توله سهندن.	
۳۰۴.	کومه لى له جياتيى يه ک کس ده کوژينه وه.	
۳۰۵.	توله ي نه ندام (قصاصى اطراف).	
۳۰۶.	توله ي برين (قصاص له جراحتدا).	
۳۰۷.	خوينبايى: خوین (ديه).	
۳۰۸.	به هوى چهند شتيکه وه خوینی هله قورس دهبي.	
۳۰۹.	خوينبايى ژن.	
۳۱۰.	خوينبايى خاوه ن نامه کان.	
۳۱۱.	برين و له کارخستنى هندی نه ندام خوینیكى ته و اويا ن ده که وى.	
۳۱۲.	باسى لابردي کله و هيژ.	
۳۱۳.	باسى برينى نيسک دهرخه رو ددان.	
۳۱۴.	خوینی نه و نه ندامه ي که سوو دى ديارى نيه.	
۳۱۵.	باسى خوین بايى به نده و ناو له لمه ي ناوسک.	

زنجىره	پىرىستى سەرە باسەكان	لاپەرە
۳۱۶.	چەند مەسەلەيى.	
۳۱۷.	باسى پاكانە (قەسامە)	
۳۱۸.	باسى كە فارەتى كوشتن.	
۳۱۹.	باسى تۆلەي تاوان كە ناودارن بە ھەددە شەرعیيەكان.	
۳۲۰.	تۆلە (ھەددە) شەرۋالپىسى.	
۳۲۱.	مەرجهكانى ھاوسەردارى ئەمانە.	
۳۲۲.	تۆلەي بەندەو كە نيزەك.	
۳۲۳.	باسى نىربازى و چوونە لای چوار پى.	
۳۲۴.	ھوكمى چوونە لايى بە شەرمگانه بى.	
۳۲۵.	باسى ئاۋ ھىنانەۋە (استمنا).	
۳۲۶.	پانپانۇكىي ژنان (تساحق النساء).	
۳۲۷.	بوختان (القذف).	
۳۲۸.	ھەددى بوختيان.	
۳۲۹.	بە چى ھەددى بوختان لە كۆل دەكەوى.	
۳۳۰.	مەيخۇر - بادەنۇش - مەيىنۇش.	
۳۳۱.	ھەددى ئارەققۇر.	
۳۳۲.	خوتىماركردن بە مەي دروست نىە.	
۳۳۳.	باسى ھەددى دزى.	
۳۳۴.	مەرجهكانى دەستپىنى دز.	
۳۳۵.	سەرئەنجامى دزى.	
۳۳۶.	باسى تۆلەي رىگرو جەردە (قطاع الطرق).	

لایه‌ره	پیرستی سه‌ره‌باسه‌کان	زنجیره
	باسی هه‌لمه‌ته‌ینان (الصیال).	۳۳۷.
	بیریاری به‌رگریکردن له‌گیانی خۆی.	۳۳۸.
	ده‌سته‌به‌ربوونی زیانی چوارپێ.	۳۳۹.
	باسی ئه‌وانه‌ی که‌یاخی ده‌بن له‌پیشه‌وای موسولمانان (البغاة - یاخییه‌کان).	۳۴۰.
	چۆنیتیی شه‌رکردن له‌گه‌ڵ یاخیبووان؟.	۳۴۱.
	باسی پاشگه‌زبوونه‌وه (ردة).	۳۴۲.
	سزای پاشگه‌ز (جزاء المرتد).	۳۴۳.
	چۆن چۆنی داوای په‌شیمان بوونه‌وه له‌پاشگه‌ز ده‌کری.	۳۴۴.
	به‌فێرۆ چوونی کرده‌وه‌ی پاشگه‌ز.	۳۴۵.
	بیریاری (حوکم)ی نوێژنه‌که‌ر.	۳۴۶.
	تێکۆشان و غه‌زاکردن و خه‌باتگیران.	۳۴۷.
	مه‌رجه‌کانی پێویستبوونی غه‌زاکردن.	۳۴۸.
	بیریاری دیلی بێپروایان. (حکم اسری الکفار)	۳۴۹.
	موسولمانبوونی مۆال.	۳۵۰.
	باسی که‌لوپه‌لی کوژراو.	۳۵۱.
	دابه‌شکردنی مالی تالانی.	۳۵۲.
	مفته‌ مال (مال الفیی).	۳۵۳.
	بیریاریه‌کانی سه‌رانه (الجزية).	۳۵۴.
	مه‌رجه‌کانی پێویستبوونی سه‌رانه.	۳۵۵.
	ئه‌ندازه‌ی سه‌رانه (مقدار الجزية).	۳۵۶.

زنجیره	پیوستی سهره باسه کان	لاپه ره
۳۵۷.	نیشانه کردنی جل و بهرگیان.	
۳۵۸.	باسی نه چیرو سهربرپراوه کان.	
۳۵۹.	باسی سهربرپراوه کان (ذباح).	
۳۶۰.	راوکردن به گوشتخوره مه شق دادراره کان (الاصطیاد بالجوارح المعلمة).	
۳۶۱.	برپاری نهو پارچه یی له زیندوو ده بیته وه.	
۳۶۲.	باسی خوارده مه نی (احکام الاطعمه).	
۳۶۳.	خوارده مه نی حه لال و خوارده مه نی حه رام.	
۳۶۴.	برپاری نه وهی که لبه ی هه بی یا چنگ و چرنوکی تیژی هه بی.	
۳۶۵.	که ی دروسته که مردار بخوری؟.	
۳۶۶.	مردووی ماسی و کولله.	
۳۶۷.	باسی قوربانی.	
۳۶۸.	چی بو قوربانی ده ست دها.	
۳۶۹.	مهرجه کانی دامه زرانندی قوربانی نه مانه ن.	
۳۷۰.	چی بو قوربانی ده ست نادا.	
۳۷۱.	کاتی سهربرپینی قوربانی.	
۳۷۲.	چی له کاتی سهربرپیندا په سه نه.	
۳۷۳.	چی له قوربانی ده کری؟.	
۳۷۴.	باسی حه وتم (عه قیقه).	
۳۷۵.	سوننه ته کانی حه وتم.	
۳۷۶.	باسی پیشپرکه (مسابقة) و تیر نه ندازی (مناضلة).	

زنجیره	پیوستی سه‌ره باسه‌کان	لاپه‌ره
۳۷۷.	دروسته گره‌ویان له‌سه‌ر بکړئ.	
۳۷۸.	باسی سویند خواردن و نه‌زکړدن.	
۳۷۹.	سویند به‌چی داده‌مه‌زړئ.	
۳۸۰.	به‌ستنی سویند به‌خیږکړدنه‌وه.	
۳۸۱.	سویندی بی‌بایه‌خ (لغو الیمین).	
۳۸۲.	که‌فاره‌تی سویند.	
۳۸۳.	برپاری نه‌ز (فووتوو).	
۳۸۴.	نه‌ز دوو به‌شی هیه.	
۳۸۵.	نه‌زکړدنی گوناوه دانامه‌زړئ.	
۳۸۶.	نه‌زکړدن کړدنی یا نه‌کړدنی شتی ر‌ه‌وا دانامه‌زړئ. (نذر المباح لا ینعقد)	
۳۸۷.	باسی دادوهری (القضاء).	
۳۸۸.	نیشانه‌کانی دادوهر (قازی).	
۳۸۹.	باسی ده‌ستوورو یاساو نه‌ریتی دادوهری (آداب القضاء).	
۳۹۰.	برپاری دیاری و به‌رتیل.	
۳۹۱.	له‌م ده‌کاته‌دا نابی دادوهر برپارېدا.	
۳۹۲.	برپاردان له‌سه‌ر نادیار.	
۳۹۳.	باسی دابه‌شکړدنی مالی تی‌که‌ل.	
۳۹۴.	جوړه‌کانی دابه‌شکړدن.	
۳۹۵.	دابه‌شکړدنی مالی هاوبه‌ش.	
۳۹۶.	به‌ل‌گه له‌سه‌ر داواکاره، داوالیکراویش نه‌گه‌ر	

لاپهړه	پيړستی سهره باسه کان	زنجيره
	نه چووه ژير داواکه، سویندی له سهره.	
	گيرانه وهی سویند بؤ سهره داواکار (رد اليمين على المدعي).	۳۹۷.
	نه گهر هه ردو و هاوداوا داواي زات (عهين) يکيان کرد.	۳۹۸.
	چونيتي سویند خواردن له سهر کرده وهی خوی يا له سهر هی که سيکی تر.	۳۹۹.
	که سي هه قیکی له لای و حاشای ليکا.	۴۰۰.
	باسی شایه تيدان (الشهادة).	۴۰۱.
	نیشانه کانی شایه ت.	۴۰۲.
	مهرجه کانی دادپه روه ری.	۴۰۳.
	به شه کانی ماف (اقسام الحقوق).	۴۰۴.
	شایه تيی کویر.	۴۰۵.
	چه ند مهرجی تر هه ن بؤ شایه تی.	۴۰۶.
	باسی به نده نازاد کردن.	۴۰۷.
	مهرجی دامه زانندی نازاد کردن.	۴۰۸.
	نازاد کردن به شی له به نده.	۴۰۹.
	نازاد کردن به نه چه و ه چه.	۴۱۰.
	سهرداريی (الولاء).	۴۱۱.
	به نده نازاد کرن له پاش مردن (التدبير).	۴۱۲.
	نامه نووسی (الكتابة).	۴۱۳.
	مهرجی دامه زانی نامه نووسی.	۴۱۴.

لاپهړه	پېژستی سهره باسه کان	زنجیره
	گریدانی نامه نووسی.	۴۱۵.
	گهر دانکردنی کاغه زیږدراوو ناغا.	۴۱۶.
	دایکی منډال (نوممولوله د).	۴۱۷.
	تویگه ریی (ته شریح) لهم چا خه دا کاریکی پیویسته له بهر ناچاری.	۴۱۸.
	فیږیوونی تویکاریی (تشریح).	۴۱۹.
	بېریار (حوکم) ی ته نمین.	۴۲۰.